ΟΜΙΛΙΕΣ ΤΡΙΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ





ΟΜΙΛΙΕΣ
ΤΡΙΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ



ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
http://www.sos.org/el

ΟΜΙΛΙΕΣ
ΤΡΙΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Site Science of Spirituality : http://www.sos.org/el/



ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
http://www.sos.org/el

ΑΘΗΝΑ 2020

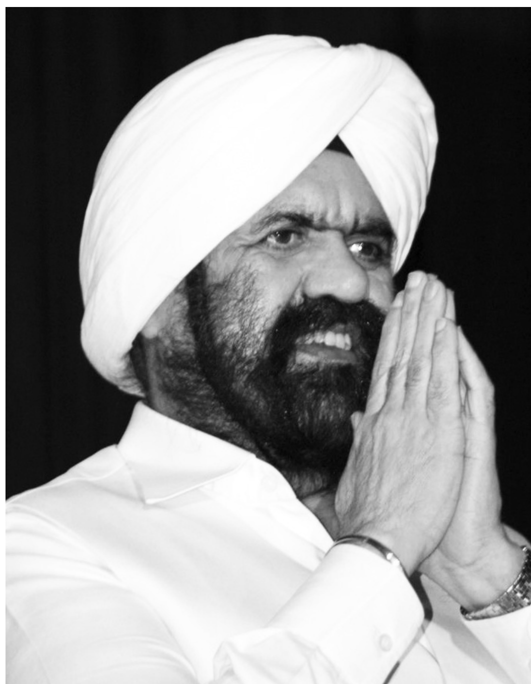
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΑΝΤ ΡΑΤΖΙΝΤΕΡ ΣΙΝΓΚ

ΣΑΝΤ ΝΤΑΡΣΑΝ ΣΙΝΓΚ

ΣΑΝΤ ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

ΣΑΝΤ ΡΑΤΖΙΝΤΕΡ ΣΙΝΓΚ



Το Μονοπάτι του Θετικού Μυστικισμού, η πρόκληση της εποχής μας

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

Είμαι συνεπαρμένος από τη θερμή σας υποδοχή στην όμορφη αυτή χώρα. Η Ελλάδα είναι για μένα ένας τόπος προσκυνήματος, γιατί το 1963 ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Sant Kirpal Singh ήρθε και πέρασε μερικές μέρες μαζί σας.

Για πολλούς από μας σ' όλο τον κόσμο η Ελλάδα συνδυάζει την κουλτούρα, την ομορφιά και τη σοφία. Εδώ και πολλά χρόνια τα αρχαία Ελληνικά διδάσκονται σε πολλά σχολεία, σ' όλες τις χώρες του κόσμου και αποτέλεσαν τη βάση της προόδου για όλο το Λατινικό πολιτισμό. Πολλοί αρχαίοι φιλόσοφοι στην Ελλάδα, όπως ο Πλάτωνας, ο Σωκράτης και ο Πυθαγόρας, δίδαξαν την ίδια αλήθεια και ακόμα υπάρχει μια μυστικιστική βάση σε όλα τους τα διδάγματα. Οι περισσότεροι όμως από μας αγνοούμε το μυστικιστικό μήνυμα που βρίσκεται πίσω απ' αυτά τα διδάγματα. Καταλαβαίνουμε τα λόγια όπως τα ακούμε, αλλά τα καταλαβαίνουμε μόνο με τη διάνοια. Δεν καταλαβαίνουμε τα διδάγματα με την ψυχή μας. Αυτές τις μέρες θα ερευνήσουμε τη σοφία τους, που μας δόθηκε σαν δικαίωμα κληρονομιάς από τη γέννησή μας και θα προσπαθήσουμε να τα γνωρίσουμε με την ψυχή μας.

Στις μέρες μας, ανατέλλει μια πνευματική εποχή και η κοινωνία βαδίζει προς ένα πιο φωτισμένο κόσμο. Βρισκόμαστε στο κατώφλι μιας Χρυσής Εποχής που οι άνθρωποι θα προσπαθήσουν να αποκτήσουν περισσότερη πνευματικότητα και ανάπτυξη και ο κόσμος θα προχωρήσει προς την ειρήνη και τη μακαριότητα. Τώρα που είμαστε εδώ θα προσπαθήσουμε να δούμε πώς μπορούμε να προχωρήσουμε στην πνευματική μας εξέλιξη, ενώ θα ζούμε μια ζωή παραγωγική. Θα

έχουμε μια πρακτική επίδειξη του διαλογισμού και μια μύηση στην οποία θα μπορέσουμε να έχουμε εμπειρία του Φωτός και του Ήχου του Θεού. Ελπίζω και εύχομαι ότι ο χρόνος που θα περάσουμε μαζί να είναι μια ευκαιρία, για να μάθετε τις πνευματικές αρχές που θα σας οδηγήσουν σε αιώνια χαρά και ειρήνη.

Ενώ ξοδεύουμε πολύ από το χρόνο μας, για να κερδίσουμε τα μέσα να συντηρηθούμε, για να λύσουμε τα πολλά προβλήματα που μας απασχολούν, για να κρατούμε το σώμα μας σε καλή φυσική κατάσταση, για να διατηρούμε την υγεία μας κλπ., δεν αφιερώνουμε καθόλου χρόνο για να αποκτήσουμε διαρκή ευτυχία για την ψυχή μας. Ας διαθέσουμε λίγο χρόνο, για να μπορέσουμε να βρούμε Εσωτερική χαρά και γαλήνη και ας προσπαθήσουμε να λύσουμε το μυστήριο της ζωής και του θανάτου. Εύχομαι ο καθένας από σας να έχει την εμπειρία αυτής της Εσωτερικής γνώσης που κάνει τη ζωή μας πιο πνευματική, πιο αποδοτική και γεμάτη έκσταση.

Η Ελλάδα θεωρείται το λίκνο του πολιτισμού της Δύσης και έδωσε γέννηση σε πολλές από τις σημερινές επιστήμες. Σ’ αυτήν αναπτύχθηκαν τα μαθηματικά, οι τέχνες, η φιλοσοφία ακόμα και ο Ανατολικός μυστικισμός. Οι μεγάλοι σοφοί αυτής της χώρας είχαν την επίδραση της Ανατολής και της Δύσης. Δεν δίδαξαν μόνο για την ψυχή αλλά και για τη νόηση και για τη διάνοια. Το ιδανικό σύμφωνα με τη φιλοσοφία των Ελλήνων ήταν η ισορροπία των τριών στοιχείων που αποτελούν τον άνθρωπο: του νου, της ψυχής και του σώματος. Στη σύγχρονη ζωή μας είναι πολύ δύσκολο να έχουμε αρμονία αυτών των τριών στοιχείων. Αρμονία πνευματική, νοητική και σωματική. Η πίεση της καθημερινής ζωής, μας κάνει να δίνουμε περισσότερη σημασία στη διανοητική μας εξέλιξη, γιατί αυτή είναι που μετράει σήμερα περισσότερο. Η φυσική πλευρά θεωρείται σημαντική στο μέτρο του να διατηρούμε σε καλή κατάσταση την υγεία μας. Γυμνάζουμε το σώμα μας και κάνουμε σπορ, για να έχουμε καλή υγεία σαν προϋπόθεση της μακροζωίας και της καλής διανοητικής κατάστασης και ακόμα επειδή πιστεύουμε ότι οι σωματικές ασκήσεις μας απαλλάσσουν από το καθημερινό stress. Γενικά σήμερα ο κόσμος εκτιμά πάρα πολύ τη φυσική και τη διανοητική ανάπτυξη και δεν δίνει σημασία στην πνευματική ανάπτυξη, γιατί έχουμε μάθει να συνδέουμε την πνευματικότητα με τις διάφορες θρησκείες και αν κάποιος πει ότι ψάχνει για τον Θεό, τον φανταζόμαστε να κάθεται μαζί με καλόγερους σε κάποιο μοναστήρι και να προσεύχεται ή να έχει εγκαταλεί-

ψει την οικογένεια και το σπίτι του και να μονάζει σε κάποια σπηλιά στα δάση ή στην έρημο. Αυτά μπορεί να είχαν κάποια περιορισμένη αξία σε άλλες εποχές, σήμερα όμως, την εποχή της βιομηχανικής και τεχνολογικής επανάστασης, η ζωή έχει τέτοιες απαιτήσεις που δεν επιτρέπει στον κόσμο να εγκαταλείψει το περιβάλλον του και να ακολουθεί τη ζωή του ερημίτη. Γνωρίζω πολλούς ανθρώπους σ' όλο τον κόσμο που θέλουν να προοδεύσουν πνευματικά. Τα βιβλία, τα περιοδικά και οι διαλέξεις δείχνουν το σύγχρονο άνθρωπο να ψάχνει προς τη πλευρά της πνευματικότητας και όλο και περισσότεροι άνθρωποι ενδιαφέρονται να λύσουν το μυστήριο της ζωής και του θανάτου, να δουν τι βρίσκεται πίσω απ' τη γήινη ζωή και να βρουν τον τρόπο που θα αποκτήσουν Εσωτερική γαλήνη και Σωτηρία.

Σήμερα θα σας μιλήσω για το πώς θα μπορέσουμε να ακολουθήσουμε το Πνευματικό Μονοπάτι στη σύγχρονη ζωή μας και πώς να ψάξουμε να βρούμε τον Θεό, μ' έναν τρόπο που να είναι αποδεκτός και ανεκτός από την κοινωνία. Πώς να φτάσουμε σε πνευματικά ύψη, χωρίς να θυσιάσουμε τη διανοητική και τη σωματική μας ανάπτυξη και συγχρόνως να μπορούμε να ζούμε με την οικογένειά μας και να εκτελούμε όλα μας τα καθήκοντα προς το κοινωνικό σύνολο. Πολλοί άνθρωποι στη Δύση νομίζουν ότι τον Θεό μπορεί να τον συναντήσει κανείς, αν απομονωθεί κάπου μακριά σε κάποια ζούγκλα ή στα βουνά. Ίσως αυτό να ήταν δυνατό στο παρελθόν που ο άνθρωπος δεν εξαρτιόταν από τη βιομηχανία. Στη σημερινή όμως εποχή, ποιος μπορεί να συντηρήσει την οικογένειά του και τον εαυτό του χωρίς να έχει μια εργασία και να βρίσκεται μέσα στην κοινωνία;

Σ' αυτό τον αιώνα μεγάλοι Διδάσκαλοι, όπως ο Sant Kirpal Singh και ο Sant Darshan Singh, μας δίδαξαν τον τρόπο, για να αποκτήσουμε Αυτογνωσία και Θεογνωσία μέσα στη σύγχρονη ζωή. Η διδασκαλία τους είναι απλή και πρακτική και βοήθησε πολύ κόσμο σε πολλές χώρες να ζήσουν μια ευτυχισμένη ζωή και συγχρόνως να πετύχουν μεγάλη πνευματική εξέλιξη. Τη διδασκαλία αυτή ο Διδάσκαλος Sant Darshan Singh την ονόμασε «Θετικό Μυστικισμό», σε αντίθεση με τον «Αρνητικό μυστικισμό» που απαιτεί απομόνωση του αναζητητή από την κοινωνία και γενικά άρνηση. Το Μονοπάτι του Θετικού Μυστικισμού μας επιτρέπει να απολαμβάνουμε ό,τι καλό έχουν και οι δύο κόσμοι.

Σήμερα θα σας μιλήσω για το Θετικό Μυστικισμό και για το πώς μπορούμε να έχουμε πνευματική ανάπτυξη, ενώ αντιμετωπίζουμε

την πρόκληση της εποχής μας. Η πνευματικότητα είναι μια διαδικασία που έχει σαν σκοπό να αποκτήσουμε Αυτογνωσία και Θεογνωσία. Έχουμε ένα φυσικό σώμα, ένα νου και μια ψυχή. "*Πνευματική ανάπτυξη είναι η συνειδητοποίηση ότι δεν είμαστε το φθαρτό σώμα και ο σκοτισμένος νους, αλλά μια αιώνια ψυχή που έχει ταυτιστεί τόσο πολύ με το σώμα και το νου, ώστε έχει χάσει τη ταυτότητά της και έχει ταυτιστεί με αυτά".*

Είναι πολύ σημαντικό το να βρούμε έναν αληθινό Διδάσκαλο που να μπορεί να μας βοηθήσει να γνωρίσουμε και να πραγματοποιήσουμε τον αληθινό μας Εαυτό. Οι μεγάλοι σοφοί και δάσκαλοι της αρχαίας Ελλάδας μας προέτρεπαν να αναπτυχθούμε πνευματικά, όταν έλεγαν: "άνθρωπε γνώθι σ' αυτόν". Αυτή η φράση είναι γραμμένη στο Μαντείο των Δελφών. Οι πνευματικοί δάσκαλοι γνώριζαν την τέχνη του να γνωρίσουν τον εαυτό τους και μπορούσαν να διδάξουν και άλλους, για να το επιτύχουν. Αν ανατρέξουμε στη μυστικιστική βιβλιογραφία, θα δούμε ότι οι περισσότεροι Άγιοι, οι Μύστες και οι Προφήτες δίδασκαν ότι ο Θεός είναι μέσα μας και ότι η ψυχή μας είναι ένα μέρος αυτού του Θεού. Αν μπορέσουμε να στρέψουμε τη προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο στα Εσωτερικά βασίλεια, θα ανακαλύψουμε ότι είμαστε στη πραγματικότητα αιώνιες ψυχές και θα προσπαθήσουμε να γνωρίσουμε τον Θεό που είναι μέσα μας.

Ο διαλογισμός είναι μια διαδικασία εσωστροφής της προσοχής μας από το φυσικό σώμα και τον εξωτερικό υλικό κόσμο, στα Εσωτερικά πνευματικά επίπεδα. *Η **εξωτερική έκφραση της ψυχής είναι η προσοχή*** και συνήθως στην καθημερινή μας ζωή η προσοχή μας διασκορπίζεται έξω από το σώμα. Πρέπει να αποσύρουμε τη προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο και από το σώμα μας και να τη στρέψουμε μέσα μας και υπάρχουν πολλοί τρόποι για να το κάνουμε. Για το σκοπό αυτό μερικοί άνθρωποι ***ελέγχουν*** τις πράνες, δηλαδή τα ***κινητικά ρεύματα*** του σώματος, ενώ άλλοι ***αποσύρουν*** από το σώμα τα ***αισθητήρια ρεύματά*** τους.

Τα κινητικά ρεύματα ή πράνες του σώματος ελέγχουν όλες τις ακούσιες λειτουργίες του, όπως την αναπνοή, την κυκλοφορία του αίματος, τους χτύπους της καρδιάς, το μεγάλωμα των μαλλιών και των νυχιών κλπ. Ορισμένοι προσπαθούν να ελέγξουν και να πειθαρχήσουν αυτά τα κινητικά ρεύματα σαν εκπαίδευση και προϋπόθεση, για να ξεχωρίσουν τη ψυχή από το σώμα. Η διαδικασία αυτή είναι πολύ δύσκολη και χρονοβόρα και δεν μπορεί να εφαρμοστεί από το

καθένα μας, ιδίως στη σημερινή εποχή.

Τα αισθητήρια ρεύματα *(η ψυχή)* είναι εκείνα που μας δίνουν τη σωματική μας συνειδητότητα, δηλαδή μας δίνουν την αίσθηση του σώματος μας στο χώρο και το χρόνο. Μπορεί κανείς να αποσύρει τα αισθητήριά του ρεύματα από το σώμα και να διαχωρίζει κατά βούληση και όσες φορές θέλει την ημέρα την ψυχή από το σώμα, χωρίς να παρεμβαίνει στη λειτουργία των κινητικών ρευμάτων και επομένως στις ακούσιες λειτουργίες του σώματός του. Ο τρόπος απόσυρσης των αισθητηρίων ρευμάτων είναι απλός, εύκολος και φυσικός και επιτυγχάνεται με τον διαλογισμό, όπως τον υποδεικνύουν οι Διδάσκαλοι της πνευματικής επιστήμης.

Συνήθως η προσοχή μας έλκεται προς τον εξωτερικό κόσμο από τις αισθήσεις και το νου. Σύρεται έξω από τα εννέα ανοίγματα που έχουμε στο σώμα, δηλ. τα δυο μάτια, τα δυο αυτιά, τα δυο ρουθούνια, το στόμα και τα δύο που βρίσκονται στο κάτω μέρος του σώματος. Αντί να εσωστρέψουμε την προσοχή μας, την αφήνουμε να είναι συγκεντρωμένη στους πειρασμούς του εξωτερικού κόσμου. Για να μπούμε όμως στα Εσωτερικά βασίλεια, η προσοχή μας πρέπει να συγκεντρωθεί στο «Δέκατο Άνοιγμα» που υπάρχει στο σώμα μας και που αποτελεί την πόρτα μέσα από την οποία βγαίνει η ψυχή. Είναι η πύλη που οδηγεί στο υπερπέραν. Αυτή η Δέκατη Θύρα που δεν αποτελεί κάποιο ανατομικό όργανο, βρίσκεται μεταξύ των δυο φρυδιών και είναι γνωστή με διάφορα ονόματα στις διάφορες πίστεις, όπως Tisra Til, Siv Netra, Daswan Dwar, Τρίτος Οφθαλμός, Μοναδικός Οφθαλμός, Κυκλώπειος Οφθαλμός κ.λ.π. Γι’ αυτόν τον Οφθαλμό στη Χριστιανική Βίβλο διαβάζουμε ότι: *«αν ο οφθαλμός σου είναι μοναδικός, το σώμα σου θέλει είσθε φωτεινό»*. Στο διαλογισμό το αισθητήριο ρεύμα πρέπει να αποσυρθεί από το σώμα και η προσοχή να συγκεντρωθεί στον Τρίτο Οφθαλμό ή Δέκατη Πόρτα. Αυτό όμως απαιτεί τη βοήθεια ενός αρμόδιου πνευματικού Διδασκάλου που θα συντονιστεί με μας και θα ενισχύσει τη προσοχή μας, έτσι ώστε αυτή να μπορέσει να αποσυρθεί από το σώμα και να παραμείνει συγκεντρωμένη στον Τρίτο Οφθαλμό.

Ακόμα, ο Διδάσκαλος μας δίνει πέντε “Φορτισμένα Ονόματα”, με τα οποία, όταν τα επαναλαμβάνουμε νοερά την ώρα του διαλογισμού μας, ο νους σταματάει να τρέχει στο φυσικό μας περιβάλλον και έτσι διευκολύνεται η συγκέντρωση της προσοχής μας στην Έδρα της Ψυχής. Μόλις η προσοχή μας συγκεντρωθεί στον Τρίτο Οφθαλμό, θα

δούμε το Εσωτερικό Φως των ανώτερων πνευματικών βασιλείων και θα αρχίσουμε να ακούμε την Εσωτερική Ουράνια Μουσική, αυτή που ο Πλάτωνας ονόμαζε «Αρμονία των Αρμονιών» και ο Πυθαγόρας «Μουσική των Σφαιρών». Αν συγκεντρωθούμε περισσότερο πάνω σ' αυτό το Εσωτερικό Φως και τον Ήχο, η ψυχή θα αρχίσει να υπερβαίνει τη σωματική μας συνειδητότητα και να κατευθύνεται στα ανώτερα βασίλεια. Εκεί θα συναντήσει τη Φωτεινή ή Αστρική μορφή του πνευματικού Διδασκάλου που θα συνοδεύσει στη συνέχεια την ψυχή του μαθητή μέσα από την Αστρική, την Αιτιατή και την Υπεραιτιατή Περιοχή και τελικά θα την οδηγήσει στον Οίκο του Πατέρα, στην Πηγή της, στο Βασίλειο των Ουρανών.

Τα ανώτερα πνευματικά Επίπεδα ή βασίλεια είναι γεμάτα από χαρά και ειρήνη και προσφέρουν μακαριότητα σ' όλη την διάρκεια του ταξιδιού μας μέσα απ' αυτά. Το ταξίδι αυτό δεν γίνεται με το φυσικό μας σώμα αλλά με τα πιο ελαφριά: το Αστρικό, το Αιτιατό και το Υπεραιτιατό μας σώμα. Η εμπειρία που έχει η ψυχή της δίνει μεγάλη ευχαρίστηση, καθώς αισθάνεται σαν ελεύθερο πουλί που πετάει μέσα στα ανώτερα Επίπεδα συνειδητότητας. Δεν υπάρχουν λόγια που να μπορούν να περιγράψουν τη μέθη και την ευδαιμονία που αισθανόμαστε σ' αυτά τα ανώτερα βασίλεια. Βλέπουμε οράματα που δεν μπορούμε ούτε να τα φανταστούμε σ' αυτό τον κόσμο της πλάνης και είναι ανείπωτη η μακαριότητα που νιώθει η ψυχή μας, όταν φτάσουμε τον τελικό μας στόχο και ξαναενωθούμε με το Δημιουργό. Ο Θεός είναι η Πηγή όλης της αγάπης και της μακαριότητας και η ψυχή, όταν βυθιστεί σ' Αυτόν, γίνεται ένα μ' Αυτόν και αποκτά αιώνια και διαρκή ευτυχία. Αυτός είναι και ο απώτατος σκοπός του διαλογισμού. Το μεγαλείο του διαλογισμού είναι ότι οι διάφορες εμπειρίες που έχει κανείς, όταν διαλογίζεται, μένουν πάντα ζωντανές και όταν η ψυχή μετά τον διαλογισμό επιστρέφει στο σώμα, φέρνει μαζί της τη μέθη και τη μακαριότητα που είχε στα Εσωτερικά βασίλεια.

Η διαδικασία του διαλογισμού γι' αυτούς που ακολουθούν το Μονοπάτι των Διδασκάλων δεν προαπαιτεί να καθόμαστε σε κάποια ειδική στάση ή να ξεκόψουμε από τον κόσμο. Μπορούμε να διαλογιζόμαστε μέσα στις ανέσεις του σπιτιού μας ή ενώ ταξιδεύουμε μέσα σ' ένα τραίνο πηγαίνοντας σε κάποιο προορισμό ή οποιαδήποτε στιγμή βρεθούμε μόνοι μας. Μπορούμε να διαλογιζόμαστε σε οποιαδήποτε στάση μάς είναι βολική, αρκεί να μπορούμε να παραμένουμε σ' αυτήν για πολλή ώρα ακίνητοι. Ο διαλογισμός πάνω στον Εσωτερικό

Ήχο και το Θείο Φως είναι τόσο απλός, που μπορεί να ασκηθεί από ένα παιδί ή από ένα μεγάλο και ηλικιωμένο άνθρωπο, χωρίς προβλήματα ή και με προβλήματα υγείας. Αφού βρούμε κάποια άνετη στάση, κλείνουμε τα μάτια και κοιτάζουμε Εσωτερικά. Με τη βοήθεια του Διδασκάλου έχουμε εμπειρία από το Θείο Φως και τον Ήχο. Αν διαλογιζόμαστε καθημερινά για 1 έως 2 ώρες, γρήγορα θα έχουμε αποτελέσματα. Πρώτα απ' όλα θα αναπτυχθεί η δύναμη της συγκέντρωσής μας. Με το διαλογισμό αποκτούμε πολύ μεγαλύτερη συγκέντρωση, γεγονός που θα έχει αντίκτυπο στην καθημερινή ζωή και την εργασία μας και ακόμα θα μας βοηθήσει να αναπτύξουμε καλύτερα τη διάνοιά μας. Θα μας βοηθήσει να μαθαίνουμε γρηγορότερα και να συγκρατούμε περισσότερες πληροφορίες. Οι πιο πολλοί άνθρωποι είναι αφηρημένοι με χαλαρωμένη τη προσοχή και απορροφούν μικρό μέρος από αυτά που μελετούν και διαβάζουν. Ο διαλογισμός βοηθάει τον άνθρωπο να απορροφά περισσότερα και να συγκρατεί περισσότερα και ακόμα τον διατηρεί υγιή και ενεργητικό.

Κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, το σώμα παραμένει τελείως χαλαρό και ελευθερώνεται από το stress και την ένταση, με αποτέλεσμα να καταπολεμούμε όλες τις αρρώστιες που οι γιατροί λένε ότι οφείλονται σε stress. Απόδειξη για μένα ότι ο διαλογισμός μας κάνει πιο αποδοτικούς στην εργασία μας ήταν όταν γνώρισα ανθρώπους που μετά από λίγο καιρό, από τότε που άρχισαν να κάνουν διαλογισμό, διακρίθηκαν στην εργασία τους και έφθασαν στην κορυφή της επαγγελματικής τους ιεραρχίας, ενώ για χρόνια πριν δεν είχαν δείξει τις ικανότητές τους. Όταν ανέπτυξαν τη συγκέντρωση, μπόρεσαν να παράγουν περισσότερα σε λιγότερο χρόνο από αυτούς που δεν είχαν αναπτύξει τη τέχνη της συγκέντρωσης. Ο διαλογισμός βοηθάει επίσης και τους σπουδαστές να διακριθούν στις σπουδές τους, γιατί μπορούν να συγκεντρωθούν περισσότερο και να απορροφήσουν περισσότερο αυτά που διαβάζουν. Όλοι γνωρίζουμε ότι αυτοί οι σπουδαστές που διακρίνονται, προσλαμβάνονται ευκολότερα, βρίσκουν καλύτερες εργασίες και κάνουν καλύτερη καριέρα στο επάγγελμά τους.

Υπάρχει και μια άλλη πλευρά στην οποία ο διαλογισμός προσφέρει ανείπωτα οφέλη. Καθώς γίνεται το ταξίδι της ψυχής στο Υπερπέραν και η ψυχή έχει την εμπειρία της σχέσης της με τον Θεό, έχει συνειδητοποιήσει και βλέπει όλα τα ζωντανά πλάσματα, είτε είναι άνθρωποι είτε είναι ζώα ή φυτά, να είναι ένα μέρος του Θεού. Βλέπει

σε κάθε ζωντανό πλάσμα μια ψυχή. Και καθώς αποκτούμε την εμπειρία ότι είμαστε όλοι ψυχές, δηλαδή ένα μέρος του Θεού, αρχίζουμε να βλέπουμε το Φως του Θεού να λάμπει μέσα στο καθένα που βρίσκεται μέσα σ' αυτόν τον κόσμο. Βλέπουμε όλη τη Δημιουργία σαν παιδιά ενός Πατέρα και αυτή είναι μια πολύ βαθιά συνειδητοποίηση που φέρνει βασικές αλλαγές στο τρόπο της ζωής μας. Αναπτύσσουμε αγάπη για τον καθένα και για κάθε ζωντανό πλάσμα και είναι αυτό που ο Διδάσκαλος Sant Darshan Singh λέει σε κάτι στίχους του:

Αγκάλιασε τον καθένα σαν να' ναι δικός σου
και δώσε ελεύθερα την αγάπη σου όπου πηγαίνεις.

Όταν φτάσουμε σ' αυτό το σημείο, αρχίζουμε να αγαπάμε όλους το ίδιο και να τους θεωρούμε σαν μέλη της δικιάς μας οικογένειας. Έχουμε προς τους γύρω μας ανεκτικότητα και υπομονή και διακρινόμαστε για τις θείες αρετές της φιλευσπλαχνίας και της κατανόησης. Βοηθούμε αυτούς που έχουν ανάγκη και έχουμε συμπάθεια και αγάπη για όλους γύρω μας. Γίνεται μια μεγάλη αλλαγή και μια βαθιά μεταμόρφωση μέσα μας. Όσο γινόμαστε πιο αποδοτικοί στο διαλογισμό μας, τόσο γινόμαστε μια πηγή αγάπης που αναβλύζει και όσο πιο πολύ αγαπάμε, τόσο περισσότερο και οι άλλοι μας αγαπούν. Θα δούμε πράγματα που μας επηρέαζαν να μην έχουν πια καμιά επίδραση πάνω μας. Η ειρήνη και η αρμονία θα μπουν στη καρδιά και στα σπίτια μας και η οικογενειακή και κοινωνική μας ζωή θα είναι πιο ειρηνική και πιο μακάρια.

Ένα από τα μεγαλύτερα οφέλη του διαλογισμού είναι ότι όχι μόνο θα έχουμε ειρήνη στα σπίτια μας, αλλά θα συμβάλλουμε και στην ειρήνη του κόσμου. Σ' όλον τον κόσμο οι άνθρωποι προσεύχονται για την ειρήνη, αλλά όπως λένε: "η φιλευσπλαχνία αρχίζει από το σπίτι μας". Η παγκόσμια ειρήνη μπορεί να γίνει πραγματικότητα, όταν ο καθένας αναπτύξει την ειρήνη στο δικό του κύκλο. Αν φέρουμε την ειρήνη μέσα στο δικό μας περιβάλλον, θα συμβάλλουμε στην ειρήνη όλου του κόσμου.

Όσο περισσότερο ερχόμαστε σε επαφή με τα Εσωτερικά βασίλεια και έχουμε εμπειρία από τη μεταφυσική πραγματικότητα, τόσο μεταφέρουμε την χαρά στη καθημερινή μας ζωή. Ο διαλογισμός, μας βοηθάει να αντιμετωπίζουμε πολλά από τα καθημερινά μας προβλήματα, με ένα τρόπο ήρεμο και πρακτικό. Έχοντας την εμπειρία του κόσμου του Υπερπέραν, ξέρουμε ότι τα προβλήματα αυτού του κόσμου είναι εφήμερα. Γνωρίζουμε την ανώτερη πραγματικότητα και μπορούμε

να δούμε μέσα από άλλο πρίσμα τις δυσκολίες πάνω σ' αυτή τη γη. Τις αντιξοότητες της καθημερινής μας ζωής βρίσκουμε δύναμη να τις αντιμετωπίσουμε και δεν λυγίζουμε. Έτσι, η αυξανόμενη με το χρόνο συγκέντρωση και ο έλεγχος του stress μας βοηθάει να έχουμε επιτυχία σε όλους τους τομείς της καθημερινής μας ζωής.

Βασική προϋπόθεση για τη πνευματική μας ανάπτυξη είναι η καλλιέργεια των θείων αρετών. Για να κάνουμε γρήγορη πρόοδο, χρειάζεται να καλλιεργήσουμε αυτές τις αρετές ή ιδιότητες, οι οποίες είναι απαραίτητες για να έχουμε συγκέντρωση την ώρα του διαλογισμού. Οι βασικότερες από αυτές τις αρετές είναι ***αποφυγή βίας*** πάνω σε κάθε ζωντανό πλάσμα και ακόμα ***φιλαλήθεια, ταπεινοφροσύνη, αγάπη για όλους, ανιδιοτελής προσφορά*** και ***αγνότητα***.

Όμως, πώς μπορούμε να έχουμε συγκέντρωση, όταν ο νους μας είναι διαρκώς απασχολημένος στο να κρίνει τους άλλους ή να σκέπτεται άσχημα για τους άλλους ή ακόμα να προσπαθούμε να εξαπατήσουμε ή να έχουμε τόση περηφάνια, που να νομίζουμε ότι είμαστε καλύτεροι από τους άλλους; Ο νους μας πρέπει να ακινητοποιείται, όταν κάνουμε διαλογισμό και όσο πιο γρήγορα αναπτύξουμε αυτές τις ηθικές αρετές, τόσο ο νους μας θα είναι σε ειρήνη στο διάστημα της ημέρας και θα είναι πιο εύκολο για μας να συγκεντρωθούμε την ώρα του διαλογισμού μας.

Για να αναπτύξουμε αυτές τις αρετές, ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Sant Kirpal Singh επινόησε το *Καθημερινό Ημερολόγιο Αυτοενδοσκόπησης,* για να καταγράφουμε τα παραπτώματα και τις αποτυχίες μας πάνω σ' αυτές τις αρετές. Μελετώντας τις στήλες αυτού του ημερολογίου και βλέποντας πόσες φορές έχουμε σφάλλει, αντιλαμβανόμαστε πού βρισκόμαστε και τότε αποφασίζουμε να κάνουμε κάτι καλύτερο και προσπαθούμε καθημερινά να φτάσουμε το μηδέν σε κάθε στήλη. Όταν γίνουμε ενάρετοι άνθρωποι, θα αποτελούμε πηγή έμπνευσης και για αυτούς που είναι γύρω μας. Με το να διαλογιζόμαστε και να αναπτύσσουμε αγάπη για όλους, διασκορπίζουμε τη θεία ευωδιά οπουδήποτε πηγαίνουμε. Συγκινούμαστε, όταν οι άλλοι υποφέρουν και προσπαθούμε να βοηθήσουμε αυτούς που έχουν ανάγκη. Οποιαδήποτε και αν είναι η εργασία μας, είμαστε μια πηγή βοήθειας για τους συνανθρώπους μας και προσπαθούμε να χρησιμοποιούμε τις ικανότητές μας για το καλό της ανθρωπότητας.

Είδαμε πως ο φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Sant Darshan Singh επισκεπτόταν άρρωστους στα σπίτια τους και σε νοσοκομεία, πως βοη-

θούσε τα θύματα από τις φυσικές καταστροφές, όπως την πείνα, τις πλημμύρες, τους σεισμούς και τις εκρήξεις ηφαιστείων. Τους έδινε τη βοήθειά του, με το να στέλνει ιατρική βοήθεια, τρόφιμα και είδη ιματισμού. Ο ίδιος ήταν ένα ζωντανό παράδειγμα του ***Θετικού Μυστικισμού*** και μπορούμε πολλά να διδαχθούμε από τη ζωή του. Σε κάποιους στίχους του λέει:

Ερχόμαστε σε επικοινωνία με το φεγγάρι και τα άστρα,
αλλά αλίμονο δεν έχουμε φτάσει στην καρδιά του γείτονά μας.

Οι άνθρωποι που αναπτύσσονται πνευματικά βοηθούν και τους συνανθρώπους τους, καθώς γίνονται παραδείγματα με τις αρετές που τους διακρίνουν. Η μεταμόρφωση της ζωής σπρώχνει τους άλλους ανθρώπους προς τους πνευματικούς δασκάλους και έτσι όλο και περισσότεροι άνθρωποι προσπαθούν να βελτιωθούν. Αν πραγματικά θέλουμε "Να γνωρίσουμε τον Εαυτό μας", όπως μας προτρέπουν οι αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι, υπάρχει τρόπος και θα είναι μεγάλη η ευεργεσία που θα προσφέρουμε. Με το να αναπτυχθούμε πνευματικά και να γνωρίσουμε τον Εαυτό μας, θα γίνουμε μια θετική δύναμη που θα ακτινοβολεί τις θείες αρετές στην οικογένειά μας, στους φίλους μας, στους συναδέλφους μας και γενικά στον κόσμο. Ακολουθώντας το Θετικό Μυστικισμό, μπορούμε με επιτυχία να αντιμετωπίσουμε την πρόκληση της εποχής μας και να έχουμε ισορροπία στη σωματική, νοητική και πνευματική μας υπόσταση.

Επιστήμη και πνευματικότητα

Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές,

Πριν από 2.600 χρόνια, πάνω στο ίδιο χώμα που πατάμε τώρα, η Ελλάδα γέννησε τη Δυτική Επιστήμη και οι μεγάλοι σοφοί της άρχισαν να προβληματίζονται για την ουσιαστική φύση όλης της ζωής. Ο προβληματισμός, τούς οδήγησε στην έρευνα την οποία ονόμασαν "φυσική", λέξη από την οποία προέρχεται και η Αγγλική λέξη "physics". Την εποχή εκείνη δεν υπήρχε διαχωρισμός ανάμεσα στην επιστήμη και την πνευματικότητα. Αποτελούσαν και οι δύο μια έννοια, μέσα στην οποία οι μεγάλοι στοχαστές έψαχναν να βρουν τις αιώνιες αλήθειες.

Με το πέρασμα των αιώνων προέκυψε μια δυαδικότητα που διαίρεσε τα φαινόμενα σε δυο βασίλεια: αυτά που είχαν να κάνουν με το πνεύμα και αυτά που είχαν να κάνουν με το νου και την ύλη. Οι άνθρωποι εκείνοι που μελετούσαν τα μυστήρια και τα φαινόμενα της ύλης έγιναν γνωστοί ως επιστήμονες, ενώ αυτοί που ερευνούσαν ότι είχε σχέση με το πνεύμα έγιναν γνωστοί ως μυστικιστές, θρησκευτικοί αναμορφωτές και φιλόσοφοι.

Παρότι μπαίνοντας μέσα σ' αυτό τον αιώνα η επιστήμη και η πνευματικότητα παρέμειναν χωρισμένες, τις τελευταίες δεκαετίες ορισμένοι φωτισμένοι επιστήμονες στράφηκαν προς το μυστικισμό, για να κατανοήσουν τη φύση του σύμπαντος και ορισμένοι μυστικιστές χρησιμοποιούν τη γλώσσα της επιστήμης, για να μεταδώσουν και να εξηγήσουν τις μυστικιστικές τους εμπειρίες.

Μετά από 2.600 χρόνια η επιστήμη και η πνευματικότητα προσπαθούν να ξαναενωθούν. Η σοφία και η τεχνολογία μαζί, τείνουν να μας βοηθήσουν στο να καταλάβουμε και να βρούμε απαντήσεις στα μυστήρια της ζωής που η ανθρωπότητα αιώνες έψαχνε να βρει.

Απαντήσεις για το λόγο που τώρα βρισκόμαστε πάνω σ' αυτή γη, για την προέλευση μας και ακόμα για το πού πηγαίνουμε μετά το θάνατο. Ακόμα αν υπάρχει Θεός κ.λ.π. Ο μυστικισμός και η επιστήμη από τότε που χώρισαν ακολούθησαν διαφορετικούς δρόμους, για να απαντήσουν στα ίδια ερωτήματα.

Οι επιστήμονες εξετάζουν τα ανθρώπινα όντα από το επίπεδο της ύλης. Μελέτησαν το άτομο και βρήκαν ότι αποτελείται από μικρά σωματίδια που δεν είναι στερεά, όπως αρχικά πίστεψαν, αλλά στροβιλιζόμενα και παλλόμενα ποσά ενέργειας που παίρνουν μορφή σωματιδίων ή κυμάτων. Η επιστήμη παραδέχθηκε ότι οι εξωτερικές μας αισθήσεις είναι ανεπαρκείς, για να γνωρίσουμε το φυσικό σύμπαν που μας περιβάλλει και με τις μελέτες μέσω των δορυφόρων έφτασε στο σημείο να πιθανολογεί τι συνέβη τη στιγμή της Δημιουργίας. Μια από τις πιο παραδεκτές θεωρίες σήμερα είναι αυτή του Big Bang, κατά την οποία η Δημιουργία ξεκίνησε από μια έκρηξη ενός ενεργειακού σωματιδίου. Οι επιστήμονες έχουν εκφράσει θεωρίες για το τι επακολούθησε μετά την έκρηξη του Big Bang, αλλά δεν γνωρίζουν τι προϋπήρχε καθώς και για το λόγο της έκρηξης. Με όλα τα τελειοποιημένα πολύπλοκα όργανά τους δεν προχωρούν πέρα από τα φυσικά φαινόμενα. Τα εργαλεία τους δεν υπήρξαν ικανά να τους προσφέρουν μια εξήγηση σε ερωτήσεις σχετικές με την προέλευσή μας.

Αντίθετα οι μυστικιστές, από καταβολής κόσμου, απάντησαν αδιαμφισβήτητα μέχρι σήμερα στα ίδια ερωτήματα, δηλαδή στο ποιοι είμαστε και πού πηγαίνουμε μετά απ' αυτή τη ζωή. Οι μέθοδοι για τις έρευνές τους δεν περιλαμβάνουν εξωτερικά μηχανήματα και εργαλεία. Δεν χρησιμοποιούν καν τις φυσικές αισθήσεις για τις έρευνές τους, γιατί, όπως αποκαλύπτουν, οι απαντήσεις βρίσκονται πέρα από τα φυσικά φαινόμενα. Βρίσκονται σε μια διάσταση που υπάρχει Εσωτερικά. Κατά τις παλαιότερες εποχές η μέθοδος που ακολουθούσαν οι επιστήμονες, οι μυστικιστές και οι φιλόσοφοι ήταν μια μέθοδος άμεσης Εσωτερικής αντίληψης. Αργότερα, οι Δυτικοί επιστήμονες εγκατέλειψαν αυτή τη τεχνική, αφήνοντας την Εσωτερική έρευνα μόνο στους μυστικιστές και τους Αγίους.

Καθώς η ανθρωπότητα σήμερα έχει πολύ αναπτυχθεί διανοητικά, μερικοί επιστήμονες άρχισαν να ερευνούν για την ύπαρξη βασιλείων πέρα απ' αυτό τον κόσμο. Πολλοί φυσικοί επιστήμονες έχουν αναγνωρίσει πως οι γνώσεις μας για το Διάστημα είναι πολύ περιορισμέ-

νες και είναι αρκετά πιθανό να υπάρχουν και άλλες διαστάσεις, που τα φυσικά μας μάτια δεν μπορούν να αντιληφθούν.

Μέχρι σήμερα πολλοί γιατροί και βιολόγοι, όπως ο Raymond Moody και οι συνεργάτες του, μελέτησαν τις παραθανάτιες εμπειρίες εκατοντάδων ατόμων που σε κάποια στιγμή, μετά από ατυχήματα ή κατά τη διάρκεια εγχειρήσεων, θεωρήθηκαν κλινικά νεκροί. Τα άτομα αυτά μίλησαν για τις εμπειρίες τους με παρόμοια λόγια. Είπαν ότι πέρασαν μέσα από κάποια Εσωτερική σήραγγα, ότι έβλεπαν φως, ότι άκουγαν μελωδίες, ότι συνάντησαν κάποιο καλοκάγαθο όν που ακτινοβολούσε αγάπη και γενικά σχημάτισαν την αντίληψη πως υπήρχε κάτι πέρα από αυτή τη φυσική ζωή. Έτσι οι κοντά στο φυσικό θάνατο εμπειρίες επιβεβαιώνουν επιστημονικά ότι έχει περιγραφεί από τους μυστικιστές και τους Αγίους.

Η Βίβλος μιλάει για την "Αργυρή άλυσο", που συνδέει την ψυχή με το σώμα. Την ώρα του θανάτου όμως η Αργυρή άλυσος σπάει, η ψυχή δεν μπορεί να επιστρέψει στο σώμα και το χωρίς ζωή πλέον σώμα αποσυντίθεται.

Οι Άγιοι και οι μυστικιστές έχουν οι ίδιοι διασχίσει και έχουν προσωπική εμπειρία από αυτά τα Εσωτερικά επίπεδα κατά τη διάρκεια της ζωής τους, καθώς είναι σε θέση να διαχωρίζουν την ψυχή από το σώμα και να ταξιδεύουν με αυτήν *(την ψυχή)* Εσωτερικά. Η Εντολή που έχουν λάβει και ο θείος Προορισμός τους είναι να διδάξουν τους ανθρώπους να κάνουν το ίδιο ταξίδι, ώστε οι ψυχές να επιστέψουν πίσω στο Βασίλειο των Ουρανών. Οι Γραφές που άφησαν πίσω τους περιέχουν αφηγήσεις από το Εσωτερικό ταξίδι που οι ίδιοι έκαναν και σ' αυτές αναλύουν τι χρειάζεται να κάνουμε, για να έχουμε κι εμείς παρόμοιες εμπειρίες. Όπως οι επιστήμονες καταγράφουν τα πειράματά τους, ώστε να μπορούν και οι άλλοι επιστήμονες να τα επαναλάβουν με ακρίβεια, παρόμοια και οι μυστικιστές, ως επιστήμονες των Εσωτερικών βασιλείων, καταγράφουν στις Γραφές τα Εσωτερικά πειράματα που έχουν εκτελέσει, έτσι ώστε να παρακινηθούν και άλλοι να τα επαναλάβουν.

Αυτοί οι "Εσωτερικοί επιστήμονες" ή "Επιστήμονες της Ψυχής" αρχίζουν τη διδασκαλία τους λέγοντάς μας ότι δεν είμαστε το σώμα. Είμαστε στην πραγματικότητα ψυχές και αποτελούμε ένα μέρος του Ίδιου του Θεού, της Δημιουργικής Δύναμης. Ο διαχωρισμός της ψυχής από το σώμα δεν είναι απλώς και μόνο ένα τυχαίο γεγονός που συμβαίνει σε ανθρώπους που θεωρούνται κλινικά νεκροί. Είναι κάτι

που ο καθένας μας μπορεί να μάθει να κάνει και είναι μια εμπειρία που μπορεί να ελέγχεται και μπορεί να επαναλαμβάνεται. ***Η διαδικασία με την οποία διαχωρίζουμε την ψυχή από το σώμα ονομάζεται διαλογισμός.*** Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι και οι μυστικιστές που γνωρίζουν καλά την τέχνη του διαλογισμού, αφού μας εξηγήσουν τη θεωρία, έτσι ώστε να μπορέσουμε να καταλάβουμε τη διαδικασία, μας δείχνουν τον τρόπο του διαλογισμού και μας βοηθούν να έχουμε την ώρα της μύησης μια προσωπική εμπειρία.

Σύμφωνα με τη θεωρία, στην αρχή, η Δημιουργική Δύναμη του Σύμπαντος, αυτό που ονομάζουμε Θεό, ήταν όπως λένε παραβολικά, “ολομόναχος”. Λέγεται πως ήταν ένας ωκεανός Πανσυνειδητότητας, γεμάτος μακαριότητα και χαρά. Κάποτε αποφάσισε να εκδηλωθεί και η επιθυμία Του προκάλεσε μια δόνηση που είχε ως αποτέλεσμα να εκδηλωθούν οι δυο πρωταρχικές εκδηλώσεις της Θείας Ουσίας: Ο *Θείος Ήχος* ή *Μουσική των Σφαιρών* και το *Θείο Φως*. Οι δυο αυτές εκδηλώσεις του Θεού, γνωστές σαν Λόγος ή Άγιο Πνεύμα στις Χριστιανικές Γραφές, ήταν η αιτία όλης της Δημιουργίας.

Πρώτα δημιουργήθηκε ένα επίπεδο καθαρής συνειδητότητας ή πνεύματος που ονομάζεται Sach Khand και από τους Μουσουλμάνους ονομάζεται Muqam-I-Haq. Το επίπεδο αυτό είναι μια Περιοχή τόσο λαμπερή, σαν να φωτίζεται από πολλά τρισεκατομμύρια ήλιους. Φαίνεται δύσκολο να πιστέψει κανείς πως μπορεί να υπάρχει το Quasis ή Quasars, ένα υλικό που το φως του είναι τόσο λαμπερό, όσο το φως από τρισεκατομμύρια άστρα μαζί. Ουράνια σώματα που αποτελούνται από αυτό το υλικό είναι τόσο λαμπερά που, αν και απέχουν δισεκατομμύρια έτη φωτός, οι επιστήμονες μπορούν να τα βλέπουν.

Καθώς το ρεύμα του Θείου Φωτός και του Ήχου *(Άγιο Πνεύμα)* συνέχισε να κινείται μακριά από τη Πηγή του, η συχνότητα της δόνησής του άλλαξε κι έτσι δημιουργήθηκε ένα άλλο Επίπεδο ύπαρξης. Αυτό το Επίπεδο ονομάστηκε ***Υπεραιτιατό Επίπεδο.*** Αυτή η περιοχή αποτελείται κυρίως από συνειδητότητα και περιέχει λίγη εκλεπτυσμένη ύλη. Στη συνέχεια δημιουργήθηκε το ***Αιτιατό Επίπεδο,*** που περιέχει ίσα μέρη συνειδητότητας και ύλης. Είναι το Επίπεδο όπου δημιουργήθηκε ο Παγκόσμιος Νους. Ακολούθησε η δημιουργία του ***Αστρικού Επιπέδου***, που περιέχει περισσότερη ύλη από ό,τι συνειδητότητα και τελικά δημιουργήθηκε το ***Φυσικό Επίπεδο***, στο οποίο υπάγεται και η γη στην οποία εμείς τώρα κατοικούμε. *(Η Δημιουργία της γης περιγράφεται παραβολικά στο βιβλίο της Γένεσης στην Παλαιά Διαθήκη).*

Το Υλικό επίπεδο αποτελείται κυρίως από ύλη και έχει ένα μικρό ποσοστό συνειδητότητας. Η συνειδητότητα είναι αυτή που δίνει ζωή σε όλα τα ζωντανά πλάσματα. Το Φυσικό Επίπεδο αποτελείται από το Σύμπαν με όλους τους γαλαξίες, τα άστρα, τους πλανήτες, τη γη μας, την ανθρωπότητα και όλα τα άλλα είδη ζωής.

Παράλληλα, με τη δημιουργία των πέντε προαναφερθέντων επιπέδων, ο Θεός "διαχώρισε μικρά κομμάτια από τον Εαυτό Του". Αυτές οι σταγόνες του Εαυτού Του, αυτές οι μονάδες συνειδητότητας ονομάζονται ***«ψυχές»***. Αυτές οι ψυχές ήταν το Θέλημά Του να σταλούν και να κατοικήσουν μέσα στο Φως και τον Ήχο των διαφόρων Επιπέδων της Δημιουργίας.

Η ψυχή είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό. Η ανθρώπινη ψυχή, είναι καθαρό πνεύμα, είναι μια μονάδα συνειδητότητας όλο μακαριότητα και χαρά. Σε κάθε Επίπεδο που κατοικεί, η ψυχή παίρνει ένα σώμα που αντιστοιχεί στα υλικά που υπάρχουν σ' αυτή την περιοχή. Έτσι, η ανθρώπινη ψυχή καλύφθηκε μ' ένα Αιτιατό, μ' ένα Αστρικό και ένα Φυσικό σώμα. Στην ψυχή δόθηκε επίσης ο Νους, από τον οποίο δέχεται εντυπώσεις και μέσω του οποίου επικοινωνεί, όταν κατοικεί στο Αιτιατό, Αστρικό και Φυσικό Επίπεδο. Όταν βρισκόμαστε στο Φυσικό Σύμπαν, η ψυχή μας, αυτή η καθαρή σταγόνα συνειδητότητας, είναι που καλύπτεται με τα περισσότερα σώματα ή καλύμματα. Το αποτέλεσμα είναι ότι η ψυχή "ξεχνάει" τον Εαυτό της και ταυτίζεται με τα σώματα μέσα στα οποία κατοικεί. Ξεχνάει ότι είναι ψυχή και ότι η αληθινή της κατοικία είναι στο Βασίλειο των Ουρανών, που είναι ένα Επίπεδο αγνής συνειδητότητας. Αυτή η λήθη είναι η αιτία όλης της δυστυχίας και της άγνοιας των μυστηρίων της ζωής. Όλη όμως η γνώση του σύμπαντος, του Θεού, της Δημιουργίας και του ποιοι είμαστε είναι μέσα στη ψυχή μας. Η ψυχή είναι μια αιώνια συνειδητή ύπαρξη, καλυμμένη με διάφορα σώματα που, όπως μια ηλεκτρική λάμπα που είναι σκεπασμένη με διάφορα καλύμματα, δεν μπορεί να λάμψει. Τα καλύμματα είναι τόσο χοντρά, που το φως δεν μπορεί να περάσει μέσα απ' αυτά. Για να λάμψει το φως, πρέπει να αρχίσουμε να αφαιρούμε το ένα κάλυμμα μετά το άλλο. Και αυτό είναι που οι μυστικιστές και οι Άγιοι έρχονται να μας διδάξουν, προκειμένου να ξαναποκτήσουμε (*εμείς – η ψυχή μας*) την αρχική μας καθαρότητα και να επιστρέψουμε στην αρχική μας κατοικία. *Διαλογισμός είναι ακριβώς η διαδικασία με την οποία μπορούμε να αφαιρέσουμε τα σκεπάσματα που περιβάλλουν την ψυχή μας, μέχρι που αυτή να λάμψει*

μέσα στην αγνότητά της.

Τα διάφορα Επίπεδα της Δημιουργίας, για τα οποία σας μίλησα πριν από λίγο, δεν έχουν μια φυσική θέση στο σύμπαν. Δεν υπάρχουν πάνω ή κάτω από το Φυσικό σύμπαν. Υπάρχουν μέσα μας και ο τρόπος για να τα προσεγγίσουμε δεν είναι με κάποιο εξωτερικό ταξίδι. Δεν είναι με κάποιο διαστημόπλοιο που να ταξιδεύει γρηγορότερα απ' το φως. Ο τρόπος για να φθάσουμε αυτά τα βασίλεια είναι να «μπούμε Εσωτερικά», δηλαδή με την εσωστροφή.

Αυτή η εσωστροφή ή διαλογισμός, όπως διδάχθηκε από τους πνευματικούς Διδασκάλους, είναι μια απλή μέθοδος, για να υψωθεί κανείς (*εμείς – η ψυχή μας*) πάνω απ' το Φυσικό σώμα και να διασχίσει τα ανώτερα Επίπεδα και απαιτεί συγκέντρωση της προσοχής σε ένα ειδικό σημείο του σώματος, μέσω του οποίου μπορούμε να εισέλθουμε στα ανώτερα βασίλεια.

Η εξωτερική έκφραση της ψυχής είναι η προσοχή. Όπως είμαστε τώρα, η προσοχή μας είναι διασκορπισμένη στο σώμα. Με τη βοήθεια των πέντε αισθήσεων έχουμε επίγνωση του φυσικού μας σώματος και του εξωτερικού κόσμου. Αυτές οι αισθήσεις λειτουργούν μέσα από "τα εννέα ανοίγματα του σώματος" που είναι τα δυο μάτια, τα δυο αυτιά, τα δυο ρουθούνια, το στόμα και τα δύο στο κάτω μέρος του σώματος. Αποκτούμε επίγνωση του κόσμου μέσω των αισθήσεων της όρασης, της ακοής, της όσφρησης, της γεύσης και της αφής.

Όσο η ψυχή μας κατοικεί στο Φυσικό Επίπεδο και είναι ντυμένη με το υλικό της σώμα, χρησιμοποιεί το νου. Η ψυχή, μη έχοντας επίγνωση της αληθινής της φύσης, έχει ταυτιστεί με το νου. Νομίζουμε ότι είμαστε "αυτό που σκέπτεται". Έτσι, αντί η ψυχή να ελέγχει το νου και ο νους να ελέγχει τις αισθήσεις και να την υπηρετεί, η κατάσταση έχει αντιστραφεί. Η ψυχή σέρνεται στη κυριολεξία από το νου και ο νους παρασύρεται από τις αισθήσεις στον εξωτερικό κόσμο. Νους και ψυχή χάνονται στις εξωτερικές απολαύσεις και παρασύρονται από τα εγκόσμια θέλγητρα. Απολαμβάνουμε με το να γευόμαστε νόστιμα φαγητά και να αναζητούμε δερματικές επαφές και εξαιτίας αυτών των εξωτερικών πειρασμών είναι δύσκολο να αποσπάσουμε την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο. Όμως στο σώμα μας έχουμε και ένα αόρατο "δέκατο άνοιγμα" ή πόρτα, μέσω της οποίας η προσοχή μας μπορεί να εισχωρήσει στις ανώτερες πνευματικές περιοχές. Αυτό το "άνοιγμα" βρίσκεται ανάμεσα και πίσω από τα δυο φρύδια. Εκεί είναι η έδρα της ψυχή μέσα στο σώμα και ονομάζεται

Τρίτος ή Μοναδικός ή Απλός Οφθαλμός.

Αν μπορέσουμε να αποτραβήξουμε τη προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο και να την εστιάσουμε στον Τρίτο Οφθαλμό, θα δούμε το Φως των υψηλότερων περιοχών να αντανακλάται εκεί. Αν η ψυχή μας μπορέσει να συγκεντρωθεί σ' αυτό το σημείο, μπορεί να περάσει μέσω του Τρίτου ή Μοναδικού Οφθαλμού ή Δέκατης Πύλης στο Υπερπέραν. Αυτό είναι το σημείο απ' όπου περνούν οι άνθρωποι, όταν έχουν παραθανάτιες εμπειρίες. Εμείς όμως δεν χρειάζεται να περιμένουμε μέχρι το φυσικό μας θάνατο, για να περάσουμε μέσα από αυτό το σημείο. Με το διαλογισμό, όπως τον υποδεικνύουν οι μυστικιστές και οι Άγιοι, μπορούμε όπως και εκείνοι να περνάμε κατά βούληση από αυτή τη Δέκατη Πύλη, όπως αναφέρεται στη μυστικιστική ορολογία ο Τρίτος Οφθαλμός. Αυτοί που ενδιαφέρονται ειλικρινά να μάθουν την τεχνική του διαλογισμού, προκειμένου να έρθουν σε επαφή με τα Εσωτερικά Πνευματικά Επίπεδα, πρέπει να πάνε σ' έναν πνευματικό Διδάσκαλο ή Ειδήμονα.

Το Άγιο Πνεύμα ή Λόγος, δηλαδή το Θείο Φως και ο Θείος Ήχος που ρέουν από τον Θεό, επιστρέφουν σ' Αυτόν. Ο Λόγος δονείται διαρκώς μέσα μας και μπορούμε να συντονισθούμε με αυτό το ρεύμα, αν επικεντρώσουμε τη "προσοχή" μας, που είναι η "εξωτερική έκφραση της ψυχής" μας**, στον Τρίτο ή Μοναδικό Οφθαλμό. Αλλά για να «μπούμε Εσωτερικά» και να συγκεντρωθούμε σ' αυτό το σημείο, χρειαζόμαστε τη βοήθεια ενός πεπειραμένου Οδηγού ή πνευματικού Διδασκάλου.

*** Είναι υψίστης σημασίας για την κατανόηση λεπτών εννοιών στον μυστικισμό ότι:* ***Προσοχή*** *είναι η* ***<u>εξω</u>****τερική έκφραση της ψυχής και* ***Συνειδητότητα*** *η* ***<u>εσω</u>****τερική έκφρασή της ψυχής. Έτσι όταν λέμε: ψυχή-συνειδητότητα ή προσοχή είναι λέξεις με τις οποίες εννοούμε το ίδιο πράγμα.*

Ο Διδάσκαλος την ώρα της μύησής μας στα μυστήρια του υπερπέραν, μας δείχνει πώς να συγκεντρώνουμε την προσοχή μας στον Τρίτο Οφθαλμό. Με τη δική Του δύναμη, δίνει στη ψυχή τού αναζητητή μια ώθηση, ώστε να μπορέσει να αποσύρει την ψυχή από το σώμα και να την φέρει στην Έδρα της (*Τρίτο Οφθαλμό*) και συγχρόνως να τη συνδέσει με τις δυο εκφράσεις του Λόγου, που είναι το Φως και ο Ήχος. Ακολουθώντας η ψυχή το ρεύμα του Θείου Φωτός και Ήχου μπορεί να φτάσει στη Πηγή τους, που είναι συγχρόνως και η Πηγή της ψυχής.

Κατά την ώρα της μύησης, ο Διδάσκαλος προσφέρει μια πρώτο χέρι εμπειρία θέασης του Εσωτερικού Φωτός και ακρόασης του Ηχητικού Ρεύματος. Μόνοι μας είναι εξαιρετικά δύσκολο να συγκεντρωθούμε τόσο σταθερά στην Έδρα της Ψυχής, ώστε να πετύχουμε την επαφή με το θείο Φως και τον Ήχο, επειδή ο νους θέλει να μας κρατάει μόνιμα απορροφημένους στις εξωτερικές απολαύσεις και τα θέλγητρα των αισθήσεων. Ο νους αποσπάει την προσοχή μας με μια συνεχή ροή σκέψεων και δε μας επιτρέπει να συγκεντρωθούμε στην Έδρα της Ψυχής. Μέσα σε δευτερόλεπτα ο νους αρχίζει να σκέπτεται το ένα μετά το άλλο, ένα σωρό πράγματα. Οι σκέψεις μάς κάνουν ανήσυχους και άθελά μας αρχίζουμε να κουνιόμαστε την ώρα του διαλογισμού και η κίνηση αυτή τελικά διακόπτει την συγκέντρωσή μας. Έτσι, ενώ μέσα μας υπάρχουν τόσο πολλές και θαυμάσιες Περιοχές, δεν είμαστε ικανοί να τις βρούμε και να τις απολαύσουμε. Αν μπορούσαμε να τις βρούμε μόνοι μας, όλοι τώρα θα είχαμε αυτές τις εμπειρίες.

Για να μας βοηθήσει να κρατάμε τη προσοχή μας αταλάντευτη, ο πνευματικός Διδάσκαλος μας δίνει την ώρα της μύησης «Πέντε Φορτισμένες Λέξεις», για να τις επαναλαμβάνουμε νοερά κάθε φορά που κάνουμε διαλογισμό. Αυτή η νοητική επανάληψη κρατάει το νου απασχολημένο, ώστε να μην περιπλανιέται ή απασχολείται με σκέψεις που θα μπορούσαν να αποσπάσουν τη προσοχή μας από το Τρίτο Οφθαλμό. Καθώς επαναλαμβάνουμε τα «Πέντε Φορτισμένα Ονόματα», έχοντας τη προσοχή μας στον Τρίτο ή Απλό οφθαλμό, συνεχίζουμε να κοιτάζουμε στην σκοτεινή περιοχή που είναι μπρος από τα κλειστά μάτια μας. Αν η προσοχή μας παραμείνει αταλάντευτη για λίγα λεπτά της ώρας, θα αρχίσουμε να διακρίνουμε, αν και έχουμε κλειστά τα μάτια μας, φως διαφόρων χρωμάτων. Τα φώτα αυτά είναι αντανακλάσεις του Φωτός από τις ανώτερες Πνευματικές Περιοχές. Αν εξακολουθούμε να παραμένουμε συγκεντρωμένοι, θα αρχίσουμε να διασχίζουμε ένα ενδιάμεσο Επίπεδο που είναι μεταξύ του Φυσικού και του Αστρικού Επιπέδου. Εκεί θα δούμε ένα Εσωτερικό ουρανό, άστρα, τη σελήνη και τον ήλιο και όταν διασχίσουμε όλα αυτά τα Αστρικά φαινόμενα, θα έρθουμε αντιμέτωποι με τη Φωτεινή ή Αιθερική ή Αστρική μορφή του πνευματικού Διδασκάλου που μας περιμένει. ***Στο σημείο αυτό ο Διδάσκαλος βρίσκεται στο κατώφλι της Φυσικής με την Αστρική Περιοχή***. Όταν φτάσουμε τη Μορφή Του θα μας οδηγήσει μέσα στο Αστρικό Επίπεδο. Η ξενάγησή μας

στο Αστρικό Επίπεδο με τον Διδάσκαλο θα γίνει με το Αστρικό μας σώμα, ενώ το Φυσικό μας σώμα θα παραμείνει ήρεμο σε διαλογισμό. Η προσοχή μας θα είναι τελείως απασχολημένη στην Αστρική Περιοχή, γιατί, αν επανέλθει στο Φυσικό επίπεδο, θα χάσουμε την επαφή μας με τη Φωτεινή μορφή του Διδασκάλου. Η ψυχή μας ακόμα και όταν βρίσκεται έξω από το σώμα, συνδέεται με αυτό με την “Αργυρή Άλυσο” και μέσω αυτής επανέρχεται στο σώμα, όταν ο διαλογισμός μας τελειώσει.

Ο πνευματικός Διδάσκαλος, μετά το Αστρικό, μας οδηγεί στο Αιτιατό και στη συνέχεια στο Υπεραιτιατό Επίπεδο. Εμείς, η ψυχή μας δηλαδή, σε κάθε Επίπεδο που περνάμε αφήνουμε και το αντίστοιχο σώμα. Έτσι, όταν βρισκόμαστε στο Αστρικό Επίπεδο, έχουμε αφήσει το Υλικό σώμα και λειτουργούμε με το Αστρικό σώμα μας. Όταν βρισκόμαστε στο Αιτιατό Επίπεδο, λειτουργούμε με το Αιτιατό σώμα έχοντας αφήσει το υλικό σώμα στο Υλικό επίπεδο και το Αστρικό σώμα μας στο Αστρικό Επίπεδο. Στο τέλος, αφήνουμε και το Αιτιατό σώμα στο Αιτιατό Επίπεδο και η ψυχή παραμένει ελεύθερη, καλυμμένη όμως με ένα λεπτό κάλυμμα, μια Υπεραιτιατή Θήκη. Η ψυχή σ’ αυτό το σημείο λάμπει με μεγάλη λαμπρότητα. Είναι σ’ αυτό το σημείο που αναγνωρίζουμε τη πραγματική μας φύση, ότι είμαστε μια ***ψυχή***. Είναι εδώ που αυτή η ψυχή αναφωνεί «Aham Braham Asmi» ή «Sohang», που σημαίνει «Εγώ είμαι Αυτός». Όλες οι ακαθαρσίες των εξωτερικών σωμάτων έχουν απορριφθεί. Στη συνέχεια, ο πνευματικός μας Οδηγός μας οδηγεί μέχρι την Πνευματική Περιοχή που είναι γνωστή σαν Sach Khand. Εδώ το τελευταίο λεπτό κάλυμμα του Υπεραιτιατού Επιπέδου εγκαταλείπεται και υπάρχουμε ως αγνό πνεύμα, ως αγνή ψυχή. Τώρα βρισκόμαστε στο αληθινό μας σπίτι και είναι αυτό το στάδιο που αποκτούμε πλήρη επίγνωση του Εαυτού μας και του Θεού (Αυτογνωσία και Θέωση). Ξαναβιώνουμε *(η ψυχή μας)* την κατάσταση της πανσυνειδητότητας, της μακαριότητας και της χαράς. Η δουλειά του πνευματικού Διδασκάλου ολοκληρώνεται, όταν τελικά φέρει τη ψυχή πίσω στον Οίκο του Πατέρα, στο Sach Khand και αυτός είναι ο μοναδικός σκοπός και προορισμός της ενσάρκωσης Του Τελείου Διδασκάλου, του Θεανθρώπου της εκάστοτε εποχής σ’ αυτόν τον κόσμο.

Ο πνευματικός Διδάσκαλος είναι σαν ένας θείος επιστήμονας που γνωρίζει τις κατάλληλες τεχνικές, για να μας ενώσει με το Φως και τον Ήχο του Θεού. Η διαδικασία του διαλογισμού που Αυτός δι-

δάσκει είναι μια απλή και φυσική διαδικασία. Είναι επιστημονική με την έννοια ότι, αν κάποιος την εκτελέσει επακριβώς με τις ίδιες προϋποθέσεις, θα έχει πάντοτε τα ίδια αποτελέσματα. Μπορούμε να εκτελέσουμε αυτό το πείραμα του διαλογισμού, μέσα στο ίδιο το Φυσικό μας σώμα. Το Φυσικό μας σώμα είναι το εργαστήριο μέσα στο οποίο η ψυχή μπορεί να συνειδητοποιήσει τον Θεό και ο πνευματικός Διδάσκαλος είναι ο επιστήμονας που μας βοηθάει να εκτελέσουμε αυτό το πείραμα.

Ο διαλογισμός δεν απαιτεί αλλαγή θρησκεύματος. Δεν είναι θρησκεία αλλά εργαλείο μιας πνευματικής επιστήμης. Ο πνευματικός Διδάσκαλος μπορεί να ανήκει σε οποιαδήποτε θρησκεία και εθνικότητα και ποτέ δεν μας ζητάει να αλλάξουμε τη θρησκεία μας, την κουλτούρα μας, τον τύπο της ενδυμασίας μας και τις κοινωνικές μας συνήθειες, προκειμένου να μάθουμε αυτή τη μορφή του διαλογισμού. Αντίθετα, μας προτρέπει να παραμείνουμε σε οποιαδήποτε θρησκεία ανήκουμε και στη χώρα που γεννηθήκαμε. Ακριβώς, όπως, αν φοιτούμε στο Φυσικό τμήμα του Πανεπιστημίου, δεν αλλάζουμε τη θρησκεία μας σύμφωνα με τη θρησκεία του καθηγητή της Φυσικής, για να μάθουμε τη Φυσική, έτσι και η “θρησκεία” του πνευματικού Διδασκάλου δεν έχει καμιά σημασία και σχέση με την εκπαίδευση του μαθητή. Μαθαίνουμε την τεχνική του διαλογισμού και δεχόμαστε απ’ Αυτόν τη βοήθεια και την καθοδήγησή Του, παραμένοντας στο θρήσκευμα και τις παραδόσεις μας.

Όπως με τα επιστημονικά πειράματα που κάθε φορά καταλήγουν στα ίδια αποτελέσματα, εφόσον χρησιμοποιούμε τις ίδιες σταθερές προϋποθέσεις, έτσι και με το διαλογισμό έχουμε πάντοτε τα ίδια αποτελέσματα, αν ακολουθούμε τις οδηγίες του Διδασκάλου. Οι Διδάσκαλοι του Sant Mat δεν βασίζονται στην τυφλή πίστη. Δίνουν στους μαθητές τους μια πρώτο χέρι εμπειρία την ώρα της μύησης, έτσι ώστε αυτοί να έχουν μια απόδειξη πως υπάρχει το Εσωτερικό Φως και ο Ήχος.

Το πείραμα του διαλογισμού μπορούμε να το επαναλαμβάνουμε όποια στιγμή θέλουμε. Αν διαλογιζόμαστε σωστά, θα δούμε τα αποτελέσματα γρήγορα. Αν δεν διαλογιζόμαστε σωστά, θα μας πάρει περισσότερο χρόνο, για να φτάσουμε στα επιθυμητά αποτελέσματα. Όσο περισσότερο ασκούμαστε στο διαλογισμό, τόσο περισσότερο έμπειροι και ικανοί γινόμαστε και τόσο πιο γρήγορα αποσυρόμαστε από το σώμα. Μένει σ’ εμάς να συνεχίσουμε να διαθέτουμε χρόνο

στο διαλογισμό, ώστε να μπορέσουμε να προοδεύσουμε γρηγορότερα. Η ύπαρξη του πνευματικού Διδασκάλου είναι πρωταρχικής σημασίας, γιατί εκτός που μας παρακινεί να κάνουμε διαλογισμό, μας δείχνει πώς να βελτιώνουμε τη τεχνική μας, μας υποδεικνύει τα λάθη που κάνουμε στη πράξη και τον τρόπο να τα διορθώνουμε. Είναι ένας σύντροφος που μπορούμε να του μιλάμε και να έχουμε κάθε στιγμή τη βοήθειά Του.

Εκτός από την εξερεύνηση των Εσωτερικών Επιπέδων, με το διαλογισμό η ψυχή επιτυγχάνει Αυτογνωσία και Θεογνωσία. Βιώνει ότι ο Θεός είναι η Πηγή απ' όπου όλοι προήλθαμε και τότε γινόμαστε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου. Γινόμαστε ένα με την Πηγή της Γνώσης. Έχουμε το κλειδί των απαντήσεων στα ερωτήματα που η ανθρωπότητα για χιλιάδες χρόνια προσπαθεί να κατανοήσει. Μαθαίνουμε τι βρίσκεται πέρα απ' αυτή τη φυσική ζωή. Διασχίζουμε το κατώφλι προς τα ανώτερα βασίλεια κι επιστρέφουμε στο Φυσικό, σε χρόνο που αντιστοιχεί στο ανοιγόκλειμα ενός ματιού. Ο θάνατος δεν μας φοβίζει πια, γιατί γνωρίζουμε πως δεν πεθαίνουμε ποτέ, αλλά μόνο περνάμε σ' ένα ανώτερο και διαφορετικό βασίλειο ύπαρξης. Αυτή η ανώτερη περιοχή είναι πιο όμορφη, πιο ειρηνική και μακάρια από οποιοδήποτε χώρα πάνω σ' αυτή τη γη. Τέλος, συνειδητοποιούμε ότι ο θάνατος δεν είναι τίποτα παραπάνω από το πέρασμα μέσω μιας πόρτας από ένα βασίλειο ύπαρξης σε ένα άλλο. *«Κάνω διαλογισμό και βγαίνω έξω από το σώμα»* εννοούσε ο Απόστολος Παύλος, όταν έλεγε στην επιστολή του: *«θνήσκω καθημερινά»*.

Όσο περισσότερο ερχόμαστε σε επαφή με το Φως, τον Ήχο και τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου, τόσο περισσότερη μακαριότητα έχουμε. Η ψυχή βιώνει αγνή χαρά και ευτυχία. Αυτή η μακαριότητα ακολουθεί την ψυχή όλη τη διάρκεια της μέρας και της νύχτας και νιώθουμε ειρήνη και πληρότητα. Η κατάστασή μας περιγράφεται εύστοχα σ' ένα στίχο του Διδασκάλου Sant Darshan Singh:

Τι σημασία έχει αν ονομάζομαι άνθρωπος;
Αληθινά εγώ, είμαι η ίδια η ψυχή της αγάπης.
Ολόκληρη η Γη είναι το σπίτι μου
και όλο το Σύμπαν είναι η χώρα μου.

Είμαστε τυχεροί που στην εποχή μας στεκόμαστε στο κατώφλι μιας πιο πνευματικής εποχής και οι ακτίνες της γίνονται όλο και πιο φωτεινές. Στην προσπάθειά τους να εξηγήσουν τα μυστήρια του σύμπαντος, όλο και περισσότεροι επιστήμονες στρέφονται προς το

μυστικισμό, για να γεφυρώσουν το χάσμα ανάμεσα στο Φυσικό και τα Πνευματικά Επίπεδα. Οι επιστήμονες ανέκφραστοι έχουν καταληφθεί από δέος μπροστά στη μεγαλοπρέπεια και την ομορφιά του σύμπαντος. Συνειδητοποιούν πως είναι τόσο τέλεια σχεδιασμένο το σύμπαν, που το να αποδώσει κανείς τη Δημιουργία του «στην τύχη» δεν αποτελεί μια ικανοποιητική επιστημονική απάντηση.

Η πνευματικότητα και ο μυστικισμός κατέχουν τις απαντήσεις στα ερωτήματα και η επιστήμη κατέχει την ορολογία για την κατανόηση της μεθοδολογίας που χρησιμοποιείται για την είσοδο στα «μυστικά» πνευματικά βασίλεια. Είναι δύο όψεις της ίδιας μελέτης. Με τη καθοδήγηση ενός φωτισμένου επιστήμονα, ενός επιστήμονα μυστικιστή, μπορούμε να λύσουμε το μυστήριο των πάντων. Μπορούμε να πραγματοποιήσουμε τον Εαυτό μας και να γνωρίσουμε το Δημιουργό όλης της Ζωής.

Ο Μυστικισμός στη σύγχρονη εποχή

Αν οι άνθρωποι του παλιού καιρού βρίσκονταν στη σύγχρονη εποχή, θα έμεναν κατάπληκτοι βλέποντας πως ο κόσμος έχει αλλάξει τελείως. Η ήσυχη, απλή ζωή που ζούσαν κοντά στη γη έχει γίνει ένα τρέξιμο μέσα σε μια ζούγκλα τεχνολογίας. Τα αυτοκίνητα τρέχουν κορνάροντας, τα αεροπλάνα βρυχώνται πάνω από τα κεφάλια μας και τα εργοστάσια κατασκευάζουν προϊόντα μαζικής παραγωγής, διαφόρων επινοήσεων, με απίστευτη ταχύτητα.

Περνάμε την ημέρα μας πηγαίνοντας στην εργασία μας μέσα από μια πυκνή και δύσκολη οδική κυκλοφορία, εργαζόμενοι οκτώ ώρες, επιστρέφοντας στο σπίτι μας με τον ίδιο συνωστισμό κυκλοφορίας, φροντίζοντας για τις πολυπληθείς βαρετές εργασίες μας, προσπαθώντας να ξεκλέψουμε κάποιο χρόνο για την οικογένειά μας και πέφτουμε στο κρεβάτι μας το βράδυ τελείως εξουθενωμένοι. Η πίεση των μέσων μαζικής ενημέρωσης, που συνεχώς διαφημίζουν, μας υποκινεί να κερδίζουμε όλο και περισσότερα χρήματα, έτσι ώστε να μπορούμε να αγοράζουμε όλο και περισσότερες συσκευές και συχνά άχρηστα πολυτελή αντικείμενα. Έτσι, για να πληρώσουμε τις διαρκώς αυξανόμενες ανάγκες μας, κάνουμε υπερωρίες και συχνά αναλαμβάνουμε και μια δεύτερη εργασία.

Η ανάπαυση και ο ελεύθερος χρόνος που νομίζαμε ότι θα έχουμε με την πρόοδο της επιστήμης και της τεχνολογίας αποδείχτηκε ότι είναι απατηλότητα. Αντί να έχουμε περισσότερο χρόνο για τον εαυτό μας, καθώς τα χρόνια περνούν, έχουμε όλο και λιγότερο χρόνο για να χαλαρώνουμε, να απολαύσουμε τη ζωή, να αναπτυχθούμε πνευματικά και να επιδιώξουμε τους προσωπικούς μας στόχους.

Όσον αφορά το μυστικισμό στη σύγχρονη εποχή, διερωτώμεθα πώς είναι δυνατόν να βρούμε χρόνο μέσα στο πολυάσχολο πρό-

γραμμά μας, για να επιδιώξουμε έναν τέτοιο υψηλό στόχο. Διαρκώς σκεφτόμαστε και μακαρίζουμε τους μύστες που περνούσαν όλο το χρόνο τους διαλογιζόμενοι μέσα σ' ένα μοναστήρι ή στις όχθες ενός ποταμού. Όμως συνειδητοποιούμε ότι ένας τέτοιος τρόπος ζωής δεν είναι πρακτικός στη σύγχρονη εποχή, γιατί είναι διαφορετικές οι οικονομικές πραγματικότητες. Έτσι, οι άνθρωποι απορρίπτουν τη σκέψη του να ασχοληθούν με το μυστικισμό που τον θεωρούν σαν κάτι αναχρονιστικό και απόμακρο. Μεγάλοι Άγιοι και μύστες που ευλόγησαν τον κόσμο μας στον εικοστό αιώνα ήταν ενήμεροι αυτής της μεγάλης αλλαγής που έγινε στη σύγχρονη ανθρωπότητα. Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι, Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, Κιρπάλ Σινγκ και Σαντ Ντάρσαν Σινγκ παρουσίασαν μια μέθοδο με την οποία μπορούμε να προσαρμόσουμε τον μυστικισμό μέσα στην πολυάσχολη, σύγχρονη ζωή μας.

Άρχισαν με το να κάνουν το μυστικισμό εύκολα κατανοητό και τόσο απλό, που να μπορεί να ασχοληθεί μ' αυτόν ο καθένας. Βασικά, ο ***μυστικισμός είναι η μελέτη που οδηγεί στη γνώση του εαυτού μας και του Θεού***. Αυτή η γνώση δεν είναι θεωρητική, είναι πρακτική. Ο ***μυστικισμός είναι η προσωπική εμπειρία της ψυχής που φθάνει στην ένωση με την Υπερψυχή ή τον Θεό***.

Οι Γραφές που μιλάνε για το μυστικισμό, είτε της Ανατολής είτε της Δύσης, περιγράφουν μια διαδικασία εσωστροφής της προσοχής μας. Οι μύστες μέσα στους αιώνες έδωσαν σ' αυτή τη διαδικασία διάφορα ονόματα. Μερικοί το ονομάζουν "θεώρηση", άλλοι την ονομάζουν "νοερή προσευχή". Μπορούμε ακόμα να την αναφέρουμε ως "διαλογισμό" ή "αυτοσυγκέντρωση".

Η διαδικασία είναι τόσο απλή, που μπορεί να ασκηθεί από ένα μικρό παιδί ή ένα ηλικιωμένο άτομο. Δεν περιλαμβάνει καμιά δύσκολη στάση ούτε κοπιαστικά γυμνάσματα. Απλώς κλείνει κανείς τα μάτια του και συγκεντρώνεται Εσωτερικά σε ένα σημείο που είναι γνωστό ως η Έδρα της Ψυχής, Τρίτος ή Μοναδικός Οφθαλμός. Ένα ρεύμα Φωτός και Ήχου απορρέει από τον Θεό, περνά μέσα από τις διάφορες Περιοχές της Δημιουργίας και ξαναεπιστρέφει στον Θεό. Αν μέσω του διαλογισμού συνδέσουμε τη συνειδητότητά μας, που είναι η εσωτερική έκφραση της ψυχής μας, με αυτό το ρεύμα, μπορούμε να ταξιδέψουμε πάνω σ' αυτό και να πάμε πίσω στην Πηγή μας.

Στο Εσωτερικό ταξίδι, καθώς υψωνόμαστε πάνω από τα δεσμά αυτού του φυσικού σώματος, βρίσκουμε Περιοχές πέρα από τον

πόνο και τα βάσανα, γεμάτες αγάπη και Φως. Έχουμε την εμπειρία θείας μακαριότητας μέσα σε όλο το είναι μας. Μιας και γευτούμε τη μυστική ευημερία, θέλουμε να την απολαμβάνουμε ξανά και ξανά.

Ο μεγάλος Άγιος και μύστης ποιητής, Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, δίδαξε τον «θετικό μυστικισμό». Είπε ότι, για να επιδιώξουμε να φτάσουμε στον Θεό, δεν χρειάζεται να εγκαταλείψουμε το σπίτι μας και την οικογένειά μας και να ζήσουμε σε απομακρυσμένες περιοχές του κόσμου. Η πνευματική ανάπτυξη μπορεί να κατορθωθεί, ενώ ζούμε μέσα στο σύγχρονο κόσμο και ενώ εκτελούμε όλα τα καθήκοντα και τις δραστηριότητές μας. Ο διαλογισμός μπορεί να γίνει μέσα στις ανέσεις του σπιτιού μας, στο δρόμο προς την εργασία μας ή κατά τη διάρκεια της ώρας που έχουμε για το γεύμα. Μπορούμε να προσαρμόσουμε το διαλογισμό μέσα στη ζωή μας με οποιοδήποτε τρόπο θέλουμε.

Έχουμε πολυάριθμα οφέλη αφιερώνοντας χρόνο για διαλογισμό. Όλοι γνωρίζουμε πόσο σημαντικά είναι η ταχύτητα και η ικανότητα σ' αυτόν το σύγχρονο κόσμο. Αντί να μας παίρνει το χρόνο μας, ο διαλογισμός θα μας δώσει περισσότερο χρόνο, καθώς με την άσκησή του μαθαίνουμε να συγκεντρωνόμαστε καλύτερα στο καθετί και η ικανότητα αντίληψής μας αυξάνεται. Μπορούμε να κάνουμε τις γήινες εργασίες μας με μεγαλύτερη ταχύτητα και ακρίβεια, αφήνοντας έτσι περισσότερο χρόνο για τον κύριο στόχο της ζωή μας, την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία.

Ο διαλογισμός βοηθά επίσης να ελαττωθεί το άγχος και η ένταση. Ο χρόνος που αφιερώνουμε στο διαλογισμό ισοδυναμεί με την ανάπαυση που μας δίνει τετραπλάσιος χρόνος ύπνου, γιατί και ο νους και το σώμα μας είναι τελείως χαλαρά. Μέσω του διαλογισμού μπορούμε να κατορθώσουμε την Εσωτερική ειρήνη που έρχεται με τη γνώση του εαυτού μας και του Θεού. Αν κάθε άνθρωπος κατορθώσει να επιτύχει Εσωτερική ειρήνη, τότε γρήγορα θα βασιλέψει η εξωτερική ειρήνη σ' αυτόν τον κόσμο.

Οι άνθρωποι παντού ψάχνουν να βρουν τη λύση στο μυστήριο της ζωής και του θανάτου, προσπαθώντας να ανακαλύψουν τι βρίσκεται πίσω από το φυσικό κόσμο. Πρόσφατα, βιβλία και άρθρα σε περιοδικά και διαλέξεις δείχνουν το αυξανόμενο ενδιαφέρον μας στο να αποκτήσουμε πνευματική εκπλήρωση και ικανοποίηση με ό,τι έχουμε.

Η σύγχρονη ζωή όμως κάνει την ερευνά μας δύσκολη, καθώς οι

οικονομικές πιέσεις μας αναγκάζουν να δώσουμε περισσότερο βάρος στη διανοητική μας ανάπτυξη και γι' αυτό ψάχνουμε να βρούμε ένα καλό σχολείο και ένα καλό πανεπιστήμιο, για να σπουδάσουμε και αργότερα στο να βρούμε μια καλή εργασία. Δίνουμε αξία στα γυμνάσματα και τα σπορ για τη φυσική μας κατάσταση και για να απαλλαχθούμε από το στρες. Όμως ενώ η κοινωνία δίνει αξία στη διανοητική και στη φυσική ανάπτυξη, δυστυχώς δεν δίνει μεγάλη σημασία στην πνευματική μας ανάπτυξη.

Αν οι άνθρωποι μας πούνε πως έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στην αναζήτηση του Θεού, τους παρομοιάζουμε με τους μοναχούς μέσα σε ένα μοναστήρι που κάθονται πάνω σε ξύλινους πάγκους και προσεύχονται μέρα και νύχτα. Αλλά σε αυτή την εποχή της τεχνολογίας και της πληροφόρησης, όλο και περισσότερες απαιτήσεις παίρνουν το χρόνο και την προσοχή μας και δεν είναι πρακτικά δυνατόν στους ανθρώπους να εγκαταλείψουν το σπίτι και την οικογένειά τους, για να ακολουθήσουν την πνευματικότητα.

Λοιπόν, αυτή είναι η πρόκληση: Πώς μπορούμε να φτάσουμε σε πνευματικά ύψη, χωρίς να θυσιάσουμε τη διανοητική και τη φυσική μας ανάπτυξη; Πώς μπορούμε να ακολουθήσουμε τον πνευματικό μας στόχο με ένα τρόπο που να είναι κοινωνικά αποδεκτός και υπεύθυνος, με ένα τρόπο που να καλυτερεύει τις σχέσεις μας με την οικογένεια και την κοινότητά μας;

Σ' αυτό τον αιώνα, μύστες όπως ο Μπάμπα Σαουάν, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο Σαν Ντάρσαν Σινγκ μας έδειξαν μια προσέγγιση τόσο απλή και πρακτική, που έκανε στην αρχή εκατοντάδες και αργότερα χιλιάδες ανθρώπους να μπορέσουν να διάγουν μια πνευματική ζωή μέσα στον κόσμο, ενώ εργάζονται προς τον πνευματικό τους σκοπό. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ επινόησε τον όρο «θετικός μυστικισμός», κάνοντας έτσι ένα σαφή διαχωρισμό μεταξύ αυτής της προσέγγισης και του «αρνητικού μυστικισμού», που τους προηγούμενους αιώνες απαιτούσε το να εγκαταλείπει κανείς τον κόσμο, για να βρει τον Θεό. Το Μονοπάτι του Θετικού Μυστικισμού μας κάνει ικανούς να κατορθώσουμε το καλύτερο και των δύο κόσμων.

Η πνευματική ανάπτυξη μας καθιστά ικανούς να συνειδητοποιήσουμε ότι ο αληθινός μας εαυτός είναι η «ψυχή» ή «συνειδητότητα» και όχι το σώμα και ο νους. Αν μπορέσουμε να αποστρέψουμε την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο και να τον εσωστρέψουμε προς τα πνευματικά βασίλεια Εσωτερικά, θα συνειδητοποιήσουμε

ότι είμαστε ψυχές και ότι ο Θεός είναι μέσα μας. Ο διαλογισμός δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια διαδικασία εσωστροφής της προσοχής μας από τον εξωτερικό κόσμο, στις Εσωτερικές πραγματικότητες. Με αυτή την διαδικασία μπορεί να αποκτήσουμε ευημερία, ειρήνη και ευδαιμονία και εμείς και στη συνέχεια όλος ο κόσμος.

Υπάρχουν δύο κύριες δυνάμεις ή ρεύματα ενέργειας μέσα στο φυσικό σώμα: το «Κινητήριο ρεύμα» που ελέγχει τις ακούσιες σωματικές λειτουργίες, όπως την αναπνοή, την πέψη, την κυκλοφορία του αίματος κλπ., και το «Αισθητηριακό ή Ψυχικό ρεύμα που είναι η ψυχή μας» η οποία μας καθιστά ενήμερους της ύπαρξής μας στο χώρο και το χρόνο και θέτει σε λειτουργία τα αισθητήριά μας όργανα, ώστε να λειτουργούν οι πέντε αισθήσεις μας. Μπορεί κανείς να αποσύρει το «Αισθητηριακό ρεύμα» από το σώμα χωρίς να ενοχλήσει τις ακούσιες λειτουργίες του «Κινητήριου ρεύματος». Αυτή η μέθοδος είναι πιο απλή, πιο εύκολη και πιο φυσική από οποιοδήποτε άλλο τρόπο διαλογισμού. Αυτή είναι η μέθοδος που διδάχτηκε μέσα στους αιώνες και διδάσκεται και σήμερα από τους Διδασκάλους της Επιστήμης της Πνευματικότητας.

Στο διαλογισμό, όταν αποσύρουμε την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο και το φυσικό σώμα και την εστιάσουμε στην Έδρα της Ψυχής, θα δούμε Φως Εσωτερικά και θα ακούσουμε τον Εσωτερικό Ήχο ή «Μουσική των Σφαιρών» ή και «Αρμονία των Αρμονιών», όπως αναφέρεται μέσα στα κείμενα των αρχαίων Ελλήνων φιλοσόφων, όπως ο Πλάτωνας. Όταν η ψυχή συγκεντρωθεί ολοκληρωτικά στο Εσωτερικό Φως και τον Εσωτερικό Ήχο, υψώνεται πάνω από τους περιορισμούς του νου και της ύλης και τελικά έχει την εμπειρία της Αυτογνωσίας και της Θεογνωσίας. Τίποτα δεν μπορεί να συγκριθεί με την αιώνια μακαριότητα, την αιώνια χαρά και την αιώνια ειρήνη που αποκτούμε από μια τέτοια εμπειρία. Αυτός είναι ο στόχος του διαλογισμού.

Διαλογιζόμενοι για μια ή δύο ώρες κάθε μέρα ωφελούμαστε στο φυσικό, στο νοητικό και στο πνευματικό επίπεδο. Οι γιατροί έχουν αναφέρει πολλές αρρώστιες που σχετίζονται με το στρες. Κατά τη διάρκεια του διαλογισμού το σώμα μας είναι χαλαρό και είμαστε απαλλαγμένοι από το στρες και την ένταση. Αποκτούμε τόσο πολύ Εσωτερική δύναμη και στήριξη από το διαλογισμό που, όταν περνάμε μέσα από τις αναπόφευκτες δοκιμασίες και τα βάσανα της ζωής, δεν νιώθουμε την έντασή τους.

Η αυξημένη αυτοσυγκέντρωση και η ελάττωση του στρες, μας βοηθούν επίσης στο να έχουμε επιτυχία στις καθημερινές μας δραστηριότητες. Πραγματικά, σαν φυσικό υποπροϊόν της πνευματικής μας ανάπτυξης, γινόμαστε πιο ικανοί στην εργασία μας και μπορούμε να παράγουμε περισσότερα σε λιγότερο χρόνο, απ' αυτούς που δεν έχουν αναπτύξει την τέχνη της αυτοσυγκέντρωσης. Ο διαλογισμός βοηθά επίσης τους σπουδαστές να υπερέχουν στις σπουδές τους, να μπορούν να συγκεντρωθούν για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και να συγκρατούν περισσότερη πληροφόρηση,

Από μία πιο θεία άποψη, ο διαλογισμός δίνει ανείπωτα οφέλη στη ζωή μας: Αρχίζουμε να βλέπουμε όλα τα ζωντανά πλάσματα είτε είναι άνθρωποι είτε ζώα είτε φυτά, σαν ψυχές, σαν ένα μέρος του Θεού. Αναπτύσσουμε αγάπη για όλη την ανθρωπότητα, για κάθε ζωντανό πλάσμα. Είναι γι' αυτό που ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έγραψε τους πιο κάτω στίχους.

Αγκάλιασε κάθε άνθρωπο σαν δικό σου
και σκόρπισε την αγάπη σου ελεύθερα, όπου πηγαίνεις.

Σε όλο τον κόσμο οι άνθρωποι προσεύχονται για ειρήνη. Όμως, όπως λέει το ρητό: «Η φιλανθρωπία αρχίζει από το σπίτι μας». Έτσι, καθώς όλο και περισσότεροι άνθρωποι αρχίζουν να έχουν ειρήνη μέσα στην καρδιά τους και στο στενότερο ή ευρύτερο περιβάλλον τους, οι συσσωρευμένες επιδράσεις θα συμβάλλουν στην ειρήνη του κόσμου.

Η αγάπη, η χαρά και η ειρήνη που αποκτούμε με το διαλογισμό ακτινοβολούν προς όλους αυτούς που συναντάμε. Χωρίς καμιά προσπάθεια, γινόμαστε πηγή γαλήνης αυτών που είναι γύρω μας και ακόμα μια θετική δύναμη στη ζωή της οικογένειάς μας, των φίλων μας και των συναδέλφων μας. Πραγματικά, θα συμβάλλουμε στην καλυτέρευση του κόσμου. Οι άνθρωποι παντού ψάχνουν να βρουν τη λύση στο μυστήριο της ζωής και του θανάτου, προσπαθώντας να ανακαλύψουν τι βρίσκεται πίσω από το φυσικό κόσμο. Πρόσφατα, βιβλία και άρθρα σε περιοδικά και διαλέξεις δείχνουν το αυξανόμενο ενδιαφέρον μας στο να αποκτήσουμε πνευματική εκπλήρωση και ικανοποίηση με ό,τι έχουμε.

Η σύγχρονη ζωή όμως κάνει την ερευνά μας δύσκολη. Οι οικονομικές πιέσεις μας αναγκάζουν να δώσουμε περισσότερο βάρος στη διανοητική μας ανάπτυξη και γι' αυτό ψάχνουμε να βρούμε ένα καλό σχολείο και ένα καλό πανεπιστήμιο, για να σπουδάσουμε ώστε αργό-

τερα να βρούμε μια καλή εργασία. Δίνουμε αξία στα γυμνάσματα και τα σπορ για τη φυσική μας κατάσταση και για να απαλλαχθούμε από το στρες. Ενώ η κοινωνία δίνει αξία στη διανοητική και στη φυσική ανάπτυξη, δυστυχώς δεν δίνει μεγάλη σημασία στην πνευματική ανάπτυξη.

Αν οι άνθρωποι μας πούνε πως έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στην αναζήτηση του Θεού, τους εξισώνουμε με τους μοναχούς μέσα σε ένα μοναστήρι που κάθονται πάνω σε ξύλινους πάγκους και προσεύχονται μέρα και νύχτα. Αλλά σ' αυτή την εποχή της τεχνολογίας και της πληροφόρησης, όλο και περισσότερες απαιτήσεις παίρνουν το χρόνο και την προσοχή μας και δεν είναι πρακτικά δυνατόν στους ανθρώπους να εγκαταλείψουν το σπίτι και την οικογένειά τους, για να ακολουθήσουν την πνευματικότητα.

Συνειδητότητα ή επίγνωση

(διασκευή από ερωτήσεις μαθητών και απαντήσεις των Διδασκάλων)

Η έννοια της συνειδητότητας είναι από τις πλέον δύσκολες, για να την αντιληφθεί ένας αναζητητής της Αλήθειας. Όμως είναι μια έννοια απαραίτητη, για να μπορέσει κανείς να αποκτήσει τις βασικές θεωρητικές γνώσεις, προκειμένου να πορευτεί στο Μυστικιστικό Μονοπάτι.

Όπως αναφέρουν οι πνευματικοί Διδάσκαλοι, ο άνθρωπος αποτελείται από μια **ψυχή** που φιλοξενείται μέσα σε ένα ανθρώπινο **σώμα** και από ένα **νου** που έχει δοθεί στην ψυχή, για να την υπηρετεί. Η υπηρεσία, την οποία είναι εντεταλμένος να προσφέρει ο νους στην ψυχή, είναι αρχικά ***να την βοηθήσει να ατομικοποιηθεί*** και στην συνέχεια να την βοηθήσει να επιστρέψει στη πατρίδα της, στο Σατς Καντ ή Βασίλειο του Πατέρα, όπως αναφέρεται η πνευματική αυτή περιοχή μέσα στις Χριστιανικές Γραφές.

Σχετικά με την ψυχή

Όπως αναφέρεται από όλους τους μεγάλους πνευματικούς Διδασκάλους στη μυστικιστική βιβλιογραφία, η ψυχή είναι *«μία πνοή του Θεού», «μία σταγόνα από τον Ωκεανό της Θεότητας»*. Είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό και έχει τις ιδιότητες του Θεού, που μπορεί να τις συνοψίσει κανείς σε: Αγάπη, Δύναμη, Σοφία και Συνειδητότητα. Οι ιδιότητες της ψυχής είναι η ψυχή και η ψυχή είναι οι ιδιότητές της, όπως το φως είναι τα χρώματα της ίριδας και τα χρώματα της ίριδας είναι το φως. Έτσι, μπορούμε να πούμε ότι η ψυχή είναι μία μονάδα

αγάπης από την Αγάπη που είναι ο Θεός, μία μονάδα συνειδητότητας από την Πανσυνειδητότητα που είναι ο Θεός, μία μονάδα με δύναμη και σοφία που είναι μέρος από τη Δύναμη και τη Σοφία του Θεού.

Το χαρακτηριστικό με την ψυχή είναι ότι αποτελεί μία μονάδα και συγχρόνως όλες οι ψυχές αποτελούν ένα μοναδικό σύνολο. Για να το καταλάβουμε αυτό, οι Διδάσκαλοι μας δίνουν δύο παραδείγματα: Μέσα στον ωκεανό, μας λένε, δημιουργείται ένα κύμα. Ένα μεγάλο κύμα που μπορεί να έχει πολλά μέτρα ύψος και τη δύναμη να βουλιάξει ένα πλοίο. Είναι ένα κύμα, μία μονάδα. Σε λίγο όμως το κύμα θα έχει πάψει να υπάρχει σαν μονάδα και θα έχει γίνει ένα σύνολο κυμάτων, ο ωκεανός. Με παρόμοιο τρόπο, αν μέσα από μία χαραμάδα περνάει μία ακτίνα του ήλιου, λεπτότερη ή μεγαλύτερη, δεν παύει παρά να είναι μία ακτίνα. Αυτή την ακτίνα δεν μπορούμε να την απομονώσουμε, γιατί μπορεί να είναι μία ακτίνα, αλλά συγχρόνως είναι το σύνολο του φωτός του ήλιου. Δεν μπορούμε να απομονώσουμε ούτε ένα κύμα από τον ωκεανό ούτε μια ηλιαχτίδα από τον ήλιο ούτε μία ψυχή από όλη τη Θεϊκή Δημιουργία. Η ψυχές είναι μέρη και σύνολο από την ουσία του Θεού, που κάποτε θα επιστρέψει ***σαν ατομικοποιημένη μονάδα*** σ' Αυτόν και θα επανενωθεί με Αυτόν. Αντίθετα από τις κατώτερες μορφές ζωής, μέσα στο ανθρώπινο σώμα είμαστε αυθύπαρκτες ψυχές, ενσυνείδητες, μοναδικές με τις ιδιότητες του Θεού και κάποτε μετά από χιλιάδες ίσως και εκατομμύρια χρόνια όλες οι ψυχές, αυτά τα κομμάτια του Θεού, θα επιστρέψουν στη Θεία ουσία και θα γίνουν Θεός. Αρχικά η ψυχή σαν κύμα εμψυχώνει όλες τις κατώτερες μορφές ζωής, ακόμα και τις αόρατες στο ανθρώπινο μάτι υπάρξεις, όπως το κύμα μουσκεύει στην θάλασσα τους κόκκους της άμμου. Αυτή η ψυχή μέσα από την εξέλιξη του νου των διαφόρων ζωικών υπάρξεων σιγά σιγά ατομικοποιείται και στον άνθρωπο είναι τελείως ατομικοποιημένη. Έχω μια ψυχή εγώ και μια ψυχή εσύ, ενώ στο φυτικό βασίλειο και στο κατώτερο ζωικό ή ψυχή σαν κύμα εμψυχώνει τα διάφορα είδη.

Σχετικά με το νου

Ο νους είναι ένα εργαλείο που δίνεται στην ψυχή στο μακραίωνο ταξίδι της, όσο καιρό αυτή βρίσκεται στους κατώτερους κόσμους της Θεϊκής Δημιουργίας, δηλαδή τον Υλικό, το Αστρικό και το Αιτιατό επίπεδο. Το εργαλείο αυτό, όπως ο δύτης χρησιμοποιεί το σκάφανδρο, για να εργάζεται κάτω από τη θάλασσα και να επικοινωνεί με

τη βάρκα έτσι και η ψυχή χρησιμοποιεί τον νου για να εργάζεται και να επικοινωνεί με τα τρία κατώτερα επίπεδα της Δημιουργίας, όσον καιρό βρίσκεται σ' αυτά, σύμφωνα πάντα με το Θείο. Στο δρόμο της επιστροφής της η ψυχή, όταν κάποτε θα υπερβεί τα τρία αυτά επίπεδα, θα εγκαταλείψει το νου, γιατί δεν θα της είναι πια χρήσιμος και από εκείνη την στιγμή θα συνεχίσει το ταξίδι της με τις δικές της δυνάμεις, δηλαδή με τη σοφία και τη δύναμη και την συνειδητό ήτα που είναι έμφυτες ιδιότητές της,

Ο νους είναι όπως ένας ξεναγός που μας δίνεται από ένα ταξιδιωτικό γραφείο, όταν βρισκόμαστε μακριά από τον τόπο μας, για να μας οδηγήσει σε άγνωστα για εμάς μέρη. Αυτός ο ξεναγός όμως κάνοντας κατάχρηση της ιδιότητάς του, αντί να μας οδηγήσει, την ψυχή εν προκειμένω, εκεί που πρέπει, μας καθυστερεί και μας οδηγεί εκεί που ο ίδιος συνηθίζει να πηγαίνει. Όταν κάποτε συνειδητοποιήσουμε την κατάστασή μας και του πούμε (*η ψυχή μας*) ότι δεν έχουμε ενδιαφέρον να πηγαίνουμε εκεί που εκείνος θέλει, τότε θα μας οδηγήσει στον προορισμό μας.

Σχετικά με το σώμα

Η ψυχή όσο καιρό βρίσκεται στον Υλικό κόσμο φιλοξενείται μέσα σε ένα σύνθετο και τρισδιάστατο ανθρώπινο σώμα που πολλές φορές το λέμε κάλυμμα ή περίβλημα. Όταν η ψυχή εργάζεται στον Αστρικό κόσμο, χρησιμοποιεί το Αστρικό σώμα και αντίστοιχα, όταν βρίσκεται στο Αιτιατό επίπεδο, χρησιμοποιεί το Αιτιατό σώμα ή ένδυμα ή περίβλημα. Το Αστρικό και το Αιτιατό ένδυμα είναι κατά κάποιο τρόπο «φόδρες» του υλικού ενδύματος. Αυτές οι φόδρες, φτιαγμένες από αόρατη Αστρική και Αιτιατή ύλη, βρίσκονται μέσα από το υλικό ένδυμα και γι' αυτό δεν μπορούμε να τις διακρίνουμε. Η ψυχή στις πολλαπλές παραμονές της στο Υλικό επίπεδο κάθε φορά χρησιμοποιεί ένα νέο υλικό σώμα, με τις ίδιες φόδρες και κάθε φορά που αποχωρεί από το Υλικό επίπεδο, το αποχωρίζεται για να ξαναπάρει ένα καινούργιο Υλικό σώμα, πιο κατάλληλο, για την επόμενή της ενσάρκωση. Όπως το σώμα έτσι και ο νους είναι εργαλεία που χρησιμοποιεί προσωρινά η ψυχή, όσο χρόνο αυτή βρίσκεται στα τρία κατώτερα επίπεδα της Δημιουργίας, τον Υλικό, τον Αστρικό και τον Αιτιατό κόσμο. Στο ταξίδι της επιστροφής της η ψυχή από το Αιτιατό επίπεδο και πάνω, μέχρι να επιστρέψει στο Σατς Καντ, την Περιοχή του Καθαρού Πνεύματος από την οποία ξεκίνησε το ταξίδι της, δεν

έχει πια ανάγκη ούτε τα σώματα ούτε το νου, γιατί χρησιμοποιεί για πλοηγό, όπως αναφέρθηκε, τις έμφυτες ικανότητές της, τη "Δύναμη" τη "Σοφία" και την συνειδητότητά της.

Σχετικά με τη συνειδητότητα ή επίγνωση

Με τη συνειδητότητα που είναι μία από τις έμφυτες ιδιότητές της, η ψυχή δίνει ζωή στην ύλη του Υλικού πεδίου και δυνατότητα λειτουργίας στο Υλικό, Αστρικό και το Αιτιατό σώμα.

Η έννοια της "ζωής" είναι συνυφασμένη μόνον με την ύλη του Υλικού πεδίου και χαρακτηρίζεται από γέννηση, πολλαπλασιασμό και θάνατο. Υπ'αυτήν την έννοια ζωή υπάρχει μόνον στο Υλικό πεδίο και αυτή η ζωή είναι δημιούργημα δράσης της ψυχής επί της maya που είναι το υλικό κατασκευής του Υλικού Επίπεδου. Ζωή με την ως άνω έννοια δεν υπάρχει στα αλλά Επίπεδα της Δημιουργίας.

Όσον αφορά το ανθρώπινο σώμα, η ψυχή με τη συνειδητότητά της που είναι ένα ζωογόνο ρεύμα, δίνει τη ζωή και ύπαρξη στο υλικό ανθρώπινο σώμα

α) διανοίγοντας τα τσάκρα του, ώστε αυτά να αρχίσουν να δέχονται τα κινητικά ρεύματα (*πράνες ή αιθέρα*) και ακόμα

β) δίνει την ικανότητα λειτουργίας στα 5 αισθητήρια όργανα του υλικού σώματος, με αποτέλεσμα να μπορούμε να έχουμε επίγνωση της θέσης του σώματός μας σε σχέση με το περιβάλλον και το χρόνο και να μπορούμε να βλέπουμε, να ακούμε, να μυρίζουμε κλπ. Όταν η ψυχή αποχωριστεί από το υλικό σώμα, παύουν να λειτουργούν τα ηλεκτρομαγνητικά κέντρα ή τσάκρας που είναι οι δέκτες και διανομείς της ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας και το υλικό σώμα αποσυντίθεται, καθώς παύει να προσλαμβάνει "ηλεκτρομαγνητική ενέργεια" ή "αιθέρα" ή "πράνα", που είναι αυτή που διατηρεί τις αυτόματες σωματικές λειτουργίες του υλικού σώματος, όπως είναι η αναπνοή, η κυκλοφορία του αίματος, η διατροφή των κυττάρων κλπ.

γ) Με τη συνειδητότητά της, η ψυχή ενεργοποιεί και δίνει ζωή και την δυνατότητα λειτουργίας στο νου. Ο νους από τη φύση του είναι ένα νεκρό εργαλείο. Όπως το ρεύμα ενεργοποιεί το κομπιούτερ που δεν είναι παρά ένα μεταλλικό κουτί με σύρματα, έτσι και το "εργαλείο – κομπιούτερ" νους, για να λειτουργήσει πρέπει να του δώσει η ψυχή τη ζωογόνο της ενέργεια, δηλαδή τη συνειδητότητά της. Ο νους αφ' εαυτού δεν μπορεί να λειτουργήσει, γιατί από τη φύση του δεν έχει ούτε ζωή ούτε αυτοενέργεια. Ο νους δεν σκέπτεται, δεν κά-

νει συνειρμούς, δεν δημιουργεί συναισθήματα και γενικά δεν μπορεί να επιτελέσει κανένα έργο, παρά μόνο όταν βρίσκεται σε επαφή με την ψυχή που παίρνει από αυτήν συνειδητό ήτα και έτσι αποκτάει και αυτός συνειδητότητα. Αυτή η πρώτη επαφή της ψυχής με το νου επιτελέστηκε προ αμνημονεύτων χρόνων, όταν η ψυχή κατά τη διάρκεια του ταξιδιού της από την Περιοχή του Καθαρού Πνεύματος (*Σατς Καντ*) πέρασε από το Αιτιατό Επίπεδο, όπου της δόθηκε ο νους σαν εργαλείο επικοινωνίας της με τους τρεις χαμηλότερους κόσμους, για να μπορέσει να ατομικοποιηθεί. Είναι χαρακτηριστικό, σημαντικό και πρέπει να τονιστεί ότι στο νεκρό αυτό εργαλείο, το νου, η ψυχή είναι που του δίνει ζωή. Του δίνει συνειδητότητα και μόνον έτσι ο νους μπορεί να λειτουργήσει.

Όμως, μόλις ο νους πάρει συνειδητότητα από την ψυχή, παίρνει πρωτοβουλία και αρχίζει να λειτουργεί αυτόνομα και σύμφωνα με τις ροπές του[1] και καθώς η ψυχή βρίσκεται μακριά από τον τόπο προέλευσής της, αλλά είναι και άρρηκτα συνδεδεμένη με το νου, παρασύρεται από το νου στα ενδιαφέροντά του και τις απολαύσεις των κατώτερων κόσμων, στους οποίους ανήκει ο νους και που μόνο σ' αυτούς έχει προορισμό και δυνατότητα να λειτουργήσει. Στους κόσμους αυτούς μέσα στους αιώνες και με τις πολλαπλές ενσαρκώσεις της, η ψυχή παίρνει τις εμπειρίες της και ατομικοποιείται. Συγχρόνως, καθώς εξελίσσεται ο νους, θα επιτελέσει και το δεύτερό του καθήκον που είναι να βοηθήσει την ατομικοποιημένη πλέον ψυχή, στο ταξίδι της επιστροφής της. Στο σημείο αυτό η συνειδητότητα παύει να λειτουργεί στο επίπεδο του νου και αρχίζει να λειτουργεί στο επίπεδο της ψυχής.

Με τις πολλές ενσαρκώσεις σε διάφορα ανθρώπινα σώματα, ο νους γίνεται πιο ευαίσθητος στη «*φωνή της ψυχής»,* που είναι η «*συνείδηση»,* και που με αυτήν της τη φωνή, ζητάει συνεχώς από το νου να αποκολληθεί από τα κατώτερα ενδιαφέροντά του και να τη βοηθήσει στο ταξίδι της επιστροφής της, καθώς αυτός είναι και ο τελικός προορισμός του νου. Έτσι, με την πάροδο του χρόνου, η μεν ψυχή

1 Σε κάθε νέα μας ενσάρκωση η ψυχή μαζί με το νου, ενωμένοι σαν σύζυγοι, έρχονται σε μία νέα ανθρώπινη ύπαρξη. Η αγνή ψυχή είναι υποχρεωμένη να ακολουθεί το σύζυγο-νου, που όμως είναι φορτωμένος με το κάρμα του παρελθόντος και που αυτό το κάρμα τον αναγκάζει σε κάθε ενσάρκωση να λειτουργεί με ένα ιδιαίτερο τρόπο, που ονομάζουμε «ροπές του νου» ή «φύση του ανθρώπου».

ατομικοποιείται *(από σύνολο γίνεται μονάδα),* ο δε νους εξελίσσεται και τα ενδιαφέροντα του ανθρώπου γίνονται όλο και πιο ανώτερα, μέχρι που κάποτε αρχίζει να μην έχει επιθυμίες και προσκολλήσεις στο Υλικό επίπεδο, καθώς δεν βρίσκει πια σ' αυτό χαρά και ευτυχία και επιθυμεί κάτι ανώτερο και μόνιμο. Τότε, είναι που αρχίζουν να γεννώνται στον άνθρωπο γεννώνται πνευματικά ενδιαφέροντα και αυτό τον οδηγεί στο να στρέψει την προσοχή του στον Θεό. Τότε, όταν ο νους στρέψει την προσοχή στον Θεό, Εκείνος ανταποκρίνεται και με τη Χάρη Του θα οδηγήσει τον άνθρωπο στα Ιερά Πόδια του Θεανθρώπου της εποχής και εκείνος με τη σειρά του, με την μύηση και τη διδασκαλία του θα οδηγήσει το νου να λειτουργήσει σ' ανώτερα επίπεδα συνειδητότητας. Να λειτουργήσει στρέφοντας τη συνειδητότητά του από το δικό του επίπεδο, στο επίπεδο της ψυχής. Είναι τότε που ο νους από δυνάστης της ψυχής γίνεται οδηγός και βοηθός της και αρχίζει να την οδηγεί, μέχρι να συναντήσει Εσωτερικά τον Διδάσκαλο και ακόμα πιο πέρα, μέχρι το ανώτερο μέρος του Αιτιατού επίπεδου, οπότε και η ψυχή θα τον εγκαταλείψει. Τότε ο νους, καθώς έχει τελειώσει τον προορισμό του, αφού ήδη έχει οδηγήσει τη ψυχή να πάρει εμπειρίες από τους κατώτερους κόσμους και να ατομικοποιηθεί, παραμένει στην πατρίδα του, το Αιτιατό επιπέδου και η ψυχή θα οδηγηθεί πιο ψηλά με τις δικές τις πλέον δυνάμεις, με τις έμφυτες ιδιότητές της, τη "Σοφία", τη "Δύναμη" και την "συνειδητότητά" της. Τελικά η ψυχή θα οδηγηθεί από τον Διδάσκαλο, στο πεπρωμένο της, που είναι η επιστροφή της στον Οίκο του Πατέρα, στο Βασίλειο των Ουρανών.

Έτσι, αν ρωτήσει κάποιος τι είναι η **συνειδητότητα** του ανθρώπου, η απάντηση είναι πως είναι **μία ιδιότητα – ικανότητα του νου του.** Στην πραγματικότητα όμως είναι μία έμφυτη ιδιότητα της ψυχής, που παραχωρείται στο νου για ένα διάστημα και που κάποτε, όταν η ψυχή δεν θα χρειάζεται πλέον το νου, για να πάρει τις εμπειρίες της από τους τρεις κόσμους, η συνειδητότητα θα συνεχίσει να λειτουργεί σαν ιδιότητα της ψυχής και ο νους χωρίς ζωή θα επιστρέψει στον Παγκόσμιο νου όπως συνηθίζει να λέγεται. Η ψυχή είναι η «πρίζα» και το ρεύμα είναι η συνειδητότητα που δίνει η πρίζα στο κομπιούτερ-νους.

Το καθήκον για το μαθητή ενός Τέλειου Διδασκάλου είναι με την πνευματική του άσκηση, να στρέψει τη συνειδητότητά του από το επίπεδο του νου στο επίπεδο της ψυχής.

Το συμπέρασμα είναι πως η συνειδητότητα είναι μία ιδιότητα της ψυχής που την παραχωρεί στα περιβλήματά της προκειμένου αυτά να λειτουργήσουν. Έτσι:

1. **Στο υλικό σώμα** δίνει *Σωματική συνειδητότητα.* Με αυτήν αντιλαμβανόμαστε τη θέση του σώματός μας στο χώρο και τον χρόνο.

2. **Στο νου** δίνει *Νοητική συνειδητό ήτα* και μ' αυτήν αντιλαμβανόμαστε την προσωπικότητά μας. Ότι δηλαδή είμαστε άνθρωποι και ότι πρέπει να φροντίζουμε να εξυπηρετούμε τις επιθυμίες του Αστρικού μας σώματος και γενικά τα ατομικά μας συμφέροντα.

3. **Η συνειδητότητα** είναι μία ιδιότητα της ψυχής και επειδή η ψυχή "είναι" οι ιδιότητές της, η ψυχή είναι μία μονάδα συνειδητότητας. Μόνο όταν η συνειδητότητα αποτραβηχτεί από το νου και από το σώμα *(κατά το διαλογισμό)*, η ψυχή με τη δύναμή της αντιλαμβάνεται τη θεία της προέλευση *(Αυτογνωσία),* δηλαδή ότι είναι ένα μέρος του Θεού.

Τώρα καθώς λειτουργούμε στο επίπεδο του σώματος και του νου, θεωρούμε την συνειδητότητα σαν μία ιδιότητα-ικανότητα του νου και μόνον του νου. Οι Διδάσκαλοι όμως μας δίνουν τους τρόπους και τα μέσα, ώστε η συνειδητότητά μας να λειτουργήσει από το επίπεδο της ψυχής.

Σημείωση: *Ο αναζητητής θα πρέπει να διαβάσει και μετά από ένα διάστημα να ξαναδιαβάσει αυτές τις σημειώσεις, για να αντιληφθεί πλήρως την έννοια της συνειδητότητας. Η έννοια αυτή είναι από τις πιο δύσκολες στο μυστικισμό και αποτελεί το κλειδί για την κατανόηση της φιλοσοφίας του Σαντ Ματ.*

Οι διαφορετικές προσεγγίσεις του Μονοπατιού σε Ανατολή και Δύση

Μαζευτήκαμε όλοι εδώ στο Κιρπάλ Άσραμ, με σκοπό την εκπλήρωση των πνευματικών μας στόχων. Ο καλύτερος τρόπος να αφιερώσουμε το χρόνο που έχουμε στη διάθεσή μας τις επόμενες ημέρες είναι να εστιάσουμε όλη μας την προσοχή στον Θεό. Προσπαθώντας να εφαρμόσουμε τα διδάγματα των Μεγάλων Αγίων στη ζωή μας, βλέπουμε ότι υπάρχουν πολλές πλευρές του Πνευματικού Μονοπατιού που χρειάζεται να εφαρμόσουμε. Τέτοιες πλευρές είναι για παράδειγμα το πώς να διαθέτουμε το χρόνο μας στην καθημερινή μας ζωή, πώς να αντιμετωπίζουμε τους ανθρώπους με τους οποίους ερχόμαστε σε επαφή, ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να πετύχουμε τους στόχους μας, πώς μπορούμε να βελτιωνόμαστε κάθε λεπτό και πώς να επωφεληθούμε από την εδώ παρουσία μας πάνω στη γη.

Ο καθένας μας αντιλαμβάνεται το Μονοπάτι μ' έναν διαφορετικό τρόπο. Εδώ στην Ανατολή, η βάση του Μονοπατιού είναι το να επιδιώκουμε να κάνουμε διαλογισμό. Αυτό που μας ζητείται είναι να μπαίνουμε μέσα μας, που σημαίνει να εσωστρεφόμαστε. Οι άνθρωποι που κατοικούν σ' αυτό το πολιτιστικό περιβάλλον θεωρούν ότι όλα όσα συμβαίνουν στη ζωή μας οφείλονται στη Χάρη του Θεού. Οπότε και οι προσπάθειες που καταβάλλουμε, για να πετύχουμε αυτό που προσδοκούμε, δεν γίνονται με γνώμονα να επέλθει το αποτέλεσμα που επιθυμούμε εμείς οι ίδιοι. Οι προσπάθειες που καταβάλλουμε είναι με την Χάρη του Θεού να λάβουμε όλα τα δώρα Του.

Παρατηρώντας τη ζωή των ανθρώπων που έχουν ανατραφεί σ'

αυτό το πολιτιστικό περιβάλλον, (*στην Ανατολή*) όπου τα διδάγματα των μεγάλων Αγίων πρωτοεμφανίστηκαν, βλέπουμε πως όταν αρχίσουμε να τους γνωρίζουμε και να τους καταλαβαίνουμε κι όταν αρχίσουμε να αντιλαμβανόμαστε τον τρόπο που ζουν, διαπιστώνουμε ότι το κυρίαρχο είναι η πίστη και η αφοσίωση του επιδεικνύουν στις καθημερινές τους δραστηριότητες. Είναι πολύ δύσκολο να καταλάβετε γιατί πολλοί εδώ στην Ινδία τρέχουν συνέχεια πίσω από τον Διδάσκαλο από δω κι από κει και γιατί οι γερόντισσες σπρώχνουν τους πάντες και σας εκτοπίζουν, κινδυνεύοντας έτσι να πέσετε κάτω. Αυτό οφείλεται στην έντονη επιθυμία τους να αποκομίσουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερα οφέλη από την παρουσία του Διδασκάλου και στην εδραιωμένη τους πεποίθηση ότι το μέγιστο όφελος παρέχεται από τα μάτια του. Ο Καμπίρ Σαχίμπ έλεγε: *«Να έχετε την ντάρσαν του Διδασκάλου όχι μια αλλά χιλιάδες φορές την ημέρα»*. Οι άνθρωποι λοιπόν εδώ πιστεύουν πως, αν έχουν τη δυνατότητα να βλέπουν τον Διδάσκαλο εξωτερικά, γιατί να διακινδυνεύσουν να κλείσουν τα μάτια τους, παίρνοντας έτσι το ρίσκο να μη δουν την ακτινοβόλο μορφή του εσωτερικά; Αυτές είναι οι διαφορετικές πεποιθήσεις που έχουν οι άνθρωποι. Λένε ότι: *«Μπορούμε να διαλογιστούμε, όταν ο Διδάσκαλος είναι μακριά, αλλά όσο καιρό τον βλέπουμε, πρέπει να παίρνουμε τη ντάρσαν του, γιατί η φόρτιση που έρχεται από τα μάτια Του μας ανυψώνει»*. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έλεγε ότι: *«Τα δύο τρίτα της πνευματικότητας προέρχονται από τα μάτια του Διδασκάλου»*. Αφού λοιπόν τα δύο τρίτα προέρχονται από εκεί, γιατί να μην εστιάζουμε την προσοχή μας σ' αυτά; Αυτό πιστεύουν κι αυτός είναι ο λόγος που βλέπετε τόσους ανθρώπους να τρέχουν πίσω από τον Διδάσκαλο και να επικρατεί αναταραχή, αντί να επικρατεί ησυχία και ηρεμία. Έτσι ακολουθούνε το Μονοπάτι σ' αυτό το μέρος του κόσμου.

Σ' όσους προέρχονται από τη Δύση, αυτή η προσέγγιση του Μονοπατιού γίνεται δύσκολα αντιληπτή. Προερχόμαστε από ένα κοινωνικό και πολιτιστικό περιβάλλον που εστιάζει την προσοχή του στην ατομική διάκριση. Δεδομένου ότι ανατραφήκαμε σ' αυτό το περιβάλλον, μας έμαθαν ότι η επίτευξη των επιθυμητών αποτελεσμάτων βασίζεται στις δικές μας προσπάθειες. Όταν αρχίσουμε να εμβαθύνουμε στο στίβο της πνευματικότητας, θα καταλάβουμε ότι αυτό που λένε οι μεγάλοι Άγιοι είναι ότι πράγματι πρέπει να καταβάλουμε τη μέγιστη δυνατή προσπάθεια, αλλά δεν θα πρέπει να δενόμαστε με το αποτέλεσμα. Αν συνδέσουμε τις προσπάθειές μας με το αποτέλε-

σμα που αυτές πρέπει να φέρουν, τότε αυτό το γεγονός θα αποτελέσει την αφετηρία της πτώσης μας. Γιατί, αν το αποτέλεσμα δεν είναι αυτό που προσδοκάμε, θα νιώσουμε μεγάλη απογοήτευση, θα μας πιάσει κατάθλιψη και απελπισία και κάτω από αυτές τις συνθήκες η καθοδήγηση που μας παρέχεται και η δεκτικότητά μας σ' αυτήν θα είναι ελαττωμένες. Αν η δεκτικότητά μας είναι ελαττωμένη, δεν θα μπορέσουμε να κερδίσουμε τίποτα από την πηγή που συνεχώς μας προσφέρει την απαιτούμενη βοήθεια και καθοδήγηση. Είναι λοιπόν αναγκαία μια ζωή ταπεινότητας και δεκτικότητας.

Όταν ερχόμαστε εδώ, για να μπορέσουμε να ωφεληθούμε απ' αυτήν την ευλογία που μας προσφέρει το Μονοπάτι, χρειάζεται να είμαστε δεκτικοί. Εμείς όμως εξακολουθούμε να κρίνουμε με βάση τη δικιά μας διάνοια και γνώση και βασισμένοι στον τρόπο που έχουμε ανατραφεί. Όλος μας ο χρόνος λοιπόν σπαταλιέται κρίνοντας αυτά που συμβαίνουν και χάνοντας έτσι την ευκαιρία να ωφεληθούμε. Ο χρόνος κυλάει και το ρολόι μετράει τα λεπτά, τις ώρες και τις μέρες που περνούν και χάνονται. Αν αυτό θέλουμε, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το χρόνο μας αναλύοντας όσα παρατηρούμε.

Η ταπεινότητα, η δεκτικότητα, η πίστη και η αφοσίωση είναι έννοιες αλληλένδετες

Μπορείτε να είστε δεκτικοί, μόνον όταν είστε ταπεινοί. Αν είστε εγωιστές, αν έχετε μεγάλη ιδέα για τον εαυτό σας, αν νομίζετε ότι τα ξέρετε όλα, αν πιστεύετε ότι δεν υπάρχει κανείς καλύτερός σας, αν φρονείτε ότι τα αποτελέσματα που πετυχαίνετε οφείλονται στις ανυπέρβλητες προσωπικές σας προσπάθειες, αν θεωρείτε ότι είσαστε πιο έξυπνοι απ' όλους τους άλλους γύρω σας, αυτό που συμβαίνει είναι ότι δεν μένει καθόλου χώρος να αφομοιώσετε οτιδήποτε. Αν δεν είστε ταπεινοί, δεν θα είσαστε σε θέση να επωφεληθείτε από τίποτα. Ας πάρουμε ένα παράδειγμα από τον εξωτερικό κόσμο. Ας υποθέσουμε ότι θέλετε να μάθετε φυσική. Αν πιστεύετε ότι ξέρετε περισσότερα από τον καθηγητή σας, δεν πρόκειται να κερδίσετε τίποτα από το μάθημα που κάνει. Αν νομίζετε ότι ήδη ξέρετε όλα όσα ακούτε, δεν θα είστε προσεκτικοί και θα σας ξεφύγουν σημαντικά πράγματα που αναφέρονται από τον καθηγητή. Οπότε δεν πρόκειται να κερδίσετε κάτι επιπλέον απ' αυτά που ήδη ξέρετε. Ενδεχομένως, να έχετε πολλές γνώσεις, όμως δεν θα επωφεληθείτε από κάτι καινούριο. Το να είστε λοιπόν ταπεινοί και δεκτικοί, τουλάχιστον έτσι όπως εγώ το αντιλαμβάνομαι, είναι το ίδιο πράγμα.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είπε πολλές φορές ότι: *«το 99,9% της ταπεινότητας βρίσκεται στη ζωή των Αγίων»*. Προσπαθούμε να καταλάβουμε τι εννοούσε, γιατί, αν το 99,9% της ταπεινότητας βρίσκεται στη ζωή των Αγίων, τότε δεν περισσεύει τίποτα για μας. Το να είμαστε αληθινά ταπεινοί σημαίνει να είμαστε δεκτικοί στο Θείο Θέλημα κι αυτό με τη σειρά του σημαίνει να ζούμε μ' έναν τρόπο που αντιστοιχεί στο *"γλυκό είναι το θέλημά Σου"*. Αν λοιπόν ζούμε χωρίς να είμαστε δεκτικοί, δεν θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε και να

πετύχουμε τους πνευματικούς μας στόχους, αλλά θα μείνουμε στάσιμοι εκεί που είμαστε, αφού, αν δεν είμαστε δεκτικοί, δεν μπορούμε να κερδίσουμε κάτι παραπάνω. Ακόμη και το να διατηρηθούμε στην κατάσταση που ήδη βρισκόμαστε, απορροφά το χρόνο και τις προσπάθειές μας. Το να είστε δεκτικοί, το να έχετε αφοσίωση, πίστη και ταπεινότητα, όλα είναι αλληλένδετα. Το ένα δεν είναι διαφορετικό από το άλλο. Αν έχετε εγωισμό, δεν μπορείτε να είστε ταπεινοί. Αν δεν είστε ταπεινοί, δεν μπορείτε να είστε δεκτικοί. Αν δεν έχετε πίστη στον Θεό και στον Διδάσκαλο, δεν μπορείτε να επωφεληθείτε απ' αυτούς. Αν δεν έχετε εμπιστοσύνη και πίστη στον καθηγητή σας στο σχολείο, τι μπορείτε να κερδίσετε απ' αυτόν; Αν επίσης δεν έχετε αφοσίωση και δεν βάλετε όλη σας την προσοχή στον τομέα που θέλετε να εξελιχθείτε, τότε δεν πρόκειται να ξεχωρίσετε και να διακριθείτε. Έτσι, όπως τουλάχιστον εγώ το αντιλαμβάνομαι, όλα αυτά συνδέονται μεταξύ τους. Αυτή η αντίληψη, η κατανόηση και η αίσθηση έρχονται από μέσα μας, όταν έχουμε πίστη στον Θεό. Γιατί στη Χάρη του Θεού οφείλεται το γεγονός ότι έχουμε λάβει το ανθρώπινο σώμα, στη Χάρη του Θεού οφείλεται το ότι βιώνουμε το θείο μέσα μας, στη Χάρη του Θεού οφείλεται που, παρότι ζούμε σ' αυτόν τον κόσμο της απατηλότητας ή της μάγια, η προσοχή μας στρέφεται στη σωστή κατεύθυνση και μπορούμε να εξελιχθούμε πνευματικά και να φτάσουμε στο στόχο μας σ' αυτήν εδώ τη ζωή, να μπορέσουμε δηλαδή να γνωρίσουμε όχι μόνον τον εαυτό μας, αλλά και να συγχωνευτούμε με τον ίδιο τον Θεό. Το να έχουμε λοιπόν πίστη, αφοσίωση και δεκτικότητα είναι το κλειδί για να μπορούμε να βρισκόμαστε σε μια κατάσταση χαράς και ευτυχίας.

Ξεπερνώντας τις δυσκολίες της ζωής

Ο νους πάντοτε προσπαθεί να προκαλέσει την πτώση μας και πάντοτε προσπαθεί να δημιουργήσει έναν ιστό για να μας παγιδέψει, ώστε η προσοχή μας να απομακρυνθεί από το θείο. Χρειάζεται λοιπόν να είμαστε σε μια κατάσταση που να μην πέφτουμε στις παγίδες του νου. Αν έχουμε απόλυτη πίστη στον Θεό, τότε είναι σίγουρο ότι θα μπορέσουμε να ξεπεράσουμε κάθε δυσκολία που νομίζουμε ότι συναντάμε στη ζωή μας.

Στη ζωή θα έρθουν ταραγμένες περίοδοι και θα αντιμετωπίσουμε πολλά σκαμπανεβάσματα. Το 75% των γεγονότων της ζωής μας εδώ στη γη βασίζονται στο Πραλάμπντ κάρμα, που είναι το αποτέλεσμα δραστηριοτήτων στις οποίες εμπλακήκαμε σε περασμένες μας ενσαρκώσεις. Τα αποτελέσματα λοιπόν απ' αυτές τις πράξεις θα εμφανιστούν στη ζωή μας, ανεξάρτητα από το αν μας αρέσουν ή όχι, ανεξάρτητα από το αν τα αναμέναμε ή όχι και ανεξάρτητα απ' αυτό που γενικά συμβαίνει στη ζωή μας. Όλα αυτά θα έρθουν, για να φύγουν. Αυτό που έχει σημασία είναι ο τρόπος που αντιμετωπίζουμε αυτές τις καταστάσεις.

Αν για παράδειγμα σας πιάσει υψηλός πυρετός, 39 ή 40 βαθμούς, κάποιοι θα διαμαρτυρηθούν που ψήνονται στον πυρετό και θα πουν: *«Τα πάντα είναι δύσκολα γύρω μου. Ούτε να ντυθώ δεν μπορώ»* κι άλλα παρόμοια. Κάποιοι άλλοι θα πάρουν τα φάρμακά τους και θα πουν: *«Εντάξει, άντε να δούμε τώρα πώς ξεμπερδεύουμε μ' αυτό»*. Τέλος, κάποιοι άλλοι απλώς θα χωθούν στο κρεβάτι χωρίς να πουν τίποτα. Ο τρόπος λοιπόν που αντιδράμε στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε διαφέρει. Αν αντιληφθούμε ότι ο πυρετός είναι κάτι το οποίο είναι αναγκαίο να υποστούμε, τότε θα μπορέσουμε να τον αντιμετωπίσουμε με ψυχραιμία, θεωρώντας ότι είναι κάτι που θα περάσει.

Αν εξετάσουμε ψύχραιμα τα γεγονότα, ίσως αντιληφθούμε ότι αυτό ενδεχομένως να συνέβη, επειδή εκτεθήκαμε στο κρύο πολύ ώρα ή για κάποιον άλλο λόγο, οπότε την επόμενη φορά θα είμαστε πιο προσεκτικοί. Κάθε φορά που έχουμε πυρετό, δεν είναι απαραίτητο αυτό να οφείλεται στο Πραλάμπντ κάρμα. Μπορεί να οφείλεται σε κάποια ανοησία μας που μας δημιούργησε μπελάδες. Αυτό που έχει σημασία είναι να ζούμε με θετικό τρόπο, αποφεύγοντας τη μελαγχολία κάθε φορά που έχουμε αναποδιές. Αυτό είναι πολύ σημαντικό. Διαφορετικά ο νους θα κλέψει ό,τι καλύτερο έχουμε, πιάνοντάς μας στα δίχτυα του από τα οποία δεν μπορούμε εύκολα να ξεφύγουμε. Στην πορεία νιώθουμε ανήσυχοι και ρωτάμε χίλια δυο γιατί. Έτσι δεν μπορούμε να διαλογιστούμε, δεν μπορούμε να απολαύσουμε την παρουσία του Διδασκάλου, δεν μπορούμε να χαρούμε καμιά άλλη μας δραστηριότητα και γενικά η διάθεσή μας είναι άσχημη.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ονόμαζε το μονοπάτι του Σαντ Ματ «Μονοπάτι θετικού μυστικισμού», ένα μονοπάτι ευτυχίας, Εσωτερικής και εξωτερικής. Η εξωτερική ευτυχία, γενικά, εξαρτάται από την Εσωτερική ευτυχία. Αν δεν νιώθουμε μέσα μας ευτυχισμένοι, ήρεμοι και ικανοποιημένοι, τότε τα πάντα γύρω μας, στον εξωτερικό κόσμο, θα είναι σε αναταραχή. Γι' αυτό δίνουμε τόση έμφαση στην εσωστροφή και στο να μπορέσουμε να έρθουμε σε επαφή με την πηγή όλης της ευτυχίας, της χαράς, της ειρήνης και της μακαριότητας, η οποία είναι ενσωματωμένη μέσα μας. Πρέπει να συμμετέχουμε στη συλλογή των θησαυρών της θειότητας που προέρχονται απ' αυτή την πηγή της χαράς και της ευτυχίας, αντί να μπερδευόμαστε στα δίχτυα της μάγια ή της ψευδαίσθησης του εξωτερικού κόσμου. Ο νους πάντοτε προσπαθεί να μας κρατήσει μακριά από την αλήθεια. Ο νους θα κάνει πάντα ό,τι καλύτερο μπορεί, ώστε ο χρόνος που έχουμε στη διάθεσή μας σ' αυτή τη ζωή να πάει χαμένος και να μην τον αφιερώσουμε στην προσπάθεια να ανακαλύψουμε ποιοι είμαστε, να μην τον αφιερώσουμε στην πνευματική μας πρόοδο και στην προσπάθεια να φτάσουμε στο στόχο μας, που είναι η ένωση της ψυχής μας με τον Κύριο σε τούτη εδώ τη ζωή.

Είναι, λοιπόν, πολύ σημαντικό να αντιληφθούμε με τι έχουμε να κάνουμε. Είναι πολύ σημαντικό να καταλάβουμε τις δυσκολίες που προκαλεί ο νους στη ζωή μας. Πρέπει λοιπόν να τις αντιμετωπίσουμε με εύθυμη διάθεση και μ' έναν τρόπο που να μας επιτρέψει να φτάσουμε στο στόχο μας και να εκπληρωθούν τα όνειρά μας. Καθώς

λοιπόν μαζευτήκαμε εδώ, φροντίστε ώστε τις μέρες που ακολουθούν να επωφεληθείτε όσο πιο πολύ μπορείτε απ' αυτά τα διδάγματα.

Πιστεύουμε ότι αυτά τα διδάγματα είναι δώρα του Θεού και αυτός είναι ο λόγος που παρέχονται δωρεάν. Δεδομένου λοιπόν ότι αυτά βρίσκονται στη διάθεσή μας, σ' εμάς έγκειται να επωφεληθούμε όσο καλύτερα μπορούμε και να βοηθήσουμε τον εαυτό μας να πετάξει ψηλά μέσα στις πνευματικές Περιοχές. Ο χρόνος συνεχώς τρέχει μπροστά χωρίς να σταματάει για κανέναν από μας που ζούμε σ' αυτό το περιβάλλον, το οποίο βασίζεται στο χρόνο. Όσο πιο πολύ τον αξιοποιούμε, τόσο πιο καλά είμαστε. Το να είμαστε δεκτικοί λοιπόν είναι σημαντικότατο. Γινόμαστε δεκτικοί μόνον όταν έχουμε πίστη και αφοσίωση, διαφορετικά κανείς δεν μπορεί να είναι δεκτικός. Όλα αυτά είναι αλληλένδετα.

Όταν έχουμε λοιπόν προβλήματα, η σκέψη του Θεού μάς βοηθάει. Χρειάζεται να εστιάζουμε την προσοχή μας στον Θεό, όσο πιο πολύ μπορούμε. Καθώς ζούμε σ' αυτόν τον κόσμο και με δεδομένο ότι έχουμε χωριστεί από το Δημιουργό, πάντα θα βιώνουμε πόνο, που έρχεται στη ζωή μας με διάφορες μορφές: τη φυσική, τη συναισθηματική, τη νοητική και καθώς πορευόμαστε στη ζωή και η προσοχή μας παραμένει σ' αυτούς τους τομείς, ο νους μας είναι συνέχεια βουτηγμένος στα προβλήματα που μας απασχολούν. Όταν λύσουμε ένα πρόβλημα, εμφανίζεται ένα άλλο κι όταν το λύσουμε κι αυτό, εμφανίζεται ένα τρίτο και η ζωή μας μοιάζει μ' ένα συνεχή αγώνα, που το ένα πρόβλημα διαδέχεται το άλλο. Αν όμως δεν δούμε τη ζωή μας στην πραγματική της διάσταση, τότε όλοι μας θα παραμένουμε σ' αυτό το επίπεδο. Γι' αυτό είναι σημαντικό να ρίξουμε μια ειλικρινή ματιά σ' αυτό που συμβαίνει στη ζωή μας, σ' αυτό που συμβαίνει με την ύπαρξή μας, όπου μάς δίνεται η ευκαιρία να γνωρίσουμε τον Θεό.

Κάποιοι άνθρωποι έχουν γεννηθεί πιο ευφυείς από κάποιους άλλους και καθώς αρχίζουν να χρησιμοποιούν τη διάνοιά τους, πετυχαίνουν πολλά πράγματα. Αντίθετα υπάρχουν και άλλοι που, παρόλο που είναι ευφυείς, δεν αφιερώνουν καθόλου χρόνο σ' αυτό το πεδίο. Αν δεν αφιερώνουμε τον απαραίτητο χρόνο, δεν αναπτύσσεται η διάνοιά μας και δεν αξιοποιούμε τα εφόδια που μας έχουν δοθεί. Το θέμα είναι να χρησιμοποιούμε τα προσόντα μας. Τα προσόντα με τα οποία είμαστε όλοι προικισμένοι, απ' τη στιγμή που έχουμε γεννηθεί στο ανθρώπινο σώμα. Είναι ο Θεός που μας έχει προμηθεύσει με

εκείνες τις ικανότητες που είναι απαραίτητες για να Τον γνωρίσουμε. Έτσι, όλες οι ιδιότητες και τα προσόντα που απαιτούνται, για να γνωρίσουμε τον Θεό, έχουν παραχωρηθεί στην ανθρώπινη μορφή. Αν δεν τις χρησιμοποιήσουμε, τότε θα τις έχουμε αφήσει ναμείνουν ανεκμετάλευτες. Το θέμα λοιπόν είναι ότι πρέπει να αξιοποιήσουμε τα προσόντα μας, όσο καλύτερα μπορούμε.

Τα μαθήματα που πρέπει να πάρουμε στη ζωή είναι σημαντικά. Μπορεί να νομίζουμε ότι κάτι είναι γραφτό. Όταν όμως έρθει η κατάλληλη ώρα να συμβεί κάτι στη ζωή μας, αυτό θα συμβεί, γιατί εκείνη τη δεδομένη χρονική στιγμή είναι η κατάλληλη ώρα που είμαστε έτοιμοι να το συνειδητοποιήσουμε. Χρειάζεται να είμαστε προετοιμασμένοι γι’ αυτή τη στιγμή, ώστε όταν αυτή έρθει, να μην προσπεραστεί. Αυτό που γενικά συμβαίνει είναι ότι, όταν παρουσιαστεί μπροστά μας μια ευκαιρία, εμείς δεν την βλέπουμε, γιατί είμαστε απασχολημένοι με άλλα πράγματα.

Υπάρχει μια πολύ όμορφη ιστορία με έναν άνθρωπο που ήθελε να βρει τον Θεό. Ήθελε τόσο πολύ να βρει τον Θεό που, έτσι τουλάχιστον όπως θυμάμαι την ιστορία, είδε σε όνειρο ότι ο Θεός θα επισκεπτόταν το σπίτι του μια από τις προσεχείς μέρες. Έτσι, καθάρισε το σπίτι του, τακτοποίησε όμορφα όλα του τα πράγματα και περίμενε τον Κύριο να εμφανιστεί. Όταν έρθει ο Κύριος σπίτι σας δεν θέλετε να το βρει βρόμικο και ακατάστατο. Έτσι, λοιπόν και ο άνθρωπος της ιστορίας μας δεν έβγαινε καθόλου έξω, γιατί περίμενε να έρθει ο Κύριος. Μια μέρα του εμφανίστηκε ένας ζητιάνος που του ζήτησε χρήματα. Αυτός όμως του απάντησε: *«Τι κάνεις εδώ; Εξαφανίσου. Περιμένω τον Θεό κι άμα έρθει και δει ένα βρόμικο άνθρωπο να στέκεται στην πόρτα μου, θα σηκωθεί να φύγει».* Και τον έδιωξε μακριά. Μετά από κάποιες μέρες πέρασε ένας δεύτερος άνθρωπος, που κι αυτός δεν ήταν ωραία ντυμένος και έμοιαζε με τον πρώτο. Τον έδιωξε κι αυτόν, γιατί στο μυαλό του είχε την επίσκεψη του Θεού. Τότε ονειρεύτηκε ξανά τον Θεό και του είπε: *«Θεέ μου, είπες ότι θα έρθεις σπίτι μου. Τι έγινε και δεν ήρθες;»* Τότε ο Θεός του απάντησε: *«Ήρθα με μορφή ζητιάνου κι εσύ με έδιωξες».* Έτσι κι εμείς, κάθε φορά που εμφανίζεται μια ευκαιρία να χτυπά την πόρτα μας, την κλωτσάμε.

Ο Sant Kirpal Singh Ji ανέφερε μια ιστορία, όπου μας παρομοίαζε με τυφλούς που τους πιάνει συνέχεια φαγούρα. Ας υποθέσουμε ότι είμαστε μέσα σ’ ένα δωμάτιο και μας λένε να βγούμε έξω. Τότε εμείς, αφού δεν βλέπουμε, ψαχουλεύουμε τους τοίχους, για να βρούμε την

πόρτα και να βγούμε. Μόλις όμως πλησιάζουμε την πόρτα μάς πιάνει φαγούρα και την προσπερνάμε. Παρόμοια, πολλές φορές ο Θεός μάς τραβάει κοντά Του, αλλά εμείς είμαστε τόσο πολύ απασχολημένοι στις εγκόσμιες υποθέσεις μας, που δεν αντιλαμβανόμαστε ποια είναι η κατεύθυνση που πρέπει να πάρουμε.

Οι Άγιοι και οι μύστες μας λένε ότι πρέπει να ξυπνήσουμε, γιατί όταν πεθάνουμε, θα είναι ένας πολύ μακρύς ύπνος. Αν μόνο σκεφτούμε όλα τα πλάσματα που υπάρχουν και συλλογιστούμε ότι είμαστε υποχρεωμένοι να περάσουμε απ' όλα τα 8,4 εκατομμύρια είδη ζωής κι αν χάσουμε την ευκαιρία τώρα που είμαστε στο ανθρώπινο σώμα, πιθανώς θα χρειαστεί να ξαναγυρίσουμε σ' ένα από τα 8,4 εκατομμύρια είδη ζωής. Γι' αυτό οι μεγάλοι άγιοι και μύστες είπαν ότι δεν θα πρέπει να χάσουμε ούτε ένα δευτερόλεπτο από τη ζωή μας, γιατί κάθε στιγμή είναι πολύτιμη. Ενδεχομένως να νομίζουμε ότι πενήντα, εξήντα ή εκατό χρόνια είναι μια μεγάλη περίοδος ζωής. Αν όμως τη συγκρίνουμε μ' ολόκληρο το φάσμα του χρόνου; Οι επιστήμονες σήμερα συμφωνούν ότι η Δημιουργία ήρθε σε ύπαρξη πριν από δισεκατομμύρια χρόνια. Πιστεύουν ότι έχουν βρει τι συνέβη δευτερόλεπτα μετά τη Δημιουργία και ψάχνουν να βρουν τι έγινε πιο πριν. Φανταστείτε πως, αν η ψυχή χωρίστηκε από τον Θεό εκείνη την εποχή κι αν είμαστε εδώ επί δισεκατομμύρια χρόνια, περνώντας από το ένα σώμα στο άλλο, τότε τα πενήντα ή εκατό χρόνια ζωής δεν είναι παρά μια κουκίδα στο απέραντο φάσμα του χρόνου. Νομίζουμε ότι έχουμε πολύ καιρό για να ζήσουμε. Όμως, τώρα είναι η ευκαιρία να γνωρίσουμε τον Θεό.

Όλοι οι Άγιοι και οι μύστες έχουν δώσει πολύ μεγάλη έμφαση στην ανθρώπινη ύπαρξη, λέγοντας ότι είναι το επιστέγασμα και η κορωνίδα ολόκληρης της Δημιουργίας. Γιατί; Διότι μόνο στο ανθρώπινο σώμα ενυπάρχουν όλες οι ιδιότητες που απαιτούνται, για να γνωρίσουμε τον Εαυτό μας. Αυτό μοιάζει πολύ δύσκολο να το συνειδητοποιήσουμε. Νομίζουμε ότι από τη στιγμή που διαθέτουμε αυτό το σώμα, εκείνο που χρειάζεται είναι να σπουδάσουμε, να ανοίξουμε μια επιχείρηση, να κάνουμε λεφτά, να έχουμε αυτοκίνητα και περιουσίες, να έχουμε καταθέσεις στις τράπεζες, προκειμένου να είμαστε χαρούμενοι και ο κόσμος να λέει ότι είμαστε επιτυχημένοι. Δεν συνειδητοποιούμε ότι η επιτυχία σ' αυτόν τον κόσμο δεν έχει κανένα νόημα. Αυτό που έχει σημασία είναι η επιτυχία πέρα απ' αυτή τη ζωή. Αυτή η ζωή κάποτε θα τελειώσει. Είναι κάτι που όλοι το ξέ-

ρουμε. Όλοι γνωρίζουμε ότι μια μέρα θα πεθάνουμε, αλλά τι ξέρουμε για το τι θα συμβεί μετά; Πόσο χρόνο διαθέτουμε, για να μάθουμε τι συμβαίνει μετά το θάνατο του σώματός μας; Μας έχουν δοθεί οι ιδιότητες, για να γνωρίσουμε τον αληθινό Εαυτό μας, αν όμως δεν διαθέσουμε τώρα το χρόνο, για να μάθουμε ποιοι πραγματικά είμαστε, τότε γιατί βρισκόμαστε εδώ; Όταν έρθει η ώρα του θανάτου, θα μάθουμε τι είναι ο θάνατος, αλλά δεν θα μας μένει καθόλου χρόνος να κάνουμε κάτι. Δεν θα έχουμε το χρόνο να κάνουμε αυτή τη μετάβαση μια εύκολη υπόθεση για μας.

Ο ρόλος που διαδραματίζει η διάνοια στην πνευματική μας πρόοδο

Οι Άγιοι και οι μύστες μας λένε ότι αυτό το Μονοπάτι δεν είναι μονοπάτι της διάνοιας, παρόλο που προσπαθούμε να το κάνουμε ενδιαφέρον στη διάνοια. Αυτό που είναι ξεκάθαρο στην παράδοση του Σαντ Ματ είναι πως, αν θέλουμε να φτάσουμε στον Θεό κι αν θέλουμε να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, τότε η ανάλυση δεν πρόκειται να μας βοηθήσει. Η χρήση της διάνοιας δεν πρόκειται να μας οδηγήσει στο στόχο μας.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είπε σε κάποιους στίχους του:

Ω φίλε! μίλησε στη φλύαρη διάνοια για την τρέλα της αγάπης.
Γιατί η αγάπη είναι Φως και τίποτα άλλο από Φως.

Αυτό που αναφέρει εδώ ο ποιητής είναι ότι η φώτιση είναι μια κατάσταση απόλυτης μέθης. Στον πρώτο στίχο μας παροτρύνει να τρέξουμε και να πούμε στους διανοούμενους να προσπαθήσουν να φτάσουν σε μια κατάσταση πνευματικής αφύπνισης και πνευματικής συνειδητότητας. Η κατάσταση της απόλυτης μέθης είναι μια κατάσταση πέρα από τα όρια της διάνοιας. Είναι μια κατάσταση, όπου είμαστε απόλυτα μουσκεμένοι από την αγάπη του Θεού. Αυτή η κατάσταση, όπου βιώνουμε την αγάπη του Διδασκάλου και την αγάπη του Θεού μέσα μας, μάς προκαλεί υπέρτατη χαρά και ευτυχία, τόση που δεν βιώσαμε ποτέ στο παρελθόν. Κι αυτή είναι η κατάσταση που όλοι θέλουμε να βρισκόμαστε.

Αν προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε με την διαδικασία της ανάλυσης, θα διαπιστώσουμε ότι είναι μια πορεία εξαγωγής συμπερασμάτων. Ξεκινάμε από κάποιο σημείο και το αναλύουμε, βγάζουμε συμπεράσματα που κι αυτά τα αναλύουμε και οδηγούμαστε σε άλλα συμπεράσματα, που τα αναλύουμε κι αυτά με τη σειρά τους κ.ο.κ.

Έτσι, σε κάθε βήμα διακρίνουμε το σωστό από το λάθος και προχωράμε. Αυτός ο τρόπος αντίληψης των πραγμάτων που βασίζεται στη διάνοια έλκει την καταγωγή του από το Τρίτο Επίπεδο της Δημιουργίας, γιατί από κει και πάνω δεν υπάρχει νους.

Υπάρχουν πολλές δραστηριότητες στον κόσμο που μοιάζουν να είναι πνευματικές και μας αιχμαλωτίζουν. Τελικά συνειδητοποιούμε ότι δεν μας οδηγούν πραγματικά στο στόχο μας, αλλά αντίθετα μας φτάνουν μέχρι τη μέση της διαδρομής. Ενδεχομένως να νομίζουμε ότι ακολουθούμε τη σωστή πορεία, η διάνοια όμως δεν είναι σε θέση να μας οδηγήσει πέρα από ένα συγκεκριμένο επίπεδο. Αν λοιπόν προσκολληθούμε στη διάνοια, δεν θα μπορέσουμε να φτάσουμε στον τελικό μας στόχο. Έτσι, για να μπορέσουμε πραγματικά να γνωρίσουμε τον Εαυτό μας και να πετύχουμε τους στόχους μας, χρειάζεται να βρισκόμαστε σε μια κατάσταση μακαριότητας.

Αν εξετάσετε τα πράγματα από την προσωπική σας εμπειρία, και απ’ όσο θυμάμαι κι εγώ τα Σάτσανγκ και τις ομιλίες του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ στα οποία παραβρέθηκα, ακόμα και στις αίθουσες της Δύσης, θυμάμαι την πνευματική ανάταση που νιώθαμε και την απόλυτη μακαριότητα που βιώναμε. Δεν αναλύαμε τίποτα, δεν κρίναμε κανέναν, απλώς βιώναμε την αγάπη που ανάβλυζε από τα μάτια Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που μας πλημμύριζε όλους. Σε τελική ανάλυση, η διάνοια δεν είναι αυτή που θα μας οδηγήσει στο στόχο μας. Αυτά που θα μας οδηγήσουν στο στόχο μας είναι η επιθυμία της καρδιάς μας να γνωρίσουμε τον Θεό, το πάθος μας για τον Θεό, η πίστη και η αφοσίωσή μας στον Κύριο, η ταπεινότητα και η δεκτικότητά μας. Αυτές είναι οι ιδιότητες που πρέπει να χαρακτηρίζουν την ύπαρξή μας. Μόλις αυτές οι αρετές γίνουν αναπόσπαστο κομμάτι της ύπαρξής μας, θα διαπιστώσουμε ότι η ζωή μας θα πλημμυρίσει από μακαριότητα, χαρά και ευτυχία.

Καθώς λοιπόν μαζευτήκαμε εδώ σήμερα, προσεύχομαι στους τρεις μεγάλους Διδασκάλους αυτού του αιώνα, το Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, τον Πάραμ Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ να μας κρατούν συνεχώς σε μια κατάσταση μακαριότητας, ώστε να είμαστε διαρκώς χαρούμενοι και ευτυχισμένοι και η προσοχή μας να μη διασκορπίζεται στον εξωτερικό κόσμο, αλλά να βρίσκεται στον Τρίτο ή Μοναδικό Οφθαλμό. Προσεύχομαι να μας συνδέσουν με τις πνευματικές διαστάσεις μέσα μας, για να απελευθερωθούμε από τις δαγκάνες του νου, της ύλης

και της απατηλότητας, γιατί μόνον τότε θα βρισκόμαστε σε διαρκή μακαριότητα, χαρά και ευτυχία. Προσεύχομαι λοιπόν στον Παντοδύναμο Θεό να μας πλημμυρίσει με τις αναρίθμητες ευλογίες Του, έτσι ώστε η εδώ παραμονή μας να οδηγήσει στην εκπλήρωση των στόχων μας και να αποκτήσουμε πολύ περισσότερα από όσα ήρθαμε να λάβουμε.

Ποιο είναι το πιο κατάλληλο μονοπάτι για να ακολουθήσουμε

Υπάρχουν πολλοί τρόποι, για να γνωρίσουν οι άνθρωποι σ' ολόκληρο τον κόσμο τον Εαυτό τους και τον Θεό, αλλά θα πρέπει να ακολουθήσουμε αυτό που είναι κατάλληλο για μας και μας ταιριάζει καλύτερα. Το ερώτημα είναι: *«τι είναι αυτό που μας ταιριάζει καλύτερα και αισθανόμαστε άνετα, όταν το κάνουμε;»* Υπάρχουν πολλοί τρόποι που μπορεί κανείς να εστιάσει την προσοχή του στο Θείο. Στην Ανατολή συζητούν πολύ για τη yoga. Στη Δύση η λέξη yoga χρησιμοποιείται για την ένωση και σημαίνει την ένωση της ψυχής με τον Θεό. Υπάρχουν πολλές μορφές yoga και πολλές μορφές διαλογισμού, μέσω των οποίων οι άνθρωποι προσπαθούν να καταλάβουν τον εαυτό τους.

Πολλές από αυτές μπορούν να μας οδηγήσουν σε διαφορετικά επίπεδα κατανόησης. Αυτό που φαίνεται να προσελκύει κάποιον είναι εκείνο για το οποίο είναι κατάλληλος. Είναι όπως όταν πάμε να φοιτήσουμε σε κάποιο σχολείο. Υπάρχουν εκπαιδευτικοί για το νηπιαγωγείο, για το δημοτικό, για το γυμνάσιο, για το λύκειο, για το πανεπιστήμιο και καθώς περνάμε από το ένα επίπεδο στο άλλο, η αντίληψή μας αυξάνει και αρχίζουμε να μαθαίνουμε όλο και πιο πολλά. Γιατί, αν δεν μάθουμε και δεν μας είναι σαφές και ξεκάθαρο αυτό που είναι βασικό για το ένα επίπεδο, δεν θα μπορέσουμε να καταλάβουμε το επόμενο. Δεν μπορούμε να πάρουμε ένα παιδί πέντε χρονών και να το πάμε στο πανεπιστήμιο. Δεν θα καταλάβει τι του γίνεται, εκτός κι αν είναι εξαιρετική ιδιοφυία.

Αυτό που παρουσιάζεται εξαιρετικό ενδιαφέρον τα τελευταία χρόνια είναι οι καταγραφές ανθρώπων που είχαν παραθανάτιες εμπειρίες. Αναφέρονται σε προσωπικές τους εμπειρίες. Στη σημερινή εποχή

που οι άνθρωποι είναι μορφωμένοι και έχουν αναπτύξει τις νοητικές τους ικανότητες, έχουν την τάση να ζητούν απόδειξη για τα πάντα. Γι' αυτό και υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που έχουν γράψει βιβλία γι' αυτές τους τις εμπειρίες. Το 1982 έγινε μια έρευνα στις Η.Π.Α. και βρέθηκε ότι οκτώ εκατομμύρια άνθρωποι είχαν παραθανάτιες εμπειρίες, χωρίς να υπολογίσουμε αυτούς που δεν εμφανίστηκαν και πολλοί απ' αυτούς έγραψαν και βιβλία γι' αυτές. Αν εξετάσουμε τους ανθρώπους που βίωσαν αυτές τις εμπειρίες, θα διαπιστώσουμε ότι ήταν απλοί, καθημερινοί άνθρωποι. Όταν κάποιος δει τι συμβαίνει μετά το θάνατο, νιώθει ικανοποιημένος και όλη η ανησυχία του νου σταματάει, ειδάλλως συνέχεια αναρωτιέται.

Στις μέρες μας, μάθαμε να εμπιστευόμαστε μόνον αυτό που αντιλαμβανόμαστε με τις αισθήσεις μας. Χρησιμοποιώ τη λέξη αντιλαμβανόμαστε (*perceive*), γιατί η εμπειρία των αισθήσεων μπορεί να είναι τελείως λανθασμένη. Έχουμε διδαχτεί να πιστεύουμε μόνον αυτό που βιώνουμε μέσω των πέντε αισθήσεων. Έτσι δεν πιστεύουμε τίποτα που να είναι πέρα απ' αυτές, αν προηγουμένως δεν έχουμε εμείς οι ίδιοι προσωπική εμπειρία. Κι αυτή είναι η ομορφιά του διαλογισμού, το γεγονός ότι μπορούμε εμείς οι ίδιοι να βιώσουμε την εμπειρία του θείου Φωτός και Ήχου. Δεν χρειάζεται να ακούσουμε τι λένε οι άλλοι ή να διαβάσουμε βιβλία, δεδομένου ότι εμείς οι ίδιοι βιώνουμε αυτή την εμπειρία, η οποία με τη σειρά της μάς μεταμορφώνει. Αν δεν αποκτήσουμε προσωπική εμπειρία, με το να διαβάσουμε ένα βιβλίο ή να ακούσουμε μια ομιλία, δεν είμαστε εκατό τοις εκατό σίγουροι. Όταν όμως κλείσουμε τα μάτια μας και μπορέσουμε να δούμε κάποιο Φως και να ακούσουμε κάποια Μελωδική Μουσική μέσα μας, καταλαβαίνουμε ότι αυτά βρίσκονται ήδη μέσα μας και δεν είναι κάποιος άλλος που φανερώνει και κρύβει τα Φώτα ή ανοίγει και κλείνει τη Μουσική, αλλά είναι κάτι που εμείς οι ίδιοι βιώνουμε, επιβεβαιώνοντας έτσι τα γραπτά των μεγάλων αγίων και μυστών. Μπορείτε να διαβάσετε οποιοδήποτε ιερό κείμενο των Χριστιανών, των Ινδουιστών, των Μουσουλμάνων, των Βουδιστών, των Σιχ ή όποια άλλη ιερή γραφή θέλετε και θα διαπιστώσετε ότι βρίθουν περιγραφών της χαράς και της μακαριότητας που βιώνει κανείς, όταν φτάσει στις ανώτερες περιοχές, υπερβαίνοντας τη σωματική του συνειδητότητα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο θα πρέπει εμείς οι ίδιοι να διαλογιζόμαστε.

Μετά από τις ενδιαφέρουσες ερωτήσεις που μου τέθηκαν σήμερα,

θα ήθελα να πάω στην καρδιά του λόγου για τον οποίο διαλογιζόμαστε. Αυτή είναι μια ερώτηση που αργά ή γρήγορα γεννιέται στο νου των ανθρώπων.

Η τέχνη του διαλογισμού

Υπάρχουν πολλές τέχνες σ' αυτό τον κόσμο που η καθεμιά τους ασχολείται με ένα είδος δημιουργίας. Έχουμε την τέχνη της ζωγραφικής, όπου ο καλλιτέχνης παίρνει ένα λευκό μουσαμά και μερικά χρώματα και δημιουργεί ένα όμορφο τοπίο. Ένας γλύπτης παίρνει ένα βώλο πηλού και σχηματίζει πλάθοντάς το κάποιο πρόσωπο ή ένα αντικείμενο. Ένας μουσικός παίρνει ένα λευκό χαρτί μουσικής και γράφοντας νότες πάνω σ' αυτό δημιουργεί μια συμφωνία. Ένας χορευτής μετατρέπει διάφορες κινήσεις σε έναν ελκυστικό, συναρπαστικό χορό. Όμως υπάρχει και μια άλλη τέχνη που είναι πολύ πιο ανώτερη από όλες αυτές. Είναι η τέχνη που μεταμορφώνει τον άνθρωπο σε κάτι θείο. Αυτή η τέχνη είναι ο διαλογισμός.

Κάθε άνθρωπος έχει κάποιο ευγενικό σκοπό. Οι περισσότεροι από μας περνάμε τη ζωή μας αγνοώντας τη μεγάλη δυνατότητα που βρίσκεται μέσα μας. Αυτό τον ανώτερο προορισμό που έχουμε όλοι μας είναι το να συνειδητοποιήσουμε τον αληθινό μας εαυτό (*Αυτογνωσία*) και να ενωθούμε με τον Θεό (*Θέωση*). Μέσω του διαλογισμού μπορούμε να μετατρέψουμε τη γήινη ύπαρξή μας σε μια θεία ύπαρξη. Μπορούμε να μεταμορφώσουμε τον εαυτό μας καθ' ομοίωση του Δημιουργού.

Ο νους, η καρδιά και η ψυχή ενός ζωγράφου ή ενός μουσικού είναι συντονισμένα, για να βρουν ομορφιά εκεί, όπου οι άλλοι ούτε γυρίζουν να κοιτάξουν. Η τέχνη του διαλογισμού μας δίνει την ευκαιρία να δημιουργήσουμε το μεγαλύτερο έργο τέχνης πάνω στη γη, να ξεσκεπάσουμε την ομορφιά της ψυχής που βρίσκεται πίσω από την εξωτερική μάζα της σάρκας και των οστών. Χρειάζεται απλώς να εσωστραφούμε και να κοιτάξουμε μέσα μας.

Η ψυχή μας είναι ένα μικρό τμήμα του Θεού. Ήρθε κάτω σ' αυτό το

φυσικό επίπεδο με το ρεύμα του Φωτός και του Ήχου. Αν μπορέσουμε να φέρουμε την "προσοχή" μας, που είναι η "εξωτερική έκφραση της ψυχής", στο σημείο του σώματος που είναι γνωστό ως η Έδρα της Ψυχής, η ψυχή θα έρθει σε επαφή με το ρεύμα του Φωτός και του Ήχου. Τότε η ψυχή μπορεί να ταξιδέψει πάνω στο Φως και στον Ήχο μέσα από τα ανώτερα πνευματικά επίπεδα και να πάει πίσω στην Πηγή της, σ' ένα καθαρά πνευματικό βασίλειο, στον Οίκο του Πατέρα.

Το να έρθουμε σε επαφή με τα βασίλεια που είναι μέσα μας είναι σαν να ανακαλύπτουμε μια αποθήκη γεμάτη θησαυρούς. "Κρούοντας εσωτερικά" και βρίσκοντας τα πλούτη της ψυχής, θα αποκτήσουμε ειρήνη, αιώνια ευτυχία και έκσταση.

Ο διαλογισμός, σύμφωνα με αυτούς που μελετούν την επιστήμη της ψυχής, είναι μια διαδικασία με την οποία αποσύρουμε την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο και την συγκεντρώνουμε σε ένα σημείο μεταξύ και πίσω από τα φρύδια. Εστιάζοντας την προσοχή μας εκεί, ερχόμαστε σε επαφή με ρεύματα Φωτός και Ήχου που θα μας οδηγήσουν από τη φυσική μας συνειδητότητα σε κάποια ανώτερη συνειδητότητα, μέσα στο Υπερπέραν.

Υπάρχουν διάφορα συστήματα Γιόγκα με τα οποία οι άνθρωποι προσπαθούν να υπερβούν τη φυσική τους συνειδητότητα. Μερικά από αυτά ζητούν από τους αναζητητές να συγκεντρωθούν στα κατώτερα Κέντρα (*τσάκρα*) του σώματος. Η Επιστήμη της Πνευματικότητας μας δείχνει πως να αποσύρουμε το αισθητηριακό ρεύμα (*την ψυχή*), να το συγκεντρώσουμε στο ανώτατο κέντρο, στον Τρίτο Οφθαλμό και να ταξιδεύουμε στα Εσωτερικά βασίλεια, αφήνοντας ανεπηρέαστες τις λειτουργίες των πρανών (*κινητικά ρεύματα-πράνες*).

Την ώρα της μύησης, ο πνευματικός Διδάσκαλος μας δείχνει αυτή τη διαδικασία του διαλογισμού. Μας βοηθά να αποσύρουμε την προσοχή μας στην Έδρα της Ψυχής ή Τρίτο Οφθαλμό. Ανοίγει το Εσωτερικό μας μάτι και το Εσωτερικό μας αυτί, έτσι ώστε να μπορούμε να δούμε το Φως του θεού και να ακούσουμε τη Μουσική των Σφαιρών μέσα μας και μας διδάσκει πώς να υψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα, για να εξερευνήσουμε τις Περιοχές του Θείου Φωτός.

Μιας και γευθούμε το νέκταρ που ρέει σ' αυτά τα βασίλεια, θέλουμε να έχουμε αυτό το νέκταρ όσο μπορούμε περισσότερο.

Γιατί διαλογιζόμαστε

Μια ομιλία που έδωσε ο Δάσκαλος Rajinder Singh στο Radisson Hotel στο Lisle του Illinois σε συνάντησή του με αναζητητές της Αλήθειας. Η ομιλία αυτή κυκλοφόρησε το 1995 σε βιντεοταινία με τίτλο "Why do we Meditate".

Είμαστε τυχεροί που μας δόθηκε η ευκαιρία να περάσουμε λίγη ώρα μαζί, χθες το απόγευμα και σήμερα το πρωί. Δεδομένου ότι όλοι προσπαθούμε να αναπτυχθούμε πνευματικά, επιδιώκουμε να μας δίνεται η ευκαιρία να βρισκόμαστε μαζί. Αυτές είναι οι καλύτερες στιγμές της ζωής μας, γιατί είναι τότε που η προσοχή μας εστιάζεται στον Θεό. Όλοι οι μεγάλοι άγιοι και μύστες έχουν αναφέρει ξεκάθαρα ότι ο Θεός είναι μέσα στον καθένα μας. Ποτέ δεν είμαστε μακριά Του. Μας είπαν επίσης πως, όταν παραπάνω από ένας βρίσκονται μαζί, εκεί η Δύναμη του Θεού εκδηλώνεται σε αφθονία. Έτσι λοιπόν, καθώς έχουμε μαζευτεί όλοι εδώ αυτό το Σαββατοκύριακο, η ατμόσφαιρα είναι φορτισμένη από μακαριότητα, ευτυχία και χαρά. Γιατί, όταν ερχόμαστε εδώ, προσπαθούμε να αφήσουμε τα προβλήματά μας έξω απ' αυτούς τους τοίχους και να στρέψουμε την προσοχή μας στην πνευματική πλευρά της ζωής. Αν, παρόλο που ήρθαμε εδώ, εξακολουθούμε να ανησυχούμε για το τι γίνεται έξω, θα μας είναι δύσκολο να συγκεντρωθούμε. Αν όμως εστιάσουμε την προσοχή μας στην πνευματική πλευρά της ζωής, τότε είναι σίγουρο ότι θα εξελιχθούμε πνευματικά.

Θεραπεύοντας το πνεύμα μας, νιώθουμε καλύτερα στο επίπεδο του νου, των συναισθημάτων και της ψυχής. Οι περισσότεροι από σας διαλογίζεστε. Έτσι δεν θα αναφερθώ σε λεπτομέρειες για τα πλεονεκτήματα του διαλογισμού. Πολλοί από σας διαλογίζεστε, για να ωφεληθείτε και βοηθάτε και άλλους να κάνουν το ίδιο. Αλλά μιας και

είστε εδώ, αυτό που θα ήταν χρήσιμο να συζητήσουμε είναι το πώς να διαλογιζόμαστε τακτικά.

Καθώς μαζευόμαστε για να καταλάβουμε το πώς μπορούμε να επιστρέψουμε στο αληθινό μας Σπίτι, το μήνυμα που παίρνουμε, είναι πως αυτή η ζωή είναι πολύ σημαντική, γιατί μπορούμε στην διάρκειά της, να εξελιχθούμε πνευματικά και να μπούμε στον σωστό δρόμο. Όπως λένε οι Άγιοι και οι μύστες, αν κάνουμε ένα βήμα προς τον Θεό, ο Θεός θα κάνει χιλιάδες βήματα προς το μέρος μας, προκειμένου να έρθει και να μας συναντήσει. Όμως, κι αυτό το ένα βήμα ο Θεός θέλει εμείς να το κάνουμε. Ο Sant Darshan Singh έλεγε ότι η αγάπη εκπορεύεται από την καρδιά του Αγαπημένου. Ο Θεός είναι που μας τραβάει κοντά Του, αλλά η προσοχή μας πρέπει να είναι στραμμένη προς το μέρος Του, γιατί ο νους είναι πολύ δυνατός και μας κρατάει δεμένους σε πολλές εγκόσμιες δραστηριότητες, τις οποίες θεωρούμε πολύ σημαντικές και μας απασχολούν. Όπως πολλοί άγιοι, έτσι και ο Sant Kirpal Singh όταν τέλειωσε το σχολείο, αναρωτήθηκε τι θα έκανε στη ζωή του. Η απάντηση που έδωσε ήταν: *«Πρώτα ο Θεός και μετά όλα τα άλλα»* και μιας και το αποφάσισε, δεν ξανακοίταξε ποτέ πίσω.

Αυτό που συμβαίνει μ’ εμάς είναι ότι έχουμε τόσα πολλά πράγματα που μας απασχολούν, ώστε η προτεραιότητα που δίνουμε στην πνευματική μας πρόοδο βρίσκεται στις τελευταίες θέσεις του καταλόγου των προτεραιοτήτων μας. Έτσι, ασχολούμαστε μ’ αυτά που είναι στις πάνω θέσεις και δεν φτάνουμε στις τελευταίες θέσεις της λίστας. Η ζωή όμως κυλάει και ο χρόνος δεν σταματάει για κανένα μας, είτε είμαστε βασιλιάδες, πρόεδροι ή ό,τι άλλο, όλοι έχουμε περιορισμένο χρόνο ζωής. Γι’ αυτό όλοι οι Άγιοι έχουν πει: *«Μη χάνετε ούτε μια στιγμή από τη ζωή σας, γιατί κάθε στιγμή είναι πολύτιμη και ο χρόνος, μιας και φύγει, δεν ξαναγυρίζει πίσω».* Έτσι, οι Άγιοι μας λένε ότι πρέπει να ζούμε στο παρόν. Αντί γι’ αυτό όμως εμείς τι κάνουμε; Γενικά ζούμε στο παρελθόν και αναρωτιόμαστε γιατί το κάθε πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε έχει προκύψει. Αν δεν καταλαβαίνουμε την αιτία, ας το αφήσουμε. Ό,τι έγινε, έγινε. Στο κάτω- κάτω δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τα πάντα και γιατί το κάθε τι συμβαίνει. Καταναλώνουμε τόσο πολύ χρόνο στην προσπάθεια να καταλάβουμε τις αιτίες που το κάθε τι συμβαίνει και χάνουμε το παρόν. Το θέμα είναι τι κάνουμε τώρα. Γι’ αυτό οι μεγάλοι Άγιοι λένε: *«Μην ανησυχείτε για το παρελθόν, μην ανησυχείτε για το μέλλον – πρέπει να κάνουμε*

σχέδια για το μέλλον, αλλά να μην ανησυχούμε γι' αυτό – αντίθετα, να αξιοποιείτε την παρούσα στιγμή». Πώς αξιοποιείται με τον καλύτερο τρόπο η παρούσα στιγμή; Αξιοποιείται, όταν έχετε στραμμένη την προσοχή σας στον Θεό. Κάθε λεπτό η προσοχή μας πρέπει να στρέφεται στον Θεό.

Οι Άγιοι μας λένε ότι πρέπει να ζούμε μέσα στον κόσμο. Αυτό το Μονοπάτι δεν είναι μονοπάτι αρνητικού μυστικισμού. Δεν είναι ένα μονοπάτι που σας ζητάνε να αφήσετε το σπίτι σας και να πάτε να ζήσετε σε κάποιο ashram ή σε κάποιο μοναστήρι και να διαλογίζεστε όλο το εικοσιτετράωρο, γιατί και τότε πάλι θα εξαρτάστε από κάποιον άλλον. Αυτό είναι ένα μονοπάτι θετικού μυστικισμού, ένα μονοπάτι όπου ζούμε μέσα στον κόσμο. Όμως, ενώ ζούμε μέσα στον κόσμο, η προσοχή μας πρέπει να είναι στραμμένη στον Θεό. Στο Punjab υπάρχει ένα ρητό που λέει: *«Τα χέρια στη δουλειά και η καρδιά στον Αγαπημένο μας».* Έτσι, καθώς ασχολούμαστε με τις καθημερινές μας δραστηριότητες, η προσοχή μας ας είναι στραμμένη στον Θεό. Γι' αυτό οι Άγιοι και οι μύστες έχουν πει να κάνουμε simran, όποτε μπορούμε, τις περισσότερες ώρες της ημέρας. Όταν δεν κάνουμε κάποια διανοητική δουλειά, ας είμαστε προσηλωμένοι στον Θεό κι όσο πιο πολύ συγκεντρωνόμαστε στον Θεό, τόσο πιο εύκολο θα είναι να διευθετήσουμε το κάρμα μας.

Έτσι, καθώς έχουμε μαζευτεί εδώ, ας αναλογιστούμε γιατί έχουμε πάρει τη μύηση και ποιος είναι ο λόγος που διαλογιζόμαστε. Αυτό γίνεται για να βγούμε έξω από τον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων και να συγχωνευτούμε με την Πηγή, απ' όπου όλοι προήλθαμε. Γίνεται, για να βιώσουμε καταστάσεις αιώνιας μακαριότητας, να είμαστε συνέχεια σε ειρήνη και να είμαστε σε μια κατάσταση ατέλειωτης χαράς και ευτυχίας.

Ο σκοπός λοιπόν του διαλογισμού είναι να μας βοηθήσει να βγούμε έξω από τον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων. Δεν διαλογιζόμαστε, για να είμαστε ήρεμοι, να νιώθουμε συναισθηματική ευφορία, να έχουμε καλή υγεία ή γαλήνη του νου. Όλα αυτά είναι υποπροϊόντα του διαλογισμού που αναπόφευκτα θα έρθουν. Ο πραγματικός σκοπός του διαλογισμού είναι να βγούμε έξω από τον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων. Αλλιώς, θα γυρίζουμε ξανά και ξανά μέσα στο τροχό της μετεμψύχωσης, ανάλογα με τον τρόπο που ζούμε. Αυτό είναι το όφελος της μύησης το ότι έχουμε την ευκαιρία να βγούμε έξω απ' αυτόν τον κύκλο. Αν δεν μπορέσουμε να ενωθούμε με το Φως και τον Ήχο του Θεού, θα πρέπει να επιστρέψουμε σε

μια νέα ανθρώπινη γέννηση. Μπορεί να επιστρέψουμε σαν βασιλιάδες ή πρόεδροι μιας χώρας, αλλά θα πρέπει να επιστρέψουμε, για να ανταμειφθούμε. Και πραγματικά, όπως λένε οι άγιοι και οι μύστες, αυτός είναι ο σκοπός της μύησης και της επικοινωνίας με το Φως και τον Ήχο του Θεού.

Εσωτερική ειρήνη μέσω του διαλογισμού

Οι άνθρωποι σ' όλον τον κόσμο εκφράζουν την επιθυμία τους για ειρήνη με πολλούς τρόπους. Συχνά ακούμε φράσεις όπως: «Η ειρήνη μαζί σου». Τα Χριστούγεννα οι άνθρωποι στέλνουν ευχητήριες κάρτες ή τραγουδούν τραγούδια για την «Ειρήνη στον πλανήτη». Οι άνθρωποι κρατούν τα δύο τους δάκτυλα σε σχήμα "v" που συμβολίζει την ειρήνη. Όταν κάποιος πεθάνει, προσευχόμαστε αυτός ή αυτή «Να αναπαυθεί εν ειρήνη».

Τα έθνη κάνουν διαρκώς συναντήσεις, αναζητώντας τρόπους με τους οποίους θα επιτευχθεί η ειρήνη στο κόσμο. Οργανισμοί αφιερωμένοι στην ειρήνη ανθίζουν σε πολλές χώρες. Υπάρχει ακόμα και βραβείο Νόμπελ ειρήνης για την ιδιαίτερη συμβολή σ' αυτόν τον ευγενικό σκοπό. Η απαίτηση για ειρήνη είναι παγκόσμια. Άνθρωποι κάθε ηλικίας και από κάθε χώρα προσπαθούν να βρουν ειρήνη στο περιβάλλον τους, μέσα στην οικογένειά τους, στην εργασία τους και μέσα στο κόσμο.

Είναι παράξενο που, αν και αμέτρητοι άνθρωποι αναζητούν την ειρήνη στο πέρασμα των αιώνων, η επίτευξη αυτού του στόχου τους παραμένει άπιαστη. Λίγοι από εμάς έχουμε βρει ειρήνη για τον εαυτό μας. Βλέπουμε πως οι δυσκολίες της ζωής συνωμοτούν, για να απαρνηθούμε την αλήθεια και τη διαρκή ειρήνη. Είναι πραγματικά δυνατόν για εμάς να το επιτύχουμε αυτό;

Πρώτα θα πρέπει να αναλύσουμε τι είναι ειρήνη. Ένα λεξικό προσδιορίζει ότι είναι ελευθερία από τις διαμάχες, απελευθέρωση από τον αγώνα και μια κατάσταση γαλήνης, ηρεμίας και ακινησίας. Από αυτό τον ορισμό καταλαβαίνουμε γιατί η ειρήνη είναι τόσο δύσκολο να επιτευχθεί. Η ζωή και οι συγκρούσεις μοιάζουν να πηγαίνουν δίπλα-δίπλα. Όλοι το έχουμε βιώσει αυτό. Και η ευτυχία που νιώθουμε

κάποιες φορές είναι συνήθως μικρής διάρκειας. Μπορεί ξαφνικά να βρούμε τον εαυτό μας σε κατάσταση θλίψης. Φοβόμαστε πως θα αρρωστήσουμε, φοβόμαστε μην έχουμε προβλήματα υγείας και οπωσδήποτε υπάρχει ο φόβος του θανάτου. Υπάρχουν διαταραχές σε κάθε στάδιο της ζωής μας. Η ζωή σε αυτό τον κόσμο είναι τρικυμιώδης.

Αν λέγοντας ειρήνη εννοούμε "ελευθερία από την πάλη και τους αγώνες", τότε δεν είναι εύκολο να επιτευχθεί. Είτε κάποιος είναι πλούσιος ή φτωχός, βασιλιάς ή χωριάτης, η ζωή του καταπονείται από το ένα ή το άλλο πρόβλημα.

Υπάρχει μια διδακτική ιστορία από τη ζωή του Βούδα, η οποία μας δείχνει εμφανώς αυτή την αλήθεια. Μια γυναίκα που είχε πεθάνει ο υιός της ήταν απαρηγόρητη. Αυτή η γυναίκα δεν είχε ξανασυναντήσει το θάνατο και δεν ήξερε τι είχε συμβεί στο γιο της. Ο γιος της ήταν ξαπλωμένος μπροστά της, αλλά ούτε μπορούσε να κινηθεί ούτε μπορούσε να μιλήσει ούτε μπορούσε να κάνει τίποτα. Επισκέφθηκε όλους τους γιατρούς της περιοχής της, προσπαθώντας να βρει τον τρόπο που θα επαναφέρει το υιό της στη ζωή. Κάποιος, τελικά, της είπε ότι υπάρχει κάποιος φωτισμένος άνθρωπος, ο Θεός Βούδας ο οποίος ίσως μπορούσε να τη βοηθήσει. Εκείνη πλησίασε τον Θεό Βούδα και του ζήτησε να επαναφέρει το υιό της στη ζωή για να ανακουφιστεί από τον αβάσταχτο πόνο που ένοιωθε στη καρδιά της. Οι Άγιοι και οι μύστες έχουν το δικό τους τρόπο να εξηγούν τα πράγματα. Ο Βούδας με την απέραντη σοφία του συνειδητοποίησε πως αυτή η γυναίκα δεν είχε ξαναδεί θάνατο στη ζωή της και ήθελε να της εξηγήσει το θάνατο μ' έναν πρακτικό τρόπο. Έτσι της είπε ότι θα μπορούσε να αναστήσει τον γιό της, μόνο αν θα μπορούσε να του φέρει ένα σπόρο σινάπεως από κάποιο σπίτι στο οποίο δεν θα είχε πεθάνει ποτέ κανείς.

Η γυναίκα γέμισε από χαρά και ξεκίνησε το ταξίδι με προκαθορισμένο στόχο της να βρει ένα τέτοιο σπίτι. Επισκέφθηκε το ένα σπίτι μετά το άλλο. Εντούτοις σε κάθε πόρτα έπαιρνε την ίδια απάντηση. Ένα ή και περισσότερα μέλη της οικογένειάς τους είχαν πεθάνει. Κάθε σπίτι σκεφτόταν ότι θα πρέπει να ήταν αφελής, για να πιστεύει ότι θα υπήρχε έστω και ένα σπίτι σ' αυτή την ζωή που δεν θα είχε θρηνήσει έστω και για ένα μέλος της οικογένειάς του.

Με αυτό τον τρόπο ο Βούδας τη δίδαξε ότι ο θάνατος είναι μέρος της ζωής. Συνειδητοποίησε πως ο θάνατος είναι η μόνη αναπόφευκτη αλήθεια της ζωής. Εμείς είμαστε όλοι θνητοί και πρόκειται να

πεθάνουμε μια μέρα. Οι αρρώστιες είναι και αυτές μέσα στη ζωή μας. Χρειάζεται μόνο να εξετάσουμε την ίδια μας την ύπαρξη, για να δούμε πόσο δύσκολο είναι να ζήσουμε τη ζωή μας χωρίς να αρρωστήσουμε ή να πάθουμε κάποιο ατύχημα. Τα ιατρικά βιβλία είναι γεμάτα από αρρώστιες που μπορούν να μας βασανίσουν στη ζωή μας. Δεν είναι σπάνια τα ατυχήματα που μπορούν να μας συμβούν, καθώς περνάμε μέσα από το ταξίδι της ζωής. Ζούμε μέσα σε ένα περιβάλλον, στο οποίο δεν το ελέγχουμε απόλυτα. Με το θάνατο, τις ατυχίες και τις αρρώστιες που κρέμονται πάνω από το κεφάλι μας, πώς μπορούμε να ζούμε με διαρκή και αδιάκοπη ειρήνη;

Ακόμα και αν το σώμα τους είναι αρκετά υγιές, λίγοι από αυτούς μπορούν να ζήσουν χωρίς ατή την αγωνία. Γενικά υπάρχουν πολλά γεγονότα τα οποία μας προκαλούν άγχος. Αν σε μια οικογένεια κάποιο μέλος της είναι άρρωστο, δυστυχισμένο ή έχει μια ατυχία, αυτό προκαλεί θλίψη και στους άλλους. Κάθε φορά που δύο άνθρωποι ζουν ή εργάζονται μαζί, είναι βέβαιο ότι θα υπάρξουν εντάσεις, λόγω της διαφορετικής αντίληψης των πραγμάτων. Υπάρχει ένα πλήθος από άλλα προβλήματα τα οποία βασανίζουν τη ζωή μας. Όταν πηγαίνουμε στην εργασία μας, συνδιαλλασσόμαστε με διάφορους ανθρώπους. Μπορεί να είναι δικιά μας η επιχείριση ή να εργαζόμαστε για κάποιον άλλο. Ο κάθε άνθρωπος έχει ανατραφεί διαφορετικά, έτσι υπάρχουν διαφορετικές απόψεις, διαφορετικές σκέψεις και διαφορετικές ιδέες και τρόποι που οι άνθρωποι ενεργούν. Όταν δεν έχουμε ειρήνη με τους ανθρώπους που ερχόμαστε σε επαφή, τότε έχουμε άγχος και φόβο για το μέλλον στις καθημερινές μας δραστηριότητες. Και αυτό το άγχος μας εμποδίζει από το να ζήσουμε μια ζωή ευτυχίας, χαράς και ευλογίας.

Αν ψάξουμε την ηρεμία σε εξωτερικούς παράγοντες της ζωής μας, το καλύτερο που μπορεί να βρούμε είναι μερικές παροδικές στιγμές ηρεμίας. Σίγουρα έχουν υπάρξει στιγμές που έχουμε χαρεί τη θαλπωρή της συντροφιάς των αγαπημένων μας ή κάποιες στιγμές ευτυχίας από κάποια κέρδη ή κατορθώματά μας, αλλά αυτές οι στιγμές είναι προσωρινές. Αναπόφευκτα η ζωή θα μας παρουσιαστεί με κάποιο άλλο πρόβλημα ξανά.

Ο μεγάλος μυστικιστής ποιητής και Άγιος Σαντ Ντάρσαν Σιγκ εκφράζει πολύ όμορφα αυτή την αλήθεια με τους παρακάτω στίχους του:

Όποτε γεύτηκα κάποιες στιγμές ευλογίας,

Έρχεται η ζωή και με κερνάει μια κούπα θλίψη.

Φαίνεται ότι η διαρκής ειρήνη σ' αυτή την ζωή είναι ουσιαστικά ακατόρθωτη. Η ζωή μας είναι σαν ένα εκκρεμές που ταλαντεύεται μεταξύ στιγμών χαράς και πολλών στιγμών αγώνα, έντασης, πίεσης και προβλημάτων. Παρά τα όσα εμπόδια, μπορούμε να επιτύχουμε αληθινή ειρήνη σ αυτή μας την ζωή. Αλλά για να το κάνουμε αυτό, θα πρέπει να αλλάξουμε τον τρόπο που σκεφτόμαστε. Η οπτική που βλέπουμε τα πράγματα θα πρέπει να αλλάξει.

Έχουμε τη τάση να αναζητούμε την ειρήνη στον έξω κόσμο. Ελπίζουμε ότι θα τη βρούμε μέσα από τα υπάρχοντά μας, τα αξιώματα ή τις σχέσεις μας. Αλλά όταν χάσουμε κάτι από όλα αυτά, μας κάνει να νιώθουμε ταραγμένοι και αλλόφρονες. Η ειρήνη του νου μας διαταράσσεται. Όλα σε αυτό τον κόσμο είναι υποκείμενα στην αλλαγή και στην τελική αποσύνθεση. Έτσι, όσο ψάχνουμε για ευτυχία σ' αυτό τον παροδικό κόσμο, θα απογοητευόμαστε. Θα πρέπει να αλλάξουμε τον τρόπο που κοιτάζουμε αυτό το πρόβλημα. Υπάρχει ένα ανέκδοτο από τη ζωή του Μογγόλου Αυτοκράτορα Άκμπαρ που μπορεί να μας βοηθήσει σ' αυτή την θεώρηση. Ο Άκμπαρ ήταν ένας από τους πιο φωτισμένους αυτοκράτορες της Ινδίας. Είχε ένα αριθμό από συμβούλους που τον βοηθούσαν να διευθύνει τα υπουργεία του. Πάντοτε προσπαθούσε με διάφορους τρόπους και μέσα να σιγουρευτεί πως οι υπουργοί ή οι σύμβουλοί του ήταν πολύ έξυπνοι. Ανάμεσα σε αυτά τα μεγάλα "κεφάλια" ήταν και ο Μπίρμπαλ, ο σοφότερος όλων. Ήταν αρκετά έξυπνος και έδινε λύση σε δύσκολα προβλήματα, εξετάζοντάς τα από μια εντελώς διαφορετική σκοπιά.

Μια μέρα ο Άκμπαρ ήθελε να κάνει ένα τεστ στους συμβούλους του παρουσιάζοντάς τους το εξής πρόβλημα: Πήρε ένα ραβδί και χάραξε μια ευθεία γραμμή στην άμμο. Ζήτησε από τους συμβούλους του να μικρύνουν αυτή τη γραμμή, χωρίς όμως να σβήσουν κανένα τμήμα από αυτή. Κάθε ένας προσπάθησε με τη σειρά του, μα όλοι έμειναν απορημένοι. δεν μπορούσαν να βρουν πώς θα κάνουν την γραμμή μικρότερη. Τελικά, ο Μπίρμπαλ ήρθε μπροστά, πήρε ένα ραβδί και προσεκτικά χάραξε μία μεγαλύτερη γραμμή παράλληλα με αυτή που είχε σχεδιάσει ο αυτοκράτορας και του είπε: Μεγαλιότατε η γραμμή που εσύ χάραξες είναι μικρότερη.

Έτσι, η λύση για να βρούμε ειρήνη, απαιτεί να εξετάζουμε τα προβλήματά μας με μια νέα προοπτική. Δεν μπορούμε να αλλάξουμε τη φύση του κόσμου ή τα προβλήματά του, αλλά μπορούμε να προσθέ-

σουμε μια νέα διάσταση στη ζωή μας, η οποία θα προσφέρει ειρήνη. Η διαρκής ειρήνη μπορεί να βρεθεί μέσα μας. Η ειρήνη δεν μπορεί να βρεθεί σ' αυτόν τον εξωτερικό κόσμο. Φωτισμένοι άνθρωποι σ' όλη την ιστορία της ανθρωπότητας είχαν μυστικιστικές εμπειρίες που επαλήθευσαν σ' αυτούς την ύπαρξη μιας Εσωτερικής πνευματικής πραγματικότητας.

Ο Βούδας βρήκε τη φώτιση με την "εσωστροφή". Ο Ιησούς είπε: «Η Βασιλεία των Ουρανών βρίσκεται μέσα σας». Οι Γραφές των διαφόρων θρησκειών μιλούν για προφήτες που επικοινωνούσαν με τον Θεό. Οι μύστες στη παράδοση κάθε θρησκείας περιγράφουν τις Εσωτερικές πνευματικές εμπειρίες τους. Μας έχουν μιλήσει για παραδεισένιες Περιοχές που συνυπάρχουν με το φυσικό επίπεδο. Αυτές είναι Περιοχές χαράς και αγάπης και βρίσκονται μέσα μας. Είναι Περιοχές αιώνιας ειρήνης και ευδαιμονίας πέρα από το χρόνο και το διάστημα. Δεν μπορούμε να αλλάξουμε τη θεμελιώδη φύση του κόσμου, αλλά μπορούμε να εναρμονιστούμε με τους κόσμους που υπάρχουν μέσα μας. Για να βρούμε ειρήνη στο κόσμο, θα πρέπει πρώτα να βρούμε ειρήνη μέσα μας. Αν αλλάξουμε την προοπτική μας προς τη ζωή, μπορούμε οπωσδήποτε να κατορθώσουμε την εκπλήρωση του Εαυτού μας, που θα μας οδηγήσει στην αιώνια ευτυχία και χαρά όλου του είναι μας.

Από αυτά τα διδάγματα μαθαίνουμε ότι στην αρχή η δημιουργική αρχή του σύμπαντος, που ονομάζουμε Θεό, ήταν ολομόναχος. Λέγεται ότι ο Θεός είναι ένας ωκεανός πανσυνειδητότητας, ευδαιμονίας και χαράς. Όταν ο Θεός αποφάσισε να γίνει "πολλοί από Ένας", αυτή η σκέψη ή δημιουργική δόνηση είχε ως αποτέλεσμα δύο πρωταρχικές εκδηλώσεις, με την μορφή του Φωτός και του Ήχου. Αυτό το ρεύμα του Φωτός και του Ήχου είναι η αιτία όλης της Δημιουργίας. Καθώς εκπορευόταν από τον Θεό, έφερε σε ύπαρξη τις διάφορες Περιοχές και όλα τα πνευματικά επίπεδα.

Δημιούργησε ένα επίπεδο αγνής συνειδητότητας. Αυτή είναι μια περιοχή τόσο λαμπρού Φωτός που μπορεί να συγκριθεί με τρισεκατομμύρια τρισεκατομμυρίων ήλιων του υλικού επιπέδου. Στη σημερινή επιστημονική εποχή που ζούμε είναι δύσκολο να πιστέψουμε ότι μπορεί να υπάρχει κάτι τόσο φωτεινό όσο τρισεκατομμύρια ήλιοι. Αλλά ακόμα και στο φυσικό σύμπαν οι επιστήμονες έχουν ανακαλύψει κβάζαρ ή διαστημικές πηγές ύλης των οποίων το φως είναι τόσο φωτεινό όσο εκατομμύρια γαλαξίες. Είναι τόσο φωτεινοί που ακόμα

και αν βρίσκονται εκατομμύρια έτη φωτός μακριά, οι επιστήμονες μπορούν να τους παρατηρήσουν με τα σύγχρονα επιστημονικά τους όργανα.

Καθώς το Θείο Φως και ο Θείος Ήχος συνέχισε να απομακρύνεται από την Πηγή του, ένα ακόμα Επίπεδο ύπαρξης δημιουργήθηκε. Ονομάστηκε Υπεραιτιατό Επίπεδο. Μετά δημιουργήθηκε το Αιτιατό Επίπεδο. Είναι το Επίπεδο όπου δημιουργήθηκε ο παγκόσμιος Νους. Το επόμενο Επίπεδο είναι το Αστρικό επίπεδο και τελικά δημιουργήθηκε το φυσικό επίπεδο στο οποίο κατοικούμε. Το φυσικό επίπεδο αποτελείται από το σύμπαν με όλους τους αστερισμούς και πλανήτες, τη γη μας, τους ανθρώπους και όλα τα άλλα είδη ζωής.

Εκτός από το να φέρει τα διάφορα επίπεδα της Δημιουργίας σε ύπαρξη, ο Θεός έστειλε επίσης σ' αυτούς τους κόσμους μόρια συνειδητότητας ή σταγόνες από τον Εαυτό του που ονομάζουμε ψυχές. Αυτές κατοίκησαν στα διάφορα επίπεδα της Δημιουργίας. Η ψυχή είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού. Είναι αγνό πνεύμα και είναι συνειδητότητα, ευδαιμονία και χαρά. Όταν εγκαταστάθηκε σε κάθε Επίπεδο, έπρεπε να πάρει ένα κάλυμμα ή σώμα ανάλογο με το υλικό της κάθε περιοχής. Έτσι, η ψυχή σκεπάστηκε από ένα Φυσικό, ένα Αστρικό και ένα Αιτιατό σώμα. Στο Αιτιατό Επίπεδο λειτουργούμε με το Αιτιατό μας σώμα. Το ίδιο και όταν λειτουργούμε στο Αστρικό επίπεδο, ενώ έχουμε και ένα Φυσικό σώμα με το οποίο εργαζόμαστε σ' αυτό το φυσικό επίπεδο. Στη ψυχή δόθηκε επίσης ο νους, μέσω του οποίου λαμβάνει εντυπώσεις και επικοινωνεί ανάλογα με το πού βρίσκεται με το Αιτιατό, το Αστρικό ή το Φυσικό επίπεδο αντίστοιχα.

Στο Φυσικό Επίπεδο η ψυχή έχει σκεπαστεί με τα περισσότερα καλύμματα. Αποτέλεσμα αυτού είναι ότι η ψυχή έχει ξεχάσει τον αληθινό της εαυτό και έχει ταυτιστεί με τα σώματα στα οποία κατοικεί. Ξεχνάει την αληθινή της φύση και την κατοικία της στα πνευματικά βασίλεια Εσωτερικά. Η λησμονιά είναι λοιπόν το αίτιο της δυστυχίας και της άγνοιας που έχουμε για τα μυστήρια της ζωής. Όλη η γνώση που αφορά την Δημιουργία, τον Θεό και το ποιοι είμαστε βρίσκεται μέσα στην ψυχή μας. Η ψυχή είναι κατά βάση συνειδητή. Όμως, τα καλύμματα που την περιβάλλουν είναι τόσο παχιά, που το θείο Φως δεν μπορεί πια να φέγγει από μέσα της. Για να μπορέσει αυτό το Φως να ακτινοβολεί και πάλι, πρέπει να παραμερίσουμε τα διάφορα καλύμματα της ψυχής ένα-ένα. Ο διαλογισμός είναι η διαδικασία με την οποία μπορούμε να παραμερίσουμε κάθε πέπλο, μέχρι να φτάσουμε

στο σημείο να φέγγουμε ως αγνές ψυχές.

Τα διάφορα επίπεδα ύπαρξης δεν είναι συγκεκριμένες τοποθεσίες του φυσικού μας σύμπαντος. Δεν βρίσκονται από πάνω ή από κάτω μας με την έννοια του χώρου, όπως την ξέρουμε. Βρίσκονται μέσα μας. Δεν μπορούμε να τα προσεγγίσουμε με τα γνωστά μέσα μεταφοράς ούτε με διαστημόπλοια ούτε ακόμα κι αν ταξιδέψουμε με ταχύτητα μεγαλύτερη απ' αυτήν του φωτός. Ο μόνος τρόπος να φτάσουμε σ' αυτά τα επίπεδα είναι να μπούμε μέσα μας με εσωστροφή.

Οι Άγιοι και οι μύστες πάντοτε μας λένε πως, για να βρούμε την αιώνια ειρήνη, πρέπει να εσωστραφούμε, πρέπει να μπούμε μέσα μας. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πως αυτός ο κόσμος και πως αυτό το φυσικό σώμα δεν είναι η πραγματική μας ύπαρξη. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πως υπάρχει μια δύναμη που δίνει ζωή στο σώμα. Και αυτή η δύναμη, είτε την ονομάζουμε πνεύμα ή ψυχή, είναι ο αληθινός μας εαυτός. Και μπορούμε να χωρίσουμε την ψυχή από το σώμα, για να μπούμε σ' αυτές τις Περιοχές.

Αναφέρεται μέσα στο Ιερό Ευαγγέλιο πως υπάρχει μια "Αργυρή Χορδή" που συνδέει την ψυχή μας με το σώμα μας. Την ώρα του θανάτου η "Αργυρή Χορδή" κόβεται, έτσι ώστε η ψυχή να μην μπορεί να ξαναεπιστρέψει στο σώμα. Και μιας και η ψυχή εγκαταλείψει το σώμα για πάντα, τότε το σώμα είναι άχρηστο. Το σώμα δεν μπορεί να κάνει πια τίποτα. Δεν μπορεί να δει, δεν μπορεί να ακούσει, δεν μπορεί να γευθεί, δεν μπορεί να αισθανθεί τίποτα. Λοιπόν η δύναμη που δίνει ζωή στο σώμα είναι η ψυχή μας. Και αν το συνειδητοποιήσουμε αυτό, τότε θα μπορέσουμε να βρούμε την ειρήνη.

Ο τρόπος για να επικοινωνήσουμε με αυτές τις πνευματικές Περιοχές είναι μέσω μιας διαδικασίας που ονομάζεται διαλογισμός. Μέσω του διαλογισμού μπορούμε διαχωρίσουμε τη ψυχή από το σώμα και να ταξιδέψουμε στις Εσωτερικές Περιοχές μέσα μας. Μπορούμε να διδαχτούμε τη μέθοδο του διαλογισμού από τους πνευματικούς διδασκάλους και μύστες που κατέχουν αυτή την επιστήμη. Στην αρχή μας εξηγούν τη θεωρία, έτσι ώστε να μπορέσουμε να καταλάβουμε τη διαδικασία. Μετά μας δίνουν μια πρώτο χέρι εμπειρία κατά τη ώρα της μύησης.

Έχουμε εννέα ανοίγματα στο σώμα μας που επικοινωνούν με τον εξωτερικό κόσμο. Η ***προσοχή μας, που είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής μας,*** προβάλλεται στον κόσμο μέσω αυτών των εννέα θυρών ή ανοιγμάτων. Αυτά τα εννέα ανοίγματα είναι τα δύο μάτια,

τα δυο ρουθούνια, το στόμα, τα δύο αυτιά και τα δύο ανοίγματα στο κάτω μέρος του σώματος. Είναι μέσω αυτών των ανοιγμάτων που η προσοχή μας πηγαίνει συνέχεια στον έξω κόσμο. Έτσι, μέσω των ματιών, μάς έλκουν τα ωραία πράγματα. Για κάποιον μπορεί ένα βουνό να είναι πολύ όμορφο, για έναν άλλον ο ωκεανός μπορεί να είναι πολύ ωραίος και για κάποιον άλλο μπορεί η αρχιτεκτονική ενός κτιρίου να είναι πολύ όμορφη. Αλλά, οτιδήποτε μας φαίνεται ωραίο είναι γιατί εκεί έχει πάει η προσοχή μας.

Παρόμοια, μέσω των αυτιών μάς ελκύουν οι ωραίοι ήχοι. Σε κάποιον μπορεί να αρέσει η κλασσική μουσική, σε κάποιον μπορεί να αρέσει ο Beethoven, σε κάποιον άλλο μπορεί να αρέσει το ροκ εντ ρολ ή η τζαζ. Παρόμοια, μέσω της μύτης, μας έλκουν τα πράγματα που έχουν ωραία ευωδιά. Οτιδήποτε μυρίζει ωραία για μας, πάμε προς αυτή την κατεύθυνση και πάντοτε αποφεύγουμε τους τόπους που μυρίζουν άσχημα. Το ίδιο είναι και με την αίσθηση της γεύσης, μας ελκύουν τα φαγητά που μας αρέσει η γεύση τους. Όλοι έχουμε φαγητά που προτιμούμε. Σε μερικούς αρέσει η σοκολάτα, σε άλλους μπορεί να αρέσει το παγωτό ή τα φρούτα ή άλλα φαγητά. Και έχουμε επίσης και την αίσθηση της αφής και μας έλκουν τα πράγματα που μας είναι ευχάριστα στην αφή.

Εξαιτίας αυτών των εξωτερικών πειρασμών, μας είναι δύσκολο να αποσύρουμε την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο. Όσον καιρό η προσοχή μας ταυτίζεται με τον εξωτερικό κόσμο, ερχόμαστε αντιμέτωποι με τα προβλήματα και τις σκοτούρες που είναι έμφυτα χαρακτηριστικά της φυσικής μας ύπαρξης. Έτσι, μέσω των εννέα αυτών ανοιγμάτων, η προσοχή μας πηγαίνει προς τον εξωτερικό κόσμο.

Οι μύστες και οι Άγιοι μας λένε ότι υπάρχει επίσης και μια δέκατη πόρτα ή άνοιγμα στο σώμα μας και αυτό το άνοιγμα δεν οδηγεί προς τον εξωτερικό κόσμο αλλά προς τους Εσωτερικούς κόσμους. Αυτό το άνοιγμα είναι μια πύλη προς τις Εσωτερικές πνευματικές Περιοχές. Αυτό το άνοιγμα ονομάζεται Δέκατη Πόρτα, Daswan Dwar, Μοναδικός Οφθαλμός, Τρίτος Οφθαλμός, Divya Chakshu ή Siv Netra. Αυτή είναι στην πραγματικότητα η Έδρα της ψυχής. Και είναι το σημείο από όπου η ψυχή μας αρχίζει το πνευματικό της ταξίδι προς τις Περιοχές της μακαριότητας και της έκστασης που είναι μέσα μας. Αυτό είναι το ίδιο σημείο από το οποίο περνάει η ψυχή, όταν εγκαταλείπει το σώμα την ώρα του θανάτου.

Τα τελευταία τριάντα χρόνια οι γιατροί έχουν καταγράψει επι-

σήμως τα αποτελέσματα πολλών ερευνών σ' έναν τομέα που ονομάστηκε παραθανάτιες εμπειρίες (*near-death experiences*). Αυτές είναι εμπειρίες που κατέγραψαν άνθρωποι που, παρότι θεωρήθηκαν κλινικά νεκροί, επανήλθαν στη ζωή εξαιτίας της σημαντικής προόδου της επιστήμης. Αυτό που παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον είναι ότι οι εμπειρίες που βίωσαν οι περισσότεροι απ' αυτούς παρουσιάζουν ομοιότητες. Ένιωσαν σαν να περνούσαν μέσα από ένα τούνελ και τελικά να βυθίζονται μέσα στο Φως. Οι περισσότεροι είπαν ότι η γαλήνη, η χαρά και η μακαριότητα που βρήκαν σ' αυτή την Περιοχή ήταν τόσο μεγάλες, που δεν επιθυμούσαν να επιστρέψουν πίσω στη γη. Παραθανάτιες εμπειρίες έχουν καταγραφεί και στα παιδιά. Οι γιατροί ανακάλυψαν ότι τα παιδιά είχαν τον ίδιο τύπο εμπειριών με τους ενήλικες.

Δεν είναι απαραίτητο να περιμένουμε το φυσικό μας θάνατο ή ένα ατύχημα που θα προκαλούσε μια παραθανάτια εμπειρία, για να ταξιδέψουμε στα Εσωτερικά βασίλεια. Μπορούμε να μάθουμε πώς να μπαινοβγαίνουμε με τη θέλησή μας μέσα απ' αυτή την πόρτα με τη βοήθεια της επιστημονικής μεθόδου του διαλογισμού.

Το ρεύμα του Φωτός και του Ήχου που κατηφορίζει από το Δημιουργό επιστρέφει επίσης πίσω στην Πηγή του. Αυτό το Φως και ο Ήχος αντανακλώνται και αντηχούν συνεχώς μέσα μας. Μπορούμε να αρπάξουμε αυτό το ρεύμα στον Τρίτο ή Απλό οφθαλμό, όμως, για να μπούμε μέσα μας και να συγκεντρωθούμε σ' αυτό το σημείο, χρειαζόμαστε τη βοήθεια ενός έμπειρου οδηγού ή πνευματικού δασκάλου. Αυτός την ώρα της μύησης μάς δείχνει πώς να αποσύρουμε την ψυχή μας στον Τρίτο οφθαλμό και πώς να μπαίνουμε μέσα μας και επίσης να έχουμε εμείς οι ίδιοι την εμπειρία του θείου Φωτός και Ήχου βαθιά μέσα μας. Αυτό το θείο Ρεύμα του Φωτός και του Ήχου βρίσκεται σε κοιμισμένη κατάσταση μέσα στον καθένα μας. Ακριβώς, όπως η κοιμισμένη βασιλοπούλα χρειάζεται το φιλί του όμορφου πρίγκιπα για να ξυπνήσει, το ίδιο και εμείς χρειαζόμαστε την προσοχή ή τη Χάρη ενός φωτισμένου όντος, για να μας κάνει να συνειδητοποιήσουμε αυτό το Φως και τον Ήχο και να έχουμε την εμπειρία τους.

Από μόνοι μας είναι δύσκολο να συγκεντρωθούμε στην έδρα της ψυχής και να έρθουμε σε επαφή με το Φως και τον Ήχο. Ο νους επιθυμεί να μείνει απορροφημένος στον εξωτερικό κόσμο και αυτό δε μας επιτρέπει να συγκεντρωθούμε στην Δέκατη Πόρτα.

Μπορούμε και οι ίδιοι να κάνουμε ένα μικρό πείραμα. Αν κλεί-

σουμε τα μάτια μας και προσπαθήσουμε να μείνουμε ήρεμοι και ακίνητοι συγκεντρώνοντας την προσοχή μας, θα διαπιστώσουμε ότι ο νους μας θα μας βομβαρδίσει με σκέψεις. Μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα θα νιώσουμε νευρικότητα και θα θέλουμε να κουνηθούμε και να ανοίξουμε τα μάτια μας. Διαπιστώνουμε ότι πολύ δύσκολα μπορούμε να κάτσουμε ακίνητοι. Μετά, ο νους θα αρχίσει να σκέφτεται το ένα ή το άλλο. Πολλά πράγματα μας αποσπούν και μας εμποδίζουν να αυτοσυγκεντρωθούμε. Παρότι υπέροχες περιοχές βρίσκονται μέσα μας, δεν είμαστε σε θέση να εισχωρήσουμε σ’ αυτές. Είναι λοιπόν αναγκαίο να μάθουμε μια τεχνική με την οποία να μπορούμε να ακινητοποιήσουμε το σώμα και το νου και να μπορέσουμε να βρούμε γαλήνη, αγάπη και μακαριότητα μέσα μας.

Για να μας βοηθήσουν να κρατάμε συγκεντρωμένη την προσοχή μας, οι Διδάσκαλοι της Επιστήμης της Πνευματικότητας μας δίνουν την ώρα της μύησης “Πέντε Λέξεις” ή “Ονόματα του Θεού” να τα επαναλαμβάνουμε νοερά. Αυτή η νοερή επανάληψη κρατάει το νου μας απασχολημένο, έτσι που να μην μπορεί να περιπλανιέται άσκοπα ή να μας μπερδεύει με σκέψεις που ενδεχομένως να τραβήξουν κάτω την προσοχή μας. Ο νους μας είναι όπως ο υδράργυρος και δεν μπορεί να μείνει ακίνητος. Είναι αναγκαίο λοιπόν να κάνουμε κάτι. Αν εξετάσουμε τις καθημερινές μας δραστηριότητες, θα διαπιστώσουμε πως, όταν δεν είμαστε συγκεντρωμένοι σ’ αυτό που κάνουμε με το σώμα μας ή όταν γράφουμε, διαβάζουμε ή κάνουμε κάτι άλλο, ο νους μας θα αρχίσει να περιπλανιέται και να γεννά σκέψεις. Τη μια στιγμή μπορεί να βρίσκεται στο Σικάγο και την επόμενη ενδεχομένως να βρεθεί στον Άρη και μετά μπορεί να βρεθεί κάπου αλλού. Ο νους ενεργεί τόσο γρήγορα που είναι πολύ δύσκολο να τον ακινητοποιήσουμε. Όμως, με τη νοητική επανάληψη των Πέντε Ονομάτων, δίνουμε την ευκαιρία στο νου να κάνει κάτι. Και δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος να είναι απασχολημένος ο νους από το να επαναλαμβάνει τα Ονόματα του Δημιουργού!

Ενώ επαναλαμβάνουμε αυτά τα Ονόματα, συγκεντρώνουμε την προσοχή μας στον Τρίτο ή Μοναδικό Οφθαλμό. Προσηλώνουμε το βλέμμα μας στο χώρο που βρίσκεται μπροστά μας. Καθώς συγκεντρωνόμαστε σε ό,τι είναι μπροστά μας, αρχίζουμε να βλέπουμε Φώτα με διάφορα χρώματα. Αυτά τα Φώτα είναι αντανάκλαση από τα Φώτα των ανώτερων Περιοχών. Με μεγαλύτερη αυτοσυγκέντρωση αρχίζουμε να διασχίζουμε τον Εσωτερικό ουρανό, τα αστέρια, το

φεγγάρι και τον ήλιο. Μετά ταξιδεύουμε με τον πνευματικό μας Διδάσκαλο μέσα στο Αστρικό επίπεδο. Το φυσικό σώμα παραμένει ακίνητο και χαλαρό σε διαλογισμό, η προσοχή μας όμως είναι πλήρως απορροφημένη στην Αστρική Περιοχή. Το φυσικό μας σώμα συνδέεται με μια Αργυρή Χορδή, ώστε όταν τελειώνουμε το διαλογισμό μας να επιστρέφουμε στο σώμα μας πλημμυρισμένοι από γαλήνη και ευτυχία.

Ο πνευματικός μας Διδάσκαλος μπορεί να μας καθοδηγήσει στο Εσωτερικό μας ταξίδι. Μας βοηθάει να ανυψωθούμε μέσα από το Αστρικό, το Αιτιατό και το Υπεραιτιατό επίπεδο. Σε κάθε διαδοχικά ανώνερο επίπεδο, τα κατώτερα σώματα αφήνονται πίσω, μέχρι η ψυχή να φτάσει στο καθαρά πνευματικό βασίλειο, όπου φέγγει στην πρωταρχική της λαμπρότητα. Εδώ εμφανιζόμαστε ως αγνά πνεύματα-αγνές ψυχές. Σ’ αυτό το στάδιο η ψυχή μας συγχωνεύεται με τον ωκεανό όλης της μακαριότητας, της γαλήνης και της ευτυχίας. Αποκτάμε πλήρη επίγνωση του Εαυτού μας και του Θεού.

Τα οφέλη από την εκμάθηση του διαλογισμού είναι πάρα πολλά. Η ψυχή αποκτά Αυτογνωσία και επιστρέφει στην Πηγή απ’ όπου προήλθε. Η ψυχή μας είναι μέρος του Θεού και καθώς είναι μέρος του Θεού, είναι τελείως συνειδητή. Όλη η γνώση που μπορούμε να έχουμε είναι μέσα στη ψυχή μας. Μέσω της διαδικασίας του διαλογισμού μαθαίνουμε για το μυστήριο του θανάτου. Συνειδητοποιούμε ότι ο θάνατος δεν είναι τίποτα άλλο από το πέρασμα από ένα βασίλειο ύπαρξης σε κάποιο άλλο, μέσα από μια πόρτα. Είμαστε σε θέση να διασχίσουμε το κατώφλι των ανώτερων Περιοχών και να επιστρέψουμε εν ριπή οφθαλμού. Ο θάνατος δεν μας τρομάζει πια, γιατί γνωρίζουμε ότι ποτέ δεν πεθαίνουμε, αλλά απλώς μεταβαίνουμε σε άλλο βασίλειο. Αυτές οι Περιοχές είναι πιο όμορφες, πιο γαλήνιες και πιο μακάριες απ’ οποιαδήποτε περιοχή πάνω στη γη.

Όσο περισσότερο ερχόμαστε σε επαφή με το Φως και τον Ήχο, τόσο μεγαλύτερη μακαριότητα βιώνουμε. Αυτή η κατάσταση ηρεμίας και χαράς παραμένει μαζί μας ακόμα κι όταν επιστρέφουμε στο Φυσικό βασίλειο και γίνεται αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινής μας ζωής.

Τελειοποιώντας το διαλογισμό, με την καθοδήγηση ενός πνευματικού Διδασκάλου όχι μόνο αποκτούμε προσωπική πληρότητα, αλλά γινόμαστε και όργανα που φέρνουν ηρεμία και χαρά σ’ αυτούς που είναι γύρω μας. Όταν συγχωνευτούμε με το Δημιουργό, αναγνωρί-

ζουμε ότι όλα τα ζωντανά πλάσματα είναι παιδιά του ίδιου Πατέρα. Συνειδητοποιούμε ότι το Φως του Θεού που είναι μέσα μας είναι και μέσα στους άλλους. Συνειδητοποιούμε πως όλα τα πλάσματα είναι αδέρφια μας κάτω από την πατρότητα του Θεού. Μόνο σ' αυτό το στάδιο αναπτύσσουμε αληθινή αγάπη για όλους τους συνανθρώπους μας και όλη την Δημιουργία και γινόμαστε πρεσβευτές της αγάπης Του. Τ'οτε η αγάπη αρχίζει να ακτινοβολεί από μας προς τους άλλους και τους βοηθάει να προοδέψουν και αυτοί πνευματικά. Αρχίζουμε να μοιραζόμαστε την αγάπη με τους άλλους. Η αγάπη είναι το μόνο πράγμα που αυξάνει, όταν το μοιράζουμε. Οτιδήποτε άλλο δώσουμε σε κάποιον άλλο λιγοστεύει η ποσότητα που είχαμε, αλλά όταν μοιραστούμε την αγάπη, τότε αυτή αυξάνει μέσα μας και όταν βοηθάμε τους άλλους, αυτό μας δίνει ένα αίσθημα χαράς, ευτυχίας και ειρήνης. Αρχίζουμε να νοιαζόμαστε για τους άλλους. Υπερβαίνουμε τις ταμπέλες που μας έχει βάλει η κοινωνία μας και πλέον δεν διαχωρίζουμε τους ανθρώπους με βάση τα πλούτη, το χρώμα του δέρματος, τη θρησκεία ή την εθνικότητά τους. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ μας έλεγε κατ' επανάληψη πως, αν είμαστε χριστιανοί, πρέπει να είμαστε αληθινοί χριστιανοί, αν είμαστε ινδουιστές, να είμαστε αληθινοί ινδουιστές, αν είμαστε σιχ, να είμαστε αληθινοί σιχ κι αν είμαστε μουσουλμάνοι, να είμαστε αληθινοί μουσουλμάνοι. Αυτό σημαίνει να ζούμε σύμφωνα με την ουσία της κάθε θρησκείας.

Η ουσία είναι να γνωρίσουμε τον Εαυτό μας, να γνωρίσουμε τον Θεό και να αναπτύξουμε αγάπη για όλους. Όλες οι θρησκείες μας διδάσκουν ότι είμαστε παιδιά του Θεού και θα πρέπει να νιώθουμε μέσα στην καρδιά μας αγάπη για όποιον συναντάμε. Αν γνωρίσουμε το Φως του Θεού μέσα μας, αν το βιώσουμε εμείς οι ίδιοι, τότε θα δούμε το ίδιο θείο Φως να λάμπει και μέσα στους άλλους. Όταν η γαλήνη και η ηρεμία πλημμυρίσουν την καρδιά μας, αυτή θα ακτινοβολείται και στους άλλους. Αν κάθε άνθρωπος το συνειδητοποιούσε, θα είχαμε αληθινή ειρήνη πάνω σε αυτό τον πλανήτη.

Αποκτώντας Εσωτερική ειρήνη μπορούμε να επιτύχουμε και εξωτερική ειρήνη. Κάποιοι άνθρωποι λανθασμένα πιστεύουν ότι το μονοπάτι του διαλογισμού είναι μονοπάτι φυγής. Νομίζουν πως απαιτεί από τους ανθρώπους να ζουν σαν ερημίτες σε σπηλιές ή βουνοκορφές. Ο διαλογισμός όμως δεν οδηγεί στη φυγή. Μάλλον μας κάνει πιο δραστήριους. Είναι ένας από τους πιο αποτελεσματικούς τρόπους να εργαστούμε ενεργά για την επίτευξη της εξωτερικής ειρήνης.

Οι Διδάσκαλοι της Επιστήμης της Πνευματικότητας μας διδάσκουν μια ζωή θετικού μυστικισμού. Ο Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινκ έλεγε ότι δεν πίστευε στο αρνητικό μυστικισμό, δεν πίστευε ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε τα σπίτια μας και τη κοινωνία μας και να πάμε στην κορυφή ενός βουνού ή στην όχθη ενός ποταμού και να αρνηθούμε τη ζωή. Ενώ προσπαθούμε να προοδεύσουμε πνευματικά, διάγουμε μια παραγωγική ζωή εκπληρώνοντας όλες τις εγκόσμιες ευθύνες και υποχρεώσεις μας. Χρειάζεται να εργαζόμαστε τίμια, για να κερδίσουμε τα προς το ζην. Επιβάλλεται να φροντίζουμε την οικογένειά μας και πρέπει να συμβάλλουμε στην εκπλήρωση των αναγκών των γειτόνων μας, της κοινωνίας μας, του έθνους και του κόσμου. Ό,τι αναλαμβάνουμε, θα πρέπει να το κάνουμε όσο καλύτερα μπορούμε.

Το Πνευματικό Μονοπάτι είναι δίπτυχο. Πρώτα, εμείς οι ίδιοι επιτυγχάνουμε Εσωτερική φώτιση και ειρήνη. Μετά, χρησιμοποιούμε τα ταλέντα και τις ικανότητές μας και το δώρο της ανθρώπινης ζωής μας, για να κάνουμε αυτό τον κόσμο έναν καλύτερο και πιο ειρηνικό τόπο για να ζούμε. Αν είμαστε γιατροί, θα πρέπει να γίνουμε οι καλύτεροι γιατροί που μπορούμε. Αν είμαστε μαραγκοί, να γίνουμε οι καλύτεροι μαραγκοί. Αν είμαστε μουσικοί, να γίνουμε οι καλύτεροι μουσικοί. Μ’ αυτόν τον τρόπο βελτιώνουμε την κοινωνία μας και κάνουμε τη ζωή αυτών που είναι γύρω μας καλύτερη. Αναπτύσσοντας την Εσωτερική και την εξωτερική μας ζωή, γινόμαστε ακέραιοι άνθρωποι. Αποκτούμε πληρότητα και ηρεμία και βοηθούμε και τους άλλους να τις αποκτήσουν.

Ενδεχομένως, να μην μπορούμε να εξαλείψουμε όλα τα εγκόσμια προβλήματά μας, αλλά μέσω του διαλογισμού μπορούμε να αποκτήσουμε γαλήνη και ευτυχία. Μπορούμε να κάνουμε την οικογενειακή μας ζωή πιο γαλήνια, γεμάτη αγάπη και φροντίδα. Μπορούμε να βοηθήσουμε να αλλάξει η κοινωνία που ζούμε. Μπορούμε να γίνουμε πηγή γαλήνης και ηρεμίας για τους γύρω μας. Εκφράζοντας την αγάπη και τον ενδιαφέρον μας για τους άλλους στη ζωή μας, θα εξελιχθούμε σε ιδανικούς ανθρώπους. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έλεγε κατ’ επανάληψη ότι: *«Είναι δύσκολο να γίνουμε άνθρωποι με την αληθινή σημασία της λέξης. Μόλις όμως το πετύχουμε δεν είναι δύσκολο να βρούμε τον Θεό».*

Και αυτός είναι ο υπέρτατος στόχος της ανθρώπινης ύπαρξης. Προσεύχομαι ο καθένας που βρίσκεται εδώ να βρει την ειρήνη μέσα

του, έτσι ώστε αυτή η ειρήνη να μπορεί να ακτινοβολεί από αυτόν και να κάνει τη κοινωνία και τις πόλεις μας, τη χώρα μας και ολόκληρο τον κόσμο μας ένα ειρηνικό τόπο, έτσι ώστε ο Παράδεισος να κατέβει κάτω εδώ στη γη.

Οικολογία της ψυχής

Η λέξη οικολογία είναι από την Ελληνική λέξη «οίκος», που σημαίνει «σπίτι» ή «τόπος κατοικίας» και οι οικολόγοι ενδιαφέρονται για το γήινο σπίτι μας. Εργαζόμενοι στο να καθαρίσουν το μολυσμένο αέρα και το νερό ή να ελευθερώσουν τα ζώα και τα πουλιά που έχουν παγιδευτεί σε κηλίδες πετρελαίου. Οι περιβαλλοντολόγοι είναι οι ήρωες και οι ηρωίδες της εποχής μας.

Στον κόσμο μας υπάρχουν επίσης οι οικολόγοι της ψυχής, όντα που έχουν πραγματοποιήσει την πρωταρχική ομορφιά του πνεύματος και που είναι ενήμεροι για τα νοητικά μιάσματα που το καλύπτουν. Ο πιο πολύτιμος πλούτος μας – η ψυχή ή συνειδητότητα – βρίσκεται θαμμένη κάτω από στρώματα απατηλότητας, φυσικής και νοητικής ύλης. Αυτοί οι οικολόγοι της ψυχής μας βοηθούν να *«κρούσουμε Εσωτερικά»,* να βρούμε και να επανακτήσουμε αυτό το θησαυρό κατά τη διάρκεια της τωρινής μας ζωής. Οι περισσότεροι από μας ήδη γνωρίζουν για την επιστήμη της γήινης οικολογίας, αλλά χρειάζεται να μάθουμε κάτι και για την Εσωτερική επιστήμη, την οικολογία της ψυχής.

Φυσικοί κύκλοι

Το νερό της θάλασσας εξατμίζεται σχηματίζοντας σύννεφα ατμού, που ο αέρας που φυσά τα σπρώχνει προς τη στεριά. Όταν αυτά τα σύννεφα συναντούν πιο ψυχρό αέρα, ο ατμός συμπυκνώνεται σε σταγονίδια νερού, που πέφτουν κάτω σαν βροχή ή χιόνι, δίνοντας ζωή στα γήινα πλάσματα. Για αμέτρητους αιώνες αυτός ο κύκλος φέρνει το νερό των ωκεανών στη στεριά, έτσι ώστε τα ζώα και οι άνθρωποι να έχουν δροσερό νερό να πιουν και τα φυτά να μπορούν να βλαστήσουν.

Τα φυτά με τη σειρά τους μετατρέπουν το νερό, το ηλιακό φως και το διοξείδιο του άνθρακα σε τροφή και οξυγόνο. Μέσω αυτής της διαδικασίας η γη δέχεται μια καινούργια τροφοδότηση οξυγόνου, που είναι αναγκαία για τη ζωή των ανθρώπων και των ζώων και μια αστείρευτη προμήθεια φυτικής τροφής.

Όπως υπάρχουν φυσικοί κύκλοι του νερού και των φυτών, έτσι υπάρχει επίσης και ένας κύκλος της ψυχής. Η ψυχή άρχισε το ταξίδι της πριν από αιώνες με τη δημιουργία των συμπάντων και είναι σε κίνηση από τότε, παραμένοντας στα διάφορα επίπεδα της Δημιουργίας, διαμένοντας μέσα στη μια μορφή ζωής ή στην άλλη. Ποτέ δεν χάνεται τίποτα μέσα στη φύση. Η ψυχή, καθώς είναι μια σπίθα από τον αθάνατον Θεό, ποτέ δεν πεθαίνει. Όταν μια ζωή τελειώσει, γι' αυτήν απλώς αρχίζει μια άλλη ζωή, μέσα σε μια καινούργια μορφή ύπαρξης.

Για εκατομμύρια χρόνια η γη μας είχε καθαρό αέρα και δροσερά ρέοντα νερά, αλλά εμείς με την εκμετάλλευση του πλανήτη μας έχουμε μολύνει τον αέρα, το νερό και το έδαφος και τώρα καταστρέφουμε τα στρώματα του όζοντος, τα δάση της και τα ζώα.

Παρόμοια, η επιθυμία μας να ικανοποιήσουμε τις αισθήσεις έχει

μολύνει τη φυσική αγνότητα της ψυχής μας. Οι θέες και οι ήχοι, τα αρώματα και οι γεύσεις και όλες οι άλλες δελεαστικές εντυπώσεις του κόσμου έχουν ελκύσει την *"προσοχή"* μας, που είναι η *"εξωτερική έκφραση της ψυχής"* μας. Μετά από αιώνες πήγαινε-έλα μέσα στον κόσμο, η ψυχή έχει καλυφθεί τόσο πολύ από τη μόλυνση των εντυπώσεων του κόσμου, που δεν μπορούμε να την αναγνωρίσουμε.

Όμως μερικές τυχερές ψυχές έχουν την εμπειρία μιας αφύπνισης και συνειδητοποιούν ότι υπάρχει μια πνευματική σημασία στη ζωή. Όταν γεννηθούν μέσα μας τα ερωτήματα: *«Ποιοι είμαστε» – «Γιατί είμαστε εδώ» – «Πού πηγαίνουμε μετά το θάνατο»*, μας δείχνουν πως έχει ανάψει μια πνευματική σπίθα και δεν μπορούμε να ησυχάσουμε, ωσότου να βρούμε τις απαντήσεις. Μια ειλικρινής κραυγή βγαίνει τότε μέσα από τα βάθη του είναι μας και προσευχόμαστε στον Θεό για βοήθεια και καθοδήγηση.

Επανορθώνοντας την ομορφιά της ψυχής

Οι οικολόγοι της ψυχής είναι οι γνωστοί σε μας ως Άγιοι και μύστες, προφήτες και πνευματικοί Διδάσκαλοι που έχουν έρθει μέσα στους αιώνες. Αυτοί έχουν απελευθερώσει τους εαυτούς τους από όλες τα μιάσματα της ψυχής τους και μπορούν να ελευθερώσουν και άλλους. Έχουν απελευθερώσει τις δικές τους ψυχές από τους περιορισμούς του φυσικού σώματος και έχουν πετάξει ψηλά πάνω στο αγνό, το θείο ρεύμα και έχουν φτάσει πίσω στον Θεό.

Αυτοί οι Άγιοι και οι Διδάσκαλοι μας διδάσκουν πώς να αναλύσουμε τους εαυτούς μας και να απαλλάξουμε την ψυχή μας από τα στρώματα που τη σκεπάζουν. Αυτό το κάνουν διδάσκοντάς μας το διαλογισμό, την επιστήμη της εσωστροφής της προσοχής μας από τον εξωτερικό κόσμο. Μαθαίνουμε να αποσυρόμαστε από τις εξωτερικές αισθήσεις σε ένα σημείο μέσα μας που είναι γνωστό ως Τρίτος Οφθαλμός και βρίσκεται στην Εστία των Ματιών μεταξύ και πίσω από τα δύο φρύδια. Πολλά ιερά κείμενα αναφέρουν αυτό το σημείο ως «Ντίβια Τσάκτσου», Άνια τσάκρα», «Ντασουάν Ντουάρ» και στο Χριστιανικό Ευαγγέλιο ως «Μοναδικό ή Απλό Οφθαλμό». *(«Εάν ο οφθαλμός σου είναι απλός και ολόκληρο το σώμα σου θέλει είσθε φωτεινόν»).*

Οι Άγιοι Διδάσκαλοι διδάσκουν αυτή τη μέθοδο του διαλογισμού σε όλους εμάς, που ειλικρινά επιθυμούμε να ξαναανακαλύψουμε τον αληθινό εαυτό μας, υψούμενοι πάνω από τις αισθήσεις και διασχίζοντας τα Εσωτερικά επίπεδα και τελικά να βυθιστούμε μέσα στην Πηγή μας. Μερικοί άνθρωποι θεωρούν ότι η βύθιση μέσα στον Θεό σημαίνει και εκμηδένιση της ψυχής, αλλά δεν είναι έτσι η πραγματικότητα. Αντί να χάσουμε την ταυτότητά μας, αποκτούμε την απεριόριστη συνειδητότητα του Θεού. Αρχίζουμε να βλέπουμε την ενότητα

και την αλληλοσύνδεση όλης της ζωής και βλέπουμε το Φως Του να ακτινοβολεί μέσα σ' όλους. Με αυτή τη συνειδητοποίηση έρχεται μέσα μας μια βαθιά και ειλικρινής αγάπη για όλα τα πλάσματα, από το πιο μικρό έντομο μέχρι κάθε μπουμπούκι και λουλούδι της Δημιουργίας. Ένας στίχος γραμμένος από ένα μύστη λέει:

Ένας αληθινός Άγιος δεν αγαπά μόνο τα άνθη,
Αγαπά ακόμη και τα αγκάθια.

Οι αφοσιωμένοι οικολόγοι αισθάνονται ένα μεγάλο αίσθημα καθήκοντος στο να διατηρήσουν την αγνότητα του περιβάλλοντος. Αλλά και αυτοί που ξαναανακαλύπτουν τον εαυτό τους και πραγματοποιούν τον Θεό έχουν επίσης ένα αίσθημα ευθύνης. Βλέπει κανείς το χέρι του Θεού πίσω από κάθε φύλλο χλόης και αυτός ο σεβασμός και η αγάπη για τη ζωή εκδηλώνεται με την ανιδιοτελή προσφορά προς τον συνάνθρωπο. Έτσι αυτοί που πραγματοποιούν τον Θεό δεν εγκαταλείπουν τον κόσμο, για να περάσουν τη ζωή τους με διαλογισμό σε απομόνωση. Αντίθετα, αναπτύσσουν μια επιθυμία να υπηρετήσουν όλη την ανθρωπότητα, όλη τη ζωή και όλη την Δημιουργία.

Αυτό μπορεί να εκπλήξει εκείνους που νομίζουν πως η πνευματικότητα είναι άρνηση της ζωής και είναι για τους αναχωρητές και τους μοναχούς. Αυτό ονομάζεται: «Αρνητικός Μυστικισμός». Η αληθινή επιστήμη της πνευματικότητας είναι το τελείως αντίθετο, είναι ένα μονοπάτι «Θετικού Μυστικισμού». Σύμφωνα με αυτό, ενώ επιδιώκουμε τον πνευματικό μας στόχο, συνεχίζουμε να εκπληρώνουμε τις υποχρεώσεις μας προς την οικογένειά μας, την κοινωνία μας, το έθνος και τον κόσμο όσο μπορούμε καλύτερα.

Αφιερώνοντας το χρόνο μας στις πνευματικές μας ασκήσεις, όπως είναι ο διαλογισμός, μπορούμε να ανακτήσουμε την έμφυτη από τον Θεό δοσμένη ομορφιά της ψυχής. Μιας και αναπτυχθούμε πνευματικά, θα αντανακλούμε την Εσωτερική μας λαμπρότητα σε όλους αυτούς με τους οποίους ερχόμαστε σε επαφή. Πραγματικά, θα σκορπίζουμε αυτή την αγάπη σε όλα τα ζωντανά πλάσματα και στον Πλανήτη μας, τη Γη.

Έτσι, επανορθώνοντας την οικολογική υγεία της ψυχής μας, θα εξαγνίσουμε και θα ανυψώσουμε όλη τη Δημιουργία. Τότε αυτός ο κόσμος θα ξαναεπιστρέψει στην κατάσταση της θείας μακαριότητας και έκστασης που δημιουργήθηκε, για να απολαμβάνει. Αυτές οι σκέψεις έχουν συνοψιστεί με γλαφυρότητα από τον ποιητή και μύστη Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, στο βιβλίο του: «Η κραυγή της ψυχής»:

Δεν είμαστε παρά σταγόνες της ίδιας πηγής της θείας ομορφιάς.
Δεν είμαστε παρά κύματα στο μεγάλο ποταμό της Αγάπης.
Είμαστε διαφορετικά άνθη μέσα στον κήπο του Κυρίου
Έχουμε συναθροισθεί στην ίδια κοιλάδα του Φωτός.
Εμείς που κατοικούμε πάνω σ' αυτή τη γη,
ανήκουμε σε μια ανθρωπότητα.
Δεν υπάρχει παρά ένας Θεός και εμείς όλοι είμαστε τα παιδιά Του.

Η επίδραση του περιβάλλοντος και των συναναστροφών μας στην επίτευξη του αληθινού σκοπού της ζωής μας

Παρότι όλοι έχουμε αυτά τα προσόντα, πολλοί άνθρωποι σ' ολόκληρο τον κόσμο έρχονται και πορεύονται στη ζωή χωρίς να αντιλαμβάνονται το σκοπό τής ύπαρξής μας. Υπάρχουν δισεκατομμύρια άνθρωποι που περνούν τη ζωή τους, από την ημέρα που γεννιούνται μέχρι το θάνατό τους, απλώς στον αγώνα και μέσα σ' αυτόν τον αγώνα δεν κατάφεραν να γνωρίσουν ποιος είναι ο αληθινός σκοπός της ζωής και του τι πρέπει να κάνουν. Όλος τους ο αγώνας αφορά την προσπάθεια να είναι καλά στην υγεία τους και να είναι σε καλή νοητική και συναισθηματική κατάσταση. Ποτέ δεν έχουν αναρωτηθεί για ποιο λόγο έχουν γεννηθεί, επειδή η προσοχή τους στρέφεται πάντα σ' αυτούς τους τομείς. Αν το περιβάλλον που γεννηθήκαμε δεν συμβάλλει στο να εστιάσουμε την προσοχή μας στον πνευματικό τομέα, πράγμα που επιθυμούμε, μπερδευόμαστε όλο και πιο πολύ σ' αυτό το περιβάλλον. Αν για παράδειγμα ένα παιδί γεννηθεί στην Ινδία, το πιθανότερο, ιδιαίτερα πριν λίγο καιρό, είναι να μάθει Ινδικά. Ιδίως αν γεννηθεί σε χωριό, αυτή τη γλώσσα θα μάθει. Θα μάθει να δουλεύει τη γη κι αυτή θα είναι όλη η ζωή του. Ακόμη και στην ίδια χώρα, αν κάποιος γεννηθεί στην πόλη θα μάθει διαφορετικά πράγματα. Ενδεχομένως να μάθει Αγγλικά ή κάτι άλλο. Ο καθένας όμως χρωματίζεται από την περιοχή που ζει, ανάλογα με το περιβάλλον του. Αυτό δε σημαίνει ότι κάποιος που ζει στην πόλη είναι καλύτερος από κάποιον που ζει στο χωριό. Όπου κι αν ζούμε, με όποιες παραδόσεις, ήθη και έθιμα, σε όποια χώρα, με όποιο θρήσκευ-

μα ανατραφήκαμε, όλα αυτά επηρεάζουν την ύπαρξή μας, τον τρόπο που μιλάμε, τον τρόπο που σκεφτόμαστε και τον τρόπο που δρούμε. Καθώς όλα αυτά ασκούν τη δικιά τους επίδραση επάνω μας, αρχίζουμε να είμαστε συνεχώς απασχολημένοι προς αυτή την κατεύθυνση. Γι' αυτό στις Γραφές δίνεται μεγάλη έμφαση στο να βρισκόμαστε στο sangat (*συντροφιά*) ενός Αγίου ή Διδασκάλου. Γιατί μας λένε να πάμε σ' έναν Άγιο ή Διδάσκαλο; Είναι γιατί, όταν βρεθούμε κοντά Του, η προσοχή μας εστιάζεται στην πνευματική πλευρά της ζωής μας. Γιατί αυτός που είναι τελείως προσηλωμένος στην πνευματικότητα, θα μιλάει γι' αυτήν, θα ζει γι' αυτήν και όταν βρεθούμε σ' ένα τέτοιο περιβάλλον, αυτό θα έχει την ανάλογη επίδραση πάνω μας. Όταν διαβάζουμε στα ιερά κείμενα, αυτά που έχουν γράψει οι μεγάλοι Άγιοι και μύστες, διαπιστώνουμε ότι δίνεται μεγάλη έμφαση στο να επιδιώκουμε να βρισκόμαστε στη φυσική παρουσία κάποιου που είναι ένα με τον Κύριο και η προσοχή Του είναι διαρκώς στραμμένη στον Θεό. Σ' ένα τέτοιο περιβάλλον κι εμείς θα έχουμε την τάση να εστιάζουμε αυτόματα την προσοχή μας στον Θεό. Άλλωστε, γιατί ερχόμαστε εδώ να μιλάμε για τον Θεό και δεν πάμε σε μια διπλανή αίθουσα να χορέψουμε στους ήχους κάποιας μουσικής; Ο λόγος είναι γιατί όλοι νιώθουμε ότι αυτό που κάνουμε είναι σημαντικό για τη ζωή μας. Αν δεν το θεωρούσαμε σημαντικό, υπάρχουν τόσες χιλιάδες άλλα πράγματα που θα μπορούσαμε να κάνουμε εδώ στο Σικάγο. Το Σικάγο είναι μια από τις μεγαλύτερες πόλεις του κόσμου κι έχει πολλά αξιοθέατα. Το περιβάλλον λοιπόν αναμφίβολα ασκεί μεγάλη επίδραση πάνω μας. Όσο λοιπόν δενόμαστε με τον περίγυρό μας, θα επηρεαζόμαστε απ' αυτόν και θα χρωματιζόμαστε ανάλογα με τον τρόπο που τον χρησιμοποιούμε. Όταν αρχίσουμε να αντιλαμβανόμαστε τη σημασία που έχει η πνευματική μας ανάπτυξη, τότε θα κάνουμε βήματα προς αυτή την κατεύθυνση.

Υπάρχουν πέντε Περιοχές ύπαρξης: η Φυσική, η Αστρική, η Αιτιατή, η Υπεραιτιατή και η Περιοχή της απόλυτης Αλήθειας, που στα Ινδικά ονομάζονται αντίστοιχα: Pind, And, Brahmand, Par Brahmand και Sach Khand. Όλες αυτές οι περιοχές είναι κάτω από τον έλεγχο του Θεού, γιατί Αυτός τις δημιούργησε. Οι τρεις κατώτερες περιοχές: η Φυσική, η Αστρική και η Αιτιατή, βρίσκονται κάτω από τον έλεγχο

του Kal[1], που κι αυτός είναι κάτω από τον έλεγχο του Θεού. Ο Θεός όμως έκανε πολύ καλή διαχείριση και επιτρέπει στον Kal να κάνει την δουλειά του. Δεν τον ρωτάει συνέχεια τι κάνεις και τι κάνεις, αλλά του είπε: *«Πάρε αυτές τις Περιοχές και φρόντισέ τις κι' όταν με χρειαστείς, με φωνάζεις».* Έτσι, ο Kal, που πήρε υπό τη δικαιοδοσία του αυτές τις τρεις μεγάλες Περιοχές, αλλά πονοκεφάλιασε, γιατί ο Θεός του έδωσε συγχρόνως και κάποιες ψυχές, για να παίξει μαζί τους και του όρισε να κρατάει αυτές τις ψυχές στα τρία κατώτερα επίπεδα. Τότε ο Kal σκέφτηκε: *«Αν αυτές οι ψυχές γνωρίζουν ότι είναι μέρος του Θεού, δεν θα κάτσουν εδώ».* Τότε είπε: *«Εντάξει, θα πάρω αυτές τις ψυχές. Θα φτιάξω όμως ένα σύστημα που να μην μπορούν να φύγουν από δω. Γιατί, αν άκουγαν το μεγάλο αφεντικό, θα χανόταν από το δικό μου έλεγχο».* Έφτιαξε λοιπόν το σύστημα του κάρμα, που είναι ένα πολύ ευαίσθητο και δίκαιο σύστημα, το οποίο λέει ότι για κάθε δράση υπάρχει αντίδραση. Έτσι, ό,τι κι αν κάνουμε, είτε θα λάβουμε έπαινο είτε θα πληρώσουμε κάποια ποινή. Αν δώσω ένα χαστούκι, θα λάβω ένα χαστούκι κι αν βοηθήσω κάποιον, θα λάβω βοήθεια ως ανταπόδοση. Έτσι είναι το σύστημα και όχι όπως λέγεται: *«Αν σε χαστουκίσουν από το ένα μάγουλο, γύρνα τους και το άλλο».*

Ας υποθέσουμε ότι υπάρχουν δυο ειδών γονείς. Ο ένας που είναι πολύ αυστηρός, βάζει συνέχεια νόμους και κανόνες ενώ ο άλλος είναι πολύ ελαστικός. Ο Kal είναι ένας πολύ αυστηρός πατέρας και έχει βάλει πολύ αυστηρούς κανόνες. Θα ξυπνάς την τάδε ώρα, θα γυρίζεις σπίτι την τάδε ώρα κι αν δεν το κάνεις, θα τιμωρείσαι. Είναι σαν κάποιους γονείς που δεν αποκαλύπτουν τους κανόνες που βάζουν στα παιδιά τους. Είπε λοιπόν: *«Αν κάνετε καλά πράγματα, θα ανταμείβεστε κι αν κάνετε κακά πράγματα, θα τιμωρείστε».* Δεν υπάρχει ευσπλαχνία σ' αυτούς τους κανόνες. Δεν είναι σαν τον Θεό που λέει: *«Δεν πειράζει, σου δίνω άλλη μια ευκαιρία κι αν έσφαλες, δεν θα τιμωρηθείς».* Ο νόμος του κάρμα λέει ότι για κάθε σκέψη, λόγο ή πράξη κρατιέται λογαριασμός και για τα καλά ανταμειβόμαστε και για τα κακά τιμωρούμαστε. Αυτό είναι το σύστημα που έθεσε σε εφαρμογή ο Kal στις τρεις κατώτερες Περιοχές.

Ο Kal όμως ήταν πολύ έξυπνος και ζήτησε από τον Θεό ένα δώρο. Του είπε: *«Σε παρακαλώ, κάνε τις ψυχές που είναι κομμάτι από Εσένα*

---

1 Σημ. Μτφ.: Kal είναι το όνομα που δίνουν οι Ινδοί στην αρνητική δύναμη ή τον Κύριο των τριών κόσμων.

να Σε ξεχάσουν, να μη Σε θυμούνται». Ήξερε πως, αν οι ψυχές γνώριζαν ότι είναι μέρος του Θεού, αναμφίβολα θα λαχταρούσαν να ξαναενωθούν μαζί Του. Αν, για παράδειγμα, γεννηθείτε στην Ινδία και οι γονείς σας ζουν εκεί κι εσείς μεταναστεύσετε στην Αμερική, δεδομένου ότι θα είστε η πρώτη γενιά μεταναστών που διαμένουν στην Αμερική, θα θέλετε να γυρίσετε πίσω να δείτε τους γονείς σας. Τα παιδιά σας όμως που δεν θα έχουν γεννηθεί στην Ινδία δεν θα θέλουν να γυρίσουν πίσω, γιατί δεν υπάρχει ο ίδιος ισχυρός δεσμός. Κι αν περάσουν δυο-τρεις γενιές ακόμα, κανείς δεν θα θυμάται ποιος είναι ο τόπος καταγωγής του. Το ίδιο συμβαίνει και μ' εμάς. Καθώς δεν θυμόμαστε τον Θεό και μεταβαίνουμε από το ένα σώμα στο άλλο, Τον έχουμε ξεχάσει και αρχίσαμε να πιστεύουμε ότι αυτή είναι η αληθινή μας πατρίδα. Όπως συμβαίνει και με τα παιδιά των μεταναστών μετά από πέντε-έξι γενιές, που νομίζουν ότι η χώρα διαμονής τους είναι και ο τόπος καταγωγής τους και δεν σκέφτονται ότι έχουν έρθει από την Ινδία, από την Αφρική, από την Ευρώπη ή από αλλού, αλλά θεωρούν ότι είναι Αμερικανοί, επειδή κατοικούν στην Αμερική. Έτσι κι εμείς, επειδή μετεμψυχωνόμαστε σ' αυτά τα τρία επίπεδα, νομίζουμε ότι αυτές οι τρεις Περιοχές είναι η πατρίδα μας και δεν σκεφτόμαστε ότι η αληθινή μας πατρίδα είναι η χώρα της απόλυτης μακαριότητας και της χαράς. Είμαστε λοιπόν συνέχεια απασχολημένοι σε δραστηριότητες αυτού του κόσμου και ζούμε σύμφωνα με τους κανόνες αυτού του κόσμου, γιατί πιστεύουμε ότι αυτό είναι το σπίτι μας.

Οι αλυσίδες του κάρμα και ο τρόπος που το διευθετούν οι Διδάσκαλοι

Καθώς ζούμε σ' αυτόν τον κόσμο, δημιουργούμε σκέψεις, λέμε λόγια και κάνουμε πράξεις που όλα αυτά δημιουργούν κάρμα, το οποίο συγκεντρώνεται σ' αυτό που ονομάζουμε αποθήκη του κάρμα ή *sanchit karma*. Αν υποθέσουμε ότι έχουμε λάβει εκατομμύρια σώματα, πριν έρθουμε σ' αυτό το ανθρώπινο σώμα, έχουμε συσσωρεύσει πολύ κάρμα. Αυτό που περνάμε τώρα είναι το κάρμα της μοίρας, το πεπρωμένο ή *pralabd karma*. Κάποιος αρρωσταίνει ξαφνικά, άλλος είναι πλούσιος και γίνεται φτωχός, άλλος είναι φτωχός και γίνεται πλούσιος. Όλα αυτά ανήκουν στο κάρμα της μοίρας. Αυτά είναι καταστάσεις που οπωσδήποτε θα συμβούν. Δεν έχουμε καμιά εξουσία πάνω τους. Είμαστε εδώ, για να κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε, κατά κάποιο τρόπο, αλλά θα λάβουμε την ανταμοιβή ή την τιμωρία που προβλέπεται να λάβουμε και είναι αυτές που κατευθύνουν τη ζωή μας, δημιουργώντας τις αντιθέσεις και τα σκαμπανεβάσματα. Το τρίτο μέρος του κάρμα είναι αυτό που κάνουμε καθημερινά και ονομάζεται *kriyaman karma*. Από το πρωί μέχρι το βράδυ κάνουμε πολλές σκέψεις, λέμε πολλά λόγια και κάνουμε πολλές πράξεις. Όλα αυτά συσσωρεύονται. Με βάση το νόμο του κάρμα, στο τέλος της ζωής μας κρινόμαστε για τις ενέργειές μας. Στις Γραφές αναφέρεται ότι ο Κύριος της Κρίσης, που ονομάζεται Kal ή Daram Rai από τους Ινδούς ή όπως αλλιώς τον λένε, είναι αυτός που μας κρίνει και αποφασίζει τι θα μας συμβεί στο μέλλον.

Ζώντας στον κόσμο όλοι δημιουργούμε κάρμα. Αν είναι κακό, θα πρέπει να τιμωρηθούμε, πράγμα που δεν είναι καλό ούτως ή άλλως. Ακόμη όμως κι αν το κάρμα είναι καλό, θα πρέπει να επιστρέψουμε για να λάβουμε την ανταμοιβή μας. Ο Κρίσνα είπε ότι το κακό κάρ-

μα είναι σαν αλυσίδες από σίδερο, που τοποθετούνται στα πόδια μας και μας κρατούν δέσμιους εδώ. Είπε επίσης ότι το καλό κάρμα είναι αλυσίδες από χρυσό που, παρότι είναι χρυσές, δεν παύουν να είναι αλυσίδες, γιατί κι αυτές μας κρατούν πίσω, αφού πρέπει να λάβουμε την ανταμοιβή μας.

Οι Άγιοι και οι μύστες μιλούν για την απελευθέρωση από τον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων ή τον κύκλο της μετεμψύχωσης της ψυχής. Λένε ότι πρέπει να φτάσουμε στο σημείο να είμαστε "*neh karma*", δηλαδή χωρίς κάρμα. Αν δεν εξαλειφθεί όλο το κάρμα, θα συνεχίσουμε να ερχόμαστε στον κόσμο. Θα πρέπει λοιπόν να φτάσουμε σε μια κατάσταση που να μην έχουμε πλέον κάρμα. Πώς όμως φτάνει κανείς σ' αυτήν την κατάσταση; Η μέθοδος διαλογισμού στο Φως και στον Ήχο είναι μια διαδικασία που μας βοηθάει να φτάσουμε σ' αυτήν την κατάσταση. Ο τρόπος να το πετύχουμε είναι αυτό που μας μαθαίνουν οι Άγιοι και οι μύστες.

Έχουμε όλη αυτή την αποθήκη του κάρμα που είναι ένα πολύ μεγάλο φορτίο. Την ώρα της ιερής μας μύησης μάς λένε ότι αυτή η αποθήκη φεύγει από πάνω μας, γιατί η δύναμη του Θεού που μας μυεί την εκμηδενίζει. Πρέπει να καταλάβουμε ότι είναι η δύναμη του Θεού που μας μυεί και όχι το φυσικό σώμα. Αυτό που ονομάζουμε Διδάσκαλο δεν είναι η φυσική μορφή, αλλά η δύναμη του Θεού που εργάζεται μέσα απ' αυτόν τον πόλο. Προσπαθώ να διευκρινίσω αυτό το σημείο μια για πάντα. Αυτό που ονομάζουμε Διδάσκαλο είναι η δύναμη του Θεού που μας μυεί. Έτσι, μετά τη μύηση, περνώντας από τα άστρα, το φεγγάρι και τον ήλιο, φτάνουμε στην ακτινοβόλο ή αιθερική μορφή του Διδασκάλου. Η δύναμη του Θεού εκδηλώνεται τότε με τη μορφή του φυσικού Δασκάλου, έτσι ώστε να μπορέσουμε να την αναγνωρίσουμε. Γιατί πρέπει να την αναγνωρίσουμε κάπως, διαφορετικά δεν θα ξέρουμε ποια είναι η δύναμη του Θεού. Έτσι, αν έχουμε μυηθεί από τον Hazur Baba Sawan, θα εκδηλωθεί μέσα μας με αυτή τη μορφή, για να μας δείξει ότι αυτή είναι η δύναμη του Θεού. Αν έχουμε μυηθεί από τον Sant Kirpal Singh, θα δούμε αυτή τη μορφή και αν έχουμε μυηθεί από τον Sant Darshan Singh, θα δούμε τη δικιά του μορφή. Αυτό γίνεται για να αναγνωρίσουμε ότι αυτή είναι η δύναμη του Θεού που φροντίζει για το κάρμα μας. Δεν είναι το σώμα του Διδασκάλου που μας βοηθάει αλλά η δύναμη του Θεού. Όλο λοιπόν το αποθηκευμένο κάρμα σβήνεται την ώρα της μύησης.

Τη δεύτερη μορφή του κάρμα, που είναι το *pralabd karma*, το πε-

πρωμένο αυτής της ζωής, δεν το αγγίζει ο Διδάσκαλος. Θα μπορούσε να το πάρει και αυτό, αλλά τότε η ύπαρξη θα τέλειωνε, θα πεθαίναμε. Είναι εξαιτίας αυτού του κάρμα που εξακολουθούμε να ζούμε σ' αυτόν τον κόσμο. Γίνεται πιο ελαφρύ, αλλά πρέπει να το περάσουμε.

Υπάρχει τέλος και το *kriyaman karma*, το καθημερινό κάρμα. Κάθε μέρα δημιουργούμε σκέψεις, λέμε λόγια και κάνουμε πράξεις και γι' αυτό το λόγο οι Διδάσκαλοι μας λένε να διάγουμε μια ηθική ζωή, μια ζωή μη βίας, φιλαλήθειας, ταπεινοφροσύνης, ανιδιοτελούς προσφοράς και αγνότητας. Αυτό μας βοηθάει να γίνουμε σωστοί άνθρωποι. Τέτοιοι άνθρωποι, όπως ο Θεός θα ήθελε να είμαστε. Γι' αυτό θα πρέπει να απέχουμε από το κάρμα που είναι κακό. Όμως και το καλό κάρμα είναι επιβλαβές, γιατί θα πρέπει να επιστρέψουμε για να λάβουμε την ανταμοιβή μας. Γι' αυτό το λόγο, όπως λένε οι Μεγάλοι Διδάσκαλοι, συνδεόμαστε με το Φως και τον Ήχο και κάνουμε διαλογισμό σε καθημερινή βάση. Γι' αυτό είναι σημαντικό να διαλογιζόμαστε καθημερινά. Καθώς λοιπόν διαλογιζόμαστε και είμαστε συνδεδεμένοι με το Φως και τον Ήχο του Θεού, το καθημερινό μας κάρμα σβήνεται.

Όταν φτάσουμε λοιπόν στο τέλος της ζωής μας, να τι θα έχει συμβεί: Η αποθήκη του κάρμα θα έχει τελειώσει και το κάρμα της μοίρας θα έχει τελειώσει κι αυτό. Μπορεί να ήμασταν πλούσιοι, φτωχοί, άρρωστοι, υγιείς, αλλά όλα αυτά θα έχουν τελειώσει. Από την άλλη και το καθημερινό κάρμα το σβήνουμε με τον καθημερινό διαλογισμό. Αυτός είναι ο λόγος που ο Sant Kirpal Singh έλεγε ότι θα πρέπει να αφιερώνουμε το ένα δέκατο του χρόνου μας, που αντιστοιχεί περίπου σε δυόμισι ώρες την ημέρα, σε καθημερινό διαλογισμό, προκειμένου να φτάσουμε σε μια κατάσταση που να είμαστε "neh karma". Αυτός είναι ο λόγος που οι μεγάλοι άγιοι και μύστες δίνουν τόση έμφαση στον διαλογισμό. Γιατί ο διαλογισμός είναι μια ώρα που δεν κάνουμε καθόλου κάρμα, δεδομένου ότι δεν υπάρχουν σκέψεις, λόγια και πράξεις.

Το ίδιο ισχύει και για το satsang. Η λέξη satsang αποτελείται από τις λέξεις "*sat*", που σημαίνει αλήθεια, και "*sang*", που σημαίνει συντροφιά ή να είσαι μαζί με κάποιον. Έτσι satsang σημαίνει να είσαι συντροφιά με την αλήθεια. Όταν πηγαίνουμε σε ένα satsang ακούμε τα λόγια που προφέρονται από το στόμα ενός Αγίου και τότε η προσοχή μας θα είναι τόσο απορροφημένη στο satsang, που δε σκεφτόμαστε, δεν μιλάμε και δεν κάνουμε τίποτα με το φυσικό σώμα. Έτσι

λοιπόν είναι μια περίοδος που δεν κάνουμε καθόλου κάρμα. Γι’ αυτό Hazur Baba Sawan έλεγε: *«Αφήστε χιλιάδες εγκόσμιες δουλειές και διαλογιστείτε και αφήστε εκατοντάδες άλλες δουλειές και πηγαίνετε στο satsang”.*

Ο κήπος της μακαριότητας

Στις περιοδείες μου επισκέφτηκα πολλές μεγάλες πόλεις με τσιμεντένιες και χαλύβδινες οικοδομές, με λιθοστρωμένους δρόμους και πεζοδρόμια και με τους δυνατούς τους ήχους από μηχανές που εργάζονταν αδιάκοπα. Βρήκα όμως ακόμα ότι και μέσα σ' αυτήν τη βιασύνη και τη φασαρία οι άνθρωποι να έχουν κατασκευάσει και κήπους σαν καταφύγιο, για να βρίσκονται έστω και για λίγο κοντά στη γαλήνη και την ομορφιά της φύσης.

Στη Γερμανία πολλά διαμερίσματα έχουν ζαρντινιέρες γεμάτες με πολύχρωμες τουλίπες και τριαντάφυλλα. Στη Νέα Υόρκη έμεινα κατάπληκτος, όταν είδα κήπους σαν πάρκα να ξεφυτρώνουν από τις σκεπές και τις ταράτσες των ουρανοξυστών. Αυτή η επιθυμία τού να στολίζεται ο *κόσμος της μηχανής* με μερικές πινελιές από τη φύση είναι απόδειξη της προσπάθειας να αναζητήσουμε και να βρούμε ειρήνη μέσα στον ταλαιπωρημένο από το άγχος κόσμο μας.

Παρά την τεχνολογική και την επιστημονική μας πρόοδο, ο κόσμος ακόμα φλέγεται από τη φωτιά του πολέμου. Καθημερινά ακούμε ιστορίες πόνου και απανθρωπιάς. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην έχει νιώσει πόνο, αγωνία, θλίψη και απελπισία. Μερικές φορές, όταν κοιτάζουμε μια λίμνη που λαμπυρίζει πάνω της το φως του φεγγαριού ή βλέπουμε τα αμέτρητα άστρα στον ουρανό ή παρατηρούμε τα απαλά χρώματα του ουρανού το σούρουπο, μπορεί να απορούμε πώς ο Θεός, που έκανε έναν τέτοιο όμορφο κόσμο, μπορεί να ανέχεται τα τρομερά βάσανα των πλασμάτων Του. Οι μύστες μέσα στους αιώνες έχουν πει πως οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν για έναν υψηλό και ευγενικό σκοπό και η σκληρότητα που βλέπουμε μέσα σ' αυτό τον κόσμο δεν είναι έκφραση της αληθινής του φύσης. Όπως ο μεγάλος πνευματικός Διδάσκαλος και μύστης ποιητής Sant Darshan

Singh το εξέφρασε σε έναν από τους στίχους του:

Αυτή η ιερή χώρα Του Θεού έχει ποδοπατηθεί με το φορτίο της καταπίεσης.
Όμως η ζωή δεν είναι ένα ξίφος κηλιδωμένο με το αίμα του μίσους.
Είναι ένα κλωνάρι γεμάτο με τα άνθη της αγάπης και της φιλευσπλαχνίας.

Μερικές φορές αυτός ο κόσμος μοιάζει περισσότερο σαν μια φυλακή, από την οποία δεν υπάρχει διαφυγή. Αλλά ο Θεός δεν μας έχει εγκαταλείψει. Μας έχει δώσει το κλειδί για ένα μυστικό κήπο ειρήνης και χαράς και μπορούμε να μπούμε μέσα σ' αυτόν τον κήπο, οποτεδήποτε εμείς θελήσουμε. Πρέπει μόνο να στραφούμε προς Αυτόν μέσα μας, για να μας δείξει το δρόμο. Θα ήθελα να πω πως μπορούμε να έχουμε ευτυχία και πληρότητα σ' αυτήν τη ζωή, μαθαίνοντας να μπαίνουμε στον κήπο της ειρήνης μέσα μας. Ο Kabir, ο μεγάλος Ινδός μύστης, είπε:

Δεν χρειάζεται να πας στον κήπο με τα λουλούδια.
Μέσα στο σώμα σου είναι ένας άλλος κήπος.
Κάθισε πάνω στο χιλιοπέταλο λωτό και
κοίταξε την Άπειρη Ομορφιά μέσα σου!

(Στίχοι Kabir σε απόδοση Rabindranath Tagor)

Οι Μύστες όλων των εποχών έχουν περιγράψει κόσμους και κόσμους με αφάνταστη ομορφιά. Ποταμοί από φως ξεχύνονται από αυτούς. Χιλιάδες ήλιοι και φεγγάρια στολίζουν τις Εσωτερικές Περιοχές. Ουράνια μουσική με συναρπαστικές μελωδίες. Κάθε μόριο ξεχειλίζει από αγάπη και χαρά και μέσα μας είναι Αυτός που είναι ο Δημιουργός των πάντων – ο Ίδιος ο Κύριος.

Πώς να μπούμε στον κήπο

Πώς όμως μπορούμε να μπούμε σ' αυτή την κατοικία της αιώνιας χαράς μέσα μας; Όπως εννοεί ο Kabir στο στίχο του, πρέπει να ανακαλύψουμε την είσοδο του κήπου της ειρήνης μέσα μας και μετά να καθίσουμε στο χιλιοπέταλο λωτό.

Όλοι οι Άγιοι και οι μύστες που έχουν μπει στον Εσωτερικό κήπο μάς λένε πως ο δρόμος μέσα μας είναι μέσω του διαλογισμού ή αλλιώς της αυτοσυγκέντρωσης. Ο διαλογισμός είναι η τέχνη της «εσωστροφής της προσοχής» μας από τον εξωτερικό κόσμο σ' αυτόν που είναι μέσα μας. Τώρα, η προσοχή μας πηγαίνει προς τα έξω μέσω των διαφόρων αισθήσεων μας. Έχουμε την αίσθηση της όρασης, της ακοής, της όσφρησης, της γεύσης και της αφής. Δυστυχώς, πιστεύουμε πως ο φυσικός κόσμος είναι η μόνη πραγματικότητα που υπάρχει.

Αλλά πόσο περιορισμένη είναι η όραση μας! Τα μάτια μας έχουν την εμπειρία κυμάτων φωτός μόνο ορισμένου μήκους. Τα αυτιά μας ακούνε τα κύματα ήχου μόνο από ορισμένες συχνότητες. Μόνο μετά την τελειοποίηση διαφόρων επιστημονικών οργάνων μάθαμε πως υπάρχουν κύματα φωτός και ήχου πέρα από τα όρια της ανθρώπινης όρασης και ακοής. Τώρα η επιστήμη μας αποδεικνύει πως ακόμη και αυτά που βλέπουμε και ακούμε δεν είναι όπως φαίνονται. Η στερεά ύλη, όπως οι έδρες, οι καρέκλες και οι τοίχοι, όταν τα δούμε κάτω από το πιο δυνατό μικροσκόπιο και τα αναλύσουμε με επιστημονικά όργανα, βρίσκουμε πως δεν είναι πραγματικά στερεά. Η ίδια η ύλη είναι καμωμένη από υποατομικά σωματίδια, πακέτα ενέργειας που χορεύουν και στροβιλίζονται μέσα στο διάστημα.

Αν οι αισθήσεις μας δεν είναι ικανές να αντιληφθούνε την πραγματικότητα στο φυσικό βασίλειο, τι να πούμε γι' αυτά τα βασίλεια πέρα από το φυσικό κόσμο! Οι Γραφές αναφέρονται σε μάτια και

αυτιά που μπορούν να αντιληφθούν τα Εσωτερικά βασίλεια. Στο Ευαγγέλιο διαβάζουμε: *«Αν ο οφθαλμός είναι μοναδικός, ολόκληρο το σώμα σου θα είναι γεμάτο φως».* Μεγάλοι μύστες, άγιοι, προφήτες και Διδάσκαλοι είχαν ανοιγμένα τα Εσωτερικά τους μάτια και αυτιά, και όχι μόνο είδαν μέσα στο Υπερπέραν, αλλά και ταξίδεψαν εκεί. Ταξίδεψαν μέσα από ανώτερα πνευματικά επίπεδα και τελικά πραγματοποίησαν τον Θεό. Σήμερα οι άνθρωποι όλων των θρησκειών σέβονται αυτές τις μεγάλες ψυχές.

Ο καλύτερος τρόπος, για να τιμήσουμε τα ιδανικά για τα οποία έζησαν αυτοί οι Άγιοι, είναι να βάλουμε τα διδάγματά τους σε εφαρμογή. Αυτοί δίδαξαν στους μαθητές τους μια πρακτική μέθοδο, για να «μπαίνουν μέσα τους». Αλλά, όταν κάποτε αυτοί οι Άγιοι και οι μύστες άφησαν τον κόσμο, οι Εσωτερικές πρακτικές τεχνικές που δίδαξαν, ξεχάστηκαν και παρέμειναν μόνο οι εξωτερικές Γραφές, οι λειτουργίες και οι τύποι. Αν επιθυμούμε να βρούμε τον Εσωτερικό κήπο της ειρήνης, χρειάζεται να βρούμε κάποιον που να μπορεί να μας βοηθήσει να ξεκλειδώσουμε την πόρτα και να μπούμε μέσα. Χρειαζόμαστε τη βοήθεια ενός αρμόδιου πνευματικού δασκάλου ή ειδήμονα που να μπορεί να μας διδάξει πώς να αποσύρουμε την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο και να την στρέψουμε προς τον κόσμο που είναι μέσα μας.

Ο χιλιοπέταλος λωτός

Ακριβώς όπως έχουμε τις πόρτες των αισθήσεων που οδηγούν στον εξωτερικό κόσμο, υπάρχει και μια πόρτα που οδηγεί μέσα μας. Όταν περάσουμε μέσα από αυτήν την πόρτα, φτάνουμε στο χιλιοπέταλο λωτό τον οποίο ανέφερε ο Kabir Sahib στο στίχο του. Αυτός συμβολίζει το πρώτο στάδιο στο Εσωτερικό ταξίδι, την Περιοχή του Χιλιοπέταλου Λωτού ή Sahans dal kanual, που βρίσκεται στο Αστρικό επίπεδο. Αυτός είναι ο πρώτος τόπος που επισκέπτεται η ψυχή *(του μυημένου από έναν Θεάνθρωπο)*, όταν υψώνεται πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Τον φτάνει κανείς μέσω του διαλογισμού στο Εσωτερικό Φως και Ήχο. Αυτό το θείο Φως και ο θείος Ήχος μας περιμένουν στην Έδρα της Ψυχής, μεταξύ και πίσω από τα δύο φρύδια. Αν εστιάσουμε την προσοχή μας εκεί και κάνουμε έδρα μας την Εστία των Ματιών, μπορούμε να αρχίσουμε το πνευματικό μας ταξίδι. Οι Γραφές και οι μύστες αναφέρουν αυτό το σημείο ως Τρίτο ή Μοναδικό οφθαλμό, Ajna charka ή Tisra til.

Είναι σ' αυτό το σημείο που μπορούμε να δούμε το Φως του Θεού και να ακούσουμε την «Ουράνια Αρμονία» ή «Αρμονία των Αρμονιών» που αντηχεί μέσα μας. Συγκεντρώνοντας την προσοχή μας σ' αυτή την ανώτατη Έδρα της Ψυχής μέσα στο σώμα, αρχίζουμε να βλέπουμε το Φως του Θεού. Οι Εσωτερικές εμπειρίες του Φωτός στα αρχικά στάδια μπορεί να μην είναι τόσο φωτεινές, αλλά καθώς προοδεύει κανείς και υψώνεται πιο πάνω, το Φως γίνεται όλο και πιο λαμπερό. Τότε απορροφιόμαστε περισσότερο Εσωτερικά. Διασχίζουμε τα Εσωτερικά άστρα, τη σελήνη και τον ήλιο, ωσότου υπερβούμε τη σωματική συνειδητότητα και μπαίνουμε στα πνευματικά βασίλεια μέσα μας. Μπαίνουμε σε βασίλεια που είναι απερίγραπτα. Νιώθουμε μεγάλη μακαριότητα και έκσταση, καθώς διασχίζουμε τις ανώτερες

περιοχές. Διασχίζουμε το Αστρικό, το Αιτιατό και το Υπεραιτιατό επίπεδο, ωσότου φτάνουμε τον τελικό μας στόχο, που είναι η βύθισή μας μέσα στον Θεό.

Στη δεύτερη άσκηση του διαλογισμού, που αναφέραμε πιο πάνω, ακούμε το Εσωτερικό Ηχητικό Ρεύμα, ενώ κρατάμε την προσοχή μας στην Εστία των Ματιών. Ο Ήχος τελικά γίνεται όλο και πιο δυνατός και αρχίζει να τραβά το πνεύμα επάνω. Αυτός ο μυστικός Ήχος που αντηχεί ακατάπαυστα μέσα μας, ανυψώνει την ψυχή πάνω από την σωματική συνειδητότητα. Σε κάθε στάδιο, η Ουράνια Μουσική γίνεται όλο και πιο συναρπαστική. Όταν η ψυχή ακούει αυτήν τη Θεία Μελωδία, μαγνητίζεται και έλκεται προς αυτή και τότε η ψυχή πετά Εσωτερικά. Ταξιδεύοντας πάνω σ’ αυτό τον Ήχο ταξιδεύουμε όλο και πιο υψηλά σε κόσμους αφάνταστης χαράς. Μια έμφυτη ιδιότητα της ψυχής είναι και η χαρά και η έκσταση. Ο Θεός είναι αγάπη και η ψυχή είναι μια σπίθα αυτής της αγάπης.

Ξέρουμε πως οι εραστές είναι ευτυχισμένοι, όταν ενωθούν. Παρόμοια, η ψυχή είναι αληθινά ευτυχισμένη, όταν ξαναενώνεται με τον Θεό. Η ψυχή είναι μια συνειδητή οντότητα και μπορεί να αποκτήσει διαρκή χαρά μόνο από αυτό που είναι συνειδητό. Για να το νιώσει αυτό, πρέπει να “κρούσει Εσωτερικά” και να βρει την Πηγή όλης της συνειδητότητας, που είναι ο Θεός.

Η έκσταση της αγάπης

Ακόμη πιο μεθυστική από την ομορφιά των Εσωτερικών βασιλείων είναι η ατμόσφαιρα της αγάπης που διαπερνά τα πάντα. Αυτές οι Εσωτερικές περιοχές χορεύουν από την έκσταση της αγάπης. Η αγαλλίαση και η ευτυχία που νιώθουμε, όταν είμαστε στη συντροφιά των γήινων αγαπημένων μας, δεν είναι παρά το απειροελάχιστο της έκστασης που νιώθουμε, όταν είμαστε στη συντροφιά του Αιώνιου Αγαπημένου μας. Μια μεγάλη Αγία, η Rabia Basri, έζησε στην Αραβία τον όγδοο αιώνα. Ήταν πολύ αφοσιωμένη στον Θεό. Περνούσε πολύ από το χρόνο της απορροφημένη σε διαλογισμό. Μια μέρα μερικοί από τους συντρόφους της πήγαν να την επισκεφτούν στην ταπεινή της κατοικία. Η άνοιξη είχε φτάσει και είχαν ανθίσει τα λουλούδια και ευωδίαζαν. Την φώναξαν και την κάλεσαν να πάει μαζί τους, για να περάσουν την ημέρα στην ομορφιά της φύσης. Της είπαν για την απαλή αύρα που φύσαγε και για τους γλυκούς ήχους από τα τιτιβίσματα των πουλιών. Όταν η Rabia Basri αρνήθηκε, αυτοί ξανά την πίεσαν να πάει έξω. Τους είπε πως προτιμά να μείνει μέσα και να διαλογιστεί. Όταν αυτοί συνέχισαν να την ικετεύουν να απολαύσει την εξαιρετική ομορφιά της άνοιξης, αυτή τελικά τους είπε: *«Γιατί χρειάζεται να δω τους εξωτερικούς κήπους; Στο διαλογισμό μου απολαμβάνω την ομορφιά των κήπων μέσα μου, όπου χάνομαι μέσα στην αγάπη του αιώνιου Αγαπημένου μου. Η μακαριότητα και η έκσταση μέσα είναι πολύ πιο μεγάλη από την ευτυχία που απολαμβάνει κανείς στους εξωτερικούς κήπους».*

Πολλοί μύστες έχουν εκφράσει τη χαρά που έχει κανείς, όταν μπει στον κήπο μέσα του και όταν ενωθεί με τον Αγαπημένο Κύριο. Επειδή η εμπειρία είναι πέρα από το βασίλειο της γλώσσας, για να μας δώσουν μια ιδέα, πρέπει να καταφύγουν σε αναλογίες, αλληγορίες

και συμβολισμούς. Αυτές οι εικόνες όμως είναι ένα ψίχουλο από την πραγματικότητα που μας περιμένει. Οι μύστες από την Ινδική, τη Χριστιανική και την Ιουδαϊκή παράδοση, καθώς και από την παράδοση των Σικχ και των Σούφι έχουν επανειλημμένως μιλήσει για τη "Θεία ένωση του λάτρη και του Αγαπημένου". Ακούγοντας τις περιγραφές τους, νιώθουμε ένα πάθος και μια λαχτάρα να μπούμε στον κήπο της μακαριότητας μέσα μας, για να συναντήσουμε και εμείς τον Αιώνιο Αγαπημένο μας.

Ο Meister Eckhart, ένας μεγάλος Γερμανός μύστης, είπε: *«Ω! Θαύμα των θαυμάτων, όταν σκέπτομαι για την ένωση της ψυχής μου με τον Θεό! Η άνοιξη της θείας αγάπης ρέει από την Ψυχή και την τραβά έξω από τον εαυτό της στην πρώτη της πηγή, που είναι μόνο ο Θεός».*

Τόσο μεγάλη είναι η μακαριότητα μέσα μας που, ακόμη και όταν λειτουργούμε μέσα στον εξωτερικό κόσμο και εκτελούμε τα καθήκοντα μας, εξακολουθεί να μας διαπερνά η έκσταση της θείας ένωσης. Μια έκφραση στη γλώσσα Παντζάμπι το περιγράφει πολύ ωραία: *«Τα χέρια μας να είναι στη δουλειά αλλά η καρδιά μας στον Αγαπημένο μας».*

Σκορπίζοντας τους σπόρους της Αγάπης

Μερικοί διερωτήθηκαν αν μήπως το να μπούμε στον Εσωτερικό κήπο της ειρήνης είναι μια αρνητική αντιμετώπιση της ζωής ή μια διαφυγή. Αλλά ο μυστικισμός δεν είναι άρνηση της ζωής. Η αρνητική αντιμετώπιση ή η διαφυγή ονομάστηκε από τον Διδάσκαλο Darshan «Αρνητικός μυστικισμός». Όμως το Μονοπάτι των Αγίων και των μυστικιστών είναι ένα μονοπάτι που ονόμασε: «Θετικό μυστικισμό». Μας συνιστά να κάνουμε το Εσωτερικό ταξίδι, ενώ παραμένουμε μέσα στην κοινωνία που έχουμε γεννηθεί και συγχρόνως να συνεχίζουμε να εκτελούμε τις υποχρεώσεις μας προς την οικογένειά μας, την εργασία μας, την κοινότητα και την κοινωνία και συγχρόνως να αφιερώνουμε κάθε μέρα χρόνο για διαλογισμό, ώστε να μπούμε στον Εσωτερικό κήπο της μακαριότητας. Όταν εσωστρεφόμαστε και επικοινωνούμε με τον Κύριο, φέρνουμε μαζί μας, όταν επιστρέφουμε, την ευωδιά του κήπου της θείας αγάπης. Τότε όλοι αυτοί που έρχονται σε επαφή μαζί μας απολαμβάνουν τη γλυκύτητα και την αγάπη που ακτινοβολεί από εμάς και μας ρωτούν πώς μπορούν και αυτοί να έχουν την εμπειρία μιας τέτοιας αγάπης. Ένας-ένας οι σπόροι του κήπου της αγάπης και της μακαριότητας σκορπίζονται παντού, ωσότου η αγάπη αρχίζει να ανθίζει μέσα σε κάθε καρδιά. Το κλειδί αυτού του Εσωτερικού κήπου είναι προσιτό στον καθένα, άσχετα με την εθνικότητα του, το χρώμα ή τη θρησκεία του. Μπορούν όλοι να τον απολαύσουν αυτό τον κήπο ελεύθερα μέσω του διαλογισμού.

Υπάρχει μια διδακτική ιστορία για ένα βασιλιά που είχε ένα μεγάλο κάστρο. Μέσα στο κάστρο του ήταν οι πιο θαυμάσιοι κήποι και οι πιο θαυμάσιες πηγές που υπήρχαν σε όλη τη χώρα. Ήταν γεμάτοι με τα πιο μεγάλα και τα πιο πολύχρωμα λουλούδια, με ωραία κομμέ-

νο γρασίδι και δρομάκια που περνούσαν από ρυάκια και πηγές που ανάβλυζαν και έρρεαν σαν καταρράκτες. Ο κήπος ήταν φημισμένος μέσα σ' όλο το βασίλειο, αλλά λίγοι τον είχαν δει πραγματικά. Ο βασιλιάς καλούσε μόνο λίγους στενούς συγγενείς και φίλους του να επισκεφτούν τον κήπο και εκείνοι του έλεγαν πως ήταν τόσο μαγευτικά εκεί, που δεν ήθελαν φύγουν. Πολλοί πολίτες λαχταρούσαν να ρίξουν έστω και μια ματιά σ' αυτόν τον κήπο του κάστρου αλλά, αν κανείς απ' αυτούς ήταν αρκετά τυχερός να μπορέσει να μπει, ποτέ δεν έβγαινε ξανά και προτιμούσε να ζήσει μέσα στα όρια του κάστρου. Μια μέρα, ένας νεαρός άνθρωπος από το βασίλειο είχε την τύχη να τον καλέσει ο βασιλιάς να επισκεφτεί τον κήπο.

Ενθουσιασμένος πέρασε την πόρτα του κάστρου και κράτησε λεπτομερείς σημειώσεις για το δρόμο που οδηγούσε στην είσοδο του κήπου. Ενθουσιάστηκε από τις ωραίες θέες, τα κελαηδήματα και τις ευωδιές και άρχισε να τα απολαμβάνει μ' όλες του τις αισθήσεις. Πέρασε μέρες και μέρες εκεί, εξερευνώντας τον μεγάλο κήπο και όπως οι άλλοι, δεν ήθελε και αυτός να φύγει από τον κήπο. Όμως σκέφτηκε τους φίλους του στο χωριό του και θέλησε να μοιραστεί μαζί τους αυτή τη θαυμάσια εμπειρία. Έτσι, με βάση τις σημειώσεις του, θέλησε να βγει από τον κήπο, αλλά βρήκε την πόρτα του κήπου που γνώριζε, κλειδωμένη και έψαξε να βρει μια άλλη έξοδο. Τελικά, σκαρφαλώνοντας σε έναν από τους πυργίσκους βρήκε μια άλλη πόρτα εξόδου.

Έκανε μια σκάλα από σχοινί και την έριξε από έναν τοίχο πάνω από αυτή την πόρτα. Στη συνέχεια, κατέβηκε από τη σχοινένια σκάλα και βγήκε από το παλάτι του βασιλιά. Πήγε τότε στην πατρίδα του να πει σε όλους τους φίλους του πως είχε πραγματικά δει τον κήπο του βασιλιά και είχε επινοήσει ένα τρόπο, για τον επισκεφτούν και αυτοί. Έναν – έναν, έφερε όλους τους φίλους του στο παλάτι και τους βοήθησε να σκαρφαλώσουν τη σκάλα και να μπούνε μέσα. Ο καθένας που έφερνε έμενε εκστατικός, όταν έβλεπε την ομορφιά του κήπου του βασιλιά. Μ' αυτό τον τρόπο, άνοιξε τις πύλες για όλους όσους επιθυμούσαν να τον επισκεφθούν. Δεν ήταν ικανοποιημένος να απολαμβάνει μόνον εκείνος τη μακαριότητα του κήπου και ήθελε να μοιραστεί αυτή την απεριόριστη απόλαυση με τον καθένα.

Οι Άγιοι, οι μύστες και οι φωτισμένες ψυχές είναι σαν αυτό τον ευγενικό άνθρωπο. Έχοντας μπει στον κήπο της μακαριότητας, στον κήπο του Κυρίου Εσωτερικά, δεν είναι ευχαριστημένοι να έχουν

αυτή την ευτυχία μόνο εκείνοι. Θέλουν όλη η ανθρωπότητα να απολαύσει αυτή την ευλογία. Αφιερώνουν λοιπόν τη ζωή τους στο να φέρουν και άλλους σ' αυτόν το μυστικό κήπο του Κυρίου και ο στόχος τους είναι να κάνουν αυτήν τη χαρά εφικτή σε κάθε ψυχή της Δημιουργίας.

Αν μπούμε στον κήπο της μακαριότητας, θα βρούμε τον Κύριο να μας περιμένει μέσα μας. Θα μας γεμίσει με μακαριότητα που θα διαπεράσει το είναι μας και θα συνειδητοποιήσουμε πως είναι μαζί μας κάθε στιγμή. Αυτός είναι μέσα μας. Χορεύει μέσα στα μάτια μας. Αγκαλιάζει την καρδιά μας. Η ευωδιά Του ρέει μέσα από κάθε πόρο μας. Αυτός είναι η πνοή κάθε αναπνοής μας. Η Μουσική Του χαροποιεί την ψυχή μας. Ο Rumi έχει περιγράψει ως εξής αυτή την εμπειρία:

Με τη γλυκιά Σου ψυχή έχει η ψυχή μου αναμειχθεί
Σαν το νερό με το κρασί!
Ποιος μπορεί να χωρίσει το κρασί και το νερό,
Ή εμένα και Εσένα όταν ενωθούμε;
Η αγάπη Σου με έχει διαπεράσει πέρα ως πέρα.

Ο Κύριος επιθυμεί να ενωθεί με την ψυχή μας ακόμη περισσότερο από όσο επιθυμούμε εμείς να επικοινωνήσουμε μαζί Του. Εξαρτάται από εμάς όμως το να στρέψουμε την καρδιά μας προς Εκείνον. Όταν τελειώσουμε τις καθημερινές μας ευθύνες και καθήκοντα και ο κόσμος κοιμάται, θα πρέπει να τρέξουμε προς τον Αιώνιο Αγαπημένο μας. Να στραφούμε μέσα μας και να ξεκλειδώσουμε την πύλη του Εσωτερικού κήπου της μακαριότητας και της ειρήνης και να Τον συναντήσουμε.

Μια Γαλλική παροιμία λέει: *«Όταν ένας άνθρωπος δεν βρίσκει την ειρήνη μέσα του, είναι άχρηστο το να ψάχνει να τη βρει αλλού».* Η Αγία Αικατερίνη της Γένουας, μια μύστης Αγία της Ιταλίας, είπε: *«Την ειρήνη δεν τη βρίσκουν αυτοί που δεν συναντούν τον Θεό».* Ο Αιώνιος Αγαπημένος μας, μάς περιμένει μέσα μας. Τρέξτε σ' Αυτόν και αγκαλιάστε Τον. Όχι μόνο εμείς θα αποκτήσουμε ειρήνη, αλλά ολόκληρος ο κόσμος θα γίνει ένας κήπος μακαριότητας.

Η αγάπη βρίσκεται μέσα μας

Υπάρχει μία ιστορία για έναν άνθρωπο που ζούσε κάποτε σ' ένα χωριό. Ο άνθρωπος αυτός ήταν πολύ φτωχός και προσπαθούσε να εξασφαλίζει τα προς το ζην από τη γεωργία αλλά τα έσοδά του δεν του επέτρεπαν να έχει ένα όμορφο σπίτι, ωραία ρούχα και άλλα αγαθά. Οι γείτονές του συχνά τον περιγελούσαν γι' αυτή του τη φτωχική του κατάσταση. Όμως ο ίδιος ήταν αρκετά ευχαριστημένος από τη ζωή του, γιατί ήταν άνθρωπος που πίστευε στον Θεό και αφιέρωνε τον ελεύθερο χρόνο του σε διαλογισμό και προσευχές. Βέβαια κάποιοι από τους επονομαζόμενους φίλους του επέμεναν να του δίνουν «συμβουλές», λέγοντάς του ότι έπρεπε να κάνει κάτι να βελτιώσει τη ζωή του, αντί να χάνει το χρόνο του σε προσευχές. Παρά το ότι ο άνθρωπος ήταν αρκετά ευτυχισμένος μέσα σ' αυτή του την αφοσίωση του στον Θεό, σιγά-σιγά τα λόγια των φίλων του άρχισαν να του ρίχνουν το σπόρο της αμφιβολίας για το αν έκανε πραγματικά το καλύτερο ή αν θα ήταν περισσότερο ευτυχισμένος, αν αποκτούσε κάποια υλικά αγαθά.

Μια νύχτα, ο άνθρωπος αυτός είδε ένα όνειρο, στο οποίο του παρουσιάστηκε μία Πνευματική Μορφή και του είπε να πάει στην πόλη, όπου θα εύρισκε ένα μεγάλο θησαυρό. Επηρεασμένος όπως ήταν και από τις προτροπές των άλλων, αποφάσισε να υπακούσει στο όνειρό του και να πάει στην πόλη. Εκεί λοιπόν, μη ξέροντας που να πάει και αγνοώντας τους νόμους, άρχισε να περιπλανιέται στους δρόμους. Αυτό κίνησε την περιέργεια των αστυνομικών. Τον συνέλαβαν λοιπόν ως ύποπτο και τον οδήγησαν στο γραφείο του διοικητή τους. *«Τι θέλεις και τριγυρνάς μέρα και νύχτα στους δρόμους;»* τον ρώτησε ο διοικητής. *«Ψάχνω, γιατί είδα ένα όνειρο ότι εδώ στην πόλη θα βρω ένα μεγάλο θησαυρό»,* απάντησε ο άνθρωπος.

«Είσαι ανόητος», του είπε ο διοικητής, *«Εγώ έχω δει άπειρα τέτοια όνειρα με θησαυρούς, αλλά δεν είναι παρά μόνο όνειρα, γι' αυτό δεν τους δίνω σημασία. Για παράδειγμα, κάποτε ονειρεύτηκα ότι σ' ένα χωριό έξω από την πόλη, υπήρχε κρυμμένος ένας σπουδαίος θησαυρός. Θυμάμαι με λεπτομέρεια αυτό το όνειρο. Ήταν μια φτωχική καλύβα, δίπλα σ' ένα μικρό αγρόκτημα, περνούσε μάλιστα κι ένα μικρό ποταμάκι από μπροστά. Σύμφωνα με το όνειρο αυτό λοιπόν, αν πήγαινα εκεί, θα εύρισκα ένα μεγάλο θησαυρό! Βέβαια δεν πήγα ποτέ, γιατί τα όνειρα αυτά δεν βγαίνουν αληθινά».*

Ο άνθρωπος έμεινε κατάπληκτος, καθώς άκουγε το διοικητή να περιγράφει το μέρος που είχε δει στο όνειρό του, γιατί ταίριαζε απόλυτα με το χωριό του και την καλύβα του! Τελικά ο διοικητής του είπε να γυρίσει στο χωριό του και αυτός έφυγε γεμάτος ανυπομονησία, ελπίζοντας ότι θα μπορούσε πραγματικά να υπάρχει αυτός ο θησαυρός και να τον περιμένει εκεί ακριβώς, μπροστά στο κατώφλι του.

Μόλις έφτασε σπίτι του, άρχισε να σκάβει στο σημείο που του είχε περιγράψει ο διοικητής και πραγματικά ανακάλυψε ένα μεγάλο κουτί γεμάτο νομίσματα μεγάλης αξίας! Μ' αυτά θα γινόταν πλούσιος για την υπόλοιπη ζωή του, όμως πώς ήταν δυνατόν, σκέφτηκε, να υπάρχει όλα αυτά τα χρόνια αυτός ο θησαυρός κρυμμένος, ακριβώς μπροστά στο σπίτι του, ενώ αυτός ζούσε μέσα στη φτώχια;

Κατά παρόμοιο τρόπο κι εμείς ψάχνουμε όλο τον κόσμο για αγάπη, ενώ αυτή βρίσκεται κρυμμένη μέσα μας. Η αγάπη υπάρχει μέσα σε όλα τα πλάσματα. Στην πραγματικότητα αυτή είναι η αληθινή μας φύση. Ο αληθινός μας εαυτός είναι η ψυχή και η ψυχή είναι γεμάτη αγάπη. Η ψυχή μας είναι ένας σπινθήρας του Ανώτερου Εαυτού, του Δημιουργού. Οι Γραφές περιγράφουν τον Θεό σαν ένα Ωκεανό Αγάπης. Η ψυχή μας είναι ακριβώς της ίδιας ουσίας. Αν μπορέσουμε να στραφούμε μέσα μας, θα ανακαλύψουμε την ανώτατη μορφή Αγάπης. Θα ανακαλύψουμε τον Ωκεανό της Αγάπης, που είναι ο Θεός. Ο καθένας από μας είναι μια σπίθα του Θεού. Όλοι μας δημιουργηθήκαμε απ' Αυτόν και αυτός είναι ο λόγος που Εκείνος αγαπάει κάθε ψυχή που υπάρχει μέσα στη Δημιουργία. Μας περιμένει με λαχτάρα να στρέψουμε σ' Αυτόν το πρόσωπό μας. Μας περιμένει να κάνουμε τα πρώτα βήματα, που οδηγούν στην κατοικία Του. Στην τωρινή μας κατάσταση, είμαστε βυθισμένοι μέσα στον κόσμο των αισθήσεων και σπάνια σκεφτόμαστε τον Θεό και συνήθως τότε μόνο, όταν έχου-

με προβλήματα. Εκείνος μας αφήνει στα τεχνάσματά μας και δεν μας επιβάλλει τον Εαυτό Του. Όμως δεν παύει να μας ψιθυρίζει με γλυκιά φωνή, ελπίζοντας πως κάποια μέρα θα επιστρέψουμε μέσα στις ανοιχτές αγκάλες Του.

Κατά τη διάρκεια της ζωής μας υπάρχουν στιγμές, που αισθανόμαστε ότι βρισκόμαστε πιο κοντά στον Θεό. Οι στιγμές αυτές είναι στιγμές έξαρσης, καθώς αισθανόμαστε ότι κάτι μας συνδέει μαζί Του. Μερικοί μάλιστα μπορεί να χύνουν δάκρυα καθώς ξαναθυμούνται αυτή την αγάπη, που ενώ μοιάζει τόσο οικεία, είναι σαν παλιά ανάμνηση από το παρελθόν μας. Μερικές φορές συμβαίνει να ακούσουμε ένα ωραίο μουσικό κομμάτι που να μας συγκινεί ή να διαβάσουμε ένα ύμνο ή κάποιο απόσπασμα από τις Γραφές και αυτά να μας ξυπνούν τη λαχτάρα για τον Θεό. Άλλες φορές μπορεί να μάθουμε για κάποιες ευγενικές πράξεις, που κι αυτές ξυπνούν κάποια ανώτερα συναισθήματα μέσα μας. Μπορεί ακόμα να συναντήσουμε κάποιον, που είναι αφοσιωμένος στον Θεό και μας δημιουργείται η επιθυμία να τον μιμηθούμε.

Όλα αυτά είναι καταστάσεις με τις οποίες ο Θεός μας υπενθυμίζει ευγενικά την Παρουσία Του. Κάθε φορά που ακούμε το κάλεσμά Του, έχουμε την ευκαιρία να επιστρέψουμε σ' Εκείνον. Μερικοί από μας παραβλέπουν αυτές τις ευκαιρίες που τους δίνονται, για να ξαναμπούν στον αεικίνητο τροχό της ζωής. Άλλοι ωθούνται να αναζητήσουν την Πηγή από την οποία προέρχονται αυτοί οι απαλοί ψίθυροι. Οι άνθρωποι αυτοί είναι εκείνοι που αφυπνίζονται με τη συνειδητοποίηση της ανώτερης φύσης μας. Είναι εκείνοι που αρχίζουν να παρακαλούν τον Θεό να τους βοηθήσει να Τον βρουν.

ΣΑΝΤ ΝΤΑΡΣΑΝ ΣΙΝΓΚ



Αληθινή αγάπη

Ο Σαντ Ντάρσαν Σίνγκ Τζι έδωσε αυτό το Σάτσανγκ, που βασίζεται σ' έναν ύμνο του Καμπίρ Σαχίμπ, στο Κιρπάλ Άσραμ. Το κείμενο δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Sat Sandesh, τον Αύγουστο του 1982.

Αγάπα μόνο Εκείνον που υπάρχει από την αρχή των αιώνων.
Ο άνθρωπος χωρίς αγάπη δε βρίσκει καταφύγιο ούτε τόπο ανάπαυσης.
Ο Αληθινός Ένας αποκαλύπτεται μόνο από τους εραστές του Θείου Λόγου.
Ο Λόγος θα σε οδηγήσει στην Πατρίδα σου, που βρίσκεται πέρα από το χρόνο και το θάνατο και δεν θα επιστρέψεις πλέον στη δίνη της ύλης.
Το νερό του ωκεανού δεν διαφέρει από τον ίδιο τον ωκεανό, που τα κύματα του ορθώνονται, αναμιγνύονται
και στο τέλος γίνονται ένα.
Τέτοιο είναι το μεγαλείο του Διδασκάλου της Αλήθειας.
Γι' αυτό, αγαπημένε φίλε, ο Καμπίρ σε προτρέπει ξανά και ξανά:
«Μόνο όταν χάσει το «εγώ» του άνθρωπος, βρίσκει τον Θεό και φτάνει στην αληθινή του Πατρίδα».

Καμπίρ Σαχίμπ

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα στην μνήμη του θανάτου του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, του μεγάλου Διδασκάλου που ήταν η Ζωή της ζωής μας και ο ενσαρκωμένος Θεός. Ήταν μια εικόνα της Θείας φύσης μας. Στην πραγματικότητα ήταν το ίδιο το Θείο σε ανθρώπινη έκφραση. Ο Θεός είναι Αγάπη και η δύναμη του Θεού

που παίρνει ανθρώπινη μορφή είναι ενσαρκωμένη Αγάπη. Από την χαραυγή του κόσμου, οι άγιοι, οι σοφοί και οι προφήτες του Θεού διακηρύσσουν ότι ο Θεός είναι Αγάπη και η ψυχή είναι Αγάπη, αφού είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό, και ο δρόμος που οδηγεί στον Θεό είναι επίσης μέσα από την Αγάπη. Ο Χαζούρ Μαχαράτζ ήταν η κορωνίδα της αγάπης και μας δίδαξε την Αγάπη. Σε κάποιους στίχους μου λέω:

Έμαθα να αγαπώ όλη τη Δημιουργία σαν δική μου.
Το μήνυμα σου της αγάπης είναι το ίδιο το νόημα της ζωής μου.
Αγκάλιασε τον καθένα σαν να' ναι δικός σου.
Και μοίρασε απλόχερα την αγάπη σου, όπου κι αν πας.

Η ουσία των διδαγμάτων του Χαζούρ ήταν ότι η ζωή μας πρέπει να βασίζεται στην ειλικρίνεια και στην αγνότητα και ακόμα ότι θα πρέπει να τρέφουμε αισθήματα αγάπης, όχι μόνο για τους ανθρώπους αλλά για όλη την Δημιουργία. Πρώτα απ' όλα, θα πρέπει να αγαπάμε το Διδάσκαλό μας, διότι είναι η ενσάρκωση του Θεού και μέσα από την αγάπη Του και μόνο θα γνωρίσουμε τον εαυτό μας και θα βρούμε τον Θεό. Όλοι οι Άγιοι έχουν υμνήσει την αγάπη, ο καθένας με το δικό του απαράμιλλο τρόπο, όπως και ο Καμπίρ, στον ύμνο που μόλις ακούσαμε.

Ο Καμπίρ Σαχίμπ έζησε από το 1398 μέχρι το 1512 και ευλόγησε με την παρουσία Του την Ινδία και το λαό της για 120 χρόνια. Λέγεται ότι γεννήθηκε στο Κασί, που σήμερα ονομάζεται Βαρανάσι (*Μπενάρες*). Ένας υφαντουργός, ο Νούρ Αλί, είδε τον Καμπίρ βρέφος να επιπλέει πάνω σε φύλλα λωτού στην επιφάνεια μιας δεξαμενής και τον πήρε σπίτι του, όπου και τον μεγάλωσε. Έτσι, ο Καμπίρ έμαθε την τέχνη της υφαντουργίας και έβγαζε από αυτή τα προς το ζην. Ο Καμπίρ ήταν ο πρώτος ανάμεσα στους Αγίους και ο Κιρπάλ Σινγκ τον χαρακτήριζε σαν τον Πατέρα της Πνευματικότητας που αποκάλυψε τα πιο βαθιά μυστικά της. Ο Αμπντούλ Φαζάλ, ο μεγάλος λόγιος εκείνης της εποχής που ήταν στην αυλή του αυτοκράτορα Άκμπαρ, αναφέρει για τον Καμπίρ ότι πίστευε στο ενιαίο όλης της Δημιουργίας και ότι στη ζωή Του και με τη διδασκαλία Του στάθηκε πάνω απ' όλα τα δόγματα. Ο Καμπίρ ήταν σύγχρονος του Γκουρού Νάνακ (1469-1539) για μια περίοδο 49 ετών. Έδωσε τις διδασκαλίες Του σε προφορικό και γραπτό λόγο χρησιμοποιώντας την γλώσσα της εποχής του, ενώ μέχρι τότε η γλώσσα που χρησιμοποιούσαν οι λόγιοι και οι Άγιοι ήταν τα Σανσκριτικά. Το συγγραφικό του έργο

αποτελείται από εξήντα ένα βιβλία.

Οι δύο κυρίαρχες θρησκείες της εποχής του ήταν ο Ινδουισμός και ο Ισλαμισμός, όμως οι ιεροφάντες και των δύο αυτών θρησκειών είχαν σταδιακά ξεχάσει την αληθινή ουσία της πνευματικότητας και είχαν γίνει αιχμάλωτοι σε τελετές και τελετουργικά. Όταν ο άνθρωπος ασχολείται μόνο με την απαγγελία θρησκευτικών ύμνων και εξωτερικών ασκήσεων, χάνει την ουσία της θρησκείας. Έτσι οι κεφαλές και των δύο αυτών θρησκειών κρατούσαν τους πιστούς τους μπερδεμένους σε μια εξωτερική τυπολατρία. Ο Καμπίρ κατέκρινε δριμύτατα τις τυπολατρικές πρακτικές και τόνιζε ιδιαίτερα ότι, για να επιτευχθεί ο αληθινός σκοπός της θρησκείας, που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση, είναι απαραίτητη η βοήθεια ενός άγιου Τέλειου Διδασκάλου, που είναι ο μόνος στον κόσμο που μπορεί να αποκαλύψει τα μυστικά της θεότητας, να μεταδώσει τη γνώση του θείου και του ενυπάρχοντος στον άνθρωπο Λόγου. Δεν απασχολούσε τους ανθρώπους με εξωτερικούς τύπους και τελετουργικά και επιπλέον δεν ενέκρινε τη λατρεία των ειδώλων, τις ταξικές διακρίσεις, την κρεατοφαγία και τη χρήση οινοπνευματωδών ποτών. Δίδαξε ότι το να υιοθετούμε τις γνωστές δραστηριότητες ενός ασκητή ή ενός ιερέα, το να βάζουμε στο μέτωπο χρωματιστά σημάδια, για να υποδηλώσουμε την κοινωνική μας τάξη ή το να γυρνάμε τις χάντρες του κομπολογιού, με κανένα τρόπο δεν μας οδηγούν κοντά στον Θεό. Έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στην αναγκαιότητα να είναι η ζωή μας αγνή και ενάρετη. Μας έφερε το μήνυμα της ενότητας, της συγχώρεσης και της παγκόσμιας συναδέλφωσης. Ήταν επόμενο τα χρόνια εκείνα, τα θεία λόγια Του και τα διδάγματα Του να φέρουν επανάσταση στη θρησκευτική σκέψη της χώρας. Σε μια εποχή που οι κοινότητες των Ινδουιστών και των Μουσουλμάνων είχαν μεγάλο μίσος μεταξύ τους, είναι αξιοσημείωτο ότι εκείνος είχε για μαθητές του και Ινδουιστές και Μουσουλμάνους που ήταν μεταξύ τους απόλυτα αγαπημένοι.

Η αγάπη του κόσμου γι' Αυτόν ήταν τόσο μεγάλη, που όταν πέθανε, όπως λέει η παράδοση, τόσο οι Μουσουλμάνοι όσο και οι Ινδουιστές ισχυριζόντουσαν ότι ο Καμπίρ άνηκε στη δικιά τους θρησκεία και κατά συνέπεια θα έπρεπε να κηδευτεί σύμφωνα με τα δικά τους έθιμα και σύμφωνα με τις δικές τους παραδόσεις: οι Ινδουιστές ήθελαν να τον αποτεφρώσουν και οι Μουσουλμάνοι να τον ενταφιάσουν. Ήταν όμως ποτέ δυνατόν ο θάνατος του Αποστόλου της Αγάπης και της Ειρήνης να αποτελέσει αφορμή για διενέξεις; Όταν λοιπόν οι μαθητές

έβγαλαν το σάβανο που κάλυπτε το κορμί του, βρέθηκαν μπροστά σ’ ένα σωρό από λουλούδια που τα μοίρασαν μεταξύ τους. Για να παραμείνει ανεξίτηλο στη μνήμη των ανθρώπων αυτό το θαύμα, οι μαθητές του έχτισαν σ’ εκείνο το σημείο, πλάι-πλάι, έναν Ινδουιστικό ναό κι ένα Μουσουλμανικό τέμενος.

Αγάπα μόνον Εκείνον που υπάρχει από την αρχή των αιώνων.
Ο άνθρωπος χωρίς αγάπη δε βρίσκει καταφύγιο ούτε τόπο ανάπαυσης.

Ο Καμπίρ λέει ότι μπορούμε να πραγματώσουμε τον Θεό μόνο μέσω της αληθινής αγάπης. Η εγκόσμια αγάπη είναι ψεύτικη, αφού είναι το αποτέλεσμα της εγωιστικής μας προσκόλλησης στις εγκόσμιες περιουσίες, στις φιλίες και στις σχέσεις μας, στις θέσεις εξουσίας και στην κοινωνική μας τάξη. Τέτοιου τύπου προσκολλήσεις αποδεικνύονται απατηλές. Αν στεκόμασταν μια στιγμή, για να στοχαστούμε τη ζωή μας, θα συνειδητοποιούσαμε ότι κανένα απ’ αυτά δεν παραμένει για πάντα μαζί μας. Όταν οι συγκυρίες αλλάζουν προς το χειρότερο, οι φίλοι και οι συγγενείς συχνά μας εγκαταλείπουν. Όσο καιρό ευημερούμε και είμαστε στην ακμή μας, οι άνθρωποι μας πλησιάζουν παρακινούμενοι από ιδιοτελή ελατήρια. Όταν όμως η τύχη πάψει να μας χαμογελάει, με την πρώτη ευκαιρία φεύγουν. Ακόμη και οι πιο στενοί μας φίλοι μένουν κοντά μας μόνο μέχρι τη στιγμή του θανάτου. Όλες οι ανθρώπινες σχέσεις υποχρεωτικά τερματίζονται στον τάφο, αφού η ψυχή του νεκρού αναχωρεί από τον κόσμο μόνη και χωρίς φίλους. Αυτή είναι η κατάληξη κάθε εγκόσμιας αγάπης.

Υπάρχει όμως και μια άλλου τύπου αγάπη, η αγάπη ενός Τέλειου Διδασκάλου, η οποία μας συντροφεύει και μετά το θάνατο και ακόμα μας δίνει τη δυνατότητα να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και να γίνουμε «ένα» με τον Θεό. Οι εγκόσμιες προσκολλήσεις είναι κούφιες και απατηλές. Ο κόσμος εκ φύσεως φθείρεται και οι ψευδαισθήσεις στις οποίες πιστεύει αποδεικνύονται εφήμερες. Πρέπει λοιπόν να είμαστε οι αναζητητές της αθανασίας και πρέπει να φυλάμε την αγάπη μας μόνο για κάποιον που είναι άφθαρτος και αιώνιος και τέτοιος μπορεί να είναι μόνον ο Διδάσκαλος μας, που ουσιαστικά είναι η ενσάρκωση του Θεού. Πολλές περιγραφές της αληθινής αγάπης έχουν δοθεί μέσα στην ιστορία. Ένας Σούφι ποιητής έχει πει:

Τι είναι αγάπη; Είναι το να γίνεις δούλος του Αγαπημένου
παραδίνοντας την καρδιά σου και ζώντας στο θαύμα.

Πρέπει να αυτοπαραδοθούμε, ψυχή τε και σώματι, στο Διδάσκαλό

μας. Ο Μαουλάνα Ρούμι έχει πει για τον εαυτό του:

Ο Ρούμι δεν θα γινόταν ποτέ Μαουλάνα (Διδάσκαλος),
αν πρώτα δεν γινόταν δούλος του Σάμας Ταμπρίζ (του δικού του Διδασκάλου).

Κάποτε που ήταν στο Παρίσι ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έδωσε μια ομιλία σ' ένα τζαμί. Οι παρευρισκόμενοι συγκινήθηκαν βαθύτατα και ο Ιμάμης του τζαμιού του ζήτησε ένα αναμνηστικό. Ο Σαντ Κιρπάλ λοιπόν του έδωσε μια φωτογραφία του Διδασκάλου του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, γράφοντας την εξής αφιέρωση: «*Ο δούλος των δούλων σου*» κι υπέγραψε από κάτω. Αυτή είναι η αληθινή αγάπη. Τώρα συγκρίνετέ την με τη δικιά σας νοοτροπία. Όταν πηγαίνουμε να συναντήσουμε το Διδάσκαλό μας, πλημμυρίζουμε από τόση περηφάνια, που στην επιστροφή επιθυμούμε να μας υποδεχτούν και να μας καλωσορίσουν, όπως νομίζουμε πως μας πρέπει, με σεβασμό και τιμές. Έτσι βλέπουμε να μας λείπει η απαιτούμενη ταπεινότητα. Λίγοι μόνο, λίγοι τυχεροί μόνο, διαπνέονται από αληθινή αγάπη και απολαμβάνουν την πλήρη Χάρη του Διδασκάλου τους με ταπείνωση. Η αγάπη είναι ύψιστη ευλογία.

Πώς μπορούμε να προσφέρουμε την καρδιά μας στον Αγαπημένο μας; Μπορούμε να το κάνουμε μόνο, αν η καρδιά μας μάς ανήκει. Στην ορολογία των Σούφις ‘‘καρδιά’’ σημαίνει ψυχή. Λέμε ότι η καρδιά μας μάς ανήκει, όμως αυτή είναι απασχολημένη με τις εγκόσμιες φροντίδες της. Μπορούμε να προσφέρουμε την καρδιά μας σε κάποιον άλλο, μόνο όταν είναι ελεύθερη και απαλλαγμένη από εγκόσμιες επιθυμίες. Ακόμη όμως και αν μπορέσουμε να το πετύχουμε, ποιος ξέρει τι παιχνίδια θα παίξει μαζί της ο Αγαπημένος;

Η ποίηση των Σούφι είναι γεμάτη με μεταφορικούς υπαινιγμούς για τα βασανιστήρια που υφίσταται ο εραστής στα χέρια του Αγαπημένου του. Συχνά του φέρεται με απόλυτη αδιαφορία. Ο εραστής μπορεί να στεναχωριέται γι' αυτό που διαδραματίζεται, αλλά δεν αφήνει ούτε μια λέξη διαμαρτυρίας να ξεφύγει από τα χείλη του. Το παράπονο είναι ιεροσυλία, είναι αμαρτία, σαν να είσαι καφίρ ή άπιστος, στη θρησκεία της αγάπης. Θεωρούμε ότι είμαστε βαθιά αφοσιωμένοι, αλλά η πίστη μας είναι τόσο ρηχή που στην πρώτη δυσκολία είμαστε έτοιμοι να απαρνηθούμε το Γκουρού μας. Ο Σαρμάντ, ένας Σούφι Άγιος, είχε πει για την αγάπη:

Αγάπη σημαίνει να παραδίνεις την καρδιά, τη ζωή και την πίστη σου. Ο κόσμος δεν έχει να σου προσφέρει καλύτερο παζάρι.

Ο αληθινός εραστής αφιερώνει όλη τη πίστη του στον Αγαπημένο, που είναι άλλωστε και το αντικείμενο της λατρείας του. Όταν ο σούφι Αμίρ Κούσρο κατηγορήθηκε ότι παραβιάζει τις αρχές του Ισλάμ, επειδή λάτρευε το Διδάσκαλό του Χαζράτ Νιζαμουντίν, βροντοφώναξε:

Ο κόσμος με κατηγορεί ότι λατρεύω είδωλα
και πράγματι είμαι ειδωλολάτρης.
Όμως γιατί να νοιάζομαι για του κόσμου τα φαινόμενα
και τη γνώμη των άλλων;

Στον Ισλαμισμό η λατρεία ειδώλων θεωρείται αμαρτία. Εκείνοι που κατηγορούσαν τον Κούσρο ότι λάτρευε απλώς και μόνο έναν άνθρωπο αντί για τον Θεό είχαν τα μάτια τους δεμένα. Αυτό που δεν αντιλαμβάνονταν είναι ότι ο Τέλειος Διδάσκαλος είναι ο ίδιος ο Θεός με σάρκα και οστά. Παρόμοια, όταν ο Σαρμάντ απαρνήθηκε όλα του τα εγκόσμια υπάρχοντα και τις φιλοδοξίες για χάρη του Διδασκάλου του και κατηγορήθηκε ότι ήταν τρελός και ότι έκανε κακό παζάρι, απάντησε ότι η ανταλλαγή που έκανε ήταν η πιο συμφέρουσα που θα μπορούσε ποτέ άνθρωπος να κάνει. Ο καθένας θα πρέπει να είναι προετοιμασμένος να θυσιάσει ακόμα και τη ζωή του για τον Διδάσκαλο. Ο Χαζράτ Σαμίρ Καρχάνι, που ήταν ένας από τους αξιοσέβαστους καθηγητές μου, έχει πει σε ένα του ποίημα:

Τίποτα σ' αυτό τον κόσμο δεν είναι πιο λατρευτό
από την ίδια την ζωή.
Κι όμως συνάντησα Εκείνον που είναι πιο λατρευτός
και απ' την ζωή.

Η ζωή δεν έχει καλύτερο σκοπό να υπηρετήσει από την αυτοπαράδοση στον Αγαπημένο. Αν αγαπάτε αληθινά τον Διδάσκαλο, πρέπει να τον έχετε διαρκώς στο νου σας. Με άλλα λόγια, η προσοχή σας να είναι συνεχώς στραμμένη σ' Εκείνον. Αυτή η συνεχής εστίαση της προσοχής σ' Αυτόν θα σας βοηθήσει στη γρήγορη, συνεχή και σταθερή συγκέντρωσή σας στον Τρίτο Οφθαλμό, όταν αργότερα θα κάνετε την άσκηση του *ντιάν*. Βέβαια το να θυμόμαστε την όμορφη φιγούρα του Διδασκάλου και να προσπαθούμε να οραματιστούμε τη μορφή του δεν είναι αρκετό. Όμως αν Τον αγαπάτε αληθινά, τη στιγμή που κλείνετε τα μάτια σας, Εκείνος στέκεται ακριβώς μπροστά σας χωρίς να απαιτείται καμιά προσπάθεια από μέρους σας. Ο Σαντ Κιρπάλ έλεγε ότι μια μάνα δεν χρειάζεται να σχηματίσει με το μυαλό της ή να φανταστεί την εικόνα του παιδιού της. Το μέγεθος της αγάπης της είναι τέτοιο, που μόλις θυμηθεί το παιδί της, το βλέπει

να στέκει μπροστά στα μάτια του νου της. Όταν η αγάπη σας για τον Διδάσκαλο είναι απόλυτη και ανόθευτη, το μόνο που πρέπει να κάνετε, προκειμένου να δείτε την ακτινοβόλο μορφή Του, είναι απλώς να κλείσετε τα μάτια σας. Ο Σοάμι Σιβ Νταγιάλ Σινγκ έχει πει:

Διαλογίσου στη μορφή του Γκουρού.
Δίχως Αυτόν δεν υπάρχει σωτηρία.

Ετυμολογικά η λέξη "*dhyan*"– (*ντιάν*) προέρχεται από τη σανσκριτική ρίζα *dhi*, που σημαίνει "συνδέω την προσοχή μου με κάποιον". Όταν αγαπάμε, νιώθουμε δικό μας τον Αγαπημένο μας. Η Ινδική λέξη για τη λατρεία είναι "*upasana*"– *(ουπασάνα),* που σημαίνει "το να κάθεται κανείς κοντά σε κάποιον". Όταν είμαστε λοιπόν απασχολημένοι στην ουπασάνα του Γκουρού, αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα το να καθόμαστε δίπλα του.

Το να καθίσεις μια ώρα στη συντροφιά ενός Αγίου,
είναι καλύτερο από εκατό χρόνια ειλικρινούς λατρείας.

Το να καθίσουμε στα ιερά πόδια ενός Διδασκάλου λίγα λεπτά προσφέρει μεγαλύτερη ανταμοιβή από πολλά χρόνια διαλογισμού, γιατί εκεί υπάρχει ακτινοβολία και φόρτιση, Φως που αστράφτει από μάτι σε μάτι. Βαπτιζόμαστε στο "χρώμα" του Διδασκάλου. Αγάπη σημαίνει να αποβάλλουμε κάθε σκέψη από το νου, εκτός από εκείνη του Διδασκάλου. Ο Χαφίζ λέει:

Ο χώρος της καρδιάς μου τόσο πλημμύρισε από τον Αγαπημένο μου,
που όλες οι σκέψεις του εαυτού μου αποβλήθηκαν απ' το μυαλό μου.

Χάνοντας τον εαυτό μας στον Διδάσκαλο, στην πραγματικότητα ανακαλύπτουμε τον εαυτό σας. Το ατομικό 'εγώ' εξαλείφεται. Όσο καιρό θεωρούμε ότι εμείς οι ίδιοι είμαστε οι πράττοντες, δεν μπορούμε να απορροφηθούμε από τον Αγαπημένο. Όταν ο Διδάσκαλος γίνεται ο πράττων σε όλες τις ενέργειες μας, είμαστε ευλογημένοι και εδώ και στην μετέπειτα ύπαρξή μας. Αυτοπαράδοση σημαίνει να αφήσουμε τον Διδάσκαλο να μας αναλάβει απόλυτα και να καθοδηγεί όλες μας τις ενέργειες. Μόνο μέσα από την συνεχή συντροφιά με τον Διδάσκαλο, ο δεσμός της αγάπης μας μεγαλώνει και δυναμώνει. Στο Γκουρμπάνι αναφέρεται:

Οι Άγιοι είναι αμφορείς γεμάτοι με το κρασί της αγάπης.
Στη συντροφιά Τους, όλοι μεθάμε από αυτή.

Λέγεται ότι κάποτε η Ζαμπού, η κόρη του αυτοκράτορα Σαχ Τζαχάν, επισκέφτηκε έναν Άγιο, τον Σαρμπάντ και του ζήτησε να μάθει για τη μεγάλη αγάπη. Ως απάντηση ο Σαρμπάντ απάγγειλε τους εξής

στίχους:

Ώ, Σαρμπάντ! Ο πόνος της αγάπης δεν είναι για τους λάγνους.
Τι ξέρει η μύγα για το πάθος της νυχτοπεταλούδας για το φως,
που την κάνει να καίγεται στην καρδιά της φλόγας;
Μας παίρνει μια ζωή ολόκληρη να αγκαλιάσουμε τον Θείο
Αγαπημένο, κι αυτή η ευλογία δεν είναι για τους πολλούς.

Η αγάπη συνοδεύεται από μια φλογερή λαχτάρα για ένωση.

Ο Γκαλίμπ λέει:

Έχω μουσκέψει από λαχτάρα, όπως τα έγχορδα από μουσική.
Χτύπα την κάθε μου χορδή και δες τι βγαίνει.

Δεν μπορεί να υπάρξει αληθινή αγάπη, αν ο εραστής δεν κατακλυστεί από λαχτάρα, φλογερό πάθος και ζήλο. Αν προφέρετε σ' έναν τέτοιο άνθρωπο το όνομα του Θεού ή αυτό του Αγαπημένου του, αμέσως δάκρυα θα φανούν στα μάτια του. Σήμερα καθόμαστε στην ενθύμηση του μεγάλου μας Διδασκάλου Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν κι αν πραγματικά αξίζουμε να λεγόμαστε μαθητές του, τα μάτια μας θα πρέπει να είναι υγρά από δάκρυα και η καρδιά μας να πλημμυρίζει από λαχτάρα. Αν η καρδιά είναι αδειανή και τα μάτια στεγνά, η αγάπη μας δεν είναι αληθινή. Ο Σαρμπάντ λέει ότι όσοι αναζητούν προσωπικά οφέλη δεν μπορούν να λάβουν το δώρο της αγάπης. Η αγάπη είναι θυσία: η νυχτοπεταλούδα καίγεται ορμώντας στη φλόγα. Τι μπορεί να ξέρει μια μύγα για τη λαχτάρα, την πλησμονή και την έκσταση που νιώθει η νυχτοπεταλούδα; Ο Σααντί απευθυνόμενος στον Αγαπημένο του έλεγε:

Η υπομονή και η λαχτάρα μου, ξεπέρασαν τα όριά τους.
Αν ακόμα και τώρα μένεις ασυγκίνητος, δεν μπορώ να αντέξω άλλο.

Η αγάπη δοκιμάζεται με την υπομονή. Κάποιοι από τους Δυτικούς αδελφούς μας είναι τόσο ανυπόμονοι, που όταν προσεύχονται λένε: *«Κύριε, ευλόγησέ με, με υπομονή»* και προσθέτουν: *«Αλλά κάνε το τώρα αμέσως»*. Όμως, όπως λέει ο Σαρμάντ, ο εραστής οφείλει να υποστεί και να αντέξει τα πάντα. Ακόμα κι αν υποφέρει μια ολόκληρη ζωή, ο Αγαπημένος μπορεί να μη καταδεχτεί να του δώσει παρά μια μόνο ματιά Του. Οφείλουμε να επιμένουμε και να έχουμε υπομονή, για να αξιωθούμε να συναντήσουμε την απαστράπτουσα μορφή του Διδασκάλου. Πολλοί από εμάς όμως επιμένουν να βιώσουν αυτή την εμπειρία από την πρώτη κιόλας στιγμή της μύησής τους. Αλλά ακριβώς, όπως δεν μπορούμε να απαιτήσουμε από κάποιον την αγάπη του, έτσι κι η αγάπη δε χαρίζεται, επειδή τη δικαιούμαστε. Η

αγάπη μας χαρίζεται σαν δώρο από τον Αγαπημένο κι αυτό το δώρο δεν προσφέρεται σε όλους. Η αγάπη απαιτεί προσφορά και θυσία, απαιτεί αυτοπαράδοση στον Αγαπημένο, παράδοση του σώματος, του νου και της περιουσίας μας. *«Αγάπα Κύριον τον Θεόν σου εξ' όλης της καρδίας, εξ' όλης της ψυχής και εξ' όλης της διανοίας σου»*, έλεγε ο Ιησούς.

Η αγάπη είναι δώρο του Διδασκάλου στο μαθητή. Όταν αγαπάμε τα πράγματα αυτού του κόσμου, δρέπουμε μόνο απογοήτευση, γιατί αγαπάμε κάτι που είναι παροδικό και εφήμερο. Η αγάπη όμως του Διδασκάλου είναι κάτι που μένει. Μας βοηθάει σε κάθε σφαίρα της ζωής και είναι προστάτης μας και στη ζωή και στο θάνατο. Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν έλεγε πως, όταν ο Γκουρού δίνει τη μύηση, έρχεται να μετακομίσει μέσα μας και δεν μας εγκαταλείπει μέχρι να μας οδηγήσει στην Αγκαλιά του Σατ Πουρούς. Η δικιά Του δύναμη μας δίνει τη δυνατότητα να υψωθούμε προς τα πάνω. Ο Σοαμίτζι έχει πει:

Μόνο με τη χάρη του Γκουρού ο Λόγος πραγματικά εκδηλώνεται.
Ο ανυπέρβλητος Γκουρού τραβάει την ψυχή προς τα πάνω.

Αν δεν εμποτιστούμε με την αγάπη Του, θα συνεχίσουμε να κινούμαστε στο τροχό των γεννήσεων και των θανάτων, αιχμάλωτοι στον κύκλο των 8,4 εκατομμυρίων μορφών ζωής. Η αγάπη για τον Διδάσκαλο είναι το μόνο μέσο διαφυγής.

Ο Αληθινός Ένας ανακαλύπτεται μέσω ενός εραστή του Νaάμ.
Σε οδηγεί στην Πατρίδα σου, πέρα από το χώρο και το χρόνο
και δεν επιστρέφεις πλέον στη δίνη της ύλης.

Ο Διδάσκαλος σας μεταφέρει στη γη της επαγγελίας, όπου κανείς δεν πεθαίνει ούτε γερνάει. Γίνεστε ένα με τον Θεό και απελευθερώνεστε για πάντα. Όπως έχει πει και ο Χαφίζ:

Αντλώντας ζωή από την αγάπη, ποτέ δεν πεθαίνουμε.
Η αθανασία μας καταγράφεται στα χρονικά του κόσμου.

Υπάρχει μόνο ο Ένας, ο Αληθινός Ένας για τον οποίο ο Γκουρού Νάνακ λέει:

Υπήρχε, όταν δεν υπήρχε τίποτα.
Υπήρχε πριν την αρχή του κόσμου.
Υπάρχει και τώρα, ω Νάνακ !
Και θα υπάρχει για πάντα.

Μόνο μέσω του Ναάμ ή Λόγου, το οποίο είναι δώρο του Διδασκάλου, μπορούμε να Τον πραγματώσουμε. Τι είναι το Ναάμ; Το Ναάμ είναι "ήχος", είναι ένα ρεύμα Ζωής, ένα Φως που λάμπει πάντα μέσα

μας. Το Ναάμ είναι ο Δημιουργός και ο συντηρητής όλων όσων υπάρχουν. Όταν ο Θεός θέλησε να εκδηλωθεί, υιοθέτησε τη μορφή Φωτός και της Μουσικής των Σφαιρών, που μαζί ονομάζονται Ναάμ ή Λόγος. Ο τρόπος με τον οποίο ο Διδάσκαλος μας οδηγεί πίσω στη Θεία Πηγή μας είναι με το να μας συνδέει με αυτή τη Δύναμη.

«Ω, Νάνακ!
Το Νάαμ είναι το πλοίο που μας μεταφέρει στο στόχο μας».
Το νερό του ωκεανού δεν διαφέρει απ' τον ίδιο τον ωκεανό,
τα κύματα του ορθώνονται κι αναμιγνύονται
και στο τέλος γίνονται ένα.
Αυτό είναι το μήνυμα του Διδασκάλου της αλήθειας.

Το σώμα παρομοιάζεται με την κοίτη του ποταμού και η ψυχή μέσα μας, που είναι το τμήμα της Θεϊκής υπόστασης, είναι τα κρυστάλλινα και γάργαρα ρεύματα του Ύδατος της Ζωής. Ο Θεός και η ψυχή έρχονται σε επαφή κι αναμιγνύονται σ' αυτό το έδαφος. Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν έλεγε συχνά ότι δεν πίστευε στη μετά θάνατον σωτηρία. Πίστευε στη σωτηρία εδώ και τώρα.

Επιβάλλεται να γίνουμε ένα με το Γκουρού, γιατί μας κάνει να καταλάβουμε ότι δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο άτομο και στον Δημιουργό, ανάμεσα στα κύματα του ωκεανού και στον ίδιο τον ωκεανό. Παρόμοια, όταν η ψυχή βυθίζεται στον Θεό, γίνεται ένα με Εκείνον. Η ψυχή μας πρώτα συγχωνεύεται με τον Γκουρού, ολοκληρώνοντας το πρώτο στάδιο της πνευματικότητας που ονομάζεται *φάνα-φιλ-σεΐχ* και στη συνέχεια είναι που ενώνεται με τον Θεό, φτάνοντας στο τελικό στάδιο που ονομάζεται *φάνα-φιλ-Αλλάχ*. Τότε δεν υπάρχει πια διαφορά μεταξύ ψυχής και Θεού.

Ο Καμπίρ σας θυμίζει ξανά και ξανά:
Ο άνθρωπος μόνο όταν χάσει το "εγώ" του, βρίσκει τον Θεό
και φτάνει στην αληθινή του Πατρίδα.

Επίμονα και με πολλή αγάπη ο Καμπίρ εξηγεί ότι δεν μπορούμε να οδηγηθούμε κοντά στον Θεό, όσο είμαστε αυτάρεσκοι και έχουμε μεγάλο εγωισμό. Όταν ήταν νέος, ο Γκουρού Νάνακ δούλευε υπάλληλος σε ένα κατάστημα. Μια μέρα ζύγιζε σιτάρι, για να το πουλήσει στους πελάτες του. Καθώς μετρούσε τα κιλά – ένα, δύο, τρία κλπ.–, έφτασε στον αριθμό δεκατρία, που στα Ινδικά λέγεται "tehra" (*τέρα*). *Thera* όμως εκτός από δεκατρία σημαίνει και *"δικός σου"*. Τη στιγμή λοιπόν που πρόφερε τη λέξη *τέρα*, ο Νάνακ χάθηκε τόσο πολύ στη σκέψη του Κυρίου, που συνέχισε να επαναλαμβάνει τη λέξη *τέρα,*

δηλαδή δικός σου, δικός σου, δικός σου και συνέχισε να δίνει όλο και περισσότερο στάρι στους πελάτες του. Ακριβώς όπως ο Νάνακ, έτσι κι εμείς πρέπει να εγκαταλείψουμε τα μικρά μας εγώ και να χάσουμε τον εαυτό μας στον Θεό. Εκείνος που έχει ανακαλύψει το μυστικό του ‘‘δικός σου’’, σίγουρα θα Τον βρει. Ο Καμπίρ διακηρύσσει πως, αν επιθυμούμε να εισέλθουμε στο Σατς Καντ, οφείλουμε να αγαπάμε τον Διδάσκαλο μας και να εγκαταλείψουμε κάθε σκέψη του εαυτού ή αλλιώς της ατομικής μας ύπαρξης.

Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, του οποίου την επέτειο γιορτάζουμε σήμερα, ήταν η προσωποποιημένη αγάπη και η ενσάρκωση του Θεού. Μας δίδαξε το αληθινό νόημα της αδελφοσύνης του ανθρώπου και της παγκόσμιας αγάπης. Μετά απ’ αυτόν, ο πνευματικός του γιος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, συνέχισε την Αποστολή του. Παρουσίασε τις διδασκαλίες Του μέσα από την συνδιάσκεψη για την Παγκόσμια Συναδέλφωση των Θρησκειών και στο Παγκόσμιο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου. Έφερε μαζί στο ίδιο τραπέζι ανθρώπους από διαφορετικές θρησκείες και χώρες και τους έπεισε ότι η πεμπτουσία όλων των θρησκειών είναι η ίδια. Δίδαξε ότι ο Θεός είναι αγάπη, ότι η ψυχή μας, που είναι της ίδιας ουσίας, είναι μια ενσάρκωση της αγάπης και ότι ο δρόμος προς τη Θέωση περνάει μέσα από την αγάπη. Πρέπει επομένως να αγαπάμε όλη την ανθρωπότητα και όλη τη Δημιουργία. Κάθε φύλλο και κάθε λουλούδι θα πρέπει να είναι αντικείμενο αγάπης για μας. Θα πρέπει να τροφοδοτήσουμε τις πανανθρώπινες αξίες και να γίνουμε ενσαρκωτές της αληθινής αγάπης. Μόνο με αυτό τον τρόπο θα γίνουμε αθάνατοι και θα φτάσουμε στην κατοικία του Αιώνιου Αγαπημένου.

Η θεραπεία της αγάπης

(Ομιλία του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ το καλοκαίρι του 1977)

Από τότε που χωριστήκαμε από το Δημιουργό μας, εδώ και αμέτρητους αιώνες, λαχταράμε συνεχώς και ποθούμε να ενωθούμε ξανά μαζί Του. Υπομένουμε τις δοκιμασίες και τα βάσανα στα οποία μας υποβάλλει η πορεία μας στον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων και αναζητούμε εναγωνίως τη θεραπεία για αυτή την κατάσταση. Πάντοτε αναζητούμε μια θεραπεία που θα μας ανακουφίσει από τον πόνο. Και αυτή είναι η *"θεραπεία της αγάπης"*.

Η αληθινή θεραπεία της Αγάπης είναι θεραπεία του Πνεύματος. Κατά κανόνα, δεν αντιλαμβανόμαστε τη διαφορά μεταξύ μυστικιστικής και φυσικής αγάπης. Συνεχώς συγχέουμε την αγάπη με τον πόθο και τη λαγνεία, γιατί στην πραγματικότητα η φυσική αγάπη είναι πόθος. Η επικράτεια όμως του πνεύματος βρίσκεται πολύ ψηλά, ενώ το επίπεδο του σώματος και των συναισθημάτων βρίσκεται πολύ πιο χαμηλά.

Υπάρχουν ποικίλες διαβαθμίσεις της αγάπης. Η αρχή είναι όταν μας αρέσει ένα άτομο και στη συνέχεια αρχίζουμε να το αναπολούμε. Σταδιακά, η απλή ανάμνηση μετατρέπεται σε έντονη ενθύμηση που κάποιες φορές μετατρέπεται σε δάκρυα. Από τα δάκρυα φτάνουμε στο στάδιο του ερωτικού παραληρήματος. Αυτή είναι το ύψιστο σημείο που μπορεί να φτάσει η αγάπη στο εγκόσμιο και στο συναισθηματικό επίπεδο. Ωστόσο, όλες αυτές οι εμπειρίες περιορίζονται στη σφαίρα του πόθου. Ούτε καν αγγίζουν τα σύνορα και τις παρυφές της πραγματικής αγάπης. Η αγάπη είναι μια εξαιρετική εμπειρία, ευγενής και Θεία. Η πραγματική αγάπη είναι αγνή και συνεπάγεται αγνότητα

της ανώτατης τάξης. Αντίθετα, τα συναισθήματά μας και μόνο καταλήγουν στο στάδιο της ερωτικής τρέλας και το ερωτικό παραλήρημα, που δεν είναι μόνιμο και σταθερό, δεν είναι άδολο και δε διαρκεί για πάντα. Πέρα από το στάδιο της ερωτικής τρέλας, βρίσκεται η επικράτεια του πλατωνικού έρωτα, ο οποίος όπως όλοι ξέρουμε, δεν απαιτεί απτές εκδηλώσεις και εξωτερίκευση των συναισθημάτων μας. Δεν συνεπάγεται κάποιου είδους σωματική επαφή. Και πέρα από τα όρια του πλατωνικού έρωτα, βρίσκεται η επικράτεια της αληθινής αγάπης.

Η αληθινή αγάπη δεν απαιτεί κανενός είδους φυσική επαφή, αλλά υπερβαίνει κάθε φυσική επαφή. Η αληθινή θεραπεία της αγάπης συντελείται μέσω της ακτινοβολίας, μέσω της φόρτισης που μεταφέρεται από μάτια σε μάτια, από καρδιά σε καρδιά κι από ψυχή σε ψυχή. Η αγάπη διαποτίζει την ίδια μας την ύπαρξη. Εμποτίζει ολόκληρο τον οργανισμό μας: το νου, το σώμα και την ψυχή μας. Μας τυλίγει και μας περιβάλλει απόλυτα και χανόμαστε τελείως μέσα της. Η αγάπη, αρχίζει τότε να κυλάει μέσα στις φλέβες μας. Αν ποτέ σας τύχει να δείτε τις φλέβες ενός εραστή, θα διαπιστώσετε ότι είναι γεμάτες με αγάπη και όχι με αίμα. Η καρδιά ενός αληθινού εραστή εργάζεται και λειτουργεί στην επικράτεια της αγάπης, η οποία μεταμορφώνει ένα μικρό θεό στον Θεό τον ίδιο. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έλεγε συχνά ότι όλοι είμαστε μικροθεοί ή αλλιώς θεοί σε μικρογραφία και ότι είμαστε ομοούσιοι με τον Θεό. Από το στάδιο του μικροθεού μέσω της αλχημείας της αγάπης αναπτυσσόμαστε και γινόμαστε ένα με τον Θεό και αποκτάμε τα γνωρίσματα του ίδιου του Θεού.

Η αγάπη είναι ένα εξαίσιο χάρισμα. Είναι ένα δώρο που έλκει την καταγωγή του από το Άναμι, το ανώτατο πνευματικό επίπεδο και διαποτίζει τους ανθρώπους επί της γης, επιτρέποντάς τους να υπερβούν τη σωματική συνειδητότητα, να συγχωνευτούν αρχικά με το Διδάσκαλό τους και τελικά να συγχωνευτούν με τον Θεό. Η αγάπη δεν αμβλύνει τη συνειδητότητά μας. Αντίθετα, μας μπολιάζει με υπερσυνειδητότητα, έτσι ώστε η δικιά μας συνειδητότητα να εκλεπτυνθεί και να εξαγνιστεί μέχρι να χαθεί στον Ωκεανό της Πανσυνειδητότητας, τη δύναμη που ονομάζουμε Απόλυτον Θεό. Η αγάπη είναι Ουρανίως-Ουράνια και όχι εγκοσμίως-εγκόσμια. Είναι κρίμα που είμαστε τόσο πολύ βουτηγμένοι στον υλικό αυτό κόσμο και έχουμε εκφυλιστεί από το υπερσυνειδητό επίπεδο στο επίπεδο των συναισθημάτων και έχουμε εκπέσει από τα ανώτατα επίπεδα ύπαρξης στα

επίπεδα των σαρκικών επιθυμιών, με αποτέλεσμα να νομίζουμε, λανθασμένα, ότι ακολουθούμε το μονοπάτι της αγάπης. Το πραγματικό Μονοπάτι της αγάπης είναι μονοπάτι του Θεού, της υπερσυνειδητότητας και της αυτοπαράδοσης. Είναι το Μονοπάτι της πνευματικής εμπειρίας και όχι το μονοπάτι του πόθου και των σαρκικών ορέξεων που προκαλούνται από τα τεχνάσματα του νου και από τα φαύλα και διεφθαρμένα μας συναισθήματα.

Η παρερμηνεία του όρου «θεραπεία της αγάπης» είναι ένα όχημα που μας οδηγεί στο μονοπάτι της αμαρτίας προετοιμάζοντας την πτώση μας. Στο μονοπάτι της λαγνείας και της φυσικής επαφής, οι αισθήσεις μας στρέφονται εξωτερικά προς τους πειρασμούς και σε κάθε βήμα γλιστράμε. Παραπατάμε, τρικλίζουμε και κατρακυλάμε μακριά από το σκοπό μας, με αποτέλεσμα να λερώνουμε το μέτωπό μας με τη λάσπη των άνομων πράξεών μας. Το Μονοπάτι της αγάπης, αντίθετα, είναι το μονοπάτι της εσωστροφής των αισθήσεών μας, έτσι ώστε να είμαστε σε θέση να πιούμε το Ύδωρ της Ζωής, το αιώνιο Ουράνιο Φως και τον Ήχο, που εκπορεύονται από το Υπερπέραν, το πρώτο στάδιο στο οποίο φτάνουμε όταν ακολουθούμε το Μονοπάτι της αγάπης.

Η θεραπεία της αγάπης μπορεί να εφαρμοστεί μόνο από τον Θεό ή ένα Θεάνθρωπο που συναλλάσσεται με τις ψυχές, που χειρίζεται την αγνότητα και μας μεταλαμπαδεύει αγνές σκέψεις. Βαπτίζει και εξαγνίζει το νου και παρέχει στην ψυχή μας την ώθηση να πετάξει στην αρχέγονη πατρίδα της και να γίνει ένα με την αιώνια Πηγή της αγάπης. Η θεραπεία της αγάπης είναι ανυπέρβλητη και Θεία, ενώ η θεραπεία του πόθου είναι θεραπεία του νου που επιφέρει τον όλεθρό μας. Είναι δυστύχημα που η θεραπεία η οποία σχετίζεται με τις σαρκικές επιθυμίες και τη σεξουαλική επαφή ονομάζεται λανθασμένα θεραπεία αγάπης. Αυτού του τύπου η θεραπεία μας οδηγεί στους υποχθόνιους κόσμους του Άδη, στις αποτρόπαιες φωτιές της κόλασης. Ποτέ δεν μας οδηγεί στις περιοχές της αγνής συνειδητότητας ούτε μπορεί να μας προσφέρει τη νέα γέννηση και την είσοδο στη Βασιλεία του Θεού. Είναι η χειρότερη πανουργία του νου που κάνει τον ανυποψίαστο και άτυχο θύμα της να βλέπει τα πράγματα ανεστραμμένα. Καταστρέφει τη διαύγεια του νου και της ψυχής καθώς και την αγνότητα του φυσικού σώματος. Μας οδηγεί από τη μεγαλοπρέπεια στον εξευτελισμό. Στην πραγματικότητα, η χρήση του όρου “θεραπεία”, όταν αναφερόμαστε στη λαγνεία, είναι αντιφατική. Με

τον όρο "θεραπεία" δηλώνονται τα μέσα με τα οποία εξυψώνεται το σώμα, ο νους και η ψυχή, ενώ αντιθέτως ο πόθος και η λαγνεία το μόνο που κάνουν είναι να τα διαφθείρουν.

Εκείνοι που επιζητούν μια θεραπεία αγάπης που σχετίζεται με τη σεξουαλική επαφή υποφέρουν από ένα είδος οφθαλμαπάτης και δεν μπορούν να δουν τα πράγματα στις αληθινές τους διαστάσεις. Οτιδήποτε βλέπουμε σ' αυτό το κόσμο είναι μάγυα, είναι ψευδαίσθηση κι εμείς γινόμαστε βορρά τους. Υποφέρουμε από προκατειλημμένες ιδέες και βλέπουμε τα πράγματα κάτω από αυτό το πρίσμα. Μας διακατέχει η έμμονη ιδέα ότι ο κόσμος και τα σώματα είναι όμορφα. Πώς όμως μπορεί η εξωτερική εμφάνιση ενός ανθρώπου να είναι ωραιότερη από την ψυχή του; Στο βασίλειο της πνευματικής αγάπης δεν είναι η φυσική ομορφιά που μας μαγεύει. Είναι η αρχέγονη αίγλη του Θεού μέσα στον άνθρωπο εκείνο που μας μαγνητίζει και μας γοητεύει. Όταν κλείσουμε τα μάτια μας, καθίσουμε στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου και φτάσουμε στην Ακτινοβόλο Μορφή του Εσωτερικά, τότε θα αποκτήσουμε αληθινή ενόραση και θα δούμε τα πράγματα στις σωστές τους διαστάσεις.

Αν θέλουμε να σώσουμε την ψυχή μας, να εξαγνίσουμε το νου και να διατηρήσουμε την ιερότητα του σώματός μας ως τον αληθινό ναό του Θεού, έχουμε υποχρέωση να εξυψώσουμε τον εαυτό μας με το να έρθουμε σε επαφή με τη Συμφωνία των Σφαιρών και το Αγνό Φως του Θεού. Αυτή την επαφή μπορούμε να την πετύχουμε μόνο, αν εσωστρέψουμε τις αισθήσεις μας οι οποίες επί του παρόντος προβάλλονται στον εξωτερικό κόσμο. Η υποτιθέμενη θεραπεία της σεξουαλικής επαφής μας οδηγεί στο πυκνό σκοτάδι της αμαρτίας και της ατίμωσης και μας επαναφέρει στις κατώτερες βαθμίδες της Δημιουργίας, σε ένα από τα 8,4 είδη ζωής. Η θεραπεία της πραγματικής αγάπης είναι η θεραπεία του Θεού και του Θεανθρώπου, που μας χορηγεί ζωή από τη ζωή και Φως από το Φως, προσφέροντάς μας αθανασία, αιώνια μακαριότητα και έκσταση. Επιφέρει την επικοινωνία μας με τον Κύριο των Κυρίων, τον Θεό των Θεών και μας επιτρέπει να χάσουμε την ταυτότητά μας και να συγχωνευτούμε μαζί Του εις τους αιώνας των αιώνων.

Οι αληθινοί θεραπευτές δεν είναι οι ψυχαναλυτές και οι ψυχίατροι, στους οποίους πληρώνουμε υπέρογκα ποσά για μισή ή μία ώρα, προκειμένου να μας προσφέρουν «θεραπείες αγάπης». Αυτού του τύπου η αγωγή μας οδηγεί τελικά στη μελαγχολία. Οι αληθινοί θεραπευτές

είναι οι δύο μεγάλοι μας Διδάσκαλοι, Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν και ο Σαντ Κιρπάλ. Όποιος επιζητά πραγματική θεραπεία αγάπης πρέπει να υψωθεί πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, πάνω από τις επιθυμίες του σώματος. Αν πάμε σ' ένα Θεάνθρωπο για θεραπεία, τότε μας παρέχεται η αληθινή θεραπεία η οποία μας εξευγενίζει και αποτινάσσει από πάνω μας τα δεσμά του νου, του σώματος και της ύλης. Θα πρέπει να αποζητούμε αυτή την αγάπη, που μας βοηθάει να αποβάλλουμε το φορτίο των αμαρτημάτων και των επιθυμιών μας. Θα πρέπει να αποζητούμε την αγάπη του Θεού και μόνο του Θεού κι αυτός να είναι ο ίδιος ο σκοπός της ζωής μας, η αρχή και το τέλος της ύπαρξής μας.

Ας πετύχουμε λοιπόν το στόχο μας, να αποκτήσουμε Αυτογνωσία και να φτάσουμε στη Θέωση όσο το δυνατόν συντομότερα. Ας πάμε να καθίσουμε στα πόδια ενός Θεανθρώπου, που είναι ο αληθινός θεραπευτής μας και μας προσφέρει το συντομότερο δρόμο για την επιστροφή μας στο Αιώνιο Σπίτι μας. Δεν θα πρέπει να αφήνουμε να μας παρασύρουν η λαγνεία, η σεξουαλικότητα και τα τερτίπια του νου. Ας ικετεύσουμε κι ας εκλιπαρήσουμε το Διδάσκαλό μας, το μέντορά μας, που είναι η προσωποποίηση του Θεού, ο Λόγος που ενσαρκώθηκε να μας οδηγήσει στον τελικό μας προορισμό το ταχύτερο δυνατόν.

Παντοτινός θησαυρός

Sat Sandesh Σεπτ. 1982-

(Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι έδωσε αυτό το Σάτσανγκ, που βασίζεται σ' ένα ποίημα του Καμπίρ Σαχίμπ, στις 26 Ιουλίου του 1982 στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί).

Ω, καρδιά! Στρέψε την αγάπη σου στον Κύριο.
Η χρυσή αυτή εποχή δεν θα ξανά 'ρθει. Μη χάσεις λοιπόν
τη λαμπρή ευκαιρία που έχεις.
Μην παραδίδεις τον αληθινό σου εαυτό στην ομορφιά
του κορμιού και του προσώπου σου.
Γιατί δεν διαφέρει από τα φευγάτα σύννεφα.
Η άνεση και τα πλούτη είναι όμοια με τη ζωή στα όνειρα
η την πρωινή δροσιά στα φύλλα της χλόης;
Όσοι ζητούν καταφύγιο στη συντροφιά Του, ανυψώνονται.
Έτσι το συνηθίζει ο Κύριος.
Πρόσεξέ με, ω σαντού, γιατί σου λέω την αλήθεια:
Μόνο έτσι μπορείς να διασχίσεις τον απέραντο ωκεανό.

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα στη μνήμη του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν που ήταν η προσωποποιημένη αγάπη. Έζησε και κινήθηκε ανάμεσά μας όντας η ενσάρκωση της αγάπης. Η σύνθεση του Καμπίρ Σαχίμπ, πάνω στην οποία στοχαζόμαστε σήμερα, βασίζεται στο ίδιο ακριβώς θέμα της αγάπης. Ο Θεός είναι αγάπη, η ψυχή, που είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό είναι επίσης αγάπη και ο δρόμος της επιστροφής στον Θεό είναι ο δρόμος της αγάπης. Για αυτό το λόγο, από τον πρώτο κιόλας καιρό οι προφήτες και οι σοφοί, οι ρίσις και οι μιούνις, οι Γκουρού και οι Σούφις, ύμνησαν ακατάπαυστα τη

δόξα της αγάπης. Μας παρότρυναν να αγαπάμε το Δημιουργό μας, να αγαπάμε τη Δημιουργία Του και να αναζητήσουμε κάποιον που να είναι ο ίδιος ή προσωποποίηση της Θείας Αγάπης.

Ο Καμπίρ Σαχίμπ θεωρείται ο πατέρας της Πνευματικότητας στην Ινδία. Εμφανίστηκε σε μια εποχή που η θρησκεία είχε θαφτεί κάτω από ένα βουνό τελετών και εθιμοτυπικών. Τόσο οι Ινδουϊστές όσο και οι Μουσουλμάνοι θρησκευτικοί ηγέτες, οι παντίτ και οι μαούλβις, για να κρύψουν τη δική τους πνευματική άγνοια, παγίδευαν τους απλούς ανθρώπους σε ένα ατέλειωτο δίχτυ τελετών και ιεροτελεστιών. Υφαντής στο επάγγελμα και μιλώντας με ευθύτητα και δύναμη ο Καμπίρ απογύμνωσε τη θρησκεία απ' όλη τη φλυαρία της, τη θεωρητική ασάφεια, την περιπλοκότητα και την απεραντολογία και την παρουσίασε ξανά με όλη τη μυστικιστική της δόξα.

Υπάρχουν κάποιοι που ισχυρίζονται ότι δεν είναι δυνατόν ο άνθρωπος να γνωρίσει τον Θεό. Είμαστε θνητοί και εκ φύσεως έχουμε περιορισμούς. Πώς μπορούμε λοιπόν να γνωρίσουμε το Αθάνατο και το Απόλυτο; Σε σχέση με αυτά, ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Κιρπάλ Σινγκ συχνά διηγείτο την ιστορία των έξι τυφλών και του ελέφαντα. Για να μάθουν τι ήταν αυτό το παράξενο πλάσμα, ο καθένας ψηλάφισε τον ελέφαντα, αλλά μπόρεσαν να νοιώσουν μόνο ένα από τα μέλη του σώματός του. Ο άνθρωπος που έπιασε το πόδι του είπε ότι ο ελέφαντας είναι σαν κολώνα. Εκείνος που έπιασε το αυτί του τον περιέγραψε σαν βεντάλια. Ο τρίτος που ψηλάφησε την κοιλιά του είπε ότι ήταν σαν ένα τεράστιο βαρέλι. Ο άλλος που έπιασε την προβοσκίδα του σκέφτηκε ότι ο ελέφαντας είναι κάτι που μοιάζει με ραβδί ή κοντάρι κ.ο.κ. Κάθε τυφλός μιλούσε με βάση τη δική του περιορισμένη εμπειρία και σύντομα άρχισαν να αντιδικούν μεταξύ τους, επιμένοντας ο καθένας ότι η δικιά του περιορισμένη εμπειρία ήταν η μόνη αλήθεια.

Το ίδιο συμβαίνει και με μας. Σαν τους τυφλούς που συνάντησαν ένα πλάσμα, που εξαιτίας των διαστάσεών του ήταν πολύ δύσκολο να το αισθανθούν και να το εξετάσουν καθ' ολοκληρία, έτσι κι εμείς μαντεύουμε στα τυφλά τη φύση του Θεού βασισμένοι στην εξαιρετικά περιορισμένη εμπειρία μας. Υπάρχει μια σχολή μυστικισμού που υποστηρίζει ότι, παρόλο που ο Θεός μπορεί να είναι απερίγραπτος και άμορφος, είναι ωστόσο δυνατόν η ψυχή να υπερβεί το Φυσικό, το Αστρικό και το Αιτιατό επίπεδο και να φτάσει σ' ένα σημείο όπου συγχωνεύεται με το Δημιουργό της. Στο κάτω-κάτω είναι της ίδιας

ουσίας με τον Θεό και η σταγόνα που γίνεται ένα με τον Ωκεανό, γίνεται ο ίδιος ο Ωκεανός. Πράγματι, η σταγόνα δεν είναι ο Ωκεανός, μόλις όμως γίνει ένα με τον Ωκεανό, δεν διαφέρει και δεν ξεχωρίζει απ' αυτόν. Το ίδιο ισχύει και μ' εμάς. Μπορεί να μην έχουμε τη δυνατότητα να γνωρίσουμε τον Θεό με βάση την περιορισμένη μας συνειδητότητα. Αν όμως φτάσουμε στο σημείο που ο εαυτός μας αρχίζει να συγχωνεύεται με τον Υπερεαυτό, τότε μπορούμε, θα λέγαμε, να Τον γνωρίσουμε με το να γίνουμε ένα μαζί Του. Εκείνος που γνωρίζει τον Θεό με το να ενωθεί με τον Κύριο γίνεται κατά κάποιο τρόπο η ζωντανή ενσάρκωση του Απόλυτου, εδώ σ' αυτόν τον πεπερασμένο κόσμο. Όταν ζούμε σ' αυτό τον φυσικό κόσμο, μπορεί να μην είμαστε σε θέση να δούμε τον Θεό και να αγαπήσουμε τον Θεό. Πώς μπορούμε να αγαπήσουμε κάτι που δεν έχουμε δει ή βιώσει; Το να συναντήσουμε όμως έναν τέτοιο Θεάνθρωπο, τον υιό του Υπέρτατου Πατέρα, είναι σαν να βλέπουμε κάτι από τον ίδιο τον Θεό. Μιας και μπορέσουμε να Τον δούμε, είμαστε σε θέση να αρχίσουμε να γνωρίζουμε κάτι από τον ίδιο τον Θεό και αρχίζουμε έτσι να Τον αγαπάμε.

Η αγάπη είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα της ψυχής. Όσο καιρό είμαστε σ' αυτό τον κόσμο, είναι απολύτως φυσιολογικό η ψυχή να προσκολλάται στα πράγματα του κόσμου. Αυτές οι προσκολλήσεις φαίνεται να της εξασφαλίζουν κάποια μορφή ευτυχίας ή απόλαυσης. Όμως, οι ίδιες προσκολλήσεις είναι υπαίτιες για τον πόνο και τα βάσανά μας. Η ψυχή είναι συνειδητή οντότητα. Πώς λοιπόν μπορεί να αποκομίσει διαρκή ευτυχία από κάτι που είναι υλικό και δεν μετέχει της φύσης της; Όποια χαρά βιώνει απορρέει από τη δική της ικανότητα να προσέχει, να συμμετέχει και να συγκεντρώνεται. Όταν προσηλωθούμε σ' αυτό που αγαπάμε, ξεχνάμε όλα τα άλλα. Όμως, όλα τα αντικείμενα του κόσμου αυτού είναι πεπερασμένα και υπόκεινται στη φθορά και στο θάνατο. Επομένως, όποια χαρά ή απόλαυση νοιώθουμε εξαιτίας της προσκόλλησής μας στα εγκόσμια, ζει για λίγο και εξαφανίζεται στο διάβα του χρόνου. Η ψυχή είναι αναλλοίωτη και αθάνατη κι αν θέλει να γνωρίσει την πραγματική ευτυχία, πρέπει να προσκολληθεί σ' εκείνο που μετέχει της ουσίας της, σε ό,τι είναι εκλεπτυσμένο και συνειδητό, σε ό,τι είναι αιώνιο και αθάνατο, αφού η ίδια η ψυχή είναι αιώνια και αθάνατη. Η ένωση της ψυχής με ό,τι είναι πανσυνειδητό και εκτός χρόνου είναι εφικτή στο ανθρώπινο σώμα. Ακόμα και οι θεοί και οι θεές, (*τα αβατάρ*) όπως λέγεται, πρέπει

να ξαναγεννηθούν ως άνθρωποι, αν πράγματι επιθυμούν την ένωσή τους με το Δημιουργό τους. Το ανθρώπινο σώμα, με το οποίο έχουμε ευλογηθεί, είναι γνωστό ως η κορωνίδα της Δημιουργίας. Είναι το επιστέγασμα και ο κολοφώνας της. Όταν ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, όπως λένε οι Γραφές, ζήτησε ακόμα και απ' τους αγγέλους να τον προσκυνήσουν.

Πώς όμως αξιοποιούμε την υπέρτατη αυτή ευκαιρία της ανθρώπινης γέννησης που μας δόθηκε; Αν κοιτάξετε γύρω σας, θα διαπιστώσετε ότι όλοι σπαταλάμε την ενέργειά μας σε εγκόσμιες προσκολλήσεις. Αφήνουμε να γλιστρήσει μέσα από τα χέρια μας η υπέροχη αυτή ευκαιρία, για χάρη πραγμάτων που δεν έχουν καμία αξία και σύντομα θα σβήσουν. Η προσοχή μας απορροφάται από την οικογένειά μας, από τις σχέσεις μας, από το κυνήγι της εξουσίας και του πλούτου και χανόμαστε μέσα τους, παρόλο που στο βάθος της καρδιάς μας ξέρουμε ότι κανένα απ' αυτά δεν θα μείνει για πάντα κοντά μας και κανένα δεν θα σταθεί στο πλευρό μας την κρίσιμη στιγμή. Πόσο εύκολα εξανεμίζεται ο πλούτος και η εξουσία μας μέσα σε μια στιγμή! Η υγεία του σώματος και η όμορφη εμφάνισή μας που νομίζουμε ότι μας ανήκουν και ταυτιζόμαστε τόσο απόλυτα μαζί τους, ακόμα κι αυτά, με το πέρασμα του χρόνου μας εγκαταλείπουν. Με μια και μόνο προσβλητική λέξη και μια φιλία ακόμα μπορεί να τελειώσει. Ακόμα κι αν αντέξει στις δοκιμασίες του χρόνου, πράγμα αρκετά σπάνιο, υπάρχει κανένας φίλος, υπάρχει κάποιος λατρευτός μας άνθρωπος που μπορεί να μας συντροφέψει πέρα από τον τάφο; Μόνοι ήρθαμε στον κόσμο και μόνοι πρέπει να φύγουμε.

Τα δώρα και οι σχέσεις που κάνουμε σ' αυτό τον κόσμο, όλα υπόκεινται στο χρόνο και ανήκουν στο βασίλειο του θανάτου. Αν υπάρχει κανείς να μας συντροφέψει πέρα απ' αυτό το σύνορο, αυτός είναι ο Σατγκουρού, είναι ο Διδάσκαλός μας. Κι αν υπάρχει κάποιο δώρο που θα συνεχίσει να βρίσκεται στην κατοχή μας μετά το θάνατο, αυτό είναι το δώρο του Νάαμ, το δώρο του Ιερού Λόγου. Αυτό είναι το δώρο που εισπράττουμε σαν ευλογία απ' τον Θεάνθρωπο. Το ότι μας συνδέει με τη Δημιουργική Δύναμη του Κυρίου, το Θείο Φως, που ξεπερνάει σε λαμπρότητα το φως εκατομμυρίων ήλιων και τη Θεία Μουσική, η οποία είναι αυθύπαρκτη και αιώνια, οφείλεται στο ότι ο Ίδιος είναι η ενσάρκωση της αγάπης. Μπορεί να πιστεύουμε ότι εμείς ψάξαμε να Τον βρούμε και ότι η αγάπη μας προκάλεσε τη Χάρη Του. Όμως, όπως λένε οι Πέρσες Σούφις: *«Η αγάπη πρώτα*

αναβλύζει από την καρδιά του Αγαπημένου». Ο Διδάσκαλος λοιπόν ή ο Θεάνθρωπος μας οδηγεί στα ιερά Του πόδια. Εκείνος μας προσφέρει το θείο δώρο της αγάπης και η αγάπη που νοιώθουμε για Εκείνον είναι μόνο η αντανάκλαση της δικής Του αγάπης. Μας διδάσκει την τέχνη της υπέρβασης του σώματος. Με άλλα λόγια, μας μαθαίνει να πεθαίνουμε, ενόσω ζούμε και μας παρέχει τη δυνατότητα να υψωθούμε στα ανώτερα βασίλεια. Το ταξίδι μας είναι πράγματι μακρύ, αλλά ακόμα και το μακρινότερο ταξίδι γίνεται σύντομο μαζί Του. Η ταχύτητα με την οποία πραγματοποιούμε το ταξίδι είναι ευθέως ανάλογη της έντασης με την οποία ανταποκρινόμαστε στην αγάπη Του. Αν μπορέσουμε να ανταποδώσουμε πλουσιοπάροχα την αγάπη μας για την αγάπη Του, αν μπορέσουμε να αυτοπαραδοθούμε στην αγάπη Του, τότε το Εσωτερικό μας ταξίδι θα γίνει απείρως ταχύτερο.

Η αγάπη λοιπόν είναι το μυστικό, το μυστήριο και το κλειδί που ξεκλειδώνει τους θησαυρούς της Πνευματικότητας. Όποιος έχει βρει έναν αληθινό Διδάσκαλο και έχει αυτοπαραδοθεί απόλυτα σ' Εκείνον και Τον έχει κάνει το καταφύγιο της ζωής του, μπορεί να προσδοκά ότι θα ολοκληρώσει το ταξίδι του σε μια και μόνη ζωή. Κάποιοι στίχοι του Σοαμίτζι Μαχαράτζ της Άγκρα λένε ότι μπορεί να χρειαστούν μέχρι τέσσερις ανθρώπινες γεννήσεις, για να πετύχει κάποιος την έσχατη λύτρωση. Όταν αναφερόταν σ΄ αυτούς τους στίχους, ο Χαζούρ τόνιζε κατ΄ επανάληψη ότι ένας άνθρωπος είναι δυνατόν να συμπυκνώσει τις τέσσερις αυτές ζωές και να τις μετατρέψει σε στάδια μιας και μόνης ζωής. *«Δεν μου αρέσει η σωτηρία που μου υπόσχονται σε μια άλλη ζωή»,* έλεγε. Και πράγματι ήταν η χάρη και η γενναιδωρία Του που έφερε την ελπίδα της λύτρωσης σε μια και μόνο ζωή, σε αμέτρητους ανθρώπους. Τον παλιό καιρό, οι Διδάσκαλοι εξέταζαν τους αναζητητές πολύ αυστηρά, πριν τους ευλογήσουν με τη μύηση. Οι μαθητές που γίνονταν δεκτοί ήταν λίγοι και αυστηρά διαλεγμένοι.

Οι παρελθόντες Διδάσκαλοι είχαν μυήσει μόνο λίγες εκατοντάδες ή το πολύ λίγες χιλιάδες, ο Χαζούρ όμως διέσπειρε τους θησαυρούς της Πνευματικότητας απ' άκρη σε άκρη. Όταν τελικά εγκατέλειψε τον κόσμο μας, ο Μαχαράτζ Κιρπάλ Σίνγκ μου ζήτησε να πάω και να ελέγξω στην Μπεάς τον αριθμό των ανθρώπων που μύησε ο Χαζούρ. Το έκανα και ανακάλυψα ότι στους καταλόγους της Μπεάς είχαν καταγραφεί σχεδόν 125.000 μυημένοι. *«Αυτοί είναι όσοι μυήθηκαν προφορικά από τον Διδάσκαλο»*, μου τόνιζε ο Αγαπημένος Διδάσκα-

λος. «Φαντάσου πόσους μύησε με τις Θεόπνευστες ματιές του». Η μύηση, σε τελική ανάλυση, δεν είναι μια ιεροτελεστία ή μια τυπική τελετή. Είναι ο Εσωτερικός σύνδεσμος, η ανύψωση που παρέχει στο Πνεύμα ο Θεάνθρωπος στρέφοντας την προσοχή μας (*που σημαίνει την ψυχή μας*) προς τα πάνω. Αλήθεια, πόσο φιλεύσπλαχνα ο Χαζούρ έδινε τη Χάρη του! Πόσο όμορφη, πόσο γοητευτική, πόσο εκπληκτική, που έκοβε την ανάσα, ήταν η όψη που είχε! Τι ακτινοβολία! Τι λαμπρότητα! Όποιος Τον είδε, έστω και λίγα λεπτά, συγκλονίστηκε κι έτσι συγκινημένος ελάμβανε τις ανυψωτικές και μεθυστικές Του ματιές αγάπης. Έμοιαζε σαν η φύση να είχε ξοδέψει όλες τις χάρες της στο πρόσωπό Του. Η βασιλική Του κορμοστασιά, το όμοιο με κύκνο βήμα Του, μαγνήτιζε όσους Τον έβλεπαν. Οι άνθρωποι ρωτούσαν αν ήταν βασιλιάς και πράγματι ήταν ο βασιλιάς των ανθρώπων. Όποιος έριχνε το βλέμμα πάνω Του, γινόταν σκλάβος Του. Όσοι Τον έβλεπαν ένοιωθαν κεραυνοβόλο έρωτα.

Είπα νωρίτερα ότι ο Θεός είναι αγάπη και ο δρόμος της επιστροφής στον Θεό περνάει επίσης μέσα από την αγάπη. Πώς όμως μπορούμε να αγαπήσουμε κάποιον που δεν έχουμε δει; Ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορούμε να αγαπήσουμε τον Θεό είναι να αγαπήσουμε εκείνον στον οποίο ο Ίδιος έχει εκδηλωθεί. Μπορούμε να ξεκινήσουμε το Μονοπάτι της Θείας αγάπης, μόνο όταν συναντήσουμε το Θεάνθρωπο. Όλες οι μορφές εγκόσμιας αγάπης δεν μετέχουν της φύσης της θείας αγάπης. Είναι εφήμερες και απλώς ευφημισμός των σαρκικών μας επιθυμιών. Τέτοιες μορφές αγάπης δεν μπορούν να μας φέρουν διαχρονική γαλήνη και ηρεμία, γιατί από μόνες τους υπόκεινται στη φθορά του χρόνου.

Οι στίχοι λοιπόν του Καμπίρ, τους οποίους θα εξετάσουμε σήμερα, μας παροτρύνουν να επιδιώξουμε μια αγάπη διαχρονική, μια αγάπη αιώνια.

Ω! καρδιά, στρέψε την αγάπη σου στον Κύριο,
η χρυσή αυτή εποχή δεν θα ξανά ΄ρθει.
Μη χάσεις λοιπόν την ευκαιρία που έχεις.

Ο Καμπίρ Σαχίμπ μας παροτρύνει να αξιοποιήσουμε στο έπακρο την σπάνια αυτή ευκαιρία. Ο χρόνος κυλάει. Όπως έλεγε και ο Χαζούρ: *«Ο χρόνος και η παλίρροια δεν περιμένουν κανέναν».* Στις αρχαίες Γραφές γίνεται αναφορά σε γιόγκις που ασκήθηκαν στο διαλογισμό για χιλιάδες χρόνια. Ό,τι κι αν συνέβαινε στο παρελθόν, γεγονός παραμένει ότι στις μέρες μας *(δεκαετία 80)* ο μέσος όρος ζωής

στην Ινδία είναι λίγο πάνω από τα 50 χρόνια. Σε κάποιες χώρες της Δύσης, ο μέσος όρος είναι μεγαλύτερος, όμως ποιος μπορεί να είναι σίγουρος ότι θα ζήσει τόσο πολύ; Σ' αυτό τον κόσμο, ο θάνατος είναι το μόνο σίγουρο και αυτός είναι ο λόγος που στο Γκράνθ Σαχίμπ αναφέρεται ότι η ζωή είναι ένα ψέμα και ο θάνατος η μόνη αλήθεια. Μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι θα ζούμε το αμέσως επόμενο λεπτό; Κι αν δεν υπάρχει αυτή η βεβαιότητα για τη ζωή, πώς μπορούμε να αντέξουμε την απώλεια και τη σπατάλη έστω και ενός λεπτού;

Οι Άγιοι δεν μας ζητούν να πάρουμε τα βουνά, τις ερήμους ή τα δάση. Το μονοπάτι που μας προσφέρουν είναι μονοπάτι θετικού και όχι αρνητικού μυστικισμού. Περιμένουν από μας να ζούμε μέσα στον κόσμο, αλλά ταυτόχρονα να κινούμαστε σταθερά προς την επίτευξη του στόχου μας. Σας έχουν διδάξει ότι το ένα δεν εμποδίζει ή δεν αποκλείει το άλλο. Οι παλιές μορφές γιόγκα ήταν τόσο δύσκολες, τόσο απαιτητικές και τόσο χρονοβόρες, που κάποιος έπρεπε να εγκαταλείψει τον κανονικό τρόπο ζωής, προκειμένου να ασχοληθεί μαζί τους. Το μονοπάτι όμως που μας προσέφεραν οι Άγιοι, είναι η Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα. Είναι μια φυσική γιόγκα που ένα παιδί πέντε ετών μπορεί να την ασκήσει το ίδιο, όπως κι ένας αιωνόβιος γέροντας. Η ευκολία λοιπόν και η φυσικότητά της μας δίνουν τη δυνατότητα να επιδιώξουμε τον απώτατο πνευματικό μας στόχο, χωρίς να χρειαστεί να εγκαταλείψουμε τις οικογενειακές και τις κοινωνικές μας δεσμεύσεις. Έχουμε χρέος απέναντι στους γονείς, στους συζύγους και στα παιδιά μας και το να τα τιμήσουμε είναι το μόνο σωστό.

Έχουμε χρέος στην κοινωνία, στη χώρα μας, στην πραγματικότητα πέρα από τη χώρα μας, έχουμε χρέος απέναντι στον κόσμο και οφείλουμε να τον τιμήσουμε όσο καλύτερα μπορούμε. Όμως, όσο εκπληρώνουμε αυτές τις υποχρεώσεις μας, δεν πρέπει να χάνουμε από τα μάτια μας το στόχο για τον οποίο όλοι γεννηθήκαμε. Όσο χρόνο κι' αν χάσαμε στο παρελθόν, ας πάρουμε την απόφαση να μη σπαταλήσουμε ούτε ένα λεπτό από δω και μπρος, γιατί το ταξίδι που ανοίγεται μπροστά μας είναι μακρύ και η πορεία του τεθλασμένη, τόσο που δεν είμαστε σε θέση να δούμε την απόσταση που έχουμε να διανύσουμε στο σύνολό της. Ο άνθρωπος που κινείται προς τον ορίζοντα, ανακαλύπτει ότι ο ορίζοντας διαρκώς απομακρύνεται. Το καλύτερο που μπορούμε να δούμε είναι το μονοπάτι μέχρι την επόμενη στροφή, αλλά και πάλι μόλις φτάσουμε σ' εκείνο το σημείο, ανακαλύπτουμε ότι εκτείνεται ακόμη πιο μακριά.

Μην ξεχνάς τον εαυτό σου χάρη στην ομορφιά
του κορμιού και του προσώπου σου,
γιατί δεν διαφέρουν από τα εφήμερα σύννεφα.

Αν η φύση μας έχει ευλογήσει με φυσική ομορφιά, πόση περηφάνια και πόση ματαιοδοξία νοιώθουμε στ' αλήθεια! Κινούμαστε και φερόμαστε σαν να είμαστε το κέντρο της Δημιουργίας. Γινόμαστε το αντικείμενο θαυμασμού του υπόλοιπου κόσμου και νοιώθουμε σαν μονάρχες, όταν γινόμαστε το επίκεντρο της προσοχής τους. Κι όμως, πόσο εφήμερη είναι η φυσική ομορφιά! Ένας Σούφι Άγιος έχει πει ότι κάποτε, καθώς προχωρούσε, σκόνταψε σ' ένα κρανίο το οποίο τον επέπληξε, λέγοντάς του: *«Βάδιζε προσεκτικά, γιατί δεν ξέρεις ότι υπήρξε κάποτε μια εποχή που ήμουν η βασίλισσα της ομορφιάς; Όπου κι αν πήγαινα κέρδιζα τον θαυμασμό κι όποιος με κοίταζε γινόταν σκλάβος μου».* Η ομορφιά του σώματος ανθίζει μόνο για μια εποχή και πριν καν το καταλάβετε, χάνεται για πάντα. Ο Χαφίζ, ο Ουρντού ποιητής, έχει πει: *«Ικέτεψα για μια ζωή τεσσάρων ημερών, απ' τις οποίες δύο πέρασα λαχταρώντας και δύο περιμένοντας».*

Πόσο εύθραυστη και σκληρή είναι η φυσική ομορφιά, αν δεν συνοδεύεται από συμπόνια κι ανθρωπιά, από καλοσύνη κι αγάπη. Από μόνη της μας αιχμαλωτίζει μόνο μια στιγμή, μια εποχή. Πόσο εφήμερη είναι πράγματι η φυσική γοητεία! Διαχρονικό είναι μόνο το χάρισμα της αγάπης κι αυτό είναι κάτι που αποκτάμε μόνο από έναν Ζωντανό Διδάσκαλο. Οι Διδάσκαλοι είναι πηγές της Θεότητας κι όποιος τους ακολουθεί εισπράττει μερικές σταγόνες της πεμπτουσίας της αγάπης τους και μεταμορφώνεται για πάντα. Εκείνο που διαρκεί πέρα από το χρόνο είναι αυτή η αγάπη, η ομορφιά αυτής της αγάπης. Στο Γκράνθ Σαχίμπ αναφέρεται: *«Τι κι αν έχασα το άνθος της νιότης μου, αν ο Κύριός μου συνεχίζει να μ' αγαπά!».* Σε κάποιο άλλο σημείο παρουσιάζει το φυσικό σώμα με τη σύζυγο κι αναρωτιέται πόση αξία έχει η ομορφιά της, αν δεν μας ενώνει με τον Κύριό της.

Δεν υπάρχει τρόπος να σταματήσουμε το χρόνο. Ο χρόνος είναι αδυσώπητος. Αν αναζητούμε διαρκή ευτυχία και διαρκή ομορφιά, δεν έχουμε παρά να στραφούμε προς την Πηγή ολόκληρης της ευτυχίας και της ομορφιάς, που είναι ο ίδιος ο Θεός. Ο Κύριος είναι πέρα από το χρόνο και το θάνατο. Αν λοιπόν μας αγαπάει και μας λατρεύει, τι πειράζει αν το εξωτερικό μας ένδυμα είναι κουρελιασμένο;

Υπάρχει μια παραβολή από τους Σούφις που ο Χαζούρ χαιρότανε να διηγείται. Ήταν κάποτε μια Αγία που περνούσε τις μέρες και

τις νύχτες της στη λατρεία του Κυρίου. Όμως, ήταν τόσο φτωχή και άπορη, που ήταν αναγκασμένη να φοράει κουρέλια. Κάποια μέρα, ένας φίλος της την κορόιδεψε και της είπε: *«Αφού είσαι η αγαπημένη του Κυρίου και περνάς όλη την ώρα στη λατρεία Του, γιατί δεν του ζητάς να σου δώσει ένα καινούριο φόρεμα; Πότε θα βγάλεις αυτά τα κουρέλια; Όταν θα γίνεις η νύφη του Κυρίου;»* Η Αγία απάντησε: *«Ο Κύριός μου γνωρίζει τι χρειάζομαι καλύτερα από μένα. Δεν υπάρχει τίποτα που να μην μπορεί να το προσφέρει. Αν ο ίδιος είναι ευτυχισμένος που με βλέπει μ' αυτά τα κουρέλια, τότε αυτά είναι ωραιότερα από το νυφικό κάθε πριγκίπισσας»*.

Το κρίσιμο σημείο επομένως είναι το να ζούμε μέσα στην αγάπη του Κυρίου. Πρέπει να μάθουμε να παραδινόμαστε στη θέλησή Του, μέχρι εκείνου του σημείου όπου, ακόμα κι αν μας έχει με κουρέλια, να νοιώθουμε χαρά που τα φοράμε, σαν να φορούσαμε πριγκιπικούς χιτώνες. Πρέπει να φτάσουμε σε μια κατάσταση του νου, σ' ένα επίπεδο, όπου ανεξάρτητα από ό,τι συμβαίνει εμείς να βροντοφωνάζουμε: *«Γλυκό είναι το θέλημά Σου»*. Αν η φύση πράγματι μας έχει ευλογήσει με εξωτερική ομορφιά, θα πρέπει ακόμα κι αυτό να το θεωρούμε ως ένα επιπλέον δώρο του Αγαπημένου μας. Πώς μπορεί τότε να υπάρξει χώρος για περηφάνια ή ματαιοδοξία; Το πρόβλημα είναι ότι ξεχνάμε το δωρητή κι απολαμβάνουμε τα δώρα Του, ξεχνάμε το Δημιουργό και χαιρόμαστε τη Δημιουργία Του.

Τα πλούτη και η άνεση δεν είναι όμοια με τη ζωή στα όνειρα;
Ή την πρωινή δροσιά στα φύλλα της χλόης;

Σπαταλάμε τη ζωή μας στο κυνήγι του πλούτου και των ανέσεων. Στην αναζήτησή τους είμαστε διατεθειμένοι να ποδοπατήσουμε ακόμα και τα αδέρφια μας. Κι όμως, τα πλούτη κι οι ανέσεις δεν διαρκούν περισσότερο απ' όσο η ομορφιά του κορμιού ή του προσώπου μας. Νοιώθουμε απόλαυση, όταν τα αποκτάμε, και πιστεύουμε ότι θα μας ανήκουν για πάντα. Κι όμως, μ' ένα ξαφνικό γύρισμα της μοίρας γλιστρούν μέσα απ' τα χέρια μας. Πόσο όμορφα πράγματα βλέπουμε κάποιες φορές στα όνειρά μας! Πόσο μας συγκλονίζουν και μας μαγεύουν! Υπάρχει τίποτα που να φαντάζει πιο πραγματικό ή πιο υπέροχο τότε; Κι όμως, μόλις χαράξει η μέρα κι εμείς ξυπνήσουμε, το όνειρο εξανεμίζεται και όλα όσα είδαμε καταλαβαίνουμε ότι ήταν ψευδαίσθηση. Σκεφτείτε επίσης και την άλλη εικόνα που χρησιμοποιεί ο Καμπίρ Σαχίμπ: την εικόνα της πρωινής δροσιάς. Όταν χαράζει η μέρα, δείτε πως οι δροσοσταλιές μοιάζουν με μαργαριτάρια που

γυαλίζουν ακουμπισμένα στα φύλλα της χλόης. Υπάρχει άλλο θέαμα που μπορεί να μας μείνει το ίδιο αξέχαστο και υπέροχο; Κι όμως, πόσο εφήμερη είναι αυτή η ομορφιά, αυτός ο πλούτος! Πριν καν ο ήλιος προλάβει να φτάσει στο ζενίθ, η δροσιά μοιάζει να το βάζει στα πόδια, χωρίς καν να αφήσει ίχνη πίσω της.

Πριν από τριάντα πέντε χρόνια, όταν η Ινδία απέκτησε την ανεξαρτησία της και η χώρα διαμελίστηκε, υπήρχαν πολλοί πλούσιοι και παντοδύναμοι άνθρωποι που ξαφνικά περιέπεσαν στη φτώχια. Πού πήγαν οι ανέσεις, τα παλάτια και τα πλούτη τους; Όλα τα πράγματα αυτού του κόσμου είναι εφήμερα και ποιος ξέρει πότε θα φύγουν από κοντά μας; Δεν μπορούν να μας παρέχουν καμιά ασφάλεια, κανένα αγκυροβόλι. Όποιος βασίζεται σ' αυτά θέτει τον εαυτό του σε μεγάλο κίνδυνο.

Στην Ισλαμική λαϊκή παράδοση συναντάμε την ιστορία του βασιλιά Ιμπραήμ Μπεν Αντέμ. Οι πρόγονοί του ήταν κι αυτοί βασιλείς και ο ίδιος ζούσε σ' ένα τρανό παλάτι. Κάποια μέρα έφτασε ένας φακίρης που έστησε τη σκηνή του στον περίβολο, αντίκρυ στην είσοδο του παλατιού. Ο βασιλιάς τον παρατηρούσε επί μια ολόκληρη μέρα κι όταν διαπίστωσε ότι ο φακίρης δεν είχε καμιά πρόθεση να μετακινηθεί, εξοργίστηκε με τη θρασύτητά του. Ο ίδιος περπάτησε μέχρι το φακίρη και τον ρώτησε αν γνώριζε που έστησε τη σκηνή του. *«Μπροστά από ένα πανδοχείο»*, ήταν η απάντηση του φακίρη. Η στάση του φακίρη, που όχι μόνο τον προκαλούσε με τις ενέργειές του, αλλά τον πρόσβαλε κι από πάνω, έκανε το βασιλιά να βγει από τα ρούχα του. Ουρλιάζοντας σχεδόν από οργή του είπε: *«Όχι δεν ξέρεις. Αυτό είναι το παλάτι μου και είναι το πιο θαυμαστό οικοδόμημα σ' ολόκληρη τη χώρα»*. Ο φακίρης προσφέρθηκε να υποστεί οποιαδήποτε τιμωρία θεωρούσε κατάλληλη ο βασιλιάς για την ύβρη του, αλλά πριν περάσει από κρίση, ικέτεψε το βασιλιά να του απαντήσει στην εξής ερώτηση: *«Ζούσε κανείς πριν από σένα σ' αυτό το οίκημα άρχοντά μου;»*. *«Ναι, ο πατέρας μου»*. *«Και πριν από τον πατέρα σου;»*. *«Ο πατέρας του και πριν απ' αυτόν ο παππούς μου επί γενεές γενεών»*. Ο φακίρης κούνησε έντονα το κεφάλι του ακούγοντας την απάντηση του βασιλιά και του είπε: *«Άρχοντά μου, πες μου, σε παρακαλώ, πού έκανα τότε το λάθος; Αυτό το παλάτι έχει φιλοξενήσει πάρα πολλούς πριν από σένα. Είμαστε όλοι ταξιδιώτες που περάσαμε κάποιο βράδυ σ' αυτό το μέγαρο και μετά φύγαμε. Τότε, που διαφέρει από ένα πανδοχείο; Κι αν είναι έτσι, πού αμάρτησα που έστησα τη σκηνή μπροστά του;»*

Οι Άγιοι και οι μύστες έχουν το δικό τους απαράμιλλο τρόπο να μας δώσουν να καταλάβουμε τις αλήθειες που δεν μπορούμε να δούμε. Η ζωή είναι ένα ψέμα και ο θάνατος η μόνη πραγματικότητα. Ο θάνατος είναι ένα ταξίδι που περιμένει τον καθένα μας κι όμως χάνουμε τον καιρό μας με το να γυαλίζουμε τα δωμάτια ή τα μέγαρα που μας παραχώρησαν μόνο για μια βραδιά. Αν πρέπει να κάνουμε ένα ταξίδι, καταστρώνουμε πολλά σχέδια για την επιτυχία του. Θα ζητήσουμε να λάβουμε πληροφορίες και θα καταστρώσουμε λεπτομερή σχέδια. Αν έπρεπε να πάω στο Κασμίρ, θα έβρισκα το καλύτερο μεταφορικό μέσο, για να φτάσω και θα έπαιρνα μαζί μου τα κατάλληλα ρούχα που θα χρειαζόμουν εκεί. Αν έπρεπε να πάω ακόμα πιο μακριά, ας πούμε σε μια χώρα του εξωτερικού, τα σχέδιά μου θα ήταν ακόμα πιο προσεκτικά μελετημένα. Καταρχάς, θα έπαιρνα διαβατήριο και στη συνέχεια βίζα για τη συγκεκριμένη χώρα. Μετά, θα πήγαινα σε πολλά ταξιδιωτικά γραφεία και αεροπορικές εταιρίες με καλό ιστορικό πτήσεων, για να δω ποιες έχουν τις καλύτερες προσφορές και παρέχουν τις καλύτερες υπηρεσίες. Όμως δεν θα τέλειωνα εκεί. Θα έβρισκα ταξιδιωτικούς οδηγούς, για να διαβάσω στοιχεία για τη χώρα που θα επισκεπτόμουν, ώστε να ξέρω πού να πάω και τι να προσέξω και να δω εκεί. Επίσης θα φρόντιζα να πάρω μαζί μου τα ρούχα και τα σύνεργά που θα μου ήταν χρήσιμα.

Όταν όμως προκύπτει το θέμα γι’ αυτό το ταξίδι που όλοι ονομάζουμε θάνατο, φερόμαστε σαν να μην πρόκειται ποτέ να το περάσουμε. Είναι το μόνο ενδεχόμενο για το οποίο δεν κάνουμε κανένα σχέδιο ούτε ζητάμε να πάρουμε πληροφορίες. Κι όμως, όσο παράξενο κι αν φαίνεται, είναι το μόνο ταξίδι που δεν μπορούμε να αποφύγουμε. Μπορούμε να αναβάλουμε το ταξίδι μας στις παραλίες ή στις Η.Π.Α., στο χέρι μας είναι να αλλάξουμε γνώμη και να αποφασίσουμε να μην πάμε τελικά πουθενά. Όμως, το ταξίδι του θανάτου είναι κάτι που επιβάλλεται να πραγματοποιήσουμε, είναι κάτι για το οποίο δεν έχουμε καμιά απολύτως επιλογή.

Είναι καιρός να ξυπνήσουμε και να αντιληφθούμε το αναπόφευκτο αυτού του ταξιδιού. Αν πρέπει να πάμε στην Αγγλία ή στην Αμερική και μάθουμε ότι ένας φίλος βρίσκεται ήδη εκεί, πηγαίνουμε κατευθείαν στο σπίτι του. Θέλουμε πολύ να μάθουμε τα ήθη και τα έθιμά τους. Δεν θέλουμε να βρεθούμε απροετοίμαστοι, όταν φτάσουμε εκεί ούτε να γελειοποιηθούμε. Παρόμοια, είναι καιρός να ψάξουμε για ένα φίλο που έχει περάσει στον άλλο κόσμο κι έχει επιστρέψει. Είναι

καιρός, με άλλα λόγια, να αναζητήσουμε τις οδηγίες και τις συμβουλές ενός Θεανθρώπου, ενός Διδασκάλου. Ο ίδιος δεν επιθυμεί απλώς να μας μιλήσει γι' αυτό το ταξίδι, αλλά προσφέρεται να μας συντροφεύσει στην πορεία μας, όποτε εμείς αποφασίσουμε να πραγματοποιήσουμε αυτό το ταξίδι. Είναι εκεί, στο πλευρό μας, σε κάθε βήμα, σε κάθε σκαλοπάτι που ανεβαίνουμε κι' αν παρ' ελπίδα κουραστούμε, ο ίδιος δεν μένει με σταυρωμένα τα χέρια, αλλά μας κουβαλάει πάνω στους ώμους Του. Δεν πρόκειται να ξεκουραστεί μέχρι να φτάσουμε στον προορισμό μας.

Ο υπέρτατος στόχος που ανοίγεται μπροστά μας είναι το να γίνουμε ένα με τον Υπερεαυτό μας. Είναι το σημείο όπου η ψυχή μας συγχωνεύεται με το Δημιουργό της. Υπάρχουν δύο βασικά στάδια στο μυστικισμό. Το πρώτο αφορά στο να μάθουμε να υψωνόμαστε πάνω απ' το σώμα εστιάζοντας την προσοχή μας στην Έδρα της Ψυχής, η οποία εντοπίζεται ανάμεσα και πίσω από τα δύο φρύδια. Όσο διεισδύουμε Εσωτερικά σ' αυτό το σημείο, το σκοτάδι αντικαθίσταται από Φως. Εισερχόμαστε στην Περιοχή του "μυστικιστικού αστέρα" και στην συνέχεια στην Περιοχή του "φεγγαριού". Κατόπιν, ακολουθεί η "Περιοχή του ήλιου" και μόλις περάσουμε και αυτή την Περιοχή, ερχόμαστε πρόσωπο με πρόσωπο με τη Φωτεινή ή Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου. Φτάνοντας σ' αυτό το στάδιο, συνειδητοποιούμε τελικά ότι ο Διδάσκαλος δεν είναι ένας συνηθισμένος άνθρωπος με περιορισμούς, αλλά ότι ο ίδιος είναι αδιαχώριστος από τον Θεό. Όσο κι αν Τον αγαπήσαμε μέχρι εκείνη τη στιγμή, η αγάπη μας φαντάζει πλέον με σκιά της αγάπης που ακολουθεί από δω και εμπρός. Αρχίζουμε να αντιλαμβανόμαστε ότι μας οδηγεί και μας κατευθύνει σε κάθε στροφή. Βλέπουμε το χέρι Του παντού και αρχίζουμε να ατενίζουμε το Φως του Θεού σε κάθε πλάσμα και αντικείμενο της Δημιουργίας. Σ' αυτό το σημείο, η πατρότητα του Θεού και η αδελφοσύνη του ανθρώπου παύει να είναι μια ασαφής έννοια και γίνεται ένα ζωντανό βίωμα.

Από δω και στο εξής ο μαθητής προοδεύει με τη συντροφιά του Διδασκάλου του. Προχωράει από στάδιο σε στάδιο μέχρι η ψυχή να απογυμνωθεί απ' όλες της ακαθαρσίες της. Βλέπει τώρα τον εαυτό του να είναι πιο φωτεινός από χιλιάδες ήλιους και αντιλαμβάνεται ότι είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό. Βροντοφωνάζει τότε: «Είμαι Αυτός !!!». Η ψυχή είναι επί τέλους έτοιμη για την τελική ένωση και στο επόμενο στάδιο βρίσκεται πρόσωπο με πρόσωπο με τον Άχρονο

Δημιουργό της. Γίνεται πλέον κάτοικος του Σατς Καντ ή της Αληθινής Πατρίδας της. Απ' αυτό το σημείο αρχίζει μια σταδιακή πορεία απορρόφησης με το Άπειρο και Απόλυτον Θεό και από τη μορφή και το όνομα κινούμαστε προοδευτικά προς εκείνο που είναι πέρα από μορφές και ονόματα. Επιτέλους, η ηλιαχτίδα συγχωνεύεται με τον ήλιο και η σταγόνα με τον ωκεανό. Αυτό το τελικό στάδιο είναι πέρα από το χρόνο, πέρα από την αλλαγή. Η μέθη που νοιώθει ποτέ δεν μειώνεται, η ευτυχία και η έκστασή της δεν γνωρίζουν τέλος. Ο Καμπίρ λοιπόν μας προσκαλεί να στρέψουμε όλες μας τις προσπάθειες προς την εκπλήρωση του υπέρτατου αυτού στόχου.

Ποιοί είναι επομένως οι παράγοντες που μπορούν να μας βοηθήσουν να πετύχουμε το στόχο μας; Οι Γραφές, αναφέρονται σε τέσσερις: α) Ο Γκουρού β) Το Νάαμ ή Λόγος που προσφέρει ο Γκουρού γ) Η Συναναστροφή με την Αλήθεια και δ) Το Σάτσανγκ. Αλλά αυτό που φαντάζει με τετράπτυχο, δεν είναι ακριβώς έτσι στην πραγματικότητα, γιατί δεν μπορούμε πραγματικά να διαχωρίσουμε τον Διδάσκαλο από τη δύναμη του Λόγου, ο οποίος τον κάνει να είναι αυτό που είναι. Από την άλλη, δεν μπορούμε να διαχωρίσουμε τη συναναστροφή με την Αλήθεια και το να ακούμε τα λόγια του Γκουρού.

Το μυστικό της επιτυχίας στο Μονοπάτι δεν βρίσκεται στην προσπάθεια να διακρίνουμε αυτά τα τέσσερα στοιχεία και να ασχοληθούμε με το καθένα ξεχωριστά. Η επιτυχία βρίσκεται στο να βρούμε τον Διδάσκαλο, να μάθουμε να τον αγαπάμε και να παραδώσουμε τον εαυτό μας στη φροντίδα Του. Το να ασχοληθούμε με το διαλογισμό είναι άλλος ένας τρόπος να βρισκόμαστε στη συντροφιά Του. Το να συναναστρεφόμαστε μαζί Του σημαίνει να Τον αγαπάμε όλο και πιο πολύ και το να ακούμε τις ομιλίες Του σημαίνει να ξεχνάμε τα πάντα και να είμαστε ολοκληρωτικά απορροφημένοι στην παρουσία Του.

Γενικά, όταν πηγαίνουμε στο Σάτσανγκ, επιτρέπουμε στο νου μας να περιπλανιέται σε εγκόσμια πράγματα. Μπορεί να ακούμε τον Διδάσκαλο να μας μιλάει και συγχρόνως να ακούμε το συνεχή σχολιασμό των συμβάντων από το νου. Αυτό δεν είναι αληθινό Σάτσανγκ. Αυτές τις στιγμές, δεν είμαστε στη συντροφιά της αλήθειας αλλά στη συντροφιά του νου, ο οποίος είναι εκ φύσεως εφήμερος. Αν η αγάπη μας για τον Διδάσκαλο είναι γνήσια και αυθεντική, σβήνει κάθε άλλη αγάπη και όσο καθόμαστε μπροστά του, ο κόσμος αποτραβιέται από μέσα μας κι Εκείνος γίνεται η μοναδική μας πραγματικότητα. Το

μονοπάτι της αγάπης, όπως λένε, αρχίζει με τρεις και καταλήγει με έναν. Αρχικά υπάρχει ο εραστής, υπάρχει ο Αγαπημένος και υπάρχει και η αγάπη. Όσο όμως προοδεύουμε στο Μονοπάτι, ο εραστής αρχίζει να γίνεται ο Αγαπημένος και ο Αγαπημένος γίνεται ο εραστής. Οι ψυχές τους συγχωνεύονται και αναμιγνύονται και τελικά παύει να υπάρχει εραστής και Αγαπημένος, παύει να υπάρχει υποκείμενο και αντικείμενο. Υπάρχει μόνο η αγάπη.

Το μονοπάτι των Διδασκάλων είναι το μονοπάτι της αγάπης. Για αυτό ο Γκουρού Γκομπίντ Σινγκ είπε: *«Αλήθεια σας λέω. Μόνο όσοι αγαπούν βρίσκουν τον Θεό».* Ένας Πέρσης Σούφι έχει πει: *«Μια ώρα στην παρουσία του Διδασκάλου αξίζει περισσότερο από εκατό χρόνια ασκητισμού και διαλογισμού».* Η αγάπη είναι η αλχημεία που μας μεταμορφώνει στο Μονοπάτι. Μας παρέχει τα εφόδια με τα οποία μεταμορφωνόμαστε στην εικόνα του Αγαπημένου. Όντως, τι είναι η αγάπη παρά ένα άλλο όνομα για την αυτοπαράδοση και την υπακοή. Όπως έλεγε και ο Χριστός: *«Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου».* Υπακοή στον Διδάσκαλο σημαίνει το να μετασχηματίσουμε τη ζωή μας, είναι το να διαβαίνουμε το μονοπάτι της αγνότητας και της ευθύτητας. Τόσο ο Μπάμπα Σαουάν όσο και ο Μαχαράτζ Κιρπάλ Σίνγκ απέδιδαν ύψιστη σημασία σ' αυτό. Το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης μας παρέχει τα μέσα με τα οποία μπορούμε να αγωνιστούμε, για να ακολουθήσουμε μια ζωή φιλαλήθειας, μη βίας έναντι των άλλων, αγνότητας, ταπεινότητας, και ανιδιοτελούς προσφοράς.

Τόσο στο ρομαντισμό όσο και στο μυστικισμό γίνεται ιδιαίτερη αναφορά τόσο στην αγάπη όσο και στην ομορφιά. Και στις δύο παραδόσεις, καθώς η ηρωίδα ή ψυχή, προετοιμάζεται να προϋπαντήσει τον Κύριο, βιώνει μεγάλη ένταση στη διάρκεια της προετοιμασίας για τη συνάντησή τους. Η γυναίκα δεν φείδεται προσπαθειών να αναδείξει την ομορφιά της και να δείχνει τέλεια και αψεγάδιαστη. Με παρόμοιο τρόπο, το καθημερινό ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης μας παρέχει έναν καθρέφτη στον οποίο μπορούμε να δούμε τις πανάδες και τα στίγματα στο πρόσωπό μας, προσπαθώντας έτσι να τα αφαιρέσουμε. Αν δεν τα εξαλείψουμε, πώς μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα δούμε τον Κύριο; Γεμάτοι ψεγάδια πώς μπορεί να μας επιτραπεί η είσοδος στο χώρο που κατοικεί κάποιος που είναι αψεγάδιαστος, που είναι η πηγή της ομορφιάς και της τελειότητας;

Οι Διδάσκαλοι δεν υπογραμμίζουν μόνο τις κακουχίες που συναντάμε στο Μονοπάτι ούτε μόνο την προσπάθεια που οφείλουν να

καταβάλλουν οι μαθητές, προκειμένου να φτάσουν στο στόχο τους, αλλά επιπλέον επισημαίνουν και τη δύναμη και την ασφάλεια που παρέχει το Μονοπάτι σ' εκείνους που το διαβαίνουν. Μόλις μας δεχθεί ένας Τέλειος Διδάσκαλος, το όνομά μας διαγράφεται από το βιβλίο του θανάτου και μεταφέρεται στο βιβλίο της ζωής. Δεν βρισκόμαστε πλέον κάτω από την κυριαρχία του Κυρίου του θανάτου. Αντιθέτως, βρισκόμαστε κάτω από τις οδηγίες του Διδασκάλου μας, του Θεανθρώπου που είναι όλο αγάπη και ευσπλαχνία. Αυτή η γνώση αποτελεί πηγή μεγάλης Εσωτερικής δύναμης για τον καθένα μας. Ο Χαζούρ χρησιμοποιούσε ένα πολύ απλό και πετυχημένο παράδειγμα. Θύμιζε στους ανθρώπους τον τρόπο που παίζεται το κρυφτό στη βόρεια Ινδία. Τα παιδιά χωρίζονται σε τρεις ομάδες. Ένα κάνει τον κλέφτη, ένα άλλο την γριούλα και τα υπόλοιπα αποτελούν την τρίτη ομάδα, που πρέπει να κρυφτούν, για να μην τους βρει ο κλέφτης. Το παιδί που κάνει τη γριούλα κλείνει τα μάτια του κλέφτη και μετράει μέχρι το δέκα. Σ' αυτό το χρόνο τα παιδιά τρέχουν να κρυφτούν. Μετά το μέτρημα ο κλέφτης απελευθερώνεται και καλείται να ψάξει τα υπόλοιπα παιδιά και να τα πιάσει ακουμπώντας το χέρι του πάνω τους. Όποιον καταφέρει να τον ακουμπήσει χάνει και γίνεται πλέον το θύμα του. Αν όμως κάποιο παιδί προλάβει να τρέξει και να ακουμπήσει τη γριούλα, δεν μπορεί να πιαστεί από τον κλέφτη. Ακόμα κι αν ο κλέφτης τα ακουμπήσει, δεν μπορούν να γίνουν θύματά του. Ο Χαζούρ συνέκρινε τον Διδάσκαλο με τη γριούλα. Όποιος μπει κάτω από την προστασία Του, δραπετεύει από τον κακό για πάντα. Μπορεί να κινείται ατιμώρητος, γιατί τίποτα πλέον δεν τον αγγίζει. Εισέρχεται στο βασίλειο της Χάρης και δεν υπόκειται πλέον στη διαδικασία του βασιλείου του Καρμικού Νόμου. Όσοι από μας γίναμε δεκτοί από τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν και τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ είμαστε πραγματικά ευλογημένοι, γιατί περνάμε τα σύνορα του θανάτου ξεφεύγοντας από τα όρια του νόμου. Ήταν οι ενσαρκώσεις της αγάπης και δεν θα ησυχάσουν, μέχρι να μας οδηγήσουν στο Αιώνιο Σπίτι μας. Η Χάρη με την οποία μας έλουσαν δεν είναι κάτι που χάνεται με το θάνατό τους, γιατί συνεχίζουν να μας λούζουν με τη Χάρη τους, ακόμα κι όταν εμείς δεν είμαστε σε θέση να τους δούμε με τα φυσικά μας μάτια.

Όσοι ζητούν καταφύγιο στη συντροφιά του,
όλοι ανυψώνονται.
Έτσι το συνηθίζει ο Κύριος.

Ο Καμπίρ εστιάζει τώρα την προσοχή μας στις δύο βασικές σχολές της πνευματικότητας. Από τη μια πλευρά είναι η "Σχολή της Προσπάθειας" και από την άλλη η "Σχολή της Αυτοπαράδοσης". Υπάρχουν εκείνοι που επιζητούν την πνευματική τους πρόοδο από το δύσκολο δρόμο, που είναι αυτός που βασίζεται στον προσωπικό τους μόχθο και στις ατομικές ακατάπαυστες προσπάθειες. Το μονοπάτι αυτό είναι μακρύ και δύσκολο και σε αυτό προχωράμε με αργό ρυθμό. Υπάρχουν φορές που κάνουμε πρόοδο κι άλλες που συναντάμε εμπόδια. Δεδομένου ότι είμαστε άνθρωποι, όλοι υποπίπτουμε σε σφάλματα. Υπάρχουν φορές που κάνουμε λάθη κι αντί να κινούμαστε προς τα εμπρός, ίσως ακόμα και να οπισθοδρομούμε προσωρινά. Αυτό είναι το ένα μονοπάτι. Βασίζεται στη σταθερή προσπάθεια και στη δύναμη της θέλησης.

Το άλλο μονοπάτι είναι της αυτοπαράδοσης στον Κύριο. Είναι το να αναζητήσουμε καταφύγιο σ' Εκείνον. Μ' άλλα λόγια, είναι το μονοπάτι όπου κάποιος αφήνεται στα χέρια του Διδασκάλου του και Του επιτρέπει να τον κατευθύνει. Όταν κάποιος ζητάει έτσι καταφύγιο στον Κύριο, τότε ο Κύριος είναι εκείνος που κατευθύνει τις ενέργειές του. Οι άνθρωποι βασιζόμαστε στην ευφυΐα και στην κρίση μας, με συνέπεια να κάνουμε λάθη. Ο Κύριος όμως είναι τέλειος και δεν κάνει λάθη. Αν έχουμε αυτοπαραδοθεί απόλυτα σ' Εκείνον, ό,τι κι αν πούμε ή κάνουμε το ορίζει ο Κύριος. Οπότε δεν μένει χώρος για μόχθο ή λάθη. Το Σαντ Ματ δίνει έμφαση στο μονοπάτι της αυτοπαράδοσης, γιατί είναι το μονοπάτι της αγάπης. Μας παρέχει τον ταχύτερο και τον πλέον αλάνθαστο δρόμο προς το στόχο μας. Μόλις αφεθούμε στη φροντίδα ενός Τέλειου Διδασκάλου, εκείνος ποτέ δεν πρόκειται να μας εγκαταλείψει. Εμείς μπορεί να τον απαρνηθούμε, εκείνος όμως ποτέ.

Θυμάμαι ένα περιστατικό που συνέβη, όταν ο Χαζούρ ήταν στην Ντέρα και ασχολούταν με την αλληλογραφία του. Καθόταν στη βεράντα του σπιτιού του και ένας γραμματέας του διάβαζε τα γράμματα. Ένας μαθητής του έστειλε ένα γράμμα, όπου του εξηγούσε τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε από τον οικογενειακό και κοινωνικό του περίγυρο. Εξαιτίας όλων αυτών, δεν του ήταν πλέον δυνατόν να ακολουθήσει τις οδηγίες του Χαζούρ και κατέληξε λέγοντας ότι θα ήθελε να επιστρέψει στον Χαζούρ το Νάαμ που του είχε παραχωρήσει ο Διδάσκαλος. Όταν το άκουσε ο Χαζούρ, ξέσπασε σε γέλια. Το γέλιο του ήταν τόσο ζεστό και μεταδοτικό, που όταν γελούσε, έμοιαζε σαν να

γελάει μαζί του όλη η Δημιουργία. *«Γράψε του»,* είπε απευθυνόμενος στο γραμματέα, *«και πες του ότι ο μαθητής μπορεί να παρατήσει το Λόγο η το Διδάσκαλό του, ο Διδάσκαλος όμως δεν μπορεί να πάρει πίσω το δώρο που ο ίδιος κάποτε πρόσφερε».* Η πνευματικότητα έχει τις δικές της παραδόσεις, τους δικούς της απαράγραφους νόμους και έθιμα και ένα απ' αυτά είναι ότι ο Διδάσκαλος ποτέ δεν εγκαταλείπει το μαθητή. Όπως συνήθιζε να λέει ο Χαζούρ: *«Την στιγμή της μύησης ο Διδάσκαλος εγκαθίσταται στην Έδρα της ψυχής του μαθητή και ποτέ δεν τον εγκαταλείπει, μέχρι να τον οδηγήσει στην Αγκαλιά του Δημιουργού».*

Αν τέτοια είναι η φύση της αγάπης του Διδασκάλου, είναι φυσικό και επόμενο να πρέπει να αυτοπαραδοθούμε σ' εκείνον. Αν το κάνουμε, είναι σίγουρο ότι θα ανυψωθούμε και θα γίνουμε δεκτοί στην Αυλή του Θεού. Αυτός είναι ο νόμος και οι εντολές του Κυρίου. Ακόμα κι αν βασιζόμαστε στις δικές μας προσπάθειες, έρχεται ένα σημείο στην πνευματική μας εξέλιξη που φτάνουμε να δούμε ότι ο Διδάσκαλός μας είναι αχώριστος από τον Θεό και φτάνουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι η Χάρη του κάνει τα πάντα δυνατά. Η αυτοπαράδοσή μας από εδώ και στο εξής είναι αυθόρμητη και φυσική και όλη η επακολουθούσα πρόοδος βασίζεται σε αυτήν. Αν μόνο η αυτοπαράδοσή μας οδηγεί τελικά στο στόχο, γιατί να περιμένουμε μέχρι να φτάσουμε σ' αυτό το σημείο του Εσωτερικού μας ταξιδιού; Γιατί δεν ακολουθούμε το μονοπάτι της αυτοπαράδοσης από εδώ που βρισκόμαστε τώρα; Αν ο Διδάσκαλος γίνει το καταφύγιο και η άγκυρά μας σ' αυτό τον κόσμο, είμαστε σε θέση να αποφύγουμε τα εμπόδια, τα φάρμακα, τις απογοητεύσεις και τις δυσκολίες που συναντάμε στο μονοπάτι της προσπάθειας. Αλήθεια, πόσο υπέροχη είναι η σπίθα της αγάπης και της Χάρης!

Η ίδια η ζωή του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, τον οποίο τιμάμε σήμερα, μας προσφέρει μερικά αξέχαστα παραδείγματα. Ένας καμηλιέρης, περνώντας κοντά από μια σιδηροδρομική γραμμή είδε το Χαζούρ μέσα σ' ένα τραίνο που έτρεχε. Το βλέμμα τους συναντήθηκε για μια στιγμή και το τραίνο απομακρύνθηκε. Όταν ήρθε η ώρα να πεθάνει ο καμηλιέρης, είδε την Ακτινοβόλο μορφή του Χαζούρ να περιμένει να παραλάβει την ψυχή του μετά το θάνατό του. Σε μια άλλη περίπτωση, ο Χαζούρ καθόταν σ' ένα τραίνο που έκανε στάση σε κάποιο σταθμό. Ένας γέροντας Μουσουλμάνος, που είχε αγοράσει σταφύλια για τον εαυτό του, γυρίζοντας το κεφάλι του συνάντησε το

βλέμμα του Χαζούρ. *«Μα τον Αλλάχ, τι εξαίσια ομορφιά και Χάρη»*, αναφώνησε με θαυμασμό και χωρίς να το σκεφτεί σκαρφάλωσε στο βαγόνι και του πρόσφερε τα σταφύλια που κρατούσε. Χρόνια αργότερα, όταν έφτασε η ώρα να πεθάνει, φώναξε ένα μαθητή του Χαζούρ και του είπε: *«Ο Δάσκαλός σου, που κάποτε Τον συνάντησα σε ένα σταθμό για λίγα μόνο λεπτά είναι εδώ, για να με πάρει κοντά Του στο τελικό μου ταξίδι»*.

Πρόσεξέ με, ω σαντού, γιατί σου λέω την αλήθεια,
Μόνο έτσι μπορείς να διασχίσεις τον απέραντο ωκεανό.

Οι ποιητές και οι μύστες συγκρίνουν αυτό τον κόσμο, αυτή τη ζωή μας, μ' ένα απέραντο ωκεανό που περικλείει πολλούς κινδύνους και δυσκολίες. Ο Χαφίζ αναφέρεται σε καρχαρίες και τέρατα, σε θύελλες και ρουφήχτρες που απειλούν τον ταξιδιώτη. Μόνος και αβοήθητος δεν μπορεί να φτάσει στις μακρινές ακτές. Αν όμως έχει βρει ένα Τέλειο Διδάσκαλο και έχει επιβιβαστεί στο πλοίο του Νάαμ, μπορεί να είναι σίγουρος ότι θα φτάσει στο προορισμό του. Όπως αναφέρεται και στο Γκράνθ Σαχίμπ: *«Όπως το νούφαρο υψώνεται αμόλυντος πάνω απ' το νερό και ο κύκνος πετάει στεγνός από τα κύματα, έτσι, ω Νάνακ, μπορούμε να διασχίσουμε τη θάλασσα της ζωής με τη βοήθεια του Νάαμ»*. Δεν μπορούμε να βγούμε στις αντικρινές ακτές στηριζόμενοι μόνο στις ανθρώπινες προσπάθειές μας. Ο δρόμος για το αγκυροβόλι μας είναι η αγάπη και η αυτοπαράδοση. Γι' αυτό το λόγο ο Καμπίρ μέσα από τους στίχους του μας παροτρύνει να ακολουθήσουμε το μονοπάτι της αγάπης. Πράγματι, το ταξίδι είναι μακρύ και ο δρόμος δύσκολος. Τα ρεύματα μας προκαλούν δέος και οι θύελλες λυσσομανούν και τα τέρατα πολλά μας βάζουν εμπόδια και μας φράζουν το δρόμο. Όποιος όμως βρήκε το Διδάσκαλο έχει εκείνον για πιλότο και οδηγό του. Κι αν έχει μάθει να παραδίνεται στο φίλο του, στο Διδάσκαλό του, είναι τόσο χαμένος στην αγάπη Του, που ακόμα κι όταν βρεθεί στο μάτι της πιο λυσσασμένης θύελλας ή της πιο τρομακτικής απειλής, απολαμβάνει τη συνεχή προστασία του Διδασκάλου του. Τα θαλάσσια τέρατα μπορεί να τον περιμένουν σε κάθε στροφή, για να τον συντρίψουν ή να του φράξουν το δρόμο, αλλά εκείνος προχωράει αγνοώντας την ύπαρξή τους μέσα στην αγκαλιά του Διδασκάλου του, χαμένος στην ενατένιση των άπειρων λιμνών της αγάπης Του, που είναι τα δυο μάτια του Διδασκάλου. Ο δρόμος είναι στρωμένος με απειλές και κινδύνους, όμως ποιες συνέπειες μπορεί να έχει αυτό πάνω του,

όταν δεν έχει επίγνωση της ύπαρξής τους κι αν το χέρι του καπετάνιου είναι αλάνθαστο και σίγουρο;

Είμαστε τυχεροί που βρήκαμε τον Μπάμπα Σαουάν Σινγκ και τον Μαχαράτζ Κιρπάλ Σινγκ, τους καπετάνιους της ζωής μας. Θα μας οδηγήσουν στο στόχο που όλοι έχουμε στο νου. Στο στόχο που θα μας φέρει την απόλυτη μακαριότητα. Έχοντας κατακτήσει αυτό το στόχο, έχουμε κατακτήσει τα πάντα, γιατί όποιος είναι ένα με το Δημιουργό, είναι επίσης κύριος όλης της Δημιουργίας Του. Ο Κύριος μας έστειλε στον κόσμο. Εκείνος μας έχει δώσει όλα τα δώρα που θα μπορούσαμε ποτέ να ζητήσουμε. Αλλά όπως ο βασιλιάς που οργάνωσε το Μέενα Μπαζάρ, περιμένει εκείνον που θα Τον θυμάται και θα θέλει να Τον κάνει δικό του. Μόλις στραφούμε στον Κύριο, μόλις Τον φτάσουμε και γίνουμε ένα μαζί Του, όλα όσα Του ανήκουν, ολόκληρη η Δημιουργία, θα γίνουν δικά μας. Μπορεί η σταγόνα να ξεχωρίσει απ' τον ωκεανό ή η ηλιαχτίδα από τον ήλιο;

Ανάμεσά μας υπάρχουν μαθητές του Χαζούρ, πολλοί που είναι μαθητές του Κιρπάλ Σινγκ και άλλοι που μυήθηκαν μετά απ' αυτούς, οι οποίοι όμως έλαβαν το δώρο του Νάαμ ή Λόγου εξαιτίας της Χάρης των δύο μεγάλων Διδασκάλων και σύμφωνα με τις οδηγίες τους. Ο καθένας τους ήταν ένας ωκεανός αγάπης. Όταν πήγα περιοδεία στην Ινδία και αργότερα στη Δύση, συνάντησα πολλούς μαθητές των δύο μεγάλων Διδασκάλων. Όλοι μιλούσαν για την άπειρη αγάπη που τους πρόσφεραν οι σεβαστοί τους Διδάσκαλοι. Ο καθένας ισχυριζόταν ότι, παρόλο που ο Διδάσκαλος τους αγαπούσε όλους, έμοιαζε σαν να αγαπούσε τους ίδιους περισσότερο από τον καθένα. Αυτό μοιάζει εντελώς παράδοξο. Έτσι δεν είναι; Στην εγκόσμια ζωή μας βλέπουμε ότι η αγάπη εκπληρώνεται και ολοκληρώνεται, όταν αποκλείουμε όλους τους άλλους. Στη σφαίρα της πνευματικότητας όμως τα πράγματα είναι εντελώς διαφορετικά. Ο Θεάνθρωπος κατέχει ένα άπειρο θησαυρό αγάπης, γιατί κρατάει όλους τους θησαυρούς του Θεού. Όσο πιο πολύ δίνει, τόσο πιο πολύ παίρνει. Όσο περισσότερη αγάπη μοιράζει, τόσο περισσότερη αγάπη προστίθεται στον ίδιο. Ο θησαυρός του είναι απέραντος και ανεξάντλητος. Ο καθένας μας έχει λάβει ένα μέρος απ' αυτόν. Ας κάνουμε λοιπόν το καλύτερο που μπορούμε κι ας τον αξιοποιήσουμε. Αυτό στο κάτω-κάτω είναι το μήνυμα του Καμπίρ και όλων των μεγάλων Αγίων. Ο μόνος τρόπος να διασχίσουμε τον άπειρο ωκεανό της ζωής είναι η αγάπη. Οι δύο μεγάλοι Διδάσκαλοι μας

προοσέφεραν αυτό το ανεκτίμητο Δώρο. Τώρα πια είναι στο χέρι μας να ανταποκριθούμε στην αγάπη τους και να κινηθούμε πρόσω ολοταχώς σ’ αυτό το ταξίδι.

Για να έχετε το μέγιστο όφελος κατά την παραμονή σας στο άσραμ

Όταν ερχόμαστε στο Άσραμ, για να συναντήσουμε τον Διδάσκαλο, θα πρέπει κάθε μέρα που βρισκόμαστε κοντά του από το πρωί μέχρι το βράδυ και να ελέγχουμε με σχολαστικότητα τη συμπεριφορά μας. Για να έχουμε όλη Του την ευλογία κατά τη διάρκεια της παραμονής μας στα πόδια Του, πρέπει να ελέγχουμε διαρκώς τη σκέψη, τα λόγια και τις πράξεις μας. Όταν συνειδητά ελέγχουμε όλες τις δραστηριότητές μας, δεν θα έχουμε χρόνο για να σχολιάζουμε και να κριτικάρουμε. Αν κάνουμε κάτι τέτοιο, σημαίνει ότι δεν προσέχουμε τον Διδάσκαλο αλλά τους ανθρώπους τριγύρω Του και βγάζουμε συμπεράσματα με τη δική μας περιορισμένη λογική και αντίληψη.

Αν αρχίσουμε να κριτικάρουμε αυτούς που μαζί τους καθόμαστε στα πόδια του Διδασκάλου, είμαστε σε λάθος δρόμο. Αν θέλουμε να ακολουθήσουμε αυτό το Πνευματικό μονοπάτι, για να "είμαστε με τον Διδάσκαλο", θα πρέπει να είμαστε σε συντονισμό με Αυτόν και να μην ψάχνουμε σ αυτούς που είναι γύρω Του να τους βρούμε ελλείψεις, ελαττώματα και σφάλματα στη συμπεριφορά τους. Εμείς δεχτήκαμε το κάλεσμα του Διδασκάλου, με δική μας επιθυμία ήρθαμε εδώ και μόνο ο Διδάσκαλος μπορεί να αλλάξει, αν είναι απαραίτητο, ορισμένα πράγματα στο Άσραμ.

Ο μεγάλος Διδάσκαλος Χαζούρ και ο αγαπητός μας Διδάσκαλος Κιρπάλ Σινγκ συχνά έλεγαν: «Το μεγαλύτερο λάθος, όταν πηγαίνουμε στον Διδάσκαλο, είναι να κοιτάμε το περιβάλλον, αντί να εστιάζουμε τη προσοχή μας στον ίδιο τον Διδάσκαλο». Αυτό οδηγεί στο να χάνουμε το χρόνο μας κριτικάροντας και ψάχνοντας για τα λάθη των άλλων. Αν αρχίσεις να κριτικάρεις δεξιά και αριστερά

τους ανθρώπους, τότε ο νους μπαίνει σε επικίνδυνα μονοπάτια και αν αφήσουμε στο νου ελεύθερο πεδίο, θα μας φέρει σε δύσκολη θέση. Θα στρέψει τη προσοχή μας σε πράγματα τα οποία δεν θα μας ωφελήσουν κατά τη διάρκεια της παραμονής μας. Μόνον για τον Διδάσκαλο ήρθαμε και αυτό είναι που μετράει. Για αυτό θα πρέπει όλο το χρόνο που βρισκόμαστε στα πόδια του Διδασκάλου να ακολουθούμε το χρυσό κανόνα: *«Να κοιτάμε τον Διδάσκαλο και τίποτα άλλο»*. Έχω παρατηρήσει ότι μερικοί αδελφοί και αδελφές που έρχονται στο Άσραμ κάνουν γνωριμίες οι οποίες καταλήγουν στο να δημιουργούνται ομάδες. Με αυτό τον τρόπο αγνοούν κάποιους ή κουτσομπολεύουν κάποιους άλλους και έτσι παρασύρονται από το εγώ τους. Αν όμως ήρθαμε μόνο για τον Διδάσκαλο, τότε συγκεντρωνόμαστε μόνο σε Αυτόν με αγάπη. Και όταν είμαστε με Αυτόν, θα πρέπει να Τον κοιτάμε βαθιά στα μάτια. Έτσι μπορεί να μας μεταδώσει τη δύναμη, για να συνεχίσουμε την πορεία μας στο Πνευματικό Μονοπάτι.

Είναι λυπηρό που δεν είμαστε αρκετά ταπεινοί και δεν έχουμε την επιθυμία να καλλιεργήσουμε την ταπεινότητα και αυτό, γιατί δεν έχουμε αληθινή αγάπη για τον Διδάσκαλο. Ενδιαφερόμαστε να κρίνουμε και να επικρίνουμε τους άλλους και έτσι ο νους μάς αποσπά την προσοχή και μας οδηγεί στο διχασμό και στο να δίνουμε συμβουλές στους άλλους.

Ο αγαπημένος Διδάσκαλος Κιρπάλ συχνά μας έλεγε ότι: *«Δεν πρέπει να παριστάνουμε τους αστυνομικούς του Θεού, γιατί δεν μας έδωσε κανείς αυτό το ρόλο»*. Χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή, αυτοπαρατήρηση και εγρήγορση, ώστε να μην μπορεί ο νους να μας παρασύρει με τις πονηριές του. Σκεφτείτε εδώ στο Άσραμ τις τελευταίες 24 ώρες πόσες ώρες σκεφτήκατε τον Διδάσκαλο και πόσες άλλα πράγματα. Ακόμα έλεγε συχνά ότι: *«Εφόσον ταξιδέψατε από τόσο μακριά για Αυτόν, προσπαθείτε να είσαστε συντονισμένοι μαζί Του και μόνο μαζί Του»*.

Φυσικά, έχουμε συμπόνια και αγάπη για τα αδέλφια μας, καθώς είμαστε στενά συνδεδεμένοι ο ένας με τον άλλον, αλλά δεν είναι ανάγκη να ψάχνουμε για συμβουλές αλλού, παρά μόνο από τον Διδάσκαλο. Ακόμα μπορούμε να μάθουμε πολλά, παρατηρώντας τη συμπεριφορά αυτών των αδελφών μας που είναι συνεπείς με το διαλογισμό τους. Συχνά παρατηρώ ότι ασκείτε μεγάλη κριτική για άλλους. Γιατί έκανε κάποιος κάτι ή τι δεν έκανε κάποιος άλλος. Αυτά είναι

παιχνίδια του νου, για να αποσπάει τη προσοχή μας, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να καθίσουμε για διαλογισμό. Πώς όμως θα μπορέσουμε να πειθαρχήσουμε το νου, όταν τον αφήνουμε να αποσπά την προσοχή μας;

Πηγαίνουμε στον Διδάσκαλο καθοδηγούμενοι από την αγάπη και το πάθος που τρέφουμε για Εκείνον και για τη δική μας ψυχή. Όλο το πάθος και όλη η αγάπη μας θα πρέπει να είναι στραμμένη σ' Αυτόν χωρίς να διασπάται η προσοχή μας. Όσο καιρό βρισκόμαστε στο Άσραμ, δεν πρέπει να επιτρέπουμε στο νου μας να ασχολείται με άλλα πράγματα, γιατί τίποτα δεν έχει μεγαλύτερη σημασία από το να είμαστε απορροφημένοι μέσα στη ματιά του Διδασκάλου. Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, ο νους προσπαθεί να αποσπάει την προσοχή μας από το Μονοπάτι, αλλά εφόσον μας δόθηκε η ευλογία από Εκείνον να Τον επισκεφτούμε, ας είμαστε όλο το χρονικό διάστημα με Εκείνον.

Όλοι όσοι έχετε προσωπικά προβλήματα μπορείτε άμεσα να απευθυνθείτε στον Διδάσκαλο. Δεν χρειάζεται μεσολαβητής ούτε απαιτείται από κανέναν καμιά άδεια. Έχω παρατηρήσει ότι μερικοί αγαπημένοι κάθονται σε μια γωνιά παρατηρώντας ποιοι πλησιάζουν και μιλούν στον Διδάσκαλο. Αρχίζουν να σκέφτονται γιατί αυτός είναι τόσο μέσα στο γραφείο Του, γιατί χρειάζεται να μείνει τόση πολύ ώρα μαζί Του. Δεν πρέπει κανένας να αισθάνεται μειονεκτικά ούτε να καλλιεργεί μνησικακία στη καρδιά του. Δεν υπάρχει λόγος για ζήλιες και πικρίες. Ο Διδάσκαλος βρίσκεται πάνω στη γη, για να υπηρετήσει όλους και κάθε φορά αυτός ξέρει τι χρειάζεται και πόσο χρόνο χρειάζεται να παραμείνει με τον καθένα από εμάς.

Ο νους γνωρίζει χιλιάδες κόλπα, για να μας ξεγελάσει και από αυτά τα χειρότερα είναι να μας αναπτύξει τη ζήλια και τον εγωισμό. Έτσι πολλοί οδηγούνται σε δυσάρεστη θέση, αν δεν είναι σε συνεχή αυτοπαρατήρηση και εγρήγορση.

Για κάθε σας πρόβλημα να έχετε υπομονή. Μην προτρέχετε, μη βγάζετε συμπεράσματα, μη συνηθίζετε να σχολιάζετε καθετί που σας κάνει εντύπωση, γιατί δεν το έχετε ξανασυναντήσει. Καλύτερα προσπαθήστε να μην αντιδράτε αρνητικά. Προσπαθήστε να βρείτε λόγια γεμάτα αγάπη, να είστε καλοπροαίρετοι και ρωτάτε, για να ξεκαθαρίζετε όλες τις απορίες και τις αμφιβολίες σας. Κάνατε κάποιο λάθος, έχετε θίξει κάποιον συνειδητά ή ασυνείδητα; Είναι

υποχρέωσή σας να βάλετε τα πράγματα σε τάξη. Εσείς είσαστε εδώ με τη θέληση του Διδασκάλου, όπως και οι άλλοι είναι εδώ επίσης. Οι διάφοροι χαρακτήρες που έχει ο καθένας από αυτούς που έρχονται στο Άσραμ για τον Διδάσκαλο απαιτούν μια μακροχρόνια προσαρμογή. Μάθετε να προσαρμόζεστε. Πάρτε όλα όσα σας έρχονται σαν να δίνετε εξετάσεις. Τουλάχιστον προσπαθήστε και μάθετε από τα λάθη σας. Δεν είναι τόσο κακό να κάνεις λάθη, αλλά πρέπει να τα διορθώνεις.

Αφού ήρθατε με τη θέληση του Διδασκάλου, τότε να μείνετε εδώ στη συντροφιά του Διδασκάλου. Γιατί να τριγυρίζετε από εδώ και κει πηγαίνοντας να δείτε τα αξιοθέατα της πόλης ή να χάνετε άσκοπο χρόνο για ψώνια χαζεύοντας στα μαγαζιά, τις λίγες μέρες που έχετε τη μοναδική ευκαιρία να βρίσκεστε κοντά στο Θεάνθρωπο της εποχής σας; Γιατί να χάνετε χρόνο με τις προσωπικές σας σχέσεις και να σκέπτεστε που να πάτε, για να το διηγηθείτε στους φίλους σας, όταν γυρίσετε πίσω στη χώρα σας; Ήρθατε εδώ με τη θέληση του Διδασκάλου, γι' αυτό να έχετε μια σκέψη στη καρδιά σας, μια εμπιστοσύνη, ένα είδωλο, μια προσευχή, μια επιθυμία και αυτό πρέπει να είναι ο Διδάσκαλος και κανένας άλλος.

Αν φιλοξενηθούμε σε ένα Άσραμ, θα πρέπει να τηρούμε τους κανονισμούς με τους οποίους λειτουργεί. Θα πρέπει να ακολουθούμε το προβλεπόμενο από τον Διδάσκαλο ημερήσιο πρόγραμμα. Ο Διδάσκαλος δεν επιθυμεί να επιβάλει σε κανέναν τίποτα. Εμείς όμως θα πρέπει να προσπαθήσουμε να ακολουθήσουμε αυτό το πρόγραμμα. Για να μπορούμε με επιτυχία να το ακολουθήσουμε, υπάρχει μια λέξη κλειδί που είναι: "αγάπη". Αγάπη για όλους, αρνητικότητα για κανέναν. Να μη ζηλεύουμε τίποτα και να ασκούμε αυτοκριτική. Για να αγαπήσουμε τον Διδάσκαλο, θα πρέπει διαρκώς να Τον σκεπτόμαστε. Να μιλάμε για Αυτόν, σε Εκείνον να προσευχόμαστε, για Εκείνον να διαβάζουμε και προπαντός με τη γλυκιά Του ενθύμηση να διαλογιζόμαστε. Αν έχετε τις όποιες δυσκολίες, να απευθύνεστε απευθείας στον Διδάσκαλο, για να πάρετε τις οδηγίες Του.

Οι άνθρωποι ζητάνε την άδεια να έρθουν στο Άσραμ και αυτή τους δίνεται. Όμως κάποιοι άνδρες επιθυμούν να βρουν κάποια νύφη και μερικές γυναίκες ψάχνουν για σύζυγο. Άλλοι πάλι έρχονται για παρεμφερείς λόγους και κατά τη διάρκεια της φιλοξενίας

τους θέλουν να ασχοληθούν και με διάφορα άλλα πράγματα.

Το Άσραμ είναι ένας τόπος για διαλογισμό. Ενώ βρίσκεστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου, θα πρέπει να προσπαθήσετε να απομακρύνετε όλα όσα μπορεί να εμποδίσουν το διαλογισμό σας. Καθίστε μπροστά Του με ταπεινοφροσύνη στη καρδιά, αυτό είναι το πιο σημαντικό. Δεν χρειάζεται να Του κάνετε χιλιάδες ερωτήσεις. Εκείνος μπορεί και διαβάζει κάθε καρδιά. Η ταπεινοφροσύνη έλκει την ευσπλαχνία του Διδασκάλου και είναι μόνο η ταπεινοφροσύνη που μας βοηθάει στο Πνευματικό Μονοπάτι. Οι δύο μεγάλοι Διδάσκαλοι Baba Sawan και Kirpal Singh πολύ συχνά μας θύμιζαν τη σημασία της ταπεινοφροσύνης. Όμως οι δραστηριότητές μας από τότε δεν διαφοροποιήθηκαν και οι συνήθειές μας έμειναν ίδιες. Ο αγαπητός Διδάσκαλος Kirpal έχει γράψει τόσα πολλά βιβλία και γράμματα, για να βοηθήσει και να μεταλλάξει τις καρδιές μας, αλλά πόσοι από εμάς τα διαβάσαμε ή προσπαθήσαμε να ζήσουμε ακολουθώντας τις διδασκαλίες Του; Συζητούσε μαζί μας πολύ συχνά αυτά τα προβλήματα τόσο ανοιχτά, όπως το κάνω εγώ τώρα. Όμως πολλοί από αυτούς που έρχονταν να Τον δουν, άρχιζαν να έχουν ζήλιες και έχθρες μεταξύ τους και συνήθιζαν να κάνουν αρνητικές κριτικές. Τώρα ήρθατε εσείς σε μένα. Ήρθατε με τη θέληση του Διδασκάλου. Να έχετε λοιπόν επικοινωνία μόνο με τον Διδάσκαλο. Αν θέλετε πολύ να μιλήσετε με τον Διδάσκαλο, κάντε το. Δεν αποφεύγει κανέναν. Γιατί θα πρέπει να δημιουργούμε την οποιαδήποτε άρνηση, γιατί θα πρέπει με κάποιον να έχουμε πάρε-δώσε;

Όταν ξεφυλλίζω τα ημερολόγια αυτοελέγχου και τα συζητώ με τους αδελφούς και τις αδελφές, με τους γιους και τις κόρες μου, διαπιστώνεται πως το 99% αντιμετωπίζει δυσκολίες στις σχέσεις του με τους άλλους. Ασκούν κριτική απέναντι στους άλλους και ζηλοτυπούν. Η ερώτηση είναι: «Πώς μπορεί σε ένα Άσραμ να παρουσιάζεται ζηλοτυπία;»

Εμείς δεν θέλουμε να παρασυρθούμε από τον έξω κόσμο. Εμείς θέλουμε μόνο να αναπτύξουμε την αληθινή αγάπη. Ο καθένας έχει το δικαίωμα να αγαπά τον Διδάσκαλο, όπως αυτός θέλει και ο καθένας μπορεί να πάρει από τον Διδάσκαλο όση αγάπη επιθυμεί. Ο Διδάσκαλος δεν συνηθίζει να περιορίζει την Αγάπη Του σε ορισμένους. Ο Διδάσκαλος δεν είναι ένας συνηθισμένος άνθρωπος. Ο θησαυρός της αγάπης, της τρυφερότητας και της συμπάθειας Του

φθάνει να δοθεί σε όλους. Δεν στερεύει, γιατί είναι απεριόριστος. Μπορεί σε κάθε ύπαρξη να δώσει πολύ αγάπη, όση Του ζητάμε και όση Εκείνος επιθυμεί και παρόλα αυτά το θησαυροφυλάκιό Του, η Πηγή της αγάπης Του θα παραμένει πάντα γεμάτη.

Ένας συνηθισμένος άνθρωπος έχει περιορισμένη ικανότητα να αγαπάει και να καθοδηγεί. Χαρίζει την αγάπη του σε έναν ή σε ελάχιστους ακόμα ανθρώπους. Δεν μπορεί να δώσει την ίδια "ποσότητα" αγάπης και αλλού. Αυτό είναι σ' όλους γνωστό και φαίνεται φυσικό και ευκολονόητο. Αυτό όμως δεν ισχύει για τον Διδάσκαλο, γιατί ο Διδάσκαλος είναι μία Πηγή Θείας Αγάπης, ευσπλαχνίας και μακαριότητας. Μερικοί από τους αγαπητούς αδελφούς και αδελφές έχουν ρωτήσει: *«Πώς μπορεί ο Διδάσκαλος με τους χιλιάδες μαθητές που έχει σε όλο τον κόσμο να είναι συγχρόνως μαζί τους;»* Ο Διδάσκαλος δεν περιορίζεται μόνο στο φυσικό σώμα. Αν ήταν έτσι, πώς θα μπορούσε να καθοδηγεί το παιδιά Του που βρίσκονται στη Νότιο Αμερική, την Αφρική, την Αυστραλία και σε τόσες άλλες χώρες; Η αγάπη Του και η πνευματική Του επιρροή είναι απεριόριστη και χωρίς σύνορα. Εφόσον λοιπόν ήρθατε στα πόδια Του στη φυσική Του μορφή, κρατηθείτε από Αυτόν και μάλιστα κρατηθείτε από Αυτόν γερά. Μην κοιτάτε αριστερά και δεξιά, αλλά να Τον σκέπτεστε με σεβασμό και αγάπη, χωρίς να ξεπερνάτε τα όρια. Μόνο σ' αυτή την αγάπη ανταποκρίνεται ο Διδάσκαλος. Μην αφήνετε λοιπόν τους εξωτερικούς πειρασμούς να σας παγιδέψουν, όσο ελκυστικοί και αν είναι.

Θα πρέπει να καθιερώσουμε, όσο διάστημα βρισκόμαστε στο Άσραμ με τον Διδάσκαλο, να μιλάμε μόνο για Αυτόν. Να αισθανόμαστε για όλους όσους φιλοξενούνται σε αυτό αγάπη και συμπόνια. Αν δεν αισθάνονται καλά, εξυπηρετήστε τους, αν είναι απογοητευμένοι, ενθαρρύνετέ τους, αν βρίσκονται σε ανάγκη, βοηθήστε τους. Αλλά στις περιπτώσεις αυτές πρέπει να έχουμε σαν αρχή το να μη σκεπτόμαστε και να μη μιλάμε άσχημα για κανέναν, προκειμένου να ευχαριστήσουμε κάποιον άλλο και συνήθως αυτόν με τον οποίο κάθε φορά συνομιλούμε. Αυτό γίνεται δυνατό, μόνον όταν αυξήσουμε την αγάπη μας για τον Διδάσκαλο. Όταν αναπτύξουμε μεγάλο βαθμό αγάπης για τον Διδάσκαλο, τότε αρχίζουμε να βλέπουμε την αντανάκλασή Του στον καθένα. Τότε μόνο θα νιώθουμε την πραγματική αγάπη.

Πέτρα του σκανδάλου και αφορμή για να δημιουργούνται ζήλιες

και αρνητικές κριτικές είναι οι αντιδράσεις του Εγώ. Ίσως να μην αξίζουμε ούτε μια δεκάρα, αλλά νομίζουμε ότι έχουμε το δικαίωμα να κριτικάρουμε όλους και όλα. Για να αντιμετωπιστεί το Εγώ, χρειάζεται ταπεινοφροσύνη. Ένας ταπεινός άνθρωπος δεν κριτικάρει ποτέ. Γιατί να το κάνει άλλωστε; Έχει το εγώ του υπό έλεγχο. Η ταπεινότητα είναι η βάση στην οποία στηρίζεται η πνευματική ανάπτυξη. Έναν άνθρωπο που προχωρεί με ταπεινότητα στο Μονοπάτι ποτέ δεν θα τον ακούσετε να σχολιάζει κανέναν και αντίθετα θα εκφράζει μόνο τις καλές ιδιότητές του και θα ακούσετε να λέει μόνο καλά λόγια γι’ αυτόν. Ένας άνθρωπος, ο οποίος έγινε ταπεινός και παραμέρισε το εγώ, ξέρει να προσαρμόζεται σε κάθε κατάσταση. Δεν θα τον ακούσετε να διαμαρτύρεται. Δεν θα αντιδράσει ακόμα και αν τον κατηγορήσουν για κάτι που δεν έκανε. Μπορούμε δίπλα σ’ έναν τέτοιον άνθρωπο να μάθουμε πολλά. Γι’ αυτό το λόγο θα πρέπει μόνο το Διδάσκαλό μας να κοιτάμε, εφόσον ήρθαμε σ’ Αυτόν.

Αυτός είναι η προσωποποίηση της ταπεινότητας. Αυτός ήδη πέρασε μέσα από τη Φωτιά. Οι υπόλοιποι τριγύρω Του επιθυμούν να είναι αφοσιωμένοι, επιθυμούν να είναι έμπιστοι και πιστοί, αλλά ακόμα όλοι βρίσκονται στο δρόμο. Γιατί λοιπόν να παρατηρούμε τη κάθε λεπτομέρεια στους συγκατοίκους μας στο Άσραμ; Φυσικά οφείλετε να τους αγαπάτε, αλλά μπορείτε να τους αγαπάτε πραγματικά, μόνο αν εσείς έχετε αναμορφωθεί.

Εμείς ήρθαμε από τον έξω κόσμο και φέραμε μαζί μας την ακαθαρσία και τη βρομιά του εγώ. Είμαστε καλυμμένοι από ζήλιες και μνησικακίες. Αντί λοιπόν να προσπαθούμε να απελευθερωθούμε από αυτό το δηλητήριο, μερικοί από εμάς το εξαπλώνουμε και είναι μια αξιολύπητη κατάσταση στην οποία παγιδευόμαστε. Το ότι βρισκόμαστε με τον Διδάσκαλο, που είναι ο μόνος που μπορεί να μας οδηγήσει στο δρόμο της τελείωσης της ψυχής μας, είναι μια ευλογία. Ας παραδώσουμε λοιπόν ολότελα την ψυχή μας στη Θεία ευσπλαχνία Του ικετεύοντάς Τον. Ας ακολουθήσουμε τις δικές Του πνευματικές μεθόδους, που αντέχουν στο διάβα του χρόνου με αγάπη στη καρδιά. Θα πρέπει να είμαστε διαρκώς συγκεντρωμένοι μόνο στον ίδιο τον Διδάσκαλο και να μην προσέχουμε το τι φοράει ή πώς τρώει ή με ποιον μιλάει. Βυθιστείτε στα μάτια Του. Αυτά είναι η κατοικία της αρετής. Αυτά φωτίζουν από ταπεινοφροσύνη. Αυτά μπορούν μια πέτρα να την μεταμορφώσουν

σε πολύτιμο πετράδι. Αυτά μπορούν μια μαραμένη καρδιά να την μεταμορφώσουν σε μια θάλασσα ευτυχίας. Ρουφήξτε λοιπόν το βλέμμα Του.

Εμείς ήρθαμε εδώ με τη θέληση και τη Χάρη του Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος έχει την πρώτη και τελευταία θέση. Στη διάρκεια της παραμονής μας στο Άσραμ θα πρέπει να μιλάμε με άλλους, αλλά να είμαστε ανέμελοι και εύθυμοι. Εδώ δεν είναι τόπος για ασκητές. Είναι ένας τόπος γεμάτος αγάπη. Θα πρέπει να ακτινοβολούμε την αγάπη που παίρνουμε από τον Διδάσκαλο και σε κάθε στιγμή και σε κάθε περίπτωση να είμαστε και εμείς γεμάτοι από την αγάπη Του. Εδώ δεν είναι χώρος για να είμαστε θλιμμένοι, να καθόμαστε σε μια γωνιά και να νιώθουμε κατάθλιψη. Είναι ένας τόπος χαράς, ένας σταθμός, ένα άλμα για το ταξίδι μας στη Πατρίδα, ένας τόπος γήινης ευδαιμονίας.

Όταν βρισκόμαστε σε ένα Άσραμ θα πρέπει να ζούμε με τις αρχές και τους κανόνες του. Οι νέοι επισκέπτες που θέλουν να φιλοξενηθούν στο Άσραμ είναι απαραίτητο να προσέχουν τη συμπεριφορά τους. Στην Ινδία τα δύο φύλα δεν επιτρέπεται να επικοινωνούν στενά μεταξύ τους. Γι' αυτό να προσέχουν να μην κάθονται πολύ στενά ο ένας με τον άλλο και να έχουν μπροστά σε άλλους τρυφερές συζητήσεις. Αυτό δεν συνηθίζεται στην Ινδία. Βεβαίως, μπορούν όλοι μαζί να έρθουν στο Σάτσανγκ και να καθίσουν όλοι μαζί να φάνε. Πρέπει όμως να είναι προσεκτικοί, γιατί μπορεί, αντί να στρέφουν τη προσοχή τους στον Διδάσκαλο, να τη στρέφουν με άσεμνες σκέψεις αλλού. Αυτό θα ήταν λυπηρό. Ήρθαμε όλοι εδώ με τη θέληση του Διδασκάλου γι' Αυτόν και για κανέναν άλλο. Έτσι λοιπόν ας είμαστε συγκεντρωμένοι μόνο στον Διδάσκαλο και σε κανέναν άλλο.

Αν έχετε κάποιο πρόβλημα, δεν χρειάζεστε μεσάζοντες. Έχετε τη δυνατότητα απευθείας πρόσβασης στον Διδάσκαλο. Πηγαίνετε και μιλήστε μαζί Του. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να τρέφετε φοβίες ότι κάποιοι άλλοι αξίζουν περισσότερο και για αυτό προτιμώνται. Έτσι, δεν υπάρχει καμιά αιτία ή λόγος να ασκούμε κριτική για οποιονδήποτε βρίσκεται κοντά στον Διδάσκαλο. Αν κάποιος κάνει κάτι στο Άσραμ που μας ενοχλεί, ας μη δίνουμε σημασία. Είμαστε στο ιδανικό περιβάλλον, για να εξασκηθούμε στην ανεκτικότητα και τη μη βία. Αν πάρουμε αυτό το μάθημα τώρα, θα αποφύγουμε στο μέλλον πολλές λύπες. Αν κάποιος σας πει κάτι που δεν σας αρέ-

σει, μην αντιδράτε. Αν όλος ο κόσμος είναι εναντίον σας, μη δίνετε σημασία. Μείνετε αγκυροβολημένοι στον Διδάσκαλο. Γιατί να το ανταποδώσεις; Γιατί να συγχυστείς; Μπορείτε να προσπαθήσετε να εξηγήσετε με μερικά λόγια τη κατάσταση, αλλά μέχρι εκεί. Αν ο άλλος σας ακούει, είναι εντάξει, αν όχι, μην το προχωράτε. Ξεχάστε το, μην αφήνετε να σας προβληματίζει. Ήρθαμε εδώ, για να εξασκηθούμε στην αυτοπαρατήρηση και να μελετήσουμε τους εαυτούς μας. Όταν ο αγαπητός Διδάσκαλος ταξίδευε σε όλο τον κόσμο το 1972 και ενώ βρισκόταν στο Λονδίνο, κάποια κυρία τον ρώτησε: *«Γιατί να παρατηρούμε τη συμπεριφορά των άλλων, αν δεν χρειάζεται να κάνουμε κριτική;»* Ο Διδάσκαλος της απάντησε: *«Γιατί να κάνεις το κόπο να αναλύεις τους άλλους, αν έχεις πολύ μεγαλύτερο κέρδος να αναλύσεις τον εαυτό σου;»*

Είναι ίσως πιο εύκολο να σχολιάζουμε τους άλλους, όμως ας προσπαθήσουμε να ασχοληθούμε με την προσωπική μας αυτοανάλυση. Σίγουρα θα μας βοηθήσει να προχωρήσουμε πιο γρήγορα στο Πνευματικό μονοπάτι. Αυτοανάλυση γίνεται μόνο, αν υπακούμε τις οδηγίες του Διδασκάλου με τον ορθό τρόπο. Αυτός είναι και ο λόγος που μας υποδεικνύει να συμπληρώνουμε καθημερινά το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης. Αν κάτι δεν καταλαβαίνετε ή έχετε δυσκολίες στο να συμπληρώνετε το ημερολόγιο, απευθυνθείτε στον Διδάσκαλο. Μπορεί να είναι απασχολημένος, αλλά τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο. Ο Διδάσκαλος παρατηρεί και αγαπάει όλους μας το ίδιο.

Το Άσραμ δεν είναι τόπος για ζήλιες, σχόλια και μικροπρέπειες. Είναι τόπος που πρέπει να ερχόμαστε με ανοιχτή καρδιά. Ερχόμαστε εδώ, για να συναντήσουμε τον Θεό. Αυτό σημαίνει η καρδιά μας να είναι δεκτική. Είναι αυτό τόσο δύσκολο; Δεν το πιστεύω. Γι' αυτό παρακαλώ όλους όσοι έρχονται εδώ να κοιτάξουν στη καρδιά τους. Δεν υπάρχει τίποτε που δεν μπορούμε να αλλάξουμε.

Είναι σαφές ότι την ζωή εδώ στο Άσραμ χαρακτηρίζει κάποια πειθαρχία. Υπάρχουν μερικοί κανόνες που πρέπει να προσέξει κανείς, χωρίς όμως να του το επιβάλλει κάποιος. Η αληθινή πειθαρχία έρχεται μέσα από τη καρδιά, όταν αυτή έχει μεταλλαχτεί και τότε δεν θα επιθυμήσουμε τίποτα, δεν θα βλέπουμε καμιά αφορμή, για να κριτικάρουμε ή να σχολιάσουμε. Θα είμαστε πάντα ευχαριστημένοι με αυτά που μας δόθηκαν. Ο καθένας από εμάς είναι ξεχωριστός. Ήρθαμε εδώ για να ενωθούμε με τον Διδάσκαλο, να γίνουμε ένα

μ' Αυτόν. Γι' αυτό πρέπει να Του έχουμε εμπιστοσύνη. Αυτός μόνο μπορεί να μας αλλάξει, όταν εμείς είμαστε έτοιμοι. Ο μεταβατικός αυτός χρόνος μπορεί να φαίνεται εύκολος. Όταν όμως ο νους και το εγώ έχουν το πάνω χέρι, έρχεται η διαμάχη. Κρατηθείτε σταθερά στην τάξη. Κάνετε ό,τι καλύτερο μπορείτε. Τα υπόλοιπα αφήστε τα στον Διδάσκαλο. Μη ρίχνετε τα βάρη στους άλλους, όταν απογοητεύεστε από τον εαυτό σας. Μην αφήνετε κανέναν και τίποτε να ταράξουν τη ψυχική σας γαλήνη.

Αν εξετάσουμε λεπτομερώς την ζωή μας στο Άσραμ, θα διαπιστώσουμε ότι δίνουμε λιγότερη προσοχή στον εαυτό μας και στη πνευματική μας άνοδο και περισσότερο σε ό,τι γίνεται τριγύρω μας. Πρέπει να αποφασίσουμε τι είναι πιο σημαντικό για μας στη ζωή, όπως έκανε ο αγαπητός Διδάσκαλος, όταν ήταν ακόμα νεαρός άνδρας. Σε κάποια στιγμή της ζωής Του και ενώ σκεπτόταν τη μελλοντική του ζωή και σταδιοδρομία, είπε: *«Πρώτα ο Θεός και έπειτα όλα τα άλλα»*. Έτσι και εμείς, όταν ερχόμαστε εδώ, πρέπει να είμαστε αποφασιστικοί και να λέμε: *«Πρώτα ο Διδάσκαλος και όλα τα υπόλοιπα έρχονται σε δεύτερη μοίρα»*. Στην πραγματικότητα όμως πολλοί είναι αυτοί που αφήνουν τον Διδάσκαλο σε δεύτερη μοίρα. Παγιδευόμαστε σε απροθυμία από τυφλότητα, λανθασμένη εκτίμηση, κριτικές, σχολιασμούς για άλλους παράγοντες και γινόμαστε θύματα. Κανείς δεν πρέπει να έρχεται εδώ με αυτές τις προθέσεις. Απ' αυτά υπάρχουν στον έξω κόσμο αρκετά. Αφήστε τα εκεί. Ήρθαμε σε ένα Άσραμ; Πρέπει να ακολουθήσουμε προσεκτικά το πρόγραμμα της ημέρας.

Έχει παρατηρηθεί ότι πολλοί έρχονται, για να επισκεφτούν κάποιους τόπους ή να κάνουν τα ψώνια τους στα μαγαζιά ή ακόμα να ασχοληθούν με το εμπόριο και δεν ενδιαφέρονται πραγματικά για τον Διδάσκαλο και τα έργα Του. Παραμελούν το καθημερινό Σάτσανγκ και το διαλογισμό. Όμως όλοι θα πρέπει να έρχονται αποκλειστικά με πάθος και αγάπη για τον Διδάσκαλο. Μόνο μια σκέψη θα πρέπει να έχουμε στη καρδιά μας, μια προσευχή, ένα είδωλο, ένα σκοπό – το να βρισκόμαστε κοντά στον Διδάσκαλο – και στην απουσία Του να προσπαθούμε να Τον βρούμε μέσα μας με το διαλογισμό. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο, όταν είμαστε πρόθυμοι να ακολουθήσουμε το ημερήσιο πρόγραμμα που περιλαμβάνει καθημερινά 2 ½ ώρες διαλογισμό. Πόσοι από αυτούς που έρχονται εδώ είναι έτοιμοι να το εφαρμόσουν;

Αν θέλουμε να προχωρήσουμε και να προοδεύσουμε, θα πρέπει τουλάχιστο να προσπαθήσουμε να ανταποκριθούμε στις επιθυμίες του Διδασκάλου και να αλλάξουμε τις συνήθειές μας. Τα φανταχτερά ενδύματα δεν βοηθάνε μέσα στο Άσραμ το διαλογισμό. Επίσης δεν βοηθάει να πηγαίνεις από εδώ και από εκεί και να τριγυρίζεις στην αγορά. Ακόμη δεν ωφελεί εδώ στο Άσραμ να κάνεις με κάποιον πολύ στενή παρέα. Το χειρότερο απ’ όλα είναι να ασκούμε κριτική και να σχολιάζουμε τους αδελφούς και τις αδελφές μας. Αν αποφασίζαμε να κλειδωθούμε στο δωμάτιό μας εδώ στο Άσραμ και να μην το εγκαταλείψουμε, για να διαλογιζόμαστε όσο χρόνο θέλουμε. Τι θα μας ωφελούσε αν μέσα στη καρδιά μας έχουμε αρνητικότητα; Πρώτα πρέπει να ελέγξουμε τον εαυτό μας, δηλαδή χρειάζεται να βάλουμε σε πρώτη προτεραιότητα τον αυτοέλεγχο. Είναι ο μοναδικός τρόπος να συνειδητοποιήσουμε τα λάθη μας και να τα απαλύνουμε.

Ας υποθέσουμε ότι στο τέλος της ημέρας ανακαλύπτω στο πρόσωπό μου εκατό λεκέδες. Πώς εγώ τότε θα τολμήσω να κριτικάρω κάποιον άλλον; Μόνο όταν το πρόσωπό μου μπροστά στον Αγαπημένο είναι φωτεινό και καθαρό, μπορώ να βυθιστώ μέσα Του και να απορροφηθώ εντελώς σ’ Αυτόν. Επομένως καταλάβετέ το και εφαρμόστε το. Αυτό είναι όλο για το οποίο σας παρακαλώ. Ήρθατε σε έναν Άγιο Τόπο. Αυτό δεν είναι το δικό μου Άσραμ. Είναι το Άσραμ του Πατρός σας. Είναι το Άσραμ δύο Θεανθρώπων του Hazur Baba Sawan και του Sant Kirpal Singh. Είναι ένας ευλογημένος τόπος. Όσο παραβρισκόμαστε εδώ, θα πρέπει μόνο αγάπη να έχουμε στη καρδιά μας, να αισθανόμαστε συμπόνια και να λαχταρούμε την Πνευματική μας πρόοδο.

Κάνετε ότι είναι ήταν δυνατόν να γίνει, ώστε η ζωή σας στο Άσραμ να είναι πιο άνετη. Ίσως αυτό να μην ανταποκρίνεται στις συνήθειές σας. Προσπαθήστε να προσαρμοστείτε και να αναγνωρίσετε τα πλεονεκτήματα της απλής ζωής. Απλότητα είναι η λέξη κλειδί για μια ευτυχισμένη ζωή. Όταν συζητάτε με άλλους μαθητές, εφαρμόστε το κανόνα να μιλάτε μόνο για τον Διδάσκαλο. Υπάρχουν τόσο πολλά που αναφέρονται στον Διδάσκαλο και πάνω σ’ αυτά θα μπορούσαμε να ανταλλάξουμε τις σκέψεις μας. Αλλά εγώ βρίσκω πως υπάρχουν στιγμές που μιλούμε πολύ για άσχετα πράγματα. Διαπιστώνω στη διάρκεια του γεύματος μερικοί να μιλάνε για οτιδήποτε άλλο εκτός από τον Διδάσκαλο. Αυτό θα οδηγήσει σε

λίγο να γίνεται συζήτηση και κριτική για ένα τρίτο άτομο. Κανενός εδώ δεν του δόθηκε σαν εργασία να ασκεί κριτική σε άλλους. Έχουμε εμείς οι ίδιοι τα δικά μας προβλήματα να λύσουμε. Τον πονοκέφαλο για τα προβλήματα των άλλων, αφήστε τα στον Διδάσκαλο. Για τις πνευματικές σας υποθέσεις θα ρωτάτε μόνον τον Διδάσκαλο όσο είσαστε εδώ. Είναι δική Του δουλειά. Ακόμη και στα προβλήματα της καθημερινότητας θα σας βοηθήσει, αν απευθύνεστε σ' Αυτόν και Τον θεωρήσετε Διδάσκαλο, οδηγό και φίλο. Ακόμα και όταν στην αρχή Τον νιώθουμε απόμακρο, αν μιλήσουμε ανοικτά μαζί Του, θα μας δώσει την αγάπη και τη στοργή Του, βυθίζοντάς τα μέσα στη ψυχή μας και αυτό θα μας βοηθήσει να μεταμορφωθούμε και να γίνουμε πειθαρχημένα άτομα.

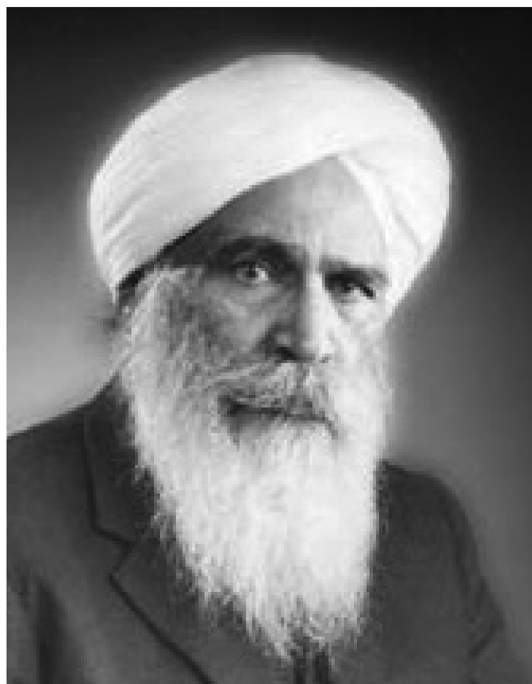
Με αυτά θέλω να επαναλάβω για άλλη μια φορά: *«Μην σπαταλάτε το χρόνο σας με σχόλια και κριτικές».* Το να κριτικάρουμε άλλους το γεννάει το εγώ μας. Μπορούμε να κριτικάρουμε, μόνο όταν στεκόμαστε πάνω από το αντικείμενο της κριτικής μας. Αλλά χρειάζεται πρώτα να κοιτάξουμε μέσα στις καρδιές μας, για να αναγνωρίσουμε πως εμείς οι ίδιοι είμαστε γεμάτοι λάθη και αδυναμίες. Και αν είναι έτσι, με ποιο δικαίωμα σχολιάζουμε τους άλλους και πόσο μάλλον τους κατακρίνουμε;

Πρέπει να συντονιστούμε μόνον με τον Διδάσκαλο, γιατί αυτός είναι ο μόνος σίγουρος δρόμος. Να αναπτύσσουμε δεκτικότητα γι' Αυτόν. Όλα όσα προέρχονται από τον Διδάσκαλο είναι καθαρά, εξευγενισμένα, εμπνευσμένα, μεθυστικά και όταν τα απορροφήσουμε μέσα μας, θα μας ανυψώσουν την Ψυχή. Με τον τρόπο αυτό θα καταβάλουμε τον πονηρό νου και θα καθαρίσουμε το εγώ. Ο αμέριστος πόθος και η αγάπη μας για τον Διδάσκαλο θα μας βοηθήσουν στην Εσωτερική μας ανάπτυξη.

Αντίθετα, αν πέσουμε θύμα του νου, αυτός θα μας οδηγήσει στο να μην παρακολουθούμε το πρόγραμμα στο Άσραμ. Θα βρίσκουμε απλές δικαιολογίες, για να απορρίπτουμε τις καθοδηγήσεις του Διδασκάλου και θα αρχίσουμε να βλέπουμε το Άσραμ σαν ξενοδοχείο. Θα το χρησιμοποιούμε σαν αφετηρία, για να επισκεφτούμε την αγορά, τα μαγαζιά και άλλους τόπους που δεν έχουν σχέση με το Πνευματικό Μονοπάτι. Μ' αυτόν τον τρόπο χάνουμε πολύτιμο χρόνο από τη ζωή μας και τρέχουμε πίσω από πράγματα και ανθρώπους, οι οποίοι μας βγάζουν από το Μονοπάτι και μας οδηγούν σε αδιέξοδα.

Γι’ αυτό, σας παρακαλώ όλους, από αυτή τη στιγμή να έχετε μία εστία, ένα κέντρο, μία ιδέα, ένα σκοπό, μία επιθυμία – “τον Διδάσκαλο”. Αν στρέψετε την προσοχή σας προς Αυτόν, κατηγορηματικά σας διαβεβαιώνω ότι σύντομα θα προχωρήσετε στο Πνευματικό Μονοπάτι.

ΣΑΝΤ ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ



Για εσάς, τους αναζητητές της αλήθειας

Ένας μικροσκοπικός σπόρος περιέχει μέσα στην καρδιά του μια ισχυρή βελανιδιά, που μπορεί να καρποφορήσει πλήρως με κατάλληλη τροφή και προστασία. Όλα τα νεαρά και τρυφερά βλαστάρια έχουν ανάγκη από πότισμα, περιοδικό καθάρισμα από τα αγριόχορτα, λίπανση και προστατευτικούς φράκτες, για να τα προστατεύουν από τα περιπλανώμενα ζώα που βόσκουν, έτσι ώστε να μη βλάπτουν τα νεαρά βλαστάρια τους. Με την πάροδο του χρόνου, το δέντρο φτάνει σε πλήρη ωριμότητα, προσφέρει σκιά και καταφύγιο στους περαστικούς και γίνεται για πολλούς μια πηγή βοήθειας, προστασίας και έμπνευσης. Ακριβώς κατά τον ίδιο τρόπο, ο Ιερός Σπόρος της μύησης ευδοκιμεί καλύτερα μέσα σε ένα πλούσιο και γόνιμο έδαφος, που αποτελείται από υψηλές ηθικές αξίες, όπως η τρυφερότητα και η ευσπλαχνία. Μια θεία συγκίνηση της ψυχής του ανθρώπου, που προκαλείται από το ζωντανό Διδάσκαλο, είναι η ευτυχισμένη αρχή για το πνευματικό ταξίδι που βρίσκεται μπροστά του. Γι’ αυτό το λόγο δίνεται η συμβουλή στους αναζητητές να κάνουν αυτοέλεγχο, που βοηθά στην ανάπτυξη της πνευματικής γονιμότητας μέσα τους και στη βλάστηση της θεότητας μέχρι την πλήρη της άνθιση. Τα επτά βασικά “απαιτούμενα”, που είναι καταχωρημένα στο ημερολόγιο αυτοελέγχου, βοηθούν πάρα πολύ στο να καλυφθεί ολόκληρος ο τομέας της ηθικής διαβίωσης και συντελούν σημαντικά στην επίκληση της θείας Ευσπλαχνίας. Όλα αυτά συζητούνται σε συντομία στις επόμενες σελίδες κάτω από διάφορες επικεφαλίδες.

Επτά μονοπάτια προς την τελειότητα

Όχι βιαιότητα, Φιλαλήθεια, Ταπεινοφροσύνη, Αγνότητα, Σωστή διαβίωση, Ανιδιοτελής προσφορά και Πνευματικές Ασκήσεις

Αχίμζα (Μη Βιαιότητα)

Η «Αχίμσα» είναι μια αρετή που εξευγενίζει και κάνει τον καθένα ανεκτικό προς τους συνανθρώπους του και τελικά τον οδηγεί στην αποδοχή της αδελφότητας του ανθρώπου και της Πατρότητας του Θεού. Η καλλιέργεια αυτής της αρετής απαιτεί μια πλατιά ανάπτυξη της υποχωρητικότητας και της ανεκτικότητας προς όλους, ανεξάρτητα από τις ατέλειες και τα λάθη τους. Το να ακτινοβολεί κανείς το μεγάλο αξίωμα της οικογένειας του ανθρώπου στο θείο έδαφος της τρυφερής και ευσπλαχνικής επιθυμίας για την ευημερία όλων στοιχίζει πολύ λίγο, αλλά λογαριάζεται πάρα πολύ. Μια καρδιά γεμάτη από θεία ευσπλαχνία είναι η κατοικία όλων των αρετών.

Μια εξέταση του προβλήματος από κοντά θα έδειχνε ότι συνήθως δεν στεναχωριόμαστε, όταν όλα πηγαίνουν σύμφωνα με τις επιθυμίες μας. Αλλά μόλις σκεφθούμε ότι τα συμφέροντά μας έχουν θιχτεί ή ότι τα αισθήματά μας έχουν πληγωθεί, αρχίζει μια αλυσίδα από αντιδράσεις, που καταλήγει σε βιαιότητα στη σκέψη, στο λόγο ή στην πράξη, ανάλογα με τη φυσική, νοητική ή ηθική φύση του καθενός. Πολλοί από εμάς θεωρούν ως νόμιμο καθήκον τους το να ανταποδώσουν την πραγματική ή υποτιθέμενη βία ή βρισιά με τον ίδιο τρόπο, ενώ πολλοί λίγοι θεωρούν προτιμότερο να προσπεράσουν το γεγονός, να συγχωρήσουν και να ξεχάσουν. Ο Ιησούς έδωσε δύο θεμελιώδεις

εντολές: α) *«Αγάπα τον πλησίον σου ως σεαυτόν»* και β) *«Αγαπάτε τους εχθρούς σας»*. Μήπως αυτό σημαίνει ότι είναι από δειλία ή αδυναμία που θα πρέπει κανείς να αγαπά και να υπομένει τους εχθρούς του; Όχι, υπάρχει κάτι το ηθικό και το θείο που βρίσκεται στη ρίζα μιας τέτοιας στάσης. Πρώτα ζεσταίνεται η σόμπα στην οποία καίει η φωτιά και ύστερα αυτή μεταδίδει τη ζεστασιά της στον γύρω χώρο. Έτσι είναι η κατάσταση με τη φωτιά και το θυμό. Ένα κατά φαντασία ή υποτιθέμενο άδικο, συνεχώς πληγώνει τον νου όπως ένα αγκάθι. Όταν κανείς δεν μπορεί να υποφέρει την έντασή του, ξεσπά σε λόγια μίσους και καταφρόνιας, χάνει την ισορροπία του νου του και, όπως ένα καρκίνωμα, εκπέμπει μια δυσοσμία που μολύνει την ατμόσφαιρα γύρω. Οι περισσότερες από τις ζημιές και τις αδικίες που υφιστάμεθα είναι το αποτέλεσμα των δικών μας αρνητικών σκέψεων, καθώς τέτοιες σκέψεις ανατρέφουν άλλες αμέτρητες που πολλαπλασιάζονται με γεωμετρική πρόοδο.

Μπορούμε να βγούμε έξω από το φαύλο κύκλο, μόνο αν αλλάξουμε την στάση μας προς την ζωή. Γιατί να θυσιάζουμε την φυσική μας ηρεμία απλώς και μόνο για ασήμαντες μικροδιαφορές, για περαστικές σκοτούρες και να καταφεύγουμε σε αερολογίες που δεν προσφέρουν τίποτα ουσιαστικό; Αντί να συλλογιζόμαστε αυτές τις υποτιθέμενες και φανταστικές αδικίες θα ήταν πολύ καλύτερα να μελετούμε τις ανώτερες αξίες της ζωής, τη θεότητα που βρίσκεται μέσα μας και τη θεότητα που βρίσκεται έξω από εμάς, γιατί αυτός ο κόσμος είναι αληθινά θεϊκός και η θεότητα κατοικεί και διαποτίζει το καθετί. Αν εμείς πραγματικά επιθυμούμε τον Θεό και φιλοδοξούμε να φτάσουμε στη Θεότητα, πρέπει να μάθουμε να αγαπάμε την Δημιουργία Του, γιατί ο Θεός δεν είναι τίποτα άλλο παρά Αγάπη. Ο Άγιος Ιωάννης έχει διακηρύξει με έμφαση: «*Όστις δεν αγαπά, δεν γνωρίζει τον Θεό, γιατί ο Θεός είναι Αγάπη*». Ο Καμπίρ είπε: «*Η ψυχή μέσα στον άνθρωπο είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού*». Έχοντας έτσι η κατάσταση, εμείς πρέπει να προσπαθούμε να ζούμε μέσα στη φυσική μας κατοικία της αγάπης, σε ό,τι είναι αγάπη και σε ό,τι ανήκει στην αγάπη, γιατί η αγάπη ομορφαίνει τα πάντα και Εσωτερικά και εξωτερικά. Εμείς ζούμε χάρη της Αγάπης του Θεού που δεν είναι παρά η αρχή της ζωής. Αγάπη, Ζωή και Φως είναι συνώνυμα. Ολόκληρη η Δημιουργία είναι η εκδήλωση της Αγάπης Του και ο Θεός αληθινά κατοικεί μέσα σ' αυτή.

Επίσης, λέγεται ότι ολόκληρη η Δημιουργία ανάβλυσε από το Φως

και γι’ αυτό κανείς δεν πρέπει να χαρακτηρίζεται ως “καλός” ή “κακός”. Ουσιαστικά, όλοι μας έχουμε τις ρίζες μας βαθιά ριζωμένες μέσα στο Φως και την Αγάπη του Θεού, αν και ίσως να μην είμαστε ενήμεροι γι’ αυτό. Όμως σπάνια βρίσκουμε το χρόνο να ρίξουμε μια ματιά προς τα μέσα, γιατί είμαστε όλο τον καιρό τελείως απασχολημένοι στα εξωτερικά προβλήματα, με αποτέλεσμα να μην έχουμε την παραμικρή ιδέα του τι βρίσκεται μέσα μας, να μη γνωρίζουμε την πραγματική ουσία και αξία των πραγμάτων, την πηγή όλης της ζωής, που είναι η Αγάπη και το Φως του Θεού. Αν το γνωρίζαμε αυτό και το εφαρμόζαμε στην καθημερινή μας ζωή, δεν θα μπορούσαμε παρά να ζούμε με Αγάπη προς Εκείνον, που χάρη της Αγάπης Του εμείς ζούμε και όλη η Δημιουργία ήρθε σε ύπαρξη.

Η Αχίμσα, η μη βιαιότητα δηλαδή, είναι η πρακτική άποψη της Θείας Ζωής και ένα φρούτο που μεγαλώνει επάνω στο Δέντρο της Ζωής.

Φιλαλήθεια

Ο Θεός είναι η Αλήθεια και η Αλήθεια είναι ο Θεός. Ένας φιλαλήθης άνθρωπος εργάζεται πάντοτε στο Φως του Θεού. Δεν έχει τίποτα να φοβηθεί μέσα στο κόσμο. Πάντοτε ντυμένος μέσα στο Θείο Φως, εργάζεται και συμπεριφέρεται με Θεϊκή απλότητα, γιατί ο Θεός είναι η σίγουρη άγκυρά του, ένα λιμάνι στο οποίο σε κάθε περίπτωση μπορεί να καταφύγει. Μη λέτε ψέματα. Αν λέτε ψέματα, ξεγελάτε τον εαυτό σας πρώτα και μετά τους άλλους και επιπλέον θα πρέπει να πείτε πολλά άλλα ψέματα, για να σκεπάσετε το αρχικό σας ψέμα. Γι’ αυτό το λόγο πρέπει κανείς να ακολουθεί το γνωμικό: *“Να είσαι αληθινός προς τον ίδιο σου τον εαυτό, να μην πλανάς τον εαυτό σου”*.

Αν κανείς είναι αληθινός προς τον ίδιο του τον εαυτό, δεν έχει να φοβηθεί κανένα, “*γιατί αυτός είναι αληθινός προς τον Θεό που είναι μέσα του και που είναι μέσα σε όλες τις καρδιές”*. Θα μιλάει αληθινά, θα σκέπτεται αληθινά και θα διαπραγματεύεται με αλήθεια, με την πίστη ότι ο Θεός θα τον βοηθάει σε κάθε του βήμα. Η αναποδιά δεν θα μπορεί να τον εμποδίσει, η ατυχία δεν θα μπορεί να τον παρασύρει και η εχθρότητα δεν θα μπορεί να του στήσει καρτέρι, γιατί η φιλάνθρωπος Δύναμη του Θεού θα είναι η ασπίδα του και η βοήθειά Του και θα έρχεται να τον στηρίξει πάντοτε και σε κάθε περίπτωση.

Μια τέτοια καρδιά θα γίνει κατοικία όλων των άλλων αρετών. Αλήθεια δεν σημαίνει απλώς να λέμε την αλήθεια και να σκεπτόμαστε αληθινά, άλλα αποτελεί έναν ορθό τρόπο ζωής. Η αλήθεια είναι

πάνω από όλα, αλλά ακόμη ανώτερο είναι το να ζει κανείς αληθινά.

Οι πράξεις μας πρέπει να είναι υποδειγματικές, έτσι ώστε να δείχνουν και να δηλώνουν ότι ανήκουμε σε μια ευγενική σχολή σκέψης, βασισμένης στην Αλήθεια, στην Ευλάβεια και την Αγάπη. Ένα δέντρο γνωρίζεται από τον καρπό που φέρνει. Το Θείο δένδρο της Πνευματικότητας έχει ανάγκη να τραφεί με τα νερά της Αχίμζα και της Φιλαλήθειας. Ο Καμπίρ έλεγε πως: *"Η Αλήθεια είναι η ανώτερη από όλες τις αρετές, ενώ το ψέμα είναι το αχρειότερο από όλα τα ελαττώματα"*.

Η Αλήθεια των Αληθειών, είναι ότι ο Θεός, κατοικεί μέσα στα μύχια της ανθρώπινης ύπαρξης. Σαν Θείος Ήχος είναι η πηγή όλης της ζωής και μόνο όταν έρθουμε σε επαφή μαζί Του στο διαλογισμό, μπορεί να γίνουμε αληθινά φιλαλήθεις. Τότε η ζωή μας θα μπορεί να διαμορφωθεί με βάση την Αλήθεια.

Όταν κανείς λέει την Αλήθεια και όταν ζει μέσα στην Αλήθεια, ευλογείται με την αγάπη του Κυρίου που την σκορπίζει απλόχερα σε όλους. Ο Καμπίρ που ήρθε σαν Τέλειος Διδάσκαλος σε όλες τις Γιούγκα (*Εποχές Πνευματικότητας: Χρυσή, Αργυρή, Χάλκινη και Σιδηρά*), μίλησε για το Θείο Ήχο ή Λόγο σαν την Πηγή της Αλήθειας. Είναι μόνο με την καθημερινή επαφή με Αυτήν την Αλήθεια που μπορεί κανείς να εξαγνίσει τη ζωή του και να κάνει τον εαυτό του ένα κατάλληλο δοχείο, για να δεχθεί τη Θεία Χάρη και Ευλογία.

Αγνότητα

«Μπραχματσάρια» σημαίνει μια ζωή αγνότητας και περιλαμβάνει εγκράτεια στις σκέψεις, στα λόγια και στις πράξεις. Εννοιολογικά η σανσκριτική αυτή λέξη σημαίνει: *«Η συμπεριφορά που οδηγεί στον Μπράχμα»* (*Θεό*) και αυτή συνίσταται στο να χαλιναγωγήσει κανείς όλες τις αισθήσεις του και να τις διοχετεύσει στην ορθή κατεύθυνση. Με άλλα λόγια, το να διάγει μια ζωή αγνότητας, εγκράτειας και αυτοπεριορισμού, από όλων των ειδών τις δραστηριότητες λαγνείας, τις ανθυγιεινές τροφές και τα μεθυστικά ή διεγερτικά ποτά. Μια συντηρητική ζωή που θα του επιτρέψει να ακολουθήσει με σταθερότητα το Μονοπάτι προς τον Θεό.

Η αγνότητα είναι ζωή και η παράδοση στις επιθυμίες μας είναι θάνατος. Η εγκράτεια είναι μια αρετή που πρέπει να τηρείται, για να έχουμε επιτυχία σε όλους τους τομείς της ζωής, είτε αυτοί είναι κοσμικοί είτε πνευματικοί. Δεν πρέπει να ρίχνουμε βλέμματα λαγνεί-

ας στους άλλους, ούτε να διατηρούμε ακάθαρτες σκέψεις μέσα μας, γιατί *«η αγνότητα είναι ζωή και η σεξουαλικότητα είναι πνευματικός θάνατος».* Εάν θέλουμε να διαβούμε το μονοπάτι της Αιώνιας Ζωής, θα πρέπει να είμαστε αγνοί και καθαροί Εσωτερικά και εξωτερικά.

Μια καθαρή και αγνή ζωή είναι το γόνιμο έδαφος, όπου ο Ιερός Σπόρος της Πνευματικότητας ευδοκιμεί καλύτερα. Αυτή εδραιώνεται με τον έλεγχο στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη, καθώς σε κάθε αντίθετη περίπτωση το δηλητήριο χύνεται μέσα στα βάθη του νου και πολλαπλασιάζεται με τις συσσωρεμένες ακαθαρσίες αμέτρητων αιώνων.

Η καλλιέργεια της αγνότητας είναι ένα επίπονο έργο που χρειάζεται έναν παρατεταμένο αγώνα σε όλη τη διάρκεια της ζωής. Είναι πράγματι κάτι το πολύ επίπονο. Τυχεροί είναι αυτοί που εξασκούν αγαμία, γιατί είναι σε μια κατά πολύ καλύτερη κατάσταση, για να ακολουθήσουν το Μονοπάτι προς τον Θεό, από αυτούς οι οποίοι κυλιούνται μέσα στο βόρβορο και μέσα στην άθλια λάσπη των καταχρήσεων. Όμως μια κανονική εγκρατής συζυγική ζωή, όπως ορίζεται από τις Γραφές, δεν είναι εμπόδιο στην πνευματικότητα, αλλά αντίθετα είναι επωφελής.

Μια ανάλυση των γεγονότων της ζωής θα δείξει ότι κανονικώς πολλά εξαρτώνται από το περιβάλλον και τον τρόπο ζωής. Η δίαιτα παίζει ένα σημαντικό μέρος στη διαμόρφωση της νοητικής μας σκέψης, καθώς η τροφή που παίρνουμε, όταν αφομοιωθεί μέσα στον οργανισμό μας, χρωματίζει με το δικό της χρώμα τις ορμές της ζωής μας. Αυτά τα ίδια τα οστά και το αίμα βάφονται στο χρώμα της τροφής που παίρνουμε. Νοθευμένες ή νεκρές τροφές δεν μπορούν να είναι πηγή ζωής. Είναι για αυτό το λόγο που οι Διδάσκαλοι στο Μονοπάτι της Πνευματικότητας πάντοτε επιμένουν σε τέλεια αποχή από όλα τα κρέατα, τα ψάρια, τα πτηνά και τα αυγά (*γονιμοποιημένα και μη*), από όλα τα οινοπνευματώδη ή μεθυστικά ποτά, καθώς και από τα διάφορα ναρκωτικά και διεγερτικά. Τα πρώτα θολώνουν τη λειτουργία της σκέψης και τα δεύτερα ξεσπούν μέσα μας κτηνώδη πάθη και μας κάνουν αναίσθητους στις υψηλότερες ωθήσεις της ζωής. Το «*όπως σκέπτεσαι, έτσι γίνεσαι»,* είναι ένα αρχαίο γνωμικό και σ' αυτό μπορεί να προστεθεί: *«όπως είναι η τροφή, έτσι γίνεται και ο νους».*

Μια φυσική διατροφή – που περιλαμβάνει λαχανικά, φρούτα, ξηρούς καρπούς, βούτυρο, ψωμί και τυρί σε μέτριες ποσότητες – είναι πολύ θρεπτική για την αναγκαία υγεία και δύναμη, για τη διεκπεραί-

ωση των υποχρεώσεων της ζωής, είτε γήινης είτε πνευματικής. Ένας διακεκριμένος γιατρός λέει: *«Εμείς σκάβουμε τους τάφους μας μέσα στη κουζίνα και ακόμη πιο βαθιά με τα δόντια μας».*

Η δίαιτα, λοιπόν, παίζει ένα σημαντικό και καθοριστικό ρόλο στη ζωή ενός αναζητητή που φιλοδοξεί να αναπτύξει την πνευματικότητα του και γι' αυτό πρέπει να της δοθεί η ανάλογη σημασία. Όλες οι ακατάλληλες τροφές και τα ποτά πρέπει να αποφεύγονται, ακόμα και αν οι γιατροί έχουν διαφορετική άποψη, καθώς κανένα από αυτά δεν μπορεί να μακρύνει την προκαθορισμένη διάρκεια της ζωής μας ούτε είναι καθοριστική για την υγεία μας. Είναι μια λανθασμένη άποψη ότι το κρέας ή τα αυγά δίνουν επιπλέον αντοχή και δύναμη στον άνθρωπο. Αντιθέτως, τα τρόφιμα αυτά δυναμώνουν τις ορέξεις της σάρκας, που με τη πάροδο του χρόνου καταλήγουν σε μεγάλη απώλεια ενέργειας. Είναι ικανοποιητικό που μαθαίνουμε ότι οι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο αρχίζουν σιγά-σιγά να συνειδητοποιούν τα οφέλη της χορτοφαγικής διατροφής και γιατροί, βιολόγοι και διαιτολόγοι προβάλουν την αξία της μέσα από συνέδρια και διαλέξεις.

Ακόμα υπάρχει και μία άλλη μερίδα κόσμου που δεν είναι απλώς «χορτοφάγοι», αλλά είναι «φυτοφάγοι». Αυτοί τρέφονται μόνο με φυτικές ουσίες και αποφεύγουν ακόμα και το γάλα, που έχει ζωική προέλευση. Ένα από τα επιχειρήματά τους είναι ότι μπορεί να υπάρχει ζωή και δύναμη μόνο με χορτοφαγική διατροφή και φέρνουν σαν παράδειγμα μεγάλα και δυνατά ζώα, όπως είναι το άλογο, ο ελέφαντας και το βόδι, ενώ συγχρόνως αναφέρονται στη Χριστιανική Βίβλο, όπου ο Απόστολος Παύλος στις επιστολές του προς Κορινθίους είπε: *«Τα κρέατα είναι δια την κοιλίαν και η κοιλία δια τα κρέατα, αλλά ο Θεός θέλει καταστρέψει και αυτά και αυτήν».* Και ακόμα στο βιβλίο της "Γένεσης Ι:29" αναφέρεται ότι: *«Και είπεν ο Θεός ... Ιδού, σας έδωκα πάντα χόρτο κάμνοντα σπόρο, όστις είναι επί του προσώπου πάσης της γης και πάν δένδρον, το οποίον έχει εν εαυτώ καρπόν δένδρου, κάμνοντα σπόρο. Ταύτα θέλουσι είναι εις εσάς προς τροφή.*

Υπάρχει επίσης μια σχετική αναφορά και στο Ευαγγέλιο των Δώδεκα Αποστόλων: *«... γι' αυτό τον λόγο σεις δεν πρέπει να τρώτε σάρκα, ούτε να πίνετε δυνατό ποτό, γιατί το παιδί που είναι αφιερωμένο στον Θεό από την κοιλιά της μητέρας του, δεν πρέπει να λαμβάνει ούτε κρέας ούτε δυνατό ποτό, ούτε να αγγίξει ξυράφι το κεφάλι του... Λοιπόν η Μαρία και ο Ιωσήφ, οι γονείς Του, πήγαιναν κάθε χρόνο στην Ιερουσαλήμ για την εορτή του Πάσχα και εόρταζαν κατά την συνήθεια*

των αδελφών τους, οι οποίοι απείχαν από την αιματοχυσία (θυσίες) και από τη λήψη κρέατος και δυνατού ποτού... Και μην τρώτε αυτό που έχει τεθεί εμπρός σας... και αυτό που έχει ληφθεί με την αφαίρεση ζωής, μην το εγγίζετε, γιατί δεν είναι νόμιμο σε σας... Ο Υιός του Ανθρώπου δεν ήλθε για να καταστρέψει, αλλά για να σώσει. Δεν ήρθε για να πάρει ζωή, αλλά για να δώσει ζωή, στο σώμα και στη ψυχή...».

Επιπλέον, στενά συνδεδεμένος με αυτό το πρόβλημα είναι ο αδυσώπητος νόμος του Κάρμα, ο Νόμος της Αιτίας και του Αποτελέσματος ή Νόμος της Δράσης και Αντίδρασης, που φέρνει πολλές συνέπειες. *"Ό,τι σπείρεις θα θερίσεις"* είναι μια πάρα πολύ γνωστή παροιμία και δεν χρειάζεται σχόλια. Δεν μπορείς να έχεις τριαντάφυλλα από γαϊδουράγκαθα. Το καθετί μέσα στο κόσμο πρέπει να πληρωθεί. Ακόμη και οι επονομαζόμενες χαρές και ευχαριστήσεις μας, απαιτούν ένα αντίτιμο. Δεν μπορείς να αφαιρέσεις ζωή, χωρίς να πληρώσεις την ποινή γι' αυτό. *«Η πληρωμή της αμαρτίας είναι θάνατος»,* είπε ο Ιησούς, και μπορείς να αποφασίσεις μόνος σου αν είσαι έτοιμος να πληρώσεις γι' αυτό.

Με τη τήρηση της Μπραχματσάρια (*αγαμίας*) περισώζουμε το ζωτικό ρευστό της ζωής, το οποίο είναι μια ανεκτίμητη περιουσία, καθώς διατηρεί υγιές το φυσικό μας σώμα και συγχρόνως βοηθάει σε μεγάλο βαθμό τη συγκέντρωσή μας κατά το διαλογισμό. Το Θείο Φως και το Ηχητικό Ρεύμα, μόνο αν είμαστε σταθερά ριζωμένοι μέσα σε μια ζωή αγνότητας, μπορούν να γίνονται έκδηλα, αλλιώς δεν μπορούν να κρατηθούν για πολύ χρονικό διάστημα.

Ένας άδειος νους είναι το εργαστήρι του διαβόλου και γι' αυτό μας δίνεται η συμβουλή της συνεχούς νοητικής επανάληψης των Πέντε Ονομάτων και της συνεχούς ενθύμησης του Διδασκάλου. Αυτά τα δύο ενεργούν ως ισχυρές βοήθειες και προασπιστικές ασπίδες που θα μας βοηθήσουν να παραμείνουμε σταθεροί μέσα στην ταραχώδη θάλασσα της ζωής. Να θυμάστε ότι καμιά παρηγοριά και καμιά θεωρία δεν θα μπορούν να σας παρασταθούν, αν βρεθείτε σε ώρες βασανιστικής αγωνίας. Το μόνο που θα σας στηρίξει, θα είναι η ευλογημένη προστασία του Διδασκάλου.

Τα ώριμα φρούτα κρατούν τη φρεσκάδα τους τόσο, όσο μένουν πάνω στα κλαδιά, αλλά μιας και κοπούν, μπορούν να διατηρηθούν μόνο είτε μέσα σε μέλι ή μέσα σε ψυγεία. Η αύρα του Ευλογημένου Διδασκάλου είναι το μέλι και η τρυφερή του αγκαλιά είναι η ανεκτίμητη κρύα αποθήκη, όπου κανείς μπορεί να βρει την ελπίδα

της σωτηρίας από τον πυρετό των συνεχών επαναγέννησεων μέσα στον «Τροχό της Ζωής και των Θανάτων». Άνθρωποι που αφιέρωσαν τη ζωή τους στον Θεό έχουν αφήσει πίσω τους, μέσα στους αιώνες που πέρασαν, καταγραφές και τις πολύτιμες εμπειρίες τους, που δείχνουν ότι υπάρχει ελπίδα για όλους, με την προϋπόθεση ότι θα κάνουν κάποια προσπάθεια και συγχρόνως ότι θα έχουν κατάλληλη καθοδήγηση και βοήθεια από έναν πραγματικό αρμόδιο Διδάσκαλο της Αλήθειας.

Όπως κάθε Άγιος έχει ένα παρελθόν, έτσι και κάθε αμαρτωλός έχει ένα μέλλον και τίποτα δεν μπορεί να κατορθωθεί χωρίς τη Θεία Χάρη και την ατομική εργασία και προσπάθεια του μαθητή. Εκείνος πρέπει να επαναλαμβάνει νοερά τα Πέντε Ιερά Ονόματα, να αποφεύγει τις κακές συναναστροφές, να μη παρευρίσκεται σε ανάρμοστο περιβάλλον, να μη διαβάζει αισχρά αναγνώσματα και ακόμα να αποφεύγει να κοιτάζει παρατεταμένα μέσα στα μάτια των άλλων, ιδιαίτερα στα φιλήδονα μάτια του αντίθετου φύλου. Τέλος, ο μαθητής πρέπει να κρατάει αυστηρή χορτοφαγική διατροφή με απλά φαγητά και μόνο στις αναγκαίες ποσότητες. Αυτοί είναι μερικοί από τους βοηθητικούς και αναγκαίους παράγοντες που, αν ακολουθηθούν σταθερά, μπορούν να φέρουν βέβαια αποτελέσματα στον κατάλληλο χρόνο, πάντα με τη Χάρη της Διδασκάλου Δύναμης.

Ο νους είναι μια αδρανής δύναμη που οδηγείται από την διάνοια και ενεργοποιείται, όταν τα αισθητήριά μας όργανα τεθούν σε λειτουργία. Είναι η Εσωτερική ώθηση του νου που βρίσκεται σε λανθάνουσα κατάσταση και μας παροτρύνει να ζητάμε απολαύσεις από τα αντικείμενα των αισθήσεων. Μέχρι να αδειάσει αυτή η δεξαμενή του υποσυνείδητου νου από τις σαρκικές επιθυμίες και τα πάθη, με την τήρηση παρατεταμένης πειθαρχίας (*Μπραχματσάρια*) και με διαλογισμό, είναι δύσκολο να υπερνικηθούν οι κατώτερες έλξεις.

Οι επιθυμίες είναι η βασική αιτία όλων των κακών. Μόνο ο αυτο-έλεγχος οδηγεί στην αληθινή ευτυχία. Η επιθυμία βρίσκει και κουρνιάζει σαν πουλί μέσα στις αισθήσεις και κατακυριεύει τις σκέψεις μας, ενώ συγχρόνως αμβλύνει την διάκρισή μας και μας ρίχνει στη λάσπη της λαγνείας.

Οι ψεύτικες υποσχέσεις του νου ότι γρήγορα θα ικανοποιηθούν οι αισθήσεις μας συνήθως καταλήγουν σε απογοήτευση. Στις σαρκικές επιθυμίες σπάνια επέρχεται κορεσμός, ακόμα και με την κατάχρηση. Για το λόγο αυτό, η πνευματική πειθαρχία και η κατάρριψη των

εμποδίων που μας κάνουν να σκοντάφτουμε είναι απαραίτητα για την πνευματική μας πρόοδο, καθώς η συνεχής εκπλήρωση της κάθε επιθυμίας πολλαπλασιάζει την κατάχρηση, ενώ η αποχή και απάρνηση φέρνουν γαλήνη και νηφαλιότητα. Πρέπει να ξέρετε ότι ο νους είναι ένας πολύ χρήσιμος υπηρέτης, αλλά συγχρόνως είναι και ένας πολύ κακός αφέντης.

Είναι η Χάρη του Διδασκάλου που εργάζεται πάνω από το κεφάλι του μαθητή και που τον οδηγεί να ακολουθήσει τον ορθό δρόμο. Όσοι μαθητές ακολουθούν τις εντολές του, ευλογούνται με επιτυχία και αποφεύγουν τους πειρασμούς, που σαν πίθηκοι χορεύουν γύρω του εμποδίζοντας την πνευματική του πρόοδο.

Αντίθετα, εκείνοι που πέφτουν θύματα στους πειρασμούς, όταν δεν υπολογίζουν τις θείες συμβουλές, αφανίζονται μέσα στην άβυσσο της πνευματικής ευτέλειας και του υποβιβασμού του νου τους, που τρέχει ξέφρενα προς την απώλεια. Λοιπόν, καταλαβαίνετε τη βασική ανάγκη του να συντονίζεστε με τον ιερό παλμό της Θείας Διδασκάλου δύναμης και να φιλοξενείτε υψηλές σκέψεις; Τα πάθη μπορούν να ρίξουν τη ψυχή πολύ χαμηλά. Η έδρα της ψυχής είναι ψηλά, ανάμεσα στα δύο φρύδια, όμως η έδρα του πάθους που βρίσκεται; Ο καθένας γνωρίζει πού είναι αυτή.

Η ασέλγεια μας επηρεάζει 80% μέσα από τα μάτια, 14% μέσα από τα αυτιά και 6% περίπου μέσα από την αφή. Λοιπόν πώς να κρατήσουμε την αγνότητα; Αυτό είναι το δύσκολο σημείο. Εσείς απλώς πρέπει να έχετε υπό έλεγχο την προσοχή σας. Ο νους και οι αισθήσεις παίρνουν την δύναμή τους από την ψυχή και η εξωτερική έκφραση της ψυχής είναι η προσοχή. Εάν λοιπόν η προσοχή μας είναι καθηλωμένη στο “Κέντρο της Ψυχής” μέσα στο σώμα και χρησιμοποιούμε όσο καλύτερα μπορούμε τις αισθήσεις, δεν θα επηρεαζόμαστε από ό,τι βλέπουμε ή ακούμε.

Γι’ αυτό, όταν κοιτάζετε κάποιον, δεν είναι ανάγκη να το κάνετε με όλη σας την συνειδητότητα, που σημαίνει παρατεταμένα με τα μάτια ανοιχτά. Κάποιος μπορεί να σας διηγείται μακριές ιστορίες από ανήθικα πράγματα. Εάν εσείς έχετε υπό έλεγχο την προσοχή σας, ακόμη και με τα αυτιά σας ανοιχτά, δεν θα ακούτε και έτσι δεν θα επηρεάζεστε.

Όταν κοιτάζετε μέσα στα μάτια κάποιον (*τον Διδάσκαλο*) που σας τραβά πάνω και σας βοηθά να ξεχάσετε το σώμα σας, αυτό είναι ένα κριτήριο του τι είναι αγάπη. Είναι γι’ αυτόν το λόγο που πάντοτε σας

συμβουλεύω: *«Μην κοιτάζετε μέσα στα μάτια άλλων, εκτός μέσα στα μάτια του Διδασκάλου»,* γιατί αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο μας επιτίθεται η ασέλγεια. Προσβαλλόμαστε από την ασέλγεια μέσα από τα μάτια. Εάν κοιτάζετε μέσα στα μάτια άτομα που είναι ποτισμένα με ασέλγεια ή ποταπές σκέψεις, θα έχετε την ίδια επίδραση από την ακτινοβολία τους. Κοιτάζετε μόνο μέσα στα μάτια ενός ανθρώπου στον οποίο έχει εκδηλωθεί ο Θεός και μόνο τότε θα ωφεληθείτε.

Μια επιπόλαια και λανθασμένη προσέγγιση ή μια ελαφριά χαλάρωση στην τήρηση του ηθικού κώδικα συμπεριφοράς, σύμφωνα με τις αρχές του Ιερού Μονοπατιού, μάλλον θα σας βλάψει. Η συνεχής επαφή και η συντροφιά τρέφουν την προσκόλληση. Αλλά όταν αυτή είναι αρωματισμένη με τη θεία ευωδιά της συντροφιάς του Διδασκάλου, έχει πολύ ευεργετικά αποτελέσματα. Τα αντίθετα φύλλα δένονται πολύ σφικτά μεταξύ τους και τα θέλγητρα και η έλξη που δημιουργείται είναι πολύ μεγάλη, για να της αντισταθούν. Αυτό καταλήγει σε βαθμιαίο πάθος και σκλαβιά. Ένα ασήμαντο ξεγλίστρημα μπορεί να προξενήσει μεγάλη καταστροφή, όταν οι αγαπητοί πέφτουν με ορμή κάτω, στην άβυσσο της ικανοποιήσεως των αισθήσεων.

Η Θεία αγάπη και το σεξ βρίσκονται σε τελείως αντίθετους πόλους. Το σεξ δεν είναι μόνον «αμάρτημα», αλλά είναι και ένα σοβαρό εμπόδιο στο Ιερό Μονοπάτι και είναι με μεγάλη προσπάθεια που μπορεί κανείς να περιμένει κάποια μικρή επιτυχία στο να ζει μια καθαρή και αγνή ζωή. Αυτά μου τα λόγια θα πρέπει, σας παρακαλώ, να τα μεταφέρετε στα νεότερα μέλη, “στα νεαρά μπουμπούκια” του Σάτσανγκ προς όφελος της πνευματικής τους προόδου.

Δεν πρέπει να καταπιέσει κανείς όλες τις σεξουαλικές του επιθυμίες, γιατί αυτό μπορεί να επιφέρει νεύρωση και να ετοιμάσει το δρόμο για την πτώση, αλλά θα πρέπει να προσπαθεί να τις μετουσιώσει. Ο λόγος που η φύση μας έδωσε αυτό το ένστικτο είναι για να διατηρηθεί το ανθρώπινο γένος και η βασική μας κατεύθυνση θα πρέπει να είναι η εξυπηρέτηση αυτού του σκοπού και όχι η σεξουαλικότητα να γίνει αυτοσκοπός και να κατευθύνει τη ζωή μας. Όταν η σεξουαλικότητα αποτελεί πηγή φυσικής ευχαρίστησης, μετατρέπεται σε ένα ναρκωτικό που αναισθητοποιεί το πνεύμα και ματαιώνει το σκοπό της φύσης, που είναι η αναπαραγωγή, με παρεπόμενο να ενθαρρύνει την χρήση αντισυλληπτικών και εκτρωτικών ουσιών.

Ο ανθρώπινος νους δεν μπορεί να πάρει την προσοχή μας από κάπου, αν δεν είναι έτοιμος να την κατευθύνει κάπου αλλού, σε κάτι

που τον ενδιαφέρει περισσότερο και που το θεωρεί ανώτερο. Ένα χαρακτηριστικό της φύσης του ανθρώπου είναι το να γυρεύει μια συγγένεια με κάτι άλλο, έξω από τον εαυτό του. Αυτός είναι ο νόμος της ζωής του και η πηγή όλων των σπουδαίων κατορθωμάτων του. Το παιδί είναι δεμένο με τα παιχνίδια του και ο ενήλικας με την οικογένεια και το κοινωνικό του περιβάλλον. Και όπως στην περίπτωση ενός παιδιού, που δεν μπορείτε να του στερήσετε τα παιχνίδια του χωρίς να το βλάψετε, εως ότου αυτό μόνο του τα ξεπεράσει ψυχολογικά, έτσι και ο νέος μαθητής, αν εγκαταλείψει τις κοινωνικές και οικογενειακές προσκολλήσεις του, χωρίς πρώτα να τις ξεπεράσει με το ανακαλύψει κάτι ανώτερο και ευρύτερο μέσα στην πνευματική ζωή, είναι σαν να κόβεται η ρίζα της ζωής του. Η αποκόλλησή του από τη ζωή δεν θα του φέρει πρόοδο αλλά οπισθοδρόμηση. Αν κάποιος κάνει κάτι σαν επιβεβλημένη πειθαρχία, δεν κατορθώνει τίποτα περισσότερο από το να καταπνίγει τις φυσικές του ροπές και επιθυμίες. Το αποτέλεσμα τότε δεν θα είναι η διεύρυνση της συνειδητότητας του αλλά το μούδιασμα και η ατροφία της. Τελικά, δεν θα ξεκολλήσει από τον κόσμο, αλλά θα αδιαφορήσει για την πνευματικότητα. Οι ίδιοι οι Διδάσκαλοι αρχικά διάγουν μια ιδεώδη συζυγική ζωή. Όταν όμως πάρουν την «Εντολή» να αρχίσουν το έργο τους ως Διδάσκαλοι, σταματούν κάθε είδους σεξουαλικές επαφές.

Λοιπόν, σας τονίζω ότι η συζυγική ζωή δεν είναι εμπόδιο στην πνευματικότητα, εάν διάγεται σύμφωνα με τις Γραφές. Οι συνεταίροι στη ζωή για το καλύτερο πνευματικό τους όφελος πρέπει να ακολουθούν μια ήρεμη και αγνή ζωή. Δεν αποτελεί εμπόδιο για ένα μαθητή ο γάμος και η οικογένεια, φθάνει να είναι αρωματισμένα με την Θεία Χάρη της Διδασκάλου Δύναμης. Οι νέοι πριν από το γάμο τους πρέπει να διάγουν αγνή ζωή, καθώς η αγνότητα είναι ζωή και η σεξουαλικότητα πνευματικός θάνατος. Μια λάμπα καίει θαυμάσια, όταν έχει λάδι μέσα της, αλλά εάν όλο το λάδι έχει χυθεί έξω, πώς μπορεί να υπάρξει εκεί φως;

Ακόμα, δεν συμβουλεύω να ζουν μαζί σαν σύζυγοι μυημένοι μαθητές, παρά μόνον εάν είναι παντρεμένοι, καθώς το αντίθετο θεωρείται μοιχεία. Είναι εύκολο στον καθένα να διαπιστώσει ότι, όταν υπάρχει στενή επαφή ανάμεσα σε δύο άτομα διαφορετικού φύλου, δεν είναι δυνατόν να χαλιναγωγηθούν οι επιθυμίες των αισθήσεων και να τηρηθεί μια ζωή αγνότητας και αυτοεγκράτειας. Έτσι με τον καιρό θα υπάρξει επίδραση στην πνευματική τους πρόοδο. Εάν ένας

άνθρωπος βγαίνει από μια ταβέρνα ενώ διαβάζει το ευαγγέλιο, τι νομίζετε ότι θα σκεφθεί γενικά ο κόσμος γι' αυτόν;

Το να γεννηθεί ένα παιδί είναι κάτι σημαντικό για τη συζυγική ζωή και την οικογένεια. Από την ώρα της σύλληψης μέχρι το παιδί σταματήσει να θηλάζει το γάλα της μητέρας του, δεν πρέπει να γίνεται από την μητέρα απολύτως καμία αυτοπαράδοση στον πειρασμό. Με τη σύλληψη, θα πρέπει να υπάρξει μια διακοπή δύο ή και περισσοτέρων χρόνων στις συζυγικές σχέσεις. Αυτό είναι εκείνο το οποίο ορίζουν οι Γραφές. Εάν έχει κανείς μόνο δύο ή τρία παιδιά πάνω σ' αυτό το πρότυπο, θεωρείται ότι είναι ένας αγνός άνθρωπος.

Απάντηση σε ερώτηση:

Η συζυγική ζωή δεν είναι εμπόδιο στην πνευματικότητα, εάν διάγεται σύμφωνα με τους ηθικούς κανόνες που είναι γραμμένοι μέσα στις Γραφές. Απλώς παρότρυνε τον σύζυγό σου με ένα γλυκό και αγαπητό τρόπο να επεκτείνει τις περιόδους αποχής, για να κατορθωθεί ο ανώτερος σκοπός της ζωής και τελικά να φθάσετε στο επίπεδο που ορίζεται από τις Γραφές. Μια αγνή ζωή μεταξύ των συζύγων θα είναι γι' αυτούς μια πηγή υγείας, σθένους και ενέργειας.

Απάντηση σε ερώτηση:

Πρέπει να συνεχίσεις να εκτελείς τις υποχρεώσεις σου προς το σύζυγό σου μ' έναν τρόπο όσο το δυνατόν χωρίς προσκόλληση. Σημείωσε όμως ότι η συγγένεια μεταξύ των συζύγων είναι ιερή και δεν πρέπει να επιτραπεί σε κανέναν και σε τίποτα να έρθει ανάμεσά τους. Η αγνότητα είναι ζωή και σεξουαλικότητα είναι πνευματικός θάνατος. Ενώ σας συμπονώ για την παρούσα κατάσταση με το σύζυγό σας, σας λέω ότι θα πρέπει να συνεχίσετε να εκτελείτε τις υποχρεώσεις σας με έναν τρόπο όσο το δυνατόν χωρίς προσκόλληση. Πρέπει να τον πληροφορήσετε, με ένα τρόπο με αγάπη, ότι το ζωτικό ρευστό που χάνει κάθε φορά είναι εξαιρετικά χρήσιμο, όχι μόνον για την πνευματική και διανοητική του υγεία αλλά επίσης και για την σωματική του υγεία. Εάν όμως δεν μπορεί να σταματήσει με μιας, θα πρέπει για το δικό του συμφέρον να προσπαθήσει να ασκήσει περισσότερο αυτοπεριορισμό. Με την αγάπη, τη βοήθεια και τη συνεργασία σου, θα επιτύχει σ' αυτό και μέχρι ενός σημείου θα περιφρουρήσει την σωματική του υγεία. Η συμβουλή σου, το "να χρησιμοποιήσει την ψυχή", ήταν σωστή. Το σώμα είναι ένας ναός του Θεού και αποτελεί τον κατάλληλο χώρο, για να εκδηλωθεί ο Θεός μέσα σ' αυτόν.

Δυστυχώς, πολύ λίγος κόσμος έχει την ορθή κατανόηση ως προς

την σπουδαιότητα της τήρησης της αγνότητας στη ζωή. Είναι εξαιτίας της έλλειψης αγνότητας που ο άνθρωπος καταλαμβάνεται από πάθη, όπως ο θυμός, η απληστία και η προσκόλληση. Εάν είχε υπό έλεγχο την αισθησιακή του διάθεση, τα άλλα πάθη θα τον εγκατέλειπαν βαθμηδόν. Λοιπόν η αγνότητα είναι το κλειδί όχι μόνον για την πνευματική ζωή αλλά επίσης και για την επιτυχία σε οποιοδήποτε άλλο τομέα της ζωής. Είναι λυπηρό που άνθρωποι όπως οι γιατροί και οι κληρικοί, που θα μπορούσαν να βοηθήσουν τούς συνανθρώπους τους συμβουλεύοντάς τους σε αυτό τον τομέα, να είναι και οι ίδιοι βυθισμένοι στα σεξουαλικά πάθη και έτσι να μην υπάρχει πιθανότητα να συστήσουν κάτι αντίθετο, από αυτό στο οποίο και οι ίδιοι έχουν πέσει θύματα.

Εάν εσείς πάντοτε σκέπτεστε το σώμα, φυσικά θα σκεφθείτε το αντίθετο φύλο. Ο Χριστός είπε ότι: *«οι σύζυγοι πρέπει να αγαπούν τις γυναίκες τους, όπως ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία»*. Οι σύζυγοι δεν πρέπει να σκέπτονται ο ένας τον άλλον ως άνδρας και γυναίκα. Μπορεί να έχουν ένα καθήκον, το να κάνουν παιδιά, αλλά αυτό δεν είναι το παν. Το σημαντικότερο είναι να έχει κανείς ένα σύντροφο στη ζωή, με κύριο σκοπό να αλληλοβοηθηθούν οι δύο σύντροφοι, προκειμένου να φθάσουν τον Θεό.

Το σπέρμα είναι η ουσία του σώματός μας. Αυτό είναι η οδηγούσα δύναμη. Είναι ένα ζωτικό ρευστό. Όσο περισσότερο από αυτό έχουμε μέσα στο σώμα μας, τόσο περισσότερο υγιείς είμαστε. Ένας που εξασκεί αγαμία είναι μέγας και αρκετά θαρραλέος, για να αντιμετωπίσει εκατό ανθρώπους μόνος του.

Ένας άνθρωπος που έχει αυτή την πνευματική κατανόηση είναι πράγματι μια μεγάλη ψυχή. Εκείνοι οι οποίοι είναι ελλιπείς σ' αυτήν την ουσιώδη αρετή είναι ανίκανοι για οποιαδήποτε ουσιαστική πνευματική πρόοδο. Στις Σάστρες, τις Ινδικές Γραφές, αναφέρεται ότι: *«το να χάσει κανείς ακόμη και μια σταγόνα σπέρματος ισοδυναμεί με θάνατο και το να το διατηρήσει είναι ζωή»*. Ο Γκουρού Νάνακ επίσης είχε πει: *«Αυτός που χάνει σπέρμα, χάνει τα πάντα»*.

Ερώτηση: *Η απώλεια σπέρματος κατά τον ύπνο αργοπορεί την πρόοδο;*

Διδάσκαλος: Η απώλεια επιδρά στην πνευματική πρόοδο. Πρέπει να αποφεύγετε να κοιτάζετε παρατεταμένα μέσα στα μάτια το αντίθετο φύλο και να καταφεύγετε στο "Σιμράν των φορτισμένων λέξεων" κατά την διάρκεια του χρόνου που δεν κάνετε κάποια νοητική

εργασία και πάντα να έχετε την με αγάπη ενθύμηση του Διδασκάλου. Μια τέτοια τακτική θα είναι βοηθητική για την εκτόνωση των σαρκικών σας επιθυμιών. Ακόμα θα πρέπει να παίρνετε το φαγητό σας πολύ ώρα, πριν πάτε για ύπνο, έτσι ώστε να έχει χωνευθεί καλά. Επίσης τα χέρια, τα πόδια, το πρόσωπο και το κατώτερο μέρος του σώματος πρέπει να πλένονται με νερό, πριν πάτε για ύπνο. Ακόμα είναι χρήσιμο να λέτε μια προσευχή, προτού πέσετε στο κρεβάτι, και να συνεχίζετε να θυμάστε με γλυκύτητα τον Διδάσκαλο. Εάν κοιμηθείτε με αυτή την χαλαρωμένη διάθεση, δεν θα έχετε καμία πλέον ενόχληση πάνω στο θέμα που μου αναφέρατε και θα έχετε τη Χάρη και την προστασία του Θεού. Οι σκέψεις δημιουργούν εντυπώσεις μέσα στο νου, οι οποίες ζητούν απελευθέρωση κατά τον ύπνο, όταν η προσοχή γλιστρήσει κάτω, μέσα στο σώμα. Αυτές οι εντυπώσεις θα πρέπει να καταγράφονται μέσα στο ημερολόγιο αυτοελέγχου σας.

Μετά από όλα αυτά, εμείς πρέπει να έρθουμε σε επικοινωνία με την Αλήθεια η οποία είναι ήδη μέσα μας. Για να γίνετε ένας Σατσάγκι (*ένας που είναι συνδεδεμένος με την Αλήθεια*), πρέπει να σταματήσετε να είστε ένας Μανσάνγκι (*ένας που είναι συνδεδεμένος με τις αισθήσεις*). Λοιπόν πρέπει να καταργήσετε την σχέση σας με τις αισθησιακές απολαύσεις, για να λάβετε την υπέρτατη Αλήθεια.

Ποιος μπορεί να υψωθεί πάνω από τη σωματική του συνειδητότητα; Ένας που είναι νοητικά ελεύθερος και δεν τον απασχολούν οι αισθησιακές απολαύσεις. Αυτός μπορεί εύκολα να *«κρούσει εσωτερικά»*. Η ηθική και η αγνή ζωή είναι πολύ ουσιώδεις παράγοντες. Ακόμη και αν ο Διδάσκαλος με την Χάρη Του ανυψώσει πάνω από την σωματική του συνειδητότητα κάποιον του οποίου η ζωή δεν είναι αγνή, ο τελευταίος δεν θα μπορέσει να το αντέξει.

Είναι πολύ φανερό ότι υπάρχουν εμπόδια στο δρόμο και αυτά είναι κυρίως οι παράφορες επιθυμίες και ο θυμός. Γι' αυτό, το να διάγει κανείς μια αγνή ζωή δεν είναι αρκετό. Πρέπει να υπερνικήσουμε όλες μας τις επιθυμίες. Σε μια έκρηξη θυμού, η ψυχή ρέει προς τα έξω. Η αυτοκατάχρηση και ο θυμός οδηγούν και σε διάφορα άλλα πάθη. Έτσι μέχρι να πειθαρχήσουν αυτοί οι δύο εχθροί, οι άλλοι εχθροί: που είναι η απληστία, η προσκόλληση και ο εγωισμός, δεν μπορούν να χαλιναγωγηθούν. Αυτός που επιτυγχάνει να νικήσει όλους αυτούς τους πέντε εχθρούς είναι ελεύθερος από τη δυστυχία. Οι αισθήσεις παίρνουν την δύναμή τους από τον νου και ο νους από την ψυχή. Εάν η προσοχή μας είναι συγκεντρωμένη στην έδρα της ψυχής, οι αισθή-

σεις γίνονται ανίσχυρες.

Μόνον ένας άγρυπνος και συνειδητοποιημένος άνθρωπος μπορεί να καλλιεργήσει την αγνότητα και να φθάσει σε ανώτερη συνειδητότητα. Όταν παραμένει κανείς αγνός, βαθμηδόν ανυψώνεται σε κοσμική συνειδητότητα. Όταν αυτή η συνειδητότητα ανατείλει Εσωτερικά, κανείς από τους αισθησιακούς κλέφτες δεν μπορεί να μας επηρεάσει. Κανένα από τα πέντε θανάσιμα πάθη δεν μπορεί να μας καθυστερήσει. Αντίθετα, στην απουσία της αγνότητας και της συγνώμης, ένας χοντρός τοίχος σκότους έρχεται πάνω στην ψυχή και εμείς πλέον δεν ανήκουμε στον εαυτό μας. Ο Χριστός περιέγραψε αυτή την κατάσταση σαν *«θάνατο της ψυχής»*.

Τι είναι θάνατος της ψυχής; Είναι η αμαύρωση του Φωτός της συνειδητότητας μέσα μας. Η συνειδητότητα αυξάνεται με την αύξηση της ενημερότητας. Από πού έρχεται αυτή η ενημερότητα; Έρχεται με το να καλλιεργούμε τη φιλευσπλαχνία και την αγνότητα. Δείτε πόσο σπουδαίες είναι αυτές οι αρετές, αλλά εμείς δεν δίνουμε προσοχή σ' αυτές. Θα έπρεπε να τηρούμε τις εντολές Του, αντί να κάνουμε απλώς και μόνο προσευχές σ' Αυτόν.

Αυτός που βρήκε έναν Διδάσκαλο, αλλά δεν έχει γίνει ακόμα «Γκουρμούκτ», δεν έχει ακόμα απελευθερώσει τον εαυτό του από τα πάθη της σάρκας και δεν έχει γίνει απόλυτα δεκτικός προς Αυτόν. Ποιος είναι «Γκουρμούκτ»; Αυτός που δεν έχει καμία δική Του επιθυμία και ζει κατά το θέλημα τού Διδασκάλου του. Ένας τέτοιος άνθρωπος απαλλάσσεται από όλων των ειδών τα πάθη και καθώς ο Διδάσκαλος είναι μια ενσάρκωση της αγνότητας, η αγνότητα ακτινοβολεί από Αυτόν και εισχωρεί μέσα στο μαθητή, τη στιγμή που αυτός Τον σκέπτεται. Ο Διδάσκαλος είναι γεμάτος από ευσπλαχνία και συγχωρεί όλους. Μόνον ένας «Γκουρμούκτ» λοιπόν μπορεί να διαφύγει από όλων των ειδών τις καταχρήσεις, εφόσον διατηρεί την προσοχή του στραμμένη διαρκώς στον Διδάσκαλό του.

Να είστε ειλικρινείς απέναντι σ' Αυτόν που κατοικεί μέσα σας. Εάν ασκείτε τις δύο αρετές, την αγνότητα και τη συγχώρηση, θα δείτε ότι χωρίς πολλή προσπάθεια θα επιτύχετε ανώτερη συνειδητότητα, πλήρη ενημερότητα και μια τέλεια ηρεμία του νου. Έτσι, θα αρχίσετε να ακτινοβολείτε ειρήνη, αρμονία και ηρεμία σ' αυτούς που είναι γύρω σας.

Ποιοι είμαστε εμείς; Όλοι έχουμε τον Θεό μέσα μας. Είμαστε όλοι μικροθεοί, αλλά επειδή η συνειδητότητά μας ρέει από το επίπεδο του

νου και των αισθήσεων, έχουμε εκφυλιστεί. Εάν αποσυρθούμε από τις αισθησιακές απολαύσεις και στρέψουμε την προσοχή μας προς την δύναμη που μας κινεί, σίγουρα θα φθάσουμε στην Αυτογνωσία.

Μπορείτε να κάνετε διαλογισμό όλη τη διάρκεια της ζωής σας, αλλά εάν δεν ασκείτε αγνότητα και δεν συγχωρείτε, ο διαλογισμός σας δεν θα καρποφορήσει. Η αγνότητα και η συγχώρεση είναι οι δύο βασικές και οι πιο ευγενείς αρετές απ' όλες. Εάν αποκτήσετε αυτές τις αρετές, θα επιτύχετε στο διαλογισμό σας. Ας δούμε όμως τι λέει και ο Άγιος Καμπίρ για την αγνότητα της ζωής: *«Όταν η αγνότητα και συγχώρηση βλαστήσουν μέσα στην καρδιά ενός εραστή του Θεού, ο αόρατος Θεός γίνεται ορατός. Χωρίς αγνότητα δεν μπορεί κανείς να Τον φθάσει. Μόνον τα λόγια δεν ωφελούν σε τίποτα".*

Από σήμερα λοιπόν, θα πρέπει να αποφασίσουμε να ζήσουμε μια ευσεβή και πειθαρχημένη ζωή και να κρατάμε ένα ημερολόγιο αυτοελέγχου. Εσείς δεν έχετε παρά μόνον να γίνετε αγνοί και θα δείτε ότι θα αναπτύξετε υπερφυσικές δυνάμεις αντίληψης και πρόγνωσης αυτών που θα συμβαίνουν στον κόσμο. Και εάν μια τέτοια αγνή ζωή είναι βαμμένη μέσα στο χρώμα της πνευματικότητας, τότε εύκολα μπορεί κανείς να φανταστεί τις μεγάλες ικανότητες που μπορεί να αποκτήσει ένας άνθρωπος και ακόμα τη γρήγορη πνευματική του πρόοδο. Λοιπόν η καθαρή καρδιά και η αγνή ζωή είναι τα κύρια προαπαιτούμενα για την πνευματική πρόοδο. Ακόμη και εάν είναι δυνατόν σ' έναν άνθρωπο να βρει έναν τέλειο Άγιο που να μπορεί να δώσει στον μαθητή Του μια απευθείας πνευματική εμπειρία, η πρόοδός του στον πνευματικό δρόμο θα είναι αδύνατη, μέχρι ο μαθητής να αποκτήσει αγνότητα και να μάθει να συγχωρεί. Γι' αυτό πρέπει να ξεχάσουμε το παρελθόν και να αρχίσουμε να ζούμε μια καθαρή ζωή απ' εδώ και εμπρός. Ένας άγαμος μπορεί να φτάσει στον πραγματικό του σκοπό χωρίς πολλή προσπάθεια. Ένας που ασκεί και τη συγχώρηση και την αγνότητα δεν έχει να στεναχωριέται για τίποτα, καθώς είναι βέβαιο ότι θα πραγματοποιήσει τον Θεό.

Η αγνότητα είναι η κυριότερη πηγή όλων των αρετών, αλλά είναι σπάνιο το να συναντήσει κανείς έναν πραγματικά αγνό άνθρωπο. Η επαφή με μια τέτοια αγνή ψυχή μπορεί να φέρει και σε μας ένα πνευματικό ξύπνημα και αυτό δεν είναι υπερβολή. Με την ηθική διαβίωση, το σώμα ενός αγάμου φορτίζεται με Θεία Χάρη, ηρεμία και ευωδία. Η αγνότητα είναι μια μεγάλη ευλογία. Η αγνότητα φέρνει όλους τους θησαυρούς των τριών κόσμων (*Φυσικού, Αστρικού και Αιτια-*

τού). Όπως σκέπτεστε έτσι και γίνεστε. Εάν ο νους σας είναι συνεχώς εστιασμένος σε έναν αγνό Διδάσκαλο, εσείς ασυνείδητα θα ελκύσετε και θα απορροφήσετε αγνότητα. Η επιθυμίες είναι η κύρια αιτία όλων των ταραχών και των δυστυχιών μας στη ζωή.

Το Μυστήριο του γάμου

31 Ιουλίου 1969

Αγαπητοί μου Τζιμ και Κέι Κατάλντο,

Ο γάμος είναι ιερό μυστήριο, κατά το οποίο δυο ψυχές έλκονται μεταξύ τους ως αποτέλεσμα του παρελθόντος (*κάρμα*), για να εξαντλήσουν το αμοιβαίο τους δούναι και λαβείν. Κανείς, ούτε καν ο Διδάσκαλος, δεν επιτρέπεται να παρεμβληθεί σε μια τέτοια ένωση, είτε και οι δυο σύντροφοι είναι μυημένοι είτε ο ένας είναι και ο άλλος δεν είναι. Δεν είναι ασυνήθιστο ο ένας να αισθάνεται ισχυρή έλξη προς το Μονοπάτι, ενώ ο άλλος να μην είναι και τόσο ενθουσιώδης. Σ' αυτή την περίπτωση το ζευγάρι θα πρέπει να βρει τη χρυσή τομή. Το μέλος που αισθάνεται ισχυρούς δεσμούς με τον Διδάσκαλο θα πρέπει να συμμερίζεται και να βοηθάει το άλλο μέλος να αναπτύξει τον ίδιο ισχυρό δεσμό, γιατί δεν υπάρχει τίποτα πιο όμορφο και δεν υπάρχει κάτι που να προκαλεί τόση ικανοποίηση σε δυο ανθρώπους, όσο το να βλέπει ο ένας τον άλλο να προοδεύει πνευματικά. Αντίστοιχα, το άλλο μέλος που δεν αισθάνεται τον ίδιο ισχυρό δεσμό με τον Διδάσκαλο θα πρέπει να σέβεται και να εκτιμά τον αγώνα του συντρόφου του και θα πρέπει να προσπαθεί να μη βάζει εμπόδια στο δρόμο προς την πνευματική του εξέλιξη. Η πνευματική ένωση δύο ψυχών είναι διαχρονική, εν αντιθέσει με τη φυσική ένωση, που είναι παροδική και στις περισσότερες περιπτώσεις αφήνει μια στυφή γεύση, εφόσον περιορίζεται αποκλειστικά και μόνο στο φυσικό επίπεδο.

Όταν και οι δύο σύντροφοι έχουν μπει στο Μονοπάτι, τους παρου-

σιάζεται μια σπάνια ευκαιρία όχι μόνο να βοηθούν ο ένας τον άλλο να προοδεύσουν πνευματικά, αλλά και να ζήσουν μια ευτυχισμένη ζωή, μέχρι να φτάσουν και οι δυο να λειτουργούν με την ίδια σκέψη και πραγματικά να είναι σαν μια ψυχή. Αυτού του είδους η σχέση μπορεί να συνεχιστεί και στο Υπερπέραν, ενώ οι πλειοψηφία των σχέσεων ολοκληρώνεται με το τέλος της γήινης ζωής μας, όταν γινόμαστε σκόνη και στάχτη.

Όπως έχω ήδη επισημάνει, ο Διδάσκαλος δεν επιτρέπεται να παρεμβαίνει σ' ένα γάμο. Ωστόσο, θα πρέπει παρόλα αυτά να συνεκτιμηθεί το γεγονός ότι είναι καθήκον του Διδασκάλου να προσφέρει τη δέουσα καθοδήγηση στα παιδιά του, έτσι ώστε αυτά να επωφεληθούν από το ανυπέρβλητο δώρο του Νάαμ. Για αυτόν το λόγο, ο Διδάσκαλος συμβουλεύει τα παιδιά του να τηρούν αγνότητα, καθώς η αγνότητα είναι μια αρετή που πρέπει να διέπει και τους δύο συντρόφους μετά την απόκτηση του αριθμού των παιδιών που θέλουν να κάνουν. *«Ο άντρας θα πρέπει να αγαπάει τη γυναίκα του, όπως ο Χριστός αγάπησε την Εκκλησία»*. Η αγάπη που αρχίζει και τελειώνει στο φυσικό επίπεδο δεν είναι αγάπη αλλά πόθος (*λαγνεία*).

Αναφορικά με την τήρηση του ημερολόγιου αυτοενδοσκόπησης, είναι το σημαντικότερο βοήθημα στην προσπάθειά μας, για να αποκτήσουμε επίγνωση των αδυναμιών μας. Αν δεν γνωρίσουμε τα ελαττώματά μας, πώς θα μπορέσουμε να τα εξαλείψουμε; Το περιεχόμενο του ημερολόγιου μοιάζει με ανοιχτό βιβλίο που δείχνει την πρόοδο του μαθητή-παιδιού. Είναι κάτι που αφορά μόνο τον Διδάσκαλο και τον κάθε συγκεκριμένο μαθητή (*είναι απόρρητο*). Όμως υπάρχουν πολλά άλλα πράγματα που οι σύντροφοι στη ζωή μπορούν να μοιραστούν μεταξύ τους και που θα τους βοηθήσουν να προοδεύσουν πνευματικά. Όταν δυο άνθρωποι γίνουν σαν μια ψυχή, μια σκέψη, υπάρχει κάτι που σκέφτεται ο ένας και δεν το γνωρίζει ο άλλος;

Όμως γίνεται εύκολα κατανοητό ότι η πρόοδος απαιτεί χρόνο, γιατί και η Ρώμη δεν χτίστηκε σε μια μέρα. Μέχρι τότε, ο ένας θα πρέπει να στέκεται στο πλευρό του άλλου. Εύχομαι και στους δυο σας βίο ανθόσπαρτο και ελπίζω κάθε μέρα που περνάει να έρχεστε πιο κοντά ο ένας στον άλλον. Αυτό θα δημιουργήσει μια ευχάριστη και αρμονική ατμόσφαιρα που θα κυριαρχεί η αγάπη. Η αγάπη είναι ο ακρογωνιαίος λίθος που θα στηρίξει την ευτυχία της οικογένειας.

Θα σας ωφελήσει ιδιαιτέρως αν και οι δυο διαλογίζεστε μαζί πρωί και βράδυ, για να αυξήσετε τις Εσωτερικές εμπειρίες στο Φως και

τον Ήχο και να προοδεύσετε περισσότερο πνευματικά, με την Χάρη του Διδασκάλου.

Με όλη μου την αγάπη και τις καλύτερες ευχές μου,

Στοργικά δικό σας, *Κιρπάλ Σινγκ*

Ταπεινοφροσύνη

Το μήνυμα του Διδασκάλου Κιρπάλ Σίνγκ το 1967 στην Επέτειο των Γενεθλίων Του Χαζούρ Μπαμπά Σαουάν Σίνγκ.

Αγαπητοί μου,

Αυτή την ευοίωνη ημέρα των γενεθλίων του Χαζούρ Μπαμπά Σαουάν Σίνγκ Τζι, σας στέλνω τις πιο εγκάρδιες ευχές μου για την πρόοδό σας στον Πνευματικό δρόμο, πίσω στο Πατρικό Σπίτι, μέσω της Φυσικής Γιόγκα του Φωτός, της Ζωής και της Αγάπης, της «Σούρατ Σάμπντ Γιόγκα».

Στα μηνύματα των προηγούμενων ετών επέμεινα περισσότερο στην ανύψωση πάνω από την σωματική συνειδητότητα, στην αναγέννηση, στο να μάθετε να πεθαίνετε όσο ζείτε κ.τ.λ., για να μπορέσετε να εισέλθετε στην Βασιλεία του Θεού που είναι μέσα σας, όπως περιγράφεται απ' όλους τους παλιούς Διδασκάλους, μέσω της Καλοκάγαθης Χάρης Του που έρχεται τώρα σ' εμάς.

Υπάρχουν πολλές πλευρές της Θείας Του Ζωής, αλλά αυτή τη φορά θα ήθελα να επιμείνω στην ταπεινοφροσύνη και στην απλότητα που είναι απολύτως απαραίτητες αυτήν την ώρα, γιατί, αν τις ακολουθήσουμε, θα μπορέσουμε να ρυθμίσουμε τη ζωή μας προς τη σωστή κατεύθυνση και θα είμαστε ικανοί να επιτύχουμε την τελειότητα.

Οι προσωπικότητες όλων των Διδασκάλων του παρελθόντος, όπως ο Ιησούς, ο Μαχαβίρα, ο Βούδας, ο Καμπίρ, ο Νάνακ κλπ. κι αυτών των νεώτερων χρόνων, όπως ο Ραμακρίσνα, ο Χαζούρ Μπαμπά Σαουάν, ο Σανού Βασβαννί και άλλοι ακτινοβολούσαν αυτή τη Θεία λαμπρότητα.

Ο άνθρωπος γνωρίζει τόσο πολλά πράγματα, αλλά δεν γνωρίζει τον εαυτό του. Ο άνθρωπος έχει τόσο πολλά καλύμματα που σκεπάζουν τα βάθη της καρδιάς του! Ο άνθρωπος μαθαίνει και ξεμαθαίνει τα πάντα κατά τη διάρκεια της ζωής. Είναι πιο σοφό να παραμείνει κανείς μαθητής, παρά να γίνει δάσκαλος, μαθητής του Μυστηρίου της ζωής.

Μια ιστορία λέει ότι ένας αναζητητής του Θεού, καθώς περιπλανιόταν ψάχνοντας τον Παράδεισο, βρέθηκε τυχαία μπροστά στη πύλη του Παραδείσου. Ο Φύλακας της Πύλης τον ρώτησε: *«Ποιος είσαι;»* και ο αναζητητής απάντησε: *«Ένας δάσκαλος»*. Ο φύλακας του ζήτησε να περιμένει και πήγε να το αναφέρει. Μετά από λίγο επέστρεψε και του είπε ότι δεν μπορούσε να του επιτρέψει να μπει, καθώς δεν υπήρχε χώρος για τους δασκάλους στον κόσμο του Παραδείσου. Του είπε να γυρίσει πίσω και να ξεπλύνει όλη τη σκόνη που είχε πάνω του από την προσκόλληση και τα κενά λόγια. με τα νερά της Σιωπής. Αν τόσοι πολλοί δάσκαλοι είναι ματαιόδοξοι και επιδεικνύουν τις γνώσεις τους, πώς μπορεί να υπάρχει χώρος για κάποιον που ζει στον κόσμο της ματαιοδοξίας; Από τότε, κάθε μέρα καθόταν σιωπηλά κι άκουγε τα λόγια των Αγίων. Η ατομική του συνειδητότητα άρχισε ν' αναπτύσσεται και έγινε ταπεινός και τότε προσευχήθηκε να γίνει ο υπηρέτης όλων των ανθρώπων, των μοναχικών, των αδυνάτων και των ζώων, υπηρέτης της Δημιουργίας του Θεού. Τότε οι πύλες του Παραδείσου άνοιξαν και μπήκε μέσα και είδε το πρόσωπο του Διδασκάλου ασύγκριτα αγνό κι ωραίο.

Όλοι οι Διδάσκαλοι του παρελθόντος και του παρόντος λένε ότι: *«Το Βασίλειο του Θεού είναι γι' αυτούς που είναι ταπεινοί στην καρδιά»*. Πόσοι πολλοί από μας είμαστε περήφανοι και ματαιόδοξοι, χαμένοι στο εγώ και τυφλοί στη σοφία! Το μόνο που κάνουμε είναι να περιπλανιόμαστε απ' το σκοτάδι στο σκοτάδι. Ο Θεός που διοικεί εκατομμύρια είναι το Εγώ. Ενθρονίστε στην καρδιά σας τον Θεό της Αγάπης και σταματήστε την περιπλάνηση. Τι πρέπει να κάνετε, για να γίνει αυτό; Να γίνετε ταπεινοί, όπως η στάχτη κι η σκόνη.

Ο κόσμος είναι γεμάτος από την υπερηφάνεια του πλούτου ή της δύναμης της γνώσης. Ενώ θα έπρεπε να είμαστε ταπεινοί κι απλοί και να αδειάσουμε την ύπαρξή μας από όλους τους "εαυτούς", έτσι ώστε ο Κύριος να μας κάνει ό,τι Εκείνος θέλει. Η ζωή που αξίζει κανείς να ζει είναι η ζωή του πνεύματος. Η βάση της είναι η ταπεινοφροσύνη. Θα πρέπει να εκμηδενίσουμε τους εαυτούς μας κι ο Θεός να γίνει τα

πάντα για μας. *«Ας γίνουμε τέλειοι, όπως Τέλειος είναι κι ο Πατέρας μας στον Ουρανό».*

Οι αληθινά ταπεινοί είναι κι αληθινά ευτυχισμένοι. Εξαιτίας της έλλειψης ταπεινοφροσύνης, άνδρες και γυναίκες διάγουν μια ανυπόφορη και δύστυχη ζωή. Όλη αυτή η δυστυχία έρχεται από μέσα. Δεν πρόκειται για μια αλλαγή στις περιστάσεις αλλά για απελευθέρωση από την δουλεία του εαυτού, του αξιοθρήνητου "εγώ", που επιβάλλει τυραννία και μας κλέβει την μακαριότητα που είναι η κληρονομιά μας ως παιδιά του Θεού. Είναι σαν να βρισκόμαστε σ' ένα κλουβί εγωκεντρισμού και μέχρι αυτή η φυλακή ν' ανοιχτεί με το κλειδί της ταπεινοφροσύνης, ο κύκνος της Ψυχής μας δεν μπορεί ν' απελευθερωθεί και να κολυμπήσει στις περιοχές της ακτινοβολίας και της χαράς.

Ο δρόμος της αληθινής ευλογίας είναι ο δρόμος της ταπεινοφροσύνης και της αγάπης. Αυτός που είναι ταπεινός δεν έχει προβλήματα. Έχει τον Θεό σαν Οδηγό. Αξιοσημείωτα είναι τα λόγια του βοσκόπουλου που τραγουδάει στην Περιοδεία του Προσκυνήματος του John Bunyan's.

«Αυτός που είναι χαμηλά δεν φοβάται μήπως πέσει.
Αυτός που είναι χαμηλά δεν έχει υπερηφάνεια.
Αυτός που είναι ταπεινός πάντα
θα έχει τον Θεό σαν οδηγό του.
Είμαι ευχαριστημένος μ' ό,τι έχω,
είτε αυτό είναι λίγο είτε πολύ.
Κύριε, για το να είμαι ευχαριστημένος θα σ' εκλιπαρώ.
Γιατί, έτσι μ' έσωσες".

Ορθά έχει ειπωθεί ότι, αν δεν υπήρχε ταπεινοφροσύνη στον κόσμο, όλοι μας προ πολλού θα είχαμε αυτοκτονήσει. Όταν το φως της ταπεινοφροσύνης ανατείλει στην ψυχή, το σκοτάδι του εγωισμού εξαφανίζεται κι η ψυχή δεν ζει πια για τον εαυτό της αλλά για τον Θεό. Η ψυχή χάνει τον εαυτό της μέσα στον Θεό, ζει μέσα στον Θεό και μεταμορφώνεται σε Εκείνον. Αυτή είναι η αλχημεία της ταπεινοφροσύνης. Μεταμορφώνει τους πιο ταπεινούς σε Ανώτατους.

Ο μεγάλος Κινέζος σοφός Λάο Τσε εξέφρασε αυτή της σκέψη με εξής ωραία λόγια:

Γιατί η θάλασσα είναι ο βασιλιάς όλων των ποταμών και των ρυακιών; Γιατί στέκεται πιο χαμηλά απ' αυτά.

Ο Άγιος Αυγουστίνος (*ο μέγιστος των πατέρων της καθολικής εκκλησίας*)

έδινε μεγάλη έμφαση στην αρετή της ταπεινοφροσύνης. *«Ταπεινοφροσύνη στην αρχή, ταπεινοφροσύνη στο τέλος και ταπεινοφροσύνη από την αρχή μέχρι το τέλος»* ήταν κάποτε το θέμα μιας ομιλίας του στη σύγκλητο ενός πανεπιστημίου. Και συμπλήρωσε την ομιλία του λέγοντας: *«Πέρα από αυτό, δεν έχω τίποτα περισσότερο να σας πω».* Αυτός που είναι υπερήφανος για την περιουσία του ή για τις γνώσεις ή για την δύναμή του, ακόμα και αν πάει σε κάποιον Άγιο, δεν θα τον ακούσει, γιατί θα θεωρεί τον εαυτό του ανώτερο από τον Άγιο. Ένα ποτήρι που κρατιέται πάνω από μια κανάτα με νερό θα παραμείνει άδειο, μέχρι να τοποθετηθεί κάτω από την κανάτα. Γνωρίζετε ό,τι γνωρίζετε, μόνο ακούστε τι έχει να πει ο άλλος. Ίσως μπορείτε να μάθετε κάτι απ' αυτόν.

Ναι, τα κλαδιά ενός δέντρου γεμάτου φρούτα σκύβουν (*γέρνουν*) από μόνα τους. Έτσι ακριβώς κι ο άνθρωπος που χάνει τον εαυτό του βρίσκει τον Θεό, τον βρίσκει παντού και μέσα στον καθένα, σκύβει μπροστά σε όλους και υποβάλλει τα σέβη του μέσα απ' την καρδιά του σε όλους. Αυτή είναι η αληθινή ταπεινοφροσύνη. Δεν είναι μια βίαιη αίσθηση ταπείνωσης. Ένας τέτοιος άνθρωπος ζει ενωμένος με τους πάντες. Βρίσκεται μέσα στους άλλους κι οι άλλοι βρίσκονται μέσα σ' αυτόν.

Είναι το ψεύτικο ατομικό εγώ που αναδύει την αίσθηση της διχόνοιας και του διαχωρισμού. Όταν η ψευδαίσθηση του εγώ διαλυθεί, ο άνθρωπος θα αισθάνεται ότι δεν είναι ξεχωριστός από τους άλλους, αλλά οι άλλοι είναι μέρη του Ενός Θεού εντεταλμένοι Του. Ο καθένας από μας είναι μοναδικός με το δικό του τρόπο. Υπάρχει ένας θείος σκοπός πίσω από τη ζωή του καθενός που έρχεται σ' αυτόν τον κόσμο. Κανένας δεν δημιουργήθηκε για το τίποτα. Κάτι μπορούμε να μάθουμε απ' τον καθένα. Αυτό είναι το μυστήριο της ταπεινοφροσύνης.

Ο αληθινά ταπεινός άνθρωπος δεν συγκρίνει τον εαυτό του με άλλους. Γνωρίζει ότι κανένας από μας, όσο ανεπτυγμένος κι αν είναι, δεν είναι τέλειος, κανένας δεν είναι ολοκληρωμένος μέσα στην ατομικότητά του. Ο ταπεινός άνθρωπος δεν θεωρεί κάποιον καλύτερο από κάποιον άλλον. Πιστεύει στην θειότητα του καθενός. Αν κάποιος ισχυρίζεται και διακηρύσσει ότι είναι καλύτερος από τους άλλους, δεν είναι ακόμη τέλειος. Μόνο σε κάποιον που έχει συνειδητοποιήσει την μηδαμινότητά του, έρχεται ο Θεός και τον γεμίζει με τον Εαυτό Του. Όπου υπάρχει άνθρωπος, δεν υπάρχει Θεός, όπου δεν

υπάρχει άνθρωπος, ο Θεός είναι εκεί. Ο Θεός δεν μπορεί να εισέλθει στην καρδιά ενός ανθρώπου που είναι αναζητητής του εαυτού του. Αυτός που είναι γεμάτος από τον εαυτό του θεωρεί τον εαυτό του ανώτερο απ' τους άλλους και έτσι θέτει ένα περιορισμό στον ίδιο. Ο Θεός είναι απεριόριστος. Πώς μπορεί ο Απεριόριστος να εισέλθει στον περιορισμένο;

Εσύ που αναζητάς τον Θεό, πρόσεξε να μη θέτεις τον εαυτό σου πάνω από τους άλλους. Ξέχασε το ποιος είσαι και τι έχεις, άδειασε τον εαυτό σου απ' όλους τους «εαυτούς» σου, απαλλάξου από το εγώ και τότε θα σταθείς πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό. Υπέροχα είναι τα λόγια του Σούφι Αγίου Abu Hassan :

Αδέλφια μου ! Αυτός είναι ο Νόμος:
Αυτός που έρχεται στον Θεό, χάνει ότι έχει.
Ναι, χάνει ακόμα και τον εαυτό του.
Αλλά σ' αντάλλαγμα κερδίζει το ανώτατο δώρο
Το δώρο της ταπεινοφροσύνης

Ένας άνθρωπος μπορεί να παλεύει να γίνει ταπεινός, αλλά παρόλο τις προσπάθειές του, μπορεί να γίνεται όλο και πιο περήφανος. Υπάρχει αυτό που λέγεται "υπερηφάνεια της ταπεινοφροσύνης". Είναι ένα πολύ επικίνδυνο πράγμα, γιατί είναι πολύ λεπτό, για να το διακρίνει κάποιος άπειρος. Υπάρχουν ορισμένοι που περνούν μεγάλα βάσανα για να γίνουν ταπεινοί. Αυτοί κάνουν την ταπεινοφροσύνη αδύνατη. Πώς μπορεί να είναι ταπεινός αυτός που όλη την ώρα σκέφτεται ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος, για να γίνει ταπεινός; Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι συνέχεια απασχολημένος με τον εαυτό του. Ενώ, η αληθινή ταπεινοφροσύνη είναι η ελευθερία από οποιαδήποτε συνειδητότητα του εαυτού, η οποία περιλαμβάνει και την ελευθερία από την συνειδητότητα της ταπεινοφροσύνης.

Ο αληθινά ταπεινός άνθρωπος ποτέ δε γνωρίζει ότι είναι ταπεινός. Ο αληθινά ταπεινός άνθρωπος δέχεται οτιδήποτε σαν να έρχεται από τα χέρια του Θεού. Γνωρίζει ότι σ' αυτόν δεν υπάρχει τίποτα που ν' αξίζει. Οτιδήποτε καλό βρίσκεται σ' αυτόν είναι του Θεού κι οποιονδήποτε έπαινο του αποδίδουν οι άνθρωποι ανήκει στον Θεό. Όταν ένας νεαρός αποκάλεσε τον Ιησού *«Καλό Διδάσκαλο»,* ο Ιησούς σιγανά του είπε: *«Γιατί με φωνάζεις καλό; Δεν υπάρχει κανένας καλός εκτός απ' τον Θεό».*

«Η ταπεινοφροσύνη», λέει ο Lacordaire, *«δεν συνίσταται στο να κρύβουμε τα ταλέντα και τις αρετές μας και να θεωρούμε τον εαυτό*

μας χειρότερο και μετριότερο από αυτό που είναι, αλλά στο να κατέχουμε μια ξεκάθαρη γνώση όλων αυτών που μας λείπουν και στο να μην εξυμνούμε τους εαυτούς μας για αυτά που έχουμε, αναγνωρίζοντας ότι ο Θεός μας τα έδωσε δωρεάν κι ακόμα και με όλα τα δώρα Του παραμένουμε απείρως μικρής σημασίας». Έτσι ο αληθινά ταπεινός άνθρωπος μπορεί να αποδέχεται μερικές φορές τον έπαινο που του αποδίδουν οι άνθρωποι και σιωπηλά να τον αποδίδει στον Θεό, μην κρατώντας τίποτα για τον εαυτό του.

Ο άνθρωπος που δεν είναι αληθινά ταπεινός συμπεριφέρεται μ' έναν πολύ αφύσικο τρόπο, όταν δεν τον επαινούν οι άλλοι. Αναστατώνεται, χάνει την υπομονή του και φτάνει ακόμα και στο σημείο να θυμώνει. Τους απωθεί με τον εκνευρισμό του και τους κάνει να αισθάνονται άβολα. Μερικές φορές καταπιέζει τα αισθήματα του και παραμένει σιωπηλός, αλλά δεν μπορεί να ξεχάσει αυτά που ειπώθηκαν γι' αυτόν. Τον καταδιώκουν ξανά και ξανά κι ο νους του δε βρίσκει ησυχία.

Ο ταπεινός άνθρωπος δεν κάνει φασαρία. Βρίσκεται σ' αρμονία με τον εαυτό του και του άλλους. Είναι προικισμένος μ' ένα θαυμαστό αίσθημα ειρήνης. Αισθάνεται σιγουριά κι ασφάλεια, όπως ένα πλοίο σ' ένα λιμάνι που παραμένει ανεπηρέαστο από τις δυνατές καταιγίδες και τ' ανεμοδαρμένα κύματα. Έχει βρει καταφύγιο στα ιερά πόδια του Κυρίου και οι καταιγίδες των εναλλασσόμενων συνθηκών δεν έχουν καμία επίδραση σ' εκείνον. Αισθάνεται ελαφρύς σαν τον αέρα. Τα βαριά φορτία που κουβαλάμε σ' όλη μας τη ζωή – το φορτίο του εαυτού και των επιθυμιών του – τα έχει αφήσει στην άκρη κι είναι πάντα ήρεμος και γαλήνιος. Αφού έχει εγκαταλείψει τα πάντα, δεν έχει τίποτα να χάσει κι όμως τα πάντα ανήκουν σ' εκείνον, γιατί είναι μέσα στον Θεό κι ο Θεός είναι μέσα του. Έχοντας σπάσει τα δεσμά της επιθυμίας είναι ευτυχισμένος το ίδιο, είτε μ' ένα κομμάτι ξερό ψωμί είτε μ' ένα πολυτελές γεύμα. Σε οποιεσδήποτε συνθήκες ή περιστάσεις της ζωής, δοξάζει το όνομα του Θεού.

Αυτός που είναι ταπεινός θεωρεί τον εαυτό του μαθητή. Μαθαίνει πολλά νέα πράγματα, αλλά αυτό που είναι πολύ πιο δύσκολο είναι ότι ξεμαθαίνει πολλά πράγματα που είχε ήδη μάθει. Ένας διανοούμενος πήγε σ' έναν Άγιο και του είπε: *«Ω, Άρχοντα του Μυστικού! Πες μου, τι πρέπει να κάνω, για να βιώσω τη θεία ζωή;»* κι ο Άγιος απάντησε: *«Πήγαινε να ξεμάθεις ό,τι έμαθες και μετά να επιστρέψεις και να κάτσεις μπροστά μου».*

Αυτός που διαβαίνει την οδό της ταπεινοφροσύνης πρέπει να απαρνηθεί τον προηγούμενο τρόπο ζωής του. Πρέπει να εγκαταλείψει τις γνώμες που είχε σχηματίσει και τα μέτρα και σταθμά στα οποία είχε συνηθίσει. Πρέπει ν' αποκτήσει νέα οπτική γωνία για τη ζωή. Τα πράγματα που ο κόσμος λατρεύει για κείνον δεν έχουν καμία αξία. Οι αξίες του είναι πολύ διαφορετικές απ' αυτές των άλλων ανθρώπων. Πλούσια φαγητά, ωραία σπίτια, ακριβά ρούχα, θέση ισχύος κι εξουσίας, ο θαυμασμός των ανθρώπων, τιμές και τίτλοι δεν τον έλκουν πια. Αισθάνεται να έλκεται από τη ζωή της απλότητας. Είναι ευτυχισμένος με το να ζει μια κρυφή ζωή μέσα στον Κρυμμένο Κύριο. Είναι νεκρός για τον κόσμο και ζωντανός μέσα στον Θεό. Κι ενίοτε συμπεριφέρεται σαν νεκρός.

Ναι, ο αληθινά ταπεινός άνθρωπος είναι μ' αυτήν την έννοια ο "νεκρός άνθρωπος". Έχει πεθάνει. Γιατί μόνο ο Θεός ζει μέσα σ' αυτόν. Έχει εκμηδενίσει το εγώ του. Ο εαυτός του έχει εξαφανισθεί μέσα στον Θεό και μόνον ο Θεός έχει παραμείνει. Ο Θεός δρα μέσα του και μέσω αυτού. Κι ο Θεός εκπέμπεται μέσα απ' τα μάτια του. Ο Θεός μιλάει μέσα απ' τα λόγια του. Με τα πόδια του ο Θεός περπατά πάνω στη γη και μέσω των χεριών του προσφέρει τις ευλογίες Του σε όλους.

Αυτοί οι άνθρωποι είναι η αληθινή δύναμη του κόσμου, το φως και η έμπνευσή του. Μόνο και να τους δει κανείς, είναι σαν να επικοινωνεί με τον Θεό, γιατί ο Θεός κατοικεί μέσα τους. Είναι ζωντανοί, κινούμενοι ναοί του Θεού. Είναι αυτοί που διατηρούν άθικτο τον κόσμο, παρόλο που δεν το ξέρουν ούτε οι ίδιοι. Όλη η γη εξαρτάται από εκείνους, χωρίς να το ξέρει κανείς. Η καρδιά τους κι ο νους τους είναι σε συντονισμό με την Μεγάλη Καρδιά και τον Νου της ανθρωπότητας. Βρίσκονται σε απόλυτη συμφωνία με όλα τα έμβια όντα. Δίνουν την αγάπη τους σε όλες τις ζωντανές υπάρξεις, αφού όλοι είναι γιοι της μιας και μοναδικής Μητέρας. Έχουν σπάσει όλες τις αλυσίδες και είναι κοινωνοί της ελευθερίας των παιδιών του Θεού. Ο Θεός πραγματοποιεί την θέλησή τους, γιατί έχουν ενώσει την θέλησή τους με την δική Του. Ο Θεός εκπληρώνει την παραμικρή τους επιθυμία, γιατί είναι Αυτός που επιθυμεί όλες τις επιθυμίες τους. Είναι οι μικροί σωτήρες της ανθρωπότητας.

Η ταπεινοφροσύνη είναι στολίδι των Αγίων. Τους ανυψώνει και στα μάτια των ανθρώπων και στα μάτια του Θεού. Ένας Άγιος Διδάσκαλος βλέπει το Φως του Θεού μέσα σε κάθε ζωντανό ον και έτσι

εξηγείται η ταπεινότητά Του. Ο Διδάσκαλος κρατάει πάντα το νέο μαθητή του σε ένα επίπεδο ισότητας και τον μεταχειρίζεται σαν να είναι το ίδιο του το παιδί. Όπως ένα κλαδί γεμάτο καρπούς γέρνει χαμηλά κάτω από το βάρος τους, έτσι και ο Διδάσκαλος, με το βάρος των θείων θησαυρών που έχει μέσα Του, γέρνει και συναντά με Αγάπη καθέναν που έρχεται σ' Εκείνον για να μοιραστεί τα πλούτη του και να βαδίσει το Μονοπάτι προς τον αιώνιο Οίκο του Πατέρα, ανεξάρτητα από την κοινωνική του θέση και τη θρησκευτική του πίστη.

Η εξυπηρέτηση των άλλων πριν τον εαυτό μας είναι ένα σπάνιο χάρισμα, καθώς στην πραγματικότητα ο ίδιος "Εαυτός" λειτουργεί μέσα σε κάθε ζωντανό πλάσμα. Έτσι, θα έπρεπε κανείς να χαίρεται να υπηρετεί τους άλλους. "Εαυτός" και "εξυπηρέτηση" δεν είναι παρά δύο απόψεις της Θεότητας. Αυτή η κατανόηση της συμμέτοχης φύσης του σύμπαντος, παρά τα φαινομενικά του ποικιλόχρωμα σχέδια και πρότυπα, φέρνει μια κατάσταση ισορροπίας, η οποία με τη σειρά της οδηγεί σιγά-σιγά στη γαλήνη και στην εξύψωση του ανθρώπου. Όταν κάποιος ασχολείται με την υπηρεσία προς τους άλλυς, αρχίζει να βλέπει αυτή την ίδια Ζωοδόχο Αρχή, που εργάζεται μέσα σε όλη τη Δημιουργία. Ακριβώς όπως το κάθε δόντι ενός τροχού είναι απαραίτητο για τη σωστή λειτουργία μιας μηχανής, έτσι το καθετί μέσα στη Δημιουργία εξυπηρετεί ένα σκοπό κάτω από το θείο Θέλημά Του. Μια τέτοια αποδοχή δυναμώνει τους μετάξινους δεσμούς μιας αγαπημένης ανθρωπότητας και κερδίζει την ευαρέσκεια του Κυρίου και του Διδασκάλου.

"Μια γλυκιά γλώσσα ποτισμένη με ταπεινοφροσύνη
Ω Νάνακ, είναι η ουσία όλων των αρετών".

Κάποτε ο Καμπίρ είπε για ένα φημισμένο άνθρωπο, που θεωρούσαν ότι ήταν στο ύψος των Ντέβας ή των Θεών, ότι ζούσε μέσα στην ταπεινότητα, ακριβώς όπως ένα ψάρι ζει μέσα στο νερό. Αυτή είναι η μόνη αρετή που επιτρέπει σ' έναν άνθρωπο να μπει στην Αυλή των Αγίων. Για τον ερχομό του Αγαπημένου, πρέπει κανείς να αδειάσει τον ίδιο του τον εαυτό Εσωτερικά και μετά να ζει μέσα σ' Αυτόν όλη την ώρα. Μια άλλη φορά, είπε ο Καμπίρ, ότι πήγε να βρει ένα κακοήθη άνθρωπο, αλλά δεν μπορούσε να βρει κανένα μέσα στον ευρύ και απέραντο κόσμο και όταν στο τέλος κοίταξε μέσα στον ίδιο του τον εαυτό, είδε ότι αυτός ήταν ο κακοηθέστατος των κακοηθεστάτων. Αυτός είναι ο κολοφώνας της ταπεινοφροσύνης. Ο Καμπίρ έλεγε επίσης: *«Είμαι ο κατώτερος σε σύγκριση με όλους τους άλλους*

και όλοι είναι καλύτεροι από μένα» και *«Όσοι βλέπουν κατ' αυτόν τον τρόπο τον εαυτό τους, αυτοί είναι φίλοι μου».* Ο Νάνακ, όταν μιλούσε για τον Εαυτό του, συνήθιζε να λέει: *«ο ταπεινός Νάνακ», «ο ασήμαντος Νάνακ», «Νάνακ ο σκλάβος ή ο δούλος του Κυρίου».* Ο Γκουρού Αμάρ Ντας προσευχόταν στον Θεό να Τον κάνει *«σκλάβο των σκλάβων Του»* και ακόμα ότι *«θα ήθελε να κάνει υποδήματα με το δέρμα του, για τα πόδια των αφοσιωμένων του μαθητών».*

Η υπερηφάνεια που μπορεί να έχει ένας μαθητής για υλικό πλούτο, κοινωνική προβολή και διάκριση για τις γνώσεις και τα επιτεύγματά του ή ακόμα για την κοινωνική του τάξη και την καταγωγή του, με την πάροδο του χρόνου εξαφανίζεται, όπως ο καπνός στον αέρα. Απεναντίας, μια καρδιά γεμάτη σεβασμό για τους άλλους και ταπεινοφροσύνη είναι ένα κατάλληλο δοχείο, για να δεχθεί τη Χάρη Του. Ένα τέτοιο δοχείο, όταν ξεχειλίσει, θα ρέει αυτή τη Χάρη και προς τους άλλους. Για έναν ταπεινό άνθρωπο καμία θυσία δεν είναι πολύ μεγάλη, προκειμένου αυτή να φέρει όφελος στην πνευματική του ανάπτυξη. Ένας υπερήφανος άνθρωπος μπορεί να περιμένει ατέλειωτα για τη Χάρη Του και ακόμα μπορεί η υπερηφάνεια να τον κάνει να χάσει κάθε ευκαιρία, όταν αυτή του προσφερθεί από τον Κύριο. Ο χρόνος και η παλίρροια δεν περιμένουν για κανέναν άνθρωπο.

Η ανθρώπινη γέννηση είναι μια ανεκτίμητη περιουσία χαρισμένη από την Θεία Πρόνοια στην ανιούσα κλίμακα της εξέλιξης και ο ανώτατος σκοπός της είναι η πνευματική τελειότητα, για την οποία είμαστε εδώ όλοι μας. Τυχεροί είναι αυτοί που έχουν σημαδευτεί, διαλεχτεί και μυηθεί στα Μυστήρια του Υπερπέραν και έχουν συνδεθεί με το Ιερό Φως και τον Επουράνιο Ήχο. Έγκειται σε μας το "να αρπάξουμε την ευκαιρία". Αν κάνουμε και ένα μόνο βήμα εμπρός, Αυτός θα κάνει ένα εκατομμύρια βήματα, για να μας υποδεχτεί και να μας καλωσορίσει.

Και μόνο η σκέψη τού να φθάσει κανείς την πνευματική τελειότητα είναι ένας ευτυχής οιωνός και ένα προμήνυμα του μεγαλύτερου τολμήματος της ζωής του. Είναι όταν ευδοκήσει η Θεία Ευσπλαχνία που μας στέλνει μια τέτοια υψηλή σκέψη. Αυτό το μεγάλο Μυστήριο της Ζωής δεν μπορεί να λυθεί με διανοητικούς διαλόγους ή με σοφιστικούς συλλογισμούς, που μπορεί μεν να προάγουν τη γνώση, αλλά δεν αυξάνουν τη σοφία και μπορούν να δημιουργήσουν μια υπερηφάνεια γνώσης και μια επιθυμία αρχηγίας, κάνοντας όλο και περισσότερο δύσκολο το να μπει κανείς στο Βασίλειο του Θεού.

Η κορωνίδα κάθε κατανόησης είναι να συνειδητοποιήσουμε την τωρινή μας κατάσταση, της αυταρέσκειας και της ευτελούς αθλιότητας μέσα στην οποία έχουμε ακούσια πιαστεί, με συνέπεια να αισθανόμαστε ανίκανοι να βοηθήσουμε τους εαυτούς μας, για να ξεφύγουμε από αυτή. Μια θεώρηση των πραγμάτων από κοντά θα αποκαλύψει ότι η ψυχή είναι σαβανωμένη με πυκνά πέπλα άγνοιας και οδηγείται απελπισμένα σε ατέλειωτους γύρους πάνω και κάτω στο Γιγάντιο Τροχό των συνεχών ενσαρκώσεων.

Εύχομαι ο καθένας από εσάς να ακολουθήσει το μάθημα της ταπεινοφροσύνης που γεννιέται μέσα από την αγάπη και την απλότητα.

Ανιδιοτελής προσφορά

Ο άνθρωπος είναι μια τρισυπόστατη οντότητα που αποτελείται από σώμα, νου και ψυχή και οφείλει να υπηρετεί τους συνανθρώπους του και στις τρεις αυτές παραμέτρους. *«Με αγάπη να άλληλοϋπηρετείσθε»* είναι η προτροπή που έδινε ο Απόστολος Παύλος, ενώ ένα γνωστό Περσικό ρητό λέει ότι: *«Η υπηρεσία εξυψώνει αυτόν που υπηρετεί»*.

Η ανιδιοτελής προσφορά λέγεται πως είναι *«Μια μεγάλη αρετή και συγχρόνως μια μεγάλη ανταμοιβή»*. Αποτελεί την κεντρική ουσία όλων των διδαγμάτων των Αγίων και των πνευματικών Διδασκάλων. Ο ζωντανός Διδάσκαλος είναι η ενσάρκωση της ανιδιοτελούς προσφοράς. Είναι αυτός που τρέχει πάντοτε σε βοήθεια των αγαπημένων του παιδιών σε όλο τον κόσμο, χωρίς να ενδιαφέρεται για τη φυσική του άνεση. Αποκαλύπτει και εκπληρώνει αυτό το Θείο Νόμο με παράδειγμα τον ίδιο του τον εαυτό. Από καθαρή φιλευσπλαχνία για τους αδελφούς του, υπηρετεί όλους, για να τους λυτρώσει από το γιγάντιο "Τροχό της Ζωής και των Θανάτων", στρέφοντας την προσοχή τους προς τα μέσα και συνδέοντάς τους με τις σωτήριες μελωδίες του Θείου Ήχου. Όσο περισσότερο κανείς υπηρετεί, τόσο περισσότερο ο εαυτός του ευρύνεται και με τη πάροδο του χρόνου φτάνει στο σημείο να αγκαλιάζει ολόκληρη τη Δημιουργία. Γι' αυτό το λόγο, εσείς *(οι σατσάγκις)* πρέπει να αναλάβετε το έργο της διάδοσης του μηνύματος του Διδασκάλου σε κάθε γωνιά της γης, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορέσουν να μάθουν για τη θαυμάσια ευκαιρία που τους δίνεται και να επωφεληθούν από αυτή.

Η ανιδιοτελής προσφορά μπορεί να εκφράζεται με πολλούς τρόπους ανάλογα με τις συνθήκες και την ικανότητα του καθενός. Σε μερικούς μπορεί να αρέσει να παραστέκονται σε φτωχούς και παρα-

στρατημένους, ενώ σε άλλους να βοηθούν αρρώστους και ανάπηρους.

Αν περιποιείστε έναν άρρωστο ή παραστέκεστε σε έναν ταλαιπωρημένο, στην πραγματικότητα υπηρετείτε τον Θεϊκό Σκοπό. Βεβαίως δεν αφαιρείτε ούτε μπορείτε να αφαιρέσετε την αρρώστια ή τη λύπη, αλλά σίγουρα μπορείτε να βοηθήσετε καταπραΰνοντας τα βάσανα των συνανθρώπων σας με τα καλά σας λόγια και έργα. Κάθε γλυκός λόγος που προφέρεται ή κάθε βοήθεια που προσφέρεται στους ταλαίπωρους ανθρώπους βοηθά στο να εξαγνισθεί ο νους και το σώμα. Μια καρδιά που αγαπά γίνεται ένα κατάλληλο δοχείο, για να δεχθεί τη Θεία Χάρη, γιατί ο Θεός είναι Αγάπη και Χάρη. *«Αυτός που δεν γνωρίζει την αγάπη, δεν μπορεί να γνωρίσει τον Θεό, γιατί ο Θεός είναι Αγάπη»*, έλεγε ο Άγιος Ιωάννης. Η Αγάπη δεν γνωρίζει φραγμούς και διαφορές τάξεων. Ρέει ελεύθερα και το ίδιο προς όλους υπερβαίνοντας όλα τα εμπόδια.

Το σύστημα της «δεκάτης» ίσχυε σχεδόν σε όλες τις καθιερωμένες θρησκείες του κόσμου και έχει μια βαθιά σημασία, γιατί η πληρωμή του ενός δέκατου των εισοδημάτων, δείχνει πόσο τίμιος είναι ένας άνθρωπος και οι προσφορές του δείχνουν πόσο γενναιόδωρος είναι. Από τα παλιά αρχεία φαίνεται πως όλες οι χώρες στην Ανατολή, από την Αίγυπτο μέχρι το Αφγανιστάν και όλος ο Χριστιανικός κόσμος, ακολουθούσαν το σύστημα της προσφοράς του ενός δέκατου από όσα κέρδιζαν για την ανακούφιση αυτών που είχαν ανάγκη. Στους Μουσουλμάνους υπάρχει ο θεσμός του “Ζακάτ”, που συνίσταται στο να ξοδεύει κανείς κάθε χρόνο το ένα τεσσαρακοστό των εισοδημάτων του για αγαθοεργίες. Παρομοίως οι Σικχ και οι Ινδουιστές αποκαλούν αυτό το θεσμό “Ντασονάντ”, που σημαίνει “ισοδύναμο του ενός δεκάτου”.

Ο Διδάσκαλος όμως έχει επεκτείνει αυτό το θεσμό περισσότερο *(εκτός από τα χρηματικά κέρδη)* και στην αφιέρωση χρόνου για διαλογισμό, περίπου δυόμισι ώρες την ημέρα. Και επιπλέον συμβουλεύει: *«Να είστε συντονισμένοι με τον Θεό και να μοιράζετε τα κέρδη σας με όλους αυτούς που έχουν ανάγκη»*. Ο Διδάσκαλος Καμπίρ έλεγε: *«Δίνοντας από τα χρήματά σας για αγαθοεργίες, αυτά δε θα λιγοστέψουν. Αν δεν το πιστεύετε, μπορείτε να δοκιμάσετε και μόνοι σας»*.

Όμως οι προσφορές πρέπει να γίνονται ελεύθερα και να μην είναι υποχρεωτικές. Ακόμα δεν πρέπει να εμπνέονται από καμιά σκέψη ανταμοιβής ή να είναι το αποτέλεσμα εξωτερικής επιβολής, γιατί

τότε αντί να είναι μια πηγή απελευθέρωσης, γίνονται μια πηγή αιχμαλωσίας.

Το προϊόν από τις προσφορές δεν πρέπει να διατίθεται όπως-όπως, αλλά να έχει μοναδικό σκοπό να ανακουφίσει τα βάσανα των ταλαίπωρων του κόσμου. Ο Διδάσκαλος που γνωρίζει τα πάντα είναι ο καλύτερος κριτής για το πού πρέπει να διατίθενται οι προσφορές, γιατί αυτός γνωρίζει πώς να τις χρησιμοποιήσει καλύτερα. Πρέπει κανείς να είναι εξαιρετικά διακριτικός και προσεκτικός, ώστε τα χρήματα που δίνει και που είναι το προϊόν της σκληρής του εργασίας να συμβάλλουν στην εξόφληση των καρμικών του χρεών και όχι στη δημιουργία άλλων, γεγονός που μπορεί να προκύψει από την κακή τους διαχείριση και την χρησιμοποίησή τους για μοχθηρούς σκοπούς. Το κάρμα που θα κάνουμε από την χρησιμοποίηση αυτών των χρημάτων, είτε είναι θετικό είτε είναι αρνητικό, θα πρέπει να πληρωθεί. Ο Θεός Κρίσνα είπε στον Πολεμιστή Πρίγκιπα Αρτζούνα ότι όλες οι πράξεις, είτε καλές είτε κακές, έχουν ένα εξίσου δεσμευτικό αποτέλεσμα για τον άνθρωπο, ανεξάρτητα αν αποτελούν αλυσίδες σφυρηλατημένες από χρυσό ή από σίδερο, δεν παύουν να αποτελούν δεσμά.

Ο Άγιος Ιγνάτιος Λογιόλα έλεγε: *«Τα σπέρματα της αγιότητας και της αμαρτίας είναι ήδη μέσα μας»*. Όλα εξαρτώνται από το ποια εμείς καλλιεργούμε στο κήπο της ψυχής μας.

Πνευματικές ασκήσεις

Οι πνευματικές ασκήσεις αποτελούν ένα σημαντικό μέρος στη ζωή αυτού που φιλοδοξεί να αναπτύξει την πνευματικότητά του, γι' αυτό το λόγο, οφείλει να τις κάνει καθημερινώς. Η επανάληψη των Πέντε Ιερών Φορτισμένων Ονομάτων που μας δίδονται την ώρα της Ιερής Μύησης, προφορικά ή διανοητικά δεν είναι ένα δύσκολο έργο, όμως φέρνει ένα βαθύ νόημα. Αν και φαίνεται τόσο απλό και εύκολο στην αρχή, για να αποκτήσει κανείς επίδοση σε αυτό, χρειάζεται πάρα πολύ αγάπη και υπομονή.

Ασφαλώς θα γνωρίζετε ότι τα Ιερά Ονόματα που φέρνουν το Παλμό της Ζωής του Διδασκάλου, μας βοηθούν να αποσύρουμε το αισθητηριακό ρεύμα *(ψυχή)* από το σώμα και να το συγκεντρώσουμε στην Εστία των ματιών, προετοιμάζοντας έτσι το τελικό Εσωτερικό της ταξίδι προς τις Περιοχές της μακαριότητας και της αρμονίας. Γι' αυτό το λόγο, θα πρέπει να ορίσουμε, όπως κάνουμε για τα γεύματα, κάποιες ώρες για διαλογισμό, που θα αφιερώνονται τακτικά και ευσυνείδητα για το σκοπό αυτό. Κάθε ένα τέτοιο γεύμα θα δίνει τροφή στην ψυχή και θα την οδηγεί εσωτερικώς στο Θείο Φως που θα διασκορπίζει τα σκοτάδια της άγνοιας. Είναι σαν να εξαγνίζει κανείς κάθε μέρα το δοχείο, για να δέχεται τη Θεία Χάρη. Οι καθημερινοί διαλογισμοί καθαρίζουν τη χοντρή σκουριά που αποκτά κανείς στο επίπεδο των αισθήσεων.

Το δεύτερο είδος διαλογισμού είναι η ακρόαση του Ηχητικού Ρεύματος Ζωής, που έρχεται από τη δεξιά μεριά. Είναι μια εξίσου σπουδαία πνευματική άσκηση και δεν θα πρέπει κανείς να την παραμελεί. Μετά τη μύηση είναι καθήκον του μαθητή, με το διαλογισμό, να εμπλουτίσει τις πνευματικές του εμπειρίες από μέρα σε μέρα και να επεκτείνει τον πνευματικό του ορίζοντα με τη Χάρη του Διδασκάλου,

ανοίγοντας και βιώνοντας νέες θέες υψηλότερης δόξας και μακαριότητας.

Σαν συμπέρασμα: Η «αυτοεξέταση» βοηθά στο κλάδεμα αυτών που είναι ανεπιθύμητα και εμποδίζουν την πνευματική μας πρόοδο, ενώ οι πνευματικές ασκήσεις *(διαλογισμός)* στηρίζουν τον κορμό του δέντρου της εγκόσμιας ζωής.

Βοηθητικοί παράγοντες για την απόκτηση πνευματικής συνειδητότητας

Παράγοντες που βοηθούν την επιτυχία του διαλογισμού

Άσκηση της εσωστροφής

(Κρατήστε εστιασμένη την προσοχή σας στην εστία των ματιών)

Η εσωστροφή είναι το πρώτο καθήκον του μαθητή. Το πρώτο βήμα είναι να συνηθίσει ο νους να παραιτείται απ' τις περιπλανήσεις του, τουλάχιστον κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, έτσι ώστε να μπορεί να συγκεντρώνεται στην Εστία των Ματιών. Ωσότου να φτάσει κανείς σ' αυτό το σημείο, δεν μπορεί να περιμένει ότι θα έχει κάποιο όραμα του Αστρικού επιπέδου, το οποίο αρχίζει απ' την εστία των ματιών και πάνω.

Η προσπάθεια για αυτοσυγκέντρωση πρέπει να είναι μια προσπάθεια χωρίς κόπο και δεν πρέπει να υπάρχει καμιά φυσική ή διανοητική ένταση. Πρέπει να είναι μια εύκολη, φυσική και ευχάριστη διαδικασία, στην οποία μπορείτε να παραμείνετε για πολλές ώρες. Καθίστε σε μια αναπαυτική στάση, στην οποία να μπορείτε να παραμείνετε για μεγάλο χρονικό διάστημα, χωρίς να κινείστε. Ενώ θα κάθεστε σ' αυτή τη στάση, παραμείνετε τελείως ξύπνιοι, με τη προσοχή σας στραμμένη στον Τρίτο Οφθαλμό, χωρίς καμιά ανησυχία για τον κόσμο ή το σώμα σας.

Κοιτάζετε γλυκά, γαλήνια και διαπεραστικά, με αγάπη, πίστη και ταπεινοφροσύνη στο μέσο από οτιδήποτε βρίσκεται μπροστά σας, χωρίς να βάζετε πίεση στα μάτια ή να στρέφετε τους βολβούς των ματιών προς τα πάνω, επαναλαμβάνοντας νοερά τα Πέντε Φορτισμέ-

να Ονόματα αργά και ρυθμικά.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι για τους οποίους ο νους απεχθάνεται την Εσωστροφή βρίσκοντας το διαλογισμό ανεπιθύμητο και γι’ αυτό θα προσπαθήσει να σας εμποδίσει. Όταν κάποιος αρχίζει να διαλογίζεται, πρέπει να προσέχει το νου του. Είναι πολύ ουσιαστικό να συγκρατηθεί ο νους απ’ τη συνήθειά του να τρέχει έξω. Όταν αυτό συμβεί, πρέπει να επανέρχεται Εσωτερικά κάθε στιγμή που ξεστρατίζει. Κάντε το να καταλάβει ότι τώρα θα αφιερώσει τις επόμενες 2-3 ώρες σε διαλογισμό και δεν πρέπει να σας ενοχλεί στέλνοντάς σας άσκοπες εξωτερικές σκέψεις. Αν τέτοιες σκέψεις έρθουν, διώξτε τες. Με αυτό τον τρόπο ο νους θα σχηματίσει τη συνήθεια να παραμένει Εσωτερικά και μιας και παραμείνει, θα αρχίσει να συνειδητοποιεί την Εσωτερική γλυκύτητα. Αν, αντί να παρακολουθείτε το νου, τον αφήσετε ανεξέλεγκτο, ακόμα και 6 ώρες διαλογισμού δεν είναι αποτελεσματικοί.

Γλυκειά ενθύμηση του Διδασκάλου

Η γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου και η επανάληψη των Ονομάτων είναι βοηθητικοί παράγοντες για την απόσυρση των αισθητηριακών ρευμάτων από το σώμα. Αν η επανάληψη των Πέντε Φορτισμένων Ονομάτων δεν συνοδεύεται με γλυκιά νοσταλγία για τον Διδάσκαλο, δεν είναι τόσο αποτελεσματική. Ο διαλογισμός μας γίνεται αποτελεσματικός, μόνο όταν είμαστε απόλυτα συγκεντρωμένοι, πράγμα που για να συμβεί, θα πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας τη γλυκιά ενθύμηση του Αγαπημένου, όπως ο ερωτευμένος έχει συνέχεια στο μυαλό του τη μορφή του έρωτά του. Η γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου μάς βοηθάει να αυτοσυγκεντρωθούμε και να απολαύσουμε το διαλογισμό μας, ο οποίος δεν πρέπει να γίνεται μηχανικά ως καθήκον, αλλά με την επίγνωση ότι Αυτός θα μας φέρει κοντά στο στόχο μας.

Το να καθόμαστε στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου είναι ακριβώς αυτό που σημαίνουν οι λέξεις. Δεν υπάρχει κάποια τεχνολογία σ’ αυτό. Είναι ένα αίσθημα μιας βαθιά ριζωμένης αγάπης ή μιας λαχτάρας, που αυθόρμητα αναβλύζει από μέσα μας. Στην αρχή μπορεί να εκφράζεται με γλυκά συναισθήματα, που όμως με το καιρό θα ανθίσουν σε πραγματικότητα. Θα μετατραπούν σε λαχτάρα, σε σφοδρή αγάπη και σε κυρίαρχο πάθος για τον Πολυαγαπημένο.

Ξεχάστε τον κόσμο

Όταν κάθεστε για διαλογισμό, ξεχάστε τον κόσμο. Παραμείνετε

μόνο εσείς και ο Διδάσκαλος. Δεν πρέπει να υπάρχει τίποτα άλλο. Όταν οι μουσουλμάνοι αδελφοί μας απλώνουν το χαλί της προσευχής, είναι για να τους θυμίζει ότι δεν υπάρχει τίποτα ανάμεσα στον Αγαπημένο και τον αφοσιωμένο Του. Αυτός είναι ο αληθινός τρόπος, για να πραγματοποιήσει κανείς τον Θεό. Έτσι, όταν κάθεστε για τις ασκήσεις του διαλογισμού σας, αποβάλλετε όλες τις άλλες σκέψεις απ' το μυαλό σας. Ξεχάστε τελείως τις ευθύνες και τα γήινα καθήκοντά σας, σκεπτόμενοι πως τα έχετε αναθέσει στην ευθύνη κάποιου πιο αρμοδίου και πιο δυνατού από σας. Μετά χαλαρώστε. Χαλαρώστε τελείως και όσο χρόνο έχετε, αφιερώστε τον χωρίς διακοπή στις πνευματικές σας ασκήσεις, με πλήρη πίστη, αγάπη και με τόση προθυμία, όση βάζετε στα γήινα καθήκοντά σας, με το σωστό τρόπο. Κάνετε το καλύτερο που μπορείτε και αφήστε το αποτέλεσμα στον Διδάσκαλο που είναι πάνω απ' το κεφάλι σας.

Όμως μέχρι να αποκτήσουμε μεγάλο πάθος και βαθιά αγάπη για τον Θεό, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τελείως τις χαρές αυτού του κόσμου. Μόνο όταν η σχέση μας με τον Θεό ή με τον Θεό μέσα στον άνθρωπο αποκτήσει μεγαλύτερη σημασία για μας απ' ό,τι όλα τα άλλα πράγματα μέσα στον κόσμο μαζί, μόνο τότε θα μπορούμε να σκεφτόμαστε ολοκληρωτικά και μοναδικά Εκείνον. Ας προσευχηθούμε λοιπόν στον Θεό να μας χαρίσει το δώρο της σφοδρής και αποκλειστικής αγάπης για Εκείνον.

Αφεθείτε με εμπιστοσύνη στη Θεία Χάρη

Όταν κάθεστε για διαλογισμό, δεν πρέπει να επιθυμείτε να έχετε το ένα ή το άλλο πράγμα, γιατί η επιθυμία διασκορπίζει την προσοχή. Απλώς χαλαρώστε τελείως και αφεθείτε με χαρά. Όσο έχετε συνείδηση των πράξεών σας, στέκεστε εμπόδιο στο δρόμο σας. Πρέπει να υιοθετήσουμε μια στάση αυτοπαράδοσης, γιατί ο πράττων είναι ένας και μόνο ένας, ο Διδάσκαλος, που είναι ο καλύτερος κριτής για το χρόνο, τον τρόπο και το μέγεθος του κάθε βήματος στο Μονοπάτι. Καθίστε λοιπόν σε μια στάση ταπεινής επίκλησης, έχοντας πλήρη εμπιστοσύνη στην αρμοδιότητα του Διδασκάλου ότι θα σας χαρίσει αυτό που είναι καλύτερο για σας τη δεδομένη στιγμή. Είναι σε Εκείνον να δώσει, εμείς δεν πρέπει να ζητάμε. Πρέπει να υιοθετήσουμε μια στάση αυτοπαράδοσης.

Αυτοπαράδοση δε σημαίνει να καθόμαστε χωρίς να κάνουμε τίποτα. Πρέπει να συγκεντρώνουμε τη προσοχή μας στην Εστία των Ματιών. Όπως έλεγε ο Διδάσκαλος Kirpal: *«Η δουλειά σας είναι να*

καθίσετε στην πόρτα ολομόναχος, τελείως αποκομμένος απ' το περιβάλλον. Αυτός είναι που θα σας δώσει. Μην ανυπομονείτε. Κάποια μέρα σίγουρα θα σας ανοίξει».

Πίστη, υπομονή και επιμονή

Αυτοί που δεν είναι έτοιμοι, ούτε οδηγούνται στο Ζωντανό Διδάσκαλο ούτε μυούνται στα Μυστήρια των Εσωτερικών Κόσμων. Όμως η πρόοδος είναι ανάλογη με το υπόβαθρο. Σας παρακαλώ, να είστε σίγουροι πως τα πάντα καταγράφονται προσεκτικά πίσω απ' το πέπλο και όλες οι ειλικρινείς προσπάθειες είναι προς όφελος της πνευματικής σας προόδου. Ποτέ μην αφήνετε οι ασκήσεις να γίνονται μηχανικά, αλλά να κρατάτε πάντοτε το ζήλο και το ενδιαφέρον σας. Συνεχίστε με αγάπη και υπομονή. Ταπεινοφροσύνη, γεννημένη από την επίγνωση της ανικανότητας να βοηθήσει κανείς τον εαυτό του, ζευγαρωμένη με πίστη και εμπιστοσύνη σ' Εκείνον εξαγνίζουν το νου και τον κάνουν ένα κατάλληλο εργαλείο, για να εκδηλωθεί η Χάρη του Θεού. Ο Διδάσκαλος θα παραβλέψει την έλλειψη προσπάθειας, αλλά δε θα παραβλέψει την έλλειψη πίστης. Η αποφασιστικότητα και η πίστη θα πρέπει να είναι δυνατές. Ακόμα κι αν τίποτα δεν έχουμε ως αποτέλεσμα μέχρι το τέλος, μέχρι τη τελευταία στιγμή της ζωής μας, η πίστη μας δεν πρέπει να ταλαντεύεται. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να υψωθεί κανείς πάνω απ' τη σωματική συνειδητότητα εκτός από αυτόν.

Η αποκόλληση της προσοχής μας απ' τους εξωτερικούς δεσμούς είναι μια αργή διαδικασία. Οι συνήθειες έχουν γίνει δεύτερη φύση μας. Χρειάζεται χρόνος, για να συνηθίσει ο νους να εσωστρέφεται. Αλλά αργά και σταθερά ο αγώνας μπορεί να κερδισθεί και με την τακτική εξάσκηση να τελειοποιηθούμε. Χρειάζεται όμως υπομονή, γιατί ο παράγοντας του χρόνου παίζει ρόλο καθώς και η επιμονή, γιατί υπάρχουν δυσκολίες που οφείλονται στη δυστροπία του νου, που πρέπει να ξεπεραστούν.

Το να έχουμε υπομονή σημαίνει ότι έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη στην αρμοδιότητα του Διδασκάλου. Όλα θα γίνουν την ώρα και τη στιγμή που πρέπει. Από τη στιγμή που αντιλαμβανόμαστε ότι η μοίρα μας βρίσκεται στα ευγενικά χέρια του Διδασκάλου, τον Αυτοκράτορα των δύο κόσμων, τότε έχουμε απόλυτη πίστη σ' Αυτόν και περιμένουμε με καρτερία την κατάλληλη στιγμή που Εκείνος θα μας ευλογήσει με τα πνευματικά δώρα που ποθούμε να λάβουμε. Ανυπομονησία από μέρους μας φανερώνει έλλειψη πίστης. Το καθήκον

μας είναι να επιμένουμε στην έρευνά μας χωρίς καμιά απογοήτευση. Σίγουρα θα έρθει η μέρα που θα έχουμε επιτυχία. Αυτό που έχουμε κερδίσει με ειλικρινή και επίμονη αναζήτηση το εκτιμάμε πιο πολύ. Η επιμονή συνδυασμένη με πλήρη πίστη στη Διδάσκαλο Δύναμη που εργάζεται πάνω απ' το κεφάλι μας, θα βγάλει μια μέρα όλα τα εμπόδια και θα φτάσουμε στον πολυπόθητο στόχο μας.

Ας είναι η αγάπη μας για τον Διδάσκαλο κάθε μέρα να γίνεται και πιο ισχυρή. Και η αγάπη, αν είναι αρκετά ισχυρή, έχει τη δύναμη να τραβά τον Αγαπημένο προς τα εμάς. Η πνευματική εξέλιξη εξαρτάται απ' την ένταση της αγάπης μας για τον απώτατο στόχο και όταν η αγάπη ξυπνά μέσα μας, φέρνει ταπεινοφροσύνη. Και η ταπεινοφροσύνη είναι συνδεδεμένη με την υπομονή και την επιμονή. Λοιπόν η υπομονή, η επιμονή, η πίστη και η ταπεινοφροσύνη είναι όλες συνδεδεμένες με την αγάπη. Και η αγάπη είναι το κλειδί της επιτυχίας στην πνευματική μας ζωή.

Αν θεωρούμε τον Διδάσκαλο ως το Α και το Ω των πνευματικών μας επιδιώξεων, αν μπορέσουμε να Τον αγαπήσουμε όσο τίποτε άλλο στο κόσμο, αν μάθουμε να μένουμε αποκλειστικά αφοσιωμένοι σ' Αυτόν και συγχρόνως είμαστε υπομονετικοί και δεκτικοί, αν δεν καταβάλλουμε καμία προσπάθεια όσο είμαστε έξω από την Πόρτα Του, μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι θα μας ανοίξει και θα μας καλέσει μέσα.

Ο διαλογισμός είναι κάτι περισσότερο από αυτοσυγκέντρωση που γίνεται μηχανικά. Αυτό που φέρνει εις πέρας την πρόοδό μας είναι η δύναμη της αγάπης και της αφοσίωσης. Γενικά, η ψυχή δεν γλιστράει μέσα και έξω απ' το σώμα, όταν κάποιος απλώς κλείσει τα μάτια του. Η αγάπη, η λαχτάρα και η έντονη επιθυμία να γίνει ένα με τον Διδάσκαλο είναι αναγκαία. Από τη λαχτάρα για να απελευθερώσει η ψυχή τον εαυτό της, τραβάει την προσοχή μακριά απ' τον κόσμο της ύλης και τη βοηθάει να επικεντρωθεί στην πύλη προς το Υπερπέραν *(τον Τρίτο Οφθαλμό)*.

Δεν θα έπρεπε να βλέπουμε σαν αγγαρεία το χρόνο που αφιερώνουμε σε διαλογισμό. Ο διαλογισμός είναι η ώρα της συνάντησης με τον Αγαπημένο μας Εσωτερικά. Αυτός μας περιμένει μέρα και νύχτα, νύχτα και μέρα. Ο χρόνος του διαλογισμού είναι μια ιδιαίτερη ώρα, κατά την οποία μπορούμε να είμαστε μαζί με τον Αγαπημένο μας. Τον ψάχνουμε εξωτερικά, αλλά αυτός μας περιμένει Εσωτερικά. Η συνάντηση μαζί Του Εσωτερικά, μας γεμίζει με μεγαλύτερη μακαριότητα, μέθη και έκσταση απ' ό,τι η συνάντηση μαζί Του εξωτερικά. Οι συναντήσεις μας μαζί Του εξωτερικά δεν είναι παρά αντανακλά-

σεις αυτού που μας περιμένει Εσωτερικά.

Ο Αγαπημένος μάς περιμένει αυτή τη στιγμή. Καθώς τον θυμόμαστε, ας αποφασίσουμε να αρπάξουμε και το παραμικρό δευτερόλεπτο που περνάει, για να στραφούμε Εσωτερικά και να είμαστε μαζί Του. Ας πάρουμε την απόφαση να σταματήσουμε τις βόλτες στο παζάρι του κόσμου. Ας σταματήσουμε την κατασπατάληση του χρόνου μας. Ας αρχίσουμε από σήμερα να αφιερώνουμε χρόνο με σοβαρότητα και ειλικρίνεια, χρόνο με συγκέντρωση στο διαλογισμό μας. Ας μην κάνουμε διαλογισμό λιγότερο απ' τις απαιτούμενες 2,5 ώρες. Γιατί είναι αναγκαίες οι 2,5 ώρες; Όλοι ξέρουμε πόσο δύσκολο είναι να ακινητοποιήσουμε το νου. Μερικές φορές μας παίρνει πολύ χρόνο απλώς και μόνο να τον ακινητοποιήσουμε. Μερικοί μπορεί να τον ακινητοποιούν σε 5 λεπτά, ενώ για άλλους απαιτούνται 45 λεπτά. Χρειάζεται εξάσκηση. Όση περισσότερη ώρα καθόμαστε για διαλογισμό, τόσο περισσότερο ο νους συνηθίζει τη διαδικασία. Μετά ακινητοποιείται αυτόματα. Αυτός είναι ο λόγος που ονομάζεται "άσκηση διαλογισμού".

Κάθε μέρα που διαλογιζόμαστε δημιουργούμε μια συνήθεια. Μετά φτάνουμε σε μια κατάσταση που η ακινητοποίηση του νου είναι αυτόματη. Αν όμως διακόψουμε το διαλογισμό μας για μέρες ή ατελείωτες εβδομάδες, πρέπει πάντοτε ν' αρχίζουμε απ' το μηδέν και να ξαναδημιουργούμε τη συνήθεια.

Ο διαλογισμός (*simran*) κανονικά πρέπει να γίνεται κάθε μέρα σε μια καθορισμένη ώρα. Πρέπει να παρέχουμε τροφή στο πνεύμα, με μεγαλύτερη φροντίδα απ' όση δίνουμε στο σώμα, με τακτικότητα την καθορισμένη ώρα, ανεξάρτητα από το πού βρισκόμαστε – στο σπίτι μας ή μακριά απ' αυτό – και ανεξάρτητα από τις συνθήκες. Αυτό πρέπει να είναι το πρώτο και μεγαλύτερο μέλημά μας.

Το Σιμράν στον Εσωτερικό δρόμο

Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές,

Ο κ. Khanna (αντιπρόσωπος των Διδασκάλων Κιρπάλ – Ντάρσαν και Ρατζίντερ στην Αμερική) μου ζήτησε να απευθύνω ένα μήνυμα για την επέτειο των γενεθλίων μου. Η μέρα της φυσικής μου γέννησης ήταν η 6η Φεβρουαρίου 1894, όμως η αληθινή ημερομηνία γέννησής μου είναι η μέρα που κάθισα στα Ιερά Πόδια του Διδασκάλου μου Σαουάν Σινγκ, το Φεβρουάριο του 1924. Κι ακόμα πιο σωστά, η αληθινή ημερομηνία ήταν όταν ξαναγεννήθηκα στο κόσμο του Υπερπέραν και συνάντησα το Διδάσκαλό μου Εσωτερικά σε όλη Του τη δόξα το 1917, δηλαδή 7 χρόνια πριν συναντηθούμε στο φυσικό επίπεδο.

Σέβομαι όλες τις ιερές Γραφές όλων των Αγίων που ήλθαν κατά το παρελθόν, καθώς όλες τους δόθηκαν με θεία έμπνευση. Εγώ είχα τη καλή τύχη να μαθητεύσω στα ιερά πόδια του Διδασκάλου μου Σαουάν. Ό,τι πήρα από το Διδάσκαλό μου, αυτό παραδίνω σε σας. Βρίσκω ότι είναι ακριβώς τα ίδια με όσα έχουν πει όλοι οι προηγούμενοι Άγιοι. Η διαφορά υπάρχει στη γλώσσα ή στον τρόπο έκφρασης, αλλά το κύριο θέμα είναι το ίδιο. Όλοι μιλούν για το πώς να ελευθερώσουμε τις ψυχές μας από το νου και την ύλη, ώστε να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας *(Αυτογνωσία)* και να γνωρίσουμε τον Θεό *(Θεογνωσία)*. Από τη στιγμή της Μύησης ο Διδάσκαλος της Αλήθειας *(Σατ-Γκουρού)* παραμένει με το μαθητή. Είναι και παραμένει πάντοτε μαζί μας ως το τέλος του κόσμου παρέχοντας κάθε δυνατή βοήθεια. Αυτός ποτέ δεν θα μας αφήσει ούτε θα μας εγκαταλείψει. Και όταν ο νους μας παραμένει σ' Αυτόν με πλήρη πίστη, Αυτός μας κρατά σε κατάσταση τέλειας ειρήνης. Ελπίδα υπάρχει για όλους. Η Διδάσκαλος Δύναμη έρχεται στο κόσμο, για να σώσει τους αμαρ-

τωλούς και να τους βάλει στο δρόμο που οδηγεί πίσω στον Θεό. Σε μας μένει να παραμένουμε αφοσιωμένοι σ' Αυτόν και να τηρούμε τις εντολές Του. Τα υπόλοιπα είναι έργο δικό Του.

Ο Θεός είναι Αγάπη. Κι εμείς είμαστε επίσης Αγάπη. Η Αγάπη είναι ο βασικός παράγοντας για τη συνάντησή μας με τον Θεό. Όποιος δεν αγαπά δεν γνωρίζει τον Θεό. Επομένως, πρέπει να αγαπάμε τον Κύριο, τον Θεό μας με όλη τη καρδιά μας, με όλη τη ψυχή μας και με όλη τη διάνοιά μας. Σας εύχομαι να γίνετε οι εκτελεστές του Λόγου κι όχι μόνο ακροατές του, γιατί ένα γραμμάριο πράξης αξίζει περισσότερο από τόνους ολόκληρους θεωρίας. Χρειαζόμαστε επειγόντως αναμορφωτές, όχι όμως των άλλων αλλά του εαυτού μας. Σαν ανταμοιβή θα πάρετε τη Θειότητα. Σας εύχομαι Θεϊκή ταχύτητα στις προσπάθειές σας, να διαβείτε το δρόμο πίσω σ' Αυτόν που υπάρχει μέσα σας. Η αγάπη μου και οι πιο θερμές ευχές μου είναι πάντα μαζί σας και θα παραμείνουν μαζί σας. Το μυστήριο της ζωής λύνεται στη συντροφιά εκείνων που το έχουν λύσει για τους εαυτούς τους. Πώς μπορούμε να βρούμε ένα τέτοιο άνθρωπο; Ένας που έλυσε αυτό το μυστήριο μπορεί να μας βοηθήσει να βρούμε την ίδια αλήθεια.

Κάποτε κάποιος ρώτησε τον Διδάσκαλο Νάνακ για το πώς θα μπορούσε κανείς να βρει έναν αληθινό και πραγματικό Διδάσκαλο και ποια είναι τα σημεία από τα οποία θα μπορούσε να τον αναγνωρίσει. Ο Διδάσκαλος Νάνακ απάντησε: «Το ανθρώπινο σώμα είναι ένας ναός του Θεού και είναι μέσω της εσωστροφής που συναντούμε τον Θεό. Υπάρχει ένας δρόμος που οδηγεί απ' αυτό το σπίτι του σώματος σ' ένα άλλο σπίτι που βρίσκεται εσωτερικά, το Σατς Καντ, το οποίο είναι το πραγματικό «Σπίτι της ψυχής» και σε αυτό η ψυχή βρίσκει αιώνια ειρήνη». Το ανθρώπινο σώμα είναι ακριβώς όπως ένα νοικιασμένο σπίτι που μας έχει δοθεί προσωρινά, μέχρι η ψυχή να γίνει αρκετά σοφή και να επιτύχει την είσοδο στην μόνιμή της κατοικία, την Περιοχή της αιώνιας μακαριότητας.

Ο Πραγματικός και Αληθινός Διδάσκαλος είναι ένας που μπορεί να μας δείξει το δρόμο προς το Βασίλειο του Θεού που βρίσκεται μέσα σ' αυτό το σώμα και μπορεί να οδηγήσει την ψυχή από επίπεδο σε επίπεδο, ώσπου να κερδίσει το «Βασίλειο των Ουρανών» και να φτάσει στην Πηγή της.

Το ανθρώπινο σώμα, όπως κάθε άλλο φυσικό πράγμα, υπόκειται στη φθορά και την αποσύνθεση. Ακόμα κι αυτός ο κόσμος υπόκειται σε Διάλυση. Αλλά το Σατς Καντ ή «Βασίλειο του Θεού» είναι το

μόνο ακατάλυτο και αιώνιο. Η διαδικασία της Διάλυσης επισυμβαίνει στην περιοχή του Τριλόκι ή την Περιοχή των τριών κόσμων (*Φυσικού, Αστρικού και Αιτιατού*) και αυτή της Μεγάλης Διάλυσης επισυμβαίνει σε όλες τις περιοχές που είναι κάτω από το Σατς Καντ, τη λεγόμενη Νέα Ιερουσαλήμ των Εβραίων, γιατί αυτό είναι το αληθινό «Βασίλειο του Θεού», όπως το ονόμαζε ο Ιησούς. Οι Άγιοι έχουν επομένως θέσει σαν στόχο τους το Σατς Καντ, που είναι πέρα από τον ορίζοντα της Διάλυσης και της Μεγάλης Διάλυσης.

Ο Σατ Γκουρού ή Διδάσκαλος της Αλήθειας δείχνει το δρόμο προς το βασίλειο του Θεού. Μας λέει ότι η Θεία Μουσική, που αποτελείται από πέντε βασικές μελωδίες, ηχεί πάντοτε μέσα στο σώμα του μυημένου μαθητή. Αυτή η συνεχής αρμονία είναι ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα στο Δημιούργημα και το Δημιουργό. Είναι η σκάλα που πρέπει να ανέβει η ψυχή, σκαλοπάτι – σκαλοπάτι, στο Εσωτερικό της ταξίδι για το Βασίλειο του Θεού. Η Μουσική αυτή είναι τόσο μελωδική, που όμοιά της δεν μπορεί να βρεθεί πάνω στη Γη. Έχει τεράστια έλξη και ακατανίκητη γοητεία. Οι διάφορες Εσωτερικές μελωδίες αρχίζουν από το Σαχανστάλ Κανουάλ (*την περιοχή του λωτού με τα χίλια πέταλα*) και φτάνουν ως το Σατς Καντ. Η Διδάσκαλος ψυχή συνδέει την ανθρώπινη ψυχή με το κατώτερο άκρο από τις χαμηλότερες νότες αυτής της Μουσικής, δίνοντάς της παράλληλα κάποια εμπειρία της απόσυρσης του αισθητηριακού ρεύματος από το σώμα κι αυτά τα δύο, μουσική και απόσυρση, πρέπει να αναπτυχθούν με καθημερινή εξάσκηση.

Ο Σατ Γκουρού έρχεται στον κόσμο με το θησαυρό του Νάαμ. Οι Μουσουλμάνοι τον ονομάζουν «Νάντα Ασμάνι», που σημαίνει Ουράνια μουσική και οι Χριστιανοί τον ονομάζουν «Λόγο». Ο Θησαυρός του Νάαμ δεν είναι κληρονομιά αυτού ή εκείνου του συγκεκριμένου έθνους ή κοινότητας, ούτε κάποιας συγκεκριμένης χώρας ούτε θρησκείας, τάξης ή πίστης. Αυτός ο θησαυρός διανέμεται δωρεάν σε όλους από μια Διδάσκαλο Ψυχή, αδιάφορα από όλα τα παραπάνω. Ένας αναζητητής μπορεί να είναι Ινδουιστής ή Μουσουλμάνος ή οτιδήποτε άλλο, γιατί αυτό δεν έχει καμιά σημασία. Ο καθένας από μας μπορεί να μάθει την Τέχνη της Ζωής και την Επιστήμη της Πνευματικότητας, για να βρει διέξοδο προς το Βασίλειο του Θεού, που είναι κοινή κληρονομιά όλων και ο ανώτατος σκοπός της ζωής.

Ακόμη, μια Διδάσκαλος Ψυχή μπορεί να έλθει στον κόσμο μέσα σε όποια ανθρώπινη αμφίεση διαλέξει ο ίδιος. Αυτό είναι χωρίς σημασία

για τον αναζητητή της πνευματικότητας, γιατί κάθε τέτοια θεώρηση σίγουρα θα είναι εμπόδιο και μειονέκτημα. Ο σύνδεσμός μας με τη Διδάσκαλο Ψυχή είναι καθαρά πνευματικής φύσης και ακόμα είναι αιώνιος. Ο Άγιος Καμπίρ, αν και ήταν ένας Μουσουλμάνος υφαντής, είχε ανάμεσα στους μαθητές του αξιωματούχους του Ραζπούτ, όπως ο Μπιρ Σινγκ, ο Μπακάτ Σινγκ κλπ. Το ίδιο και ο Άγιος Ραβί Ντας ήταν μπαλωματής στο επάγγελμα και είχε ανάμεσα στους πιστούς του τη Μίρα Μπάϊ, πριγκίπισσα του Ραζπούτ, και τον Ράτζα Πίπα. Αυτός που είναι φορέας του Λόγου είναι ο ίδιος ο Λόγος προσωποποιημένος και μπορεί να δώσει και σε μας μια πρώτο χέρι εμπειρία του Σαμπτ ή της Αρχής του Ήχου, για να ξεκινήσουμε το πνευματικό μας ταξίδι. Έτσι, εάν κάποιος εκπληρώνει αυτές τις προϋποθέσεις χωρίς ενδοιασμό, μπορούμε να τον δεχτούμε και να μάθουμε απ' Αυτόν την Επιστήμη της Πνευματικότητας.

Ο μακρόκοσμος υπάρχει στο μικρόκοσμο. Το ανθρώπινο σώμα είναι το πρωτότυπο του Σύμπαντος κι ακόμα περισσότερο απ' αυτό. Μέσα σ' αυτό υπάρχουν εκατομμύρια από Ηλιακά Συστήματα με τους ήλιους τους, τις σελήνες και τους πλανήτες που περιστρέφονται μέσα κι έξω. Μέσα σ' αυτό το ανθρώπινο σώμα αντηχεί επίσης και η πιο γλυκιά μουσική που πηγάζει από τον αληθινό θρόνο του Θεού. Ένας Μουσουλμάνος Άγιος λέει σχετικά: *«Όταν άκουσα τις μαγικές μελωδίες αυτού του ουράνιου τραγουδιού, η Κάαμπα (το ιερότερο μέρος της λατρείας των Μουσουλμάνων) και ο ναός (των ειδωλολατρών) μου φάνηκαν και τα δύο σαν γελοιογραφίες, μπροστά στη θεία μέθη που έδινε αυτό το τραγούδι».*

Ο Διδάσκαλος Μαουλάνα Ρούμι έλεγε: *«Οι Άγιοι είναι οι αληθινοί αφοσιωμένοι του Θεού και ακούνε συνεχώς τη Θεία Μουσική Εσωτερικά. Αυτή ενσταλάζει τη ζωή μέσα στους εραστές του Θεού».* Ο Σαμάζ Ταμπρίζ, ένας άλλος Μουσουλμάνος Τέλειος Διδάσκαλος, λέει επίσης για αυτήν: *«Κάθε στιγμή ένα παράξενο μουσικό κάλεσμα έρχεται από τον Ουρανό. Ακούω αυτή τη φωνή και καμιά άλλη. Πραγματικά ευλογημένοι είναι όσοι ακούν αυτό το κάλεσμα».*

Αυτό το τραγούδι είναι εντελώς μοναδικό σε χαρακτήρα. Καμιά γλώσσα δεν μπορεί να το περιγράψει, ούτε η Τουρκική ούτε και η Αραβική ούτε η Περσική ούτε καμιά άλλη. Στην πραγματικότητα, αυτό το ίδιο είναι μια Αλάλητη Γλώσσα κι ένας Άγραφος Νόμος.

Ο προφήτης Μωάμεθ δήλωσε κάποτε πως άκουγε τη φωνή του Θεού, ακριβώς όπως άκουγε οποιαδήποτε άλλη φωνή. Αλλά όταν

ρωτήθηκε γιατί δεν μπορούσε να γίνει ακουστή από τους άλλους, Αυτός είπε: *«Δεν μπορείτε να ακούσετε αυτή τη φωνή, καθώς τα αυτιά σας έχουν σφραγιστεί. Τρέξτε και προσευχηθείτε σε κάποια Διδάσκαλο Ψυχή να αφαιρέσει το σφράγισμα και μετά ακούστε προσεκτικά την σιωπή της καρδιά σας».* Η κυρία Άννυ Μπέζαντ, η μεγάλη θεοσοφίστρια, τον Λόγο ή Θείο Ήχο ή Σαμπτ τον ονόμαζε «Φωνή της Σιγής» και έλεγε ότι: *«Η Σιγή γίνεται ακουστή, όταν ο νους είναι σε απόλυτη ηρεμία». «Το Βασίλειο του Θεού είναι μέσα σας»,* έλεγε ο Ιησούς. Το πρόβλημα είναι ότι εμείς το ψάχνουμε εξωτερικά και δεν το βρίσκουμε. Ο άνθρωπος έχει κάνει μεγάλες προσπάθειες στην αναζήτησή του για τον Θεό. Τον έχει αναζητήσει στους ιερούς ποταμούς, όπως το Γάγγη, στα χιονισμένα βουνά του Μπατρινάθ, του Καϊσάς, του Αμαρινάθ και ακόμα μέσα στα βάθη των δασών και στα ιερά μέρη όλης της αρχαιότητας αλλά μάταια. Καθώς η «έξοδος» προς τον Θεό βρίσκεται Εσωτερικά», θα πρέπει να βρείτε ένα Διδάσκαλο που να γνωρίζει το Δρόμο και που θα μπορεί να είναι οδηγός σας, μέχρι να επιτευχθεί ο στόχος. Αυτό το θείο έργο μπορεί να το κάνει μόνο ένας Αληθινός Διδάσκαλος και όχι κανένας άλλος.

Τώρα γεννιέται το ερώτημα: Πού μπορεί να γίνει η σύνδεση με αυτή τη θεία Μουσική; Σ' αυτό ο Διδάσκαλος απαντά: *«Αυτή η Θεία Μουσική ηχεί στην Σουκσμάνα, τον κεντρικό πρανικό σωλήνα (Νάντι) μεταξύ του Ίντα και του Πινκάλα, δυο άλλων πρανικών σωλήνων εκατέρωθεν της σπονδυλικής στήλης, Ο Σουκσμάνα διατρέχει το κέντρο της σπονδυλικής στήλης και περνώντας μέσω του Κέντρου των Ματιών ή Τρίτο Οφθαλμό φθάνει μετά από μία μακριά διαδρομή κατ' ευθείαν στο Σατς Καντ ή Σαχ Ραγκ, όπως το ονομάζουν οι Μουσουλμάνοι».*

Η ψυχή συντονισμένη με τον Θείο Ήχο, τη Θεία Μουσική των Σφαιρών που ηχεί στην Σουκσμάνα, αυτό το Θείο Μονοπάτι, καθώς προχωρεί με κατεύθυνση το Βασίλειο του Πατέρα, αποβάλλει σταδιακά τις διάφορες θήκες ή καλύμματα ή σώματα που την κρατάνε δέσμια στα κατώτερα επίπεδα. Έτσι καθώς ταξιδεύει μέσα από τα διάφορα «Λόκας» ή Εσωτερικές Περιοχές: τον ήλιο, τη σελήνη τα άστρα, την περιοχή των πνευμάτων (*Πιτιαράν*), των θεοτήτων (*Ντεβιάν*) κλπ. σε κάθε επίπεδο, σε κάθε Σφαίρα, η Μουσική γίνεται όλο και πιο θελκτική. Τελικά στο Παρ-Μπραχμ την περιοχή που βρίσκεται πέρα από τα τρία Λόκας, η ψυχή γίνεται αυτόφωτη μέσα στην αρχέγονη δόξα της και απολαμβάνει τη Μουσική, που εκεί είναι εξαιρε-

τικά γοητευτική, συνεχής και σε πλήρη ένταση. Αυτή η Μουσική, η «Ατζάπα Τζαπ», είναι μια Αλάλητη Γλώσσα, που καθώς η ψυχή την ακούει, μαγνητίζεται, με αποτέλεσμα ο νους μαζί με τις αισθήσεις του να παραλύουν από έλλειψη της έμπνευσης που έχουν συνηθίσει να αντλούν από την ψυχή. Ο νους βαθμηδόν χάνει τον έλεγχο που ασκεί πάνω στην ψυχή και η υψηλής καταγωγής ψυχή, που είναι μια σταγόνα από τον ωκεανό του Σατ Νάαμ, ελευθερώνεται από τη λαβή του και προχωρεί ανεμπόδιστη στο πεπρωμένο της, στην Αγκαλιά του Πατέρα της.

Βέβαια είναι αδύνατο να περιγράψει κανείς τις μεγαλειώδεις μουσικές συμφωνίες με λόγια, καθώς αυτές είναι πέρα από κάθε περιγραφή και δεν υπάρχουν κατάλληλες εκφράσεις, για να τις περιγράψει κανείς. Η ψυχή λόγω της συνεχούς επαφής της με το νου ακολουθεί τις ροπές του που την οδηγούν μέσω των αισθήσεων κάτω και έξω από το σώμα. Αυτή είναι και η βασική αιτία που δεν μπορεί να ακούσει το Ηχητικό Ρεύμα Εσωτερικά. Ένα αναποδογυρισμένο κύπελλο μπορεί να παραμένει για αιώνες στη βροχή, αλλά ούτε μια σταγόνα νερού δεν μπορεί να πέσει μέσα σε αυτό. Όταν όμως στραφεί προς τα άνω, θα γεμίσει ως πάνω με μια δυο βροχές. Ίδια ακριβώς είναι και η περίπτωση της ψυχής. Μόλις η Διδάσκαλος Ψυχή της δώσει μια επαφή με το ζωογόνο Ηχητικό Ρεύμα, στρέφοντάς την κατάλληλα μέσω της απόσυρσης των αισθητηρίων ρευμάτων, το κύπελλο του πνεύματος θα δεχθεί όλο και περισσότερο νερό Αθανασίας, μέχρι αυτή να μουσκέψει και τότε θα σωθεί για πάντα.

Ο νους, όπως ξέρετε, τρέχει πάντα στις απολαύσεις του ενός είδους ή του άλλου. Όμως οι απολαύσεις αυτού του κόσμου είναι όλες παροδικές και πάντα έχουν ένα κεντρί στο βάθος. *«Το πιο γλυκό μας γέλιο είναι με κάποιο πόνο φορτωμένο»,* λέει ένας Άγγλος ποιητής. Αυτός ο ατίθασος νους μπορεί να δαμαστεί μόνο, αν του δοθεί κάποια Εσωτερική απόλαυση των γοητευτικών μελωδιών της Θείας Μουσικής αντί των εξωτερικών απολαύσεων. Όταν ο νους δοκιμάσει το γλυκό Ελιξίριο, αποσπάται από τις εγκόσμιες απολαύσεις και δαμάζεται. Η ψυχή ελευθερώνεται. Αυτή είναι μια προαιώνια συνταγή για τον έλεγχο του νου που δινόταν ανέκαθεν από τους Αγίους. Ισχύει για όλες τις εποχές: τη Χρυσή, την Αργυρή, τη Χάλκινη και ισχύει ακόμα και σήμερα στην Κάλι Γιούγκα ή Σιδηρά Εποχή. Η «Σατ», η Αλήθεια δηλαδή, είναι αιώνια. Υπήρχε στην αρχή, υπήρχε μετά και θα υπάρχει για πάντα ως την Αιωνιότητα. Η Θεία Μουσική της «Σατ»

είναι λοιπόν η βασιλική συνταγή, για να ακινητοποιηθεί ο νους. Στη συνέχεια, με τακτική εξάσκηση η ψυχή απορροφιέται τελείως μέσα στο Ελιξίριο του Νάαμ και ο νους γίνεται εντελώς ανίσχυρος. Ο Άγιος Διδάσκαλος Σαμάς Ταμπρίζ λέει: *«Ο Μεγαλοδύναμος Θεός μας έχει βγάλει έξω κλείνοντας δυνατά την πόρτα πίσω από τα μάτια, στη συνέχεια Αυτός ο ίδιος έρχεται σε μας με την ανθρώπινη αμφίεση, για να μας πάρει πίσω στο Βασίλειό Του».*

Η μέθοδος με την οποία μας δέχεται ξανά μέσα είναι ο διαλογισμός, γι' αυτό πρέπει πρώτα να αποσύρει κανείς τη συνειδητότητά του *(την ψυχή του ή το αισθητηριακό ρεύμα)* από το υλικό περιβάλλον και μέσα στην ησυχία του διαλογισμού να τη συνδέσει με τις πέντε μελωδίες που ηχούν κατά μήκος της διαδρομής της ψυχής μέχρι το Σατς Καντ. Το αισθητήριο ρεύμα πρέπει να αποσυρθεί αρχικά στην Έδρα της Ψυχής πίσω από τα φρύδια. Όταν η ψυχή υψωθεί πάνω από τα έξι τσάκρας του φυσικού σώματος, συνεχίζει να κινείται προς το έβδομο τσάκρα το Σαχανστάλ Κανουάλ ή το λωτό με τα χίλια πέταλα και από αυτό συνεχίζει να προχωρεί. Δεν υπάρχει Νάαμ στα έξι χαμηλότερα τσάκρας. Αυτά στην πραγματικότητα είναι ο τάφος, μέσα από τον οποίο πρέπει να βγούμε, για να έλθουμε στο έβδομο τσάκρα, το σημείο απ' όπου ξεκινά η Μεγάλη Λεωφόρος της Πνευματικότητας.

Οι «Πέντε Μελωδίες» ακολουθούν αλληλοδιαδόχως η μια την άλλη από το ένα πνευματικό επίπεδο στο άλλο, μέχρι τελικά η ψυχή να φθάσει στον προορισμό της, το Σατς Καντ. Πρέπει κανείς να κρατηθεί από κάθε μια απ' αυτές τις μελωδίες, για να διασχίσει κάθε επίπεδο, ώσπου να φτάσει στο τελευταίο. Μόνο εδώ εξασφαλίζεται η σωτηρία της ψυχής και τελειώνει ο κύκλος των γεννήσεων και των θανάτων. Αυτός είναι ο μεγάλος σκοπός της ζωής που εκπληρώνει κανείς μέσω της Διδασκάλου Ψυχής της κάθε εποχής. Αυτές τις «Πέντε Μελωδίες» μπορεί να μας τις δώσει με τη Χάρη του Θεού μόνο ένας Τέλειος Διδάσκαλος.

Σχεδόν όλοι οι Άγιοι έχουν μιλήσει για τα χαρακτηριστικά ενός Αληθινού Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος Αρζάν έλεγε: *«Δεχθείτε σαν Διδάκαλο τον άνθρωπο εκείνο που μπορεί να σας δώσει την ημέρα της μύησής σας μια εμπειρία του Θείου Ήχου και Φωτός».* Δηλαδή αυτόν που μπορεί να σας συντονίσει με τον Σάαμπτ, τη Θεία Μουσική των Σφαιρών. Αλλά και ο Καμπίρ επίσης έλεγε το ίδιο: *«Έχουμε τόσους μεγάλους Αγίους. Τους σέβομαι όλους. Αλλά αυτός που είναι Ένα με το*

Λόγο και μπορεί να μας δώσει μια επαφή με Αυτόν, αυτός τους ξεπερνά όλους και γι' Αυτόν έχω το μεγαλύτερο σεβασμό».

Ο Σοαμίτζι Νταγυάλ Σινγκ μιλάει ακριβώς με τα ίδια λόγια: *«Τέλειος Διδάσκαλος είναι αυτός που έχει αγάπη για το Σάαμπτ και δεν ασκεί καμιά άλλη μέθοδο εκτός απ' αυτή. Όποιος ασκεί το Σάαμπτ είναι ο Τέλειος Διδάσκαλος. Να κάθεστε στα πόδια Εκείνου που μπορεί να σας δώσει μια επαφή με το Λόγο».* Αυτός που ο ίδιος είναι ο Λόγος προσωποποιημένος, που είναι ο Λόγος που έγινε σάρκα και κατοικεί ανάμεσά μας και που μπορεί να μας φέρει σ' επαφή με το Λόγο Αυτός είναι ο μέγιστος μεταξύ των Αγίων και όλες οι Ιερές Γραφές μιλούν για το μεγαλείο Του.

Μόνο μέσω της Χάρης του Θεού μια ψυχή μπορεί να συναντήσει μια τέτοια Διδάσκαλο Ψυχή ή Οδηγό, που είναι έμπειρος στην επιστήμη της Σούρατ Σάαμπτ Γιόγκα. Ο Διδάσκαλος από εξαιρετική συμπόνια την παίρνει κάτω από την προστασία Του και τη συνδέει με το Ηχητικό Ρεύμα κι έτσι τη βάζει στο Μονοπάτι της τελικής απελευθέρωσης. Ο Διδάσκαλος Νάνακ έλεγε πως θαύμαζε τον άνθρωπο που έφθανε στο Σπίτι του μ' αυτό τον τρόπο.

Η μέθοδος της Σούρατ Σάαμπτ Γιόγκα, όπως περιγράφεται από το Διδάσκαλο Νάνακ, είναι η πιο φυσική απ' όλες. Μπορεί να ασκηθεί το ίδιο από άντρες ή γυναίκες, νέους ή γέρους. Ακόμη κι ένα παιδί μπορεί να την ασκήσει με ευκολία. Έχει σχεδιαστεί από τον ίδιο τον Θεό και όχι από οποιαδήποτε ανθρώπινη διάνοια κι επομένως, δεν επιδέχεται καμιά συμπλήρωση, αλλαγή ή τροποποίηση.

Είναι Νόμος Θεού ότι κανείς δεν μπορεί να Τον φτάσει παρά μόνο μέσω μιας Διδασκάλου Ψυχής. Αυτό έχει αναφερθεί από όλους σχεδόν τους Αγίους που έχουν έλθει ως τώρα. Ο Διδάσκαλος μας διδάσκει πώς να αποσυρθούμε από το σώμα και να επικοινωνήσουμε με το Ηχητικό Ρεύμα – το Λόγο Εσωτερικά. Υπάρχουν τόσοι πολλοί τρόποι να αποσυρθούμε από το σώμα, αλλά αυτός που συστήνεται από τους Αγίους είναι ο πιο φυσικός και ο πιο γρήγορος κι αυτός κατορθώνεται μέσω του Σιμράν, της επανάληψης, δηλαδή, των ονομάτων του Θεού. Έτσι, θα ήθελα να μιλήσω λεπτομερώς πάνω σ' αυτό το θέμα που είναι πολύ σπουδαίο και είναι το πρώτο βήμα στο προς τα πάνω ταξίδι. Σε ό,τι αφορά το Λόγο ή Νάαμ έχω ήδη δώσει μια ξεχωριστή διάλεξη. Τώρα θα μιλήσω για το:

Σιμράν

Ο καθένας σ' αυτό τον κόσμο κάνει Σιμράν του ενός ή του άλλου είδους. Στην πραγματικότητα, κανείς δεν μπορεί να κάνει χωρίς αυτό. Μια νοικοκυρά, για παράδειγμα, σκέφτεται συνεχώς τι χρειάζεται στην κουζίνα, όπως το αλεύρι, τα όσπρια, τα μπαχαρικά και το πιπέρι, μην τυχόν ξεμείνει από κάποιο απ' αυτά. Ακόμα σκέφτεται τις καινούργιες συνταγές για φαγητά και λιχουδιές. Παρόμοια, ένας γεωργός σκέφτεται συνεχώς το όργωμα του χωραφιού, το αυλάκωμα της γης, τη σπορά των καρπών, τη συγκομιδή κι άλλα παρόμοια παράλληλα με τα ζώα του και τις ζωοτροφές. Ένας που έχει μαγαζί απασχολείται με τα εμπορεύματά του και με τις διακυμάνσεις των τιμών στα είδη που εμπορεύεται κι ακόμη με το πώς μπορεί να κάνει μεγάλα κέρδη στις επιχειρήσεις του. Ένας διευθυντής σχολείου κατά παρόμοιο τρόπο ονειρεύεται το σχολείο του, τις τάξεις, τους μαθητές και τα μαθήματα και η προσοχή του είναι προσηλωμένη απάνω σε όλα αυτά. Ακόμα, ένας εργολάβος οικοδομών είναι απασχολημένος με προβλήματα εργατών, υλικών και διάφορων οικοδομικών προβλημάτων.

Επομένως καθένας μας έχει το νου του προσηλωμένο στο ένα πράγμα ή στο άλλο. Αυτή η στενή σχέση αφήνει στον ανθρώπινο νου μια εντύπωση που στη συνέχεια του χρόνου γίνεται αρκετά ανεξίτηλη και οδηγεί σε πλήρη ταύτιση του υποκειμένου με το αντικείμενο. Γι' αυτό λέγεται: «Όπως σκέφτεσαι, έτσι γίνεσαι» ή «Όπου είναι το μυαλό σου, εκεί είσαι κι εσύ», ανεξάρτητα από το που είναι το φυσικό σώμα. Έχοντας έτσι τα πράγματα οι Άγιοι πιάνουν τον άνθρωπο από το σημείο της μικρότερης αντίστασης.

Καθώς κανένας δεν μπορεί να κάνει χωρίς Σιμράν, οι Άγιοι προσπαθούν να αντικαταστήσουν τον έναν τύπο Σιμράν με κάποιον άλλο. Αντικαθιστούν το καθημερινό μας Σιμράν με το Σιμράν του ονόματος του Θεού ή του «Λόγου» και ενώ το πρώτο οδηγεί σε ταραχή του νου, το τελευταίο τραβά προς τα πάνω, οδηγώντας το νου σε ειρήνη και την ψυχή σε απελευθέρωση.

Τρεις με τέσσερις ώρες την ημέρα έχουν οριστεί σαν ελάχιστος χρόνο για Σιμράν κι αυτός μπορεί να αυξηθεί συστηματικά. Οι Μεγάλες Ψυχές δε μένουν ποτέ χωρίς Σιμράν ούτε για μια στιγμή. Καθώς πρόκειται ολοληρωτικά για μια νοητική διαδικασία, γιατί γίνεται με τη γλώσσα της σκέψης, δεν μπορεί να εμποδιστεί καθόλου από τη φυσική ή τη χειρωνατική εργασία. Στη συνέχεια όμως σαν το κτύπημα του ρολογιού, το Σιμράν γίνεται αυτόματα, χωρίς διακοπή για όλο

το εικοσιτετράωρο. Ενώ τα χέρια είναι απασχολημένα στην εργασία, ο νους μένει αναπαυμένος κοντά στον Θεό.

Τώρα σας δίνω μερικές λεπτομέρειες για τις μεθόδους που δίνονται, για να γίνεται το Σιμράν ή η επανάληψη του ονόματος του Θεού. Όλοι είναι απασχολημένοι στο να κάνουν κάποιο Σιμράν. Μερικοί κάνουν Σιμράν χρησιμοποιώντας μια κλωστή με χάντρες που λέγεται κομπολόι. Σ' αυτόν τον τύπο Σιμράν δεν μπορεί κανείς να διατηρήσει απερίσπαστη την προσοχή του, γιατί καθώς το κάνει, πρέπει να κυλά τις χάντρες με τα δάχτυλά του και να αναστρέφει το πάνω μέρος του κομπολογιού με τη συμπλήρωση κάθε κύκλου. Μ' αυτό τον τρόπο, δεν μπορεί να αφοσιωθεί με σταθερό νου και έτσι δεν μπορεί να υπάρξει όφελος. Με συνεχή εξάσκηση τα χέρια κυλούν αυτόματα τις χάντρες, ενώ ο αχαλίνωτος νους συνεχίζει να περιπλανιέται αδέσποτος. Γι' αυτό το λόγο, οι Διδάσκαλοι δίνουν πάντα έμφαση στο νοητικό Σιμράν ή αυτό που γίνεται με τη γλώσσα της σκέψης. Γιατί μόνο το Σιμράν που γίνεται με συγκεντρωμένη την προσοχή είναι ωφέλιμο.

Ακόμη υπάρχουν άνθρωποι που κάνουν Σιμράν με το στόμα. Όμως ούτε αυτός ο τύπος Σιμράν είναι καλύτερος απ' αυτόν που γίνεται με τη βοήθεια του κομπολογιού. Σ' αυτή την περίπτωση πάλι η γλώσσα δονείται μέσα στο στόμα, ενώ ο νους τρέχει ξέφρενα όλη την ώρα. Μερικοί κάνουν Σιμράν στο σημείο που βρίσκεται ο θυρεοειδής αδένας. Κι αυτό επίσης δεν έχει μεγάλη αξία, έστω και αν γίνεται με εντελώς καθηλωμένη την προσοχή. Ακόμη, άλλοι κάνουν Σιμράν στην έδρα της καρδιάς σε συντονισμό στο συνεχή παλμό της, αλλά κι εδώ απαιτείται ολόψυχη συγκέντρωση, πριν μπορέσει κανείς να περιμένει κάποιο όφελος. Ένας άλλος τύπος Σιμράν είναι ένας που γίνεται με τις αναπνοές του ζωτικού αέρα, τις πράνες, καθώς αυτός εισέρχεται και εξέρχεται. Και ο τύπος αυτού του Σιμράν ακινητοποιεί το νου προσωρινά και είναι μικρής αξίας.

Κάθε μια από τις παραπάνω Σαντάνες (*πρακτικές*) με τη σειρά που αναφέρθηκαν έχει περισσότερη απόδοση από την προηγούμενη, αλλά καμιά απ' αυτές από μόνη της δεν είναι αρκετά αποτελεσματική, εκτός κι αν γίνεται με αδιαίρετη προσοχή. Κάποιος μπορεί να βιώσει μια ηρεμία για λίγο, αλλά αυτή δεν είναι αρκετή, για να βοηθήσει το πνεύμα να αποσυρθεί και να συγκεντρωθεί στην Έδρα της Ψυχής, που βρίσκεται ακριβώς στη μέση και πίσω από το κέντρο των δυο φρυδιών.

Οι Διδάσκαλοι σε όλες τις εποχές και σε όλες τις χώρες έχουν προ-

χωρήσει στη ρίζα του θέματος – την ανακάλυψη του εαυτού, που ονομάζεται «Άτμα Σίντι». Την εμπειρία του Αναλλοίωτου Ένα, πέρα από το χρόνο, το χώρο και την αιτία – κάτι που είναι λεπτότερο, υψηλότερο, ευγενικότερο, αγνότερο και ισχυρότερο από καθετί άλλο που υπάρχει μέσα σε όλη τη Δημιουργία, και αυτό επιτυγχάνεται με το Σιμράν της Ανώτερης Τάξης: αυτό που γίνεται τακτικά πάνω στο Ιερό Έδαφος, τον Τρίτο Οφθαλμό που αποτελεί το κατώφλι της ίδιας της πόρτας του Θεού. Όπως λέει σχετικά και ο Χριστός: *«Κρούετε (αυτή την πόρτα) και θα σας ανοιχθεί»*. Επίσης το Ευαγγέλιο σε σχέση με τη συγκέντρωση της προσοχής σε αυτό το σημείο λέει: *«Αν ο οφθαλμός σας είναι μοναδικός, ολόκληρο το σώμα θα γεμίσει με φως»*. Αυτό το μάτι στα Σανστριτικά ονομάζεται Σιβ Νέτρα ή Ντεβ Ντίστρι. Οι Μουσουλμάνοι το ονομάζουν Νούκτα Σφέντα. Ο Γουίλιαμ Γουότζγουορθ, ένας μεγάλος ρομαντικός ποιητής, το αναφέρει χαρακτηριστικά σαν *«Εσωτερικό Μάτι»* .

Οι Μουσουλμάνοι Άγιοι ταξινομούν το Σιμράν ή Σίκρ, όπως το λένε, σε πέντε κατηγορίες:

1. Αυτό που γίνεται με τη γλώσσα και επαναλαμβάνεται σαν προσευχή.
2. Αυτό που γίνεται με την προσοχή στο Κέντρο της Καρδιάς και συνοδεύεται με έλεγχο της αναπνοής.
3. Αυτό που γίνεται με την πλήρη προσοχή και είναι γνωστό και σαν Ζαμπρούτ.
4. Αυτό που οδηγεί στο μυστικό της πραγματικότητας και ονομάζεται Λαχούτ.
5. Αυτό που ξεκλειδώνει τη μυστική πόρτα και ονομάζεται Χαχούτ.
6. Ο Μαουλάνος Ρούμι, ένας Μουσουλμάνος Άγιος, μιλώντας για το Ζίκρ θεωρεί ως ανωτάτου τύπου το Χαχούτ, που βοηθά στη εκδήλωση της Πραγματικότητας που υπάρχει Εσωτερικά. Παρόμοια, ο Ρίσσι Σαντίλυα στην Ουπανισάδα του μας λέει ότι το Σιμράν που γίνεται με τη γλώσσα είναι αρκετά καλό, αλλά αυτό που γίνεται αργά με την αναπνοή είναι ακόμα καλύτερο. Ακόμα, ο Μάνσκι λέει ότι αυτό που γίνεται νοητικά με τη γλώσσα της σκέψης είναι το καλύτερο και υπερτερεί απ’ όλα τα υπόλοιπα. Καθένας μιλάει από το δικό του επίπεδο συνειδητότητας.

Η Έδρα του Σιμράν

Τώρα να δούμε πού πρέπει να γίνεται η επανάληψη του Νάαμ; Το Ιερό έδαφος πάνω στο οποίο πρέπει να συγκεντρώνουμε την προσοχή μας, όταν κάνουμε Σιμράν, είναι το Κέντρο που βρίσκεται ανάμεσα στα δυο φρύδια, για το οποίο κατά καιρούς έχουν δοθεί πολλά ονόματα όπως: «Τρίτο Μάτι», «Τίσρα Τιλ», «Σιβ Νέτρα», «Μούκτα Σέντα» «Απλός Οφθαλμός», «Έδρα της Ψυχής», «Κυκλώπειος Οφθαλμός», «Δεκάτη Πύλη» κλπ. Το κέντρο αυτό είναι η πύλη μέσα από την οποία διολισθαίνει η ψυχή, για να οδηγηθεί στα ανώτερα Εσωτερικά Επίπεδα. Όταν η ψυχή *(με τον διαλογισμό)* βρεθεί πάνω από τα έξι σωματικά κέντρα, έρχεται σε μία κατάσταση αφύπνισης *(τώρα βρίσκεται σε μία κατάσταση νάρκης)* και μόνο τότε μπορεί να υπερβεί το Αστρικό και το Αιτιατό Επίπεδο που βρίσκονται πάνω από τον Υλικό κόσμο.

Οι γιόγκι αρχίζουν τη συγκέντρωσή τους κατά το διαλογισμό από κάποιο από τα κατώτερα Φυσικά Κέντρα και προσπαθούν με τις διάφορες μορφές γιόγκα που ασκούν να ξεπεράσουν βήμα – βήμα τα Κέντρα αυτά, για να μπορέσουν τελικά να βρεθούν πάνω από το Φυσικό Επίπεδο. Αυτή είναι μία καλή πρακτική, αλλά απαιτεί πάρα πολύ χρόνο, για να μπορέσει η ψυχή να βγει στον Αστρικό και τον Αιτιατό κόσμο. Υπάρχει κάτι προτιμότερο και πολύ πιο εύκολο. Αντί να συγκεντρώνεται κανείς στα κατώτερα κέντρα και μετά σιγά – σιγά να ανεβαίνει προς τα ανώτερα, θα ήταν καλύτερο να άρχιζε η ψυχή το ταξίδι της από την ίδια της την έδρα, από την «Έδρα της Ψυχής» που βρίσκεται πίσω από τα δυο μάτια. Λοιπόν ο ευκολότερος τρόπος διαλογισμού είναι να αποσύρουμε την ψυχή από το σώμα από την έδρα της, μέσω κάποιου νοητικού Σιμράν, που μπορεί να μας δοθεί από τη Διδάσκαλο Ψυχή κάθε εποχής.

Τα Βασικά Ονόματα του Θεού

Ας δούμε τώρα τι είναι το Σιμράν και ποια είναι η σχέση ανάμεσα στο Όνομα και το ονομαζόμενο. Για το Σιμράν υπάρχουν δυο είδη ονομάτων, τα πρωτότυπα και τα παράγωγα. Γενικά οι άνθρωποι ασχολούνται με Σιμράν ενός ή κάποιου άλλου από τα παράγωγα ή τα χαρακτηριστικά Ονόματα του Θεού, καθώς μπορεί να υπάρχει κάποια ειδική προτίμηση για κάθε άνθρωπο. Αυτό μπορεί να είναι καλό και χρήσιμο μέχρις ενός ορίου, αλλά όμως δεν μπορεί να δράσει σαν: «Άνοιξε Σουσάμι» για τα ανώτερα πνευματικά επίπεδα Εσωτερικά.

Οι Τέλειοι Διδάσκαλοι χρησιμοποιούν και προτείνουν το Σιμράν του ανώτατου τύπου, δηλαδή των Πρωτότυπων ή Βασικών Ονομάτων του Θεού, γιατί αυτά ανοίγουν μαγευτικά παράθυρα και εμφανίζουν θέες που οδηγούν στα πνευματικά βασίλεια μέσα στο σώμα. Τέτοια Ονόματα είναι φορτισμένα και ενεργοποιημένα από τη μεταφορά της σκέψης που τα συνοδεύει, όταν μεταδίδονται σ’ ένα μαθητή από μια Διδάσκαλο Ψυχή. Καθώς αυτά τα Ονόματα είναι φορτισμένα, έχουν τη δύναμη να έλκουν προς τα πάνω το πνεύμα, προς τα επίπεδα στα οποία αντιστοιχεί καθένα από αυτά τα Ονόματα. Οι «λέξεις» που είναι φορτισμένες με το Θείο Πνεύμα του Διδασκάλου και με τις οποίες μας έχει μπολιάσει αποδίδουν καρπούς πολύ γρήγορα. Ο Χριστός λέει σχετικά: *«Εγώ είμαι η άμπελος, εσείς είστε τα κλήματα και καθώς τα κλήματα δεν μπορούν χωρίς την άμπελο, κι εσείς δεν μπορείτε χωρίς εμένα.... Είθε να κατοικείτε μέσα μου και τα λόγια μου να κατοικούν μέσα σας».*

Επίσης, αυτές οι «μαγικές λέξεις» του Διδασκάλου – τα Βασικά Ονόματα του Θεού – έχουν τη δύναμη να διαλύουν τις σκοτεινές δυνάμεις που μπορεί να ενοχλήσουν και να καθυστερήσουν το Πνεύμα

στο προς τα πάνω ταξίδι του. Το Σιμράν αυτών των ονομάτων βοηθά την ψυχή και στο φυσικό και στα πιο πάνω από το Φυσικό Επίπεδα. Επομένως, είναι υψίστης σπουδαιότητας να γίνεται Επανάληψη αυτών των Ονομάτων, όπως ορίζει η Διδάσκαλος Ψυχή, γιατί αυτά είναι φορτισμένα με τρομερή πνευματική δύναμη και σε αυτή τη δύναμη είναι αδύνατο να αντισταθούν οι αρνητικές δυνάμεις. Καθώς αυτές οι λέξεις του Διδασκάλου είναι αθάνατες και αιώνιες, αυτές χαρίζουν ζωή αιώνια στην ψυχή μέσα στην οποία βυθίζονται και ριζώνουν. Ο θάνατος δεν μπορεί να πλησιάσει μια τέτοια ψυχή. Γι' αυτό αναφέρεται μέσα στις Χριστιανικές Γραφές: *«Μην παίρνεις το Όνομα του Θεού σου επί ματαίω».*

Κάθε όνομα έχει τη δική του έννοια, επίδραση, ενέργεια και δύναμη. Όταν κανείς σκεφτεί τον πάγο, αναλογίζεται το κρύο που δημιουργεί και την τρεμούλα. Η σκέψη της φωτιάς φέρνει στο νου τις ιδιότητές της, που είναι η θερμότητα και η ζεστασιά. Η λέξη "δικηγόροι" θυμίζει δικαστήρια και δίκες και με τον ίδιο τρόπο η λέξη "γιατρός" δημιουργεί αυτομάτως εικόνες νοσοκομείων, ασθενών, στηθοσκοπίων κλπ. Ένα κοινό ρητό λέει: *«Όπως σκέφτεσαι, έτσι γίνεσαι».* Λέγεται πως η σκέψη είναι το κλειδί της επιτυχίας. Υπάρχει πάντοτε ένας ισχυρός σύνδεσμος ανάμεσα σ' ένα όνομα και στο ονομαζόμενο και πολύ σπουδαιότερος και ισχυρότερος είναι αυτός ο σύνδεσμος ανάμεσα στον Θεό και στα Ονόματά Του. Μπορεί να ειπωθεί πως ο Θεός ο Ίδιος βρίσκεται και κατοικεί μέσα στα Ονόματά Του, τα βασικά και πρωτότυπα και όχι ονόματα που δίνονται στον Θεό από ανθρώπους.

Η Επανάληψη των Βασικών Ονομάτων του Θεού έχει μια αναπόφευκτη επίδραση στο νου. Η επίδραση αυτή οδηγεί σε Ντυάν, κάνοντας το πνεύμα να λησμονεί τον κόσμο και τα εγκόσμια αντικείμενα. Στην κατάσταση διαλογισμού δεν παραμένει τίποτα παρά μόνο το συγκεντρωμένο Σιμράν και από τη μεγάλη και βαθειά σιγή της καρδιάς ξεχύνεται μπροστά ένα ακατάπαυστο Θείο Ηχητικό Ρεύμα, που βοηθά την έλξη του πνεύματος προς τα πάνω. Καταλήγοντας στην απόσυρση της ψυχής από το σώμα 'την οδηγεί στο προς τα πάνω ταξίδι της μέσα στα διάφορα πνευματικά βασίλεια. Η φωτεινή μορφή του Διδασκάλου είναι πάντα μαζί με το πνεύμα βοηθώντας και καθοδηγώντας το σε κάθε βήμα. Αυτή η Αρχή του Ήχου είναι ο κρίκος που συνδέει τον Θεό με τον Άνθρωπο και μ' αυτό τον τρόπο εγκαθίσταται ένας ακατάλυτος δεσμός και σχέση ανάμεσα στο Δημιουργό

και τη Δημιουργία Του. Αυτό το Ηχητικό Ρεύμα περιγράφεται ποικιλοτρόπως από τους διάφορους Αγίους. Οι Βέδες το αναφέρουν σαν «Σρούτι» που σημαίνει "Αυτό που ακούγεται". Οι Ουπανισάδες το περιγράφουν σαν «Ναντ» ή «Ουτζίτ», που σημαίνει "Τραγούδι του άλλου κόσμου". Οι Μουσουλμάνοι το ονομάζουν «Μπανκ Ασμάνι» ή «Κάλμα». Στο Γκουρμπάνι, τις ιερές Γραφές των Σιχ, αναφέρεται ως «Σαμπτ» και στο ιερό Ευαγγέλιο αναφέρεται ως «Λόγος». Οι οπαδοί του Ζωροάστρη το ονομάζουν «Σραόσα» και οι Γάλλοι μυστικιστές του έχουν δώσει το όνομα «Κουράν Βιτάλ» ή ζωτικό ρεύμα.

Μιας και η συνειδητότητα ριζώσει σ' αυτή την Αρχή του Ήχου ή Φωνή της Σιγής, εξασφαλίζει για το πνεύμα ζωή αιώνια. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος προς τον Θεό εκτός απ' αυτόν και μπορεί κανείς να τον φτάσει μέσω του Σιμράν, δηλαδή της Επανάληψης των Ονομάτων του Θεού. *«Κρούεται και θα σας ανοιχθεί»* διαβάζουμε στο Ευαγγέλιο και με αυτή την προοπτική ο Έμερσον ονομάζει το Σιμράν *«εσωτερικό κτύπημα».* Αυτή η κρούση ή το κτύπημα γίνεται δυνατό μόνο, όταν μέσω του Σιμράν ο νους ακινητοποιείται και το πνεύμα αποσύρεται και συγκεντρώνεται ακριβώς μπροστά στην ίδια την πόρτα του Θεού. Αυτός λοιπόν είναι ο δρόμος, όπως έχει οριστεί από τον Ίδιο τον Θεό και που κανένας δεν μπορεί να τον βρει χωρίς τη Χάρη της Διδασκάλου Ψυχής, ενός ειδήμονα στην Επιστήμη της Πνευματικότητας, όχι μόνο στη θεωρία, όπως ήταν ο Γιόγκι Βάλικ, αλλά και στην πράξη όπως ο Ασταβάκρα. Ενός ειδήμονα που έχει ο ίδιος υπερβεί όλα τα επίπεδα (*Φυσικό, Αστρικό, Αιτιατό και τα πιο πάνω*) και έχει εντολή από τον Θεό να οδηγήσει άλλες ψυχές σ' Αυτόν.

Πώς να γίνεται το Σιμράν

Για το Σιμράν πρέπει να πάρει κανείς μια άνετη στάση στην οποία να μπορεί να παραμένει ακίνητος για πολύ χρόνο και μετά να συγκεντρώσει την προσοχή του στο Ιερό Έδαφος ανάμεσα στα φρύδια. Το Σιμράν είναι εξ ολοκλήρου μια νοητική διαδικασία, που πρέπει να γίνεται νοητικά με τη γλώσσα της σκέψης. Τα Πέντε Ονόματα, όπως δίνονται από τον Διδάσκαλο, πρέπει να επαναλαμβάνονται με αργό ρυθμό, χωρίς να προκαλείται καμιά ένταση ή πίεση ούτε τα μάτια να στρέφονται προς στο μέτωπο. Η άσκηση μπορεί να αρχίσει με μισή ώρα περίπου, όπως βολεύει τον καθένα, αλλά στη συνέχεια πρέπει να αυξηθεί σε δυο ή τρεις ώρες την ημέρα ή και περισσότερο. Η επανάληψη των Ιερών Ονομάτων εσωστρέφει το νου και τον αποσπά από εγκόσμιες σκέψεις και υποθέσεις, μέχρις ότου ακινητοποιηθεί και ισορροπήσει. Μερικοί κάνουν Σιμράν με κλειστά και άλλοι με ανοιχτά μάτια. Οι πρώτοι σε μερικές περιπτώσεις βυθίζονται σε νύστα, που καταλήγει σ' αυτό που μπορεί να ονομαστεί «Γιόγκ Νίδρα» και οι δεύτεροι μερικές φορές διατηρούν το νου απασχολημένο στο περιβάλλον. Πρέπει λοιπόν να είναι κανείς προσεκτικός σ' αυτές τις δυο παγίδες.

Το Σιμράν με κλειστά μάτια είναι προτιμότερο με την προϋπόθεση να διατηρεί κανείς πλήρη συνειδητότητα. Πρέπει να γίνεται κανονικά κάθε μέρα και σε μια καθορισμένη ώρα. Ο Χαφίζ, ένας Σούφι ποιητής από την Περσία, λέει: *«Η μοναδική εργασία μας πρέπει να είναι η προσευχή, χωρίς να ενδιαφερόμαστε αν αυτή γίνει αποδεκτή ή όχι».* Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να θυμόμαστε τον Κύριο Εσωτερικά, χωρίς προσκόλληση ή απαίτηση να μας δώσει το ένα πράγμα ή το άλλο. Πρέπει να τα αφήσουμε όλα στον Κύριο ή τον Διδάσκαλο που εργάζεται πάνω από το κεφάλι μας. Ακριβώς όπως χρειαζόμαστε τροφή

για το σώμα, έτσι χρειαζόμαστε τροφή για τη ψυχή. Συνήθως γινόμαστε πολύ προσεκτικοί στο πως τρέφουμε το άλογο *(το σώμα),* αλλά αφήνουμε τον αναβάτη *(το πνεύμα)* να λιμοκτονεί, παρότι αυτό είναι η ζωοδότρα δύναμη που ζωντανεύει το σώμα και που χωρίς αυτή το σώμα δεν έχει καμιά αξία. Για αυτό πρέπει να παρέχουμε τροφή στο πνεύμα πιο τακτικά και στην καθορισμένη ώρα απ' ό,τι φροντίζουμε να τρέφουμε το σώμα, ανεξάρτητα από το πού βρισκόμαστε, στο σπίτι μας ή μακριά απ' αυτό, και ανεξάρτητα από άλλες συνθήκες. Αυτό πρέπει να είναι το πρώτο και το μεγαλύτερο μέλημά μας.

Η επανάληψη του Νάαμ ή Λόγου είναι ένα ελιξίριο ζωής και πραγματικά μια πανάκεια για όλες τις ασθένειες – φυσικές, νοητικές, τυχαίες ή προκαθορισμένες. Είναι τροφή για το πνεύμα και, όταν το πνεύμα είναι δυνατό και υγιές, θα φορτίζει το σώμα με ζωτικά ρεύματα ζωής και φωτός που θα διαλύουν όλο το σκοτάδι από το κεφάλι ως τα πόδια. Είναι ο *«άρτος της ζωής»* για τον οποίο μίλησε το Χριστός, που δήλωνε πως *«δεν μπορεί κανείς να ζήσει μόνο με ψωμί».*

Το Σιμράν και το Ντιάν *(ο διαλογισμός)* πλημμυρίζουν το πνεύμα με το «ύδωρ της ζωής». Το πνεύμα μέσα από τον Τρίτο Οφθαλμό εισέρχεται στο υπερπέραν και υψώνεται σαν θορυβώδης χείμαρρος του βουνού. Ορμά ακάθεκτα προς τον Ωκεανό της ζωής, προς Αυτόν που είναι η αστείρευτη Πηγή και μέσα σε αυτήν βυθίζεται χάνοντας την ατομική του ταυτότητα. Δεν υπάρχουν περιορισμοί, χρονικοί ή τοπικοί, για το Σιμράν. Μπορεί να γίνεται σε κάθε τόπο και κάθε ώρα. Όταν βρισκόμαστε σε θέση όρθια ή καθιστή, περπατώντας ή ξαπλωμένοι στο κρεβάτι. Πλην όμως πρέπει να γίνεται σε κατάσταση συνειδητή. Οι πρώτες πρωινές ώρες είναι ο καλύτερος χρόνος για το Σιμράν. Ένα ελαφρύ και λιτό βραδινό γεύμα που μπορεί να αποτελείται από γάλα και φρούτα καθώς επίσης και ένα πρωινό μπάνιο είναι βοηθητικά στοιχεία προς τη σωστή κατεύθυνση. Η αγνότητα στις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις οδηγούν μακροπρόθεσμα σε ένα επιτυχημένο Σιμράν, γιατί η ηθική ζωή προηγείται της πνευματικής και είναι στην πραγματικότητα το αληθινό έδαφος πάνω στο οποίο πρέπει να στηριχθεί το πνευματικό οικοδόμημα. Για έναν οικογενειάρχη είναι εντελώς απαραίτητο να τηρεί αυστηρή πειθαρχία στη ζωή του σε θέματα διατροφής και ομιλίας.

Το Σιμράν πρέπει να γίνεται με αργό ρυθμό και οι λέξεις να επαναλαμβάνονται με τη σκέψη, με καθαρότητα. Ολόκληρη η διαδικασία πρέπει να επιτελείται με αγάπη, αφοσίωση και συγκεντρωμένη προ-

σοχή, για να υπάρξει γρήγορο αποτελέσμα. Όταν γίνεται με σωστό τρόπο για κάποιο διάστημα, έρχεται μια κατάσταση θείας μέθης για την ψυχή και βιώνει κανείς μια ευλογημένη ηρεμία. Όλες οι εγκόσμιες σκέψεις εξαφανίζονται σαν ατμός και το πνεύμα αισθάνεται απελευθερωμένο από το σώμα *(το νοικιασμένο του σπίτι)* και τραβιέται ασυγκράτητα προς τα πάνω από την Αόρατη Δύναμη του Διδασκάλου. Όταν αποσύρεται μ' αυτό τον τρόπο από τα επίπεδα των αισθήσεων, η ψυχή συγκεντρώνεται στην Έδρα της, το πνευματικό φως ανατέλλει και πνευματικές εμπειρίες, όπως το ουράνιο στερέωμα, η σελήνη και ο ήλιος, αποκαλύπτονται η μια μετά την άλλη.

Συναντά κανείς συχνές αναφορές γι' αυτές τις εμπειρίες σε όλες τις Γραφές και στις αρχαίες και στις σύγχρονες, όπως είναι οι Βέδες, οι Ουνιπασάδες, το Ιερό Κοράνιο, το Γκουρμπάνι, το Ευαγγέλιο κλπ. Οι Προφήτες Μωάμεθ και Μωυσής μιλούν για τα διάφορα Εσωτερικά φώτα, ενώ στο Ευαγγέλιο υπάρχουν συχνές αναφορές στη βροντή, την αστραπή και την «καιόμενη βάτο» που αποτελούσαν την τρομερή φωνή και όψη του Θεού με την οποία μιλούσε στους προφήτες.

Καθώς το πνεύμα διασχίζει τα αρχικά στάδια και προχωρήσει στο Αστρικό επίπεδο, η Φωτεινή μορφή του Διδασκάλου εμφανίζεται, παραλαμβάνει την ψυχή και την οδηγεί στο Εσωτερικό πνευματικό ταξίδι από Επίπεδο σε Επίπεδο. Με την εμφάνιση του Διδασκάλου το έργο του Σιμράν συμπληρώνεται και η νεοφώτιστη ψυχή βρίσκεται με ασφάλεια εξ ολοκλήρου στα χέρια της Διδασκάλου Ψυχής. Ο Διδάσκαλος Αρζάν, ο πέμπτος Διδάσκαλος των Σικχ, έχει δώσει μια λεπτομερή περιγραφή των αποτελεσμάτων που μπορεί να έχει ένας άνθρωπος ασκώντας το Σιμράν και αναφέρει όλες τις λέξεις που έχουν χρησιμοποιηθεί από τους Αγίους κατά το παρελθόν για Σιμράν. Υπάρχουν τόσα πολλά ονόματα της Μιας Πραγματικότητας, αλλά ο σκοπός και ο στόχος είναι πάντοτε ο ίδιος.

Πρέπει να αρχίσουμε να συγκεντρωνόμαστε στο όνομα, για να έλθουμε σε επαφή με τον Ονομαζόμενο, καθώς, αν δεν αποκτήσετε επαφή με τον Ονομαζόμενο, δεν μπορείτε να αποκομίσετε το πλήρες όφελος από τις λέξεις που επαναλαμβάνετε. Για παράδειγμα λέτε water στα Αγγλικά, aqua στα λατινικά, pani και asb στα Ουρδικά και Περσικά, jal και nir στα Ινδικά, αλλά και μόνο με την επανάληψη αυτών των λέξεων η δίψα σας δεν μπορεί να ικανοποιηθεί. Μόνο πίνοντας το ειδικό υγρό που καθορίζεται με τόσα πολλά ονόματα, η δίψα σας θα ησυχάσει. Κάνοντας σιμράν του κόσμου και του περι-

βάλλοντος που μας εξουσιάζουν στην καθημερινότητά μας, «έχουμε γίνει» ο κόσμος και το περιβάλλον μας.

Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε την ίδια μέθοδο, για να εξαλείψουμε όλες τις εγκόσμιες σκέψεις από μέσα μας, με το να ενθυμούμαστε γλυκά τον Κύριο μ' όλες αυτές τις λέξεις του Σιμράν που έχουν χρησιμοποιήσει κατά καιρούς οι Άγιοι. Άρα υπάρχουν δυο τρόποι να κάνουμε Σιμράν: ο ένας είναι να αποσυρθούμε από το σώμα με την επανάληψη των φορτισμένων λέξεων που έχουν δοθεί από έναν αρμόδιο Διδάσκαλο και ο δεύτερος είναι να διώξουμε τον κόσμο και τις σκέψεις του από μέσα μας με τη συνεχή ανάμνηση του Κυρίου, με τους πολλούς τρόπους που προτείνονται και που έχουν περιγραφεί παραπάνω με λεπτομέρεια.

Σας έχω δώσει μια περίληψη του όλου θέματος σε σχέση με το Σιμράν. Δεν θα ήταν άτοπο να σας παραθέσω τα λόγια διαφόρων Αγίων πάνω στο θέμα αυτό. Ο Άγιος Καμπίρ έλεγε: *«Το Όνομα του Θεού δίνει ανακούφιση και θεραπεύει όλες τις ασθένειες. Ακόμα η ανάμνηση του ονόματος του Θεού τελικά οδηγεί σ' Αυτόν. Ανάμεσα σ' αυτούς που αγαπούν, ανάμεσα στους πλούσιους και στους φτωχούς, μεγάλος είναι όποιος προσεύχεται, κι ακόμη μεγαλύτερος όποιος το κάνει χωρίς κίνητρο».* Τα χρήματα και η δύναμη δεν κάνουν τον άνθρωπο. Η φτώχεια και τα πλούτη είναι το ίδιο παροδικά. Ένας που κάνει Σιμράν στέκεται πολύ ψηλότερα απ' όλη την ανθρωπότητα. Αυτός είναι πολύ πιο ευλογημένος από τους υπόλοιπους. Οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν επιθυμία για εγκόσμια πράγματα. Μερικοί επιθυμούν να κάνουν παιδιά, άλλοι διψούν για πλούτο κι άλλοι για όνομα και φήμη. Ο καλός Πατέρας βεβαίως ανταποκρίνεται στις προσευχές όλων. Αλλά αντίθετα ένας άνθρωπος που ξέρει τη δύναμη του Σιμράν δεν ζητά τίποτα. Αυτός ζητά τον Θεό για τον Θεό και γι' αυτό είναι το αποκορύφωμα της δόξας γι' Αυτόν.

Κάποτε ο Άκμπαρ, ο μεγάλος Μογγόλος Αυτοκράτορας, καθώς ίππευε σε ένα δάσος, χάθηκε και δίψασε. Ζήτησε νερό από έναν αγρότη που στεκόταν κοντά σ' ένα κοντινό δέντρο και εκείνος του πρόσφερε νερό και τροφή αγνοώντας ποιος ήταν. Ο βασιλιάς ευχαριστήθηκε με τη φιλοξενία του αγρότη και του αποκάλυψε ποιος ήταν. Στη συνέχεια, τον προσκάλεσε να πάει να τον βρει αν τύχαινε να χρειαστεί οτιδήποτε. Μετά από κάποιο διάστημα ο αγρότης είχε μια ευκαιρία να επισκεφτεί την πρωτεύουσα. Πήγε να δει το βασιλιά που τον είχε προσκαλέσει. Πηγαίνοντας στο παλάτι βρήκε το βασιλιά

απασχολημένο να προσεύχεται και στο τέλος της προσευχής του ζητούσε από τον Θεό να παρέχει ειρήνη και ευημερία στους υπηκόους του. Ακούγοντας αυτή την προσευχή, ο γεωργός ένοιωσε ταπεινωμένος, γιατί σκέφθηκε ότι είχε πάει να ζητιανέψει από ένα ζητιάνο και σκέφτηκε ότι και ο ίδιος θα μπορούσε να ζητήσει αυτά τα αγαθά κατευθείαν από το Μεγάλο Κύριο, που ακούει το ίδιο τις προσευχές των πλουσίων και των φτωχών.

Ο Διδάσκαλος Νάνακ έλεγε: *«Γιατί να ζητάμε εγκόσμια πράγματα από τον Θεό;»* Όλοι όσοι αγαπούν το σώμα και τις σωματικές σχέσεις ακολουθούν το δρόμο της καταστροφής, αλλά όποιος κάνει ανιδιοτελές Σιμράν είναι αληθινά μεγάλος. Εμείς κατά κανόνα προσευχόμαστε για την ικανοποίηση των επιθυμιών μας. Εφόσον ένας άνδρας ή μια γυναίκα είναι γεμάτοι απ’ αυτές, το ανθρώπινο σώμα από ναός του Θεού γίνεται ναός του Σατανά.

Αυτό που έλεγε ο Καμπίρ, ότι ο Θεός αγαπά αυτούς που δεν αγαπούν τον Θεό για κανένα άλλο λόγο παρά μόνο για την αγάπη Του, υπάρχει επίσης γραμμένο και στις Γραφές των Σικχ : *«Τι να ζητήσω; Δεν υπάρχει τίποτα διαρκές μέσα σε ολόκληρο τον κόσμο. Βλέπω όλο τον κόσμο να πεθαίνει».* Έλεγε ακόμα: *«Στον πόνο προσευχόμαστε στον Θεό, στη χαρά Τον ξεχνάμε, αν μπορούσαμε να προσευχόμαστε στη χαρά, τότε πόνος δεν θα ερχόταν».*

Εμείς θυμόμαστε τον Θεό, μόνο όταν πιεζόμαστε σκληρά από κάθε κατεύθυνση. Είναι η στέρηση και η θλίψη και όχι η αφθονία και η χαρά που μας στρέφουν προς τον Θεό. Αν κάποιος μπορούσε να μην ξεχνά τον Θεό στην ευημερία, η δυστυχία ποτέ δεν θα τον πλησίαζε. Οι δυσκολίες έρχονται μόνο σαν αποτέλεσμα αμαρτιών που διαπράττονται σε κατάσταση λησμονιάς για τον Θεό. Το Σιμράν είναι ένα τονωτικό για την ψυχή, που κάνει τη θέληση να δυναμώνει πιο πολύ κάθε μέρα και τα βάσανα και οι δοκιμασίες, όσο σκληρές κι αν είναι, δεν μπορούν να μας λυγίσουν τότε. Με γελαστό πρόσωπο τραβά κανείς μπροστά, μέσα από τις καταιγίδες της τύχης σώος και αβλαβής. Το Σιμράν είναι μια πανάκεια για όλες τις ασθένειες του κόσμου. Είναι ένα ισχυρό αντίδοτο και ακόμα είναι θαυματουργό στην απομάκρυνση της στεναχώριας, ακόμη και εκεί που όλες οι ανθρώπινες προσπάθειες αποτυγχάνουν. Ένας άνθρωπος που κάνει Σιμράν δεν έχει ποτέ στεναχώρια ή ανησυχία.

Το Σιμράν, για να είναι αποτελεσματικό, πρέπει να είναι συνεχές και ακατάπαυστο. Κάποτε ο Μωυσής, ο Προφήτης των Εβραίων, πί-

στεψε πως ήταν ο πιο αφοσιωμένος απ’ όλα τα πλάσματα του Θεού. Με διάθεση εγωιστική ρώτησε τον Θεό αν υπήρχε στον κόσμο κάποιος άλλος περισσότερο αφοσιωμένος απ’ αυτόν. Ο Μεγάλος Κύριος είπε στον Μωυσή πως ανάμεσα στους αφοσιωμένους του συμπεριλαμβανόταν πολλά πουλιά και ζώα παράλληλα με τα ανθρώπινα όντα. Δείχνοντας ένα μοναχικό πουλί μέσα στη ζούγκλα ο Θεός υπέδειξε στο Μωυσή να πάει να το συναντήσει, αν ήθελε να μάθει τα θαυμαστά βάθη της αφοσίωσής του. Καθώς ο Μωυσής δεν γνώριζε τη γλώσσα των πουλιών, ο Θεός του χάρισε την ικανότητα να μπορεί να συνομιλεί με τα πουλιά και τότε ο Μωυσής πλησίασε το πουλί και το ρώτησε πώς είναι η αφοσίωση. Το πουλί του απάντησε πως κελαϊδόντας ήταν συνεχώς απασχολημένο με το σιμράν, με την ενθύμηση του Θεού και γι’ αυτό θα του ήταν δύσκολο να διαθέσει έστω και λίγο χρόνο για μια άσκοπη συνομιλία με άλλον, εκτός από Εκείνον που το είχε φέρει στη ζωή. Στη συνέχεια, ο προφήτης ρώτησε το πουλί αν είχε κάποιο πρόβλημα στο οποίο θα μπορούσε να το βοηθήσει. Το πουλί απάντησε πως δεν είχε κανένα απολύτως πρόβλημα, αλλά αν ο Μωυσής επιθυμούσε να του κάνει κάποια διευκόλυνση, του ζήτησε να του φέρει πιο κοντά την πηγή του νερού που βρισκόταν σε κάποια απόσταση, καθώς το να πετάει στην πηγή, για να ικανοποιεί τη δίψα του, παρεμπόδιζε το Σιμράν του. Αυτό το επεισόδιο ταπείνωσε την υπερηφάνεια του Μωυσή.

Ο Διδάσκαλος Νάνακ έλεγε ακόμα με νόημα: *«Αν σε ξεχάσω Κύριε, ακόμα και για ένα κλάσμα του δευτερολέπτου, αυτό για μένα μετρά πιο πολύ από πενήντα χρόνια»*. Επίσης έλεγε: *«Μόνο αυτός που είναι σε συνεχή ενθύμηση του Θεού, είναι ζωντανός και όλοι οι υπόλοιποι είναι σαν πεθαμένοι»*. Το Σιμράν πρέπει να γίνεται πάση θυσία, καθώς η συνεχής ανάμνηση του Θεού δίνει ζωή στο μαθητή. Ο Διδάσκαλος Νάνακ έλεγε ακόμα: *«Αν Σε θυμάμαι, ζω. Όταν Σε ξεχάσω, αυτό σημαίνει θάνατος για μένα* Υπάρχουν πολλές τεχνικές για την ανάπτυξη της συγκέντρωσης. Μερικοί στέκονται όρθιοι για πολλές ώρες. Άλλοι κρατούν τα χέρια τους σηκωμένα ψηλά. Άλλοι ασχολούνται με ασκήσεις αναπνοής πραναγιάμα κι άλλοι κοιμούνται πάνω σε καρφιά ή κάθονται κάτω από τον καυτό ήλιο με τέσσερις φωτιές αναμμένες γύρω τους. Αυτό οι γιόγκι το ονομάζουν Πάντς Άνι Τσάπ, που σημαίνει “*πειθαρχία των πέντε πυρών*”. Όλες αυτές οι μεθοδοι είναι τεχνητές, ενώ το Σιμράν ή η ενθύμηση του Θεού είναι η μόνη φυσική μέθοδος και είναι η ευκολότερη που μπορεί να ακολουθήσει

κανείς και να την αναπτύξει. Μπορεί να ασκηθεί με την ίδια ευκολία από νέους και γέρους, μέσα στο σπίτι, ανάμεσα στους δικούς μας, καθώς επίσης και στο χώρο της δουλειάς μας.

Ο Καμπίρ έλεγε ακόμα ότι: *«Ξεχνούμε την προσευχή στη χαρά και προσευχόμαστε μόνο στον πόνο, αλλά οι προσευχές στον πόνο συχνά απόβαίνουν μάταιες»* και εξηγούσε: *«Επειδή θυμόμαστε τον Θεό μόνο, όταν έχουμε κάποιο πρόβλημα και ποτέ δεν νοιαζόμαστε γι' Αυτόν σε καταστάσεις ευδαιμονίας, ο Θεός συχνά δεν ακούει τις εγωιστικές μας προσευχές που προφέρονται από απόγνωση, όταν έχει κανείς κάποια σοβαρή αρρώστια, όταν βρίσκεται μπλεγμένος σε κάποια δικαστική υπόθεση, κτλ».*

Η προσευχή θα έπρεπε να είναι αδιάκοπη και να ξεχειλίζει, όπως το πάθος ενός ερωτευμένου που δεν ξεχνά την αγάπη του ούτε για ένα κλάσμα του δευτερολέπτου. Όταν ένας άνδρας ερωτευθεί μια γυναίκα, κουβαλά την εικόνα της μέσα στο νου του όλες τις ώρες, κοιμισμένος ή ξύπνιος, καθιστός ή όρθιος. Αν μπορούσε κανείς να κουβαλά μαζί του την αγάπη του για τον Θεό με αυτό τον τρόπο, αυτό πραγματικά θα ήταν υπέροχο.

Ο Καμπίρ δίνει ένα παράδειγμα για τον τρόπο που θα πρέπει να γίνεται το Σιμράν και λέει: *«Δώσε την προσοχή σας στην προσευχή, όπως τα κορίτσια στα χωριά που περπατούν μιλώντας, αλλά έχοντας συγχρόνως την προσοχή τους πάντα καρφωμένη στις στάμνες που κουβαλούν πάνω στα κεφάλια τους».* Η καθημερινή ρουτίνα της ζωής δεν παρεμποδίζει το Σιμράν. Τα κορίτσια στα χωριά καθώς κουβαλούν το νερό με τις στάμνες πάνω στα κεφάλια τους κι ενώ περπατούν, κάνουν αστεία και μιλούν μεταξύ τους, αλλά οι στάμνες μένουν σταθερά πάνω στα κεφάλια τους, καθώς η προσοχή τους παραμένει πάντα σταθερά καρφωμένη σ' αυτά. Παρόμοια δεν χρειάζεται να ξεχνά κανείς το Σιμράν ούτε μέσα στο άγχος της ζωής και των εγκοσμίων υποχρεώσεων. Ακόμα έλεγε ο Καμπίρ: *«Δώστε την προσοχή σας στην προσευχή, όπως οι αγελάδες έχουν την προσοχή τους στα μοσχάρια τους, που ενώ βόσκουν στο λιβάδι, ποτέ δεν παύουν να έχουν την έννοια τους».*

Όταν ένας βοσκός παίρνει τις αγελάδες για βοσκή, αυτές δεν ξεχνούν τα μικρά τους που μένουν στο στάβλο. Όλη την ώρα που είναι απασχολημένες στη βοσκή, η προσοχή τους παραμένει καρφωμένη στα μοσχάρια τους. Μ' αυτό τον τρόπο, ενώ είμαστε απασχολημένοι σε εγκόσμιες επιδιώξεις, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε το σκοπό μας και

το σκοπό της ζωής, δηλαδή την Αυτογνωσία. Ο Καμπίρ δίνει ακόμη ένα παράδειγμα, για να εξηγήσει πιο απλά το γεγονός ότι πρέπει να διατηρούμε την ενθύμηση του Θεού: *«Να συγκεντρωνόσαστε στις προσευχές, όπως οι φιλάργυροι στον πλούτο. Έχουν το νου προσηλωμένο πάντα πάνω στο θησαυρό».* Ένας φτωχός μαζεύει τα λεφτά του ζητιανεύοντας κέρματα και συνεχίζει να τα μετρά όλη μέρα και όλη νύχτα. Ανεξάρτητα από το αν κοιμάται ή είναι ξύπνιος, όλη την ώρα ονειρεύεται το μικρό του θησαυρό. Το ίδιο κι εμείς θα έπρεπε, όπως ο φτωχός, να κρατάμε λογαριασμό του Σιμράν που κάνουμε και να προσπαθούμε να συγκεντρώνουμε λίγο – λίγο τον πλούτο του Νααμ, χωρίς να το ξεχνάμε ούτε στιγμή.

Ο Καμπίρ έχει δώσει πάρα πολλά παραδείγματα, για να μπορέσουμε να καταλάβουμε την αληθινή αξία του πραγματικού Σιμράν που δίνει καρπούς. Κάποτε άλλοτε έλεγε: *«Ν' αγαπάς την προσευχή, όπως το ελάφι αγαπά τον ήχο της τρομπέτας που διακινδυνεύει την ελευθερία και τη ζωή του για χάρη της γλυκιάς μουσικής».* Το πάντα φοβισμένο ελάφι παγιδεύεται από τους κυνηγούς με τον ήχο της τρομπέτας. Αγαπά τόσο πολύ τον ήχο που έλκεται ακατανίκητα προς αυτόν και ανυποψίαστο ακουμπάει με το κεφάλι του το μουσικό αυτό όργανο και παγιδεύεται. Με τον ίδιο τρόπο και ο πάντα ανήσυχος νους, όταν ακούσει μια φορά το Εσωτερικό Ηχητικό Ρεύμα, γοητεύεται, ηρεμεί και ακινητοποιείται. Τότε η ψυχή απελευθερώνεται από τα νύχια και τις δαγκάνες του νου και γίνεται ικανή να πετάξει εύκολα σε υψηλότερες περιοχές.

Ο μεγάλος Διδάσκαλος έδινε ακόμα μερικά παράδειγμα και έλεγε: *«Να αγαπάς την προσευχή, όπως η πεταλούδα του σκώρου αγαπά το φως και καίγεται στη φλόγα του, χωρίς να απομακρύνεται».* Το φως είναι η ίδια η ζωή της πεταλούδας. Το αγαπά με τόσο πάθος, που δεν διστάζει να πεθάνει από τη φωτιά παρά να την αποφύγει. *«Να αγαπάς το Σιμράν, όπως την ίδια την αναπνοή της ζωής σου, άσχετα αν είσαι φτωχός ή πλούσιος, υγιής ή άρρωστος, ξύπνιος ή κοιμισμένος και, όπως η νυχτοπεταλούδα, να είσαι πάντα έτοιμος να θυσιάσεις τον ίδιο σου τον εαυτό από αφοσίωση στο ιδανικό σου».*

«Χάστε τον εαυτό σας μέσα στη γλυκιά ενθύμηση, όπως το έντομο μπιράνγκι χάνει τον εαυτό του, για να ξαναγεννηθεί σαν μπιράνγκι». Το «μπιράνγκι» είναι ένα έντομο που λέει η παράδοση ότι, αφού σκοτώσει ένα άλλο έντομο που λέγεται «κιτ», το ξαναζωντανεύει δίνοντας του την πανίσχυρη προσοχή του. Το «κιτ» πάλι, όταν επανέλθει

στη ζωή δεν είναι πια «κιτ», αλλά γίνεται ένα νέο έντομο, όπως το μπιράνγκι, μουσκεμένο από τον παλμό ζωής του τελευταίου. Κατά τον ίδιο τρόπο, λέει ο Καμπίρ ότι: *«Όταν κάποιος κάνει Σιμράν, μπολιάζεται σταθερά απ' αυτό και όταν θα έχει μια νέα γέννηση και μια νέα ζωή, αυτή θα είναι διαφορετική από την παλιά ζωή των αισθήσεων, που ζούσε ως τότε».*

Αυτή η δεύτερη γέννηση του «κιτ» είναι αυτή για την οποία μιλούν οι Άγιοι. Ο Χριστός λέει: *«Αν δεν χάσετε αυτή σας τη ζωή, δεν μπορείτε να έχετε ζωή αιώνια».* Και ακόμα: *«Εκτός κι αν κάποιος βαπτιστεί εκτός από νερό (πρώτη γέννηση) και από Πνεύμα (δεύτερη γέννηση), δεν μπορεί να εισέλθει στο Βασίλειο του Θεού. Η πρώτη γέννηση είναι από σπόρο φθαρτό, η δεύτερη θα είναι από σπόρο άφθαρτο».* Αυτή μπορεί να ονομαστεί σαν *«η εν Χριστώ γέννηση»* και όταν αυτή συμβεί πραγματικά, τότε κανείς μπορεί να πει όπως ο Άγιος Παύλος: «*Δεν είμαι εγώ που μιλώ, αλλά ο Χριστός μέσα μου».*

Ο Χαζράτ Μπαζιάτ Μπουστάνι, ένας άνθρωπος εξαιρετικά ευσεβής και αφοσιωμένος, κάποτε έψαξε τον εαυτό του και δεν έβρισκε τίποτα άλλο από τον Θεό. Σε κατάσταση Θείας μέθης αναφώνησε: *«Είμαι Θεός».* Οι μαθητές του ασυνήθιστοι στο να ακούν τέτοιες προφανώς ιερόσυλες φράσεις αναρωτήθηκαν τι είχε συμβεί στον Πιρ *(Διδάσκαλο)* τους. Μετά από λίγη ώρα, όταν ο Διδάσκαλος είχε επανέλθει από την υπερσυνειδητή στην συνειδητή κατάσταση, τον ρώτησαν γιατί είχε αναφωνήσει πως *«ήταν Θεός»*, λόγια δηλαδή που ήταν αντίθετα με τις διδασκαλίες του, αφού ο Θεός είναι ανεκδήλωτος και απροσδιόριστος. Ο Χαζράτ τους απάντησε πως η φράση *«Είμαι Θεός»* δεν είχε προφερθεί από αυτόν τον ίδιο αλλά από κάποιον άλλον, γιατί σκέφθηκε ότι σύμφωνα με το Νόμο του Κορανίου θα μπορούσε να καταδικαστεί σαν αιρετικός έχοντας προφέρει τέτοια, φαινομενικά, βλάσφημα λόγια. Μετά από λίγη ώρα, ο Χαζράτ καταλήφθηκε πάλι από ένα παροξυσμό Θείας Μέθης και άρχισε πάλι να αναφωνεί: «Είμαι Θεός». Αυτή τη φορά μερικοί από τους μαθητές του κινήθηκαν εναντίον του Διδασκάλου με ξύλα, λόγχες και ξίφη. Στο βιβλίο «Μασβανί» του Μαουλάνα Ρούμι αναφέρεται πως όποιος μαθητής έδινε ένα κτύπημα στο κεφάλι, τα χέρια ή τα πόδια του Διδασκάλου, κοβόταν τα δικά του. Ενώ ο Διδάσκαλος μεθυσμένος από Θεότητα εξακολουθούσε να ψάλλει: «Είμαι Θεός», με ένα χαμόγελο στο πρόσωπο, τους πληροφόρησε ότι κάποιος που βυθίζει τη μικρή του οντότητα *(ψυχή)* μέσα στη μεγαλύτερη οντότητα *(Υπερψυχή),* γίνε-

ται ένα με τον Θεό και κανείς δεν μπορεί να χτυπήσει ή να βλάψει τον Θεό.

Κατά παρόμοιο τρόπο αναφέρεται σε ένα ιερό βιβλίο των Ινδουιστών, πως ο Τούλσι Σαχίμπ από την Χάθρα που ήταν ένας Τέλειος Διδάσκαλος, είπε κάποτε: *«Ενώ οι άνθρωποι βλέπουν το φυσικό μου ένδυμα (το σώμα), εγώ στην πραγματικότητα ζω έξω απ' αυτό».* Ο Διδάσκαλος Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν ήταν κάποτε σε μια περιοδεία στην πόλη στο Παντζάμπ, εκκλησιαστικοί παράγοντες εμφανίστηκαν μπροστά του θέλοντας να δημιουργήσουν επεισόδια. Ο Διδάσκαλος που βρισκόταν σε μια κατάσταση Θείας μέθης, τους κοίταξε στα μάτια και τους είπε: *«Κοιτάξτε με, ποιος είμαι»* Και τότε, όλοι ησύχασαν και έφυγαν αμίλητοι. Αυτή είναι μία γενική εμπειρία γι' αυτούς που είναι σε κατάσταση Θείας μέθης. Τέτοια περιστατικά δείχνουν το αληθινό νόημα του Σιμράν.

Ο Άγιος Καμπίρ έλεγε συχνά στις ομιλίες του: *«Αγάπα την προσευχή, όπως τα ψάρια αγαπούν το νερό και πεθαίνουν, όταν αποχωριστούν το στοιχείο τους».* Το νερό είναι το ζωτικό στοιχείο των ψαριών, χωρίς το οποίο αυτά δεν μπορούν να ζήσουν. Κατά τον ίδιο τρόπο το Σιμράν (*το Ηχητικό Ρεύμα*) είναι το ζωτικό στοιχείο μέσα στο οποίο ζούμε και κινούμαστε και έχουμε την ύπαρξή μας. Αν με την πρακτική εξάσκηση δεν αντιληφθούμε αυτή τη στοιχειώδη αλήθεια, δεν μπορούμε να έχουμε ειρήνη. Ας προσευχόμαστε λοιπόν με όλη μας την καρδιά στη σιγή της ψυχής, κλείνοντας έξω τον εξωτερικό κόσμο, για να μας αποκαλυφθεί η εσωτερική Αλήθεια.

Το Σιμράν πρέπει να γίνεται με τη γλώσσα της σκέψης και όχι με λόγια του στόματος, καθώς είναι εξ ολοκλήρου μια εσωτερική νοητική διαδικασία, που πρέπει να ασκείται μόνον, αφού οι έξοδοι των αισθήσεων έχουν κλειστεί. Ο θησαυρός του Σιμράν πρέπει να μένει κρυφός από τους ανθρώπους του κόσμου. Αυτός είναι ο πολυτιμότερος πλούτος, που την αξία του οι άνθρωποι του κόσμου δεν μπορούν να αντιληφθούν. Η πραγματικότητα ανατέλλει μόνον, όταν τραβάτε την κουρτίνα πίσω από τα μάτια. Ο Χριστός έλεγε σχετικά: *«Αιτείται και δοθήσετε υμίν. Κρούετε και ανοιγήσετε».*

Αναφερόμενος στις εξωτερικές διαδικασίες που συνηθίζουμε να κάνουμε μαζί με το Σιμράν ο Καμπίρ λέει: *«Μετρώντας τις χάντρες του κομπολογιού μας, νοιώθουμε ευχαρίστηση, χωρίς όμως να κερδίζουμε τίποτα, αλλά, αν μπορούσαμε να κάνουμε χάντρα το νου μας, ένα Εσωτερικό φως θα ανέτελε ξανά».* Το μέτρημα στις χάντρες του

κομπολογιού δίνει απλώς μια νοητική ικανοποίηση, αλλά δεν οδηγεί πουθενά. Αν μπορούσατε να κινήσετε τις χάντρες του νου, θα βλέπατε το Φως του Θεού Εσωτερικά. Ο Καμπίρ Σαχίμπ λέει πως δεν χρειάζονται κομπολόγια με χάντρες, γιατί ενώ τα χέρια είναι απασχολημένα με το μέτρημα, ο νους προσηλώνεται στις χάντρες εξωτερικά και δεν μπορεί να αποσυρθεί Εσωτερικά και χωρίς απόσυρση του νου δεν υπάρχει απολύτως κανένα όφελος. Αντίθετα, όταν ο νους απορροφηθεί μια φορά στο Σιμράν *(νοητική συγκέντρωση)*, η σιδερένια κουρτίνα θα ανοίξει διάπλατα σαν να προφέρουμε τις μαγικές λέξεις: *«Άνοιξε σουσάμι».*

Λέει επίσης ότι: *«Αιώνες έχουν περάσει μετρώντας χάντρες κι όμως ο νους σας δεν άλλαξε, γι' αυτό πετάξετε τις ξύλινες χάντρες και πιάστε τις νοητικές. Ξοδεύουμε ολόκληρη τη ζωή μας με την άσκηση έργων εξωτερικής αξίας, αλλά η ψυχή δεν βρίσκει την είσοδο. Η Εσωτερική κουρτίνα δεν υποχωρεί και η ψυχή παραμένει απ' έξω. Θα πρέπει επομένως να γυρίσουμε τη χάντρα του νου κι αυτό θα δράσει σαν διακόπτης επιτρέποντας την είσοδο της ψυχής στα πνευματικά βασίλεια Εσωτερικά».* Οι Θείες συμφωνικές μελωδίες ρέουν διαρκώς. Θείες στη γέννησή τους μπορούν και καθυποτάσσουν τον νου.

Με τη συγκέντρωση ένα μούδιασμα απλώνεται σταδιακά στα χέρια και στα πόδια κι από κει στο υπόλοιπο σώμα, μέχρις ότου το αισθητηριακό ρεύμα να εστιαστεί στο κέντρο της ψυχής, πίσω από τα δυο φρύδια. Η συγκεντρωμένη ενέργεια τότε αναπηδά μέσα από την κουρτίνα πίσω από τα μάτια, που σκίζεται στη μέση, ανοίγοντας ένα λαμπερό ορίζοντα μπροστά μας. Ο Εσωτερικός ήλιος και η Εσωτερική σελήνη εμφανίζονται διαδοχικά, ενώ αρχίζουν να ακούγονται διάφορες μελωδίες. Όταν ο νεοφώτιστος φτάσει αυτό το στάδιο, δεν έχει να κάνει τίποτα άλλο, παρά να απορροφηθεί μέσα σ' αυτές τις μελωδίες. Ο Καμπίρ προχωρεί ακόμη λέγοντας ότι : *«Το αληθινό κομπολόι βρίσκεται μέσα στο νου, τα υπόλοιπα είναι όλα υποκρισία και εγκόσμια επίδειξη.* Ακούστε*: «Το κομπολόι στον Περσικό τροχό τραβάει μόνο νερό».*

Το σιμράν, για να είναι αποδοτικό, πρέπει να χαρακτηρίζεται από αγάπη, τρυφερότητα και αφοσίωση. Αν το κομπολόι μόνο μπορούσε να οδηγήσει στον Θεό, τότε το μεγάλο κομπολόι στον "*Περσικό τροχό"* θα μπορούσε να κάνει το ίδιο. Αλλά η καθημερινή μας εμπειρία δείχνει ότι αυτά αποτυγχάνουν να καταφέρουν κάτι τέτοιο. *(Στα αρτεσιανά πηγάδια με τον Περσικό τροχό, τα σχοινιά πάνω στα οποία είναι δεμένοι*

οι κουβάδες παρομοιάζονται με κομπολόγια. Όμως αυτά φέρνουν μόνο νερό και τίποτα άλλο).

Παρόμοια και οι Κινέζοι έχουν επινοήσει κάτι που ονομάζεται “Τροχός της Προσευχής”. Όταν αυτός ο τροχός τεθεί σε κίνηση μια φορά, κάνει περίπου χίλιες στροφές. Αντιγράφουν ένα μάντρα ή ένα ιερό ύμνο σ’ ένα κομμάτι χαρτί και αφού το βάλουν στον τροχό, τον θέτουν σε κίνηση και αισθάνονται την ικανοποίηση πως έχουν επαναλάβει το ιερό όνομα χίλιες φορές. Αλλά βέβαια χωρίς όφελος. Το Σιμράν που γίνεται με τον τρόπο του παπαγάλου, επαναλαμβάνοντας ένα μάντρα χίλιες φορές, δεν μπορεί να αποδώσει καρπούς.

Στους ορθόδοξους Ινδουιστές υπάρχει μια άσκηση να γράφεται σε χαρτί, η λέξη «Ραμ- Ραμ», που σημαίνει Θεός, χιλιάδες φορές κάθε μέρα. Μετά από κάποιο διάστημα κόβουν με ψαλίδι κάθε λέξη «Ραμ» και τη βάζουν μέσα σ’ ένα βόλο από αλεύρι και τους βόλους αυτούς ρίχνουν στα νερά κάποιου ποταμού και πιστεύουν ότι θα αποκομίσουν κάποιο θρησκευτικό όφελος. Αυτό παρέχει μόνο κάποια ενθύμηση του Ραμ. Αν κάποιος τους έλεγε πως ο πραγματικός Ραμ είναι μέσα τους, δε θα το πίστευαν. Έτσι ούτε τον Ραμ βρίσκουν ούτε κερδίζουν κάτι ουσιαστικό.

Κατά παρόμοιο τρόπο, οι Πούρμπιας, που ακολουθούν μια θρησκευτική αίρεση, αποδίδουν μεγάλη σπουδαιότητα σε εξωτερικά τελετουργικά και προσπαθούν να τα εκτελούν με θρησκευτική πίστη και ακρίβεια. Συνηθίζουν νωρίς το πρωί να κάνουν μπάνιο στα νερά ενός ποταμού, σαν πράξη θρησκευτικής προσήλωσης. Κάποτε μερικοί Πούρμπιας πήγαν στην Καμπούλ στο Αφγανιστάν, όπου ο καιρός είναι συνήθως πολύ κρύος. Εδώ ένας απ’ αυτούς πήγε για μπάνιο στον ποταμό Καμπούλ, αλλά βρίσκοντας το νερό παγωμένο δίστασε να βουτήξει. Σκέφτηκε ένα έξυπνο τέχνασμα να γλιτώσει τη δοκιμασία και συγχρόνως να ικανοποιήσει τις τύψεις του. Σήκωσε ένα βότσαλο και το πέταξε στο ποτάμι λέγοντας: *«Ω βότσαλο, το λουτρό σου θα είναι και δικό μου».* Αφού είπε αυτά τα λόγια, έφυγε και στο δρόμο συνάντησε έναν άλλον Πούρμπια που πήγαινε στο ποτάμι για το πρωινό λουτρό του. Ο τελευταίος τον ρώτησε αν είχε κολυμπήσει μ’ αυτή την παγωνιά. Ο πρώτος τον πληροφόρησε για την αντικατάσταση που έκανε στο λουτρό με το βότσαλο και τότε ο άλλος τον αγκάλιασε λέγοντας: *«Το λουτρό σου είναι και δικό μου λουτρό επίσης».* Έτσι, ο τυφλός οδηγεί τον τυφλό, για να πέσουν και οι δυο στο χαντάκι εκτελώντας πράξεις στα τυφλά.

Ο Καμπίρ Σαχίμπ αναφερόμενος στο κομπολόι λέει: *«Πάνω στο ξύλινο κομπολόι έχεις ξοδέψει πολύ χρόνο. Τώρα πιάσε το κομπολόι του νου, που δεν έχει κόμπο στην άκρη». Το μέτρημα του κομπολογιού με τις ξύλινες χάντρες είναι μια επίπονη δουλειά, αλλά το αδιάκοπο κομπολόι του νου, με τις αναπνοές σαν χάντρες είναι ένα φυσικό φαινόμενο. Αυτό συνεχίζεται ατέλειωτα χωρίς καμιά προσπάθεια».* Στο κομπολόι υπάρχει ένας κόμπος στο πάνω μέρος. Όταν συμπληρωθεί ένας γύρος πρέπει να αντιστραφεί, για να μην εξουδετερωθεί το αποτέλεσμα, καθώς οι χάντρες πρέπει να πηγαίνουν μόνο προς μια κατεύθυνση. Γι' αυτό ο Καμπίρ συμβουλεύει ότι πρέπει να ασχολούμαστε με το φυσικό κομπολόι της αναπνοής που είναι σε ατέλειωτη συνέχεια και δεν έχει κόμπους ούτε καμιά ανάγκη για αναποδογύρισμα.

Παρακάτω λέει: *«Μετά από συνεχείς και άκαρπες περιστροφές το κομπολόι φώναξε θυμωμένο "τι με γυρνάς γύρω-γύρω;" Γύρνα το κομπολόι του νου, αν θέλεις ένα Διδάσκαλο οδηγό. Μετρώντας τις χάντρες και τους γύρους με τα δάχτυλα είναι κούφιες πράξεις χωρίς αξία, καθώς εκτελούνται με το νου περιπλανώμενο. Πώς μπορεί να βρεθεί ο Θεός μ' ένα αναίσθητο νου;» «Όταν κάνεις λουτρά ή ασκήσεις κάθαρσης, όπως το μέτρημα του κομπολογιού, ο νους σου δεν παραμένει ακίνητος, άρα ποιο είναι το όφελος για όλα αυτά τελικά; Ενώ μετράς τις χάντρες και τον αριθμό των περιστροφών με τα δάχτυλα, ο νους σαν αχαλίνωτο άλογο περιφέρεται. Όλες αυτές οι πράξεις είναι επομένως χωρίς όφελος».*

Μπορείτε να συναντήσετε τον Θεό μόνο μέσω ενός ζωντανού Διδασκάλου, όταν σύμφωνα με τις οδηγίες του μάθετε να χαλιναγωγείτε το νου και να τον κατευθύνετε Εσωτερικά και προς τα πάνω, σε αντίθετη κατεύθυνση από το συνηθισμένο τρόπο να βλέπουμε τα πράγματα προς τα έξω και κάτω. Η πρακτική της συγκέντρωσης και η εστίαση του νου μπορούν να επιτευχθούν μόνο με το Σιμράν, όπως έχει οριστεί από μια Διδάσκαλο Ψυχή κι όχι από κανέναν άλλο. Ο Καμπίρ τονίζει γι' αυτό το θέμα: *«Μάταιο είναι το κομπολόι που δε χαλαρώνει τον κόμπο του νου. Ένας αληθινός ουρανός βρίσκεται μόνο στα πόδια του Διδασκάλου. Δεν χρειάζονται εξωτερικές επιδείξεις, όλα πρέπει να γίνονται Εσωτερικά. Γιατί να χασομεράτε με τον εξωτερικό κόσμο; Εγώ είμαι τώρα απασχολημένος με τον Κύριο μου Εσωτερικά».*

Το Σιμράν, όπως ειπώθηκε παραπάνω, είναι μια εξ ολοκλήρου νο-

ητική ή Εσωτερική διαδικασία και γι' αυτό ούτε το κομπολόι ούτε οποιοδήποτε άλλο βοήθημα δεν μπορεί να προσφέρει οποιαδήποτε θετική βοήθεια. Με τη συγκέντρωση στα ευλογημένα πόδια του Διδασκάλου, με απεριόριστη πίστη στις οδηγίες Του και με την εφαρμογή τους στην πράξη, μπορούμε να φτάσουμε ένα στάδιο τέλειας μακαριότητας. Δεν υπάρχει άλλος σύντομος δρόμος παρά μόνο το Σιμράν, όπως έχει οριστεί από τον Διδάσκαλο. Η Βίβλος λέει επίσης: *«Να είστε οι εργάτες του Λόγου και όχι μόνο οι ακροατές του» και τότε θα εισέλθετε στη Νέα Ιερουσαλήμ»*.

Συμπέρασμα

Το Νάαμ ή Λόγος είναι μέσα μας. Πρέπει να έλθουμε σε επαφή μαζί του Εσωτερικά. Η τήρηση τυπικών, εξωτερικών τελετουργικών και η εκτέλεση των ονομαζόμενων αξιέπαινων πράξεων δεν μπορούν να προσφέρουν καμιά βοήθεια σ' αυτό το θέμα. Ενώ ο ανείπωτος θησαυρός της Θεότητας βρίσκεται κρυμμένος Εσωτερικά, εμείς τον ψάχνουμε εξωτερικά κι έτσι όλες μας οι προσπάθειες αποβαίνουν μάταιες.

Ο Έμερσον λέει σχετικά: «Το ανθρώπινο σώμα είναι ένας ναός του Θεού και γι' αυτό ο Θεός μπορεί να εκδηλωθεί μόνο Εσωτερικά». Η επαφή ανάμεσα σε ένα ατομικό πνεύμα, την ανθρώπινη ψυχή και την Υπερψυχή πραγματοποιείται μόνο από μια Διδάσκαλο Ψυχή μέσω του Ηχητικού Ρεύματος ή Λόγου. Ένας άλλος Άγιος ο Μπίκα λέει: *«Ω Μπίκα, δεν υπάρχει άνθρωπος φτωχός που να πεινά σ' αυτόν τον κόσμο. Ο καθένας έχει ολότελα δικό του ένα διαμάντι πολύτιμης αξίας, μέσα του. Όμως δεν ξέρει πώς να αποσυρθεί από το σώμα, να συγκεντρώσει το αισθητηριακό του ρεύμα και να υπερβεί τα κατώτερα Κέντρα μέσα στο σώμα. Γι' αυτό αισθανόμαστε φτωχοί και πεινασμένοι. Έχουμε το θησαυρό μέσα μας, αλλά δεν ξέρουμε πώς να βγούμε από το σώμα, για να τον ανακαλύψουμε».*

Το Σιμράν είναι η διαδικασία της γλυκιάς ενθύμησης του Λόγου Εσωτερικά, είναι το σκαλοπάτι για την επαφή μας με το Λόγο. Το πρώτο βήμα είναι να κάνει κανείς το Σιμράν, την επανάληψη των φορτισμένων λέξεων που δίνονται από έναν αρμόδιο Διδάσκαλο και το δεύτερο βήμα είναι όταν η ψυχή αποσύρεται στην Έδρα της μέσα στο σώμα, στο πίσω μέρος των δυο ματιών, και έρχεται σε επαφή με το Λόγο που ονομάζεται Νάαμ, Σάμπτ, Ναντ, Ακάσα-μπάνι, Σάσρα κλπ. Αυτός ο Λόγος έχει δυο φάσεις: η μια είναι το Φως και η άλλη

ο Ήχος που βιώνει η ψυχή, όταν έρχεται σ' επαφή μ' αυτή τη Δύναμη. Βλέπει το Φως του Θεού και ακούει τις γλυκές συμφωνίες των μαγευτικών μελωδιών του Ηχητικού Ρεύματος να ηχούν Εσωτερικά, δίνοντας μια γλυκύτητα θεία και ανείπωτη. Τόσο γλυκιά που δεν μπορούν λόγια να την μεταδώσουν.

Ο Μπάμπα Φαρίντ, ένας Μουσουλμάνος Άγιος, έλεγε: *«Ω Κύριε, υπάρχουν τόσα πολλά γλυκά πράγματα στον κόσμο όπως το μέλι, το βουβαλίσιο γάλα, η ζάχαρη, αλλά η γλυκύτητα που δίνει το Όνομά Σου, Κύριε, είναι πολύ γλυκύτερη απ' όλα αυτά»*. Αυτό όμως πρέπει να γίνει στην πράξη και να δοκιμαστεί από εμάς τους ίδιους. Δεν είναι θέμα ρουτίνας μόνο, ούτε απλής συζήτησης. Είναι κάτι που πρέπει να δοκιμαστεί με την επαφή Εσωτερικά. Αυτοί που έχουν δοκιμάσει το γλυκό ελιξίριο μιλούν γι' αυτό με λόγια ενθουσιώδη.

Κάποτε ο Διδάσκαλος Νάνακ συνάντησε τον Μπάμπαρ το μεγάλο Βασιλιά της Ινδίας που κάπνιζε χασίσι με τον ναργιλέ του. Όταν πρόσφερε το ναργιλέ του στον Διδάσκαλο Νάνακ, Εκείνος του είπε: *«Μπάμπαρ, αυτό το ναρκωτικό που παίρνεις εσύ χάνει την επίδρασή του, ενώ η μέθη που εγώ βιώνω συναντώντας το Λόγο του Θεού είναι αιώνια και αμείωτη»*. Αυτοί που έχουν βιώσει τη θεία μέθη έστω και για λίγο δεν μπορούν να την ξεχάσουν ποτέ. Όλες οι απολαύσεις του κόσμου και όλα τα άλλα πράγματα χάνουν το βάρος και την αξία τους μπροστά στα μάτια τους.

Η συνεχής ενθύμηση του Κυρίου αφυπνίζει πνευματικά αυτόν που την ασκεί. Ο Τένυσσον στα απομνημονεύματά του περιγράφει μία κατάσταση συνειδητής έκστασης που βίωσε και που ίσως έχει ενδιαφέρον να την ακούσει κανείς. Λέει: *«Ένα είδος συνειδητής έκστασης είχα συχνά κατά καιρούς από την παιδική μου ηλικία, όταν ήμουν μόνος. Αυτό κατά κανόνα μου συνέβαινε, όταν επαναλάμβανα το ίδιο μου το όνομα δυο τρεις φορές σιωπηρά, ώσπου ξαφνικά ξεπηδώντας σαν από την ένταση της ατομικής συνειδητότητας, η ατομικότητά μου φαινόταν να διαλύεται και να ξεθωριάζει σε απεριόριστη ύπαρξη, κι αυτή δεν ήταν μια συγκεχυμένη κατάσταση αλλά η πιο πεντακάθαρη από τις πεντακάθαρες, η πιο σίγουρη από τις σίγουρες, η πιο σοφή από τις σοφές, τελείως πέρα από λέξεις, όπου ο θάνατος ή η απώλεια της προσωπικότητας ήταν μια γελοία ουτοπία και, αν μπορεί να ειπωθεί, ήταν η μόνη αληθινή ζωή. Ντρέπομαι για την πενιχρή περιγραφή μου, αλλά είπα ότι η κατάσταση αυτή είναι τελείως πέρα από λέξεις»*.

Ο Τένυσσον είχε αυτή την αφύπνιση ενθυμούμενος το ίδιο το όνο-

μά του, δυο τρεις φορές, αρκετά ήρεμα. Αυτό ήταν σαν μια βουτιά μέσα στον ίδιο τον εαυτό του, την ψυχή του. Και εμείς, αν βυθιστούμε μέσα στην Πηγή μας, τον Θεό, με συνεχή ενθύμηση, χάνοντας τους εαυτούς μας μέσα στην ουσία Του, θα αποκτήσουμε μια συνειδητότητα γεμάτη μέθη και αφύπνιση. Μπορούμε λοιπόν να τα σκεφτούμε όλα αυτά και να πράξουμε τα δέοντα. Σας ευχαριστώ που με ακούσατε με υπομονή.

Πώς να αναπτύξουμε δεκτικότητα

Τρεις επιστολές του Διδασκάλου Σαντ Κιρπαλ Σινγκ σε μαθητές του σχετικά με την δεκτικότητα

Δυστυχώς, είναι πολύ λίγοι αυτοί που γνωρίζουν τη σημασία που έχει η τήρηση του ημερολογίου αυτοενδοσκόπησης. Έτσι, καθώς ο χρόνος περνά, οι καταχωρήσεις τους γίνονται σαν ρουτίνα και ο σκοπός που επιδιώκεται από την καταγραφή των αποτυχιών στο ημερολόγιο χάνεται. Μας ζητήθηκε να τηρούμε το ημερολόγιο για σφαλερές σκέψεις, λόγους και πράξεις. Πόσοι όμως από εμάς το κάνουν ειλικρινά; Η πλειοψηφία των ανθρώπων απλώς αντιδρά στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη σύμφωνα με τα ερεθίσματα της στιγμής, με άλλα λόγια ενστικτωδώς. Η αξία όμως της συμπλήρωσης του ημερολογίου είναι γιατί πρέπει να έχουμε επίγνωση της κάθε σκέψης που περνά από το μυαλό μας και ακόμα θα πρέπει να ζυγίζουμε τα λόγια μας, πριν μιλήσουμε, και να μη λέμε μάταιες κουβέντες, απλώς σαν αντιδράσεις στις καταστάσεις που αντιμετωπίζουμε. Αν μπορέσουμε να κάνουμε κάποια πρόοδο σε αυτό το θέμα, τότε δεν θα είμαστε μακριά από το να ελέγξουμε τον εαυτό μας. Αυτή στην ουσία είναι η εξάσκηση όσων ασχολούνται με τη Raja Yoga. Μόνο όταν έχουμε προοδεύσει αρκετά και διάγουμε μια ζωή, όπως μας ζητείται από τους Διδασκάλους *(και μέσα σε αυτά είναι και η τήρηση του ημερολογίου),* θα γίνουμε ικανοί να δρέψουμε τους καρπούς της Surat Shabd Yoga.

13 Ιουνίου 1969
Αγαπητοί μου,

Τα τελευταία δύο χρόνια, η αλληλογραφία μου με το εξωτερικό έχει σχεδόν διπλασιαστεί και ο χρόνος τον οποίο πρέπει να διαθέτω, για να διαβάζω τα γράμματα, έχει αυξηθεί σημαντικά. Την ίδια περίοδο, οι υποχρεώσεις μου, εδώ, στην Ινδία έχουν και αυτές σημαντικά αυξηθεί.

Ο περισσότερος από τον χρόνο που ξοδεύω, για να τακτοποιώ την ξένη αλληλογραφία, θα μπορούσε να εξοικονομηθεί, αν οι αντιπρόσωποι και οι Ομαδάρχες είχαν έναν πιο ενεργό ρόλο στο να επιμελούνται τις περιοχές και τα ατομικά Σάτσανγκ για τα οποία είναι υπεύθυνοι. Με το να δίνουν την πρέπουσα σημασία στις ευθύνες τους και με το να αποτελούν οι ίδιοι ένα καλό παράδειγμα, οι λόγοι που παρακινούν τους αγαπημένους να μου γράφουν αναρίθμητα γράμματα για θέματα ρουτίνας και που αφορούν τις τρέχουσες υποθέσεις του Σάτσανγκ, θα μπορούσαν να αποφευχθούν. Επίσης, η πλειοψηφία των βασικών ερωτημάτων που τίθενται από μη μυημένους που ενδιαφέρονται για τα διδάγματα του Διδασκάλου αλλά ακόμα και από τους μυημένους, θα ήταν δυνατόν και θα έπρεπε να απαντώνται από τους Ομαδάρχες, οι οποίοι μπορούν να απαντούν από το δικό τους επίπεδο ή να παραπέμπουν τους ερωτώντες στο ένα ή το άλλο βιβλίο που έχω γράψει. Έχω γράψει διάφορα βιβλία με θέματα που αφορούν όλα σχεδόν τα στάδια της πνευματικότητας και τα οποία περιέχουν τις απαντήσεις στις περισσότερες από τις ερωτήσεις που οι μη μυημένοι ή εκείνοι που ήδη έχουν μπει στο Μονοπάτι ίσως υποβάλλουν. Ωστόσο, έρχονται πολύ συχνά γράμματα με ερωτήσεις που θα μπορούσαν να απαντηθούν στον καθένα, αν μελετούσε τα βιβλία.

Έχει έρθει ώρα για όλους τους Ομαδάρχες και τους Εκπροσώπους να επανεκτιμήσουν τις αρμοδιότητές τους και να είναι έτοιμοι να αναλάβουν μεγαλύτερες ευθύνες από αυτές που είχαν επωμιστεί μέ-

χρι τώρα. Πρέπει να έχουν ουσιαστική γνώση των διδαγμάτων, ώστε να είναι σε θέση να απαντούν στις ερωτήσεις που μπορούν να τους υποβάλλουν σχετικά με το Μονοπάτι και επίσης να είναι έτοιμοι να απαντήσουν σε ερωτήσεις που αφορούν τις θρησκευτικές πίστεις και γενικά σε ό,τι αναφέρεται στη Βίβλο, που έχει σχέση με τα διδάγματα της Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα.

Αν ένας Ομαδάρχης πιστεύει ότι δε μπορεί να απαντήσει σε μια συγκεκριμένη ερώτηση ή να λύσει κάποιο συγκεκριμένο πρόβλημα, το θέμα μπορεί να αναφερθεί στους Εκπροσώπους για την επίλυσή του. Αν ένας Εκπρόσωπος πιστεύει ότι δεν μπορεί να το χειριστεί αποτελεσματικά, μόνο τότε θα πρέπει να απευθύνεστε σε μένα.

Θα ήθελα επίσης να πω λίγα λόγια για τα αναρίθμητα προσωπικά τους προβλήματα, που οι αγαπημένοι μου αναφέρουν, προκειμένου να βρεθεί μια λύση στις δυσκολίες τους. Ενώ είμαι ευτυχισμένος να δώσω τη σωστή καθοδήγηση, θα έπρεπε να επισημανθεί ότι εκείνοι που έχουν μυηθεί από εμένα, τους φροντίζει η ελεήμων Διδάσκουσα Δύναμη που εργάζεται πάνω από το κεφάλι τους. Ο Κύριος είναι πάντοτε με τα παιδιά Του και μπορεί να επιλύσει όλα τους τα προβλήματα, αν αυτά βρίσκονται σε κατάσταση δεκτικότητας. Έτσι με αυτή την προοπτική, μια αίτηση για τον Ήχο μαζί με μια ήρεμη θεώρηση των γεγονότων μπορούν να λειτουργήσουν εκπληκτικά, για να αναπτύξουμε δεκτικότητα στη Διδάσκαλο Δύναμη. Η δεκτικότητα είναι το κλειδί το οποίο μπορεί όχι μόνο να επιλύσει τις υλικές δυσκολίες, αλλά επίσης να ξεκλειδώσει το Βασίλειο των Ουρανών μέσα σας.

Τη στιγμή της Μύησης, ο Διδάσκαλος μεταδίδει το δικό Του ζωογόνο παλμό. Όταν τον θυμόμαστε, μας θυμάται και εκείνος με όλη του την καρδιά και την ψυχή. Ο Διδάσκαλος δεν είναι ένα ανθρώπινο σώμα. Είναι ο ενσαρκωμένος Λόγος, είναι η Δύναμη του Θεού μέσα σε αυτό το σώμα. Ο μαθητής, για να πάρει το μέγιστο όφελος από τη Διδάσκαλο Δύναμη, θα πρέπει να αναπτύξει δεκτικότητα. Αλλά είναι αδύνατον να αναπτύξετε δεκτικότητα, αν δεν ακολουθείτε σχολαστικά τις οδηγίες του Διδασκάλου. Όταν δώσετε όλη σας την προσοχή στον Διδάσκαλο, αυτό θα αποτελεί ένα σημάδι ότι μεγαλώνει η αγάπη σας για Εκείνον και όσο περισσότερο καλλιεργείτε την αγάπη σας για τον Διδάσκαλο, τόσο μεγαλύτερη δεκτικότητα θα αναπτύξετε.

Με αυτή την ευκαιρία, θα ήθελα να σας διευκρινίσω κάποιες παρεξηγήσεις που μπορεί να δημιουργηθούν και που έχουν σχέση με τη Μύηση. Μερική εμπειρία του Φωτός και του Ήχου δίνεται πάντοτε,

είτε μικρή είτε μεγαλύτερη και αυτό εξαρτάται από το υπόβαθρο του ατόμου που μυείται. Μερικές, όμως, φορές συμβαίνει ο μυούμενος να βρίσκεται σε ένταση εκείνη τη στιγμή, με αποτέλεσμα να μειώνεται η δεκτικότητά του στην ελεήμονα Διδάσκαλο Δύναμη που δουλεύει για εμάς. Τα καλύτερα αποτελέσματα επιτυγχάνονται, όταν το άτομο που μυείται είναι ήρεμο, ξεκούραστο και χαλαρό και σημειώστε ότι έχει πολύ μεγάλη σημασία η αρχική εμπειρία που βιώνει κανείς τη στιγμή της ιερής Μύησης. Είναι ένα πρώτο σημάδι της Χάρης του Θεού που εκδηλώνεται στην ψυχή, όταν κανείς παίρνει Μύηση από έναν Ζωντανό Διδάσκαλο. Οι άνθρωποι που συνδέονται με τον Λόγο ή αλλιώς με τη Δύναμη του Νάαμ είναι οι πιο τυχεροί, αλλά είναι μόνο μέσω της Χάρης του Θεού που κάποιος μυείται. Από την άλλη μεριά, η πιο σπουδαία υπηρεσία που ένας μαθητής μπορεί να προσφέρει στο Διδάσκαλό του είναι να γίνει ένα κατάλληλο δοχείο, έτσι ώστε να δεχτεί τη Δύναμη του Νάαμ, με την οποία με τη μύησή του έχει συνδεθεί. Όμως όλα αυτά χρειάζονται χρόνο.

Το Πνευματικό Μονοπάτι είναι ένας δύσκολος δρόμος και απαιτείται αυστηρή αυτοπειθαρχία. Πρέπει πάντα να είμαστε σε εγρήγορση ενάντια σε οτιδήποτε μας σπρώχνει μακριά από το Μονοπάτι. Πρέπει να τηρούμε τις εντολές του Διδασκάλου κατά γράμμα και να αφιερώνουμε τον απαραίτητο χρόνο στο διαλογισμό. Πρέπει να μάθουμε να ξεπερνάμε την αγάπη για τον εαυτό μας, που είναι φωτιά που μας αναλώνει και μας καταστρέφει και να μάθουμε να καλλιεργούμε την αγάπη για τον Θεό, που είναι μια φωτιά που καθαρίζει και εξαγνίζει.

Μύηση σημαίνει ότι κάποιος γίνεται δεκτός από τον Διδάσκαλο, για να εισέλθει στο «Κολέγιο» της Πνευματικότητας, στο οποίο όμως δεν υφίσταται η έννοια της αποφοίτησης. Για να σας δώσω ένα καθημερινό παράδειγμα, όταν ένας μαθητής γίνεται δεκτός από ένα πανεπιστήμιο, για να ακολουθήσει μια επιστήμη, είναι πολύ χαρούμενος απλώς και μόνο για την αποδοχή αυτή. Όμως δεν πηγαίνει στον Πρύτανη να απαιτήσει να πάρει το δίπλωμά του. Γνωρίζει ότι πρέπει να δουλέψει σκληρά μελετώντας και μετά να περάσει τις ενδιάμεσες και τις τελικές εξετάσεις, πριν ονομαστεί απόφοιτος και του δοθεί το δίπλωμα. Αν δεν επιδοθεί με ζήλο στη μελέτη, δεν θα πρέπει να εκπλαγεί, αν αποτύχει στο σκοπό του. Αφού περάσει τις τελικές εξετάσεις, ο σπουδαστής βραβεύεται με ένα βαθμό στο απολυτήριο, που θα του επιτρέψει να γίνει δεκτός για μετεκπαίδευση και να συνεχίσει τις σπουδές του.

Αν κάποιος πρέπει να κάνει τόσο σκληρή δουλειά, για να αποκτήσει εγκόσμια γνώση, τότε πόσο περισσότερο σκληρά θα πρέπει να εργαστεί και να πειθαρχήσει, για να καταστήσει τον εαυτό του άξιο να λάβει αυτό με το οποίο ο Διδάσκαλος έρχεται να τον ευεργετήσει. Μέχρι τη στιγμή που ο μαθητής θα αρχίζει να αναπτύσσει μέσα του και να καλλιεργεί την επαφή με τον Εσωτερικό Διδάσκαλο, πρέπει να έχει ακλόνητη πίστη στον εξωτερικό Διδάσκαλο. Ο εξωτερικός Διδάσκαλος δεν αποκαλύπτει όλη τη Χάρη Του αμέσως, αλλά μόνο σε βαθμό ανάλογο με την προσπάθεια και το πάθος που ο υποψήφιος δείχνει και την πρόοδο που κάνει στο Μονοπάτι. Είναι ακριβώς όπως ένας μαθητής που προοδεύει στη μελέτη του και σταδιακά αντιλαμβάνεται την αξία του δασκάλου του, καθώς αυτός του δίνει όλο και ανώτερη γνώση. Παρόμοια και ο Διδάσκαλος αρχίζει σαν ένας απλός συνηθισμένος δάσκαλος να μεταδίδει τις οδηγίες και αργότερα, κατά τη διάρκεια των μαθημάτων, αποκαλύπτει την αυθεντία και το μεγαλείο του Τελείου Διδασκάλου που δεσπόζει στην Αλήθεια, στην Αγιότητα και τη Θεότητα. Σ' αυτό το στάδιο, ο Διδάσκαλος και ο Θεός εμφανίζονται στο μαθητή σαν να είναι συγχωνευμένοι ο ένας μέσα στον άλλον και να μην υπάρχει διαφορά μεταξύ τους.

Τελικά, η μύηση δεν σημαίνει ότι είναι το μέσο που θα κάνει τη ζωή ένα κρεβάτι στρωμένο με ροδοπέταλα για το μαθητή. Σε αυτήν την άσκηση της αυτοεξάγνισης, ο φυσικός και νοητικός πόνος έχουν το δικό τους ρόλο. Υπάρχει κανένας πραγματικός μαθητής που να μην υπέφερε σε κάποια στιγμή της ζωής του;

Μετά την μύηση και με την άσκηση στο Φως και τον Ήχο, η ανακούφιση και ελάφρυνση από το φορτίο που κρατάει την ψυχή δέσμια αρχίζει. Αυτή η διαδικασία μπορεί να ξεπερασθεί γρήγορα και χαρούμενα, αν ο μαθητής διατηρεί τη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου στην καρδιά του και προσπαθεί να παραμένει χαρούμενος σε κάθε περίπτωση. Καθώς ο μαθητής προχωρά στο Μονοπάτι, του δίνεται πνευματική δύναμη και οι εξωτερικές κακουχίες και αναποδιές παύουν να του προκαλούν πόνο.

Εύχομαι σε όλους σας γρήγορη πρόοδο στο Μονοπάτι και μαζί με την πνευματική σας ανάπτυξη να φροντίσετε, ώστε το Φως που λάμπει στον καθέναν από εσάς να ακτινοβολεί και να γίνεται πηγή έμπνευσης για κάθε συνάνθρωπό σας.

Ελπίζω ότι τα γράμματα που σας στέλνω κατά καιρούς θα σας παροτρύνουν για μεγαλύτερη προσπάθεια, έτσι ώστε τη στιγμή που

θα έρθω κοντά σας, με τη Χάρη του Θεού, να είστε ικανοί να πάρετε το μέγιστο δυνατό όφελος από τη φυσική παρουσία του Διδασκάλου.

Με όλη μου την αγάπη και τις καλύτερες ευχές,

Ειλικρινά δικός σας

5 Νοεμβρίου 1969
Αγαπημένοι μου,

Στο τελευταίο γράμμα μου, με ημερομηνία 13 Ιουνίου, σας μίλησα διεξοδικά για την αληθινή σημασία της Μύησης, για τις υποχρεώσεις του κάθε μυημένου καθώς και για τη ζωή που πρέπει να διάγει αυτός, προκειμένου να προοδεύσει στο Μονοπάτι.

Σήμερα, θα ήθελα να σας πω λίγα λόγια για τη Sadachar ή ηθική διαβίωση, χωρίς την οποία κανείς δεν μπορεί να βρίσκεται σε ηρεμία με τον εαυτό του και με συγκεντρωμένη την προσοχή του, για να διασχίσει το Εσωτερικό σκοτάδι.

Για να επιτύχει κανείς αληθινή πνευματική πρόοδο, πρέπει να διάγει *«μια σωστή ζωή»,* με άλλα λόγια, θα μπορούσα να πω μια *«Θεάρεστη ζωή»*. Μόνο έτσι θα κατορθώσει να επιτύχει τον πνευματικό του σκοπό. Παράλληλα, ο αναζητητής θα πρέπει να είναι πλήρως αφοσιωμένος και σε τακτικούς διαλογισμούς. Και οι δύο αυτοί παράγοντες είναι απόλυτα ουσιώδεις. Το να διάγουμε μια καλή ζωή, χωρίς να αφιερώνουμε χρόνο στις πνευματικές ασκήσεις, δε θα υψώσει την προσοχή μας πάνω από την "*Έδρα της ψυχής" ή* "*Τρίτο Οφθαλμό"*. Παρόμοια, έστω και αν αφιερώνουμε πολλές ώρες σε διαλογισμό, αν δεν εξαλείψουμε τις κακές μας συνήθειες και δεν καλλιεργήσουμε τις αντίστοιχες καλές συνήθειες, δεν θα οδηγηθούμε πουθενά. Παράλληλα όμως και η εξάγνιση της ζωής μας απότελεί μιας ζωτικής σημασίας προϋπόθεση, για να έχουμε καθημερινούς καρποφόρους διαλογισμούς.

Τι είναι "*η καλή ζωή"*; Καλή ζωή σημαίνει να έχουμε καλές σκέψεις, να προφέρουμε καλά λόγια και να κάνουμε καλές πράξεις. Sadachar είναι μια ζωή απόλυτης ηθικής διαβίωσης από την αρχή ως το τέλος. Σημαίνει για τον κάθε μυημένο να μη σταματάει περιστασιακά να αναλύει και να παζαρεύει μέχρι ποιο σημείο θα πρέπει να εναρμονίσει τη ζωή του σύμφωνα με τις διαταγές του Διδασκάλου.

Συνήθως μιλάμε για τον Θεό, ακούμε για τον Θεό και διαβάζουμε για τον Θεό, αλλά σπάνια επιμένουμε να εξασκούμεθα στην επαφή μας μαζί Του, στην καθημερινή μας ζωή. Είναι η άσκηση για την επαφή μαζί Του που έχει σημασία και που μόνο μέσω της Sadachar, της Θεάρεστης ζωής, μπορούμε να επιτύχουμε. Σας βεβαιώνω πως δεν υπάρχουν εκπτώσεις, σύντομοι δρόμοι ή παρακάμψεις στο δρόμο επιστροφής πίσω στον Θεό.

Η Αλήθεια είναι πιο σημαντική από οτιδήποτε άλλο, αλλά υπάρχει κάτι ακόμα πιο σημαντικό, που είναι το "Να ζούμε αληθινά". Η Αλήθεια και το να ζούμε αληθινά δεν αποκλείουν το ένα το άλλο, αλλά πάνε μαζί. Το ένα συμπληρώνει το άλλο και ο συνδυασμός τους διαμορφώνει και οδηγεί στη Θεάρεστη ζωή. Κάποιος που εξασκείται στην αληθινή ζωή πάντα θα κερδίζει τα προς το ζην με τον ιδρώτα του μετώπου του και θα τρέφει τον εαυτό του και την οικογένειά του με βάση μια σωστά ισορροπημένη διατροφή, αποτελούμενη από φρούτα, λαχανικά, καρπούς, δημητριακά και γαλακτοκομικά προϊόντα. Επιπροσθέτως, θα είναι ειλικρινής και ευθύς στις συναλλαγές του με τους άλλους. Αυτές οι τρεις παράμετροι είναι η προϋπόθεση για την επίτευξη μιας αληθινής ζωής.

Ο άνθρωπος μπορεί να εκτιμήσει την πνευματική του πρόοδο από το μέτρο του συνειδητού ελέγχου που έχει πάνω στη σκέψη του. Κάποιος που το έχει επιτύχει αυτό σε ένα βαθμό δεν θα αναστατώνεται από τις εξωτερικές συνθήκες, από το άγχος και την ένταση που το εξωτερικό περιβάλλον του εκπέμπει. Αν κάποιος δεν μπορεί να υψωθεί πάνω από τις δυσκολίες της ζωής, αν δεν ελέγξει και δε χειριστεί με ηρεμία τις εντάσεις του εξωτερικού περιβάλλοντός του, ποτέ δεν θα καταστεί ικανός να επιτύχει στο δρόμο της Πνευματικότητας.

Έτσι, σημαντικό είναι πρώτα να μάθετε να χειρίζεστε το εξωτερικό σας περιβάλλον, δηλαδή την οικογενειακή και εργασιακή ζωή. Πρόκειται να κριθούμε από τις πράξεις μας και όχι από τα λόγια μας. Είναι μέσα από την καρδιά μας που όλες οι πράξεις προκύπτουν, είτε φυσικές είτε συναισθηματικές και διανοητικές. Το μυαλό είναι ένας δείκτης, ένας καθρέπτης που αντανακλά και αληθινά περιγράφει την Εσωτερική κατάσταση κάποιου. Ένα μέτρο επιτυχίας του πόσο καλά χειριζόσαστε το εξωτερικό σας περιβάλλον θα είναι η σταδιακή αντίληψη ότι γίνεστε κύριοι των σκέψεών σας. Είναι για αυτήν την επιτυχία που εισήγαγα τη χρήση του ημερολόγιου αυτοενδοσκόπησης. Πόσοι πραγματικά τηρούν το ημερολόγια όπως πρέπει; Πάρα πολύ

λίγοι, ίσως και κανένας και λυπάμαι που το λέω. Αν συμπληρώνατε τα ημερολόγια σας, θα βλέπατε μια αλλαγή στη συμπεριφορά σας και στην ποιότητα της σκέψης σας και κατά συνέπεια θα προοδεύατε πνευματικά με αλματώδη βήματα. Ο σκοπός του ημερολογίου είναι να δείξει την Εσωτερική σας κατάσταση, έτσι ώστε να ξέρετε πού βρίσκεστε. Είναι ένα εργαλείο, το οποίο, αν χρησιμοποιηθεί κατάλληλα, θα σας καταστήσει αποδεκτούς, για να εκδηλωθεί ο Διδάσκαλος μέσα σας. Λοιπόν, θα πρέπει να τηρείτε τα ημερολόγιά σας με σχολαστικότητα και με τόση προσοχή και αφοσίωση, όπως κάνετε και το διαλογισμό σας.

Τα πιο κάτω σημεία που θα αναφέρω, θα σας δώσουν τη σωστή κατανόηση στο μεγαλειώδη σκοπό που βρίσκεται πίσω απ' αυτά και στα οφέλη που έχετε με την τήρηση του ημερολογίου:

Όταν, στο τέλος της ημέρας, ανακαλείς τις αποτυχίες σου στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη, σε ποια κατεύθυνση το μυαλό σου θα στραφεί; Φυσικά, θα πάει στον Μοναδικό που σου ζήτησε να το κρατήσεις. Έτσι, κρατώντας το ημερολόγιο στην ενθύμηση του Διδασκάλου είναι σαν λες κάτι σε Εκείνον. Λοιπόν, αν εσύ θυμάσαι τον Διδάσκαλο, είναι φυσικό να σε θυμάται και Εκείνος. Τότε είναι που αναπτύσσεις δεκτικότητα για Εκείνον, όπου και να βρίσκεσαι. Δεν μπορεί να υπάρξει αληθινή πνευματική πρόοδος χωρίς δεκτικότητα. Η καθημερινή τήρηση του ημερολογίου με απόλυτη προσοχή και με αληθινή επιθυμία να ελευθερωθείς από τις αδυναμίες, οι οποίες καταγράφονται εκεί, είναι ένας σίγουρος τρόπος για την ανάπτυξη της δεκτικότητας.

Στη Χριστιανική θρησκεία, όλοι γνωρίζουμε ότι οι πιστοί εντέλλονται στο να προσεύχονται και να εξομολογούνται κατά διαστήματα τα σφάλματά τους σε έναν ιερέα. Ίσως να πηγαίνουν μια φορά το μήνα ή μία φορά στις δέκα μέρες αλλά γενικά όχι συχνότερα από μια φορά την εβδομάδα. Όμως, κρατώντας το ημερολόγιο, κάνετε εξομολόγηση τουλάχιστον μια φορά την ημέρα. Επιτρέψτε οι εξομολογήσεις σας να είναι ειλικρινείς και προσεκτικά καταγεγραμμένες στις αντίστοιχες στήλες, έτσι ώστε αργότερα να γνωρίζετε ακριβώς τις αδυναμίες σας και να αντιδράτε επανορθωτικά. Ο καλύτερος και πιο εύκολος τρόπος να θεραπεύσετε τις αρρώστιες σας είναι να επιθυμήσετε να ελευθερωθείτε από αυτές και, όπως ανέφερα πιο πάνω, να έχετε τη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου, τη στιγμή που συμπληρώνετε το ημερολόγιό σας.

Τέλος και εξίσου σημαντικό με τα προηγούμενα, είναι το ότι, όταν συμπληρώνετε το ημερολόγιο, δεν πρέπει να περιορίζεστε σε μια απλή καταγραφή των αδυναμιών σας, γεγονός το οποίο τείνει να γίνεται μηχανικά, με μικρή ή χωρίς προσοχή. Ο αληθινός σκοπός του να σημειώνετε στο χαρτί τις αποτυχίες είναι να κάνετε τον εαυτό σας γνώστη αυτών, έτσι ώστε αυτές σταδιακά να ξεριζωθούν. Για να τις αφαιρέσετε, δεν είναι επαρκές να κόψετε ένα ή δύο κλαδιά· πρέπει να ξεριζώσετε την αιτία. Όταν γίνεται ενήμεροι κάποιας σας αδυναμίας, στη συνέχεια θα είστε ικανοί να τη μελετήσετε και στη συνέχεια να την περιορίσετε. Σιγά–σιγά με το χρόνο, η αρχική αιτία της αποτυχίας θα αποκοιμηθεί από μόνη της και εσείς θα απαλλαχθείτε από την αδυναμία σας.

Μια άλλη πλευρά της “καλής ζωής” αφορά την εξωτερική συμπεριφορά, η οποία θα πρέπει να είναι φυσική και ανάλογη με την κοινωνία μέσα στην οποία κανείς γεννήθηκε. Οι προσποιήσεις και οι συμβολισμοί είναι εμπόδια. Αυτά λέγονται για μερικούς αγαπημένους που πιστεύουν ότι πρέπει να υιοθετήσουν εξωτερικά σύμβολα ντυσίματος και να αλλάξουν το όνομά τους παίρνοντας ονόματα, που συνηθίζονται στην κοινωνία μέσα στην οποία ο Διδάσκαλος γεννήθηκε, πιστεύοντας ότι με αυτόν τον τρόπο θα τον ευχαριστήσουμε. Όμως η ζωή του πνεύματος δεν απαιτεί αλλαγή στους εξωτερικούς τύπους, του τρόπου ζωής, του ονόματος, της ενδυμασίας ή της εμφάνισης του μαθητή. Οι Διδάσκαλοι δεν έρχονται, για να δημιουργήσουν ή να απορρίψουν μόδες και κοινωνικά κατεστημένα. Η Αποστολή τους είναι απλώς να πραγματοποιήσουν το νόμο του Θεού, ο οποίος είναι να λυτρώσει τα χαμένα Του παιδιά. Απλώς μας ζητούν να αλλάξουμε τον εαυτό μας Εσωτερικά, να είμαστε φτωχοί στο πνεύμα και αγνοί στην καρδιά. Πρέπει να καλλιεργούμε την αληθινή ταπεινότητα, η οποία δεν ταυτίζεται με τη δουλοπρέπεια ή την παθητική αποδοχή όλων. Αυτά είναι πράγματα που ευχαριστούν τον Διδάσκαλο και μας κάνουν δεκτικούς στην ελεήμονα Διδάσκαλο Δύναμη που δουλεύει πάνω από το κεφάλι μας. Αν ζείτε μια ζωή απλότητας και ταπεινότητας, θα έχετε ειρήνη του νου. Εξάλλου, τι υπάρχει στη γη που ανήκει σε εσάς; Γιατί να δένεστε με τις φιλοδοξίες του κόσμου, όταν οι θησαυροί της θειότητας βρίσκονται μέσα σας; Αν ζεις για τον Θεό, όλα τα πράγματα θα λειτουργήσουν για το καλύτερο συμφέρον σου, όχι μόνο πνευματικά αλλά επίσης και σε υλικό επίπεδο. Αυτός είναι ο θεμελιώδης νόμος του Θεού και μπορεί να πραγματοποιηθεί

μόνο απ' αυτούς που εξασκούνται σε αυτό που ήδη αναφέραμε, στον "Αληθινό τρόπο ζωής".

Η ανταμοιβή του αληθινού τρόπου ζωής θα είναι ότι θα γίνετε δεκτικοί στη Διδάσκαλο Δύναμη που εργάζεται πάνω από το κεφάλι σας. Καμιά αληθινή πρόοδος δεν μπορεί να υπάρξει, αν δεν καλλιεργηθεί η δεκτικότητα. Με τη δεκτικότητα ένας μαθητής "βάφεται στο ίδιο χρώμα με τον Διδάσκαλο". Όμως, πριν μπορέσει κάποιος να γίνει δεκτικός, πρέπει να έχει σωστή κατανόηση. Αυτή δίνεται είτε με λόγια μέσα από το στόμα του Διδασκάλου στα Σάτσανγκ ή μέσα από τα γραπτά του από διάφορα βιβλία, περιοδικά και γράμματα γι' αυτούς που ζουν μακριά. Η σωστή κατανόηση από το στόμα του Διδασκάλου ή μέσω των γραπτών του αποτελεί το ένα τρίτο της διδασκαλίας του Διδασκάλου. Τα άλλα δύο τρίτα, κυρίως, επιτυγχάνονται μέσα από την ανάπτυξη της δεκτικότητας. Ο Χριστός είπε ότι ήταν το κλήμα και οι μαθητές του τα κλαδιά: *«Είμαι το κλήμα και είστε τα κλαδιά. Αυτός βρίσκεται σε μένα και εγώ σε Εκείνον».* Η ίδια ζωογόνος Δύναμη, ο χυμός, είναι που ρέει μέσα στον κορμό του κλήματος, αλλά και που δημιουργεί τον καρπό. *«Χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα».*

Το πρώτο σημάδι πως ένα κλαδί είναι δεκτικό στο ζωοδότη χυμό που κυκλοφορεί μέσα του είναι τα άνθη του και στη συνέχεια ο καρπός που θα καρποφορήσει. Αν ένα κλαδί αποκοπεί από το κλήμα, τότε θα καταντήσει ένα νεκρό κομμάτι ξύλου, που τελικά θα κοπεί από το μεγάλο ψαλίδι του κηπουρού. Το κλήμα παίρνει την τροφή του μέσω των ριζών του, οι οποίες είναι χωμένες και απλωμένες στο έδαφος του αγρού. Το κλαδί που είναι χλωρό είναι δεκτικό και καθώς είναι συνδεδεμένο με το σώμα του κλήματος, παίρνει από αυτό την ίδια τροφή. Παρόμοια, οι ρίζες του Διδασκάλου είναι χωμένες και απλωμένες στη Θειότητα και ο μαθητής που είναι δεκτικός και συνδεδεμένος με τον Διδάσκαλο τρέφεται από τον ζωοδότη χυμό του Διδασκάλου και μπορεί να περάσει μέσα από τις ρίζες Του, μέχρι και εκείνος να συγχωνευθεί και να γίνει ένα με τον Θεό, όπως οι ρίζες ενώνονται με το χώμα. Αυτό όμως μπορεί να γίνει μόνο, όταν ο μαθητής αναπτύξει δεκτικότητα. Το να επιχειρούμε να κερδίσουμε τη Θειότητα χωρίς να είμαστε δεκτικοί στη Διδάσκαλο Δύναμη είναι μάταιο και καμιά φορά επικίνδυνο. Ο Μαουλάνα Ρούμι έλεγε: *«Μην εσωστρέφεστε χωρίς τις οδηγίες του Διδασκάλου σας, καθώς υπάρχουν πολλοί κίνδυνοι εκεί μέσα».* Αν κάποιος συμβεί να υψωθεί

πάνω από τη σωματική συνειδητότητα χωρίς να είναι δεκτικός στη Διδάσκαλο Δύναμη, μπορεί να περιπλανηθεί στα κατώτερα Αστρικά υποεπίπεδα και να διατρέξει κίνδυνο να εξαπατηθεί από διάφορες εκδηλώσεις της Αρνητικής δύναμης. Έχουν υπάρξει παραδείγματα που ακόμη και σπουδαίοι Ρίσις απέτυχαν, επειδή στηρίχτηκαν στη δική τους δύναμη, νομίζοντας ότι μπορούσαν να ξεπεράσουν χωρίς βοήθεια τους κινδύνους που αφθονούν στα Εσωτερικά επίπεδα.

Έτσι η δεκτικότητα είναι σημαντική για την επιτυχία σ' όλες της φάσεις της ζωής, και της εγκόσμιας και της πνευματικής και μπορεί να επιτευχθεί ακολουθώντας όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω. Δηλαδή, ο μαθητής, πρώτον, θα πρέπει να διάγει μια Θεάρεστη ζωή, δεύτερον, να τηρεί το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης με τρόπο ακριβή, όπως ήδη εξηγήθηκε και τρίτον, πρέπει να μάθει να καλλιεργεί τη δεκτικότητα. Αν επιτύχετε στα δύο πρώτα, τότε το τρίτο θα ακολουθήσει από μόνο του.

Με όλη μου την αγάπη και τις καλύτερες ευχές,

Ειλικρινά δικός σας,

27 Ιανουαρίου 1970

Αγαπημένοι μου,

Η πρόσφατη αύξηση της αλληλογραφίας που λαμβάνω εδώ δείχνει ότι τα πολλά βιβλία που έχω γράψει καθώς και τα γράμματα που σας έστειλα τα τελευταία δύο χρόνια – ειδικά εκείνα με ημερομηνία 13 Ιουνίου και 5 Νοεμβρίου 1969 – δεν έχουν διαβαστεί, εκτιμηθεί και αφομοιωθεί από τους αγαπημένους μου. Αυτό επιβεβαιώνεται από το περιεχόμενο των γραμμάτων που συνεχώς γράφονται από τους περισσότερους μυημένους και τα οποία αναφέρουν τις ίδιες ερωτήσεις και τα προβλήματα που ήδη είχαν απαντηθεί σε προηγούμενα γράμματα ή θα έπρεπε να είχαν απαντηθεί μετά από σωστή μελέτη των βιβλίων και των γραμμάτων, για τα οποία σας έκανα ήδη λόγο.

Τα γράμματα που σας στέλνω θα πρέπει να διαβάζονται ξανά και ξανά από όλους μαζί στα Σάτσανγκ και ιδιαίτερα από τον καθένα. Πάλι, θα ήθελα να τονίσω ότι τα γράμματα με ημερομηνία 13 Ιουνίου και 5 Νοεμβρίου υποδεικνύουν τον τρόπο της σωστής κατανόησης αλλά και της καθοδήγησης για όλες τις καταστάσεις, τα προβλήματα και τις δυσκολίες, που οι μυημένοι μπορεί να αντιμετωπίζουν καθημερινά στη ζωή τους. Πρέπει να εφαρμόσετε αυτήν τη σωστή κατανόηση εμπράκτως, αν επιθυμείτε να επιτύχετε στην άσκηση της εξανθρώπισης, την οποία μόνο εσείς οι ίδιοι και ο καθένας χωριστά μπορείτε να κάνετε. Όσο περισσότερα επιτυγχάνετε με αυτόν τον τρόπο, τόση περισσότερη δεκτικότητα θα αναπτύξετε προς τον Διδάσκαλο μέσα σας. Τα γράμματα, που σας ανέφερα πιο πάνω, θα πρέπει να δίνονται στον κάθε καινούριο μυημένο, ώστε να του δίνουν κάποια ώθηση μετά τη Μύησή τους. Για να δώσω περαιτέρω βοήθεια και ενθάρρυνση στο Μονοπάτι, το καινούριο μου βιβλίο «*Πρωινές ομιλίες*» θα είναι σύντομα διαθέσιμο για γενική διανομή. Αυτό το βιβλίο, το οποίο καλύπτει τις περισσότερες πλευρές της Πνευματι-

κότητας, είναι ένα θεόσταλτο πνευματικό εγχειρίδιο στο οποίο όλοι οι μυημένοι θα έπρεπε συνεχώς να παραπέμπονται, για να δουν σε ποιο βαθμό έχουν τις βάσεις που απαιτούνται, για να πραγματώσουν την εξανθρώπισή τους. Δεν υπάρχουν λόγια που μπορώ να πω για να επισημάνω τη μεγάλη σπουδαιότητα της μελέτης αυτού του βιβλίου, της αφομοίωσης του περιεχομένου του και μετά της εμπειρίας αυτών που περιέχει.

Οι αγαπημένοι θα πρέπει επίσης να παρακολουθούν τα Σάτσανγκ τακτικά, διότι εκεί τους δίνεται η θεωρητική πλευρά των Διδαγμάτων, ώστε να μπορέσουν να αυξήσουν την κατανόησή τους σχετικά με το περιεχόμενο των βιβλίων και των γραμμάτων που γράφονται από τον Διδάσκαλο. Όταν έχετε σωστή κατανόηση, θα κάνετε σωστές σκέψεις και από τις σωστές σκέψεις αυτόματα θα ξεπηδήσουν σωστά λόγια και σωστές πράξεις. Το Σάτσανκγ δεν είναι ένα μέρος για κουτσομπολιό ή για κοινωνικές συναθροίσεις. Είναι ένας ιερός τόπος, όπου όλοι συναντιούνται για να καθίσουν στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου, καθώς επίσης και για να αυξήσουν την κατανόησή τους. Ενώ στο παρελθόν είχα απαγορεύσει να γίνεται διαλογισμός κατά τη διάρκεια του Σάτσανγκ και αμέσως μετά, τώρα θα προτείνω στους αγαπημένους, οι οποίοι θα ήθελαν να διαλογίζονται όλοι μαζί, να το κάνουν πριν από την συγκέντρωση του Σάτσανγκ. Οι κοινωνική φλυαρία, που έχει σε πολλές περιπτώσεις αναφερθεί τόσο κατά την αρχή των Σάτσανγκ όσο και στο τέλος, πιθανότατα με αυτόν τον τρόπο να αποφευχθεί. Επίσης, θα παρεμποδιστεί η συμμετοχή των μη μυημένων στη διάρκεια του διαλογισμού, η οποία δεν είναι επιθυμητή, εκτός από τις περιπτώσεις που υπάρχουν ειλικρινείς αναζητητές της Αλήθειας και επιθυμούν να μυηθούν. Όταν το Σάτσανγκ τελειώνει, όλοι πρέπει να φεύγουν. Εκείνοι οι μη μυημένοι που ενδιαφέρονται για τα διδάγματα, θα πρέπει να παροτρύνονται να μελετούν τα βιβλία πρώτα, να συζητούν με τους υπευθύνους των Σάτσανγκ και μετά να διατυπώνουν ερωτήσεις κατά τη διάρκεια του Σάτσανγκ. Αν μετά από προσεκτική μελέτη των Διδαγμάτων, ακόμη έχουν κάποιες ερωτήσεις, αυτές θα μπορούσαν να απαντηθούν από τον Ομαδάρχες. Παρακολουθώντας τα Σάτσανγκ με το σωστό πνεύμα, η Διδάσκαλος Δύναμη μέσα σε κάθε μυημένο θα ακτινοβολεί και η επακόλουθη φόρτιση της ατμόσφαιρας θα δώσει σε όλους μια ώθηση. Σε στιγμές σαν και αυτές, η Διδάσκαλος Δύναμη δίνεται στο κατάλληλο περιβάλλον, για να κάνει τη δουλειά της, η οποία είναι να προετοιμάσει

του αγαπημένους για τη δεύτερη γέννησή τους από επάνω.

Αν όλοι οι μυημένοι δώσουν την δέουσα προσοχή στα βιβλία και τα γράμματα του Διδασκάλου και επίσης αν παρακολουθούν τα Σάτσανγκ με τον τρόπο που περιγράφτηκε πιο πάνω, τότε δεν θα υπάρχει ανάγκη για αυτούς να γράψουν στον Διδάσκαλο για απάντηση σε κάποια ερώτηση ή πρόβλημα, των οποίων οι λύσεις ήδη βρίσκονται στα χέρια τους. Πρέπει κάθε μυημένος να καταλάβει ότι το να μου γράφει για οποιοδήποτε πρόβλημα ή ζήτημα είναι σαν να περιορίζει τη Διδάσκαλο Δύναμη που εργάζεται μέσα τους. Καθυστερεί την απάντηση, η οποία ούτως ή άλλως θα μπορούσε να γίνει γνωστή σε σύντομο χρονικό διάστημα ακολουθώντας τις συμβουλές που δόθηκαν πιο πάνω. Στο γράμμα μου με ημερομηνία 13 Ιουνίου, συμβούλεψα ένα μυημένο, ο οποίος είχε κάποιο πρόβλημα και ζητούσε κάποια απάντηση. Του είπα να καθίσει ήρεμα με μια διάθεση δεκτικότητας, εναρμονίζοντας έτσι τον εαυτό του με τη Διδάσκαλο Δύναμη μέσα του. Τότε, σίγουρα θα μπορούσε να λάβει την απάντησή του και να έχει εμπιστοσύνη για τον τρόπο με τον οποίο θα έπρεπε να δράσει. Για παράδειγμα, υπάρχει μια ιστορία από τη ζωή του βασιλιά Κρίσνα. Κάποια από τις μαθήτριές του, υπήρξε θύμα επίθεσης από μερικούς άντρες σε ένα ερημικό μέρος. Αυθόρμητα, η κοπέλα φώναξε το δάσκαλό της τον Κρίσνα για βοήθεια, αλλά τον σκεφτόταν σαν να βρισκόταν σε έναν τόπο πολλά μίλια μακριά. Μετά από λίγο, όταν η κατάσταση έγινε απελπιστική, ο Κρίσνα εμφανίστηκε και την έσωσε. Όταν εκείνη διαμαρτυρήθηκε στο δάσκαλό της για την αργοπορία του να της προσφέρει τη βοήθειά του, εκείνος της είπε: *«Λοιπόν, με σκέφτηκες σαν να βρισκόμουν μίλια μακριά από εσένα, έτσι μου πήρε λίγο χρόνο για να έρθω να σε βοηθήσω. Αν όμως είχες συνειδητοποιήσει ότι βρίσκομαι πάντα μαζί σου, ότι είμαι στην πραγματικότητα συνεχώς δίπλα σου, τότε θα είχα εμφανιστεί την ίδια στιγμή».*

Τα ημερολόγια στα οποία σημειώνετε την πνευματική σας πρόοδο θα πρέπει να τα στέλνετε ανελλιπώς σε μένα, έτσι ώστε να μπορώ να δώσω περαιτέρω καθοδήγηση στην Εσωτερική πνευματική σας εξέλιξη. Αν κάποιος μυημένος αισθάνεται ότι πρέπει να έχει κάποια εξωτερική καθοδήγηση σχετικά με τα Διδάγματα, θα πρέπει να συζητήσει τις απορίες ή τα προβλήματά του με τον Ομαδάρχη ή με τον Εκπρόσωπο της περιοχής του. Με αυτήν τη θεώρηση οι Ομαδάρχες και οι Εκπρόσωποι θα πρέπει να είναι πραγματικοί γνώστες των Διδαγμάτων. Βαθμιαία θα μειώσουν τον φόρτο εργασίας τους, αν δια-

βάζουν τα γράμματα που ήδη αναφέρθηκαν, σε συνδυασμό με επιλεγμένα αποσπάσματα από τα βιβλία που έχω γράψει. Το καινούριο βιβλίο «Πρωινές Ομιλίες» θα σας παρέχει ένα ανεκτίμητο υλικό γι' αυτόν το σκοπό. Αλλά το πιο σημαντικό από όλα είναι να καταστείτε παράδειγμα για τους άλλους με τις πράξεις σας. Το παράδειγμα είναι καλύτερο από το κήρυγμα. Αν διεκπεραιώνετε τις ευθύνες σας με ένα γεμάτο αγάπη τρόπο και ταπεινά, θα γίνετε περισσότερο δεκτικά κανάλια για τη Διδάσκαλο Δύναμη που εργάζεται μέσα σας. Η ακτινοβολία σας θα ωφελήσει τους άλλους, χωρίς να χρειάζεται να αρθρώνετε λέξη.

Ωστόσο, υπάρχει ένα πολύ σημαντικό σημείο που πρέπει να εντυπωθεί στο μυαλό όλων, είτε είναι μυημένοι είτε είναι Ομαδάρχες είτε Εκπρόσωποι. Αυτό είναι ότι οι Ομαδάρχες και οι Εκπρόσωποι έχουν ένα και μοναδικό ρόλο: Να σας δώσουν τη θεωρητική πλευρά των διδαγμάτων και να ρυθμίζουν τις συνθήκες να είναι κατάλληλες για τους μυημένους της ομάδας ή της περιοχής τους, ώστε να μπορούν να συναντιούνται μαζί για τα Σάτσανγκ. Οι Ομαδάρχες και οι Εκπρόσωποι δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται ως μπαστούνια, για να στηρίζονται οι άλλοι μυημένοι. Οι μυημένοι θα πρέπει να μην αποβλέπουν σε εκείνους για οποιοδήποτε άλλο σκοπό, παρά μόνο για την κατανόηση των διδαγμάτων. Προσέχετε: Οι μυημένοι δεν θα πρέπει να περιμένουν για πνευματική καθοδήγηση από τους Ομαδάρχες ή τους Εκπροσώπους των Διδασκάλων. Η πνευματική καθοδήγηση είναι αποκλειστικό έργο του Διδασκάλου. Αν ένας μυημένος γυρεύει από τον Ομαδάρχη ή τον Εκπρόσωπο πνευματική καθοδήγηση, αυτόματα τοποθετεί ένα παραπέτασμα ανάμεσα σε αυτόν και τον Διδάσκαλο, με συνέπεια η πνευματική του εξέλιξη να παρεμποδίζεται. Και το αντίστροφο. Αν ένας Ομαδάρχης ή Εκπρόσωπος επιτρέψει στον εαυτό του να χρησιμοποιηθεί σαν πνευματικός οδηγός, θα έχει υποπέσει σε σφάλμα.

Έτσι, για να συνοψίσω, οι Ομαδάρχες και οι Εκπρόσωποι είναι μόνο για να βοηθήσουν τους άλλους να έχουν σωστή κατανόηση των Διδαγμάτων και αυτό βέβαια προϋποθέτει δύο πράγματα: Να έχουν οι ίδιοι άρτια και ολοκληρωμένη γνώση και η ζωή που διάγουν να είναι παραδειγματική.

Πρέπει να θυμάστε ότι η Διδάσκαλος Δύναμη βρίσκεται στον κάθε μυημένο και ο καθένας θα πρέπει να είναι ένα παράδειγμα για τον συνάνθρωπό του, είτε αυτός είναι μυημένος είτε όχι. Εκείνοι οι οποί-

οι έχουν αναπτύξει περισσότερη δεκτικότητα από άλλους, μπορούν με το παράδειγμά τους και την ακτινοβολία τους να δώσουν ώθηση στα λιγότερο αναπτυγμένα αδέλφια τους, χωρίς να εκπέμπουν κάποιο είδος ανωτερότητας σ' αυτά. Πάντα συνήθιζα να προσεύχομαι στο Διδάσκαλό μου και να Του ζητάω αν κάτι καλό έβγαινε από μένα και ωφελούσε το συνάνθρωπό μου, να έκανε να μη το γνωρίζω.

Με όλη μου την αγάπη και τις καλύτερες ευχές,

Ειλικρινά δικός σας,

Η αγάπη είναι ένα άλλο όνομα του Θεού

Τα ποιήματα των μεγάλων Διδασκάλων μας εμπνέουν με έναν μοναδικό τρόπο, γιατί καθώς Αυτοί είναι διαποτισμένοι από την Αγάπη του Θεού, οι στίχοι τους έχουν τέτοια πνοή, που μεταφέρουν την αφοσίωση τους και στους μαθητές τους. Αφού οι Άγιοι είναι μονίμως απορροφημένοι μέσα στη Θεία Αγάπη, αναπόφευκτα κάθε Τους πράξη διέπεται από ένα έντονο αίσθημα αφοσίωσης. Πιστεύω ότι η αφοσίωση είναι έμφυτη στους ανθρώπους και ότι όλοι μας παίρνουμε ζωή απ' αυτή την Εσωτερική ώθηση, παρά το γεγονός ότι από κάθε άνθρωπο εκφράζεται διαφορετικά. Ακόμη και όταν βρίσκεται σε λανθάνουσα κατάσταση, η αφοσίωση μπορεί να αναζωπυρωθεί από έναν Άγιο, γιατί κάτω από τη δική Του επιρροή διαποτιζόμαστε από την Αγάπη του Θεού.

Η αγάπη είναι ένα άλλο Όνομα του Θεού και η ψυχή μας, η οποία ουσιαστικά είναι ένα μέρος Εκείνου, είναι μία ενσάρκωση αυτής της ίδιας Αγάπης. Όταν της δοθεί η σωστή κατεύθυνση, η Αγάπη που υπάρχει μέσα μας, παίρνει τη μορφή της αφοσίωσης στον Θεό και μας φέρνει κοντά στην Πραγματικότητα. Αντίθετα, όταν κατευθύνεται σε λάθος στόχο, μας οδηγεί στην αναζήτηση υλικών αγαθών.

Ο Καμπίρ λέει ότι είμαστε παιδιά του Θεού και ότι η αγάπη είναι βαθιά ριζωμένη μέσα στο είναι μας. Σε κάποιους ανθρώπους βέβαια αυτή η αγάπη μπορεί να αναζητά μία διέξοδο, που εκφράζεται με αφοσίωση στο φυσικό τους σώμα. Υπάρχουν άνθρωποι που μπορούν να ξοδέψουν όλη τους την ημέρα φροντίζοντας το σώμα τους, καθαρίζοντάς το, πλένοντάς το, ξεκουράζοντάς το με καλλυντικά και αρώματα, ασχολούμενοι με τα ρούχα τους ή προσπαθώντας να το κάνουν δυνατό με διάφορες ασκήσεις και ειδικές τροφές. Ο άνθρωπος μπο-

ρεί να φθάσει σε τέτοιο βαθμό παθιασμένης φροντίδας για το σώμα του, που να αδιαφορεί για το αν θα πρέπει να θυσιαστούν άλλοι άνθρωποι, προκειμένου να ικανοποιήσει τις προσωπικές του ανέσεις. Αυτή η υπέρμετρη λατρεία του φυσικού σώματος κάνει τον άνθρωπο να θεωρεί όλα τα άλλα δευτερεύοντα. Ο Νέρων για παράδειγμα έπαιζε βιολί, ενώ η Ρώμη καιγόταν και αυτός ήταν χαμένος μέσα στις σωματικές απολαύσεις. Επίσης, αναφέρεται μία ιστορία για τον Μωχάμεντ Σχιά, ο οποίος ήταν βασιλιάς της Ινδίας και είχε επονομαστεί «Ράνγκιλα», που σημαίνει *«άνθρωπος των απολαύσεων»*. Όταν κάποτε έπιασε φωτιά το Δελχί, πολλοί άνθρωποι έτρεξαν σ' εκείνον, πιστεύοντας ότι θα κάνει κάτι να τους βοηθήσει, του έδωσαν μάλιστα κι ένα χαρτί, όπου είχαν γράψει και διάφορα άλλα αιτήματα.

Αυτός όμως εκείνη τη στιγμή έπινε κρασί και τσαλακώνοντας το χαρτί που του έδωσαν, το έριξε μέσα στο ποτήρι του λέγοντας: *«Πρώτα έρχεται το κρασί!»* Αυτοί είναι οι λάτρεις των απολαύσεων, οι οποίοι μπορούν να θυσιάσουν ακόμα και το συμφέρον της πατρίδας τους ή και της ανθρωπότητας ολόκληρης, προκειμένου να ικανοποιήσουν τα πάθη τους. Αυτού του είδους η αφοσίωση πρέπει να μετουσιωθεί σε αγάπη για τον Θεό, γιατί τότε βρίσκει την πληρέστερη και ευγενέστερη έκφρασή της.

Λέγεται ότι η αγάπη είναι μία φοβερή φωτιά που καταστρέφει τα πάντα, εκτός από το ίδιο το αντικείμενο της αγάπης. Αν κοιτάξετε γύρω σας, θα δείτε ότι ο Θεός ή η Αγάπη του Θεού για τα πλάσματά Του διαπερνά τα πάντα. Εκείνος υπάρχει μέσα σε κάθε μόριο της ύλης και είναι η Αγάπη Του αυτή η οποία ενώνει και συγκρατεί τη Δημιουργία, υποβαστάζει τα ουράνια σώματα, κάνει τα άστρα να ακολουθούν τις τροχιές τους και συνδέει μεταξύ τους αντικείμενα και πράγματα, τα οποία σε άλλη περίπτωση θα έπρεπε να αποσυντεθούν ή να διαχωριστούν το ένα από το άλλο και να εξαφανιστούν μέσα στο διάστημα. Η τάξη του κόσμου διατηρείται από δυνάμεις, οι οποίες παραμένουν σε ισορροπία από τον νόμο της Αγάπης, τον οποίο έχει ορίσει ο Δημιουργός.

Συγκρινόμενη με την Παγκόσμια Αγάπη του Θεού, η ανθρώπινη αγάπη είναι πολύ περιορισμένη. Μερικοί άνθρωποι αγαπούν μόνο τους εαυτούς τους και παρότι είναι παντρεμένοι και έχουν οικογένεια, τους ενδιαφέρει να χορταίνουν οι ίδιοι και να μεθούν, ενώ τα παιδιά τους πεινούν. Σ' αυτές τις περιπτώσεις οι άνθρωποι εντελώς εγωιστικά λατρεύουν τον εαυτό τους. Κάποιοι άλλοι μπορεί να λει-

τουργούν κάπως καλύτερα, δηλαδή ενδιαφέρονται μόνο για την οικογένειά τους και φροντίζουν, ώστε τα παιδιά και η γυναίκα τους να έχουν εκλεκτή τροφή, ανέσεις και πολυτέλειες, τη στιγμή που οι γείτονές τους μπορεί να πεινούν και να ζουν μία ζωή μεγάλης στέρησης. Είναι και αυτή μία μορφή λατρείας, που όμως περιορίζεται μόνο στην οικογένεια. Αν και η λατρεία αυτή είναι κάπως καλύτερη από τη λατρεία μόνο του εαυτού μας, οδηγεί και αυτή σε συγκρούσεις. Συχνά δημιουργούνται διαπληκτισμοί ανάμεσα στις οικογένειες, επειδή μπορεί τα παιδιά να μαλώνουν μεταξύ τους και οι γονείς να καυγαδίζουν και να αλληλοβρίζονται, για να τα υποστηρίξουν. Ακριβώς όπως στο βασίλειο των ορυκτών συχνά συναντάμε πολύτιμες πέτρες μέσα στη λάσπη και στα χαλίκια, έτσι και ανάμεσα στους ανθρώπους υπάρχουν λαμπρά παραδείγματα κάποιων, οι οποίοι αν και είναι οικογενειάρχες, διακρίνονται από την αρετή της ανιδιοτελούς αγάπης και ζουν πραγματικά για τους άλλους. Μέσα στη δομή της κοινωνίας, η ζωή του παντρεμένου οικογενειάρχη κατέχει μία πολύ υψηλή θέση, αλλά ενώ βρίσκεται σ' αυτή τη θέση, ξεχνάει τις ηθικές αξίες της. Ποιος ενδιαφέρεται για ένα δέντρο που δεν ανθίζει ούτε δίνει καρπούς, για ένα δέντρο που δεν έχει πια φύλλα και δεν μπορεί ούτε σκιά να χαρίζει στους οδοιπόρους; Οι οικογενειάρχες πρέπει να είναι όπως τα σκιερά δέντρα και μέσα στα σπίτια τους να δέχονται, να ξεκουράζουν και να ανακουφίζουν άλλους ανθρώπους. Να δίνουν τροφή στους πεινασμένους και παρηγοριά στους δυστυχισμένους, ώστε να απλώνεται έτσι η ευωδιά τους πολύ πέρα από τα στενά όρια του σπιτιού τους.

Στη συνέχεια, έχουμε τις περιπτώσεις λατρείας που μπορεί να αναπτύξει ο άνθρωπος για την κοινότητα ή την χώρα του, που αποτελεί μία προέκταση της ατομικότητάς του. Μπορεί να επιθυμεί την ευημερία και τη διάκριση της δικής του χώρας ή κοινότητας εις βάρος κάποιας άλλης. Ας θυμηθούμε πώς δημιουργήθηκε το κράτος του Πακιστάν μετά το διαμελισμό της Ινδίας, που οι άνθρωποι διχάστηκαν εξαιτίας του θρησκευτικού φανατισμού. Συχνά οι άνθρωποι είναι ιδιαίτερα πρόθυμοι να χύνουν το αίμα των άλλων, να βλέπουν τους δρόμους να γεμίζουν από ανθρώπινα κακοποιημένα πτώματα, που όταν ανήκουν στην άλλη πλευρά, είναι άξια χλευασμού και ύβρεων. Όταν έγινε ο διαμελισμός της Ινδίας, σκοτώθηκαν ένα εκατομμύριο άνθρωποι, ένα βουνό από πτώματα επάνω στο οποίο τώρα εμείς καθόμαστε.

Η αφοσίωση λοιπόν στην κοινότητά μας είναι ανώτερη από την αφοσίωση στην οικογένεια, αλλά όταν πάρει λανθασμένη κατεύθυνση, προκαλεί πολύ μεγαλύτερο πόνο. Αν αγαπάτε τον εαυτό σας, μπορεί να προκαλέσετε πόνο στην οικογένειά σας. Αν όμως προσκολληθείτε σε κάποια ιδέα που σχετίζεται αποκλειστικά και μόνο με τη δική σας κοινότητα, μπορεί από φανατισμό να καταστρέψετε εκατομμύρια ζωές. Είναι κρίμα που η κατανόησή μας σε σχέση με την αγάπη μας για την δική μας κοινότητα δεν είναι πάντα σωστή. Όταν αυτή η αγάπη λειτουργεί τυφλά, έχει τρομερά επακόλουθα.

Ας πάρουμε τώρα τον πατριωτισμό, δηλαδή την αγάπη μας για την πατρίδα μας. Πολλές φορές θεωρούμε ότι ένας σκύλος από τη δική μας χώρα είναι καλύτερος από τους ανθρώπους μιας άλλης χώρας! Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να σκοτώνονται εκατομμύρια άνθρωποι, όπως στους δύο τελευταίους παγκόσμιους πολέμους. Τώρα που υπάρχουν οι ατομικές βόμβες, οι άνθρωποι με τη σκέψη ενός νέου πολέμου τρέμουν από φόβο, γιατί ξέρουν πως κάθε ανθρώπινη ύπαρξη μπορεί να εξαφανιστεί από τη Γη, ως αποτέλεσμα του πατριωτισμού που μπορεί να έχουν κάποιοι για τη δική τους πατρίδα. Είναι επιθυμία όλων μας να απλωθεί στον κόσμο όλο και πιο μακριά η αγάπη και η αφοσίωση, γιατί όταν αυτή περιορίζεται μέσα σε στενά πλαίσια, προκαλεί μεγάλο πόνο και καταστροφή.

Για ποια αφοσίωση μας μιλούν οι Άγιοι; Μας ζητούν να έχουμε αφοσίωση στον Θεό και αφού ο Θεός ζει μέσα σε όλα τα πλάσματα, πρέπει κι εμείς να αγαπάμε όλα τα πλάσματα.

Με την επικοινωνία με το Λόγο
Ω Νάνακ! Είθε όλοι να ανυψώνονται συνεχώς,
και ακολουθώντας το θέλημά Του,
είθε όλη η ανθρωπότητα να ευημερεί!

Όταν προσεύχονται οι Άγιοι, δεν προσεύχονται μόνο για τη σωτηρία των Σιχ, των Ινδουϊστών ή των Μουσουλμάνων αλλά για τη λύτρωση ολόκληρου του κόσμου.

Ο κόσμος καίγεται.
Κύριε, σώσε τον με τη Χάρη Σου.
Σώσε τον με όποια μέσα Εσύ θεωρείς καλύτερα, Θεέ μου!

Η αγάπη των Αγίων αγκαλιάζει όλο τον κόσμο. Ικετεύουν τον Θεό για την ευημερία ολόκληρης της ανθρωπότητας. Οι προσευχές τους είναι ολόψυχες και η καλοσύνη τους επεκτείνεται στους ανθρώπους όλων των θρησκειών και των εθνικοτήτων. Αυτοί είναι η έκφραση

της αληθινής αφοσίωσης και εύχονται ειρήνη και ευτυχία για όλους. Είναι αλήθεια ότι, αν η λατρεία μας συμπεριλάμβανε όλα τα ζωντανά πλάσματα και όλη τη Δημιουργία, θα βασίλευε παντού η ειρήνη. Η αποστολή των Αγίων είναι μόνο να μας βοηθήσουν να αναπτύξουμε τα αισθήματα αφοσίωσης που έχουμε και να αγκαλιάσουμε ολόκληρο το Σύμπαν. Αν αγαπάτε τον Θεό, ο οποίος είναι ο Ων, ο Πανταχού Παρών και ο Αιώνιος, τότε αγαπάτε όλα τα πλάσματα, γιατί μέσα σ' όλα βλέπετε Εκείνον. Οι Άγιοι δεν προσπαθούν να σας πείσουν για την απανταχού παρουσία του Θεού με θεωρητικά μόνο επιχειρήματα, αλλά σας κάνουν να δείτε οι ίδιοι την Αλήθεια ανοίγοντάς σας τον Εσωτερικό οφθαλμό. Έτσι, όταν αρχίζετε να αισθάνεστε την Παρουσία του Θεού μέσα σε όλα τα ζωντανά πλάσματα, νοιώθετε γι' αυτά αυθόρμητη αγάπη. Τα όρια της αγάπης των Αγίων περιλαμβάνουν ολόκληρο τον κόσμο.

Συγχώρεση

Όταν δεν υπάρχει συγχώρηση, τότε εμφανίζεται ο θυμός, η ζήλια, το μίσος, η κακολογία κ.τ.λ. Τέτοιες σκέψεις και συναισθήματα μολύνουν το νου και την καρδιά μας. Ενώ όμως τα γνωρίζουμε αυτά, δεν διστάζουμε να συκοφαντήσουμε όσους μας θυμώνουν. Ο Διδάσκαλός μου, Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, έλεγε σχετικά: *«Όλες οι υλικές απολαύσεις έχουν κάποια γεύση, αλλά τι γεύση μπορεί να υπάρχει στο να κακολογούμε τους άλλους; Αν υπάρχει και σ' αυτό κάποια γεύση, τι είδους γεύση μπορεί να είναι αυτή; Γλυκιά, ξινή, αλμυρή ή άνοστη;»*

Παρόλο αυτά, κάθε οικογένεια, κάθε κοινωνία και κάθε χώρα υποφέρει απ' αυτή την ασθένεια. Ένας άνθρωπος που είναι αφοσιωμένος στον Θεό και που είναι η προσωποποίηση της συγχώρησης, δεν έχει τίποτα να φοβάται. Αυτός δέχεται τον καθένα με αγάπη.

Αν κάποιος έχει άσχημα συναισθήματα για σας, στην πραγματικότητα βλάπτει τον εαυτό του, με το να αισθάνεται θυμό και ζήλια. Εσείς στην ουσία δεν επηρεάζεστε, παρά μόνο αν του ανταποδώσετε τις ίδιες άσχημες σκέψεις. Όποιος πιστεύει ότι ο Θεός είναι πανταχού παρών και είναι αφοσιωμένος σ' Αυτόν, δεν παρασύρεται από όσα συζητούν γι' αυτόν οι άλλοι. Όλοι οι άνθρωποι έχουν τέτοιες αδυναμίες και τις συναντάμε καθώς προχωράμε προς την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία.

Η συγχώρηση σβήνει τις φλόγες του θυμού. Οι μεγάλες ψυχές φθάνουν στο σημείο να δέχονται με χαρά και αυτούς ακόμα που τους κατηγορούν. Κάποτε ένας άνθρωπος πήγε στο Βούδα και άρχισε να τον βρίζει. Ο Βούδας τον άκουγε σιωπηλός και μόνο, όταν ο άνθρωπος ετοιμαζόταν να φύγει, του είπε: *«Άκουσέ με αδελφέ μου, όταν δίνουν σε κάποιον ένα δώρο κι αυτός δεν το δέχεται, τότε το δώρο*

παραμένει στα χέρια του δωρητή. Εγώ λοιπόν αρνούμαι να δεχτώ το δώρο που μου έφερες».

Ο Καμπίρ λέει σχετικά:

Αν κάποιος βρίζει κάποιον κι εκείνος ανταποδίδει,
τότε υπάρχει βροχή από βρισιές.
Αλλά όταν δεν υπάρχει ανταπόδοση, το θέμα λήγει.
Όπου υπάρχει συμπόνια, εκεί υπάρχει θρησκεία.
Όπου υπάρχει απληστία, υπάρχει αμαρτία.
Όπου υπάρχει θυμός, υπάρχει άρνηση.
Όπου υπάρχει συγχώρηση, εκεί υπάρχει ο Ίδιος ο Κύριος.

Η συμπόνια οδηγεί στη συγχώρηση, ενώ η απληστία οδηγεί στην αμαρτία. Απληστία και προσκόλληση σημαίνουν επιθυμία για φήμη και δόξα. Θέλοντας να ικανοποιήσει κάποιος τις επιθυμίες του, αισθάνεται ζήλια για τους άλλους. Η γνώμη των άλλων δεν μπορεί να μας κάνει ούτε καλούς ούτε κακούς. Όσοι ασχολούνται με το να κακολογούν τους άλλους είναι σαν άμισθοι χωροφύλακες του Θεού. Ο Θεός και ο Διδάσκαλος βρίσκονται μέσα σας. Όποιος είναι ειλικρινής με το Διδάσκαλό του δεν έχει τίποτα να φοβηθεί, γιατί η καρδιά του είναι αγνή και η αγνότητα δίνει μεγάλη δύναμη.

Κανένας δεν μπορεί να γνωρίσει τον Θεό, αν δεν ισορροπήσει το νου του. Ο θυμός, η ζήλια και η μνησικακία, ακόμα και όταν παραμένουν μόνο στο επίπεδο της σκέψης, είναι καταστάσεις που ανάβουν μεγάλες φωτιές παντού. Σ' ένα τέτοιο μέρος, λέει ο Καμπίρ, δεν θα βρείτε παρά μονάχα την Αρνητική Δύναμη, ενώ όπου υπάρχει συγχώρηση, υπάρχει ο Ίδιος ο Θεός. Η συγχώρηση καθαρίζει κάθε Εσωτερική κηλίδα και οδηγεί στη γαλήνη του νου. Αντίθετα, ο θυμός προκαλεί θυμό και κατηγορίες που αυτές πάλι προκαλούν άλλες κατηγορίες από την άλλη μεριά και έτσι μολύνεται η ατμόσφαιρα.

Όλες οι διαμάχες και οι συγκρούσεις
ξεκινούν από τις υβριστικές εκφράσεις.

Εδώ ο Καμπίρ συνεχίζει λέγοντας ότι αιτία κάθε σύγκρουσης είναι η άσχημη γλώσσα. Έχετε ίσως ακούσει πως ξεκίνησε ο τρομερός πόλεμος που αναφέρεται στο έπος της Μαχαμπαράτα. Αφορμή γι' αυτό τον πόλεμο ήταν κάποια σαρκαστικά λόγια που ειπώθηκαν. Μία απλή παρατήρηση του πρίγκιπα Ντρωπάντι που ειπώθηκε σαρκαστικά οδήγησε στην καταστροφή του Ινδικού πολιτισμού εκείνης της εποχής. Στο Γκουρπάνι αναφέρεται: *«Καμία δύναμη επάνω στη γη δεν μπορεί να βλάψει αυτόν που έχει την προστασία του Διδασκάλου».*

Αν λοιπόν κάποιος αισθάνεται για σας ζήλια και μίσος, τα συναισθήματα αυτά βλάπτουν τον ίδιο. Αυτός είναι ένας νόμος της φύσης. Μία απλή καλή σκέψη γεννάει χιλιάδες θετικά συναισθήματα, ενώ μία και μόνο κακή σκέψη μπορεί να προκαλέσει αμέτρητη δυστυχία. Αν φυτέψετε έστω και ένα σπόρο στο χώμα, το δέντρο που θα φυτρώσει κάνει εκατοντάδες ίδιους σπόρους. Με ένα και μόνο σπόρο μάνγκο μπορείτε να πάρετε εκατοντάδες ίδια φρούτα. Έτσι μία καλή σκέψη προκαλεί ανακούφιση, ενώ αντίθετα μία άσχημη μπορεί να σας αναστατώσει. Κάθε δράση δημιουργεί μία αντίδραση και κάθε σκέψη επίσης.

Τα λόγια των κακών ανθρώπων
είναι σαν αμέτρητα βέλη,
που όμως οι Άγιοι τα υπομένουν.
Οι κεραυνοί που πέφτουν στη θάλασσα
δεν μπορούν να τη βλάψουν.

Εδώ ο Καμπίρ λέει ότι τα μοχθηρά λόγια μοιάζουν με δηλητηριώδη βέλη. Αυτός όμως που συγχωρεί είναι όπως ο ωκεανός που δεν φοβάται τους κεραυνούς. Η συγχώρηση λοιπόν είναι μία μεγάλη ευλογία. Ο Καμπίρ επίσης λέει ότι ο άνθρωπος δυναμώνει με το να υπομένει τις δυσκολίες της ζωής εξωτερικά. Και όποιος έχει προετοιμάσει το έδαφός του από πνευματικής πλευράς μπορεί να ακούει αδιάκοπα τη Μουσική των Σφαιρών.

Η γη μπορεί να αντέχει στο σκάψιμο,
το δάσος μπορεί να αντέχει να το κόβουν.
Μόνο ένας Άγιος
μπορεί να αντέχει τα σκληρά και μοχθηρά λόγια
και κανένας άλλος.

Όσο κι αν σκάψετε στη γη, εκείνη δεν αντιδρά, όπως δεν αντιδρά ούτε το δάσος, όσο κι αν το κόβετε. Παρόμοια, ένας Άγιος είναι προικισμένος με τις αρετές της συγχώρησης και της αγνότητας.

Οι πράξεις μας, καλές ή κακές, αποφέρουν τους ανάλογους καρπούς. Η άγνοια αυτού του νόμου δεν συγχωρείται και ό,τι σπείρετε θα θερίσετε. Οι αρχές αυτές πρέπει να κατανοηθούν και να εφαρμοστούν στη ζωή μας. Καταρχήν, το να βρούμε ένα Τέλειο Διδάσκαλο, που έχει την ικανότητα να μεταδίδει την εμπειρία του Εσωτερικού Φωτός, δεν είναι εύκολο. Ακόμα όμως κι αν τον βρείτε, δεν μπορείτε να φθάσετε στο στόχο σας, αν δεν έχετε αγνότητα και συγχώρηση. Για να απελευθερωθείτε από τα δεσμά του νου και της ύλης, πρέπει

να αρχίσετε να ακολουθείτε αυτά που σας λέω τώρα. Οι αρετές αυτές θα σας δώσουν ανώτερη συνειδητότητα και θα αναπτύξετε πίστη για την ύπαρξη του Θεού. Τελικά ποιος είναι ο σκοπός της λατρείας; Είναι το να αναπτύξουμε σταθερή πίστη στην ύπαρξη του Θεού.

Με την αυτοενδοσκόπηση μπορείτε να δείτε σε ποια κατάσταση βρίσκεστε. Πολλοί άνθρωποι, που είναι μορφωμένοι και ασχολούνται με τη Θεολογία και την Ηθική, έχουν σκοπό της ζωής τους το να κάνουν κηρύγματα στους άλλους. Όμως η θέση τους είναι θλιβερή, γιατί όπως πολύ σωστά λέγεται: *«Χρειαζόμαστε αναμορφωτές όχι για τους άλλους αλλά για τους εαυτούς μας»*. Συνήθως κηρύσσουμε στους άλλους πράγματα που δεν εφαρμόζουμε εμείς οι ίδιοι. Στην περίπτωση αυτή βέβαια όλα αυτά τα λόγια και οι προτροπές μας δεν έχουν παρά ελάχιστη απήχηση στους άλλους.

Πρέπει να είσαστε αληθινοί σ' Εκείνον που κατοικεί μέσα σας. Αν αναπτύξετε αυτές τις δύο αρετές, της συγχώρησης και της αγνότητας, θα δείτε ότι χωρίς μεγάλη προσπάθεια θα μπορέσετε να αποκτήσετε ανώτερη συνειδητότητα. Θα αφυπνισθείτε πλήρως και θα επιτύχετε τέλεια ειρήνη του νου. Έτσι θα αρχίσετε να εκπέμπετε και σε όσους βρίσκονται γύρω σας την ειρήνη, την αρμονία και τη γαλήνη.

Αφοσίωση

Το ιδανικό που εμείς οι άνθρωποι πιστεύουμε ότι ήρθαμε, για να επιτελέσουμε πάνω στη γη, είναι το να βρούμε τον Θεό. Όλοι οι μεγάλοι Άγιοι της ιστορίας έχουν πει ότι η Θέωση είναι ο πρωταρχικός λόγος για τον οποίο ερχόμαστε στη ζωή. Είναι ο προορισμός της ζωής μας. Αυτή η φιλοδοξία, η Θέωση, μπορεί να εκπληρωθεί μόνο, όταν βρεθούμε στην ανθρώπινη μορφή και σε καμιά άλλη μορφή ζωής και για αυτό κατά καιρούς έχουν προταθεί διάφορες μέθοδοι, για να κατακτήσουμε αυτόν τον αντικειμενικό στόχο. Οι μέθοδοι αυτές αφορούν το σώμα, το νου και την ψυχή του ανθρώπου, δεδομένου ότι ο άνθρωπος είναι πλασμένος από αυτά τα τρία μέρη. Έτσι η γιόγκα της δράσης (*κάρμα γιόγκα*) είναι μέθοδος που αφορά το νου και μέσω της γιόγκα αυτής καταλήγουμε στην αδρανή δράση, στην αποστασιοποίηση ή την απάρνηση. Αντίστοιχα, μέσω της γιόγκα της διάνοιας πετυχαίνουμε θεία γνώση και θεία σοφία. Τέλος, με τη μέθοδο για την ψυχή πραγματώνουμε τον Θεό, δηλαδή αποκτούμε Θέωση, που είναι και το ζητούμενο.

Η ψυχή είναι όμοια με τον Θεό και αισθάνεται έλξη γι’ Αυτόν εξαιτίας της συγγένειάς τους. Το “εγώ” έχει χωρίσει την ψυχή μας από τον Θεό, η ψυχή όμως παραμένει κομμάτι του Θεού και έχει την έμφυτη επιθυμία να συγχωνευτεί με το Δημιουργό της. Η ψυχή μας είναι συνειδητή οντότητα και έλκει την καταγωγή της από την Πανσυνειδητότητα που μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι ο Θεός. Προς το παρόν, η ψυχή είναι παγιδευμένη στο τέλμα των αισθήσεων. Αν ήταν σε θέση να απελευθερωθεί απ’ αυτή την παγίδα, αυθόρμητα και ανεμπόδιστα θα υψωνόταν στον Θεό, γιατί είναι η τάση της και το πεπρωμένο της να επιστρέψει σ’ Αυτόν.

Όσο καιρό ο άνθρωπος θεωρεί ότι ο ίδιος είναι ο ‘‘πράττων’’ κα-

λών ή κακών πράξεων, θα αλυσοδένει τον εαυτό του στον τροχό των γεννήσεων και των θανάτων. Οι ενέργειες των ανθρώπων, καλές ή κακές, όπως λέει ο Κρίσνα, είναι σαν χρυσές ή σιδερένιες αλυσίδες που τον κρατούν δεμένο στη γη. Έλεγε ότι: *«Όσο καιρό ο άνθρωπος θεωρεί ότι είναι ο πράττων, μπαινοβγαίνει στη μήτρα της ζωής».*

Λέγεται ότι μετά το τέλος της μάχης της Μαχαμπαράτα και την εγκαθίδρυση της κυριαρχίας των Παντάβας, ο μαθητής του Κρίσνα, Αρτζούνα, που ήταν ένας μεγάλος περήφανος και δοξασμένος πολεμιστής, στάλθηκε μετά το θάνατό του για λίγο καιρό στην κόλαση, ενώ ο πρίγκιπας Γιουντισάρα που πολέμησε μόνο για την πίστη του ήταν ο μόνος από τους πολεμιστές που ανήλθε στους ουρανούς. Ένα άτομο σαν τον Γιουντισάρα επιτυγχάνει την ανιδιοτελή δράση μόνο, όταν ανοίξει ο Εσωτερικός του οφθαλμός και αρχίσει πλέον να αντιλαμβάνεται ότι δεν είναι η δικιά του θέληση, αλλά η θέληση του Θεού που κυριαρχεί σ' όλα τα πράγματα. Όταν γίνεται συνειδητός συνεργάτης του Θείου σχεδίου, ο άνθρωπος δεν είναι πια ο πράττων. Αν οι πράξεις του είναι απολύτως ανιδιοτελείς και εκτελούνται χωρίς την παραμικρή επιθυμία για τον καρπό που επιφέρουν, τότε αυτές οι πράξεις δεν θα επιφέρουν καρμικό χρέος.

Στη συνέχεια, ας ασχοληθούμε με τη διάνοια, η οποία σχετίζεται με τη ικανότητά μας να σκεπτόμαστε. Τι μπορούμε να καταλάβουμε για τον Θεό με τη διάνοια; Στις Ουπανισάδες *(Briha Daranyaka Upanishad)* αναφέρεται ότι το να συλλάβεις τον Θεό μέσω της διαλεκτικής σκέψης είναι τόσο αδύνατο, όσο το να σβήσεις τη δίψα σου με το αλκοόλ ή να βγάλεις λάδι από πέτρα. Ο Θεός δεν μπορεί να γίνει καταληπτός με λογικές σκέψεις. Οι αποκαλύψεις της ψυχής λαμβάνουν χώρα, μόνο όταν οι αισθήσεις είναι πειθαρχημένες, ο νους ήρεμος και η διάνοια ακίνητη. Με τη βοήθεια της λογικής μπορείτε να εξάγετε συμπεράσματα και να καταλήξετε στο ότι πρέπει να υπάρχει κάτι πέρα απ' αυτό τον κόσμο, όμως η άμεση εμπειρία απέχει πολύ από τα λογικά συμπεράσματα. Πολλά είναι τα πέπλα που σκεπάζουν τον άνθρωπο. Υπάρχουν οι επιστρώσεις του σώματος, του νου και της διάνοιας. Υπάρχει επίσης και το πέπλο της ευδαιμονίας ή *«Άναντα μαϊ Κόσα»* και πολλά άλλα. Η ορθολογική σκέψη δεν μας βοηθάει να διαπεράσουμε τα πέπλα και να δούμε τον Θεό. Μόνο η ψυχή μπορεί να Τον δει. Η ψυχή είναι ταυτόσημη της αγάπης. Ο Θεός είναι αγάπη και η ψυχή είναι μέρος της ύπαρξής Του. Η οδός προς τον Θεό περνάει μέσα από την αγάπη, γιατί αυτή είναι μια έμφυτη ιδιότητα

που η ψυχή έχει κληρονομήσει από τον Θεό.

Η αγάπη είναι ριζωμένη στη ψυχή και όταν αποβληθούν οι περιορισμοί της, τότε η αγάπη ξεχειλίζει. Οι πρωταρχικές μέθοδοι που μας συνέστησαν οι σοφοί της αρχαιότητας, για να φτάσουμε στον Θεό, ήταν τα μονοπάτια της γνώσης και της αφοσίωσης. Στην Γκιτά ο Κρίσνα εξήγησε τις ιδιότητες και των δύο, αλλά τοποθέτησε την αφοσίωση σε ανώτερη θέση από το μονοπάτι της γνώσης. Το έκτο κεφάλαιο της Γκιτά ξεκαθαρίζει ότι απ' όλους τους γιόγκι θεωρεί καλύτερο και πιο προχωρημένο αυτόν που σκέφτεται μόνο εκείνον (*τον Κρίσνα*) και αφιερώνει τον εαυτό του με υπέρτατη αφοσίωση στη λατρεία του. Στο ένατο κεφάλαιο φτάνει στο σημείο να δηλώσει ότι δεν είναι δυνατόν ν' ακολουθήσουμε ούτε το μονοπάτι της γνώσης, αν προηγουμένως δεν αναπτύξουμε αφοσίωση. Ο Υπέρτατος Κύριος δεν είναι δυνατόν να αποκαλυφθεί μέσω των αισθήσεων ή μέσω της γνώσης ή της σκέψης, παρά μόνο μέσω της γεμάτης αγάπη αφοσίωσης.

Οι στερήσεις και οι θρησκευτικές πειθαρχίες είναι κενές περιεχομένου, αν δε συνοδεύονται από αληθινή αφοσίωση. Ο Παραμχάνσα Ραμακρίσνα είπε ότι: *«Μπορούμε να βρούμε τον Θεό μέσω της γνώσης, της απάρνησης και της αφοσίωσης»*. Όπως όμως εξήγησε η απάρνηση σχετίζεται με το κάρμα των ανθρώπων, δηλ. με τις δράσεις και τις αντιδράσεις της ζωής και η γνώση σχετίζεται με το νου και τη διάνοια. Από την άλλη πλευρά όμως ο Γκουρού Νάνακ είπε: *«Δεν μπορεί κανείς να κατανοήσει τον Θεό μέσω της λογικής, ακόμα κι αν χρησιμοποιούσε τη λογική του επί αιώνες»*. Ο Θεός δεν υπόκειται σε περιορισμούς και περιγραφές αλλά σε άμεση αντίληψη. Μόνο η ψυχή μπορεί να Τον αντιληφθεί. Πώς; Μέσω της έμφυτης αγάπης και αφοσίωσης της ψυχής στον Θεό, η ψυχή κατευθύνεται ορμητικά προς τα πάνω, μόλις αποκοπεί τελείως από τις εγκόσμιες υποθέσεις και φροντίδες της. Αν ένας σωλήνας είναι διάτρητος και έχει είκοσι τρύπες, το νερό που κυλάει μέσα του θα χύνεται έξω απ' αυτόν και θα χάνεται. Αν όμως τις βουλώσουμε, το νερό θα κυλάει ορμητικά προς τα εμπρός και θα βγει με δύναμη από το στόμιό του. Για να φτάσει στον Θεό η ψυχή, επιβάλλεται να συγκρατεί την προσοχή της. Η αφοσίωση είναι το μονοπάτι της αυτοσυγκέντρωσης. Οφείλετε να συγκεντρώσετε τη διασκορπισμένη προσοχή της ψυχής σας, που τώρα είναι προσκολλημένη στον εξωτερικό κόσμο και να την εστιάσετε σ' ένα σημείο. Θα ξεχειλίσει τότε από αγάπη. Η αγάπη, που είναι

έμφυτη στην ψυχή, βρίσκει το δρόμο της προς τον Θεό, ακολουθώντας το μονοπάτι της αφοσίωσης. Ο Παραμαχάνσα Ραμακρίσνα έχει πει ότι στην αυλή του Υπέρτατου Κυρίου η απάρνηση και η γνώση είναι δύο υπουργοί Του, ενώ η αφοσίωση είναι η γυναίκα Του. Οι υπουργοί έχουν πρόσβαση μόνο μέχρι την πόρτα του υπνοδωματίου Του, αλλά δεν τολμούν να διαβούν το κατώφλι Του, αν δεν προσκληθούν. Αναμένουν πότε θα ευαρεστηθεί να τους καλέσει ο βασιλέας. Η αγαπημένη Του γυναίκα όμως, η "αφοσίωση", μπαίνει χωρίς να την εμποδίσει κανένας, ακόμη κι αν Εκείνος ξεκουράζεται στα ιδιαίτερα διαμερίσματά Του. Το μονοπάτι της αφοσίωσης επιπλέον είναι το ευκολότερο και το γρηγορότερο και φτάνει στον τελικό στόχο την στιγμή που τα άλλα σταματούν κάπου στην πορεία. Πολλοί σοφοί του παρελθόντος έχουν συγκρίνει τα μονοπάτια της γνώσης και της σοφίας. Κι αυτό δεν είναι κάτι καινούργιο. Εμείς είναι που δεν μελετάμε τα διδάγματά τους, όπως θα έπρεπε.

Σήμερα θα ασχοληθούμε με αυτό το θέμα παίρνοντας αφορμή από το *Ράμα Τσαρίτα Μάνας*, το αξιόλογο έργο του Γκοσουάμι Τούλσι Ντας, που είναι σε πολλούς γνωστό και με το όνομα Ραμαγιάνα. Εκείνοι που ενσυνείδητα παραμελούν την αφοσίωση και υφίστανται ταλαιπωρίες, για να αποκτήσουν μόνο σοφία, είναι τόσο ανόητοι, όσο είναι αυτοί που αγνοούν την "Καμαντένου", την μυθική αγελάδα της αφθονίας που ικανοποιεί όλες τις επιθυμίες ψάχνωντας για το "άακ" *(γαλακτόχορτο),* για να προσφέρει το γάλα της σοφίας που δημιουργεί απ' αυτό.

Πολλοί είναι οι άνθρωποι που πιστεύουν ότι, προκειμένου να κερδίσουν την σωτηρία, θα πρέπει να επιμείνουν στην επιδίωξη της γνώσης και αδιάκοπα μοχθούν γι' αυτήν παραμελώντας το μονοπάτι της αφοσίωσης. Πιστεύουν ότι η απελευθέρωση από τον κύκλο της ζωής και των θανάτων έρχεται μόνο με τη γνώση. Δεν γνωρίζουν ότι η Καμαντένου είναι δεμένη στην αυλή του σπιτιού τους έτοιμη να τους δώσει το γάλα της. Αδιαφορούν για αυτή και ψάχνουν στο δάσος να βρουν το γάλα του γαλακτόχορτου. Η αφοσίωση είναι η αγελάδα που εκπληρώνει όλες τις επιθυμίες της καρδιάς. Η καλλιέργεια αυτής και μόνο της αρετής *(της αφοσίωσης)* οδηγεί και στη γνώση και στην αυτόπαράδοση και είναι αυτή που μας ελευθερώνει από τις επιθυμίες μας. Μέσω της αφοσίωσης απελευθερώνεστε απόλυτα από κάθε προσκόλληση στον οποιονδήποτε και μαθαίνετε την αληθινή απάρνηση. Ο αφοσιωμένος είναι πραγματικός ερημίτης! Όμως δεν είναι

αναγκασμένος να εγκαταλείψει την οικογένεια και το σπιτικό του, για να ζήσει μόνος του. Με την αφοσίωση έχει κανείς την ωφέλεια που μπορεί να προσφέρει κάθε είδους άσκηση και θρησκευτική ιεροτελεστία. Γιατί λοιπόν παραπετάτε το ζωοποιό γάλα της αγελάδας της αφθονίας για τον πικρό χυμό του γαλακτόχορτου;

Τελικά τι είναι η αφοσίωση και πώς την αποκτάει κανείς; Ο Τούλσι Ντας εξηγεί ότι αφοσίωση σημαίνει αγάπη. Στα Σανσκριτικά, η λέξη *bhakti (μπάκτι)* που σημαίνει αφοσίωση, προέρχεται από τη ρίζα *bhaj*, που σημαίνει «προσφορά υπηρεσιών και λατρείας». Ειδικότερα, αναφέρεται στη λατρεία μιας μεγάλης ψυχής, η οποία υπερέχει από σας σε αρετή και στην οποία στρέφεστε με τη θέλησή σας και με αγάπη. Αναζητάτε να προσκολληθείτε σε έναν τέτοιο άνθρωπο με ειλικρινή και εγκάρδιο σεβασμό, δίνοντάς Του όλη την προσοχή σας. Ενστικτωδώς, συνειδητοποιείτε την υπεροχή και το πνευματικό μεγαλείο του και παρακινείστε να του προσφέρετε την ατομική σας προσοχή. Αυτού του τύπου η απορρόφηση είναι η αληθινή αφοσίωση. Προσφωνώντας τον Θεό, ο Γκουρού Νάνακ λέει: *«Είσαι η ίδια η ουσία της αφοσίωσης. Είσαι το μέσον και Είσαι ο στόχος»*. Ο Θεός είναι προσωποποίηση της αφοσίωσης. Είναι η προσωποποιημένη αγάπη και μέσω της αγάπης σάς ενώνει με τον εαυτό Του.

Η αγάπη είναι έμφυτη στον άνθρωπο. Είναι ένα ουσιώδες κομμάτι της δομής του. Ο άνθρωπος εκ φύσεως πρέπει να προσκολληθεί σε κάτι. Προς το παρόν έχει προσκολληθεί στο σώμα, στην οικογένεια, στα πλούτη και στα υπάρχοντά του, αλλά βλέπει να μην ταιριάζει σ' αυτό τον κόσμο. Όλα τα υλικά αντικείμενα είναι εφήμερα και συνεχώς αλλάζουν. Όσο καιρό είναι απορροφημένος σε αυτά νοιώθει χαρούμενος. Αν όμως απομακρυνθεί από το περιβάλλον τους ή αν τα ίδια τα αντικείμενα χαθούν, βυθίζεται στη θλίψη και το θρήνο. Γι' αυτό το λόγο, οι Άγιοι σας συμβουλεύουν να αγαπάτε μόνο τον Αναλλοίωτο. *«Ευλογημένη είναι η Μίρα. Ο Κύριος είναι ο σύζυγός της. Καθώς εκείνος ποτέ δεν πεθαίνει, η ίδια ποτέ δεν θα γνωρίσει τη θλίψη»*. Επίσης: *«Η λατρεία του Θεού είναι η αγάπη για τον Θεό»*. Το να τρέφουμε αγάπη για τον Θεό είναι η αληθινή αφοσίωση και η αφοσίωση αναπτύσσεται, όταν ο "μαθητής του Γκουρού" ακολουθώντας τις οδηγίες του χάνεται στη θέαση του Κυρίου. Όμως, ο "μαθητής του Νου" ακολουθεί τις υπαγορεύσεις του νου, προσκολλάται στα αντικείμενα των αισθήσεων και η προσοχή του διασκορπίζεται στον εξωτερικό κόσμο. Ο μαθητής του Γκουρού διδάσκεται ότι η

ψυχή του είναι ένα κλωνάρι του δέντρου του Θεού και ότι θα πρέπει να αγαπάει και να έχει αφοσίωση μόνο στον Θεό. Με την ένωση μαζί Του θα είναι αιώνια ευτυχισμένος. Όταν η προσοχή της ψυχής στράφηκε στον κόσμο, δημιούργησε άρρηκτους δεσμούς προσκόλλησης με τα αντικείμενα των αισθήσεων, γι' αυτό παραμένει προσκολλημένη στον Τροχό των Γεννήσεων και των Θανάτων.

Ο Γκουρού Αμάρ Ντας λέει: *«Η αφοσίωση δεν μπορεί να γίνει προσποιητά και η υποκρισία οδηγεί σε βαρύτερα λάθη»*. Δεν υπάρχει περίπτωση προσποίησης στην αφοσίωση, γιατί η αληθινή αφοσίωση είναι ζήτημα καρδιάς. Μπορείτε να δείτε την αφοσίωση να αντικατοπτρίζεται στα μάτια του αφοσιωμένου. Τα μάτια του πλημμυρίζουν δάκρυα, όταν θυμάται τον Θεό. *«Τα χείλη του μπορεί να είναι σφραγισμένα, τα μάτια του όμως μιλούν με δάκρυα»*. Με τέτοια σημάδια και όχι με εξωτερική επίδειξη, αναγνωρίζει κανείς τον αληθινό αφοσιωμένο. Η αφοσίωση δεν κουνάει το κεφάλι σας δείχνοντας ότι συμφωνείτε. Είναι η βαθιά φροντίδα της ψυχής, ακριβώς όπως η γνώση είναι φροντίδα της διάνοιας και η δράση του σώματος. Η αφοσίωση στέκεται πάνω από τη γνώση και τη δράση. Στην πραγματικότητα είναι η βάση των άλλων δύο. Η αφοσίωση είναι η ιδιότητα της ψυχής που την εξυψώνει και την ενώνει με τον Θεό. Η αφοσίωση είναι το ύψιστο χαρακτηριστικό του πραγματικού λάτρη του Θεού. Όταν ανατείλει το αίσθημα της αφοσίωσης, όλες οι σκέψεις των προσκολλήσεων του σώματος για το "δικό μου" και το "δικό σου", του ανώτερου και κατώτερου εξαφανίζονται. Κοιτάζοντας στην ιστορία βλέπουμε ότι η αγάπη και η αφοσίωση στον Θεό οδήγησε βασιλιάδες να απαρνηθούν το θρόνο τους και να καταφύγουν στην πολύ απλή ζωή. Για την αγάπη Του, οι άνθρωποι έφτασαν να αντιμετωπίσουν ακόμα και το θάνατο. Η γεμάτη αγάπη αφοσίωση, όχι μόνο ανυψώνει την ψυχή στο ύψος του Θεού, αλλά κάνει και τον ίδιο τον Θεό να κατεβαίνει από τις υπερβατικές Περιοχές και να φωλιάζει στην καρδιά του αφοσιωμένου Του. *«Όταν ζεις με την ενθύμηση ενός ατόμου, αρχίζεις να ζεις στην καρδιά του»*. Η συνεχής ενθύμηση, που είναι ιδιότητα της αγάπης, προκαλεί την ανταπόκριση εκείνου που θυμόμαστε. Η απόλυτη προσήλωση στην ανάμνηση του Θεού επιφέρει απόσπαση από τα εγκόσμια και έτσι, ακόμα και αν βρισκόμαστε ανάμεσα σε κόσμο, μπορεί να παραμένουμε απομονωμένοι και συντονισμένοι μ' Αυτόν. Η τάση όλων των αντικειμένων είναι να έλκονται προς την πηγή τους. Η φλόγα του κεριού, ακόμα κι όταν κρατάμε το κερί ανά-

ποδα, στρέφεται προς τον ουρανό, γιατί πηγή του φωτός είναι ο ήλιος που βρίσκεται ψηλά. Πηγή και ουσία της ψυχής είναι ο Θεός. Αν η ψυχή αποσύρει την προσοχή της απ' τον κόσμο και την επικεντρώσει στον Θεό, θα πετάξει αμέσως κοντά Του. Όσο ισχυρότερη είναι η δύναμη της συγκέντρωσης την ώρα του διαλογισμού, τόσο ταχύτερη θα είναι η ανάβαση της ψυχής προς την Αγκαλιά του Θεού Πατέρα. Ο Σαντ Ράβι Ντας έλεγε: «*Ω, Κύριε, η αγάπη μου είναι αληθινά συγκεντρωμένη σ' Εσένα κι έχω αποσπαστεί απ' όλα τ' άλλα*». Για τον αφοσιωμένο η αγάπη είναι η μόνη του μέριμνα και σαν συνέπεια: *«σώμα και νους αναμιγνύονται με τον Κύριο, με αποτέλεσμα να τα απορροφά μέσα στον Εαυτό Του»*. Το σώμα, ο νους και τα υλικά μας υπάρχοντα γίνονται τάμα στον Θεό, γιατί ο αφοσιωμένος χάνει κάθε αίσθηση του εαυτού του. Αυτού του είδους η απόλυτη απορρόφηση είναι το γνώρισμα της αληθινής αφοσίωσης. Η αγάπη υπερβαίνει το φυσικό και επιζητάει να ενωθεί με το απεριόριστο.

«Είμαι τόσο βυθισμένος στην αγάπη Σου, Ω Κύριε,
που τα δεσμά της αγάπης μου δεν μπορούν να κοπούν!
Τόσο σφιχτά είμαι δεμένος μαζί Σου!».

Είναι πάνω απ' τις δυνάμεις του μαθητή να σπάσει αυτή τη σχέση. Η Θεία Αγάπη δεν μπορεί να ξεθωριάσει. Αν κάτι τέτοιο συμβεί, σημαίνει ότι δεν είναι θεία. Η αγάπη μας προς τους άλλους σ΄ αυτό τον κόσμο καλύπτει προσωπικές μας ανάγκες. Όσο καιρό ικανοποιούνται τα ενδιαφέροντά μας, παραμένουμε προσκολλημένοι. Διαφορετικά απομακρυνόμαστε. Ο αφοσιωμένος του Θεού όμως αγαπάει για χάρη του Θεού. Η αφοσίωσή του είναι σταθερή και δεν κινδυνεύει να εκτραπεί. Ο Σανκαρατσάρια, που ήταν ένας διακεκριμένος φιλόσοφος και μεγάλος διανοούμενος, επέμενε ότι ο δρόμος που οδηγεί στον Θεό περνάει μέσα από την αφοσίωση και ότι ακόμη κι ένα παιδί μπορεί να προχωρήσει σ' αυτό το μονοπάτι. Ποιος μπορεί να καταλάβει τον Θεό με τη λογική και με διανοητικές προσπάθειες; Η διάνοια βρίσκεται σε συνεχή διαμάχη για το τι είναι η αλήθεια, ποια είναι η πραγματικότητα του νου και τι είναι η ύπαρξη. Είναι υποχρεωμένη να στηρίζεται σε εκατοντάδες κανόνες λογικού ορθολογισμού και εκτρέπεται σε διαφορετικές κατευθύνσεις και πρακτικές. Όμως, ακόμα κι ένα παιδί μπορεί να καταλάβει την αγάπη, γιατί την βιώνει μέσα από τη σχέση του με τη μητέρα, τον πατέρα, τα αδέρφια και τους φίλους του.

Όλοι οι Διδάσκαλοι συμφωνούν ότι η αφοσίωση είναι κάτι που

έγκειται στον Τέλειο Διδάσκαλο να την χορηγήσει, αφού ο ίδιος είναι η ενσάρκωση της Αλήθειας. Στο Γκουρμπάνι αναφέρεται: *«Ο Γκουρού είναι ένας Αληθινός Μονάρχης που έχει φυλαγμένους πολλούς θησαυρούς για τους μαθητές του»*. Ακόμα: *«Οι Άγιοι είναι αμφορείς γεμάτοι αγάπη. Η συντροφιά τους εμπνέει αγάπη για τον Θεό. Όταν κάποιος κάθεται κοντά τους, κατακλύζεται από την αγάπη και τυλίγεται από την ακτινοβολία τους»*.

Ο Χαφίζ λέει ότι «*κανένα νόμισμα δεν έχει τη δύναμη να αγοράσει την αγάπη. Πώς μπορεί κάποιος που κάθεται στην ακροποταμιά να περιγράψει τη δόξα του ωκεανού!»* Πόσο γλυκιά είναι η εμποτισμένη με αγάπη αφοσίωση! Μπορείτε ίσως να τη συγκρίνετε με τη γλυκύτητα της καλής σας, του πατέρα, της μητέρας, της αγαπημένης ή του αγαπημένου σας. Στην πραγματικότητα όμως είναι πέρα από συγκρίσεις. Μόνο όποιου η καρδιά είναι πλημμυρισμένη απ' αυτή τη λαχτάρα γνωρίζει. Ακόμα κι από την εμπειρία μας για την ανθρώπινη αγάπη, μπορούμε να πούμε ότι είναι μια αγάπη που δεν περιγράφεται. Στη Γκιτά αναφέρεται ότι: *«Απ΄ όλους τους γιόγκι εκείνος που θυμάται τον Θεό με αγάπη και αφοσίωση μέσα από τα μύχια της καρδιάς του είναι εκείνος που στέκεται στο πλευρό Του και είναι ο πρώτος ανάμεσα στους άλλους»*. Τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της αγάπης είναι η συνεχής ενθύμηση, η πλήρης αφοσίωση και η απόλυτη πίστη. Αυτά είναι που βοηθούν την αυτοσυγκέντρωση του νου και της ψυχής. Όταν το γεράκι της αγάπης εμφανιστεί, εξαφανίζονται όλες οι άλλες σκέψεις που τιτιβίζουν σαν τα σπουργίτια και διασκορπίζουν την προσοχή του νου. Όταν οι δόκιμοι μαθητές στα πρώτα στάδια της μαθητείας τους παραπονιούνται ότι δεν μπορούν να αυτοσυγκεντρωθούν, αυτό οφείλεται στην έλλειψη αγάπης.

Κάποτε, όπως λένε, ο Κρίσνα πήγε σε κάποιο μακρινό τόπο, αφήνοντας τις φίλες του τις γκόπις, που σημαίνει γαλατούδες, στο Γκοκούλ. Τον αγαπούσαν βαθιά και το ίδιο συνέβαινε και από την πλευρά του Κρίσνα. Αν θυμάστε κάποιον, θα σας θυμάται κι εκείνος. Αυτή είναι μια θεμελιώδης αρχή.

Αν ο μαθητής θυμάται τον Γκουρού, παραμένει στη μνήμη του Γκουρού. *«Ο Σατγκουρού στηρίζει το δόκιμο σε όλη του τη ζωή, θυμάται το μαθητή με όλη την καρδιά και όλη την ψυχή του»*. Η μητέρα νοιώθει χαρούμενη, όταν ταΐζει το παιδί της, παρόμοια και ο Γκουρού νοιώθει τρισευτυχισμένος, όταν αναπολεί στην καρδιά του το μαθητή, όμως ακόμη κι αυτό το εγκόσμιο παράδειγμα δεν αποδίδει

την πραγματικότητα, όσον αφορά τα πραγματικά Του αισθήματα. Χιλιάδες φορές πιο γλυκά είναι τα αισθήματα του Γκουρού για το μαθητή. Μπορείτε να μετρήσετε το μέγεθος της αγάπης του πατέρα για το παιδί του; Ο πατέρας με μεγάλη χαρά αδιαφορεί για την άνεση, την ησυχία και τη γαλήνη του, για χάρη των παιδιών του. Ο μαθητής δεν έχει ιδέα για το μέγεθος της αγάπης που νοιώθει ο Γκουρού για εκείνον.

Το σημάδι της αγάπης είναι η συνεχής ενθύμηση. Είναι σαν να έχουμε μπήξει ένα μαχαίρι στην καρδιά. Η πληγή δεν γιατρεύεται και ο πόνος μας καίει. Ο Κρίσνα είπε στον Ούντο, τον απεσταλμένο του στις γκόπις, ότι οι γαλατούδες του Γκοκούλ είχαν χάσει την καρδιά τους για εκείνον (*τον Κρίσνα*). Όταν προσφέρουμε την καρδιά μας, το σώμα και η ζωή μας χάνεται μαζί της. Ο Σαρμάντ είπε: *«Του παρέδωσα το σώμα και τη ζωή, ακόμα και την πίστη μου»*. Τον ρώτησαν τι απεκόμισε απ' αυτή την ασύμφορη συναλλαγή και τους απάντησε: *«Όλα αυτά έγιναν για δικό μου όφελος. Δεν ξέρω κανένα καλύτερο παζάρι»*. Είχε πετάξει τα φορτία από πάνω του κι έτσι κέρδισε την ελευθερία του. Για να διασφαλίσουμε το σώμα, τη ζωή και την πίστη μας, εξολοθρεύουμε και σκοτώνουμε τους άλλους. Όταν όμως αγαπάμε, θυσιάζουμε το σώμα και τη ζωή μας και απαλλασσόμαστε από τους φραγμούς που ορθώνονται εμποδίζοντας την πτήση της ψυχής. Έτσι, ο Κρίσνα είπε στον Ούντο: *«Οι γκόπις μου πρόσφεραν την καρδιά τους και είμαι πλέον η ίδια η ζωή τους. Έπαψαν να φροντίζουν ακόμα και το σώμα τους»*. Οι εραστές ξεχνούν κάθε τέχνασμα. Δεν έχουν καν επίγνωση του σώματός τους. Όπως έχει πει κι ένας Άγιος άνθρωπος: *«Δεν έχουμε επίγνωση του σώματός μας. Έχουμε ταξιδέψει μακριά από τον εαυτό μας. Πώς μπορεί ένας βαθιά ερωτευμένος άνθρωπος να ασχολείται με το στόλισμα του κορμιού του;»* «*Είναι τέτοια η κατάστασή τους*, είπε ο Κρίσνα, *που έχουν χάσει τον εαυτό τους. Τις φροντίζω όμως εγώ. Προσέφεραν θυσία όλα τους τα εγκόσμια καθήκοντα στα πόδια μου. Οι γυναίκες του Γκοκούλ νοιώθουν ότι είμαι ο καλύτερος αγαπημένος τους και η αγάπη τους για μένα τις κάνει ανήσυχες. Όταν τις θυμάμαι, ξεχνάω τα πάντα για τον εαυτό και το σώμα μου»*. Αυτό είναι το σημάδι της αγάπης. Ο Γκουρού Ραμ Ντας λέει: «*Ήμουν σοφός. Όταν όμως κοιτούσα τον Γκουρού μου, όλες μου οι αισθήσεις και τα λόγια μου με αποχαιρετούσαν»*.

Η αγάπη είναι εκείνη η πνευματική δύναμη που σας τραβάει έξω από τον εαυτό σας. Η αγάπη δεν βιάζεται, εκτός αν την εξάψει η

ομορφιά. Το αηδόνι δεν ερωτεύεται ζωγραφισμένα σε τοίχους λουλούδια. Το σώμα έχει τη σφραγίδα της ψυχής και ο Γκουρού τη γοητεύει με την ακτινοβολία Του. Είναι επομένως φυσικό να ξεχνάτε τον εαυτό σας, όταν τον θυμάστε. Ακόμα κι αν κάποιος εγκαταλείψει το σπίτι του παίρνοντας όρκο απάρνησης, έχει την έννοια να βρει τροφή και νερό. Κάνετε απλώς μια δοκιμή. Προσωπικά, πειραματίστηκα λίγο με τον εαυτό μου. Οι ασκητές που απαρνιούνται τον κόσμο, το βράδυ συρρέουν στα μέρη που προσφέρεται τροφή και συνεχώς ζητούν φαγητό. Όταν κάποιος έχει απαρνηθεί τον κόσμο και έχει εγκαταλείψει το σπίτι και την οικογένειά του, αν ήταν κυριευμένος απ' την αγάπη, θα σκεφτεί ποτέ το φαΐ; Έτσι, ο Κρίσνα είπε: «*Κυλούν οι μέρες τους με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, λιώνοντας και μαραζώνοντας απ' τη λαχτάρα που τους προκαλεί ο χωρισμός μας, καρτερώντας την επιστροφή μου όλη την ώρα*». Πόσες προσδοκίες και πόνο κρύβει η αναμονή! Ένας ποιητής έχει πει: *«Δύο ήταν οι δοκιμασίες που υπέμεινα περισσότερο, όταν η καρδιά μου προσκολλήθηκε σε σένα. Η πρώτη ήταν πριν την άφιξή σου και η δεύτερη αφότου έφυγες»*. Πώς μπορεί κάποιος που λαχταράει τον Θεό να κατέβει ποτέ στη γη! Ο Κρίσνα είπε: *«Οι γκόπις έχουν γίνει ένα με μένα κι εγώ ένα μαζί τους»*. Η αγάπη κι ο αγαπημένος είναι το ίδιο. Ο Καμπίρ λέει:

Όταν ήμουν εγώ, δεν ήταν ο Γκουρού.
Τώρα που είναι ο Γκουρού, δεν υπάρχω εγώ.
Τόσο στενή είναι η ατραπός της αγάπης
που δύο δεν χωρούν να περάσουν την ίδια στιγμή.

Ο Γκουρού κι ο μαθητής του ταυτίζονται ο ένας με τον άλλο. "Αγάπη" είναι το όνομα που δίνεται σ' αυτού του είδους την απορρόφηση και την ενότητα. Πού λοιπόν να υπάρξει χώρος για λογική και επίγνωση; Ο Ούντο πήγε στις γκόπις και, όπως είχε πάρει οδηγίες από τον Κρίσνα, τους μίλησε για τη γιόγκα. Όταν ολοκλήρωσε κάνοντας το καλύτερο που μπορούσε, οι γκόπις αναφώνησαν: *«Ω Ούντο, πανέμορφη πράγματι η ομιλία σου! Μας είπες τόσα πολλά για τη γνώση και την εστίαση της προσοχής. Σε ακούσαμε υπομονετικά και ό,τι είπες ήταν πράγματι αξιοθαύμαστο»* και με δάκρυα στα μάτια συνέχισαν: *«Όμως, πες μας τι να κάνουμε τον εαυτό μας, όταν το σώμα και το μυαλό πλημμυρίζει από αφοσίωση για τον Κρίσνα; Ένα βαζάκι δεν χωράει το νερό της θάλασσας. Τα μάτια μας λαχταρούν έστω και τη φευγαλέα ματιά της όψης του. Χωρίς αμφιβολία μας έπεισες ότι είναι η ίδια η ψυχή της ψυχής μας, όμως, τι να πούμε στα μάτια μας που τον*

αναζητούν παντού; Με φιλοσοφική διάθεση μας διδάσκεις να παρατήσουμε τα σπίτια μας και να πάμε στα δάση. Όμως, είμαστε ερημίτισες και ζούμε σαν μοναχικές υπάρξεις, αφού όλες οι σκέψεις του κόσμου μας εγκατέλειψαν. Στην καρδιά μας δεν υπάρχει θέση για τίποτε άλλο εκτός από τη λατρεία του. Δίδαξε καλύτερα τη γιόγκα σε εκείνους που ζουν χωρισμένοι απ' αυτόν».

Όπως έχει πει κι ένας ποιητής: «*Συμφωνώ ότι ζεις στις πιο μοναχικές κρυψώνες της καρδιάς μου, αλλά, σε παρακαλώ, εμφάνισέ μου τη φυσική παρουσία σου, γιατί τα μάτια μου δεν ικανοποιούνται, αν δε δουν τη ζωντανή μορφή σου»*. Όσο η αγάπη εντείνεται, ο εραστής και ο Αγαπημένος ταυτίζονται σε μια και μόνη οντότητα. Περιγράφοντας την κατάσταση βαθέως διαλογισμού σε μια προηγούμενη ζωή του, ο Γκουρού Γκομπίντ Σινγκ είπε: *«Οι δύο προσέλαβαν την ίδια εμφάνιση»*. Ήταν τόσο απορροφημένος στον Θεό, που δεν είχε καμιά επιθυμία να κατέβει στη γη. Αφού χρησιμοποίησε πολλούς τρόπους για να τον πείσει, ο Θεός στο τέλος του είπε: *«Αυτή η κατάσταση ενότητας δεν μπορεί να επιτευχθεί μέσω της γιόγκα, μέχρι να καταποντιστούν η συνειδητότητα του κόσμου και οι εξερχόμενες ροπές του. Τότε η αγάπη, η έμφυτη αυτή ιδιότητα της ψυχής, αναδύεται»*. Αυτή η ανάδυση της καρδιάς μάς οδηγεί στον Θεό. Ωστόσο οι γκόπις είπαν στον Ούντο: «*Δίδαξε τη γιόγκα σ' εκείνους που είναι χωρισμένοι. Εμείς ζούμε παντοτινά στην παρουσία του και η αγάπη μας είναι προσηλωμένη σ' Αυτόν για πάντα»*. Η αγάπη μας για τον Θεό αρχίζει, όταν έρθουμε σε επαφή με τους Αγίους, γιατί το ξεχείλισμα της αγάπης τους θα τυλίξει κι εμάς. Φορτιζόμαστε με την ίδια συγκίνηση που νοιώθουμε, όταν μας τραβάει μέσα στη περιοχή της ακτινοβολίας του.

Η αγάπη έρχεται αυθόρμητα. Χωρίς αντίσταση τραβιόμαστε προς τον Αγαπημένο και γινόμαστε ένα μαζί Του. Η απόλυτη αυτή απορρόφηση είναι ιδιότητα της ψυχής. Η γνώση μπορεί να σας βοηθήσει να εξάγετε συμπεράσματα και να καταλήγετε σε πορίσματα. Σηματοδοτεί ένα στάδιο, όμως από μόνη της δεν οδηγεί στην απορρόφηση. Οι γιόγκα της δράσης, της γνώσης και της ψυχής, έχουν τα δικά τους ξεχωριστά και οριοθετημένα πεδία εφαρμογής. Η ψυχή επικαλύπτεται από πέπλα. Η Τζνάνα γιόγκα ασχολείται με το πέπλο της γνώσης ή της σοφίας, ενώ η γιόγκα της ψυχής ασχολείται με το πέπλο της έκστασης. Όμως, μόνο με την πλήρη απορρόφηση, ακόμα και το "πέπλο της έκστασης", το «Ανάντ Μαϊ Κόσα» *(το πρώτο λεπτότατο κάλυμμα της ψυχής)* αποβάλλεται. Η ευφυΐα έχει πολύ μικρή σχέση με την αφο-

σίωση, η οποία είναι ακούσια και ανεπιτήδευτη και σε φέρνει κοντά στο αντικείμενο της λατρείας σου, ορατό ή αόρατο.

Η πίστη είναι αδιαχώριστο μέρος της αφοσίωσης. Χωρίς πίστη σε ποιον να προσφέρουμε την αφοσίωσή μας; Όπως είπα νωρίτερα, προσφέρετε την αφοσίωσή σας σε κάποιον που είναι πλήρως ενάρετος, που είναι πνευματικά συνειδητός, που είναι ανώτερός σας. Η δύναμη της γοητείας του είναι εκείνη που τον έλκει κοντά του. Μιλώντας αληθινά ο Θεός που κάθεται μέσα του, ασκεί αυτή την ώθηση. Η έλξη που νοιώθουμε για τον Θεό είναι στην πραγματικότητα η αφοσίωση κι όταν αυτή επιτευχθεί, παίρνει τη μορφή της πίστης. Η πίστη είναι στη ρίζα όλων των θρησκειών. Η γνώση όμως απεκδύεται την πίστη, αφού δεν βασίζεται στην ενόραση παρά μόνο στην εξαγωγή συμπερασμάτων. Κάποιες φορές λέτε ότι υπάρχει Θεός και κάποιες άλλες ότι δεν υπάρχει. Ο ορθολογισμός σας οδηγεί στην αμφιβολία και λέτε: *«Αυτή είναι η άποψή μου». «Αυτό είναι πιθανό». «Ίσως να είναι έτσι. Ίσως πάλι να κάνω και λάθος».* Τα αισθήματα και η εξαγωγή συμπερασμάτων, όλα υπόκεινται σε λάθος. «Το να δει κανείς είναι πάνω απ' όλα» (Seeing is above all). Στην παρουσία της αφοσίωσης η δίψα για εγκόσμιες περιουσίες, η επιδίωξη αισθησιακών απολαύσεων και η ικανοποίηση σαρκικών ορέξεων γίνονται όλα καπνός.

Ο αφοσιωμένος βρίσκει τα πάντα στον Θεό και η διάκριση μεταξύ του "δικού μου" και του "δικού σου" εξανεμίζεται. Όλες οι επιθυμίες συγχωνεύονται σε μια απλή επιθυμία, να βρούμε τον Θεό. Όταν η αναζήτηση του Θεού γίνει το κυρίαρχο πάθος μας, δε λαχταράμε να ψάξουμε για οτιδήποτε άλλο. Ο Σανκαρατσάρια είπε: *«Ω Κύριε, εγώ κι Εσύ δεν διαφέρουμε. Είμαι δικός Σου και Είσαι δικός μου. Ωστόσο, η θάλασσα περιλαμβάνει τα κύματα, τα κύματα όμως δεν περικλείουν τη θάλασσα».* Κάποιος οδηγείται σ' αυτό το συμπέρασμα με τη χρήση της λογικής, όμως στην πλήρη απορρόφηση φτάνει μόνο μέσω άμεσης αντίληψης. Φτάνοντας στο πεδίο του Σοχάνγκ η ψυχή αναφωνεί: *«Είμαι αυτό που Είσαι».* Ο Ιησούς Χριστός είπε: *«Εγώ και ο Πατέρας μου είμαστε ένα».* Και ο Γκουρού Νάνακ είπε: *«Όπως φτάνει σε μένα ο Λόγος του Θεού, έτσι κι εγώ κηρύττω, ω Λάλα!».*

Με τη συνεχή μου επίκληση σε Σένα, άλλαξα σ' αυτό που Είσαι,
χάνοντας κάθε επίγνωση του εαυτού μου.
Όταν η σκέψη του «δικό μου» και «δικό σου» εξαφανίστηκε,
όπου κι αν κοίταξα βρήκα μόνο Εσένα.

Τώρα θα ήθελα να αναφέρω ένα σχετικό περιστατικό από τη ζωή

του Γκουρού Νάνακ. Ο Νάνακ ήταν υπάλληλος σε μια κρατική αποθήκη και η δουλειά του ήταν να ζυγίζει και να πουλάει τρόφιμα. Κάθε φορά που ζύγιζε μια ποσότητα, για να μη χάσει το μέτρημα, έλεγε φωναχτά τα κιλά. Ένα, δύο, τρία κ.τ.λ. Κάποτε, κάνοντας αυτή τη δουλειά, τοποθέτησε πάνω στην πλάστιγγα την ίδια ποσότητα σταριού για δέκατη τρίτη φορά και φώναξε το νούμερο *«τέρα»,* που στην τοπική διάλεκτο σημαίνει *«δεκατρία»,* αλλά συγχρόνως σημαίνει και *«είμαι δικός σου»*. Παρασύρθηκε όμως τόσο πολύ από τη σκέψη ότι ανήκε στον Θεό, που ξέχασε τα πάντα που αφορούσαν τον εαυτό του και συνέχισε να ζυγίζει στάρι για τον πελάτη επαναλαμβάνοντας τον αριθμό «τέρα», μέχρι που τελείωσε όλο το σιτάρι που ήταν κοντά του. Κάποιοι άλλοι πελάτες που ήταν παρόντες έτρεξαν να ενημερώσουν το διευθυντή της αποθήκης ότι ο Νάνακ πούλησε σε ένα πελάτη πολύ μεγάλη ποσότητα σιτάρι, στην τιμή των δεκατριών κιλών. Αμέσως ο διευθυντής έλεγξε τα αποθέματα του σταριού που είχε στο κατάστημα του και έκανε λογιστικό έλεγχο. Έκπληκτος όμως διαπίστωσε ότι όχι μόνο δεν έλειπε στάρι, αλλά αντίθετα υπήρχε και πλεόνασμα. Ο Θεός λοιπόν φροντίζει τους αφοσιωμένους Του.

Μικρά μικρά πράγματα

Ομιλία που δόθηκε από τον Διδάσκαλο Kirpal Singh στο Belmont Hotel στο Σικάγο. Σ' αυτή την ομιλία, ο Διδάσκαλος εξηγεί για τα εμπόδια και για τους βοηθητικούς παράγοντες στον Πνευματικό Δρόμο.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

Είσαστε όλοι τυχεροί, γιατί έχετε το ανθρώπινο σώμα, που είναι το ανώτατο μέσα σ' όλη την Δημιουργία και που είναι μετά τον Θεό. Ο ανώτατος σκοπός, όταν έχει κανείς το ανθρώπινο σώμα, είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία. Ο απώτατος στόχος όλης της γνώσης είναι η γνώση του Εαυτού. Μέσα στις Ουπανισάδες υπάρχει μία ερώτηση με εύλογη απάντηση: *«Τι είναι αυτό που γνωρίζοντάς το, τα πάντα γίνονται γνωστά;»* Λοιπόν, γι' αυτόν τον ανώτατο σκοπό, ο Θεός κάνει μια διευθέτηση και με τη Χάρη Του φέρνει αυτούς, που έχουν πραγματική λαχτάρα, σε επαφή με Κάποιον ειδήμονα, ο οποίος μπορεί να τους βάλει στο δρόμο πίσω στον Θεό που βρίσκεται μέσα τους.

Το σώμα είναι ο αληθινός ναός του Θεού και όταν ο ειδήμονας μας βάλει σε αυτό το δρόμο, πρέπει να τηρούμε τις εντολές του κατά γράμμα. Όμως ο νους, όπως γνωρίζετε, είναι αυτός που μολύνει τα πάντα. Ακόμη κι αν αφιερώνουμε χρόνο για διαλογισμό, βρίσκουμε δυσκολία, έτσι ώστε να μην μπορούμε να συνεχίσουμε. Και υπάρχουν μερικά πράγματα που είναι εμπόδια στο δρόμο, στον πνευματικό δρόμο. Αυτά τα γνωρίζουμε, ο καθένας τα γνωρίζει, αλλά θα τα απαριθμήσω σαν θέμα αυτής της ομιλίας.

Πρώτα απ' όλα ***πρέπει να στεκόμαστε στα πόδια μας. Να μην εξαρτιόμαστε από κανένα***. Ένας Άγιος έκανε την εξής προσευχή:

«Ω Θεέ μου, δώσε μου τη δύναμη να μπορώ να στέκομαι στα πόδια μου. Αν όμως πρέπει να εξαρτώμαι από τους άλλους, τότε καλύτερα θα είναι να πάρεις την ψυχή μου από το σώμα». Το να εξαρτάται κανείς από τους άλλους είναι ένα αποτρόπαιο «έγκλημα», γιατί τότε όλα τα κακά έρχονται μέσα μας. Λοιπόν πρέπει όλοι να κερδίζουμε τη ζωή μας με τίμια μέσα. Όλοι οι Διδάσκαλοι το έχουν αναφέρει αυτό, ο Διδάσκαλος Νάνακ είπε: *«Αυτός που κερδίζει τα χρήματά του με ένα τίμιο τρόπο και τα μοιράζεται με τους άλλους, ένας τέτοιος άνθρωπος μόνο μπορεί να γνωρίσει τον Θεό»*. Αν τα χρήματα που παίρνουμε είναι κερδισμένα με άτιμα μέσα, τότε αφήνουμε την ατιμία να μπαίνει σιγά σιγά μέσα μας. Αν τα χρήματα κερδίζονται με τίμια μέσα, τότε θα δούμε ότι έχουμε κάποια ηρεμία – κάποια ειρήνη.

Λοιπόν ***αυτά που κερδίζουμε πρέπει να είναι με τίμια μέσα***. Αυτό είναι το πρώτο βήμα. Δεν πρέπει να απομυζούμε το αίμα των άλλων. Αυτό που είναι δικό σας είναι δικό σας, αυτό που ανήκει στους άλλους είναι των άλλων. Να μην καταπατάτε τα δικαιώματα των άλλων, γιατί πολλές κακές σκέψεις θα μπούνε μέσα στο νου σας.

Επί πλέον οτιδήποτε τρώμε και πίνουμε έχει τη δικιά του επίδραση. Αν ένας σκύλος τρέφεται με χορτοφαγική τροφή, θα είναι πολύ φιλικός. Αν τρώει κρέας κ.τ.λ., τότε θα γαυγίζει και θα ουρλιάζει. Λοιπόν είναι μια Satvik *(αυστηρά χορτοφαγική διατροφή)* που πρέπει να ακολουθούμε.

Ακόμη κι αν ακολουθούμε αυτό το είδος της διατροφής, πρέπει να προσέχουμε από ποια χέρια περνά αυτή η τροφή, από ποιον μαγειρεύεται και από ποιον σερβίρεται. Επίσης και αυτή η διατροφή έχει την επίδραση αυτών που την ετοίμασαν και τη σερβίρισαν. Όλα αυτά επιδρούν στον άνθρωπο που τρώει. Αν η τροφή κερδίζεται με τίμια μέσα και αυτοί που ετοιμάζουν την τροφή έχουν τη γλυκιά ενθύμηση του Θεού με αγνές σκέψεις, τότε θα δείτε πως, όταν την φάτε, θα σας δώσει μια Εσωτερική ηρεμία.

Και κάτι ακόμα, αν μια τέτοια τροφή έχει ετοιμαστεί κατ' αυτόν τον τρόπο, αυτό θα έχει την επίδρασή του, αλλά αν τρώτε πάρα πολύ, περισσότερο απ' ότι χρειάζεται, τότε ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Η τροφή που χωνεύεται θα σας δώσει δύναμη, αυτή που δε χωνεύεται; Λοιπόν η διατροφή έχει μια μεγάλη επίδραση. Να τρώτε μια μπουκιά λιγότερη απ' ότι χρειάζεται. Είναι γνωστή μια ιστορία με τον προφήτη Μωάμεθ που κάποτε θα πήγαινε για λίγο καιρό ένα ταξίδι με σαράντα οπαδούς. Κάποιος του συνέστησε να πάρει μαζί του και ένα

γιατρό, έτσι ώστε αν κανείς αρρώσταινε, να προσέφερε τη βοήθειά του. Ο γιατρός παρέμεινε μαζί τους έξι μήνες, αλλά κανένας δεν αρρώστησε. Πήγε τότε στον Προφήτη Μωάμεθ και του είπε: *«Κοίταξε, έχω περάσει μαζί σας έξι μήνες, αλλά κανένας σας δεν αρρώστησε. Λοιπόν δεν υπάρχει ανάγκη να παραμείνω μαζί σας».* Ο προφήτης απάντησε: *«Όσο οι οπαδοί μου θα κάνουν αυτά που τους έχω πει, δηλαδή να έχουν καλό χαρακτήρα, αγνές σκέψεις, να εργάζονται σκληρά και να τρώνε μια μπουκιά λιγότερη από αυτό που πραγματικά έχουν ανάγκη, τότε δεν θα αρρωστήσουν, γι' αυτό αν θέλεις μπορείς να φύγεις».*

Κάποτε υπήρχε ένας πνευματικός δάσκαλος που λεγόταν Μαχαρίσι Σίβρατ Λαλ και όταν κάποιος πήγε σ' αυτόν και του είπε: *«Πονάει το κεφάλι μου και δεν μπορώ να καθίσω για διαλογισμό για πολύ ώρα»,* αυτός απάντησε: *«Κοίταξε το στομάχι σου».* Μετά ένας άλλος άνθρωπος πήγε την ίδια μέρα και του είπε: *«Ο νους μου περιπλανιέται». «Εντάξει, κοίταξε το στομάχι σου».* Μετά ένας τρίτος άνθρωπος είπε: *«Δεν μπορώ να καθήσω για διαλογισμό, ο νους μου επαναστατεί».* Και σ' αυτόν ο Μαχαρίσι είπε: *«Κοίταξε το στομάχι σου».* Λοιπόν ***η διατροφή είναι ένας πρωταρχικός παράγων που μπορεί να σταθεί εμπόδιο στο δρόμο που ακολουθείτε.***

Ο Θεός έχει δώσει δικαιώματα – ίσα δικαιώματα σε όλους. Έχουμε γεννηθεί με τον ίδιο τρόπο, η εξωτερική και η εσωτερική κατασκευή μας είναι η ίδια. Είμαστε εμψυχωμένα σώματα. Η ψυχή είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού και έτσι ο Θεός κατοικεί μέσα στον καθένα μας. ***Δεν πρέπει να έχουμε μίσος για κανένα***. Μπορεί κάποιος να στέκεται όρθιος και να περιμένει στο τραπέζι, ενώ ένας άλλος να κάθεται στη καρέκλα και να τρώει. Αυτό οφείλεται στο νόμο του κάρμα: *«Όπως έχουμε σπείρει, έτσι και θα θερίσουμε».* Η ανώτερη θέση και η κατώτερη θέση, τα πλούτη ή η φτώχια, όλα αυτά τα πράγματα εξαρτώνται από το κάρμα. Μερικές φορές σκέπτονται ορισμένοι: *«Είμαι οικονομικά ισχυρός»* ή *«Είμαι ένας πολύ μορφωμένος άνθρωπος»* ή *«Εγώ γνωρίζω πολλά»* και περιφρονούν τους άλλους. Αυτή η περιφρόνηση γεννά το μίσος σε πολλούς. Η ταπεινοφροσύνη όμως είναι ένα μεγάλο προτέρημα. Αν μισείτε αυτούς τους ανθρώπους, τότε πώς μπορείτε να νομίζετε ότι ο Θεός που είναι μέσα σας θα σας δεχτεί; Λοιπόν είμαστε όλοι ίσοι. Είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές, παιδιά του Θεού. Αυτά είναι τα μικρά-μικρά πράγματα που επιδρούν στο ρεζερβουάρ του υποσυνείδητου νου μας και φέρ-

νουν αντιδράσεις.

Ακόμα: ***Συγχωρείτε και ξεχνάτε***. Αν κάποιος κάνει κάτι που δεν ήταν σωστό προς εσάς και εσείς λέτε: *«εντάξει, συγχωρώ»,* αλλά δεν τον έχετε συγχωρήσει μέσα στην καρδιά σας και σκέπτεστε: *«Πώς μπορώ να τον εκδικηθώ»,* στην πραγματικότητα δεν τον έχετε συγχωρέσει. Συγχωρείστε και ξεχάστε. Αν δεν ξεχνάτε και διαρκώς θυμόσαστε κάποιον που έχει κάνει αυτό το λάθος ή εκείνο το λάθος, τότε φυσικά αυτό το στοιχείο της ανταπόδοσης δεν θα φύγει από μέσα σας. Αν ένα παιδί έχει κάνει κάτι που δεν είναι σωστό, δεν το συγχωρείτε;

Και ένα επί πλέον πράγμα: Ο ***κάθε άνθρωπος πρέπει να εργάζεται στο δικό του επίπεδο***. Ας υποθέσουμε ότι ένας άνθρωπος που έχει τελειώσει το δημοτικό είναι μαζί με κάποιον άνθρωπο που έχει τελειώσει το κολλέγιο, μπορεί να περιμένετε ότι αυτός που έχει τελειώσει το δημοτικό, θα μιλά στο επίπεδο του ανθρώπου που έχει τελειώσει το κολλέγιο; Κάνετε κάποια παραχώρηση, προσπαθήστε να καταλάβετε τι λέω.

Λοιπόν, όπως σας είπα, το πρώτο πράγμα είναι τα τίμια κέρδη και η αγνή διατροφή που έχει μαγειρευτεί και σερβιριστεί από ανθρώπους καλού χαρακτήρα, που έχουν τη γλυκιά ενθύμηση του Θεού. Τον παλιό καιρό οι μητέρες δεν άφηναν κανένα να μπει στην κουζίνα, όταν ετοίμαζαν το φαγητό. Νομίζω ότι σας έχω αναφέρει ότι, όταν ήμουν αξιωματικός στο στρατιωτικό λογιστήριο σε ένα τάγμα που ήταν στο πεδίο της μάχης, είχα ένα στρατιώτη για να μου μαγειρεύει. Λοιπόν του είπα: *«Κοίταξε, όσο θα είσαι μέσα στην κουζίνα και θα μαγειρεύεις, θα πρέπει να απαγγέλεις κάτι από τις Γραφές ή να έχεις την γλυκιά ενθύμηση του Θεού. Καμιά άλλη σκέψη δεν πρέπει να μπει στο νου σου».* Αυτός είπε: *«Εντάξει».* Επί τρεις μέρες υπάκουσε. Την τέταρτη μέρα, όταν κάθισα για διαλογισμό περίπου στις 12 ή 1 η ώρα τη νύχτα, κάτι δεν πήγαινε καλά μέσα στο νου μου. Τον φώναξα η ώρα μία τη νύχτα: *«Έλα δω, ποιος ήταν μαζί σου στην κουζίνα σήμερα;»* Αυτός είπε: *«Όχι κύριε, κανένας δεν ήταν εκεί». «Μη λες ψέματα».* Τότε είπε: *«Ναι, ήταν κάποιος και μιλούσαμε για αυτό και για εκείνο».* Αν κάποιος είναι βρόμικος, λίγη βρόμα παραπάνω δεν τον βλάπτει. Αν όμως κάποιος είναι καθαρός, και το παραμικρό θα έχει επίδραση στο διαλογισμό του. Τώρα απλώς δείτε μέχρι πού έχετε φτάσει.

Το δεύτερο πράγμα που σας είπα είναι ότι, επειδή είμαστε πλού-

σιοι ή μορφωμένοι ή έχουμε κάποια θέση ή έχουμε περιουσία, περιφρονούμε τους άλλους. Νομίζουμε πως δεν είναι άνθρωποι του δικού μας επιπέδου, ότι δεν είναι κατάλληλοι για το δικό μας κοινωνικό περιβάλλον. Αυτό το μίσος που γεννιέται στην καρδιά των άλλων επιδρά επάνω μας.

Το τρίτο πράγμα ήταν να συγχωρείτε και να ξεχνάτε. Στο κάτω κάτω οι άνθρωποι δεν είναι όλοι του ιδίου επιπέδου. Κάθε άνθρωπος ενεργεί σύμφωνα με το δικό του επίπεδο πνευματικής ανάπτυξης. Δώστε του να καταλάβει ευγενικά, αλλά μιας και το κακό έχει γίνει, συγχρόνως ξεχάστε. Ξεχάστε τα πάντα, αν δεν ξεχάσετε, θα σας έρχεται συνεχώς η σκέψη: *«Αυτός μου έκανε εκείνο και τ' άλλο»* και αυτό θα δηλητηριάζει συνέχεια το νου σας.

Το τέταρτο πράγμα είναι η ***αγνότητα στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη.*** Ακόμη και μια πονηρή σκέψη αν μπει στο νου σας, ολόκληρο το σώμα σας δηλητηριάζεται από το κεφάλι μέχρι τα πόδια. Οι άλλοι δεν το γνωρίζουν, εσείς όμως θα το καταλάβετε την ώρα του διαλογισμού σας. Μερικές φορές οι άνθρωποι λένε: *«Δεν είπαμε τίποτα, απλώς αστειευόμαστε»* και μιλούν για διάφορα βρόμικα πράγματα που δημιουργούν μη αγνές σκέψεις. Αλλά αυτά τα πράγματα έχουν επίδραση επάνω σας. Όπως σας εξήγησα, κάθε σκέψη έχει την επίδρασή της. Όπως σπέρνετε έτσι και θερίζετε, είτε αν κάτι έχει γίνει με ένα απερίσκεπτο τρόπο είτε χάρη αστείου, πάλι επιδρά.

Λοιπόν, υπάρχει <u>αγνότητα των ματιών</u>: Μην κοιτάζετε τους άλλους με λάγνες σκέψεις ή με μνησικακία μέσα στο νου σας ή με εχθρότητα ή να σκέπτεστε ότι ο άλλος άνθρωπος δεν είναι καλός. Και υπάρχει και <u>αγνότητα των αυτιών</u>. Μην ακούτε κανένα κακό για τους άλλους, γιατί μπαίνει μια μικρή σκέψη μέσα στο νου σας και αυτή γεννά την αμφιβολία και αρχίζουμε να αμφιβάλλουμε για αυτόν τον άνθρωπο για τον οποίον ακούσαμε. Αλλά μπορεί αυτός να είναι εντάξει. Γι' αυτό το λόγο να ***μην πιστεύετε τίποτα απ' αυτό που σας λένε οι άλλοι*** – *«Έχω ακούσει» ή «Έχω δει»* – ***παρά μόνο αν ακούσετε εσείς ο ίδιος με τα δικά σας αυτιά και αν το δείτε ο ίδιος με τα δικά σας μάτια.***

Μετά έρχεται η <u>αγνότητα της γλώσσας</u>: Οτιδήποτε τροφή δεν είναι Satvik *(αυστηρά χορτοφαγική τροφή)*, έστω και αν σας αρέσει, θα έχει επίδραση στο στομάχι σας και επομένως και στο διαλογισμό σας. Λοιπόν αυτό που χρειάζεται είναι η αγνότητα στα πάντα – στα μάτια, στα αυτιά, στη γλώσσα – ακόμη και στο δέρμα. Με αυτά τα μικρά

μικρά πράγματα, μολυνόμαστε από τους άλλους. Αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να προσέχετε.

Η αγνότητα, αυτή η ίδια, είναι μια ευλογία. Όμως, άλλο αγνότητα και άλλο γάμος. Όπως σας είπα, η έγγαμος ζωή σύμφωνα με τις Γραφές δεν είναι εμπόδιο στην πνευματικότητα. Είναι μια συντροφικότητα, ένα ιερό μυστήριο, όχι ένα συμβόλαιο. Ο Θεός μπορεί να σας δώσει ένα σύντροφο, για να βοηθάει ο ένας τον άλλον κατά τη διάρκεια της γήινής σας ζωής. Ένα στήριγμα και μια παρηγοριά στη χαρά και στη θλίψη. Ακόμα, για να βοηθήσει ο ένας τον άλλον να γνωρίσει τον Θεό, αλλά και για να κάνετε παιδιά. Όμως μια ζωή εγκράτειας είναι μια ευλογία. Αυτοί που τηρούν αγνότητα θα αισθανθούν ευλογία σε όλο τους το σώμα. Η αγνότητα έχει τη δικιά της ακτινοβολία, το δικό της χρώμα και τη δική της ευωδία, λοιπόν, προσέχετε! Οι σκέψεις είναι πολύ δυνατές. Αυτό είναι το τέταρτο πράγμα: ***Όταν υπάρχει αγνότητα, όλες οι αρετές θα έλθουν και θα κατοικήσουν μέσα σας,*** ο νους σας θα είναι σε ηρεμία και οποτεδήποτε καθόσαστε για διαλογισμό, θα κάνετε θαυμάσια πρόοδο.

Μετά το πέμπτο πράγμα είναι: ***Να μην κρίνετε***. Να μη ζείτε σαν να σας έχει βάλει ο Θεός να κρίνετε τον κόσμο και να λέτε: *«Αυτός είναι έτσι και θα πρέπει να γίνει αλλιώς»*. Ο Θεός είναι παντού και μπορεί μόνος του να φροντίσει το καθετί. Αν έχετε κανένα φίλο που κάνει πράγματι κάτι που δεν είναι σωστό, μπορείτε να του το πείτε ιδιαιτέρως και ευγενικά: *«Αυτό δεν είναι καλό, μην καταστρέφεις τη ζωή σου, εγώ σ' αγαπώ»*. Αλλά μην το διακηρύσσετε παντού, όπως ένας μολυσμένος από πανώλη ποντικός που τρέχει εδώ κι εκεί.

Μερικές φορές λέμε: *«Ξέρετε πόσο θαυμάσιος είμαι;»* Αν θέλετε αφήστε τους άλλους να πούνε πόσο θαυμάσιος είστε. Αυτά τα πράγματα είναι βασισμένα σ' αυτό που βρίσκεται στα βάθη της καρδιάς μας. Από το ξεχείλισμα της καρδιάς του μιλάει ο άνθρωπος. Λοιπόν για αυτό το λόγο, να μη σκεπτόσαστε κακό για κανένα, γιατί, όπως σκεπτόσαστε, έτσι γινόσαστε. Αν πάντοτε σκέπτεστε αυτός είναι κακός – αυτός είναι κακός, εσείς θα μολυνθείτε από αυτό. Διάβασα κάποτε ένα βιβλίο, όταν ήμουν στο σχολείο, που έλεγε ότι μερικοί ιεραπόστολοι πήγαν στην Ιαπωνία και κήρυξαν μια εντολή του Μωϋσή: *«Μη δέρνετε τη γυναίκα σας»*. Οι άνθρωποι στη χώρα αυτή ζούσαν πολύ αγνή ζωή και δε χτυπούσαν τις γυναίκες τους. Το αποτέλεσμα ήταν ότι μετά από κήρυγμα ενός χρόνου, που άκουγαν το ίδιο και το ίδιο, άρχισαν να χτυπάνε τις γυναίκες τους. Έχω δει ανθρώπους,

πολύ σπουδαίους κήρυκες στην κοινωνία, να κηρύσσουν: *«Μην πίνετε, μην πίνετε»,* αλλά ιδιαιτέρως αυτοί να πίνουν, να μιλάνε και να σκέπτονται το ποτό. Ίσως η λέξη «μη» να υπάρχει, αλλά υπάρχει επίσης και η λέξη «πίνετε». Λοιπόν όπως σκεπτόσαστε, έτσι γινόσαστε.

Επί πλέον εμείς κρίνουμε τους άλλους. Πρέπει να κρίνουμε τους εαυτούς μας, όπως κρίνουμε τους άλλους. Κοιτάτε τη δουλειά σας. Αν έχετε φίλο που τον αγαπάτε, πείτε του ιδιαιτέρως: *«Σε παρακαλώ, μην το κάνεις».* Τι παραπάνω μπορείτε να κάνετε; Αν ένας άνθρωπος μέσα στα βάθη της καρδιάς του δεν αισθανθεί ότι έχει κάνει λάθος, δεν θα σας ακούσει. Ο άνθρωπος βαδίζει σύμφωνα με τις υπαγορεύσεις του νου του. Αν πειστεί ότι αυτό που κάνει είναι πράγματι λάθος, τότε θα σας ακούσει, αλλιώς όχι. Λοιπόν χρειαζόμαστε αναμορφωτές του εαυτού μας και όχι αναμορφωτές των άλλων. Μεταμορφώστε τον εαυτό σας και αφήστε τους άλλους γύρω σας. Οι άνθρωποι κρίνουν απ' αυτό που βλέπουν. Το παράδειγμα είναι καλύτερο από το κήρυγμα. Βλέπετε έχετε ένα ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης που μπορεί να σας βοηθήσει σ' αυτό. Κρίνετε τον εαυτό σας, όπως θα κρίνατε τους άλλους, καταγράψτε τα λάθη σας και ξεριζώστε τα. Μη λέτε απλώς: *«Είμαι ένας αμαρτωλός, είμαι ένας αμαρτωλός»,* γιατί θα γίνετε ένας αμαρτωλός. Ο Θεός γνωρίζει. Τηρείτε το ημερολόγιο που θα σας βοηθήσει να απαλλαχθείτε από τα ελαττώματά σας.

Αυτά είναι έξι πράγματα που στέκονται εμπόδια στο δρόμο της προόδου μας στο Πνευματικό Μονοπάτι. Και υπάρχουν μερικά εποικοδομητικά πράγματα που μας βοηθούν στο δρόμο μας. Όπως ξέρετε, ο νους μολύνει τα πάντα. Μια σκέψη λαγνείας μολύνει ολόκληρο το σώμα από το κεφάλι μέχρι κάτω στα πόδια και μια καλή σκέψη, μια σκέψη αγάπης διαπερνά επίσης ολόκληρο το σώμα σας. Λοιπόν, μην αφήνετε το νου σας να είναι αδειανός. ***Ένας άδειος νους είναι το σπίτι του διαβόλου.*** Να τον κρατάτε συνέχεια απασχολημένο, είτε στη δουλειά σας είτε στη γλυκιά ενθύμηση του Θεού. Υπάρχει ένα πράγμα που μας βοηθάει σε αυτό***, κάνετε ένα πράγμα τη δεδομένη στιγμή, ολοκληρωτικά και μοναδικά***. Υπάρχει ένα έπιπλο που έχει πολλά συρτάρια, ανοίξτε ένα συρτάρι και τακτοποιήστε το, μετά κλείστε αυτό το συρτάρι, ανοίξτε το επόμενο και απασχοληθείτε με αυτό αποκλειστικά, μετά ανοίξτε το τρίτο συρτάρι. Τρία ανοικτά συρτάρια ταυτοχρόνως δεν μπορείτε να τα τακτοποιείτε. Μην έχετε πολλά πράγματα να τριγυρνάνε στο νου σας.

Αν διαβάσετε τις ζωές μεγάλων ανθρώπων, θα μάθετε πολλά

πράγματα. Ο Ναπολέων Βοναπάρτης π.χ. τη νύχτα, πριν από τη μάχη του Βατερλό, η ώρα μία μετά τα μεσάνυχτα, έγραφε σχετικά με τη λειτουργία ενός δημοτικού σχολείου. Βλέπετε πόσο ατάραχος ήταν; Υπάρχει κάτι σε μερικούς ανθρώπους που τους κάνει να γίνονται μεγάλοι. Την άλλη μέρα στις οκτώ, το πρωί της μάχης του Βατερλώ, καθώς βρισκόταν στον περίβολο του οικήματος όπου διέμενε, είδε ένα αξιωματικό του να τριγυρίζει και τον ρώτησε τι δουλειά είχε εκεί. *«Κύριε»,* του απάντησε εκείνος, *«η ώρα της μάχης πλησιάζει, η μάχη θα γίνει στις εννιά». «Και λοιπόν;»,* του λέει ο Ναπολέων, *«Αυτή θα γίνει στις εννιά και τώρα είναι ακόμα οκτώ».*

Κάνετε ένα πράγμα τη δεδομένη στιγμή, ολοκληρωτικά και μοναδικά και θα βρείτε ότι θα σωθείτε από πολλές σκοτούρες. Έρχεται ένας άνθρωπος να σας μιλήσει, εσείς του δίνετε μόνο λίγο την προσοχή σας και τον αφήνετε χωρίς να τον έχετε παρακολουθήσει πλήρως, ένας άλλος άνθρωπος έρχεται, του δίνετε μόνο για λίγο την προσοχή σας, μετά ένας τρίτος, ένας τέταρτος και κάνετε το ίδιο πράγμα. Το αποτέλεσμα είναι ότι όλοι τριγυρνάνε γύρω σας και δεν θα σας αφήσουν, αν δεν τους ικανοποιήσετε. Λοιπόν οποιαδήποτε σκέψη έρθει στο νου σας δώστε την προσοχή σας σ' αυτήν πλήρως, αποφασίστε τελικά έτσι ή αλλιώς. Πόσα προβλήματα έχετε καθημερινά; Δεν νομίζω ένα ή δύο. Τόσα πολλά προβλήματα συσσωρεύονται μαζί. Μερικές φορές σκεπτόσαστε και μαζί κάτι άλλο. Μερικές φορές όλα μαζί τριγυρνάνε γύρω σας. Λοιπόν μπορείτε να παραδειγματιστείτε από το Βοναπάρτη. Κάνετε ένα πράγμα την κάθε συγκεκριμένη στιγμή.

Ο Τζόν Μπράϊαν, που έγραψε το γνωστό βιβλίο η *«Πρόοδος του Προσκυνητή»,* είχε ένα μότο: *«Γράφε κάτι καθημερινά».*Ένας άλλος, ο Στάνλεϋ, είχε ένα άλλο μότο: *«Τελείωνε ό,τι αρχίζεις μέσα στην ημέρα».* Αυτό ήταν κάτι που το είχα και εγώ ως οδηγό μου. Προσπαθούσα να τελειώσω ό,τι άρχιζα την ίδια μέρα. Οτιδήποτε αρχίζετε τελειώστε το, μπορεί αυτό να σας πάρει μια ώρα, δύο ώρες, τρεις ώρες. Μετά θα πάτε στο κρεβάτι πολύ φρέσκος και ζωηρός και θα ξυπνήσετε κατά τον ίδιο τρόπο. Αλλιώς η δουλειά που έχει μείνει ατέλειωτη θα τριγυρνάει μέσα στο νου σας το διάστημα όλης της νύχτας. Μετά ανησυχείτε: *«Εγώ πρέπει να κάνω αυτό κι εκείνο το πράγμα».* Αυτά είναι πολύ μικρά πράγματα που θα μας βοηθήσουν.

Κρατάτε πάντοτε το νου σας απασχολημένο. Όταν είσαστε στη δουλειά, να είσαστε ολοκληρωτικά απασχολημένοι με τη δουλειά σας. Η δουλειά είναι προσκύνημα. Όταν τρώτε να είσαστε ολοκλη-

ρωτικά αφοσιωμένος σ' αυτό που τρώτε, γιατί αυτό είναι ένα δώρο από τον Θεό. Ευχαριστείστε τον Θεό. Αν η προσοχή σας είναι στο φαγητό, αυτό το φαγητό θα σας δώσει καλά αποτελέσματα. Μερικές φορές παίρνετε μια μπουκιά, αλλά η σκέψη σας είναι κάπου αλλού. Τελικά δεν ξέρετε πόσο έχετε φάει. Λοιπόν, όταν κάνετε το διαλογισμό σας, να είσαστε πλήρως αφοσιωμένοι στο διαλογισμό σας.

Τώρα ένα πράγμα επιπλέον: Ο άνθρωπος είναι το τελειότερο ον μέσα σε όλη τη Δημιουργία. Όλη η Δημιουργία έχει γίνει, για να σας υπηρετεί. Όλοι είναι κατώτεροί σας – τα ζώα, τα πτηνά, τα ερπετά. Τους νόμους της φύσης εσείς τους ελέγχετε. Ο άνθρωπος είναι μετά τον Θεό. Λοιπόν να έχετε σεβασμό για όλα τα όντα. Ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε σώμα, είτε είναι ανώτατο ή κατώτατο. Να έχετε σεβασμό για όλους που είναι γύρω σας και σεβασμό για όλους που είναι κάτω από σας. Αν είσαστε ο αρχηγός σε ένα τμήμα, να αγαπάτε τους κατωτέρους σας.

Όταν ήμουν στην ενεργό υπηρεσία, είχα τοποθετηθεί ως επόπτης ενός τομέα. Όπως ξέρετε, τους ανώτερους αξιωματικούς τους ενδιαφέρει και τους ευχαριστεί να βγαίνει πολύ δουλειά, πολλές φορές σε βάρος των υπολοίπων εργαζομένων και γι' αυτό δίνουν και ανάλογες διαταγές στους υφισταμένους τους αξιωματικούς. Αυτοί με τη σειρά τους καταπιέζουν τους αμέσως κατωτέρους τους. Στην περίπτωσή μου όμως και οι προϊστάμενοί μου αξιωματικοί και οι υφιστάμενοί μου ήταν το ίδιο ευχαριστημένοι. Γιατί; Επειδή τους συμπεριφερόμουν ακριβώς με το ίδιο τρόπο, σαν αδελφούς μου. Είχα σεβασμό για όλους και οι υφιστάμενοί μου έβγαζαν δύο φορές παραπάνω τη δουλειά που έβγαζαν οι άλλοι χωρίς πίεση, σιωπηλά και φιλικά. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την ευαρέσκεια των ανωτέρων μου. Αυτά είναι τα πρακτικά πράγματα που μας βοηθάνε και γι' αυτό και σας τα επισημαίνω.

Λοιπόν, εσείς είσαστε η κορωνίδα όλης της Δημιουργίας μετά τον Θεό. Μέγας είναι ο άνθρωπος. Και πρέπει να έχετε σεβασμό για όλους. Όλοι είναι αδελφοί σας, πιο μικροί ή πιο μεγάλοι αδελφοί στην οικογένεια του Θεού, είτε είναι γύρω σας είτε πιο πάνω από σας ή πιο κάτω από σας.

Και ένα πράγμα ακόμα. ***Να είσαστε αληθινοί απέναντι στον ίδιο σας τον εαυτό.*** Εμείς εξαπατούμε πρώτα τον εαυτό μας και μετά εξαπατάμε τους άλλους και λέμε ψέματα και καταπατούμε τα δικαιώματα των άλλων. Άλλες φορές λέμε κάτι και εννοούμε κάτι άλλο. Αυτό

που αισθάνεται η καρδιά σας, να σκέπτεται ο νους σας και να λέει το στόμα σας. Όταν αυτά τα τρία συμφωνούνε, τότε αυτό είναι αληθινό.

Λοιπόν, όπως σας είπα, χρειάζονται αναμορφωτές όχι των άλλων αλλά του εαυτού τους. Ο Θεός είναι μέσα σας, η Διδάσκαλος Δύναμη είναι μέσα σας. Όταν ο Διδάσκαλος Μπάμπα Τζαϊμάλ Σινγκ μυούσε κάποιον, συνήθιζε να του λέει: *«Κοίταξε, εγώ κατοικώ τώρα μέσα σου. Να ξέρεις ότι από δω και μπρος εγώ θα σε προσέχω»*. Εμείς σκεπτόμαστε έτσι; Αν σκέπτεστε ότι κάποιος σας παρακολουθεί, μπορείτε να κάνετε κάτι που δεν είναι σωστό; Όχι. Λοιπόν να είσαστε ειλικρινείς προς τον ίδιο σας τον εαυτό, τότε δεν θα φοβόσαστε τίποτα μέσα στον κόσμο.

Ο άνθρωπος που δεν είναι ειλικρινής προς τον εαυτό του, θα πρέπει να λέει ψέματα, γιατί θα φοβάται ότι το μυστικό του θα φανερωθεί. Θα λέει σ' έναν άνθρωπο κάτι και μετά σε έναν άλλο κάτι διαφορετικό, προκειμένου να διαφυλάξει αυτό το μυστικό του. Μετά από έναν ή δύο μήνες όλα αυτά που είχε πει πάλι θα τα αλλάξει. Λοιπόν, ο άνθρωπος που προδίδει τον ίδιο του τον εαυτό, που δεν είναι ειλικρινής προς τον ίδιο του τον εαυτό, πρέπει να λέει εκατοντάδες ψέματα. Για να κρατήσει ένα πράγμα μυστικό, πρέπει να λέει εκατοντάδες ψέματα. Αλλά ένα μυστικό δεν είναι ποτέ μυστικό. Η γάτα πρέπει να βγει τελικά μέσα από το τσουβάλι. Αν εσείς δεν το βλέπετε, οι άλλοι το βλέπουν. Λοιπόν, να είσαστε αληθινοί προς τον ίδιο σας τον εαυτό. Αυτά είναι απλά λόγια αλλά έχουν μια βαθιά έννοια – σας δίνουν το μεγαλείο της κουλτούρας, θα έλεγα. Και τελικά θα μάθετε να είστε ταπεινοί.

Λοιπόν τι σημαίνει γνώση; ***Γνώση σημαίνει προσφορά.*** Ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά και ο άνθρωπος πρέπει να υπηρετεί τους άλλους, όχι μόνο τον εαυτό του. Μετά τι σημαίνει γνώση; ***Αδελφοσύνη.*** Είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές κάτω από την πατρότητα του Θεού. Όλοι πάμε μαζί, όλοι διαβάζουμε μαζί σε μια τάξη, για να περάσουμε τις ίδιες εξετάσεις. Όλοι να έχουμε υπό έλεγχο το νου μας, να γνωρίσουμε τον ανώτερο εαυτό μας και να γνωρίσουμε τον Θεό. Λοιπόν αυτά είναι τα πράγματα που μας βοηθάνε.

Τέλος, υπάρχουν δύο ή τρία εποικοδομητικά πράγματα που έχω βρει, για να σας παραθέσω. Ένα είναι: ***Η καθαριότητα είναι μετά τη Θειότητα***. Το σώμα είναι ο ναός του Θεού – κρατάτε το καθαρό και τακτικό. Όχι ότι πρέπει να φοράτε πλούσια ρούχα, πολύτιμα ρούχα, μεταξωτά ρούχα, αλλά κρατάτε το καθαρό. Αυτό θα βοηθήσει και

στην υγεία σας επίσης. Και όταν θα καθόσαστε για διαλογισμό ή για οποιαδήποτε άλλη εργασία, να είσαστε τελείως ξύπνιοι, να είσαστε φρέσκοι και ζωηροί.

Αλλά όχι μόνο καθαριότητα εξωτερική αλλά και Εσωτερική. Αυτό το σώμα είναι ο ναός του Θεού. Τους εξωτερικούς ναούς που έχουν γίνει καθ' ομοίωση του ανθρώπινου σώματος, τους κρατάμε καθαρούς και τακτικούς. Εξωτερικά μπορεί να μην είναι τόσο καθαροί όσο εσωτερικά, όμως το σώμα μας το κρατάμε καθαρό εξωτερικά και ακάθαρτο Εσωτερικά. Και αυτό είναι κρίμα. Ξοδεύουμε χιλιάδες δολλάρια για την εξωτερική καθαριότητα, για την εξωτερική ομορφιά, αλλά τι γίνεται με την εσωτερική; Είναι ο νους που μολύνει τα πάντα, όπως σας είπα προηγουμένως. Οποιαδήποτε σκέψη έρθει στο νου μας, έχει το δικό της χρώμα, τη δικιά της οσμή και μια ειδική ακτινοβολία επίδρασης στους άλλους. Αν ένα βρώμικο ρούχο με μια πολύ άσχημη μυρωδιά βρίσκεται μέσα σ' ένα δωμάτιο, ολόκληρο το δωμάτιο γεμίζει από αυτή τη μυρωδιά. Αν λουλούδια βρεθούν σ' ένα δωμάτιο, τότε όλο το δωμάτιο αυτό θα γεμίσει ευωδιά. Γιατί δεν τα βλέπουμε αυτά; Θα γεμίσει. Αν είμαστε ήδη γεμάτοι με ψευτιές και με βρομισιά, ένα δύο κιλά παραπάνω αν τα προσθέσουμε σ' αυτά, ποια διαφορά θα υπάρχει; Αλλά αυτοί που είναι αγνοί μέσα στην καρδιά τους, τα μικρά μικρά αυτά πράγματα θα τους επηρεάσουν.

Προσέχετε τις αισθήσεις σας. Το να βλέπει κανείς δεν είναι κακό, αλλά το να βλέπει κάτι κανείς που δεν είναι σωστό είναι κακό. Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής. Όταν φοράτε γυαλιά που έχουν κάποιο χρώμα, τότε βλέπετε ολόκληρο τον κόσμο μ' αυτό το χρώμα. Χαμογελάστε και ολόκληρος ο κόσμος θα χαμογελάσει μαζί σας, αν βασανίσετε τους άλλους και σεις θα βασανιστείτε. Αν σκεπτόσαστε κακό για τους άλλους και οι άλλοι θα σκέπτονται κακό για σας, οι σκέψεις ταξιδεύουν, αντανακλώνται και είναι πολύ δυνατές.

Να σκεπτόσαστε δύο φορές, προτού μιλήσετε. Τι θα πρέπει να σκεπτόσαστε; Πρώτον: Είναι ανάγκη να πω κάτι; Δεύτερον: Πώς θα επιδράσει αυτό στους άλλους; Είναι αυτό που θα πω προς όφελός τους ή θα τους πληγώσει; Είναι κάτι θετικό; Αν δεν είναι ανάγκη να πείτε κάτι, παραμείνετε σιωπηλοί. Κοιτάζετε τη δουλειά σας.

Να είστε πάρα πολύ προσεκτικοί στη ζωή σας. Να προσέχετε τα μάτια σας, να προσέχετε τ' αυτιά σας, να προσέχετε τη γλώσσα σας. Συνηθίστε να λέτε καλά λόγια εμποτισμένα με ταπεινοφροσύνη. Αυτό δεν στοιχίζει τίποτα. Μερικές φορές γινόμαστε σκληρά αφε-

ντικά και χρησιμοποιούμε οποιαδήποτε σκληρή γλώσσα μας αρέσει. Όμως, ακόμα και μια απερίσκεπτη σκέψη φέρνει την επίδρασή της. Το κάρμα είναι υπερβολικά απαιτητικό, βλέπετε, όπως σκεπτόσαστε έτσι και γινόσαστε.

Ένα άλλο πράγμα: ***Ξεχάστε το παρελθόν και ξεχάστε το μέλλον***. Ό,τι έχει ήδη συμβεί δεν μπορεί να διορθωθεί. Μπορείτε να πάρετε ένα μάθημα απ' αυτό, αυτό είναι όλο. Ξεχάστε το μέλλον – *«Θα κάνουμε αυτό, θα κάνουμε εκείνο».* Αυτά είναι δύο σφήνες, θα έλεγα, που τρώνε τις φλέβες της ζωής μας. Να ζείτε στο ζωντανό παρόν. Οτιδήποτε πέτρες βάζετε, έτσι θα είναι και το κτίριο που θα κτίσετε. Όπως σπέρνετε, έτσι και θα θερίσετε. Ό,τι έχετε σπείρει ήδη, αυτό πρέπει να θεριστεί. Λοιπόν να ζείτε στο ζωντανό παρόν. Δεν θα έχετε καμιά σκοτούρα, ο νους σας θα είναι ελεύθερος. Τώρα ο νους σας είναι παραφορτωμένος με σκέψεις του παρελθόντος και του μέλλοντος στο τι θα κάνει. Να ευχαριστείτε τον Θεό που έχουμε αυτό που έχουμε. Ό,τι έχουμε κερδίσει είναι γιατί έχουμε σπείρει ανάλογους σπόρους. Είτε είσαστε ευτυχισμένοι μ' αυτό που σας έρχεται είτε όχι, τελειώστε το. Αυτοί οι σπόροι έχουν σπαρθεί από τον ίδιο σας τον εαυτό στο παρελθόν, για το οποίο εσείς δε γνωρίζετε τίποτα. Λοιπόν κάνετε το καλύτερο που μπορείτε κι αφήστε τα υπόλοιπα στον Θεό που είναι πάνω από το κεφάλι σας.

Και ένα επιπλέον πράγμα θα σας πω: Αν έχετε ένα ρολόι, το κουρδίζετε κάθε πρωί, έτσι δεν είναι; Και αυτό συνεχίζει να δουλεύει για εικοσιτέσσερις ώρες – συνεχίζει, συνεχίζει – χωρίς καμιά διακοπή. Λοιπόν, κάθε πρωί να κουρδίζετε το ρολόι του νου σας. Καθίστε και αφιερώστε χρόνο στο διαλογισμό σας. Ελάτε σε επαφή με το Φως και τον Ήχο Εσωτερικά. Τότε θα πάρετε δύναμη, γιατί αυτός είναι ο Άρτος της ζωής και το Ύδωρ της ζωής. Αυτό θα σας δώσει φρεσκάδα, σθένος, δύναμη να εργαστείτε καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας. Θα είσαστε τελείως φρέσκος και ζωηρός. Επίσης και τη νύχτα προτού να πάτε να κοιμηθείτε, κουρδίστε το ρολόι. Αυτά είναι τα εποικοδομητικά πράγματα που θα σας βοηθήσουν. Για τα άλλα πράγματα που παρεμβαίνουν σαν εμπόδια στο δρόμο, σας έχω ήδη μιλήσει. Δεν είναι καινούργια πράγματα.

Λοιπόν αγαπητοί μου φίλοι, θέλετε να είσαστε φρέσκοι και ζωηροί και να μη σας βασανίζει τίποτα το νου; Κουρδίζετε το ρολόι σας καθημερινά, κάθε πρωί. Θα παίρνετε δύναμη, το Ύδωρ της ζωής και ο Άρτος της ζωής θα δώσουν δύναμη στην ψυχή σας. Όταν η ψυχή

είναι δυνατή και όλα τα άλλα θα πάρουν δύναμη – ο νους σας, οι αισθήσεις σας και το σώμα σας. Θα δείτε πως, όταν οι παλαιστές γυμνάζονται, βάζουν όλη τους την προσοχή στο σώμα και αυτή η προσοχή τούς δίνει δύναμη. Μπορώ να σας πω ένα παράδειγμα και μπορεί να το έχετε προσέξει και σεις αυτό: Όταν είσαστε πολύ κουρασμένοι και πεινασμένοι, παίρνετε μια μπουκιά φαγητό, πίνετε νερό και παίρνετε δύναμη. Από πού έρχεται αυτή η δύναμη; Η δύναμη από το φαγητό έρχεται μόνο, αφού αυτό έχει χωνευτεί, όχι αμέσως. Είναι η ψυχή σας, ο ίδιος σας ο εαυτός που έχει την δύναμη. Η ψυχή έχει μεγάλη θεραπευτική δύναμη. Εσείς είσαστε η ψυχή. Είσαστε οι γιοί του Θεού. Μέγας είναι ο άνθρωπος.

Αυτά είναι μικρά μικρά πράγματα, για τα οποία ίσως ποτέ δεν έχουμε ενδιαφερθεί. Αλλά με αυτά μπορούμε να κάνουμε τη ζωή μας θεία. Όμως πρέπει να υπάρχει κάποιο ιδανικό μπροστά μας. Είμαστε έρμαια, έρμαια χωρίς σκοπό, αυτό είναι το κρίμα. Εμείς σκάβουμε πηγάδια εδώ και εκεί παντού – μερικά έχουνε βάθος πέντε μέτρα, μερικά επτά μέτρα, μερικά έξι μέτρα βάθος και νερό πουθενά. Λοιπόν, λέω στον καθένα από σας ότι πρέπει να αποφασίσετε ποιος είναι ο σκοπός σας. Αυτό μπορεί να σας πάρει μια μέρα, τρεις μέρες, εφτά μέρες, δεν πειράζει. Μιας κι έχετε αποφασίσει, τότε θα πηγαίνετε βήμα βήμα προς το στόχο σας. Μερικοί πάνε ένα μέτρο μπρος και μετά πάνε πίσω, μετά ξαναπάνε μπρος, μετά ξανά πίσω και αυτό παίρνει το χρόνο σας. Όταν ήρθα στον κόσμο, νεαρός είχα και εγώ μια μεγάλη φιλοδοξία. Φιλοδοξία για τη ζωή και έπρεπε να αποφασίσω. Με τη Χάρη του Θεού αποφάσισα και είπα : *«Ο Θεός πρώτα κι έπειτα ο κόσμος»*.

Λοιπόν δεν πρέπει να είμαστε έρμαια χωρίς σκοπό, ο άνθρωπος μπορεί να βάλει στόχους και μπορεί να αλλάξει. Μπορεί να αλλάξει, γιατί είναι προικισμένος με τη διάκριση. Δεν είναι όπως τα ζώα. Τα ζώα μπορούν να γίνουν χρήσιμα, όταν τα εξασκήσετε, αλλά ο άνθρωπος είναι ελεύθερος μέσα σε ορισμένα όρια βέβαια.

Λοιπόν, όπως σας έλεγα, κουρδίζετε το ρολόι σας καθημερινά, για να είσαστε φρέσκοι κάθε μέρα. Μπορεί να έχετε να κάνετε πάρα πολλά πράγματα, όμως μετά τον καθημερινό διαλογισμό σας θα είσαστε πάντα φρέσκοι και θα αναμορφώσετε τον εαυτό σας. Τι θα κερδίσετε αν αναμορφώσετε τον ίδιο σας τον εαυτό; Θειότητα – που είναι το κληρονομικά σας δικαίωμα.

Αυτά τα μικρά μικρά πράγματα κάνουν τον άνθρωπο μέγα. Τελι-

κά το μεγαλείο είναι ο δρόμος στον οποίο έχετε μπει. Είσαστε πολύ τυχεροί που έχετε μπει στο δρόμο και σας έχει δοθεί κάτι, για να αρχίσετε με αυτό. Γιατί να μην κουρδίζετε καθημερινά το ρολόι σας με το διαλογισμό; Ελάτε σε επαφή με αυτό που είναι ο Άρτος της ζωής και το Ύδωρ της ζωής. Είσαστε τυχεροί που σας έχει δοθεί. Είσαστε πιο τυχεροί αυτοί που έχετε μπει στο δρόμο από όλους τους άλλους ανθρώπους στον κόσμο. Ο Χριστός είπε: *«Αυτοί που ακολουθούν τα λόγια μου, αυτοί είναι οι μαθητές μου. Αυτοί που σηκώνουν το σταυρό τους καθημερινά, αυτοί είναι οι μαθητές μου».* “Σηκώνουν το σταυρό” σημαίνει υψώνονται πάνω από την σωματική συνειδητότητα. Λοιπόν, κάθε πρωί κουρδίζετε το ρολόι σας.

Αυτοί είναι οι βοηθητικοί παράγοντες και αυτά είναι τα εμπόδια στο δρόμο. Είναι για αυτό που λέγεται ότι: *«Η Αλήθεια είναι πάνω απ᾽όλα, αλλά το να ζει κανείς αληθινά είναι ακόμη πιο πάνω από την Αλήθεια».* Έχετε μπει στο δρόμο με την Χάρη του Θεού και ως αποτέλεσμα του μεγαλείου του Διδασκάλου μας Μπάμπα Σαουάν Σινγκ. Ξέρετε βρέχει έξω, από τότε που ήρθα βρέχει. Η λέξη Σαουάν σημαίνει το μήνα της βροχής. Στον μήνα Σαουάν πάντοτε βρέχει – και γενικά οπουδήποτε πάω, πρώτα έρχεται η βροχή. Είναι η Χάρη Του που εργάζεται. Όλος ο έπαινος είναι σ' Εκείνον. Αυτά τα λίγα που έχω μάθει σας τα έχω παραθέσει με λίγα λόγια.

Λοιπόν μη δίνετε τροφή στο σώμα σας, αν δεν δώσετε τροφή στην ψυχή σας – το πρώτο πράγμα, θέστε το ως όρο. Και για να μπορέσετε να προοδεύσετε στο δρόμο, πρέπει να ζείτε σύμφωνα με αυτά τα πράγματα. Να θυμάστε ότι *«Το να ζει κανείς αληθινά είναι πάνω από την Αλήθεια».*

Αύριο μπορεί να φύγω με το φυσικό μου σώμα, γιατί πηγαίνω εδώ και εκεί, όπως επιθυμεί ο Διδάσκαλός μου, ο Θεός που είναι μέσα Του. Μπορεί να μην είμαι με το φυσικό μου σώμα μαζί σας, αλλά οι σκέψεις μου θα είναι μαζί σας. Αυτή η Χριστή Δύναμη ή Θεού Δύναμη είναι πάντοτε μέσα σας και εργάζεται πάντοτε για το καλύτερο συμφέρον σας, παρέχουσα κάθε δυνατή βοήθεια, συμπαράσταση και προστασία. Λοιπόν παραμείνετε σε επαφή, ζείτε σύμφωνα με αυτά που σας έχω δώσει με αυτά τα λίγα λόγια. Ο Θεός θα σας ευλογήσει όλους. Αυτό είναι όλο εκείνο που μπορώ να πω. Παραμείνατε σ' επαφή, μη παρασυρθείτε από αυτό που ακούτε έξω, αν δεν ακούσετε εσείς οι ίδιοι και αν δεν δείτε με τα δικά σας μάτια.

Λοιπόν, είσαστε όλοι παιδιά του Θεού. Βλέπετε, τα παιδιά είναι

πάντοτε αγαπητά στον πατέρα τους. Είσαστε όλοι αγαπητοί στον Θεό που επίσης κατοικεί μέσα σας. Είσαστε αγαπητοί επίσης και σε μένα. Και πρέπει να προοδεύετε από μέρα σε μέρα. Σας εύχομαι όλους να γίνετε πρεσβευτές – καλύτεροι από μένα θα έλεγα. Κάθε πατέρας θέλει τα παιδιά του να είναι πιο αρμόδια, πιο ικανά από αυτόν.

Αυτά τα λίγα λόγια έχω να σας πω. Αύριο θα φύγω με το φυσικό μου σώμα μόνο. Αυτή η Δύναμη μέσα σας θα σας βοηθάει και θα σας παρέχει κάθε προστασία. Παραμείνατε σε επαφή. Αυτό είναι όλο που έχω να πω.

Λοιπόν βλέπετε, είσαστε τυχεροί που με βλέπετε, αλλά εγώ είμαι πιο τυχερός από σας. Γιατί εσείς είδατε μόνον έναν, ενώ εγώ είδα όλους εσάς. Δεν είμαι πιο τυχερός; Λοιπόν η αγάπη ομορφαίνει τα πάντα. Ευχαριστώ αυτούς που σταυροφορούν μαζί μου και μεταφέρουν αυτό το μήνυμα στους ανθρώπους. Είναι η δικιά Του εργασία, ο έπαινος πηγαίνει στον Θεό και στο Διδάσκαλό μας.

Κοιτάτε την δουλειά σας

Γίνεται ένας αγώνας δρόμου μεγάλης απόστασης. Ο καθένας τρέχει για να φτάσει το στόχο. Τι πρέπει να κάνουμε; Πρέπει να κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε, για να φτάσουμε το στόχο και αν είναι δυνατόν, να είμαστε οι πρώτοι που θα φτάσουμε, για να πάρουμε το πρώτο βραβείο. Όταν έχετε μπει στο δρόμο, μην κοιτάτε δεξιά ή αριστερά. Μην κοιτάτε αυτούς που έρχονται πίσω σας. Ούτε ακόμη να συγκρίνετε τον εαυτό σας με κανένα που πηγαίνει μπροστά σας. Κάνετε το καλύτερο που μπορείτε, για να φτάσετε το στόχο. Αν βοηθήσετε αυτούς που έρχονται ασθμαίνοντας από πίσω, εσείς θα αργοπορήσετε. Μη σας νοιάζει ποιος τρέχει μαζί σας, εσείς πηγαίνετε μπροστά, μην κοιτάτε ούτε αριστερά ούτε δεξιά. Αυτό είναι ένα παράδειγμα, για να σας δείξει τι πρέπει να κάνετε. Μιας κι έχετε μπει στο δρόμο: «κοιτάτε τη δουλειά σας»! Χρησιμοποιώ σκληρά λόγια: «κοιτάτε τη δουλειά σας». Να επιθυμείτε καλό για όλους –αυτό είναι εντάξει– αλλά να ενδιαφερόσαστε μόνο για τη δική σας πρόοδο.

Είναι γι' αυτό που γράφω σε όλους: *«Για πνευματικά ζητήματα να είσαστε απευθείας συνδεδεμένοι μαζί μου»*. Κανένας δεν πρέπει να στέκεται μεταξύ ενός μυημένου και του Διδασκάλου όσον αφορά τα πνευματικά ζητήματα. Εμείς προσπαθούμε να βοηθήσουμε τους άλλους θυσιάζοντας τον εαυτό μας. Λοιπόν, φτάσετε τον στόχο και τότε, αν σας έχει δοθεί αυτή η εργασία, συνεχίστε, κάντε το. Μερικοί άνθρωποι αρχίζουν να βοηθάνε άλλους – αυτό είναι καλό πράγμα– αλλά το αποτέλεσμα είναι ότι η πρόοδός τους αργοπορεί και χρεοκοπούν. Λοιπόν κοιτάτε τη δουλειά σας. Όταν δείτε έναν άνθρωπο να πηγαίνει μπροστά, εντάξει και εσείς επίσης πηγαίνετε μπροστά! Αυτός που έχει την εξουσιοδότηση για τη μύηση, *(δηλαδή ο Διδάσκαλος)*, είναι η δική του δουλειά να βοηθήσει όλους. Μιας και φτάσετε

το στόχο, μπορεί να σας δοθεί αυτή η εργασία, αν θεωρηθείτε κατάλληλος, αλλά όχι διαφορετικά.

Παρακολουθείστε τη σκέψη μου:

Αν ένας άνθρωπος που πνίγεται μέσα σε ένα πηγάδι πει σε άλλους που και αυτοί είναι στο πηγάδι: *«Για να βγείτε έξω από το πηγάδι, κάντε αυτό και μετά το άλλο»* πώς σας φαίνετε; Παρόμοια, αν πνιγόσαστε μέσα στο πηγάδι του κόσμου και εσείς καθοδηγείτε άλλους που είναι επίσης στην ίδια θλιβερή κατάσταση, με τι εφόδια το κάνετε; Εμείς πνιγόμαστε μέσα στο πηγάδι του σώματος. Αν βγούμε έξω από το σώμα, ακόμη και τότε πρέπει να προχωρήσουμε πιο πέρα, για να φτάσουμε το στόχο.

Το να βγείτε από το πηγάδι είναι καθαρά προσωπική σας εργασία και αυτό έχετέ το υπόψη σας. Μερικές φορές χαλαρώνουμε κάπως, καθώς προχωρούμε στο δρόμο και το αποτέλεσμα είναι να αργοπορεί η πρόοδος μας. Συμβαίνει συχνά σ' αυτούς που προοδεύουν, η περαιτέρω πρόοδος τους να αργοπορήσει. Βεβαίως μπορεί παλαιότεροι μαθητές να οδηγούν άλλους αναζητητές για λίγο, αλλά αυτό δεν αποτελεί πλήρη καθοδήγηση. Αυτή η εργασία είναι του Διδασκάλου. Αν Εκείνος σας πει να βοηθήσετε άλλους, εντάξει, κάντε το. Αλλά αν Εκείνος δεν σας πει, ποτέ να μην το κάνετε. Όλοι εσείς που είσαστε στο δρόμο, προσπαθήστε να ακολουθήσετε αυτά που σας λέω, γιατί έχουν μεγάλη σημασία. Μη βάζετε εμπόδια στην πρόοδό σας. Πρέπει πρώτα να πάρετε εσείς το απολυτήριο και μετά μπορείτε να διοριστείτε, για να διδάξετε άλλους. Πολλές φορές αρχίζουμε να βοηθάμε άλλους, αλλά αυτή η καθοδήγηση δεν είναι τέλεια και συγχρόνως καταστρέφουμε και το μέλλον μας.

Ερώτηση: *Παρακαλώ μπορείτε να εξηγήσετε τι εννοείτε όταν λέτε να μη βοηθάμε τους άλλους;*

Διδάσκαλος: Προσπαθήστε να μπείτε στο πνεύμα αυτών που σας λέω. Δεν σας λέω να μη βοηθάτε τους άλλους. Υπάρχουν άλλοι τρόποι να βοηθήσετε, αλλά στον πνευματικό δρόμο δεν μπορείτε να βοηθήσετε. Όταν εσείς οι ίδιοι πνιγόσαστε μέσα στο πηγάδι, πώς μπορείτε να καθοδηγήσετε άλλους να σωθούν;

Ερώτηση: *Τι εννοείτε στον "πνευματικό δρόμο"; Όταν εμείς λέμε το τι να κάνουμε στο διαλογισμό;*

Διδάσκαλος: Μιας και σας έχει δοθεί η μύηση, πηγαίνετε στον Διδάσκαλο! Υπάρχουν οι ομιλίες μου, υπάρχουν οι κασέτες μου, αποταθείτε σ' αυτές. Αλλά αν εσείς γίνετε ο πράττων, είναι η προσοχή

σας εκεί, γίνεστε ο Διδάσκαλος, το μικρό σας εγώ φουσκώνει και η πρόοδός σας αργοπορεί. Λοιπόν να μη γίνεστε ο Διδάσκαλος. Αν ο Διδάσκαλος λέει κάτι, τότε μπορείτε να το επαναλάβετε. Υπάρχει μια απέραντη διαφορά μεταξύ αυτών των δύο πραγμάτων. Μπορείτε να πείτε: *«Ο Διδάσκαλος έχει εξηγήσει το πρόβλημα ως εξής ...»*. Με αυτό τον τρόπο θα είναι πολλοί αυτοί που θα φτάσουν το στόχο τους. Ο λαγός που τρέχει γρήγορα, έχει το κέρδος. Αυτοί που έρχονται δεύτεροι και τρίτοι παίρνουν μόνο επαίνους. *(παροιμία)*

Λοιπόν είναι γι' αυτό που είπε ο Θεός Κρίσνα: *«Από τις χιλιάδες που έρχονται σε μένα, μόνο ένας μπαίνει στο δρόμο».* Το να θέλουμε το καλό των άλλων είναι άλλο πράγμα. Δώστε ένα βιβλίο. Τα βιβλία είναι γεμάτα από τα διδάγματα και μ' αυτό τον τρόπο εσείς δεν θα είστε ο πράττων.

Προσέξτε, ο νους είναι ένας πολύ πονηρός φίλος. Αν εσείς κάνετε κάτι για κάποιον και μετά αισθανόσαστε ευχαριστημένοι μέσα στο βάθος της καρδιάς σας, λέγοντας: *«Εγώ του δίδαξα κάτι»,* αυτό τα χαλάει όλα. Λοιπόν ακολουθείστε αυτά που σας λέω και μην κάνετε τους δασκάλους. Κοιτάτε τη δουλειά σας. Αν όχι, εσείς θα χαλάσετε τα πάντα. Μερικές φορές μπορεί να νομίζετε ότι κάποιος είναι ανώτερος από εσάς. Γιατί; Αυτοί που είναι στο δρόμο δεν πρέπει να συγκρίνουν ποιος πάει μπρος και ποιος έρχεται πίσω. Εσείς προχωρείτε μπροστά! Με το να συγκρίνετε, μπορεί μερικές φορές να προκύψει κάτι αρνητικό, γιατί αν εμείς υποβιβάζουμε τους άλλους, θα πρέπει να πληρώσουμε γι' αυτό. Όταν τρέχετε έναν αγώνα δρόμου, τρέξτε, τρέξτε, τρέξτε και φτάστε στο στόχο! Γι' αυτόν που φτάνει το στόχο, που πάει στο ανώτατο, ο καθένας λέει*, «Ω, αυτός έχει κερδίσει!»* Ακούστε, γιατί τα λόγια του Διδασκάλου είναι πολύ λίγα αλλά είναι μεστά από νόημα.

Είδα κατά τη διάρκεια της ζωής μου δύο ανθρώπους στην Ινδία και δύο έξω από την Ινδία που ήταν αρκετά προχωρημένοι και που έκαναν τους Διδασκάλους. Τελικά απομακρύνθηκαν από τον Διδάσκαλο. Κάθε μέρα βρίσκεται κάποιος που λέει: *«Εγώ ξέρω λίγο παραπάνω από σένα και σε συμβουλεύω να κάνεις ... έτσι»*. Αυτό σημαίνει ότι αυτός γίνεται ο δάσκαλος, και εσείς φεύγετε μακριά από το Διδάσκαλό σας για λίγο. Μερικές φορές οι άνθρωποι λένε: *«Ο τάδε και ο τάδε είναι πολύ προχωρημένοι»* και αυτό είναι μια παγίδα. Γι' αυτό σας λέγω να μη συγκρίνετε. Προχωρήστε. Οδηγήστε απερίσπαστοι το δικό σας αεροπλάνο. Προσπαθήστε να κάνετε το δικό σας

αεροπλάνο να φτάσει εκεί πρώτο.

Ερώτηση: *Μερικές φορές λέμε ότι ο τάδε και ο τάδε άνθρωπος προοδεύει.*

Διδάσκαλος: Αυτό είναι ακριβώς εκείνο που σας λέω τώρα. Το να συγκρίνετε, αυτή η σύγκριση θα στέκεται εμπόδιο στο δρόμο σας. Λοιπόν να κοιτάτε τη δουλειά σας. Αν ένας άνθρωπος κρατάει μια λάμπα και δίνει φως στους άλλους, αλλά ο ίδιος παραμένει στο σκοτάδι, τότε τι ωφέλεια έχει; Εσείς έχετε το δικό σας σύζυγο. Ο Θεός τον έχει δώσει σ' εσάς. Αν ένας άλλος άνθρωπος εμφανίζεται ότι είναι ο σύζυγός σας, τι ωφελείτε; Να έχετε σεβασμό για όλους, αυτό είναι εντάξει, αλλά να κοιτάτε μόνο αυτό που λέει ο Διδάσκαλός σας. Το λάθος μας είναι ότι πουλάμε αυτό που είναι γλυκό στους άλλους και .... τι μένει σ' εμάς να πιούμε; Το πικρό! Γιατί να μη φάτε εσείς οι ίδιοι το γλυκό;

Αν κάποιος είναι καλύτερος ή καλός ή κακός, υπάρχει Εκείνος για να τον κρίνει. Αυτό που ο άνθρωπος θα σπείρει, αυτό και θα θερίσει. Κανένας δε διαφεύγει. Ακόμη και τα αβατάρ και οι Άγιοι δεν είναι άτρωτοι απ' τον Νόμο του κάρμα. Σας το εξηγώ, όπως σε μια επιστήμη, το γιατί δεν πρέπει να κάνετε αυτά τα πράγματα. Καταλάβατε; Αυτό είναι το πιο σπουδαίο πράγμα. Είναι γι' αυτό που το να κάθεστε δίπλα σ' ένα Διδάσκαλο σας δίνει περισσότερο απ' ότι μπορείτε να μάθετε σε εκατοντάδες χρόνια. Αυτά που σας λέγω είναι πολύ απλά πράγματα. Όταν το σπίτι σας καίγεται, ποιο είναι το καθήκον σας; Το να ρωτήσετε γιατί το σπίτι σας καίγεται ή ποιος έβαλε τη φωτιά; Βγείτε έξω πρώτα και τρέξτε να γλιτώσετε. Αυτό είναι όλο. Αλλά ξέρετε τι κάνουμε εμείς; Θέλουμε να καθοδηγούμε τους άλλους. Όμως οι διανοούμενοι μπορούν να μας καθοδηγήσουν μόνο μέχρι το σημείο που έχουν φτάσει οι ίδιοι. Αλλά το πρώτο πράγμα είναι το να βγει κανείς έξω από τη φυλακή του σώματος. Αυτό είναι το πρωταρχικό. ***Η Βασιλεία του Θεού δεν έρχεται με την παρατήρηση. Η Βασιλεία του Θεού είναι μέσα μας.***

Λοιπόν το Α και το Β αρχίζουν, όταν υψωνόσαστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. *«Μάθετε να πεθαίνετε, έτσι ώστε να αρχίσετε να ζείτε»*. Ελάτε επάνω. Ελάτε έξω. Αυτοί που δεν είναι εδώ *(και ο Διδάσκαλος δείχνει το σημείο μεταξύ των δύο φρυδιών)*, που δεν έρχονται εδώ, καίγονται όλοι κάτω, πιασμένοι από τους εξωτερικούς "«ληστές". Υψωθείτε πάνω από εκεί που αρχίζει η θρησκεία. Αν κάποιος δεν πήγε επάνω, εντάξει, δεν έχει πάει πάνω. Ωραία και καλά. Εσείς

πήγατε πάνω; Κάποιος άλλος πάει κάτω λέγοντας ψέματα – αυτό και εκείνο – . Κι εσείς τι κάνετε; Αυτός που έχει πάρει αυτόν τον άνθρωπο στην ακολουθία του είναι ο υπεύθυνος. Αυτός θα τον φροντίσει. Μιας και εσείς έχετε μπει στην ακολουθία του Διδασκάλου, το καθετί είναι δικιά Του ευθύνη.

Πριν να έρθω εδώ, απαντούσα σ' ένα γράμμα. Κάποιος ισχυριζόταν ότι είχε φτάσει το στόχο και ότι του είχαν δοθεί διαταγές από τον Διδάσκαλο Σαουάν να λειτουργήσει σαν Διδάσκαλος. Του είπα: *«Αυτό δεν είναι εις γνώση μου, αλλά αν θέλετε να το κάνετε, τότε κάντε το. Αυτό είναι δική σας ευθύνη. Σας εύχομαι κάθε πρόοδο»*. Η εργασία του Διδασκάλου είναι πάρα πολύ λεπτή. Αυτός είναι υπεύθυνος για σας σ' αυτή τη ζωή και στην άλλη επίσης. Δεν έχει τίποτα να κάνει με διαλέξεις ή με νοητικές αντεγκλίσεις. Η γνώση είναι καλή. Υπάρχει η γνώση του κόσμου, η γνώση του σώματος, η γνώση για τις ασθένειες, η γνώση για τόσα πολλά θέματα. Αλλά απ' όλες τις γνώσεις, αυτή που είναι ανώτατη όλων είναι η γνώση του εαυτού. Με τη γνώση του εαυτού μπορείτε να επιτύχετε σε οποιαδήποτε άλλη γνώση εσείς επιθυμείτε να στρέψετε το πρόσωπό σας. Λοιπόν, απλώς ζυγίστε αυτά που σας λέω.

Ερώτηση: *Μπορώ να σας κάνω μια ερώτηση;*

Διδάσκαλος: Εκατόν μια, όχι μία. Όσο καλύτερα γνωρίζω θα απαντήσω. Ναι πείτε μου.

Ερώτηση: *Ας υποθέσουμε ότι ένας άνθρωπος έρχεται σε μένα και εγώ καταλαβαίνω ότι είναι μεθυσμένος από Θεό. Αν ήμουν σίγουρος γι' αυτό και αν αυτό με έκανε να υψωθώ, θα είχα ωφέλεια αν τον ρώταγα: «Αδερφέ, μπορείς να μου δώσεις μια μικρή καθοδήγηση, έτσι ώστε να γίνω κι εγώ λιγάκι σαν κι εσένα;»*

Διδάσκαλος: Αυτό σημαίνει ότι εσείς δεν έχετε καθόλου πίστη στο δικό σας Διδάσκαλο και γι' αυτό δεν θα είχατε καμία ωφέλεια.!

Ερώτηση: *Ω! Τότε δεν πρέπει να του ζητήσω κάτι τέτοιο;*

Διδάσκαλος: Γιατί να μην το ζητήσετε από το Διδάσκαλό σας; Γιατί είναι Αυτός εκεί; Ρωτώντας κάποιον τρίτο σημαίνει ότι ο Διδάσκαλός σας δεν είναι ικανός να σας δώσει τίποτα. Αυτός που σας έδωσε τόσα πολλά στο δρόμο μέχρι τώρα, δεν είναι αρμόδιος να σας δώσει και κάτι παραπάνω;

Ερώτηση: *Αλλά τότε εσείς δνε θα έχετε χρόνο να πάρετε μια ανάσα, αν όλοι το κάνουμε αυτό.*

Διδάσκαλος: *Ας υποθέσουμε ότι σας παίρνω σαν το Διδάσκαλό* μου. Αν εγώ νομίζω και σκέπτομαι ότι εσείς δεν είσαστε αρκετός, μόνον

τότε μπορώ να ζητήσω από κάποιον άλλον να με βοηθήσει. Ο Διδάσκαλος Σιβ Νταγιάλ Σινγκ καθόταν μια φορά με μερικούς αφοσιωμένους του μαθητές. Ήρθε ένας άνθρωπος που είχε πάει σε κάποιο ταξίδι προσκυνήματος. Ένας από τους μαθητές του Διδασκάλου άρπαξε τον άνθρωπο από το σβέρκο και του είπε: *«Κοίτα δω, σκύψε κάτω μπροστά στον Διδάσκαλο. Εδώ είναι ο αληθινός Διδάσκαλος κι εδώ είναι το αληθινό ταξίδι προσκυνήματος».* Ο Σοάμιτζι είπε ότι αυτή η πράξη ήταν λάθος και έδωσε το παράδειγμα ενός ανθρώπου που ήτανε πλήρως αφοσιωμένος στον Διδάσκαλο του και πνιγόταν μέσα σ' ένα ποτάμι. Δεν υπήρχε καμιά βοήθεια, όμως ξαφνικά ένα χέρι τον τράβηξε προς τα έξω και κάποιος του είπε: *«Έλα, θα σε βοηθήσω».* Ο άνθρωπος που πνιγόταν ρώτησε: *«Ποιος είσαι;» «Είμαι ο Θεός».*

«Δεν θέλω καμιά βοήθεια από κανένα εκτός απ' το Διδάσκαλό μου».

Τότε εμφανίστηκε ένα άλλο χέρι: *«Έλα, θα σε βοηθήσω». «Ποιος είσαι;» « Είμαι ο προφήτης Μωάμεθ».*

«Δεν θέλω τη βοήθειά σου. Θέλω το δικό μου Διδάσκαλο».

Τότε μόνο εμφανίστηκε ο Διδάσκαλός του και τον έσωσε. Η αιτία που στρεφόμαστε προς τους άλλους είναι γιατί λείπει κάτι από την αγάπη μας προς τον Διδάσκαλό μας. Αν ο Διδάσκαλος δεν είναι Τέλειος, αυτό είναι άλλο πράγμα. Αλλά ο Διδάσκαλος είναι πάντα ο Διδάσκαλος. Αν ένας δάσκαλος είναι του δημοτικού, μπορεί να σας καθοδηγήσει μέχρι να τελειώσετε το δημοτικό. Αν είναι του γυμνασίου, θα σας καθοδηγήσει μέχρι να τελειώσετε το γυμνάσιο. Αν έχει πάει πέρα απ' αυτό, τότε θα μπορεί να σας οδηγήσει πιο πέρα. Ένας άνθρωπος μπορεί να βοηθήσει τους άλλους μέχρι το σημείο που αυτός έχει προχωρήσει. Λοιπόν υπάρχουν δάσκαλοι και δάσκαλοι!

Όλοι οι επονομαζόμενοι δάσκαλοι δεν είναι "Διδάσκαλοι". Όλοι οι γκουρού δεν είναι "Γκουρού". Διδάσκαλοι ή Γκουρού είναι αυτοί που έχουν επιτύχει τη Θέωση. Είναι γι' αυτό που σας δίνεται το κριτήριο των "Πέντε Φορτισμένων Ονομάτων" σαν ένα τεστ. Οποιοσδήποτε Εσωτερικά σταθεί μπροστά στην επανάληψη αυτών των ονομάτων, αυτός έχει φθάσει μέχρι το ανώτατο. Μόνο τα Πέντε Φορτισμένα Ονόματα μπορούν να σας σώσουν απ' οποιαδήποτε αρνητική επίδραση Εσωτερικά. ***Υπάρχει περισσότερη απατηλότητα Εσωτερικά παρά εξωτερικά.*** Ο Μαουλάνα Ρούμι μας συνιστά: *«Μην πάτε στο δρόμο χωρίς ένα οδηγό».* Υπάρχουν πάρα πολλοί κίνδυνοι. Υπάρχουν πολλά ξεγλιστρήματα.

Όπως εξωτερικά υπάρχουν κυβερνήσεις, έτσι και στα ανώτερα

επίπεδα υπάρχει κι εκεί μια κυβέρνηση. Όλοι οι Διδάσκαλοι που άφησαν τη γη συμμετέχουν σε αυτή και βοηθάνε τους οπαδούς Τους να προχωρήσουν μέσω του Θεανθρώπου, που βρίσκεται και εργάζεται πάντοτε πάνω στη γη. Ο Θεός Κρίσνα συνήθιζε να εμφανίζεται σε πολλούς. Όταν ήμουν στη Λαχώρη ήρθε ένας άνθρωπος σε μένα και έχοντας ακούσει την ομιλία μου, είπε ότι είχε δει τον Θεό Κρίσνα Εσωτερικά. Του είπα: *«Εντάξει, όταν ξανασυναντήσεις τον Θεό Κρίσνα, ρώτησέ τον τι πρέπει να κάνεις απ' εδώ και μπρος».* Ο Θεός Κρίσνα ήταν ένας δάσκαλος της Σάμπτ Γιόγκα. Η δουλειά του ήταν διαφορετική. Αυτό είναι εντάξει, αλλά εμείς έχουμε σεβασμό για εκείνον. Αργότερα, αυτός ο άνθρωπος μου είπε ότι είχε δει ξανά τον Θεό Κρίσνα Εσωτερικά και ότι ο θεός Κρίσνα του είπε: *«Αν εσύ πας σ' εκείνον (στον Κιρπάλ), τότε εγώ δεν θα έρθω πια σε σένα».* Υπάρχει μια κανονική κυβέρνηση που εργάζεται. Οι άνθρωποι νομίζουν ότι είναι όπως όταν ψηφίζουμε για έναν πρόεδρο ή για ένα πρωθυπουργό, αλλά αυτό δεν γίνεται με ψήφους. Η εξυπνάδα δε θα σας βοηθήσει. Πιάστε το νόημα αυτών που σας λέω. Ο άνθρωπος που είναι μέσα στο πηγάδι δεν μπορεί να οδηγήσει άλλους να βγουν από το πηγάδι. Μπορεί μόνο να πει δοκιμάστε αυτό, δοκιμάστε εκείνο, αλλά δεν θα είναι ικανός να σας δώσει καμιά πρακτική καθοδήγηση. Όταν το δικό του το σπίτι καίγεται, πώς μπορεί να βοηθήσει κάποιον άλλον να βγει από ένα άλλο σπίτι που καίγεται; Λοιπόν κοιτάτε τη δουλειά σας. Με απλά λόγια, ποια είναι η αλήθεια πίσω απ' αυτό; Έχετε σεβασμό για όλους. Αν οι άλλοι δεν είναι καλοί, εννοώ τους επονομαζόμενους δασκάλους, εντάξει. Αυτή είναι η μοίρα τους, εσείς προσευχηθείτε γι' αυτούς, αυτό είναι όλο. Μη συγκρίνετε. Αυτοί που έχουν το δικαίωμα, αυτοί που είναι οι ανώτατοι, μπορεί να έχουν αυτό το δικαίωμα, αλλά μας λένε να μην μιλάμε άσχημα εναντίον κανενός ούτε να χάνουμε το σεβασμό μας για κανέναν. Αυτό είναι εκείνο που χρειάζεται. Αν εμείς χάσουμε το σεβασμό μας, εμείς χάνουμε. Αυτό είναι ένα πολύ λεπτό θέμα.

Θα ήμουν ευτυχισμένος, αν υπήρχαν περισσότεροι να κάνουν τη δουλειά μου. Η δουλειά μου τότε θα ήταν πιο εύκολη. Αλλά ποιος μπορεί να δώσει; Ποιος μπορεί να δείξει ποιος είναι ο Διδάσκαλος; Όταν ο Γκουρού Νάνακ επρόκειτο να φύγει από το γήινο επίπεδο, οι άνθρωποι τον ρώτησαν: «Πώς θα σε ξαναβρούμε;» Κι' εκείνος έδωσε μια ωραία απάντηση: *«Ο φίλος σας είναι πάντοτε εδώ. Αν έρθει με άλλα ρούχα, δε θα έχετε σεβασμό γι' αυτόν;».* Υπάρχει ένας πάρα

πολύ αυστηρός νόμος. Όταν ο Διδάσκαλός μου με εξουσιοδότησε να δίνω ομιλίες, Τον παρακάλεσα: *«Μη μου δώσεις αυτή τη δουλειά. Δώσε μου κάποια άλλη εργασία. Είναι πάρα πολύ καλό εκ μέσους σου, αλλά δώσε μου κάποια άλλη εργασία».* Ο Διδάσκαλος Σαουάν με ρώτησε: *«Γιατί;»* Του απάντησα: *«Γιατί όταν κάποιος κοιτάζει με σεβασμό προς εμάς, εμείς αποκτάμε υποχρεώσεις προς αυτόν. Κι εγώ πόσο έχω να δώσω; ».* Τότε ο Διδάσκαλος μου είπε: *«Όταν το χέρι μου είναι πάνω από το κεφάλι σου»,* και τέντωσε το χέρι του πάνω από το κεφάλι μου, *«τότε γιατί εσύ να φοβάσαι; Όταν εσύ σκέπτεσαι τον Διδάσκαλο και κάνεις τα πάντα στο όνομα του Διδασκάλου, όταν εσύ δεν είσαι ο πράττων, σώζεσαι».* Ένας μικρός άνθρωπος που αρχίζει να δίνει ομιλίες θεωρεί στο βάθος της καρδιάς του ότι αυτός είναι ο Διδάσκαλος. Αυτός λέει ότι είναι πολύ ταπεινός, αλλά μέσα στην καρδιά του αισθάνεται ότι είναι κάτι. Όταν αρχίζει να σκέπτεται κατ' αυτόν τον τρόπο, τότε όλο το χρέος πηγαίνει στο λογαριασμό του.

Παρακολουθείτε τη σημερινή ομιλία αγαπητοί μου φίλοι; Σώστε τους εαυτούς σας. Κοιτάτε τη δουλειά σας. Ο Θεός να σας ευλογήσει. Είσαστε σ' έναν αγώνα δρόμου. Φτάστε πρώτοι. Μην κοιτάτε δεξιά και αριστερά, ποιος τρέχει πιο γρήγορα από σας ή ποιος μένει πίσω. Να επιθυμείτε το καλό για όλους. Προσεύχεστε στον Θεό: *«Είθε να υπάρχει ειρήνη σε όλο τον κόσμο, κάτω από το Θέλημά Σου, Ω Κύριε».* Κάτω από το Θέλημά Σου! Αυτή είναι η προσευχή του Γκουρού Νάνακ: *«Είθε όλοι να πάνε Σε σένα, ω Θεέ. Βοήθησε τους όλους να έρθουν να σε συναντήσουν*!». Χιλιάδες αρχίζουν το δρόμο. Οι περισσότεροι απ' αυτούς πέφτουν καθ' οδόν. Οι περισσότεροι! Όχι οι λίγοι! Οι περισσότεροι! Από αυτές τις χιλιάδες ένας φτάνει το στόχο. Οι άλλοι αργοπορούν. Λοιπόν μόνο όταν "*Αυτός"* θέλει να κάνετε κάτι, εσείς πρέπει να το κάνετε και ποτέ να μην παίρνετε τον έπαινο επάνω σας. Όταν έχετε το Διδάσκαλό σας, να κάνετε αυτό που εκείνος θέλει. Αγαπάτε όλους όσους συνεχίζουν να τρέχουν. Αν ο Θεός θέλει να τους κάνει να είναι πρώτοι, θα είναι πρώτοι. Εσείς μην είσαστε ο πράττων.

Εγώ δεν είμαι ένας ομιλητής που κάνει διαλέξεις, αλλά βρίσκομαι εδώ για να σας καθοδηγώ. Λοιπόν σας λέω: *«Κοιτάτε τη δουλειά σας».* Συνεχίστε με το διαλογισμό. Ο καθένας στο δρόμο του. Μπορείτε να προσευχόσαστε για τους άλλους, αυτό είναι εντάξει. Αυτός θα βοηθήσει όλους. Αλλά να προσευχόσαστε σ' Εκείνον που μπορεί να δώσει σε όλους. Και να σκέπτεστε ότι δεν είσαστε εσείς που δίνετε, αλλά Εκείνος!

Οδηγίες για το πώς να γίνεται ένα Σάτσανγκ

Αυτή η εγκύκλιος στάλθηκε στα διάφορα Σάτσανγκ από τον Διδάσκαλο Κιρπάλ, τον Δεκέμβριο του 1956, και περιλαμβάνει τις βασικές καθοδηγητικές γραμμές που τέθηκαν από τον ίδιο για το πώς να πραγματοποιούνται οι συγκεντρώσεις των Σάτσανγκ. Πολλές από τις οδηγίες έχουν τροποποιηθεί ή διασαφηνιστεί από τον Διδάσκαλο σε μετέπειτα ομιλίες του, όπως για παράδειγμα στο «Πώς να Αναπτύξετε Δεκτικότητα».

Σάτσανγκ σημαίνει σύνδεσμος με την Σατ, δηλαδή την Αλήθεια. Γι' αυτόν το λόγο, οι συγκεντρώσεις του Σάτσανγκ πρέπει να είναι αποκλειστικά αφιερωμένες σε ομιλίες για την Αλήθεια (*Σατ*), που στην πιο πλατιά έννοια περιλαμβάνει ομιλίες για τον Θεό, την Ψυχή, το Λόγο. Ακόμα στα Σάτσανγκ γίνονται ομιλίες για τη σχέση μεταξύ Ψυχής και Θεού από τη μια μεριά και Ψυχής και Σύμπαντος από την άλλη, για το Μονοπάτι που οδηγεί στον Θεό ή το Μονοπάτι της Θεογνωσίας και για τον Θεάνθρωπο ή Πνευματικό Διδάσκαλο. Συγκεκριμένα, τι είναι Αυτός, την ανάγκη και την σπουδαιότητά του να έχει κανείς ένα Διδάσκαλο καθώς και τα διδάγματά Του. Επίσης περιλαμβάνει ομιλίες για θέματα που είναι συνδεδεμένα με το Μονοπάτι, όπως η ηθική ζωή, η αγάπη, η πίστη, η φιλευσπλαχνία και όλα εκείνα που ανοίγουν το δρόμο για την επίτευξη υπερκοσμικής ενημερότητας.

Ο Σκοπός του Σάτσανγκ

Πρέπει πάντοτε να έχετε υπόψη σας ότι το πραγματικό ξύπνημα του πνεύματος είναι δουλειά της Δύναμης του Διδασκάλου που εργάζεται πάνω από το κεφάλι μας. Οι ομιλίες και οι διαλέξεις δεν είναι παρά μία συνεχής σειρά μαθημάτων που μπορεί να βοηθήσει στην ορθή κατανόηση του Σαντ Ματ ή των Διδαγμάτων του Διδασκάλου στο διανοητικό επίπεδο, γιατί η θεωρία προπορεύεται της πρακτικής. Και οι μυημένοι και οι μη μυημένοι έχουν πολύ μεγάλο όφελος από τέτοιου είδους ομιλίες. Σ' αυτές τις συγκεντρώσεις, στα Σάτσανγκ δηλαδή, παγκόσμιες αλήθειες γίνονται γνωστές σ' όλους τους ακροατές και δημιουργείται ένα πνεύμα παγκόσμιας συναδελφοσύνης πάνω στην παραδοχή ότι τα ανθρώπινα όντα είναι

παιδιά του ενός υπέρτατου Πατέρα και πως πρέπει να είναι ενωμένα με τα μετάξινα δεσμά της αγάπης και της φιλίας.

Για τους μυημένους, αυτές οι ομιλίες αποτελούν θεμελιώδεις παράγοντες για το Μονοπάτι που ακολουθούν, καθώς διασαφηνίζουν τις απορίες, τις αμφιβολίες και τις παρανοήσεις που μπορεί να δημιουργηθούν. Για τους μη μυημένους, οι ομιλίες που δίνονται στα Σάτσανγκ ετοιμάζουν το έδαφος για μια Εσωτερική έρευνα που μπορεί να ωθήσει ένα περίεργο νου και να βοηθήσει τα άτομα στον έμφυτο διακαή πόθο για μια διέξοδο από τα αδιέξοδα της ζωής.

Η Μεγάλη Λεωφόρος των Διδασκάλων ήταν είναι και πάντοτε θα παραμένει η ίδια, ανοικτή για όλους. Δεν υπάρχει κανένας φραγμός θρησκείας, πίστης, φυλετικής τάξης, χρώματος, εθνικότητας ή επαγγέλματος. Όλοι είναι ευπρόσδεκτοι σ' αυτή και μπορούν και πρέπει να διατηρούν τις δικές τους συνήθειες ζωής, τα δικά τους ήθη και έθιμα, το δικό τους θρήσκευμα και τη χρήση της εθνικής τους γλώσσας. Το πνεύμα ή η ψυχή μέσα στον άνθρωπο είναι πάνω από όλα αυτά και παραμένει ανεπηρέαστη από τις εξωτερικές συνθήκες.

Το Σάτσανγκ δεν περιλαμβάνει τελετουργίες

Η «Επιστήμη της ψυχής» έχει τα χαρακτηριστικά κάθε άλλης επιστήμης, αλλά είναι πιο ακριβής, πιο φυσική, πιο διαρκής και βέβαια η παλαιότερη όλων των επιστημών. Είναι η «Επιστήμη των επιστημών» και επειδή πραγματεύεται με την ψυχή, πρέπει να μένει μακριά από ιεροτελεστίες και τελετουργικά, από τους τύπους και τις τελετές, των οποίων η εκτέλεση και η τήρηση μας κρατούν δεμένους κάτω στο επίπεδο των αισθήσεων. Οι διαλέξεις και ομιλίες μας στο Σάτσανγκ πρέπει να είναι περιορισμένες μόνο στην εξήγηση αυτής της επιστήμης, με σαφείς όρους, χωρίς καμία εξωτερική δραστηριότητα, όπως είναι το άναμμα κεριών, το κάψιμο θυμιάματος, η προσφορά λουλουδιών, η χρήση κουδουνιών, η έκθεση φωτογραφιών και τα παρόμοια. Αν και όλα αυτά μπορεί να φαίνονται αθώα και αβλαβή, μπορεί να γίνουν αιτία οι αναζητητές της Αλήθειας να παραπλανηθούν και να καθυστερήσει η πνευματική τους πρόοδος.

Θέμα και σκοπός του Σάτσανγκ

Για θέμα μιας ομιλίας μπορούμε να πάρουμε τους ύμνους από οποια-

δήποτε Γραφή, προτιμώντας αυτούς που είναι από τους Διδασκάλους του Ηχητικού Ρεύματος. Η ομιλία μπορεί να συμπληρωθεί με κατάλληλες αναφορές από γραπτά του ιδίου θέματος άλλων Αγίων Διδασκάλων. Το Ιερό Ευαγγέλιο είναι γεμάτο από τέτοιο υλικό που μπορεί να ταιριάζει με το περιεχόμενο του θέματος. Τα παραδείγματα από διαφόρους Διδασκάλους είναι ουσιαστικά, για να μας δείξουν την ουσία και την ενότητα των διδαγμάτων όλων των Αγίων. Δεν πρέπει όμως να συζητάμε ανοικτά την πρακτική πλευρά της Επιστήμης.

Επίσης, το θέμα του Σάτσανγκ δεν πρέπει να είναι τέτοιο που να μπορεί να προκαλέσει αμφισβητήσεις ή διαχωρισμούς μεταξύ των ακροατών. Πρέπει αυστηρώς να αναφέρεται στην Πνευματική Επιστήμη. Η έκθεσή του πρέπει να γίνεται με γλυκές εκφράσεις που να δημιουργούν μια ωραία ατμόσφαιρα και να κάνουν μια παγκόσμια έκκληση στο ακροατήριο, χωρίς να θίγουν τα αισθήματα κανενός. Στο τέλος της ομιλίας δεν πρέπει να γίνονται ερωτήσεις και απαντήσεις άσχετες με το θέμα του Σάτσανγκ, μπροστά σ' όλη την ομήγυρη. Δεν πρέπει το Σάτσανγκ να γίνει ένα κέντρο συζητήσεων. Αν έχει κανείς να ρωτήσει κάτι γενικό ή θέλει διασαφήνιση πάνω σε ένα ειδικό σημείο, αυτό μπορεί να γίνει πολύ καλύτερα ιδιαιτέρως. Τα αγκάθια της αμφιβολίας και των παρανοήσεων, αν υπάρχουν, πρέπει να ξεριζωθούν με τρυφερότητα και κανείς δεν επιτρέπεται να παραμένει με εκκρεμότητες, γιατί η διασαφήνιση στο διανοητικό επίπεδο είναι απολύτως αναγκαία, πριν να σπαρθεί ο σπόρος του Νάαμ. Το Σάτσανγκ πρέπει να τελειώνει με σύντομο διαλογισμό, περίπου μισή ώρα, στον οποίο πρέπει να παίρνουν μέρος όλοι, εκτός αν έχουν μια επείγουσα ή αναπόφευκτη εργασία.

Η Αγάπη και η προσφορά είναι η βάση του Σάτσανγκ

Η εργασία του Σάτσανγκ πρέπει να κατευθύνεται από ένα πνεύμα αγάπης και προσφοράς. Οι σκέψεις, τα λόγια και οι πράξεις μας πρέπει να μην ακτινοβολούν τίποτα άλλο παρά αγάπη και γλυκύτητα. Η ανιδιοτελής προσφορά και η υπηρεσία στον συνάνθρωπο θα πρέπει να είναι η αρχή μας. Σε καμιά επιστήμη δεν μπορούμε να προοδεύσουμε αρκετά και ακόμη περισσότερο στην Επιστήμη της Πραγματοποιημένης Αλήθειας, αν δεν είμαστε έτοιμοι να αφιερώσουμε την

καρδιά και την ψυχή μας στην υπηρεσία της.

Σε περίπτωση διαφωνίας πάνω σε οποιοδήποτε σπουδαίο ζήτημα μεταξύ των ίδιων των μαθητών του Διδασκάλου είναι καλύτερα το θέμα να αναφερθεί αμέσως στον Διδάσκαλο, για να αποφασίσει εκείνος, παρά να αρχίσουμε λογομαχίες που μπορεί να ταράξουν τα αισθήματα, να προξενήσουν άχρηστη ένταση και να οδηγήσουν σε δυσάρεστα ρήγματα.

Όλο αυτό το έργο ανήκει στον Διδάσκαλο και εκείνος ξέρει καλύτερα πώς να καθοδηγεί και να διευθετεί τα πράγματα. Με φιλική αγάπη μπορούμε να προσελκύσουμε ακόμα και αυτούς που διαφωνούν και να αποφύγουμε τις αποστασίες από το Μονοπάτι. Η αγάπη μπορεί να υπερνικήσει όλα τα εμπόδια και είναι μια πραγματική θεραπεία για όλα τα δεινά του κόσμου. Δεν χρειάζεται λοιπόν να τονίσουμε την αναγκαιότητα της αγάπης στην υπηρεσία του Σκοπού του Διδασκάλου. Είναι πολύ ωφέλιμο για τους Σατσάνγκις να συναντιούνται μεταξύ τους. Υποκινεί την αγάπη και την πίστη και μεταξύ τους και προς τον Άγιο Διδάσκαλο. Δίνει επίσης παρόρμηση για τις πνευματικές ασκήσεις. Βοηθά στη διασαφήνιση των αμφιβολιών και των δυσκολιών άλλων Σατσάνγκις. Το συνενωμένο Σάτσανγκ εξυπηρετεί ένα χρήσιμο σκοπό. Δίνει μια ευκαιρία για την ανταλλαγή ιδεών. Ο χρόνος του Σάτσανγκ είναι ειδικά πολύτιμος, επειδή αυξάνει την αγάπη για τον Διδάσκαλο. Σ' ένα μεγάλο Σάτσανγκ υπάρχουν επίσης μερικοί προχωρημένοι Σατσάνγκις που μιλούν από προσωπική τους εμπειρία και αυτό βοηθά στο να αναπτυχθεί πίστη σε άλλους που μπορεί να έρθουν σε επαφή μαζί τους.

Το κάρμα μπορεί να είναι φυσικό καθώς και διανοητικό. Το χοντρό κάρμα σβήνεται με εξωτερικές μεθόδους, όπως το Σάτσανγκ, το διάβασμα ιερών βιβλίων καθώς και με τη συντροφιά του Διδασκάλου, ενώ το λεπτό κάρμα διευθετείται μόνο με την Εσωτερική άσκηση του Ήχου. Η Μύηση είναι η σπορά του σπόρου που χρειάζεται όμως τα νερά του Σάτσανγκ και το διαλογισμό για να βλαστήσει, ενώ η αγάπη και η πίστη είναι το αναγκαίο λίπασμα για την ανάπτυξη του. Οι συγκεντρώσεις αναζητητών με Σατσάνγκις ωφελεί πολύ. Συναναστρέφεστε όλους με αγάπη και τρυφερότητα, έτσι ώστε ακόμη και μια στεγνή, μαραμένη καρδιά να πάρει κουράγιο και να ανθίσει».

Ατομικός διαλογισμός

Λίγα λόγια για τον ατομικό διαλογισμό δεν θα είναι άτοπα εδώ. Η

καθημερινή και τακτική άσκηση των τριών *Σαντάνας* ή πειθαρχιών, δηλαδή του *Σιμράν* του *Ντιάν* και του *Μπατζάν,* όπως ορίζονται από τον Διδάσκαλο, είναι υψίστης σπουδαιότητας, προκειμένου να έχει κανείς αποτέλεσμα στο πνευματικό του ταξίδι. Ένας μαθητής πρέπει να κάνει το δικό του μέρος δουλειάς και ο Διδάσκαλος θα κάνει το δικό Του. Είναι δουλειά του μαθητή να καθίσει και να κάνει τις Σαντάνες σε μια ατμόσφαιρα που να βοηθά στην πρόοδο, έχοντας τη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου. Δεν πρέπει να σχηματίζει διανοητικές εικόνες για Εσωτερικές εμπειρίες, γιατί αυτές θα ακολουθήσουν μόνες τους. Δεν έχουμε παρά να καθίσουμε σε τρυφερή ενθύμηση, με σταθερό και προσηλωμένο βλέμμα μεταξύ και πίσω από τα δύο φρύδια και να επαναλαμβάνουμε νοητικά τις Πέντε Ιερές Λέξεις, χωρίς καμιά προσπάθεια ή ένταση στα μάτια ή στο μέτωπο. Η στάση μας πρέπει να είναι μια παθητική στάση, γιατί αυτός που πράττει είναι ένας και μόνο ένας: ο Διδάσκαλος που είναι ο καλύτερος κριτής για το χρόνο, το μέτρο και τον τρόπο κάθε βήματός μας πάνω στο Μονοπάτι.

Μύηση – Αφήγηση των Εσωτερικών εμπειριών

Σαν τελευταίο, αλλά όχι και λιγότερο σημαντικό, μπορώ να προσθέσω ότι η ανθρώπινη μνήμη δεν είναι πολύ ισχυρή και σε στιγμές αδυναμίας ο μαθητής έχει την τάση κάτω από την πίεση του εγώ, που πάντα κάνει την παρουσία του, να ξεχνάει το ανεκτίμητο δώρο που του δόθηκε την ημέρα της μύησής του από τον Διδάσκαλο και αρχίζει να σκέπτεται ότι τα πνευματικά του επιτεύγματα οφείλονται στη μεγάλη δική του προθυμία και πνευματική εργασία. Αντίθετα, άλλοι που δεν κάνουν πρόοδο, είτε από έλλειψη εξάσκησης είτε επειδή παρασύρονται μέσα στο ισχυρό και ασυγκράτητο στροβίλισμα του κόσμου, χάνουν την επαφή τους με το Λόγο και αρχίζουν και αυτοί να ξεχνούν τις εμπειρίες που τους δόθηκαν την ημέρα της μύησής τους. Για να φυλαχτεί κανείς από αυτές τις παρανοήσεις, θεωρείται αναγκαίο να ζητείτε από τους μυημένους να καταγράφουν με το ίδιο τους το χέρι τις εμπειρίες στο Φως και τον Ήχο που είχαν Εσωτερικά την ώρα της μύησή τους.

Οι εμπειρίες που δίνονται την ημέρα της μύησης οφείλονται στη Χάρη του Διδασκάλου που βοηθάει το ατομικό πνεύμα να υψωθεί πάνω από την υλική σωματική συνειδητότητα. Το καθήκον των μα-

θητών είναι να αναπτύξουν αυτό που τους δόθηκε με καθημερινή εξάσκηση στο διαλογισμό. Η συμβουλή μου πάνω σε αυτό το θέμα είναι γραμμένη και από τον Λουκά στη Χριστιανική Βίβλο: *«Πρόσεχε μη τυχόν και το φως το εν συ γίνει σκότος»*.

Οι μαθητές λοιπόν πρέπει να ενθαρρύνονται να αφιερώνουν ολόψυχα μερικό χρόνο στην άσκηση των πνευματικών τους ασκήσεων, να κρατούν τακτικά το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης που αναδεικνύει τα παραπατήματα που κάνουμε στην καθημερινή ζωή, τη συμπεριφορά, τις προσπάθειες που έγιναν και τα αποτελέσματα που αποκτήθηκαν από αυτές τις ασκήσεις. Τα ημερολόγια πρέπει να στέλνονται τακτικά, για να τα βλέπει ο Διδάσκαλος, έτσι ώστε να παρέχει τη βοήθεια Του και να μας καθοδηγεί στο Μονοπάτι. Αν ένας μυημένος έχει κάποια δυσκολία ή αμφιβολία, πρέπει να τα αναφέρει κατευθείαν στον Διδάσκαλο, όποτε είναι ανάγκη, αντί να τις συζητά με τους άλλους που είναι τόσο αδαείς όσο είναι και αυτός, με αποτέλεσμα να μπερδεύεται ακόμη περισσότερο.

Αυτές τις ημέρες της Πρωτοχρονιάς, καθώς στεκόμαστε στο σταυροδρόμι του χρόνου, πρέπει να πάρουμε μια σταθερή απόφαση να κάνουμε την κάθε μέρα και καλύτερη και ακόμη να δώσουμε μια υπόσχεση για μια τριανταφυλλένια ανατολή του καινούργιου χρόνου. Όπως υπάρχουν ορόσημα στους δρόμους πάνω στη γη, έτσι υπάρχουν και ορόσημα στο δρόμο του χρόνου. ***Το παρελθόν και το μέλλον είναι για μας σαν σφραγισμένα βιβλία: το ένα είναι μέσα στη σκοτεινιά της λησμονιάς, ενώ το άλλο είναι μέσα στη μήτρα της αβεβαιότητας. Μόνο το ζωντανό παρόν είναι δικό μας και πρέπει να κάνουμε την καλύτερη χρήση του, πριν γλιστρήσει και φύγει μέσα από τα χέρια μας και χαθεί για πάντα.*** Η ανθρώπινη γέννηση είναι ένα μεγάλο προνόμιο και μας προσφέρει μια χρυσή ευκαιρία. Εξαρτάται από μας το να την επωφεληθούμε ή να την καταστρέψουμε, γιατί έχει δοθεί σε κάθε άτομο το δικαίωμα να σφυρηλατεί τη μοίρα του, όπως νομίζει καλύτερα.

Γίνετε αληθινοί Σατσάνγκι

Οπαδοί ή μαθητές της αλήθειας

Το κείμενο που ακολουθεί είναι μετάφραση μιας ομιλίας που έδωσε σε Σάτσανγκ ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Αρχικά δημοσιεύτηκε στο τεύχος Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου 1978 του Ινδικού Sat Sandesh.

Γιατί παρακολουθούμε το Σάτσανγκ και πού αποσκοπούμε; Δεν το κάνουμε για οικονομικούς λόγους ή για εγκόσμιο κέρδος, αλλά για να έρθουμε σε επαφή με την Αλήθεια. Μόνον όταν κάποιος είναι συντονισμένος με την Αλήθεια, γίνεται αληθινός Σατσανγκι και όχι με άλλον τρόπο. Κοιτάξτε μέσα στην καρδιά σας και αναρωτηθείτε αν είστε αληθινοί Σατσανγκι. Το κεφάλι σας έχει παραγεμίσει με τις ομιλίες που ακούτε, έχετε αποστηθίσει ορθές φράσεις και ενδέχεται να είστε ικανοί να δίνετε κι εσείς οι ίδιοι σοφές ομιλίες, αλλά πού βρίσκεστε; Πόσα χρόνια περάσατε έτσι; Εάν έχετε γίνει αληθινοί Σατσανγκι, τότε έχετε πετύχει το επιθυμητό αποτέλεσμα. Πόσες μητέρες υπάρχουν που βάζουν τα παιδιά τους στο μονοπάτι της αλήθειας; Ένας Άγιος είπε σε μια προσευχή: *«Ω εσύ, που μάνα θα γίνεις, έναν Άγιο ή έναν ευεργέτη της ανθρωπότητας ή έναν πολεμιστή ας γεννήσεις, ειδάλλως μείνε στείρα! Γιατί να χάσεις άδικα του σώματος την ομορφιά;»* Συνήθως οι μητέρες τραγουδούν στα νανουρίσματά τους ευχές, για να γίνουν τα παιδιά τους πλούσια ή να αποκτήσουν μεγάλη οικογένεια. Γιατί; Αφού οι ίδιες δεν γνωρίζουν την Αλήθεια, πώς μπορούν να ευχηθούν τα παιδιά τους να γίνουν Άγιοι;

Η μητέρα του βασιλιά Γκόμπι Τσαντ δίδαξε στο γιο της το μάθημα της απεξάρτησης από τα υλικά αγαθά. Όταν ο Γκόμπι Τσαντ έγινε

αναχωρητής, πρώτα πρώτα επισκέφτηκε τον Γκουρού του, ένα γιόγκι δάσκαλο και αυτός του ζήτησε να πάει στην πόλη του, στο σπίτι του και να ζητήσει ελεημοσύνη, για να μάθει να αδιαφορεί για την γνώμη των άλλων. Πήγε στο παλιό του παλάτι και οι προηγούμενες βασίλισσες του έδωσαν ό,τι είχαν. *«Τι νόημα έχουν για μας όλα αυτά τα πλούτη, είπαν, τώρα που ο σύζυγός μας εγκατέλειψε τον κόσμο;»* Η μητέρα του αντίθετα του είπε ότι η ελεημοσύνη της ήταν οι τρεις συμβουλές που είχε να του δώσει, τις οποίες θα έπρεπε να τις υιοθετήσει. Πρώτον, του είπε, ότι πρέπει πάντα να κατοικεί μέσα σε φρούριο γερό, δεύτερον, ότι πρέπει να κοιμάται πάνω σε μαλακό στρώμα με μαξιλάρια και τέλος, ότι πρέπει να τρώει τα πιο νόστιμα φαγητά. Γεμάτος έκπληξη ο Γκόμπι Τσαντ τη ρώτησε: *«Μητέρα, πού θα βρω αυτές τις ανέσεις στο δάσος που κατοικούν τίγρεις και λιοντάρια;»*

Η περιορισμένη ανθρώπινη σκέψη μας έχει συνηθίσει να αντιδρά μόνο μ' αυτόν τον τρόπο. Οι συμβουλές της μητέρας του ήταν γεμάτες κρυφά νοήματα. Το φρούριο που είχε στο μυαλό της ήταν ο Γκουρού. Ο μαθητής πρέπει να έχει απόλυτη πίστη στον Γκουρού. Αν και φαίνεται ότι τη διαθέτουμε, έχουμε αληθινά τέτοια πίστη; Μέχρι ποιο βαθμό ενεργούμε σύμφωνα με τα διδάγματα και ακόμα παραμένουμε σε επαφή μαζί Του και ζούμε μέσα στη φορτισμένη ακτινοβολία Του, χωρίς να απομακρυνόμαστε από την επιρροή Του; Έχετε ανάγκη τη συνεχή Του καθοδήγηση. Δεν μπορείτε να γίνετε αληθινοί άνθρωποι μέσα σε μια μέρα αλλά σταδιακά. ***«Κάθε άγιος έχει παρελθόν και κάθε αμαρτωλός μέλλον».*** Ο ζωντανός Διδάσκαλος της εποχής ήταν κάποτε ένας άνθρωπος σαν κι εσάς.

Ο Θεός με ανύψωσε από την ταπεινή μου κατάσταση,
Όταν βρήκα καταφύγιο σ' Εκείνον.
ήμουν ένας βυθισμένος βράχος,
η μεγαλοψυχία του μ' έβγαλε στην επιφάνεια.

Η πρώτη προϋπόθεση είναι λοιπόν να προστατεύουμε σωστά τον εαυτό μας. Τι γίνεται όμως, όταν η άμυνά μας δεν είναι δυνατή ή δεν θεωρούμαι ικανό τον Γκουρού ή νομίζουμε ότι είμαστε πιο σοφοί από τον Γκουρού; Σ' αυτή την περίπτωση θέλουμε μάλλον να Τον διδάξουμε, παρά να μάθουμε από Εκείνον ή θέλουμε να είναι υπάκουος στην δική μας βούληση ή νομίζουμε ότι μπορούμε να εξαγοράσουμε τον Γκουρού προσφέροντάς Του χρήματα. Αυτοί που νομίζουν ότι βλέπουν ελαττώματα στον Γκουρού και αρνούνται να δράσουν σύμφωνα με τις συμβουλές Του χτίζουν ένα τοίχο ανάμεσα

στον Γκουρού και στον εαυτό τους και γίνονται θύματα πολλών αδυναμιών. Ο νους είναι τόσο εφήμερος, που δεν ενδιαφέρεται για τον Θεό. Το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης που συστήνω έχει σκοπό να καταστήσει γερή την οχύρωσή σας και να σας βοηθήσει να αποφύγετε πολλά ολισθήματα.

Ένας άνθρωπος δεν γίνεται αληθινός Σατσανγκι, όσο θεωρεί τον εαυτό του αυτάρκη ή νομίζει ότι όσα ήδη γνωρίζει είναι όλα όσα χρειάζεται. Το εγώ μας είναι σαν αρρώστια και επιδιδόμαστε στο να φάσκουμε και να αντιφάσκουμε. Δίνουμε την εντύπωση ότι είμαστε κάτι διαφορετικό από τον αληθινό Εσωτερικό μας εαυτό. Μπορεί να καταφέρνουμε να εξαπατάμε τον κόσμο, αλλά όχι και την Ανώτατη Δύναμη που κατοικεί μέσα μας, μπροστά στην οποία τα εγκόσμια πλούτη και τα επιτεύγματά μας δεν έχουν καμιά σημασία. Παρόμοια, η μεγάλη μας πολυμάθεια και οι βαθιές δυνάμεις της σκέψης μας δεν έχουν καμιά αξία, αν και ο κόσμος στέκεται με δέος μπροστά στις γνώσεις μας. Αυτοί που θεωρούν τον εαυτό τους αυτάρκη και η σύνδεσή τους με τον άνθρωπο της Εσωτερικής εμπειρίας έχει αρχίσει να χαλαρώνει αρχίζουν να παρασύρονται προς τα κάτω. Πολύ αργότερα στην ζωή τους, όταν συνειδητοποιήσουν τι έχουν κάνει, αισθάνονται συντετριμμένοι, γιατί τελικά ο νους είναι σε θέση να κρίνει την αληθινή κατάσταση στην οποία βρίσκεται.

Η πρώτη οδηγία που σας δίνει ο Γκουρού, όταν έλθετε σε επαφή μαζί του, είναι να κάνετε ό,τι σας συμβουλεύει. Όπως είπε ο Χριστός: «Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου». Αυτοί που δεν υπακούουν στον Γκουρού δε θα έχουν ποτέ επιτυχία σ’ αυτό το μονοπάτι. Αυτοί που δεν διατηρούν επαφή με τον Διδάσκαλο θα αρχίσουν να παραστρατούν. Μέσα σε έξι έως δώδεκα μήνες από τότε που θα έχουν απαρνηθεί τη συντροφιά Του, θα αρχίσουν να μολύνονται από τις παρέες που διατηρούν. Νομίζετε ότι ο Διδάσκαλος είναι το φυσικό σώμα (*ένας άνθρωπος*) και ότι δεν μπορεί να δει τι κάνετε. Είναι λάθος σας να Τον θεωρείτε απλώς και μόνον άνθρωπο. Παρακολουθεί όλες σας τις πράξεις, τις μυστικές σας τάσεις και τις βαθύτερες σκέψεις σας. Μπορεί να εξαπατάτε τον εαυτό σας, Εκείνον όμως όχι.

Το να παραμένετε σε επαφή με τον Διδάσκαλο είναι θέμα εξαιρετικής σημασίας και ποτέ να μην ξεστρατίζετε από την σφαίρα της ακτινοβολίας Του. Τηρείτε το ημερολόγιο αυτοελέγχου, έτσι ώστε να μάθετε να διάγετε μια αγνή ζωή, όπως σας έχει συμβουλέψει ο Διδάσκαλος. Μην ασχολείστε με τις καλές ή τις κακές γνώμες των άλλων.

«Προσέφερα τον εαυτό μου στον Γκουρού, αδιαφορώντας αν ο κόσμος το εγκρίνει ή όχι», λέει ο Γκουρού Αρτζάν Ντεβ. Να έχετε απόλυτη πίστη στην ικανότητα του Διδασκάλου και πάντα να είστε σε επαφή μαζί Του και να γνωρίζετε ότι οποιαδήποτε πράξη και να εκτελείτε εκείνος σας παρακολουθεί. Το φρούριο μιας νεαρής κοπέλας είναι το πατρικό της σπίτι και το φρούριο της ψυχής είναι η παρουσία του Γκουρού. Μέσα σ' αυτήν την παρουσία η ψυχή ενώνεται με τον Θεό.

«Να κοιμάσαι σε μαλακό κρεβάτι με μαξιλάρια», συμβούλεψε τον Γκόμπι Τσαντ η μητέρα του, *«με χοντρό στρώμα και να στηρίζεις το κεφάλι σου σε τρία μαξιλάρια».* Πώς μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο; Το δάσος δεν έχει παρά μόνο πέτρες. Τα λόγια μιας φωτισμένης ψυχής μεταφέρουν κρυμμένα νοήματα. Το νόημα της συμβουλής ήταν να μην πέφτεις για ύπνο παρά μόνον, όταν η νύστα σε έχει καταβάλει τόσο, που δεν μπορείς να σταθείς στα πόδια σου. Όταν η νύστα σε έχει καταβάλει τόσο πολύ ακόμα κι οι πέτρες θα σου φαίνονται μαλακά μαξιλάρια. Αλλά εμείς αναζητούμε τις ανέσεις και μια πολυτελή ζωή. *«Αυτό είναι το μονοπάτι»,* λέει ο Χαφίζ, *«για τους απρόσεκτους πότες του κρασιού των συμφορών».* Τέτοιοι μαθητές βγαίνουν και αγκαλιάζουν το θάνατο! Πώς μπορούν οι οκνοί και οι αναζητητές της άνεσης να γίνουν αφοσιωμένοι; Κοιτάξτε γύρω σας και θα διαπιστώσετε ότι άλλοι αγκαλιάζονται μέσα σε άνετα κρεβάτια, ενώ άλλοι αντιστέκονται στο ρεύμα και ξαγρυπνούν. Αν δηλώνετε Σατσανγκι, ποια είναι η θυσία που κάνετε; *«Νυστάζω... δεν έχω χρόνο τώρα... είμαι πολύ κουρασμένος...»,* αυτές είναι οι συνηθισμένες δικαιολογίες. Είναι μια απλή εντολή να αφιερώνετε δύο με δυόμισι ώρες την ημέρα στις πνευματικές σας ασκήσεις, αλλά είστε ανίκανοι να τηρήσετε αυτόν τον κανόνα.

Να θυμάστε ότι αποκτάτε τα χαρακτηριστικά εκείνων που συναναστρέφεστε. *«Η συντροφιά των καλοπροαίρετων θα σας κάνει ενάρετους και η συντροφιά των κακών φαύλους»,* λέει ο Σααντί. Αν συναναστρέφεστε ανθρώπους που έχουν πάθος με το σεξ θα γίνεται λάγνοι. Παρόμοια, στην συντροφιά αυτών που ασχολούνται με τις εγκόσμιες υποθέσεις, θα αρχίσετε να σκέφτεστε συνέχεια επαγγελματικά θέματα και στην συντροφιά των σοφών θα γίνετε πολυμαθείς. Η σωστή συντροφιά είναι εξαιρετικής σημασίας για οποιονδήποτε τομέα. Δεν μπορείτε να γίνετε εξελιγμένη ψυχή ή ακόμη και αθλητής ή σοφός μέσα σε μια ημέρα. Ο Γκουρού Ραμ Ντας λέει:

Ψάχνοντας καταφύγιο στον Γκουρού, ω αδελφέ,

ανυψώθηκα από το χαμηλότερο στάδιο στο ανώτατο!

Υπήρχε μια εποχή, λέει ο Γκουρού, που σαν όλους εμάς ζούσε και αυτός στο επίπεδο των αισθήσεων. Αλλά τώρα έφτασε την υπέρτατη κατάσταση. Λέγεται ότι ο Γκουρού του, κάθε χρόνο του έδινε ένα καινούριο τουρμπάνι και το τύλιγε γύρω από αυτό που ήδη φορούσε, επειδή δεν ήθελε να αποχωριστεί το παλιό, αφού ήταν δώρο του Γκουρού του. Δήλωνε ότι το σώμα του ανήκε ολοκληρωτικά στον Γκουρού του, και μετά, όταν έβλεπε τον Γκουρού, μεθούσε σαν το μεθύστακα, που βλέπει το αφρώδες κρασί να λάμπει μες στο ποτήρι: *«Το σώμα και ο νους μου πλημμυρίζουν από χαρά σαν βλέπω τον Γκουρού μου να στέκεται μπροστά μου!»* Πηγαίνουμε στον Γκουρού, γιατί έχει να μας δώσει κάτι, αλλά γυρίζουμε με άδεια χέρια. Γιατί; Επειδή ποτέ δεν κάνουμε αυτά που μας λέει. Όταν τα μάτια σας συναντιούνται με τα δικά του, το πέπλο πέφτει από τα μάτια σας και καρδιά μιλάει με καρδιά. Δεν χρειάζεται να κάνετε τίποτε άλλο. Μόνον εκείνοι που υπακούουν στους δασκάλους τους γίνονται λόγιοι και αφιερώνονται στη μελέτη μέρα και νύχτα. Οι αληθινοί αναζητητές του Θεού πάντα ξαγρυπνούν. Αυτοί που ψάχνουν για ανέσεις δεν φτάνουν πουθενά και δεν γίνονται ούτε λόγιοι ούτε Θεάνθρωποι.

Αναζητάς τον Θεό και εύχεσαι επίσης εγκόσμια ευημερία;
Τι μάταιη σκέψη! Πόσο αδύνατον, μια σκέτη τρέλα!

Η τρίτη συμβουλή που έδωσε στον Γκόμπι Τσαντ η μητέρα του ήταν ότι έπρεπε να τρώει μόνο λιχουδιές. Αλλά το καλύτερο που μπορείς να ελπίζεις ότι θα βρεις μέσα στην ζούγκλα είναι ένα ξερό κομμάτι ψωμί, ενώ ακόμη και η καθημερινή του προμήθεια είναι αβέβαιη. Το νόημα αυτής της τρίτης συμβουλής ήταν το να τρώει μόνον, όταν είναι πολύ πεινασμένος. Όταν σε ζώνει η πείνα, τότε ακόμη κι ένα κομμάτι ξερό ψωμί σου φαίνεται νόστιμο.

Αυτές είναι οι τρεις συμβουλές τις οποίες έδωσε η μητέρα στο μονάκριβο γιο της που έγινε ασκητής. Πόσες μητέρες εύχονται τα παιδιά τους να γίνουν λάτρεις του Θεού; Οι περισσότερες προσεύχονται τα παιδιά τους να γίνουν πολύ διάσημα, να αποκτήσουν μεγάλη εξουσία και επιρροή στους άλλους και να γίνουν πλούσια. Αυτές είναι οι φιλοδοξίες που καλλιεργούμε στα παιδιά μας, αυτές είναι οι εντυπώσεις που τους δημιουργούμε. Η ανθρώπινη γέννηση δεν έχει σκοπό την ανεξέλεγκτη απελευθέρωση των παθών σας. Αν επιζητάτε τη συμβουλή του Γκουρού, εκείνος θα σας εφοδιάσει με την ορθή οπτική γωνία για τη ζωή, ότι δηλαδή σ' αυτήν την ανώτατη μορφή

ζωής, στο ανθρώπινο σώμα, πρέπει να ανυψωθείτε στον Θεό. Πράγματι, αυτό υπήρξε το ιδανικό όλων των θρησκειών και των κοινωνιών. Ακόμη και οι θεοί και οι θεές λαχταρούν την ανθρώπινη μορφή:

Αυτό το σώμα που ακόμη και οι θεοί το λαχταρούν,
Αφιέρωσε το στην υπηρεσία του Θεού.

Πρέπει να έχετε απόλυτη πίστη στον Γκουρού και στις ικανότητές Του. Πάντα να είστε σε επαφή μαζί Του και να είστε κλεισμένοι μέσα στην σφαίρα επιρροής του. Έτσι, υπακούοντας στις εντολές Του, χτίζεται μια γέφυρα από την καρδιά Του προς την δική σας. Ποιον μαθητή αγαπά περισσότερο ο δάσκαλος; Το έμαθα αυτό στο σχολείο. Συνήθιζα να μελετώ πολύ θέματα ακαδημαϊκού ενδιαφέροντος και διάβαζα πολύ περισσότερα από τα συνηθισμένα βιβλία του σχολείου και ήμουν πρώτος στην τάξη μου. Κάποτε ο δάσκαλος μου, παρατήρησε ένα παιδί, που συνήθως ερχόταν δεύτερο στην τάξη, επειδή δεν είχε κάνει τα μαθήματά του. Εκείνο είπε: *«Κύριε, εγώ δεν ετοίμασα τα μαθήματά μου μια μέρα και με τιμωρείτε, ενώ αυτός (δείχνοντας εμένα) δεν έχει καν τετράδιο».* Είχε δίκιο, αλλά ο δάσκαλος του απάντησε: *«Αυτός γνωρίζει ήδη αυτά που εσύ μέχρι τώρα δεν τα έχεις διαβάσει».* Ο *δ*άσκαλος αγαπάει πιο πολύ το μαθητή που τον υπακούει και καταλαβαίνει το νόημα των εντολών του, είτε ο δάσκαλος είναι παρών είτε είναι απών.

Ο Διδάσκαλος δεν είναι μόνον ένα φυσικό ον. Κατοικεί μέσα σας, παρακολουθεί όλες σας τις πράξεις και γνωρίζει ποια ροπή έχει πάρει ο νους σας. Αναβάλλετε και βρίσκετε τη δικαιολογία ότι δεν έχετε χρόνο. *«Θέλετε να φάτε την πουτίγκα με βρώμικα χέρια!»* Αρχίστε τις ασκήσεις του διαλογισμού σας από σήμερα και δείτε πώς θα αλλάξει η ζωή σας μέσα σ’ ένα μήνα. Η εντολή του Γκουρού είναι:

Δώστε την προσοχή σας στην συμβουλή τουΤέλειου Διδασκάλου,
και θα αντιληφθείτε ότι ο κόσμος πάνω από τον Μπραχμ
βρίσκεται κοντά σας.

Αφού παρατηρεί όλες σας τις πράξεις, είναι αναγκαίο να διατηρείτε συνεχή επαφή μαζί Του με την αδιάκοπη ενθύμησή Του. Το νεαρό φυτό της πνευματικότητας θα μαραθεί, αν δεν ποτίζεται από το σιμράν. Δεν γίνεστε Σατσανγκι μέσα σε μια μέρα. Αυτό πρέπει να σας γίνει ξεκάθαρο. Είχα την καλή τύχη να έχω καλό υπόβαθρο εξαιτίας του κάρμα της προηγούμενης ζωής μου. Αλλά όλοι οι άνθρωποι βρίσκονται στο «γίγνεσθαι». Όσοι δεν έχουν αυτό το προηγούμενο υπόβαθρο, πρέπει να ξεκινήσουν τώρα. Ο Διδάσκαλος αγαπά αυτούς

που τον υπακούουν και η στοργή του δεν είναι επιδερμική.

Λέγεται ότι ο βασιλιάς Μαχμούτ είχε ένα σκλάβο που τον έλεγαν Αγιάζ, ο οποίος τον αγαπούσε πολύ. Κάποτε οι υπουργοί του, τού παραπονέθηκαν ότι συμπεριφερόταν με περισσότερη εκτίμηση στον Αγιάζ απ’ ό,τι σ’ αυτούς, παρόλο που αυτοί εργάζονταν ακούραστα για εκείνον. Ο Μαχμούτ απάντησε ότι ο Αγιάζ ήταν ο μόνος που τον θεωρούσε βασιλιά. Όλοι έμειναν έκπληκτοι, αλλά ο βασιλιάς δεν είπε τίποτα. Αφού πέρασαν μερικές ημέρες, ο βασιλιάς ζήτησε να του φέρουν έναν από τους πιο πολύτιμους θησαυρούς του, ένα κύπελλο στολισμένο με διαμάντια, μαργαριτάρια και άλλους πολύτιμους λίθους. Ήταν ένα ανεκτίμητο έργο τέχνης. Ο βασιλιάς διέταξε τους υπουργούς του να το σπάσουν, αλλά όλοι, ο καθένας ξεχωριστά, αρνήθηκαν: *«Ένα τέτοιο μοναδικό αντικείμενο, γιατί θα πρέπει να καταστραφεί!»* είπαν. Ο Αγιάζ ήταν επίσης εκεί κοντά και τότε ο βασιλιάς τον διέταξε να σπάσει το κύπελλο. Χωρίς δισταγμό το έσπασε. Ο βασιλιάς προσποιήθηκε τον θυμωμένο και του είπε: *«Ανόητε! Ήταν ένας υπερπολύτιμος θησαυρός που όλοι αρνήθηκαν να τον σπάσουν και εσύ τον έκανες κομμάτια!»* Ο Αγιάζ είπε: *«Ω βασιλιά! Είθε να ζεις πολλά χρόνια! Για μένα η διαταγή σου είναι πιο πολύτιμη απ’ αυτό το κύπελλο»*. Εκατοντάδες φορές ο Γκουρού μας νουθετεί, αλλά εμείς δεν υπακούουμε. Μας το λέει με κάθε τρόπο, άμεσο και έμμεσο, αλλά εμείς αρνούμαστε να ακούσουμε και κάνουμε ότι δεν καταλαβαίνουμε.

Τώρα τίθεται το ερώτημα, από ποιες ενδείξεις μπορεί κάποιος να αναγνωρίσει έναν τέλειο Διδάσκαλο; Είναι κάποιος που μπορεί να μας δώσει την ουσία αυτού που ψάχνουμε; Αλλά ακόμη και αφού λάβουμε το δώρο Του δεν προοδεύουμε. Περνάμε τον καιρό μας χασομερώντας. Είναι η επιθυμία κάθε Αγίου ο μαθητής του να γίνει Άγιος, ακριβώς όπως ένας βασιλιάς θέλει και ο γιος του να γίνει βασιλιάς. Η ανθρώπινη γέννησή μας είναι σπάνια, ένα μοναδικό δώρο και πρέπει να κάνουμε την καλύτερη χρήση του. Πρέπει να μεταμορφώσουμε τη ζωή μας και να μην την κατακερματίσουμε σε μικρόψυχες ζήλιες, σε αρνητικά πισώπλατα σχόλια και στην δημιουργία αντιπαραθέσεων. Θα πρέπει να διαμορφώσουμε την ζωή μας σύμφωνα με τις αρχές του Σάτσανγκ – στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη – και να είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας. Ο Θεός είναι μέσα μας και όλοι θέλουμε να Τον γνωρίσουμε. Λέγεται:

Μόνον εκείνος είναι μαθητής μου

που ζει ακολουθώντας στις εντολές μου,
στην πραγματικότητα είναι ο Αφέντης μου
κι εγώ ο υπηρέτης του.

Ο Διδάσκαλος τέτοιους μαθητές τους θυμάται με μεγάλη αγάπη. Χύνει ακόμη και δάκρυα, όταν τους θυμάται. Ακόμη κι αν θεωρείτε ότι ο Γκουρού δεν είναι παρά ένας κοινός άνθρωπος, θα σας εμποτίσει με ανθρωπισμό στον ύψιστο βαθμό. Πόσο καταπληκτικό θα ήταν αν τον θεωρούσατε Θεάνθρωπο!

Οι πράξεις μιλούν πιο δυνατά από τα λόγια. Πώς συμπεριφερόμαστε στα σπίτια μας και στον έξω κόσμο; Είμαστε αληθινοί με τον εαυτό μας; Αναλογιζόμαστε τις συνέπειες, όταν εξαπατάμε τον εαυτό μας και του άλλους; Κάτι θα πρέπει να αλλάξει στην ζωή σας, αν παρακολουθείτε τακτικά το Σάτσανγκ. Το ημερολόγιο αυτοελέγχου έχει σκοπό να σας κάνει να δείτε ποιοι πραγματικά είστε. Όσο περνάει ο καιρός θα αισθάνεστε περισσότερη γαλήνη και ηρεμία και θα γίνετε πιο ευτυχισμένοι, αλλά αν ένα χωράφι δεν ποτίζεται, θα ξεραθεί. Αν είστε κοντά στον Γκουρού θα προοδεύσετε πνευματικά, αλλά αν ακολουθείτε την εγκόσμια νοοτροπία, θα παραμείνετε εγκόσμιοι. Πρέπει να είμαστε αληθινοί με τον εαυτό μας. Ο Θεός είναι μέσα μας και εμείς είμαστε μέσα του. Ο Γκουρού έχει την εμπειρία αυτής της κατάστασης και σαν φερέφωνο του Θεού μας διευκρινίζει αυτά τα ζητήματα. Όταν επιμένουμε να μην καταλαβαίνουμε, δυσφημούμε τον Γκουρού. Οι άνθρωποι θα μας δείχνουν με το δάχτυλο και θα λένε: *«Κοιτάξτε τις πράξεις αυτών που παρακολουθούν τακτικά το Σάτσανγκ!»* Εξαιτίας μας το Σάτσανγκ και ο Γκουρού αποκτούν κακή φήμη και τα διδάγματα αντιμετωπίζονται με σκεπτικισμό. Τι νόημα έχει να παρακολουθείτε το Σάτσανγκ, αν δεν ζείτε μια ζωή σύμφωνη με τα διδάγματα; Όπως είπε ο Γκουρού Ραμ Ντας:

Η κουτάλα ανακατεύει την πουτίγκα όλη μέρα,
Αλλά δεν γεύεται την γλυκιά της γεύση.

Μόνο το φαγητό που χωνεύεται θα σας δώσει δύναμη. Σας το λέω καθαρά, αυτοί που θέλουν μπορούν να αλλάξουν, ακόμη και μέσα σε μέρες ή μήνες. Αυτός που μπορεί να σας αναμορφώσει έχει την θέληση. Εσείς γιατί διστάζετε;

Υπακούστε τον Γκουρού και ζήστε μέσα σ' ένα μέρος που φρουρείται καλά, μέσα στον κύκλο της φορτισμένης ακτινοβολίας Του, με το να μην τον ξεχνάτε ποτέ. Το δενδρύλλιο του πνεύματός σας θα ποτίζεται από φρέσκο νερό και θα μεγαλώνει από μέρα σε μέρα.

Εξωτερικά μοιάζει σαν ένας κοινός άνθρωπος όπως όλοι οι άλλοι, αλλά εξαπατάμε τον εαυτό μας, αν νομίζουμε ότι ευχαριστιέται, όταν προσκυνάμε μπροστά του. Δεν ευχαριστιέται, παρόλο που συμπεριφέρεται σε όλους με ευγένεια και ενδιαφέρον. Είναι ευχαριστημένος μ’ αυτούς που Τον υπακούυν ανεπιφύλακτα. Μια ουγκιά πράξης είναι καλύτερη από τόνους θεωρίας. Κάντε μια αρχή, απλώς με το να λέτε την αλήθεια και θα δείτε τι αλλαγή θα επέλθει στην ζωή σας. Εάν αρχίσετε να εφαρμόζετε ακόμη και μια μόνον από τις αρετές ολοκληρωτικά, οι άλλες αρετές θα εμφανισθούν αυτόματα μέσα σας. Έχουμε υποπέσει στην παρούσα κατάσταση, επειδή, αντί να γίνουμε η εικόνα του Θεού, γίναμε η εικόνα του κόσμου. Μια προσευχή στις Βέδες λέει: *«Κύριε, οδήγησέ με από το ψεύτικο στο αληθινό».* Θα πρέπει να είμαστε τόσο συνεπαρμένοι με την αλήθεια, ώστε να μην μπορούμε να ζήσουμε χωρίς αυτήν. Ακόμη κι αν δεν μπορείτε να είστε ή να βλέπετε τον Γκουρού, να τον θυμάστε και θα αποκτήσετε ισχυρή πίστη. Επιμένω σε όλα αυτά, γιατί πολλοί άνθρωποι λένε ότι παρακολουθούν το Σάτσανγκ, αλλά δεν αποκομίζουν κανένα όφελος. Δεν φταίει το Σάτσανγκ, είναι εκείνοι που δεν βλέπουν τις αδυναμίες τους.

Ο Γκουρού σας ζητάει να λέτε την αλήθεια. Ο καθένας γνωρίζει αυτή την αρχή, αλλά λέτε την αλήθεια; Λέει να μην εκμεταλλεύεστε τους άλλους. Αλλά όταν έρθει η ώρα συμβιβαζόμαστε και βρίσκουμε δικαιολογίες για τους έξυπνους τρόπους μας. Ο μαθητής που παραμένει σε επαφή με τον Γκουρού δεν χρειάζεται να φοβάται κανέναν. Μπορεί να σταθεί ολομόναχος μέσα στον κόσμο. Μέσω του Γκουρού είναι σε επικοινωνία με τον Θεό, που είναι πανταχού παρών και αφού Τον βλέπει παντού, γιατί θα πρέπει να φοβάται τον οποιονδήποτε; Αυτοί που θέλουν να αναπτυχθούν στην πνευματικότητα και να αποκτείσουν τέλεια γαλήνη πρέπει να έχουν αγνή καρδιά. *«Ευλογημένοι όσοι έχουν αγνή καρδιά, γιατί αυτοί θα δουν τον Θεό».* Λέγεται:

Καθάρισε την καρδιά σου και καλωσόρισε τον Αγαπημένο,
Διώξε κάθε άλλη σκέψη και δώσε στον Αξιαγάπητο
ένα κάθισμα, για να καθίσει.

Αγνότητα είναι το να κατοικεί στην καρδιά σας μόνον ο Θεός. Είναι δυνατόν ο Βασιλιάς των Βασιλιάδων να κατοικήσει σε μια ακάθαρτη κατοικία; Το Γκουρμπάνι λέει:

Αυτό το σώμα είναι ο ναός του Θεού,

όπου μέσα του καίει το Φως του Αληθινού Ενός.

Κι ενώ πρέπει να κρατάμε το σώμα καθαρό εξωτερικά *(πράγματι εκατομμύρια ξοδεύονται σε καλλυντικά και είδη καθαριότητας),* πρέπει να το κρατάμε καθαρό και Εσωτερικά. Οι λάγνες και οι κακές σκέψεις σηκώνουν το κεφάλι τους. Σκεφτόμαστε άσχημα για τους άλλους και τους συκοφαντούμε πίσω από την πλάτη τους. Η καρδιά που είναι γεμάτη από πειρασμούς και υπερηφάνεια και βάζει όριο τις στενές αντιλήψεις της ομάδας, του κόμματος, του έθνους ή της θρησκείας της, αυτή η καρδιά πάντα θα αποτυγχάνει να φτάσει στον Θεό.

Η καρδιά είναι σαν το ψάρι,
παρόλο που κολυμπά στον ιερό Γάγγη,
και πλένεται εκατοντάδες φορές,
δεν χάνει την άσχημη μυρωδιά του.

Ο Γκουρού Άμαρ Ντας, που έκανε πολλές ιερές βουτιές, έχει να πει για την αποτελεσματικότητα των εθιμοτυπικών λουτρών:

Αν η καρδιά είναι λερωμένη, όλα είναι μολυσμένα,
Με το να πλένει κανείς το σώμα του, η καρδιά δεν εξαγνίζεται.
Σ' αυτόν τον απατηλό κόσμο,
μόνο λίγοι έχουν συνειδητοποιήσει αυτήν την αλήθεια.

Είναι πολύ απασχολημένοι με την καθαριότητα του σώματος, αλλά παραμελούν την καρδιά. Κάθαρση της καρδιάς σημαίνει να μην αφήνετε ποτέ οποιαδήποτε σκέψη λαγνείας, θυμού και μισαλλοδοξίας να παρεισφρήσει. Πριν μπορέσουμε να πάμε ψηλότερα, πρέπει να σβήσουμε το κάρμα μας εδώ, αλλά αντί γι' αυτό εμείς σπέρνουμε φρέσκους σπόρους. Είμαστε υποκείμενα της αρχής: *«όπως έσπειρες, θα θερίσεις»* και παγιδευόμαστε μέσα στην αλυσίδα της δράσης και της αντίδρασης. Στο παρελθόν μπορεί και να είχαμε εμφανισθεί πάνω σ' αυτήν τη γη ως άνθρωποι, αλλά δεν επωφεληθήκαμε από αυτό. Γι' αυτόν το λόγο ο Καμπίρ Σαχίμπ λέει ότι, αν αποτύχαμε στο παρελθόν, θα πρέπει να είμαστε αποφασισμένοι να πετύχουμε τούτη τη φορά. Αλλά η εμπλοκή μας μ' αυτόν τον κόσμο μας έκανε να ξεχάσουμε τον στόχο της επιστροφής στο Αληθινό μας Σπίτι στην διάρκεια αυτής της ανθρώπινης γέννησης. *«Ήρθε τώρα η σειρά σου να συναντήσεις τον Θεό».*

Τέτοιες ομιλίες δίνονται σ' εσάς σχεδόν καθημερινά, αλλά κάθεστε ποτέ να συλλογιστείτε πάνω στα διδάγματα; Μάλλον ποτέ. Πολύ λίγοι έχουν αντικειμενική θεώρηση της ζωής τους και ενδιαφέρονται να αναλογιστούν από πού ξεκίνησαν και σε ποιο στάδιο έχουν φτάσει.

Πόσο μακριά βρίσκονται στ' αλήθεια από το ιδανικό του Σατσανγκι που σας παρουσίασα! Η αγνότητα του νου είναι προαπαιτούμενο και όλες οι μεγάλες ψυχές του παρελθόντος διακήρυσσαν ότι η ηθική ζωή είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της πνευματικότητας.

Αναζητούμε τον Θεό και ενώ γνωρίζουμε ότι ζει μέσα σ' όλα τα όντα, συνεχίζουμε να σκεφτόμαστε άσχημα για τους άλλους, να τους εξαπατάμε και να πίνουμε το αίμα τους. Πώς μπορούμε λοιπόν να γνωρίσουμε τον Θεό; *«Αν επιθυμείτε να συναντήσετε τον Θεό, μην πληγώνετε την καρδιά κανενός». «Να γνωρίζετε ότι όλα τα πλάσματα είναι παιδιά του Θεού. Μην προκαλείται πόνο σε κανέναν και αντιληφθείτε ότι, όταν τα δημιουργήματά του υποφέρουν, τιμωρεί τους βασανιστές τους».* Για τον Σατσανγκι, το να ζει με ηθικό και ενάρετο τρόπο είναι η θρησκεία του. Πρέπει να λέει την αλήθεια, να κρατά τις σκέψεις του αγνές και να ασκεί την αγνότητα. Από την στιγμή που ο Θεός κατοικεί μέσα σε όλους, πρέπει να δείχνουμε σεβασμό, να τιμάμε και να υπηρετούμε ανιδιοτελώς τους πάντες και να θεωρούμε την αρχή της μη βίας ως την πρωταρχική αρετή.

Να θυμάστε ότι υπάρχουν δυο κορυφαία εμπόδια στον δρόμο μας. Ο Καμπίρ λέει: *«Το χρυσάφι και οι γυναίκες είναι τα δύο αδιάβατα ορεινά φαράγγια».* Μόνον ένας μεγάλος αναχωρητής μπορεί κάποτε να τα υπερβεί. Η αγάπη για τα χρήματα και η σεξουαλική επιθυμία είναι εμπόδια καθ' όλη την διάρκεια του δρόμου.

Υπάρχει άνθρωπος, που αν έβρισκε έναν κρυμμένο θησαυρό, δεν θα το έπαιρνε; Κρίνετε μόνοι σας. Είναι εύκολο να επιβάλει κανείς το νόμο, αλλά δύσκολο να τον τηρεί. Οι κατηγορίες που εκτοξεύουμε εναντίον των άλλων μπορούν επίσης να στραφούν και εναντίον μας. Συγχωρούμε και ξεχνάμε τα δικά μας λάθη, αλλά οι άλλοι μας παρακολουθούν από κοντά και αποδίδουν τα λάθη μας στο Διδάσκαλό μας. Όπως λέει και το ρητό: *«Όταν το σκυλί είναι βίαιο, οι άνθρωποι καταριούνται τον αφέντη του».* Όταν ο Βιβεκανάντα επέστρεψε από την Δύση και ο Γκουρού του, ο Ραμακρίσνα Παραμχάνσα, τον ρώτησε τι συνάντησε εκεί, αυτός απάντησε ότι οι άνθρωποι εκεί ήταν απασχολημένοι με το κυνήγι των γυναικών και του χρυσού. Το ίδιο όμως δεν ισχύει και εδώ στην Ινδία; Εδώ έχουμε τρία βάσανα: το χρυσάφι, τις γυναίκες και τη γη. Αφού δεν δίνουμε σημασία στο Σάτσανγκ δεν μπορούμε να απαλλαχθούμε από την επιρροή τους. Κάτι πρέπει να αλλάξει μέσα μας, αλλιώς δεν υπάρχει λόγος να παρακολουθούμε το Σάτσανγκ χρόνο με τον χρόνο.

Εάν τα ιδανικά μας είναι αγνά και δεν τρέφουμε κακία εναντίον κανενός, άρωμα ευωδιαστό θα αναδίδεται από μέσα μας. Καθημερινά χρησιμοποιούμε αρωματικά σαπούνια και κολόνιες, για να μοσχοβολάμε. Χωρίς αυτά μπορεί τα σώματά μας να μύριζαν άσχημα. Γιατί; Ως αποτέλεσμα των σκέψεών μας. Όλες μας οι σκέψεις έχουν τη δική τους έγχρωμη αύρα και τη δική τους οσμή. Μια φορά, καθώς ο Μαχαράτζ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ πήγαινε έφιππος στην δουλειά του, παρατήρησε ότι ξαφνικά η ατμόσφαιρα διαποτίστηκε από ένα γλυκό άρωμα. Κοίταξε μπρος και πίσω του, για να δει από πού αναδιδόταν αυτό το άρωμα. Προχωρώντας συνάντησε ένα φακίρη που καθόταν στην άκρη του δρόμου. Η γλυκιά μυρωδιά προερχόταν από εκείνον. Σπάνια είναι η μύτη που μπορεί να πιάσει τέτοια γλυκιά ευωδιά! Αν η αίσθηση της όσφρησής σας δεν είναι ευαίσθητη, δεν θα μπορείτε να παρατηρήσετε τέτοιες μυρωδιές. Πρέπει να αναπτύξετε αυτήν την ιδιότητα. Ο Γκουρού Άμαρ Ντας ήταν κατηγορηματικός, όταν έλεγε: *«Κύριε, δεν ήμουν παρά ένα αγριόχορτο, αλλά μεταμορφώθηκα σε σανδαλόξυλο».* Το αγριόχορτο είναι πικρό και έχει άσχημη μυρωδιά, ενώ το σανδαλόξυλο μοσχοβολά. Κάθε σκέψη έχει την δική της απόχρωση και μυρωδιά. Οι λάγνες σκέψεις εκκρίνουν ένα κοκκινωπό χρώμα ανακατεμένο με μαύρο. Το χρώμα που αναδίδει κάθε σκέψη βρίσκεται σε συνέπεια με τον χαρακτήρα της.

Ένα παιδί δεν μπορεί να αναπτυχθεί σε λόγιο, σε ερμηνευτή φιλοσοφικών κειμένων, σε διαπρεπή αθλητή ή σε αληθινό Άγιο, παρά μόνον αν αφιερώσει τον εαυτό του ακούραστα, για να κατορθώσει το ιδανικό του και να περάσει πολλές άγρυπνες νύχτες. Αυτοί που φέρνουν μαζί τους ένα απόθεμα καλού κάρμα από τις προηγούμενες ζωές προχωράνε πιο γρήγορα, αλλά, εάν επιβραδύνουν τις προσπάθειές τους, οι άλλοι, που δεν έχουν το ίδιο υπόβαθρο αλλά είναι πιο επιμελείς, θα τους ξεπεράσουν. Το μυστικό της επιτυχίας είναι αυστηρή επιμέλεια και ειλικρινής λαχτάρα. Οι αφυπνισμένοι αναπέμπουν αυτή την προσευχή :

Κύριε, για πολλές ζωές παραμείναμε χωρισμένοι από Εσένα,
Αλλά τούτη την αφιερώνουμε σ' Εσένα!

Απαλλαχθείτε από την αδράνεια σ' αυτή την με τόσο κόπο κερδισμένη ανθρώπινη ζωή και ξεκινήστε από σήμερα. Όταν ο Θεός θέλει να δώσει κι εσείς που είστε μέσα στο ανθρώπινο σώμα είστε κατάλληλοι για να λάβετε, τότε πού είναι το πρόβλημα; Ο Ραβιντάς λέει: *«Ζω πάντα με την ελπίδα».* Ζείτε μέσα στον Θεό. Όταν παραδώσε-

τε τον εαυτό σας στον Θεό, Εκείνος θα σας προσφέρει τον Εαυτό Του. Ξέρετε την ιστορία του Ναμντέβ; Ένα πρωί, καθώς έφευγε από το σπίτι του, του ζητήθηκε να κανονίσει να φέρει έναν μαραγκό να δουλέψει στο μπαλκόνι του σπιτιού που είχε επειγόντως ανάγκη επισκευής. Ο Ναμντέβ βγήκε έξω, κάθισε σε διαλογισμό και ξέχασε τα πάντα σχετικά μ' αυτήν τη δουλειά. Αυτό συνέβαινε για τέσσερις με πέντε μέρες και αυτοί οι άνθρωποι που του ζήτησαν να το φτιάξει συγχύστηκαν πολύ. Μια μέρα τον επέπληξαν και του δήλωσαν ότι αν δεν έφερνε κι εκείνη τη μέρα το μαραγκό, θα τον έβαζαν με το ζόρι να κάνει την δουλειά. Αλλά ως συνήθως απορροφήθηκε τόσο πολύ στον διαλογισμό του, που το ξέχασε πάλι. Όταν σηκώθηκε το βράδυ θυμήθηκε την δουλειά, αλλά ήταν πια πολύ αργά. *«Τώρα θα πρέπει να δεχτώ ό,τι μου συμβεί»,* είπε. Ο Θεός όμως εν τω μεταξύ είχε εμφανισθεί σαν εργάτης και είχε επισκευάσει το μπαλκόνι. Βλέποντας από απόσταση ότι η δουλειά είχε γίνει, κατάλαβε. *«Το αηδόνι γνωρίζει τι τραγουδάει το άλλο αηδόνι».* Άφοβα, προχώρησε προς το σπίτι του. Οι γείτονες του είπαν: *«Ο μαραγκός σου έκανε θαυμάσια δουλειά! Στείλε τον και σε εμάς. Τι μεροκάματο παίρνει;»* Ο Ναμντέβ είπε: *«Ζητάει το μεροκάματο της αγάπης». «Πότε θα έρθει;»,* ρώτησαν. *«Όταν αποχωριστείτε τις προσκολλήσεις που έχετε για τους συγγενείς σας, ο μαραγκός μου θα εμφανισθεί»,* είπε.

Αναθεωρήστε τη ζωή σας και αναρωτηθείτε γιατί δεν προοδεύετε. Το ότι είστε Σατσανγκι αποδεικνύεται από τον τρόπο που ζείτε. Αν σας κάνω μια ερώτηση και απαντήσετε μ' ένα ψέμα, τότε στ' αλήθεια κάτι πάει στραβά. Εάν δεν έχετε προοδεύσει μέχρι τώρα, να παλέψετε σκληρότερα. Κανείς άλλος δεν πρόκειται να το κάνει για σας. Ο Χριστός είπε: *«Αν ένας άνθρωπος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει τον σταυρό του κι ας με ακολουθήσει».* Αυτό είναι το να σηκώνει κανείς τον σταυρό του καθημερινά. Σημαίνει να ανυψώνεται πάνω από την σωματική συνειδητότητα με το να αποσύρει καθημερινά την ψυχή από το σώμα. Προς το παρόν μπορείτε να ξεχάσετε τον εαυτό σας μόνο για λίγο, πρέπει όμως να μάθετε να εγκαταλείπετε το σώμα κατά βούληση, να ανυψώνεστε από την χοντρή ύλη στην εκλεπτυσμένη. Σύμφωνα με την θρησκευτική τελετουργία δείχνετε μια αναμμένη λάμπα σ' έναν άνθρωπο που πεθαίνει, αλλά πρέπει να εξασφαλίσετε ότι κι εσείς επίσης θα βλέπετε το αληθινό Φως του Θεού να λάμπει μέσα στο ζωντανό εαυτό σας. Παραμείνετε σε επαφή με τον Γκουρού και υπακούστε σε όλα όσα

λέει κατά λέξη, με πίστη και αφοσίωση. Το ένα τρίτο των οδηγιών του μεταδίδονται με τον προφορικό λόγο και τα δύο τρίτα μέσω της δεκτικότητας. *«Βυθιστείτε μέσα στον Γκουρού»*. Αυτός είναι το φερέφωνο του Θεού κι αν εσείς γίνετε αυτό το φερέφωνο, δεν θα μιλάει ο Θεός μέσα από εσάς; Όμως, αν τον θεωρείτε κοινό άνθρωπο, δεν θα κερδίσετε τίποτα. Δεν είναι απλώς ένας κοινός άνθρωπος, αν και έχει ανθρώπινο σώμα. Η Δύναμη του Θεού λειτουργεί μέσα από αυτόν, παρόλο που δε δηλώνει ότι είναι ο Γκουρού.

Υπάρχει ένα ρητό στο Κοράνι που λέει ότι ο Θεός δεν αλλάζει ποτέ την κατάσταση ενός έθνους που δεν προσπαθεί να αλλάξει τον εαυτό του. Ο τρόπος της ζωής μας δεν είναι σωστός. Ακόμη και τα δύο τρίτα που μπορούμε να κερδίσουμε μέσα από την δεκτικότητα χάνουν την επίδρασή τους, αν το άλλο ένα τρίτο, η προσπάθειά μας, λείπει. Όσο πιο ολοκληρωτικά παραδίνετε τον εαυτό σας, τόσο πιο γρήγορη θα είναι η πρόοδός σας. Αυτό το έργο δεν είναι για τους οκνούς και τους εραστές της άνεσης, αλλά για τους *«απρόσεκτους πότες του κρασιού των συμφορών»,* όχι γι΄ αυτούς που περνούν τις νύχτες τους ναρκωμένοι από τον ύπνο, αλλά αυτοί που παραμένουν άγρυπνοι. Παρόλα αυτά, μην εγκαταλείπετε τις ελπίδες σας ούτε να χάνετε χρόνο μετανιώνοντας για το παρελθόν, αλλά αρχίστε το διαλογισμό και την αυτοσυγκέντρωσή σας τώρα αμέσως και ο Θεός θα σας προσφέρει τη Χάρη Του.

Θυμάμαι πριν από πέντε ή έξι χρόνια περίπου που ζήτησα τα ονόματα αυτών που ήθελαν σοβαρά να ακολουθήσουν το δρόμο του επίμονου διαλογισμού. Έλαβα δεκαεννέα ονόματα, αλλά μόνο πέντε εμφανίστηκαν για τις πρακτικές ασκήσεις. Οι τρεις έφυγαν τη δεύτερη ημέρα και οι υπόλοιποι δύο την τρίτη. Όλες οι προετοιμασίες για μια ελεύθερη πλεύση και ένα ελεύθερο κατάλυμα έχουν γίνει. Ο άνθρωπος μπορεί να κατορθώσει τα πάντα, αν θέλει να αλλάξει. Όμως αυτό το μονοπάτι δεν κάνει γι' αυτούς που αναζητούν την άνεση. Το ξεκαθαρίζω αυτό σε όλους σας. Οτιδήποτε πρέπει να κατορθώσετε είναι εφικτό μόνο τώρα, σ' αυτή την ανθρώπινη ζωή.

Ένα γλίστρημα στην σκάλα και
χάνεις την ισορροπία για τα καλά.
Αλίμονο! Η σπάνια ευκαιρία που
διατίθεται στην ανθρώπινη ζωή χαραμίζεται!

Ο ανώτερος σκοπός σας ως άνθρωποι είναι το να γνωρίσετε τον εαυτό σας και να γνωρίσετε τον Υπέρ-Εαυτό, πράγμα που δεν είσα-

στε σε θέση να το επιχειρήσετε σε καμιάν άλλη μορφή ζωής. Στα χαμηλότερα είδη ζωής περνάτε τον χρόνο σας βιώνοντας την δράση και την αντίδραση του παρελθόντος κάρμα, σύμφωνα με την αρχή της ανταπόδοσης. Οι Άγιοι δεν σας καλούν να εγκαταλείψετε την ζωή που έχετε ως οικογενειάρχες, μάλλον σας ζητούν να πραγματοποιήσετε στο απόλυτο τις ανθρώπινες δυνατότητές σας.

Εξετάστε την συμπεριφορά σας με την βοήθεια του ημερολογίου αυτοενδοσκόπησης που σας ζήτησα να τηρείτε. Γνωρίζω την αξία του, γιατί τηρούσα ένα από τα φοιτητικά μου χρόνια. Όλοι οι Άγιοι με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο εξέταζαν τη συμπεριφορά τους. Τους βοήθησε και θα βοηθήσει κι εσάς. Να είστε τόσο αυστηροί και τόσο γενναιόδωροι με τον εαυτό σας, όσο είστε και με τους άλλους. Οι αμαρτίες σας μπορεί να είναι πέντε, δέκα ή είκοσι ειδών, αλλά πρέπει να τις διαπράττετε πεντακόσιες φορές; Ο Γιουντίσθα ο μεγαλύτερος από τους πέντε αδελφούς Παντάβα στην επική ιστορία της Μαχαμπαράτα, έμαθε το μάθημα της αλήθειας σε επτά ημέρες. Ο δάσκαλός του δίδαξε τους μαθητές του να ζουν με ειλικρίνεια και μετά άφησε την τάξη ελεύθερη και τους ζήτησε να πάνε και να μάθουν το μάθημα. Την επόμενη ημέρα όλοι οι μαθητές επέστρεψαν για το μάθημα της ημέρας, εκτός από τον Γιουντίσθα, ο οποίος έστειλε μήνυμα ότι είχε ακόμη να μάθει το προηγούμενο μάθημα. Έλειπε για μια εβδομάδα. Οι άλλοι μαθητές μίλησαν για το πόσο αργόστροφος ήταν που του πήρε τόσο πολύ, για να μάθει ένα απλό μάθημα, το οποίο αυτοί είχαν μάθει απέξω σε μια μόνο μέρα. Όταν ο Γιουντίσθα τελικά γύρισε στην τάξη, ανακοίνωσε ότι πράγματι είχε μάθει να ζει σύμφωνα με την αλήθεια. Σαν τους άλλους μαθητές νομίζουμε ότι το να αποστηθίζουμε τα διδάγματα του Γκουρού αυτό είναι και τίποτα άλλο. Τα κεφάλια μας ξεχειλίζουν από τέτοιες ανοησίες, θυμόμαστε το δίδαγμα, αλλά δε μαθαίνουμε να ζούμε σύμφωνα με το δίδαγμα.

Τελικά, είστε εσείς και όχι οι άλλοι που πρέπει να αποφασίσετε τι είσαστε. Έχετε ένα πλεονέκτημα σε σχέση με τους άλλους: έχετε έρθει σ' επαφή μ' έναν Τέλειο Διδάσκαλο. Αυτό κάνει το έργο σας πιο εύκολο. Ο Διδάσκαλος είναι αυτός που φωταγωγεί το σκοτάδι και εκδηλώνει το Φως σ' εσάς. Όλοι παίρνουν αυτή την ευλογία, κάποιοι περισσότερο και κάποιοι λιγότερο, ανάλογα με την αποθήκη του παρελθόντος κάρμα τους. Στις προηγούμενες εποχές έπρεπε να ζείτε μ' ένα Διδάσκαλο και να παραμείνετε στην υπηρεσία του για πολλά χρόνια καιτότε θα σας έδινε μια εμπειρία Εσωτερικού Φωτός,

όταν ο εαυτός σας ήταν ολοκληρωτικά καθαρός. Αλλά τώρα οι εποχές άλλαξαν, γιατί ποιος μπορεί να παραμείνει στον τόπο που μένει ο Άγιος για μεγάλο χρονικό διάστημα; Πολλαπλασιάστε το δώρο που σας χαρίστηκε. Κατοικείστε μέσα στο γερό φρούριο της επαφής με τον Γκουρού και μη συμβιβαστείτε με την εύκολη ζωή.

Οι μαθητές που δέχονται τις εντολές του Γκουρού
ως πρώτη προτεραιότητα, λέει ο Καμπίρ,
δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν στους τρεις κόσμους.

Ήρεμα ξανασκεφθείτε αυτά που είπα. Πρέπει ήδη να τα γνωρίζετε, πρέπει να τα έχετε ξανακούσει. Δεν είπα τίποτα καινούριο ή πρωτότυπο. Όσα λίγα γνωρίζω, αυτά τα έθεσα μπροστά σας. Την απέριττη και απλή αλήθεια τη θυμάται κανείς πιο εύκολα. Ποια είναι η σημασία του Ινδικού χαιρετισμού, να προσκυνάς, δηλαδή με το κεφάλι σου στη γη μπροστά στον Διδάσκαλο; Σημαίνει: *«Θα κάνω αυτό που λέει ο Δάσκαλός μου»*. Κάνετε το διαλογισμό συνήθειά σας, ένα μέρος της καθημερινής σας ρουτίνας, γνωρίζοντας ότι μόνον εσείς μπορείτε να το κάνετε για σας και κανείς άλλος. Να διάγετε μια ηθική ζωή και να τηρείτε αυστηρές αρχές. Μη χαραμίσετε τη ζωή σας στο ποτό, στο φαγητό και στην καλοπέραση. Έχουμε καθήκον απέναντι στον αληθινό μας εαυτό και όχι μόνο στο σώμα μας και στη διάνοιά μας. Αφιερώνετε τακτικά χρόνο για χάρη της ψυχής σας. Να εξετάζετε προσεκτικά την συμπεριφορά σας και να δείχνετε ευγένεια και σεβασμό και στους προϊστάμενους σας και στους υφιστάμενους σας. Είμαστε όλοι μέλη της οικογένειας του Θεού. Ένας άνθρωπος που έχει τέτοια πιστεύω θα φέρει ευτυχία στους άλλους και ποτέ δεν θα προκαλέσει πόνο. Η γεμάτη αγάπη ακτινοβολία του θα φέρει χαρά και παρηγοριά.

Σάτσανγκ κυριολεκτικά σημαίνει η ένωση με την Αλήθεια. Μπορείτε λοιπόν να θεωρείτε το Σάτσανγκ ως την αφαίρεση των εμποδίων που παρακωλύουν την προσπάθειά σας να φτάσετε την αλήθεια. Ασχοληθείτε μ' αυτήν την άσκηση με συνέπεια για έναν μήνα και δείτε τα αποτελέσματα μόνοι σας. Το να παρέχετε τροφή στην ψυχή σας είναι το πρώτο και το κυριότερο καθήκον σας. Η τροφοδοσία της διάνοιας έχει σκοπό να πείσετε τον εαυτό σας ότι αυτό που κάνετε είναι σωστό. Η απόκτηση της ορθής κατανόησης είναι η μοναδική λειτουργία της διάνοιας. Όταν όμως ανυψωθείτε ψηλότερα, θα μάθετε ότι *«η πραγμάτωση της ψυχής λαμβάνει χώρα όταν η διάνοια σιγήσει»*. Αν γνωρίζετε την Αλήθεια, αλλά δεν την βιώνετε, σε τι μπορεί

να σας φανεί χρήσιμο;

Η τροφή που δε χωνεύεται προκαλεί πόνο και δυσπεψία. Αν αυτά που προφέρει η γλώσσα σας επιβεβαιώνονται από την διάνοιά σας, τότε μπορείτε να πείτε ότι αναζητάτε την αλήθεια. Δεν χρειάζεται να ψάξουμε για τίποτ' άλλο. Πρέπει να ζήσουμε αποπληρώνοντας το χρέος του παρελθόντος κάρμα μας, αλλά συγχρόνως πρέπει να κατορθώσουμε τον κύριο σκοπό μας. Μέχρι να αντιλαμβάνεστε τον Θεό ως το μοναδικό πράττοντα σε όλες τις υποθέσεις, δεν μπορείτε να γίνετε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου και το κάρμα σας θα πολλαπλασιάζεται. Αλλά όταν αρχίσετε να θεωρείτε ότι ο εαυτός σας δεν είναι ο πράττων, το κάρμα σας θα εξαντληθεί. Μπορείτε να πετύχετε το στόχο σας μόνο στην ανθρώπινη μορφή. Πρέπει να κάνετε τώρα την αρχή και με το να γίνετε αληθινοί Σατσανγκι θα αποκτήσει το Σάτσανγκ σας καλή φήμη.

Αύριο ίσως είναι πολύ αργά

Το Σάτσανγκ που ακολουθεί δόθηκε από τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ το 1953 και βασίζεται σ' έναν ύμνο του Καμπίρ Σαχίμπ.

Οι κανόνες της ηθικής διαβίωσης, όπως ορίστηκαν απ' όλους τους Αγίους, είναι οι ίδιοι. Δεν θα πρέπει απλώς να τους καταλάβετε, αλλά και να τους εφαρμόζετε. Αυτές οι ηθικές αρχές εμπεριέχονται στο ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης που σας έχω ζητήσει να κρατάτε. Αν το τηρείτε, θα πετύχετε, τόσο στην εγκόσμια όσο και στην πνευματική σας ζωή και θα αποκτήσετε νοητική ηρεμία. Επί του παρόντος, ο νους τρέχει αχαλίνωτος και μας προκαλεί δυστυχία. Για να μπορέσετε να ελέγξετε το νου και να αλλάξετε τη ροπή του προς τις σαρκικές απολαύσεις, οφείλετε να συνδεθείτε με το Νάαμ, γιατί αν ο νους δεν ανακαλύψει απολαύσεις μιας ανώτερης φύσης, ποτέ δεν πρόκειται να σταματήσει να αναζητά την απόλαυση στα αντικείμενα των αισθήσεων. Στο Γκουρμπάνι, αναφέρεται:

«Μπορεί ν' απαρνηθείτε τη σπιτική ζωή και να πάτε στα δάση.
Μπορεί να τρέφεστε με ρίζες και χόρτα.
Όμως ο νους συνεχίζει να ακολουθεί τους πονηρούς του
τρόπους και να είναι βουτηγμένος στο κακό».

Δεν μπορείτε να απαλλαχθείτε από ένα δέντρο με πολλά κλαδιά απλώς κλαδεύοντάς το. Με το κλάδεμα ξεπετιούνται περισσότερα κλαδιά από τον κορμό του. Στο τέλος, θα πρέπει να ξεριζώσετε το ίδιο το δέντρο. Το δέντρο του νου ξεριζώνεται μόνο, όταν προστρέξουμε στη μελωδία του Νάαμ. Τότε καθυποτάσσεται πλήρως και αποσύρεται από τις αισθήσεις. Γι' αυτό τον λόγο, το Νάαμ ονομάζεται «Υπέρτατη μακαριότητα» ή «Θείο Νέκταρ».

Αγαπημένε μου, παράτα την ανόητη απόλαυση των αισθήσεων!
Πιες το Θείο Νέκταρ, γιατί χωρίς αυτό ο κόσμος καίγεται από την αγωνία.

Λέγεται ότι ο Κρίσνα βούτηξε στον ποταμό Τζούμνα και με τον ήχο της φλογέρας του έλεγξε τον χιλιοκέφαλο όφι του ποταμού. Το περιστατικό είναι συμβολικό και περιγράφει πως υποτάσσεται ο οφιοειδής νους. Ο νους έχει χίλιους τρόπους να χύσει το θανατηφόρο δηλητήριό του. Δεν κατακτιέται με την απαγγελία των ιερών κειμένων ούτε με την εκτέλεση θρησκευτικών τελετών και εθίμων που από μόνα τους πραγματοποιούνται στο επίπεδο των φυσικών αισθήσεων. Το μόνο αντίδοτο ενάντια στο φαρμάκι του είναι μια σταγόνα από το γλυκό νέκταρ του Νάαμ.

Για να φτάσετε στην ευτυχία και στην επιτυχία σ' αυτό τον κόσμο, επιβάλλεται να ζείτε μια ηθική και ενάρετη ζωή και να κάνετε μια τίμια δουλειά. Οι συναλλαγές σας με τους άλλους, η τροφή σας και η συμπεριφορά σας πρέπει να είναι έντιμη. Όλα αυτά αποτελούν μέρος της ηθικής διαβίωσης, που είναι η βάση της πνευματικότητας. Για να αναχαιτίσετε τα κύματα της λαγνείας, που δημιουργούνται από το νου, στραφείτε στο παντοδύναμο Νάαμ που είναι η αιτία της Δημιουργίας και το συνεχές της στήριγμα. Υπάρχουν διάφορες λεκτικές εκφράσεις που αντιστοιχούν στο Νάαμ στις διάφορες θρησκείες, όπως Σαμπτ, Κάλμα, Σραόσα και Λόγος. Πρέπει όμως να βάλετε στόχο να ανακαλύψετε το ίδιο το Νάαμ, τη δύναμη, δηλαδή στην οποία αναφέρονται αυτές οι λέξεις. Αυτή είναι η πεμπτουσία των διδαγμάτων των Αγίων. *«Ολόκληρος ο κόσμος ζει στη δυστυχία»,* λέει ο Νάνακ, *«εκτός από εκείνους που στηρίζονται στο Νάαμ»*. Ο Τούλσι Ντας, Τέλειος Διδάσκαλος, επίσης έλεγε ότι: *«Όλος ο κόσμος υποφέρει. Άλλοι υποφέρουν στο επίπεδο του σώματος και άλλοι στο επίπεδο του νου».*

Ο πόνος της μιας ή της άλλης μορφής επηρεάζει τους πάντες. Μόνο ο αφοσιωμένος του Αγίου είναι πραγματικά ευτυχισμένος. Ο Τούλσι Ντας δεν προσπαθεί να μας παραπλανήσει. Είναι ένας από εκείνους στους οποίους εκδηλώθηκε ο Θεός και ήταν αρμόδιος να αποκαλύψει τον Θεό προσφέροντας μια Εσωτερική σύνδεση. Για τέτοιες ψυχές λέγεται: *«Αν Τον συναντήσεις, θα πραγματοποιήσει τη συνάντησή σου με τον Θεό»*. Ο Σοαμίτζι λέει επίσης:

«Ψυχή μου, το ξέρω ότι υποφέρεις από τότε
που ξέχασες το Σάμπτ και έπιασες φιλίες με το νου».

Η διέξοδος απ’ αυτή τη πλοκή είναι να δημιουργήσετε δεσμό με το Νάαμ, ο οποίος θα ελέγξει το νου και θα επιτρέψει στην ψυχή να πετάξει στο αρχέγονο Σπίτι της. Ο Νάνακ λέει:

Επαναλάμβανε το όνομα του Θεού
με αγνή καρδιά και καθαρή γλώσσα.

Για το νου που είναι θαμμένος πάνω από βουνά αμαρτημάτων, η προσθήκη λίγων επιπλέον κιλών βρομιάς δε φαίνεται να διαφοροποιεί τα πράγματα. Όταν όμως ο νους είναι καθαρός σαν κρύσταλλο, ακόμα κι η παραμικρή πιτσιλιά θα φανεί και θα έχει αρνητική επίδραση τραβώντας μας προς τα κάτω. Πρέπει να παρακολουθούμε με άγρυπνο βλέμμα τη διαγωγή μας. Η πνευματική μας πρόοδος δεν είναι δυνατή, εκτός αν η καθημερινή μας διαγωγή είναι σωστή και η οικογενειακή μας ζωή καθαρή.

«Μαζεύουν πλούτη με δόλο και ψέματα.
Με απατηλά λόγια ευημερούν!
Κουβαλούν βαρύ φορτίο αμαρτιών.
Πώς να ελαφρύνουν από το βάρος τους!»

Με την καθημερινή του διαγωγή ο άνθρωπος μαζεύει ένα βαρύ φορτίο αμαρτημάτων που τα μεταφέρει στον επόμενο κόσμο. Αφού λάβουμε την ανθρώπινη γέννηση, μας παρουσιάζεται μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία να απαλλαχθούμε απ’ αυτό το φορτίο, με το να προσφέρουμε ανιδιοτελείς υπηρεσίες. Όμως, κανείς δεν μπορεί να εργαστεί χωρίς να προσδοκά ανταλλάγματα, εκτός κι αν συνδεθεί με το Νάαμ και δεχθεί το ολόλαμπρο Ρεύμα Ζωής. Χωρίς τη συντροφιά ενός μεγάλου Διδασκάλου και έχοντας στερηθεί τη μύηση στο Νάαμ, η αναταραχή του νου φράζει το δρόμο.

«Όσο καιρό ο νους είναι μια ισχυρή θάλασσα,
μόνο τα κύματα του εγώ θα φουσκώνουν ορμητικά.
Ο άνθρωπος δεν θα τρέφεται από το Νάαμ
ούτε θα βρίσκει απόλαυση στο Σάμπτ».

Ο ήχος της εσωτερικής μελωδίας καταπνίγεται από τους ήχους των φουσκωμένων κυμάτων της προσκόλλησης, του μίσους, του πόθου και του θυμού. Αν όμως ο νους ακινητοποιηθεί, η Εσωτερική σιωπή θα γίνει ένας Ήχος. Αρμονία αναβλύζει από ένα κεράκι που φέγγει μέσα μας, το φως του όμως δεν είναι σταθερό, αν ο νους δημιουγεί παρεμβολές. Ηχητικά κύματα δονούν την ατμόσφαιρα για πολύ ώρα, αν χαϊδέψετε απαλά τις χορδές ενός μουσικού οργάνου. Όμως, τα νήματα του νου σφυροκοπούνται ανελέητα από τα χτυπήματα της

λαγνείας, του θυμού, της ζήλειας και των άλλων παθών. Ένα άγγιγμα παράγει πολλές αντηχήσεις κι όταν ο κύκλος επαναληφθεί, ο αέρας πλημμυρίζει με δονήσεις που δεν έχουν τέλος. Πώς μπορεί να ακινητοποιηθεί ο νους μ' όλα αυτά τα ορμητικά ρεύματα να αυξομειώνονται; Κατ' αρχάς, πρέπει να υποβάλλουμε τη συμπεριφορά μας σε καθημερινό αυτοέλεγχο. Κάποιοι ισχυρίζονται ότι είναι σε θέση να προβούν σε επαρκή ανασκόπηση των καθημερινών τους ενεργειών, απλώς με το να τις θυμούνται, χωρίς να κρατούν το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης. Αυτό όμως είναι μια μάταιη ελπίδα. Πρέπει να μάθετε να κοιτάζετε τον εαυτό σας, όπως σε καθρέφτη, χωρίς να επιτρέπετε στον εαυτό σας καμιά ενδοτικότητα. Αν το τηρήσετε, θα κάνετε ραγδαία πνευματική πρόοδο. Θυμηθείτε ότι σ' ένα περιορισμένο πλαίσιο ο άνθρωπος είναι ελεύθερος να δρα κι αυτό που τώρα ονομάζετε μοίρα, κάποτε καθορίστηκε από σας τους ίδιους μέσα από τις ενέργειες που κάνατε με ελεύθερη βούληση στο παρελθόν. Αν η παρούσα ζωή μας είναι η αντίδραση του παρελθόντος, θα πρέπει τώρα να λάβουμε αντίμετρα και να σώσουμε τον εαυτό μας από τον όλεθρο.

«Σ' αυτό το γήινο κορμί, ο νους τρέχει μανιασμένα
σαν άγριος ελέφαντας».

Το σώμα είναι σαν πήλινο καλούπι. Ο ελέφαντας-νους το τραντάζει και το ταρακουνάει από μέσα. Όταν ο άνθρωπος καθοδηγείται από τη λαγνεία, γυρίζουν τα μάτια του και το βήμα του αλλάζει. Όταν φουντώνει από θυμό, γίνεται κατακόκκινος από την κορυφή μέχρι τα νύχια, φλέγεται και είναι έτοιμος να αρπαχτεί με όποιον τον πλησιάσει. Κι όμως, με την έναρξη της αγάπης, μεταμορφώνεται τελείως. Όταν τον κυριεύει η απληστία, γαυγίζει σαν σκύλος. Αν ήταν σε θέση να δει την αληθινή του κατάσταση με ένα γιογκικό μάτι, θα σιχαινόταν τον εαυτό του. Κάθε άτομο αναδίδει μια προσωπική αύρα με χαρακτηριστική απόχρωση που επηρεάζεται από το χαρακτήρα και τις σκέψεις του. Οι κακόβουλοι, εκπέμπουν αναθυμιάσεις σαν καπνό. Οι ζηλιάρηδες παρουσιάζουν μια μαύρη αύρα, διάσπαρτη με κόκκινες κηλίδες. Όσοι πλημμυρίζουν από αγάπη έχουν γαλάζιο φωτοστέφανο και η αύρα των πνευματικών ανθρώπων είναι χρυσή.

Το φυσικό σώμα αναδίδει επίσης και χαρακτηριστικές οσμές, όμορφες ή άσχημες, αναλόγως με τη νοητική μας κατάσταση. Αν και λούζονται στα αρώματα, οι λάγνοι εκπέμπουν μια μυρωδιά σήψης, σαν από ένα κοπάδι με πρόβατα. Ο θυμωμένος άνθρωπος μυρίζει

σαν καμένο ύφασμα. Οι μυρωδιές αλλάζουν, όσο αλλάζουν οι κυρίαρχες σκέψεις. Αν κάποιος ακολουθεί μια αγνή ζωή απαλλαγμένη από θυμό και σεξουλικό πόθο, η οποία διαποτίζεται απ' την αγάπη του Θεού, το σώμα του εκπέμπει τη μυρωδιά του γιασεμιού. Είναι γεγονός ότι η Εσωτερική μας κατάσταση και οι σκέψεις μας μετατρέπουν το σώμα μας σε ένα οίκο ασθενειών. Μην παρασύρεστε από τον ατίθασο ελέφαντα του μυαλού που σας οδηγεί σ' ένα αμήχανο γέλιο, όταν πετύχετε κάποιο ασήμαντο στόχο, ή σας κάνει να κλαίτε πένθιμα, όταν χάσετε ένα υλικό αγαθό ανάξιο λόγου.

«Όποιος ζει με τις εντολές μου, είναι ο αληθινός μαθητής μου.
και εγώ είμαι ο υπηρέτης ενός τέτοιου ανθρώπου».

Κάποιοι λένε ότι περιμένουν ένα σημάδι της Θείας Χάρης, πριν πάρουν την απόφαση να ακολουθήσουν το Πνευματικό Μονοπάτι. Δεν σας αρκεί που έχετε πάρει την ευλογία του ανθρώπινου σώματος, που είναι το ανώτερο σε όλη τη Δημιουργία; Το ότι έχετε την ανθρώπινη μορφή είναι σημάδι της Θείας Χάρης. Με το περαιτέρω έλεός Του έχετε βρει έναν αρμόδιο Διδάσκαλο και μέσω της ευλογίας του Γκουρού ανακαλύψατε το Νάαμ. Ποτέ όμως δεν θα φτάσετε στη λύτρωση, αν δεν τηρείτε τα διδάγματά του. Όπως είπε και ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ: *«Αν ο γιατρός σας δώσει φάρμακα κι εσείς τα αφήσετε να κάθονται στο ράφι, πώς μπορείτε να γιατρευτείτε από την αρρώστια;»*

Μπορείτε να ανοίξετε ένα νέο κεφάλαιο στη ζωή σας και να φτάσετε στην απόλυτη ελευθερία. Έχετε γεννηθεί στην οικογένεια του Διδασκάλου. Υπακούστε Τον και ακολουθείτε τις οδηγίες Του. Εκείνοι που διαπλάθουν τη ζωή τους σύμφωνα με τα διδάγματα του Διδασκάλου βρίσκουν τη σωτηρία εδώ και τώρα. Αν οι φιλοδοξίες σας είναι ειλικρινείς, οι άνθρωποι θα σας σέβονται και θα τρέφουν για σας μεγάλη εκτίμηση καθώς και στον Διδάσκαλο του οποίου τα διδάγματα ακολουθείτε και ακόμα στο Σάτσανγκ που παρακολουθείτε. Τι θα πουν όμως αν σαν τους άλλους, είστε πάντοτε έτοιμοι να πάρετε το λαιμό των άλλων, για να εξασφαλίσετε προσωπικά οφέλη και κυριαρχείστε από φθόνο, υποκρισία, θυμό και λαγνεία;

Η πρώτη ομάδα των πιστών του Χαζούρ ήταν άνθρωποι υψηλού ηθικού χαρακτήρα. Αν κάποιος απ' αυτούς εμφανιζόταν στο δικαστήριο ως μάρτυρας, το θεωρούσαν δεδομένο ότι ένας πιστός του Αγίου της Μπεάς δεν θα έλεγε ποτέ ψέματα. Όμως τώρα κάποιοι πιστοί είναι δύο φορές πιο δόλιοι από τους κοινούς ανθρώπους.

Ακολουθούμε τα διδάγματα του Γκουρού μέχρι του σημείου που μας βολεύει. Ο Γκουρού μπορεί να σας προστάζει να φάτε κάτι γλυκό, κάτι ξινό ή κάτι πικρό. Όποια κι αν είναι η περίπτωση, υπακούστε Τον ανεπιφύλακτα και μην ακολουθείτε τις υπαγορεύσεις του νου σας. Τέτοια αφοσίωση θα σας οδηγήσει στη λύτρωση, διαφορετικά το ταξίδι σας ίσως να είναι πολύ μακρύ.

«Να θυμάστε το Νάαμ, γιατί με κάθε σας αναπνοή
το σώμα εξασθενεί και ο χρόνος της ζωής σας φθίνει».

Αφήστε τον Θεό να ζει στην καρδιά σας, ενώ τρώτε, πίνετε, εργάζεστε ή κοιμάστε. Να Τον αγαπάτε συνεχώς. Επί του παρόντος, οι σκέψεις του κόσμου σας συναρπάζουν, ακόμα κι όταν κοιμάστε ή ονειρεύεστε. Ο νους σας έχει εμμονή με τον κόσμο. Οφείλετε να αναστρέψετε την προσοχή σας στη γλυκιά, σιωπηλή ενθύμηση του Ονόματος του Θεού, το οποίο εκτοπίζει τις σκέψεις του κόσμου. Οι εραστές του Θεού είναι για πάντα απασχολημένοι στο "σιμράν", την γλυκειά Του ενθύμηση. Το μαχαίρι μπορεί να μην είναι ορατό απ' έξω, θα νοιώθουμε όμως πάντοτε τον πόνο του μέσα μας. Τέτοια θα πρέπει να είναι η ενθύμηση του Θεού, αν θέλουμε να φτάσουμε στην επιτυχία. Φυσιολογικά, θα καταλήξετε να αγαπάτε το άτομο του οποίου την ανάμνηση κουβαλάτε μέσα σας και μ' αυτό τον τρόπο αυτός που αγαπάτε, ο Θεός ή ο Γκουρού, θα σας επιστρέψει την ίδια αγάπη αυθόρμητα. Αν ζείτε με την ανάμνηση του Γκουρού, θα έλκεται ακαταμάχητα από σας και θα εμφανιστεί μέσα σας η Ακτινοβόλος μορφή Του. Ένας Τέλειος Διδάσκαλος, έχει στην κατοχή Του τους θησαυρούς του Θεού. Παρόλο που οι αληθινοί δόκιμοι μαθητές προσφέρουν το σώμα, το νου και τα υπάρχοντά τους, ο Γκουρού τους επιστρέφει την προσφορά τους για προσωπική τους χρήση με την υποσημείωση ότι μπορούν να τα θεωρούν αντικείμενα που τους έχουν δανειστεί. Κατ' αυτόν τον τρόπο, οι μαθητές θα αποφεύγουν να τα ποθούν και να προσκολλώνται σ' αυτά. Εργάζεστε μόνο, για να βελτιωθείτε. Η αγάπη, ξέρει μόνο να δίνει, να δίνει και να δίνει.

«Απαγγέλλετε το Όνομα του Ενός και υμνείτε Τον.
Διατηρείτε την ενθύμησή Του και λαχταράτε μόνο Αυτόν.
Ατέλειωτα να μετράτε τις αρετές Του.
Με σώμα και νου γεμάτα αγάπη, επαναλαμβάνετε το όνομά Του.
Όταν Τον αγαπάτε, θα σας τραβήξει κοντά Του σαν μαγνήτης».

Πολλοί άνθρωποι βρίσκουν δικαιολογίες, για να μην κάνουν διαλογισμό, λέγοντας ότι ο νους τους δεν έχει τάση ή διάθεση. Αν όμως

καλλιεργήσετε την ενθύμηση του Θεού, θα αρχίσετε να χάνετε την προσκόλληση που νοιώθετε στον κόσμο. Η ζωή σας πλησιάζει στο τέλος της κάθε ώρα, κάθε λεπτό, κάθε δευτερόλεπτο. Κάθε στιγμή, έρχεστε πιο κοντά στην τελική σας συνάντηση που ολοκληρώνει τη μεταμόρφωση που ονομάζεται θάνατος. Ποιος ξέρει πότε θα έρθει η ώρα του; Θα πρέπει να θυμόμαστε τον Θεό και να προετοιμαστούμε αμέσως. Η εποχή που πρέπει να αρχίσετε να σκάβετε ένα πηγάδι δεν είναι όταν φτάσετε στο σημείο να πεθαίνετε από τη δίψα. Μετά το θάνατό σας, θα πάτε στην Ππεριοχή που θα σας οδηγήσουν οι επιθυμίες του μυαλού σας. Ο νους σας λοιπόν, φυσιολογικά θα σκέφτεται εκείνο με το οποίο ήταν κάποτε απασχολημένος. Επιφέρετε μια ριζική αλλαγή στη ζωή σας. Ο Θεός είναι ήδη μέσα σας. Δεν θα κατέβει από τους ουρανούς. Θα Τον δείτε, όταν μπείτε μέσα.

«Ο κύκνος που είναι κλεισμένος στο σώμα
ακολουθεί την επιθυμία της καρδιάς».

Ο κύκνος *(η ψυχή)*, που είναι φυλακισμένος στο σώμα, μοιάζει ευτυχισμένος να εκτελεί τις διαταγές της καρδιάς. Έχει αποδεχτεί την ηγεμονία του νου. Αλλά και ο νους έχει συρθεί εξωτερικά από τις αισθήσεις κι έχει εγκλωβιστεί στο απερίσκεπτο παιχνίδι της απόλαυσης. Ο καιρός περνάει, το σώμα μας φθείρεται και το φορτίο των καρμικών μας πράξεων, καλών ή κακών, πολλαπλασιάζεται, επειδή κάθε δράση προκαλεί αντίδραση και γίνεται η αιτία των μελλοντικών μας γεννήσεων. Ο λογαριασμός μας δεν μπορεί να ξεκαθαριστεί με την παραμονή μας για λίγο στην κόλαση ή στον παράδεισο, γιατί μετά από εκεί θα πρέπει να επανέλθουμε στον κόσμο αυτό παίρνοντας μια νέα μορφή ζωής. Επομένως, μόνοι σκάβουμε τον τάφο μας. Κατά τη διάρκεια της ανθρώπινης γέννησης, ο άνθρωπος οπλίζεται με τη δύναμη της διάκρισης ανάμεσα στην αλήθεια και το ψέμα, στο προσωρινό και στο μόνιμο. Χαμένος όμως στην πλάνη κοιμάται και ξυπνάει μόνο, όταν ο θάνατος του χτυπήσει την πόρτα.

«Ο άνθρωπος δεν ξυπνάει, λέει ο Καμπίρ,
μέχρι το ρόπαλο του θανάτου να τον χτυπήσει γερά στο κεφάλι».

Τι αξία έχουν οι τύψεις, όταν το σώμα και η ψυχή πρόκειται να χωρίσουν! Ποιος ξέρει πότε θα έρθει το τέλος μας; Πρέπει να ασχοληθούμε με το έργο της ζωής μας αμέσως τώρα. Αν κάνετε ένα βήμα μπροστά, ο παντοδύναμος και πανταχού παρών Κύριος θα προχωρήσει χίλια βήματα, για να σας προλάβει. Ο Σατγκουρού δεν θα έπρεπε να θεωρείται απλώς και μόνο άνθρωπος. Είναι εκείνος ο ανθρώπινος

πόλος στον οποίο εκδηλώνεται και εργάζεται ο Θεός. Αναζητώντας καταφύγιο κοντά του, ερχόμαστε κάτω από τη σκέπη του Θεού.

«Όταν η κύκνεια ψυχή αναχωρήσει,
το μόνο που μένει είναι μια χούφτα σκόνη».

Το σώμα σφύζει από ζωή, όσο καιρό η ψυχή τού κρατάει συντροφιά. Όταν όμως το εγκαταλείψει, το σώμα τοποθετείται στη νεκροφόρα για τα περαιτέρω. Οι συγγενείς και οι φίλοι κοιτάνε γρήγορα-γρήγορα να δουν πώς θα το ξεφορτωθούν.

«Ούτε μισή ώρα παραπάνω δεν θέλουν να το κρατήσουν.
Αδημονούν να απαλλάξουν το σπίτι τους από την παρουσία σας».

Η σπάνια ευκαιρία της ανθρώπινης γέννησης μάς παρουσιάζεται εξαιτίας μιας εξαιρετικά καλής τύχης και εξαιτίας της αξίας των καλών πράξεων που κάναμε στο παρελθόν. Είναι η ευκαιρία να ολοκληρώσουμε την μεγαλύτερη αποστολή της ζωής, να βρούμε, δηλαδή, τον Θεό και να αποκτήσουμε παντοτινή ευτυχία, εδώ και μετέπειτα. Όμως κάτω από τις οδηγίες του νου, ο άνθρωπος συνεχίζει να χορεύει αμέριμνος, αναζητώντας μικροαπολαύσεις και η ζωή του οδηγείται στην καταστροφή.

«Απαρνηθείτε τη λαγνεία, το θυμό και την απληστία
Μην αγγίζετε το κρασί.
Αυτή είναι η καρδιά του ζητήματος».

Εδώ, ο Καμπίρ Σαχίμπ μας παρουσιάζει μια σύνοψη των διδαγμάτων του. Απελευθερώστε τον εαυτό σας από τα πέντε πάθη: τη λαγνεία, το θυμό, την απληστία, την προσκόλληση και το «εγώ» και αποφεύγετε τα παραισθησιογόνα. Τηρείτε αγνότητα, γιατί η αγνότητα είναι ζωοποιός και η κατασπατάλησή της σεξουαλικής ενέργειας είναι θάνατος.

Τα παντρεμένα ζευγάρια πρέπει, επίσης, να ακολουθούν τους περιορισμούς που ορίζονται στις Γραφές. Το πρώτο ουσιαστικό στοιχείο είναι να μη σκέφτεστε λάγνα για κανέναν. Δεν πρέπει να υπάρχει ούτε ίχνος τέτοιων σκέψεων. Το περιβάλλον που ζει και κινείται ο καθένας φορτίζεται από σκέψεις, οι οποίες συνεχίζουν να είναι ενεργές και ανακυκλώνονται. Μη μολύνετε το νοητικό κλίμα του τόπου που παρευρίσκεστε. Σε μια ομιλία που έδωσε σε ένα ναό στο Τριβαντρούμ, στην Καράλα της Ινδίας, μετά την επιστροφή του από τις Η.Π.Α, ο Σοάμι Βιβεκανάντα είπε ότι: *«Ο Θεός μπορεί να συγχωρήσει τις αμαρτίες που διαπράττετε στον εξωτερικό κόσμο, αλλά ούτε και ο Ίδιος δεν θα συγχωρήσει όσες κάνετε σε Άγιους τόπους».*

Κάποιοι αδελφοί που έρχονται στο Άσραμ λένε ότι εδώ πετυχαίνουν να αυτοσυγκεντρώνονται εύκολα. Αυτό οφείλεται στη φορτισμένη ατμόσφαιρα. Γι' αυτό το λόγο συνιστώ κατ' επανάληψη στους επισκέπτες να μη διαταράσσουν την επικρατούσα ατμόσφαιρα με σκέψεις που δεν είναι αγνές. Ξεπλύνετε τα χέρια σας από τον κόσμο, πριν εισέλθετε εδώ. Κρατηθείτε γερά από την ενθύμηση του Θεού και του Γκουρού και να κάνετε ευγενικές σκέψεις για τους άλλους. Ούτε καν να διανοηθείτε να πληγώσετε κάποιον. Διαφορετικά, η ατμόσφαιρα θα μολυνθεί και οι ευλογίες που παίρνετε θα φύγουν. Δεν έχω κάνει μάγια στον αέρα εδώ. Είναι πνευματικά φορτισμένος και καθαγιασμένος, επειδή διαποτίζεται από τα διασταυρούμενα ρεύματα της ενθύμησης του Θεού. Διατηρείτε τέτοιους χώρους ιερούς με το να μη φιλοξενείτε κακές σκέψεις στο μυαλό σας. Όσο είσαστε εδώ, ξεχάστε τον κόσμο και να μιλάτε μόνο για την πνευματικότητα, για τον Θεό και την ενάρετη ζωή. Δυστυχώς, μετατρέπουμε τους χώρους που είναι αφιερωμένοι στη θρησκευτική ευλάβεια και στην αφοσίωση σε πηγές απόλαυσης

Αν ένα σπίτι είναι χτισμένο σε σαθρά θεμέλια, σύντομα θα καταρρεύσει. Η διάρκεια της ζωής μας έχει ελαττωθεί και μεγαλώνοντας είμαστε πιο αδύναμοι από τους προγόνους μας και αυτό οφείλεται στο ότι η ζωή δεν είναι πλέον αγνή. Η επόμενη γενιά ίσως να είναι λιγότερο υγιής και εμείς είμαστε οι υπεύθυνοι που μεγαλώνουμε αδύναμους ανθρώπους. Εμείς οι ίδιοι επιβάλλεται να είμαστε ενάρετοι και τα παιδιά μας θα ακολουθήσουν το παράδειγμά μας.

Θυμάμαι πως, όταν ήμαστε μικροί, δεν ξέραμε πώς γεννιούνται τα παιδιά. Μας έλεγαν ότι τα παιδιά τα φέρνουν οι νοσοκόμες κι εμείς το πιστεύαμε απόλυτα. Τέτοιο ήταν το κλίμα αθωότητας που επικρατούσε. Τώρα, τα παιδιά μπορούν να σας πουν τα πάντα για τη γέννηση, από το Α έως το Ω. Η ζωή στο σπίτι μας, στον έξω κόσμο, στα σχολεία και στα Πανεπιστήμια γίνεται αισχρή και ανήθικη. Κάποτε, όταν ο γιος μου ο Ντάρσαν πήγαινε στο Πανεπιστήμιο, γύρισε μια μέρα σπίτι με μια έκφραση απορίας και μου είπε: *«Ο καθηγητής μου με ρώτησε σήμερα αν έχω κάνει ποτέ έρωτα. Δεν ντρέπεται να λέει τέτοια πράγματα;»*. Αυτό το αγόρι έζησε με διαφορετικά πρότυπα. Σήμερα οι φοιτητές κάνουν έρωτα, πριν από το γάμο τους. Υποτίθεται ότι στα σχολεία και στις Πανεπιστημιακές Σχολές θα μαθαίναμε τις ηθικές αρχές, όμως αυτά τα σημαντικά ιδρύματα αποτελούν γόνιμο έδαφος για την ανατροφή της ασέλγειας και της διαφθοράς

των ηθών. Αν παρασύρεστε από την ορμή της λαγνείας, αργότερα θα νοιώσετε θλιμμένοι κι αυτό θα κρατήσει κανέναν μήνα. Τι συμβαίνει όμως με εκείνους που επιδίδονται σ' αυτή τη συνήθεια καθημερινά; Πηδάνε από τους πρώτους μέσα στο πηγάδι. Βλέπουμε σε καθημερινή βάση περιπτώσεις εκνευρισμού, απώλειας της νοητικής ισορροπίας ή συναισθηματικές διαταραχές σε ανθρώπους που κυριεύονται από τα πάθη.

Η ιστορία μας δείχνει ότι τόσο ο Ναπολέων πριν τη μάχη του Βατερλώ, όσο και ο Προύθι Ράτζ την ημέρα που έχασε τη μάχη με τον Μωάμεθ Γκούρι, είχαν παραδοθεί στην απαγορευμένη αγάπη τους. Ο Σοάμι Ραμ Τίθρα είπε ότι από τα δύο είδη αίματος, το κόκκινο και το λευκό, η απώλεια του λευκού είναι η πλέον ειδεχθής. Είναι κρίμα που, όταν κάποιος κινείται και μιλάει σ΄ αυτή τη γραμμή, δεν είναι αρεστός και δεν θεωρείται κατάλληλος να είναι μέλος της πολιτισμένης κοινωνίας. Από ποια πρότυπα ξέπεσε ο άνθρωπος! Πόσο καιρό μπορεί να καίει μια λάμπα, αν το λάδι της χύνεται έξω; Ο Καμπίρ λέει ότι η λαγνεία γεννάει το θυμό, τη ζήλεια, τη διπλοπροσωπία, τη συκοφαντία και πολλά άλλα ηθικά παραπτώματα και κάτω από την επίδρασή τους η ψυχή εκφυλίζεται. Το Νάαμ και η λαγνεία ποτέ δεν συναντιούνται. Είναι αντίθετοι πόλοι, ακριβώς όπως η νύχτα και η ημέρα δεν μπορούν να συνυπάρχουν ταυτόχρονα. Η θέση των παθών βρίσκεται στα κατώτερα τσάκρας, ενώ το Νάαμ βρίσκεται πάνω από το επίπεδο των αισθήσεων. Παρόλο που ένας Άγιος μπορεί να σας έχει δώσει μια πνευματική ώθηση, για να ξεκινήσετε, το να διάγετε έναν ηθικό και ενάρετο βίο είναι απαραίτητο για τη συνέχιση της Εσωτερικής σας προόδου.

«Ο θυμός διασκορπίζει την ψυχή.
Όσο καιρό ο άνθρωπος έχει φίλους και εχθρούς,
ο νους δεν συγκεντρώνεται σ' ένα σημείο».

Η φανατική πίστη ότι κάποιος είναι εχθρός μας, επειδή ανήκει σε διαφορετικό δόγμα, είναι η αιτία της τρέλας του νου. Πόσος χώρος μπορεί να υπάρξει για τον Θεό και το Νάαμ σ' ένα τέτοιο νου; Οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι πρέπει να χρησιμοποιούμε τα σωστά μέσα, πριν καταφέρουμε να πραγματοποιήσουμε τον πνευματικό μας στόχο. Δεν μπορείτε να εξωραΐζετε τον εαυτό σας και μετά να προσπαθείτε να εμφανιστείτε άμεμπτοι στον κόσμο. Οφείλετε να εξαγνίσετε κάθε κύτταρο και κάθε πόρο, γιατί δεν μπορείτε να εξαπατήσετε Εκείνον που κατέχει την πιο μύχια θέση στην καρδιά σας. Μπορεί να

είστε σε θέση να εξαπατήσετε τον κόσμο, ο Θεός όμως είναι παντογνώστης και δεν ξεχνάει τίποτα.

Ακούστε τους ανθρώπους σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου και θα διαπιστώσετε ότι μιλούν για δύο μόνο πράγματα: το θυμό και την απληστία. Είτε ασχολούνται με καθαρές συκοφαντίες είτε συζητούν για το πόσα περισσότερα λεφτά έκανε κάποιος και πόσο πιο πλούσιος είναι από σας. Όσοι δεν επηρεάζονται από τη λαγνεία και το θυμό θεωρούνται *«η εικόνα του Θεού»*. Στην παρουσία τέτοιων ανθρώπων, ο νους σας ξεκουράζεται. Εκτός απ' το κρασί, οι άνθρωποι μεθούν απ' την περηφάνια τους για την εξουσία, τον πλούτο και τις γνώσεις τους, φτάνοντας να θεωρούν τους άλλους κατώτερους ανθρώπους.

Λέγεται ότι:

«Όταν οι δέκα αισθήσεις πειθαρχήσουν,
Φως λάμπει στην ψυχή».

Το Φως του Θεού θα εκδηλωθεί στον άνθρωπο που κρατάει υπό έλεγχο τις πέντε εξωτερικές αισθήσεις. Πόσο ξεκάθαρο είναι πράγματι αυτό το δίδαγμα. Ο άνθρωπος όμως παρασύρεται από το παλιρροϊκό κύμα των επιθυμιών, του πάθους και της ζήλειας, και αυτό τον οδηγεί στην απώλεια της ευθυκρισίας του. Δεν μπορεί να έχει ορθή διάκριση, όταν φοράει τα χρωματιστά γυαλιά της πλεονεξίας και της διπλοπροσωπίας. Μιλώντας από καρδιάς ο Καμπίρ λέει:

«Να είστε αποστασιοποιημένοι και φιλεύσπλαχνοι
και θα αποκτήσετε αληθινή σοφία».

Για να είμαστε μονίμως ευτυχισμένοι, ο Καμπίρ Σαχίμπ μας παροτρύνει να ζούμε μια αγνή ζωή και να δείχνουμε έλεος και καλοσύνη στους πάντες. Θα πρέπει να αποβλέπουμε στην αληθινή σοφία, που είναι το υπόστρωμα όλης της γνώσης και που είναι συνώνυμη με το Νάαμ.

«Η Θεία ευφυΐα είναι η μελωδία που ακούμε στο διαλογισμό.
Είναι ο αλάλητος λόγος».

Αυτή η δύναμη είναι ο Ήχος του Ζωτικού Ρεύματος που αντηχεί σε όλους. Είναι το Άσμα που η επαφή μαζί του ονομάζεται Ουράνια Σοφία ή Θεία Ευφυΐα. Οι Διδάσκαλοι σας ζητούν να διαλογίζεστε σ' αυτό. Αυτού του είδους ο διαλογισμός είναι εφικτός, όταν Εσωτερικά αποκολληθείτε από τον κόσμο. Η ψυχή που είναι μέρος του Θείου, το οποίο με τη σειρά του είναι προσωποποιημένη αγάπη, είναι κι αυτή προσωποποιημένη αγάπη.

Η ψυχή πρέπει να είναι κάπου προσκολλημένη. Προς το παρόν

είναι προσκολλημένη στον εξωτερικό κόσμο. Ακόμα κι ένας εγκόσμιος εραστής ξεχνάει τα πάντα, εκτός από την αγάπη του. Ανάμεσα σε χιλιάδες, παραμένει πάντα μόνος του. Ο εραστής του Θεού είναι πραγματικός ερημίτης. Ζει μόνο μέσα στον Ένα. Όσοι αναζητούν διαρκή χαρά οφείλουν να ζητήσουν καταφύγιο στο Ραμ. Αναζητήστε τον Παντοδύναμο Θεό που διαπερνά τα πάντα και πηγαίνετε σ' ένα Διδάσκαλο που είναι η ορατή Του εκδήλωση. Στη συντροφιά του θα θυμάστε τον Θεό. Όταν κοιτάζετε μια λάμπα 1000 Watt, βλέπετε μόνο την πυράκτωσή της, δεν βλέπετε το λαμπτήρα. Αντίστοιχα και ο Θεός μπορεί να γίνει ορατός μέσω του Γκουρού. Στην παρουσία Του θυμάστε τον Θεό, ακριβώς όπως η θέα ενός παλαιστή σας δίνει μια ιδέα για το τι είναι η φυσική δύναμη. Πώς μπορούμε να αγαπήσουμε εκείνον που ποτέ δεν είδαμε; Θα πρέπει να καλλιεργήσουμε αγάπη και αφοσίωση για τον Γκουρού, στον οποίο εκδηλώνεται η αόρατη αυτή Δύναμη. Ούτε εσείς ούτε ο Γκουρού είστε φυσικές οντότητες. Ο Γκουρού σας ζητάει να εσωστραφείτε και να υψωθείτε πάνω από τη φυσική συνειδητότητα, έτσι ώστε να μπορέσετε να αντιληφθείτε την αληθινή σας φύση. Όταν υπερβείτε το φυσικό σώμα, δεν θα είστε πια Ινδουιστές, Μουσουλμάνοι, Χριστιανοί, Σιχ, άντρες ή γυναίκες. Θα είστε απλώς και μόνο εσείς, εντός του αιώνιου Λόγου.

Ο Καμπίρ Σαχίμπ, λοιπόν, μας παροτρύνει να αποκτήσουμε αληθινή σοφία, να ασκούμαστε στο διαλογισμό και να είμαστε φιλεύσπλαχνοι. Δεδομένου ότι ο Θεός είναι μέσα στον καθένα και η ψυχή είναι μέρος του Θεού, πρέπει να καλλιεργήσουμε την αγάπη προς όλη την ανθρωπότητα. Ένα περιστατικό από τη ζωή του Χαζούρ Μαχαράτζ αναδεικνύει αυτή την αλήθεια. Κάποτε ένα άτομο που ανήκε στη Ντεβ Σαμάτζ, μια οργάνωση άθεων, πήγε στο Μούρεϊ, όπου ο Χαζούρ δούλευε ως ηλεκτρολόγος υπομηχανικός. Ο άνθρωπος αυτός υπέφερε από φυματίωση και έψαχνε ένα μέρος να περάσει το καλοκαίρι του. Έψαξε παντού, αλλά κανείς δεν του νοίκιαζε σπίτι εξαιτίας της αθεΐας του. Κατέληξε στο σπίτι του Χαζούρ, η οικονόμος του όμως αρνήθηκε να τον φιλοξενήσει. Όταν ο Χαζούρ γύρισε στο σπίτι του αργά το απόγευμα, είδε τον άνθρωπο αυτόν να φεύγει από κει. Ρώτησε λοιπόν την οικονόμο του ποιος ήταν και τι ήθελε κι εκείνη του απάντησε ότι έψαχνε μέρος να μείνει και ότι είχε ψάξει παντού στο Μούρεϊ, αλλά κανείς δεν του παραχωρούσε το σπίτι του, επειδή ήταν άθεος. Ο Χαζούρ τη ρώτησε: *«Κι εσύ τι του είπες;» «Κι εγώ αρνήθηκα»,* του είπε η οικονόμος. Ο Χαζούρ τότε της υπενθύμισε:

«Κι αυτός ο άνθρωπος έχει ψυχή. Εμείς ξέρουμε ότι η ψυχή είναι της ίδια ουσίας με τον Θεό. Αν αυτός δεν το αντιλαμβάνεται είναι κρίμα. Άφησέ τον λοιπόν να μείνει μαζί μας». Έτσι λοιπόν αυτός ο άνθρωπος βρήκε στέγη.

Μιλώντας μέσα από την καρδιά του, ο Καμπίρ λέει ότι η ευσπλαχνία προς τους άλλους θα έχει ως αποτέλεσμα να κερδίσετε την ανώτατη σοφία και να σπάσετε τις ατέλειωτες αλυσίδες των γεννήσεων και των θανάτων. Μόλις βιώσετε την αποκάλυψη του Φωτός και τού Ήχου τού Νάαμ, η προσκόλλησή σας στο φυσικό σώμα, στις αισθήσεις και στον κόσμο θα τελειώσει. Ο νους σας θα ακινητοποιηθεί. Θα αφήσετε κατά μέρος τους κακούς σας τρόπους, τη διατροφή με μη αγνές τροφές και τον ανήθικο τρόπο ζωής σας. Αν πάντοτε δείχνετε αγάπη προς τον καθένα, πόσο καιρό θα συνεχίσει να σας εχθρεύεται; Ο Σοάμι Ραμ Τίθρα έχει πει ότι: *«Έχουμε μεγάλη ανάγκη από αναμορφωτές, όχι όμως από αναμορφωτές των άλλων, αλλά του ίδιου μας του εαυτού».* Αναμορφώστε τον εαυτό σας και η ζωή σας θα έχει αντίκτυπο στους άλλους. Θα σας σέβονται και θα αρχίσουν να ακολουθούν τον τρόπο ζωής σας. Διαφορετικά, τα κηρύγματά σας δεν θα έχουν καμιά επίδραση.

Οι άνθρωποι έχουν αρχίσει να απαξιώνουν τη θρησκεία εξαιτίας της υποκρισίας. Τις προάλλες έλαβα ένα γράμμα από έναν αδελφό μας από τη Δύση που έλεγε: *«Βαρέθηκα τους αναμορφωτές και τους γιόγκι που η ζωή τους δεν είναι αγνή. Έχω συναντήσει πολλούς τέτοιους ανθρώπους ακόμα και τους πιο φημισμένους. Η ζωή τους είναι ανήθικη κι αυτό είχε ως αποτέλεσμα να διαχωρίσω τη θέση μου απ' όλους τους».* Του απάντησα ότι τέτοια άνθρωποι δεν είναι αληθινοί Σαντού (*Άγιοι*).

Ο Καμπίρ Σαχίμπ ολοκληρώνοντας λέει ότι υπάρχουν δύο όψεις της ευτυχίας: η εξωτερική και η Εσωτερική. Για να κερδίζετε τα προς το ζην σε αυτό τον κόσμο, πρέπει να ασκείτε ένα τίμιο επάγγελμα και για να επελευθερώσετε το πνεύμα, πρέπει να ενωθείτε με το Νάαμ και να αποκτήσετε Θεία σοφία. Θα πρέπει να μάθουμε την Εσωτερική αποκόλληση, γιατί είναι σίγουρο ότι θα φύγουμε από δω μια μέρα. Αν ξέρατε ότι θα πεθαίνατε σήμερα το βράδυ, θα πληγώνατε τους άλλους; Θα εξαπατούσατε τον κόσμο ή θα τον εκμεταλλευόσασταν; Ενσωματώστε αυτά τα διδάγματα στη ζωή σας και στο βαθμό που θα τα αφομοιώσετε, θα είστε ευτυχισμένοι.

Δώστε σε Εκείνον την πρώτη θέση

«Είχαμε ξεκινήσει, για να συναντήσουμε τον Θεό·
όμως την καρδιά μας την έκλεψαν
οι παραστάσεις των πεζοδρομίων»

Εμείς οι άνθρωποι, αναζητούμε την ευτυχία στις εφήμερες απολαύσεις του σώματος, σε κοινωνικές σχέσεις, στην οικογενειακή ζωή, στην πολυτέλεια και στη δόξα, όμως όλα αυτά γίνονται εμπόδια επάνω στα οποία σκοντάφτουμε, καθώς αναζητούμε τον Θεό. Είναι σαν να τραβιόμαστε βαθιά μέσα σ' ένα έλος. Πώς θα μπορέσουμε να γνωρίσουμε το Δημιουργό, αν δεν αποσύρουμε την προσοχή μας απ' αυτόν εδώ τον κόσμο; Όταν ο Μπούλε Σαχ πήγε στον Διδάσκαλο του, Σχιά Ίναγιατ, για πρώτη φορά, για να ζητήσει την πνευματική του καθοδήγηση, εκείνος του υπέδειξε μία πολύ απλή συνταγή, για να γνωρίσει τον Θεό. *«Πρέπει να ξεριζώσεις το νου σου απ' εδώ και να τον μεταφυτέψεις εκεί»*, του είπε. Να λοιπόν που είναι τόσο απλή υπόθεση σαν ένα παιδικό παιγνίδι.

Όμως τα μάτια σας πρέπει να αρχίσουν να κοιτάζουν σε άλλη κατεύθυνση, αντίθετη απ' αυτήν που κοιτάζουν τώρα. Εμείς ξοδεύουμε τη ζωή μας ασχολούμενοι μόνο με την διατήρηση του σώματος και με τα υλικά αντικείμενα. Πώς μπορεί να εμφανιστεί η επιθυμία για τον Θεό, έτσι όπως είμαστε τελείως βυθισμένοι μέσα στον κόσμο; Στην πραγματικότητα είμαστε τόσο βαθιά μέσα στο βούρκο αυτού του κόσμου, που έχουμε ξεχάσει ποιοι είμαστε. Πώς μπορούμε λοιπόν, αν δεν γνωρίζουμε τον ανώτερο εαυτό μας, να γνωρίσουμε τον Θεό;

«Αφήσαμε τους εαυτούς μας να πέσουν μέσα
σ' ένα χειρότερο λάκκο απ' αυτόν που θα έπεφτε ένας τυφλός.

«Ο οικοδεσπότης του σπιτιού έχει χαθεί μέσα στο ίδιο του το σπίτι». Φαίνεται να έχουμε εκδιώξει τον Θεό από μέσα μας και στη συνέχεια βγαίνουμε και Τον αναζητούμε μάταια στον εξωτερικό κόσμο. Οι Ουπανισάδες μας διδάσκουν ότι πρέπει να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας, όμως το αίσθημα της δυαδικότητας που μας διακατέχει δεν μας επιτρέπει να ερευνήσουμε τον Εσωτερικό μας εαυτό. Το εγώ μας είναι όπως τα βρύα στην επιφάνεια μιας λίμνης, που κρύβουν το καθαρό νερό που υπάρχει από κάτω.

«Ο Νάνακ λέει ότι μόνο ψάχνοντας
μέσα του κανείς διαλύεται η σκουριά της δυαδικότητας»

Αν δεν κάνετε αυτοεξέταση, δεν θα μπορέσετε να έχετε εμπειρία του ίδιου του Εαυτού σας. Θα συνεχίσετε έτσι να ζείτε μέσα στην απατηλότητα μακριά από την πραγματικότητα και θα βλέπετε τα πράγματα διαφορετικά απ' ό,τι αληθινά είναι. Το σώμα μας και όλα τα αντικείμενα γύρω μας υπόκεινται σε συνεχή αλλαγή και όμως εμείς τα θεωρούμε αμετάβλητα. Τόσο ισχυρή είναι η ψευδαίσθηση. Οι Ινδουιστικές γραφές αναφέρουν ότι η ψυχή είναι άφθαρτη, ενώ ο κόσμος έχει παροδική ύπαρξη.

Οι αμφιβολίες που έχετε γύρω απ' αυτό το θέμα εξαφανίζονται, όταν αποκτάτε Αυτογνωσία. Τώρα αντιλαμβάνεστε τον κόσμο από το επίπεδο του σώματος, όταν όμως μέσω της αυτοανάλυσης υψωθείτε πάνω από τη σωματική σας συνειδητότητα και γνωρίσετε τον εαυτό σας – και βέβαια όχι θεωρητικά αλλά στην πράξη – τότε θα δείτε τον κόσμο με τα μάτια της ψυχής σας. Η οπτική σας γωνία θα έχει αλλάξει και ο κόσμος θα φαίνεται διαφορετικός. Θα αγαπάμε τον κόσμο, όταν θα είμαστε σ' αυτήν την κατάσταση; Η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι ότι θα τον αγαπάμε ακόμη περισσότερο, ίσως, επειδή θα αγαπάμε τον Θεό, Τον οποίο θα βλέπουμε μέσα σε όλα τα πράγματα. Όποιος βιώνει αυτήν την πραγματικότητα, αγαπάει όλους τους ανθρώπους και όλα τα πλάσματα, όμως η αγάπη αυτή είναι τέτοια που αντί να μας περιορίζει σ' αυτόν τον κόσμο, μας απελευθερώνει. Ο κόσμος τότε μοιάζει να μεταμορφώνεται και είναι πρόθυμος κανείς να τον θυσιάσει για χάρη του Θεού.

«Αφού ζητήσαμε καταφύγιο στον αληθινό και Τέλειο Διδάσκαλο
Γινόμαστε ένα με τον Θεό κι έτσι παίρνει τέλος ο χωρισμός
που ζήσαμε στις αμέτρητες ζωές που πέρασαν".

Από τη χαραυγή της ζωής επάνω στη γη, έχουμε χωριστεί από τον Θεό. Κανένας δεν γνωρίζει πότε δημιουργήθηκε ο κόσμος. Οι Ιν-

δουιστικές γραφές υπολογίζουν ότι η δημιουργία ξεκίνησε πριν από 400 εκατομμύρια χρόνια, αλλά οι υπολογισμοί αυτοί αναφέρονται στη ζωή του σύμπαντος μετά την τελευταία διάλυση. Δημιουργίες έχουν υπάρξει πολλές και ακολουθούνται από κάποια μερική ή ολική διάλυση. Από τότε λοιπόν περιπλανιόμαστε μακριά από τον Θεό και η περιπλάνησή μας αυτή φαίνεται να μην έχει τέλος. Όταν φτάσουμε στα πόδια ενός ανθρώπου ο οποίος είναι η προσωποποίηση του Θεού, Αυτός μας ενώνει με το Δημιουργό μας και τότε η ψυχή που περιπλανιόταν, όπως οι νομάδες στην έρημο, βρίσκει επιτέλους το σπίτι της. Τότε βρίσκει η ψυχή αυτό που έψαχνε. Η περιπλάνηση μας τελειώνει με τη Χάρη του Διδασκάλου, ο οποίος είναι ενσάρκωση της Αλήθειας και της Θειότητας.

Η ψυχή μας κοιμάται βαθιά, βυθισμένη καθώς είναι μέσα στις απολαύσεις των αισθήσεων. Η ***προσοχή*** που είναι η ***εξωτερική έκφραση της ψυχής***, έχει στραφεί προς τα έξω και έχει ξεχάσει τον Θεό. Αλλά ο Θεός βλέπει τα πάντα. Όλοι όσοι ζουν στο επίπεδο των αισθήσεων, οδηγούνται από το νου και ακολουθούν τις διαταγές του. Γι’ αυτούς τους ανθρώπους ο Γκουρού Αμάρ Ντας λεει:

«Όσοι οδηγούνται από το νου
δεν γνωρίζουν τι είναι ο Λόγος
και τους λείπει ο σεβασμός προς τον Διδάσκαλο».

Αν και ο Λόγος υπάρχει μέσα σε όλους, οι περισσότεροι δεν έχουν έλθει σε επαφή μαζί Του. Αυτοί είναι δούλοι του νου. Ακόμη κι αν συναντήσουν ένα ον που έχει συνειδητοποιήσει τον Θεό, δεν πείθονται για τη σοφία Του. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο δεν ακολουθούν τις οδηγίες Του, αλλά αντίθετα άγονται και φέρονται από τις επιθυμίες του νου και των αισθήσεων. Ξεγελώντας έτσι τους ίδιους του εαυτούς τους, βρίσκονται σε ατέλειωτη παραπλάνηση. Η ζωή των αισθήσεων αυξάνει τα ενδιαφέροντα του νου. Αν στραφείτε Εσωτερικά, θα δείτε ότι η *«γαμήλια κλίνη»*, όπου πρόκειται να συναντήσετε τον Θεό, είναι ήδη στρωμένη και δεν χρειάζεται να την φτιάξετε εσείς. Το Φως του Θεού καίει διαρκώς μέσα σας, χωρίς να περιμένει εσάς να το ανάψετε. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να προσπαθήσουμε να το δούμε, υπερβαίνοντας τις αισθήσεις και προχωρώντας επάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα. Πρέπει να εγκαταλείψουμε τον εξωτερικό κόσμο και να ανακαλύψουμε αυτό που ήδη υπάρχει μέσα μας. Η ανεύρεση του Θεού, όπως εξήγησε ο Σχιά Ίναγιάτ, είναι όπως η μεταφύτευση των βλασταριών στους ορυ-

ζώνες. Τα ξεριζώνουν από ένα μέρος και τα φυτεύουν πιο πέρα.

«Αυτοί ζουν μαζί στο ίδιο μέρος
Κι όμως δεν συναντιούνται ποτέ
Ούτε μιλούν μεταξύ τους".

Αν και η ψυχή συγκατοικεί με τον Θεό μέσα στο σώμα, εκείνη δεν γνωρίζει την παρουσία Του. Έτσι ψάχνουμε να τον βρούμε μέσα στα ιερά βιβλία, στους τόπους προσκυνήματος και στα τελετουργικά, όμως τίποτα δεν μπορεί να βρεθεί παρά στο μέρος που υπάρχει αληθινά. Εκτιμούμε βέβαια τα πνευματικά διδάγματα που υπάρχουν μέσα στα ιερά βιβλία κάθε θρησκείας και τα θεωρούμε πολυτιμότερα από διαμάντια και ρουμπίνια, γιατί αυτά δεν είναι παρά τα λόγια που είπαν φωτισμένες από τον Θεό ψυχές. Όμως και τα ιερά βιβλία μας παροτρύνουν να ψάξουμε τον Θεό μέσα μας, αναφέροντας συχνά ότι με την ανάγνωση δεν επιτυγχάνεται η σωτηρία. Και συμπληρώνουν λέγοντάς μας να βιώσουμε όσα διαβάζουμε.

Για να μπορέσει κανείς να εσωστραφεί υπάρχουν ορισμένες μέθοδοι που μπορεί να ακολουθήσει, από τις οποίες κάποιες είναι απλές, ενώ άλλες είναι αρκετά πολύπλοκες. Ο έλεγχος της αναπνοής και οι γιογκικές ασκήσεις που αποσκοπούν στον εξαγνισμό των αισθήσεων, ανήκουν στις μεθόδους που είναι δύσκολες. Στη σημερινή εποχή η φυσική μας υπόσταση δεν ευνοεί τέτοιες τεχνικές, ενώ οι Άγιοι έχουν υιοθετήσει το *«εύκολο μονοπάτι».* Αντί του ελέγχου της αναπνοής για την απόσυρση της ψυχής, αυτοί βασίζονται στο *«σιμράν»,* δηλαδή στην συνεχή επανάληψη των πέντε Ονομάτων που δίνονται από έναν Άγιο, και στο *«μπατζάν»,* δηλαδή το άκουσμα της Εσωτερικής Θείας Μελωδίας και χρησιμοποιούν αυτές τις δύο μεθόδους, για να βοηθήσουν την ψυχή να εστιαστεί στον Τρίτο Οφθαλμό. Οι πνευματικές οδηγίες που δίνουν οι Διδάσκαλοι βοηθούν τους μαθητές τους να ακολουθήσουν το Μονοπάτι, άσχετα από το αν αυτοί είναι μικρής ηλικίας, ενήλικες ή γέροντες. Ένας τέτοιος Διδάσκαλος, που έχει αυτή την ικανότητα είναι Άγιος ή σαντού, δηλαδή η "μεγάλη ψυχή" που χρειάζεστε.

«Ο Θεός εμφανίζεται χωρίς καθυστέρηση
για να σας συναντήσει, όταν έχοντας καταφύγει στο Γκουρού
επικαλείστε το όνομά Του»

Οι αφοσιωμένοι μαθητές που χάνονται μέσα στη σκέψη του Διδασκάλου τους, δίνοντάς Του την πρώτη θέση στη ζωή τους, είναι εκείνοι που βρίσκουν τον Θεό. Ο μαθητής δεν έχει δει τον Θεό, όταν

όμως θυμάται τον Διδάσκαλο, ο οποίος είναι η ανθρώπινη έκφραση του Κυρίου, είναι σαν να θυμάται Εκείνον. Ο Διδάσκαλος τον υψώνει επάνω από το επίπεδο των αισθήσεων και τον ενώνει μαζί του.

Σαντ ή Σατ Γκουρού ή Τέλειος Διδάσκαλος

Ίσως να ρωτήσει κανείς τι είδους άνθρωπος είναι ένας «Σαντ» ή αλλιώς ένας «Τέλειος Άγιος Διδάσκαλος», για τον οποίο έχουν ήδη τόσα πολλά ειπωθεί, σε σχέση με τους συνήθεις και γνωστούς χαρακτηρισμούς των πνευματικών δασκάλων: Σανιάσιν, Ρίσις, Μιούνις, Ρισισουάρας, Γιόγκις, Γιογκισβάρας, αγίους, δασκάλους, ιδρυτές και λειτουργούς θρησκειών.

Η εξωτερική ***εμφάνιση*** ενός Σαντ είναι ίδια με αυτή ενός κοινού ανθρώπου. Σαν ***προσωπικότητα*** όμως είναι και κάτι πολύ περισσότερο. Είναι ένας ‘‘Τέλειος Άνθρωπος’’, με εμπειρία όχι μόνο της εξωτερικής αλλά και της Εσωτερικής πραγματικότητας. Ο τρόπος ζωής του μπορεί να είναι διαφορετικός και να εξαρτάται από τον τόπο καταγωγής Του, αλλά η θεία του φύση είναι ίδια και περιγράφεται μέσα στα ιερά βιβλία όλων των εποχών. Ως ***Διδάσκαλος,*** η διδασκαλία Του περιλαμβάνει ένα θεωρητικό μέρος και ολοκληρώνεται με τις πνευματικές εμπειρίες τις οποίες μπορεί να προσφέρει στους μαθητές Του. Τι περισσότερο μπορεί να χρειάζεται ένας μαθητής από ένα Σαντ;

Ογκώδη βιβλία που καταγράφουν τις εμπειρίες των Σαντ σ’ αυτή την *‘‘επιστήμη της Φύσης’’* είναι γεμάτα με επαίνους γι’ αυτούς. Παρόλ’ αυτά είναι πολύ δύσκολο να γνωρίζετε περισσότερα για έναν Σαντ, ακόμη και αν Αυτός είναι ο κοντινότερος γείτονάς σας ή περνάει καθημερινά από τον ίδιο δρόμο που και εσείς διαβαίνετε.

Η ιστορία αναφέρει ότι κάποτε ένας Τσάρος της Ρωσίας, συγκινημένος από τη δυστυχία ορισμένων εξόριστων υπηκόων του που εργάζονταν ως εργάτες σε ναυπηγεία σε μια ξένη χώρα, μεταμφιέστηκε και εκείνος σε εργάτης και πήγε και δούλεψε μαζί τους για

ένα διάστημα. Μετά από λίγο καιρό άρχισε να τους παρακινεί να γυρίσουν στην πατρίδα τους, αλλά εκείνοι του απαντούσαν ότι δεν μπορούσαν να επιστρέψουν, γιατί είχαν διωχτεί από τη Ρωσία για πολιτικούς λόγους. Ο Τσάρος τους διαβεβαίωσε ότι είχε μεγάλη επιρροή στη βασιλική αυλή και στον ίδιο τον Τσάρο και ότι, αν γύριζαν, δεν θα είχαν κανένα πρόβλημα. Οι εργάτες τελικά τον πίστεψαν και δέχτηκαν να γυρίσουν μαζί του πίσω στη Ρωσία. Όταν πέρασαν τα σύνορα, ο κόσμος αναγνώριζε τον Τσάρο, παρόλο που ήταν φτωχικά ντυμένος και τον χαιρετούσε με σεβασμό. Αυτό έκανε τους εργάτες να πιστέψουν ακόμα περισσότερο στα λόγια του και άρχισαν να νιώθουν ευτυχισμένοι. Στο τέλος όλοι κατάλαβαν ότι ο μεταμφιεσμένος εργάτης δεν ήταν άλλος παρά ο ίδιος ο Τσάρος, που καθισμένος στο θρόνο μετά από λίγο, τους επέτρεψε να γυρίσουν στα σπίτια τους. Η ανακούφισή τους ήταν μεγάλη και σκέφτονταν πώς ήταν δυνατό να ζούνε τόσο καιρό κοντά του και να μην είχαν αναγνωρίσει ότι ήταν ο Τσάρος!

Ο Θεός χρησιμοποιεί έναν εκλεκτό Του, που με το ζήλο του και την πνευματική του εργασία, κατορθώνει να έρθει σε Εσωτερική επαφή και τελικά σε ένωση μαζί Του. Έναν εκλεκτό Του που έχει επιτύχει να γίνει συνειδητός συνεργάτης Του. Σ' αυτόν τον Σαντ αναθέτει την Αποστολή να δίνει παρηγοριά στους θλιμμένους αναζητητές Του, να τους λυτρώνει από τις έννοιες του κόσμου και να τους ενώνει μαζί Του. Αυτόν τον αποσταλμένο του Θεού, σαν τους εργάτες του ναυπηγείου, Τον έχουμε και εμείς κοντά μας και δεν Τον αναγνωρίζουμε.

Ο άνθρωπος μπορεί να διδαχθεί μόνο από έναν άλλο άνθρωπο. Ένας Σαντ είναι ο ίδιος ο Θεός μεταμφιεσμένος σε άνθρωπο και από αυτόν μπορούν να διδαχθούν όσοι έχουν διακαή επιθυμία γι' Αυτόν και επιθυμούν να Τον πλησιάσουν. Τι είναι λοιπόν ένας Σαντ; Είναι συγχρόνως Θεός και άνθρωπος. Είναι ένας Θεάνθρωπος. Είναι μία έκφραση του ανέκφραστου και ανεκδήλωτου Πατέρα ή, αν θέλει κανείς να το δεχτεί, είναι αυτός ο ίδιος ο Θεός ή ο *«Θεός προσωποποιημένος»* που περιβάλλεται με όλες τις δυνάμεις και τη Θεϊκή αυθεντικότητα. Είναι ένας ζωντανός βωμός, που ο άνθρωπος μπορεί να προσευχηθεί, να ζητήσει λύσεις για τα προβλήματα από τη γέννησή του μέχρι το θάνατο του και ακόμα να απαλλάξει τον εαυτό του από το πλέγμα όλων των βασάνων του και να γνωρίσει την αληθινή σωτηρία. Ο Σαντ είναι η μόνη εφικτή πρόσβαση του ανθρώπου με το Θείο και ο διαμεσολαβητής, μέσω του οποίου μπορεί να ενώσει τον

εαυτό του με τον Θεό.

Με τη μορφή του Θεανθρώπου, ο Θεός κινείται σαν τον Τσάρο, μεταμφιεσμένος σαν κοινός άνθρωπος. Έχοντας την ανθρώπινη μορφή κανένας δεν μπορεί να τον αναγνωρίσει εξωτερικά, σύμφωνα με τους φυσικούς νόμους, τους οποίους ο Ίδιος θεσμοθέτησε για τον άνθρωπο. Εξωτερικά, αν κάποιος θεωρήσει έναν Άγιο Διδάσκαλο ως κοινό άνθρωπο, δεν μπορεί να έχει κανένα παραπάνω όφελος απ' Αυτόν. Αν τον θεωρήσει ως έναν άνθρωπο μέτριας ή υψηλής διάνοιας ή ως έναν υπεράνθρωπο, θα έχει το ανάλογο όφελος. Αν όμως τον θεωρήσει ως **το παν**, θα έχει το μέγιστο όφελος, γιατί μέσα απ' αυτόν μπορεί να επιτύχει το σκοπό για τον οποίο βρέθηκε πάνω στη γη και αυτός ο σκοπός είναι είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση.

Ο Σαντ Τούλσι Σαχίμπ της Χάθρα *(στις Ινδίες),* συνοδευόμενος μια μέρα από μερικούς αφοσιωμένους του μαθητές, επισκέφθηκε ένα τοπικό πανηγύρι. Πολλοί επισκέπτες μαζεύτηκαν γύρω Του, γιατί ήταν γνωστός στον κόσμο για την αγιότητα και τη σοφία Του. Μέσα στον κόσμο έτυχε να είναι και μια βασίλισσα που ονομαζόταν Τάρα Μάτι. Η Τάρα Μάτι άφησε το αμάξι της σε μια απόσταση και πήγε να πάρει την «Ντάρσαν» *(το βλέμμα)* του Αγίου Τούλσι Σαχίμπ, που εκείνη τη στιγμή απευθυνόμενος στις χιλιάδες των ανθρώπων του πανηγυριού έλεγε: *«Αν κανείς ή και ολόκληρο το πλήθος μου πει ότι θέλει να δει τον Αληθινό Κύριο στα Ουράνια, θα τον πάω σ' Εκείνον τώρα αμέσως».* Η βασίλισσα Τάρα Μάτι που άκουσε αυτά του τα λόγια προχώρησε μπροστά με ενωμένες τις παλάμες και του είπε: *«Σε παρακαλώ πήγαινέ με σ' Εκείνον, Ώ Άγιε άνθρωπε».* Στη συνέχεια κάθισε κάτω με κλειστά μάτια σε διαλογισμό και μέσω του Διδασκάλου τής δόθηκε μια μεγάλη πνευματική εμπειρία. Όταν ήρθε πίσω στο φυσικό σώμα από τις ψηλές περιοχές και άνοιξε τα μάτια της, είπε στον Τούλσι Σαχίμπ: *«Σε είδα να κάθεσαι στον Ύψιστο Θρόνο του Μεγαλοδύναμου. Γιατί δεν μου από πριν ποιος είσαι;»* Τότε ο Τούλσι Σαχίμπ της απάντησε: *«Μα και αν στο έλεγα, μήπως θα μπορούσες να το πιστέψεις;»*

Μπορεί κανείς να διατηρεί αμφιβολίες για τις ιδιότητες ενός Σαντ, αλλά αν σκεφτεί βαθιά, θα συνειδητοποιήσει ότι οι ιερές προσωπικότητες κάθε θρησκείας ήταν άνθρωποι με φυσικά σώματα, κατάλληλα συντονισμένοι με τον Ύψιστο Κύριο, που συμβούλευαν, θεράπευαν και μιλούσαν για τον Άγιο Πατέρα στους Ουρανούς, σαν το μόνο Σωτήρα από τις αμαρτίες και το μόνο δότη της Σωτηρίας. Γενικά, πιστεύουμε ότι ο Θεός δεν έχει κανένα όμοιο Του. Είναι μοναδικός,

όμως πάντοτε δίνει το μήνυμά του στους ανθρώπους μέσω ενός διαλεγμένου ανθρώπινου πόλου και όχι μέσω ενός κοινού ανθρώπου.

Αν κανείς επικοινωνεί μ' ένα Διδάσκαλο Εσωτερικά, κατέχει τα πάντα. Αυτό δεν είναι ένα θέμα μέσα στα όρια της σκέψης μας και ακόμα δεν είναι τυφλή πίστη. Η Θεία Επιστήμη είναι κάτι που τη βιώνει κανείς και τότε μόνο το καταλαβαίνει. Αυτό που έρχεται από την καρδιά θα πάει στην καρδιά.

Μια φορά έγινε από κάποιον η εξής ερώτηση στο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν: *«Τα σώματα όλων των ανθρώπων είναι καμωμένα από την ίδια "λάσπη", δηλαδή ύλη – αίμα, σάρκα, οστά κ.τ.λ.. Τι το ανώτερο έχει το σώμα ενός Σαντ που το κάνει ανώτερο από το σώμα οποιουδήποτε άλλου ανθρώπου;»* Ο Χαζούρ απάντησε ως εξής: *«Χωρίς αμφιβολία όλα τα σώματα είναι καμωμένα από "λάσπη", αλλά το σώμα ενός Σαντ είναι καμωμένο από τα αγνότερα μόρια λάσπης που υπάρχουν στο σύμπαν»*. Κάθε λόγος, κάθε βλέμμα, κάθε κίνηση, κάθε άγγιγμα, ακόμη και η αύρα ενός Σαντ είναι προικισμένη με Έλεος, Αγάπη και με τη Χάρη του Θεού. Η συντροφιά Του είναι ειδικά φορτισμένη και η ατμόσφαιρα γύρω Του ευλογημένη. Όσο αγνότερη είναι η καρδιά του ανθρώπου, τόσο περισσότερο συνειδητοποιεί και αισθάνεται αυτά τα πράγματα. Ακόμη και εκείνοι που μόνο τον ακούν δέχονται και απορροφούν αυτά που λέει και δεν μένουν με απορίες. Και αυτοί ωφελούνται.

Όταν ένας Σαντ περπατάει στο έδαφος, το έδαφος γίνεται αγνό και ιερό. Όταν περπατά πάνω στο γρασίδι ή αν περπατώντας πατήσει κανένα σκουλήκι ή κανένα έντομο, αυτά παίρνουν κατευθείαν το ανθρώπινο σώμα, αδιάφορα από την τάξη του κύκλου και τις βαθμίδες της εξέλιξης της Δημιουργίας της ζωής πάνω στη γη, ανεξάρτητα από τους νόμους της Φύσης. Τα φρούτα των δένδρων και οι σπόροι των δημητριακών που ένας Σαντ χρησιμοποιεί ως τροφή Του παίρνουν επίσης απευθείας το ανθρώπινο σώμα. Το δένδρο από το οποίο προέρχεται το κλωνάρι που ένας Άγιος μεταχειρίζεται σαν "*ντατάν*" του (*οδοντόβουρτσα*) και οι αγελάδες που δίνουν το γάλα τους, για να το χρησιμοποιήσουν οι Σαντ, παίρνουν επίσης απευθείας το ανθρώπινο σώμα. Το ίδιο και οι φοράδες που ιππεύουν οι Σαντ. Τα μυρμήγκια ή τα σκουλήκια που το σώμα τους αγγίζει το νερό που κυλάει εκεί που λούζονται οι Σαντ ή οποιοδήποτε πουλί που πετά, τύχει να δει ένα γυμνό τμήμα του σώματος του Σαντ έχουν επίσης κάποιο όφελος.

Ένας κοινός άνθρωπος αυτά τα λόγια θα τα έπαιρνε για αστεία ή

ακόμα και θα γέλαγε, γιατί από τη φύση του ο άνθρωπος δεν είναι δυνατόν να πιστέψει αυτά τα πράγματα, καθώς η λυδία λίθος, που χρησιμοποιεί και κρίνει το καθετί, είναι η διάνοιά του και δεν γνωρίζει τίποτα για τους Νόμους του Θεού ούτε για τις εξουσίες και τις δυνάμεις που έχει δώσει ο Θεός στους Σαντ. Μόνο αυτοί που έχουν εμπειρία με την *''Ευγενή Επιστήμη''* μπορεί να γνωρίσουν αυτά που έχουν σχεδιαστεί από τον ίδιο τον Θεό για τον άνθρωπο.

Ο Σαντ Σιβ Νταγιάλ Σινγκ της Άγκρα, όταν απέβαλε το φυσικό του σώμα με τη θέληση Του, όπως κάνουν οι Σαντ, είπε τα εξής τελευταία του λόγια: «*Στα φαινόμενα της ζωής πάνω στη γη, κάθε είδος της ενσωματωμένης Δημιουργίας (ψυχής) έχει ανέβει στην επόμενη βαθμίδα και γι' αυτό στο εξής θα είναι πολλοί αυτοί που θα έχουν κλίση προς την Επιστήμη της Πνευματικότητας*».

Ο Σαντ Σαμάς-Ι-Ταμπρίτζ είπε μια φορά: *«Όταν πεθάνω και καεί το σώμα μου και οι στάχτες του καμένου σώματός μου χρησιμοποιηθούν σαν λίπασμα σ' έναν αγρό με στάρι και αυτό το στάρι γίνει ψωμί, όταν αυτό το ψωμί σερβιριστεί, για να το φάνε, όχι μόνο αυτός που θα το φάει, αλλά κι αυτός που θα το σερβίρει, θα μεθύσει με το κρασί της Αγάπης για τον Κύριο σε τέτοιο βαθμό, που δεν περιγράφεται.*

Είναι αλήθεια ότι ο Θεός είναι αόρατος για τα εξωτερικά μάτια, αλλά δεν έχει αφήσει τον άνθρωπο τελείως εγκαταλειμμένο στη γη, χωρίς τη δυνατότητα να μπορεί να Τον πλησιάσει. Η πόρτα της προσέγγισης, το αρχικό σημείο για οποιαδήποτε αναζήτηση ή έρευνα πάνω σ' αυτό το θέμα βρίσκεται "μέσα στον άνθρωπο". Ο Διδάσκαλος είναι το μέσον.

Ο άνθρωπος, λοιπόν, πρέπει να υιοθετήσει μια πορεία διαφορετική απ' αυτή που έχει διαγράψει μέχρι τώρα, γιατί καθώς είναι υπερήφανος για τις γνώσεις του σε διαφορετικούς τομείς της επιστήμης, λοξοδρομεί και πραγματεύεται το κάθετι σαν να είναι ένα αγγείο που βρέθηκε στα ερείπια μιας μακρινής χώρας και αρχίζει να το μελετάει, να το εξετάζει θεωρητικά, να το συγκρίνει και γενικά να συγκεντρώνει όλες του τις σκέψεις πάνω σε αυτό. Κάνει διάφορες απεικονίσεις αυτού του αγγείου και των εργαλείων με τα οποία κατασκευάστηκε και γράφει ολόκληρες σελίδες και βιβλία το ένα μετά το άλλο, προσπαθώντας μ' αυτό τον τρόπο να εντυπωσιάσει και να αποδείξει ότι το εύρημά του είναι αληθινό και σπάνιο και γι' αυτό είναι άξιος χειροκροτήματος. Αλίμονο όμως. Ο άνθρωπος είναι πάρα πολύ μακριά από το σωστό μονοπάτι.

Η Αλήθεια είναι απλή κι ακόμα πιο απλή είναι η γλώσσα της Αλήθειας που μιλούν οι Σαντ, των οποίων τα απλά και σύντομα λόγια που βγαίνουν μέσα από την καρδιά δίνουν την Αλήθεια που ικανοποιεί, γαληνεύει και παρηγορεί ακόμη και τις πιο μπερδεμένες και τις πιο ταραγμένες και τις πιο βασανισμένες ψυχές. Οι Σαντ μιλούν αυθόρμητα και ανεπιτήδευτα.

Ως άνθρωπος ένας Σαντ είναι υποταγμένος στο Θέλημα του Θεού για τα γεγονότα της ζωής. Το να υποφέρει και να υπομένει είναι το στολίδι του Σαντ. Είναι σαν το δένδρο του σανταλόξυλου, που πάνω του ο πέλεκυς του ξυλοκόπου δίνει το ένα χτύπημα μετά το άλλο, αλλά το δένδρο δίνει την ευωδιά του ακόμη και στην κόψη του πέλεκυ που το κόβει.

Ο Μαουλάνα Ρούμι έλεγε ότι ο Σαντ κάθε εποχής είναι το φερέφωνο του Θεού, στην πραγματικότητα ο Ίδιος ο Θεός, που χρησιμοποιεί το ανθρώπινο στόμα του Σαντ. Ένας Σαντ ποτέ δεν θα πει ότι είναι Σαντ. Ο Χαζούρ, όταν του έλεγαν πως ήταν μετενσάρκωση του Γκούρου Νάνακ, συνήθιζε να λέει δημόσια μπροστά σε χιλιάδες στο Σάτσανγκ ότι δεν θέλει να τον παρομοιάζουν ούτε με σκύλο, όταν τον συγκρίνουν με τον Γκουρού Νάνακ. Αυτή η ταπεινοφροσύνη τοποθετεί τους Σαντ πάνω από το επίπεδο των ανώτατα εκπαιδευμένων ανθρώπινων όντων, που συχνά είναι θύματα εγωισμού. Η ταπεινοφροσύνη είναι το βασικό και πρωταρχικό εξωτερικό γνώρισμα των Σαντ.

Το να κρύβουν την ταυτότητα τους είναι μια συνηθισμένη συνήθεια των Σαντ. Είναι ένα έμφυτο χαρακτηριστικό τους. Ο Θεός είναι κρυμμένος και προτιμά να παραμένει κρυμμένος από τα γήινα μάτια του κόσμου, μέσα στα σώματα των Σαντ, των Θεανθρώπων της κάθε εποχής. Παράβαση αυτού του Θείου Νόμου δεν γίνεται ποτέ, γι' αυτό το λόγο ένας Σαντ η αλλιώς ένας Διδάσκαλος της Αλήθειας ποτέ δεν κάνει θαύματα με σκοπό να ελκύσει ψυχές από την εγκόσμια ζωή, για μύηση. Αντίθετα, ένας μαθητής μετά τη μύηση βλέπει πολυάριθμα θαύματα σε κάθε βήμα του σ' αυτό τον κόσμο και στον άλλο. Οι Σαντ ούτε ντύνονται διαφορετικά ούτε φέρνουν ή κρατάνε κανένα σημάδι, σήμα ή σύμβολο. Δεν επαινούν τον εαυτό Τους παρά μόνο τους Διδασκάλους Τους. Όταν Τους επαινέσει κανείς, απαντούν πως: *«Εγώ δεν κάνω τίποτα· είναι η καλοσύνη και το έλεος του Διδασκάλου μου».*

Στη συντροφιά ενός Σαντ ο ταραγμένος νους ηρεμεί. Έχει σταλεί από τον Ουράνιο Πατέρα για το καλό του ανθρώπου και κάνει τη

δουλειά του σαν ένας φίλος ή ένας αδελφός μας. Αν ο επαναστάτης νους ενός ανθρώπου δεν θέλει να τον παραδεχτεί, παραμένει κρυμμένος. Αλλά με αυτό του ακριβώς το κρύψιμο αποδίδεται σ' αυτόν όλο και περισσότερη φήμη και δόξα. Αυτός δεν βλέπει σ' έναν άνθρωπο ποιος είναι, τι θέση έχει και σε ποιο σχολείο σκέψης ή σε ποια φυλή ανήκει. Απλώς βλέπει ότι αυτός που έρχεται σ' εκείνον είναι μια ενσωματωμένη ψυχή –ένας άνθρωπος. Ο Σαντ είναι τόσο προσεχτικός και άγρυπνος για ό,τι αφορά αυτή την Επιστήμη, όσο είναι και ένας έμπορος για τα πολύτιμα εμπορεύματά του. Ο άνθρωπος που θεωρεί τον εαυτό του πάρα πολύ έξυπνο, σοφό, πάρα πολύ μορφωμένο, κάτοχο Αστρικών δυνάμεων κ.τ.λ. δεν μπορεί ούτε καν να υποψιαστεί τι είναι ένας Σαντ. Μπορεί κάποιος να προσπαθήσει με όλες του τις δυνάμεις, αλλά δε θα μπορέσει να γνωρίσει τίποτα. Ο Σαντ αγαπάει τους θρησκευόμενους όσο και τους άθεους και ακόμα αγαπάει και τους χειρότερους αμαρτωλούς, αυτούς που είναι πνιγμένοι μέσα στις αισθησιακές απολαύσεις του κόσμου, ακριβώς με τον ίδιο τρόπο που μια μητέρα αγαπά το παιδί της και δεν το διώχνει, επειδή είναι πολύ βρόμικο ή λασπωμένο.

Μόνο ένας Άγιος μπορεί να γνωρίσει έναν άλλο Άγιο. Μόνο ένας Άγιος μπορεί να περιγράψει έναν Άγιο. Η προσωπικότητα Του αποτελεί το πιο πολύτιμο κόσμημα που στολίζει την κοινωνία. Μπορεί να βλέπουμε τους Σαντ να πηγαίνουν από τον ένα τόπο στον άλλο, αλλά δεν πηγαίνουν στους διάφορους τόπους για καμιά προπαγάνδα ή για εγωιστικούς σκοπούς. Έλκονται από τους δυνατούς, μετάξινους δεσμούς της αγάπης μέσα σε ορισμένες καρδιές. Λειτουργούν σαν σκάλες, για να ανέβουμε πνευματικά και να καθαρίσουμε ηθικά. Ο χρυσός δεν αξίζει τίποτα παραπάνω από κάθε άλλο μέταλλο για έναν Άγιο. Αυτός δεν επηρεάζεται, όταν Του δίνουν κύρος ή προσβολές, τιμές ή ατίμωση, ούτε συγκινείται από τις χαρές ή τις λύπες, τους επαίνους ή τις επικρίσεις. Η εξουσία, ο πλούτος και η ομορφιά του ωραίου φύλου δεν Τον ελκύουν. Αυτός είναι πολύ πιο πάνω από την επίδραση της λαγνείας, του θυμού, της απληστίας, της προσκόλλησης και του εγωισμού. Είναι ανεπηρέαστος από το καθετί πάνω στη γη.

Οι Σαντ είναι πάνω από τις τρεις γκούνες (Ράτζα-Τάμα-Σάτβα). Είναι ανιδιοτελείς και αποκαλύπτουν μόνο την Αλήθεια. Είναι "Παιδιά του Φωτός", είναι φάροι μέσα στη θάλασσα του κόσμου. Αυτοί, όπως οι παλαιστές, δεν γίνονται Σαντ σε μια μέρα ούτε προέρχονται

από κάποιο εκπαιδευτικό πανεπιστήμιο. Έχουν την εμπειρία αρκετών περασμένων ζωών. Κάθε Άγιος έχει παρελθόν και κάθε αμαρτωλός έχει μέλλον. Οι Σαντ είναι κοινή περιουσία για την ανθρωπότητα. Είναι έμπειρες προσωπικότητες που έχουν αναλύσει τους εαυτούς Τους και ακόμα έχουν πραγματοποιήσει τον Θεό και έτσι μπορούν να βοηθήσουν στο να βάλουν τους ανθρώπους στο Μονοπάτι του Θεού. Οτιδήποτε έχει κανείς, μπορεί να το δώσει σ' έναν άλλο. Αλλά πώς μπορεί να μιλήσει κάποιος που δεν έχει την εμπειρία και δεν γνωρίζει ότι ένας Άγιος Διδάσκαλος *(Σατγκουρού)* επισκέπτεται τον ουρανό καθημερινά, ότι αναλαμβάνει να διεκπεραιώσει το Κάρμα των μαθητών Του και τους βοηθάει να εξοφλήσουν τις υπόλοιπες καρμικές οφειλές τους κάτω από τη φροντίδα και την επίβλεψη Του; Οι Σαντ έχουν χιλιάδες μαθητές και απορεί κανείς πώς καταφέρνουν να κάνουν όλα αυτά τα πράγματα. Το να ακούει κανείς τα λόγια Τους πότε-πότε δεν είναι αρκετό. Πηγαίνετε με αφοσίωση και καθίστε κοντά σε έναν Άγιο Διδάσκαλο και θα αισθανθείτε νοητική γαλήνη. Μια ηρεμία και μια ησυχία, που το μέγεθός τους ποτέ δεν θα έχετε αισθανθεί.

Ο νους κάποιου που έχει έστω και μια μικρή σπίθα αγάπης για τον Θεό μέσα στην καρδιά του, αισθάνεται ένα αίσθημα αφύπνισης· μόνο που θα ακούσει ότι υπάρχει ένας Διδάσκαλος που μπορεί πραγματικά να τον οδηγήσει στο Βασίλειο των Ουρανών. Ακολουθώντας κανείς τις οδηγίες ενός Διδασκάλου αποκτάει ικανότητες που είναι : 1) να ανταποκρίνεται η καρδιά του, 2) να στέκεται ο νους του ακίνητος πίσω από τα μάτια, 3) να έρχεται σ' επαφή με τη Θεία Ουσία.

Οι Σαντ μας λένε ότι ο άνθρωπος έχει πολύτιμους θησαυρούς Θειότητας κρυμμένους μέσα του. Αποκτήστε λοιπόν τη γνώση και την εμπειρία που κάνουν τους Διδάσκαλους τόσο ανώτερους και ιερούς και ξεκλειδώστε τις πόρτες της Θείας Εισόδου, μέσω της πρακτικής του διαλογισμού, όχι διανοητικά αλλά βιωματικά αμέσως τώρα, κατά την διάρκεια αυτής σας της ζωής. Αγνότητα της καρδιάς και μια απλή ζωή είναι όλα όσα χρειάζονται. Η μαθητεία κοντά στους Διδασκάλους δεν κοστίζει τίποτα. Δεν έχετε να πληρώσετε τίποτα γι' αυτή την ανώτερη απ' όλες τις επιστήμες, την 'Επιστήμη της Φύσης' .

Στη συντροφιά των Σαντ έρχονται άνθρωποι όλων των κατηγοριών, ακόμη κι εκείνοι που έχουν διαφορετικές γνώμες για την πνευματικότητα και τους Διδασκάλους, κακές ή καλές. Οι Σαντ δε φωνάζουν την αστυνομία, για να κρατήσει μακριά εκείνους που στα μάτια του κοινού είναι ανεπιθύμητοι και το πιο παράξενο είναι ότι η δική τους

επίκριση (*των ανεπιθύμητων*) είναι ο μόνος φύλακας, που αυτόματα τους κρατάει μακριά από το περιβάλλον των Διδασκάλων.

Όμως αυτά δεν είναι όλα. Υπάρχουν ακόμη πολύ περισσότερα να ειπωθούν. Το πρόβλημα, που είναι τώρα μπροστά μας, είναι πώς να εξακριβώσουμε την ταυτότητα ενός αληθινού Διδασκάλου μεταξύ των πολλών που συναντάμε, που ακούμε και που διαβάζουμε γι' αυτούς. Ο άνθρωπος είναι συνηθισμένος να βλέπει μόνο εξωτερικά. Δεν υπάρχει σχεδόν κανένα παγκόσμιο ή κοινό σημάδι στο σώμα του Σαντ από το οποίο να τον αναγνωρίσει κανείς. Όμως ο άνθρωπος έχει ανάγκη από κάποιο σημάδι, μερικά σημάδια-κλειδιά, για να τον αναγνωρίσει. Υπάρχουν πληροφορίες για τους Ρίσις και τους Μιούνις ότι κατέχουν γνώση του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος. Η ζωή τους, τα διδάγματα τους κ.τ.λ. δείχνουν καθαρά ότι είναι Γιόγκις. Επιπλέον έχουν θαυματουργές δυνάμεις να επιδείξουν, για να προσελκύσουν κοντά τους τον κόσμο. Μιλώντας για τα αβατάρ λέγεται ότι δεν έχουν σκιά. Επιτέλους κάτι πρέπει να λεχθεί και για τους γνήσιους Σαντ, είτε για τους παλιούς Σαντ είτε για τους σύγχρονους.

Η απάντηση είναι ότι για έναν κοινό άνθρωπο και για ένα αρνητικά σκεπτόμενο άτομο δεν υπάρχει σχεδόν καμιά μέθοδος αναγνώρισης. Για τους λίγο ή περισσότερο προχωρημένους ανθρώπους στο μονοπάτι της 'αγάπης του Θεού' και για τους λεπτολόγους παρατηρητές μπορούν να δοθούν μερικά σημάδια και να γίνουν ορισμένες νύξεις. Χρειάζεται όμως πολλή υπομονή για να φτάσει κανείς να δει αυτά τα σημάδια που είναι:

1) Οι Σαντ στις διδασκαλίες τους λένε ότι ο Θεός είναι μέσα στον άνθρωπο. Όμως, αυτά τους τα λόγια δεν είναι πειστευτά και δεν γίνονται πάντοτε αποδεκτά από τον σύγχρονο άνθρωπο, γιατί δεν γνωρίζουν τι σημαίνει "εσωτερικά"

2) Τα μάτια και το μέτωπο ενός γνήσιου Διδασκάλου έχουν μια παράξενη αντίθεση αλλά και κάποια χτυπητή ομοιότητα με αυτά ενός άλλου Διδασκάλου και αυτό συνειδητοποιείται από ορισμένους που έχουν ζήσει κοντά σε δύο ή τρεις Σαντ και έχουν με προσοχή παρατηρήσει τα χαρακτηριστικά και τα σημάδια στο πρόσωπό Τους. Αυτό συμβαίνει, γιατί στην πραγματικότητα είναι μια και η αυτή αγαθή Δύναμη, που εργάζεται μέσω των Σαντ.

3) Οι Σαντ κάνουν ορατές ή αόρατες τρεις κάθετες φλέβες πάνω στο μέτωπό τους με τη θέλησή Τους. Αυτό το αξιοσημείωτο σημάδι, με το οποίο αναγνωρίζει κανείς έναν Σαντ, αναφέρεται από τους πα-

λιούς μαθητές των Διδασκάλων και δεν γίνεται αντιληπτό από τους πολλούς, μέχρι να το μάθουν και επιθυμήσουν την διαβεβαίωσή τους με αυτόν τον τρόπο.

4) Όταν κάθεται κανείς στην παρουσία ενός πραγματικού Σαντ, ακόμη και με ανοιχτά μάτια, το αισθητηριακό ρεύμα τού σώματός μας αρχίζει να συλλέγεται, να συγκεντρώνεται και να ανεβαίνει άθελά μας και χωρίς να το γνωρίζουμε, μέχρι να το αισθανθούμε σαν ένα ελαφρό μούδιασμα. Αυτή η εμπειρία δίνεται από τον Σαντ σε πολύ λίγους από τους διαλεγμένους του μαθητές. Οι παλιοί αναζητητές που ήξεραν αυτή τη διαδικασία του εαυτού το έχουν επιβεβαιώσει.

5) Στους ειλικρινείς υποψήφιους δίνεται η εμπειρία της απόσυρσης του Πνευματικού ρεύματος με την πρώτη δοκιμή που κάνουν την ώρα της μύησης. Αυτό ισχύει για όλους όσους επιθυμούν να βρεθούν κάτω από την προστασία του Διδασκάλου, που μπορεί να είναι ένας νέος μαθητής ή ένας παλιός που έρχεται στον Διδάσκαλο, για να συνειδητοποιήσει και να διορθώσει οποιοδήποτε λάθος που ίσως έχει στον τρόπο που εργάζεται πνευματικά. Αυτή η εμπειρία δίνεται επίσης και σε εκείνους ακόμη που πήραν καθοδηγήσεις από έναν αυτοαποκαλούμενο Διδάσκαλο που τον είχαν πιστέψει, αλλά από τον οποίο δεν είχαν καμία εμπειρία.

Το γεγονός είναι ότι κανείς δεν μπορεί να ξέρει ή να εντοπίσει έναν αληθινό Διδάσκαλο, παρά μόνο και εωσότου ο Ίδιος ο Διδάσκαλος να ευαρεστηθεί να αποκαλύψει τον εαυτό Του, προς μεγάλη και βαθιά ικανοποίηση και ανακούφιση αυτού που επιθυμεί να θεμελιώσει την πίστη του στον Διδάσκαλο. Αυτό γίνεται σύμφωνα με το “βαθμό δεκτικότητας” του καθενός και μέχρι του σημείου που του επιτρέπει η ικανότητα κατανόησης και η αγάπη που έχει αναπτύξει για το συνάνθρωπό του. Και είναι κάτι που εξαρτάται απόλυτα από τη Χάρη, την καλοσύνη και το γλυκό Έλεος του Θεού, που έρχεται μέσω ενός Διδασκάλου. Τίποτα δεν είναι τόσο επιθυμητό στον κόσμο όσο η καλοσύνη. Το γλυκό ‘Έλεος’ είναι το αληθινό έμβλημα των ευγενικών αρετών. Σε μερικούς δίνονται σημάδια σύμφωνα με τις επιθυμίες τους. Σε μερικούς η πίστη θεμελιώνεται, όταν ένας μαθητής σώζεται σαν από θαύμα από κάποιον κίνδυνο. Η ευνοϊκή ανταπόκριση στην προσευχή κάποιου στον Διδάσκαλο δυναμώνει την πίστη άλλων. Υπάρχουν και άλλοι που έχουν γνώση από τα βιβλία και είναι ικανοποιημένοι από τα παραδείγματα των άλλων, έτσι η πίστη τους θεμελιώνεται μ’ αυτόν τον τρόπο. Οι Διδάσκαλοι έχουν τη γνώση για

το πώς να μετρήσουν το επίπεδο και τα όρια του μυαλού του καθενός και ανάλογα μ' αυτό τους δίνουν την πίστη. Οι Σαντ γνωρίζουν του καθενός τα προτερήματα και τα ελαττώματα, αλλά ποτέ δεν αποκαλύπτουν αυτά τα πράγματα.

Η Θεία Χάρη ποτέ δεν καθυστερεί. Μια καλή μητέρα δε ρωτάει: *«Θέλεις;»,* αλλά δίνει. Μερικοί από τους υποψήφιους μαθητές ενός Σαντ, αυτοί που πηγαίνουν κοντά Του με σκυμμένο το κεφάλι, ταλαιπωρημένοι από τη ζωή, με βαριές και πάλλουσες καρδιές, αυτοί που αντιμετωπίζουν τρέμοντας τους κινδύνους της ζωής και το αβέβαιο μέλλον, αυτοί που τους κατατρέχει το άγχος και η αγωνία της ζωής και τον κοιτάζουν κατά πρόσωπο με τη φρικιαστική αγωνία μιας χαμένης ψυχής, άφωνοι από τα άγχη, αναζητώντας έναν τρόπο να ξεφορτώσουν τα βάσανα τους, αυτοί είναι που δέχονται περισσότερο τους χείμαρρους της Θείας Χάρης. Η ταπεινότητα δεν είναι αδυναμία. Αντίθετα ένας στερεά θεμελιωμένος δρόμος ταπεινότητας είναι αυτός που οδηγεί στην Θεϊκή Πραγματικότητα.

Η εμπειρία είναι το μόνο κριτήριο. Αν ένας Διδάσκαλος είναι ικανός να δώσει σ' ένα μαθητή Του μια εσωτερική εμπειρία, τότε ο Διδάσκαλος μπορεί να δεχτεί κανείς ότι γνωρίζει την Θεία επιστήμη. Ένας που είναι συνδεδεμένος και είναι σε επικοινωνία με το Λόγο, μπορεί να δώσει αυτή την επαφή. Αν κάποιος ακόμη μελετά και είναι στο πρώτο ή στο δεύτερο στάδιο σπουδών και κάποιος άλλος κάθεται δίπλα του, ακόμα και όλη του τη ζωή, δεν θα μπορέσει να φτάσει σ' έναν ψηλό βαθμό εκπαίδευσης.

Πολύ συχνά ένας άνθρωπος διστάζει και φοβάται να πάει σ' έναν Άγιο Διδάσκαλο, γιατί ο τρόπος της ζωής του δεν είναι άμεμπτος. Όμως ποτέ μη φοβηθείτε να πάτε σ' έναν Άγιο Διδάσκαλο, επειδή είσαστε αμαρτωλοί. Αυτός έχει σταλεί από τον Πατέρα περισσότερο για τους αμαρτωλούς παρά για τους Αγίους. Έχει ένα ειδικό φάρμακο για κάθε πληγή, για κάθε αρρώστια. Πλησιάστε Τον και κοντά Του θα βρεθεί ένας τρόπος να απαλλαχθείτε από την αμαρτία. Αν είσαστε πολύ μακριά, μπορείτε να έρθετε σε επικοινωνία μαζί Του με αλληλογραφία. Ένας Σαντ έχει όλα τα μέσα και τις μεθόδους να αντιμετωπίζει κάθε περίπτωση που Του παρουσιάζεται. Είναι αρμόδιος να συνδράμει κάθε ψυχή.

Το Σαντ Ματ ή Ιερό Μονοπάτι είναι το Μονοπάτι των Σαντ. Η διδασκαλία των Σαντ έχει μια επιστημονική βάση, γιατί στηρίζεται στο πείραμα και όχι μόνο στη θεωρία και αυτό είναι κατά βάση που την

κάνει να διαφέρει από τα συνηθισμένα συστήματα. Στην πραγματικότητα, δεν είναι ένα σχολαστικό σύστημα φιλοσοφίας, βασισμένο στις διανοητικές ικανότητες των ανθρώπων και πολύ περισσότερο δεν είναι ένας καινούργιος κώδικας κοινωνικής ή ηθικής συμπεριφοράς, που θεωρείται απαραίτητος για τους πιστούς των διαφόρων θρησκευτικών δογμάτων. Δεν είναι τυφλή πίστη το Ιερό Μονοπάτι των Σαντ αλλά μια πολύ ακριβής, συνοπτική και σαφής πρακτική επιστήμη που πραγματεύεται την αυτοανάλυση, δηλαδή τη γνώση ότι ο Εαυτός ή η ψυχή μέσα στον άνθρωπο δεν είναι το ίδιο το σώμα. Είναι η ψυχή που φιλοξενείται μέσα σε κάποιο σώμα και λειτουργεί σαν ένας σχολαστικός παρατηρητής.

Όταν ένας άνθρωπος βρίσκεται μέσα σ' ένα πλήθος ανθρώπων, έχει περιορισμένη αντίληψη του συνόλου. Όμως αν καθίσει πάνω σ' ένα ψηλό σημείο, θα μπορεί να βλέπει και να ακούει περισσότερα κι έτσι θα μπορεί και να κρίνει καλύτερα καθετί που έχει σχέση με το πλήθος των ανθρώπων. Ο Σαντ είναι ένας τέτοιος άνθρωπος. Βλέπει κάτω τον κόσμο από τα πνευματικά ύψη στα οποία βρίσκεται. Βλέπει την κατάσταση των ανθρώπων που παλεύουν για την επιβίωση τους και που προσποιούνται ότι τα ξέρουν όλα, ενώ δεν ξέρουν τίποτα. Ο άνθρωπος δεν ξέρει πώς να ζήσει, τι να κάνει, τι να φάει, πώς να διαπραγματευτεί με τη ζωή και γιατί. Στην παιδική του ηλικία μέχρι τη νεότητά του εξαρτάται από τους γονείς του και τους δασκάλους του. Για να διατηρήσει την υγεία του, εξαρτάται από τους γιατρούς. Για να κερδίσει το ψωμί του, εξαρτάται από το εργοδότη του κι ο εργοδότης του με τη σειρά του εξαρτάται από τους υφισταμένους του και την κουλτούρα της κοινωνίας. Απρόβλεπτοι κίνδυνοι και στεναχώριες τον τριγυρίζουν και όταν δεν ικανοποιηθεί με τις εξηγήσεις που δίνει γι' αυτά του τα προβλήματα, ο κλήρος δεν έχει άλλη επιλογή παρά να υποταχθεί στη Φύση και τους Νόμους της. Όμως μάταια εμπιστεύεται τη δύναμη του σώματος του ή την σταθερότητα του μέλλοντος και αγωνίζεται ν' ανοίξει το δρόμο του απερίσκεπτα και εγωιστικά, σπρώχνοντας και γκρεμίζοντας τους άλλους. Δεν γνωρίζει ότι μπορεί να σταθεί ακίνητος μέσα στο ρεύμα ενός ποταμού που κυλά, αλλά δεν μπορεί να σταθεί μέσα στον κόσμο.

Οι Σαντ λυπούνται τους ανθρώπους. Έτσι δεν ενδιαφέρονται για την προσωπική τους άνεση και τις μέρες και τις νύχτες Τους τις καταναλώνουν, για να συμβουλεύουν τον άνθρωπο και να του υπενθυμίζουν πως η ζωή του είναι πολύ σύντομη αλλά συγχρόνως και πολύ

πολύτιμη. Η αξία των πνευματικών Διδασκάλων στις μέρες μας έχει υποτιμηθεί, καθώς ο κόσμος αναλώνεται στην απόκτηση πλούτου και απολαύσεων. Οι Σαντ διαρκώς υπενθυμίζουν στον άνθρωπο ότι σε αυτή την Κάλι Γιούγκα *(τη Σιδηρά Εποχή)* έχει δοθεί στον άνθρωπο ένας περιορισμένος αριθμός αναπνοών, που αποτελούν τη ζωή του. Του έχουν δοθεί 96.000.000.000 αναπνοές από τη Φύση, για να τις χρησιμοποιήσει στη διάρκεια της ζωής του. Παίρνει περίπου 226.000 αναπνοές την ημέρα. Όταν κάθεται ξοδεύει 12 το λεπτό, όταν περπατάει 18, όταν κοιμάται 30 και στη σεξουαλική επαφή 64. Αυτές οι αναπνοές είναι ολόκληρο το κληροδότημά του και ο πλούτος του στη ζωή μέσα στο υλικό του σώμα. Έτσι ερμηνεύεται το γνωστό ρητό που λέει ότι: «Τον κάθε άνθρωπο χαρακτηρίζουν δύο θανατηφόρα πράγματα – ο ύπνος και η ασέλγεια». Οι Σαντ συμβουλεύουν τον άνθρωπο να βάλει αυτό τον πλούτο σε μια ασφαλή τράπεζα 'κατάλληλης τακτοποίησης', για να παρατείνει τη ζωή του και να επωφεληθεί όσο μπορεί περισσότερο από αυτή. Όμως παρότι οι Σαντ δίνουν μεγάλη έμφαση σε αυτή την πραγματικότητα, οι άνθρωποι δεν τους ακούνε. Οι Σαντ λένε επίσης ότι ο άνθρωπος υπόκειται στο νόμο της εξέλιξης των 8.400.000 ειδών των ενσωματωμένων δημιουργημάτων. Η ψυχή παίρνει το ένα σώμα μετά το άλλο και μέσα σε κάθε σώμα αλυσοδένεται ακόμα περισσότερο με τα ατσάλινα δεσμά του αδυσώπητου νόμου της Φύσης, του νόμου του Κάρμα, που σημαίνει: πρώτα 'εργασία και δράση' και μετά 'αιτία και αποτέλεσμα'. Ο άνθρωπος πρέπει να απαλλάξει τον εαυτό του από αυτό το πήγαινε-έλα, από αυτό τον κύκλο των διαρκώς επαναλαμβανόμενων 'γεννήσεων και θανάτων', για να έχει ειρήνη.

Οι άνθρωποι κοιτάζουν με μάτια έκπληκτα όλα τα ζωντανά όντα – ακόμα και τους συνανθρώπους τους – να υποφέρουν, να πεθαίνουν με ανείπωτες οδύνες και αγωνίες, αλλά συχνά περιγελάνε την Αλήθεια που αποκαλύπτεται από τους Σαντ λέγοντας: *«Εμείς απορρίπτουμε καθετί που δε στηρίζεται στη λογική μας», «Εμείς δεχόμαστε μόνο αυτά που λέει η επιστήμη, που στηρίζεται σε στέρεα γεγονότα. Έχουμε τις επιστημονικές εφευρέσεις, την ατομική ενέργεια κ.τ.λ».* Όσο λιγότερο σκέφτεται ο άνθρωπος, τόσο περισσότερο μιλάει και συγχρόνως τα πράγματα που δεν τα καταλαβαίνει, τα θαυμάζει. Παρόλα αυτά, οι Σαντ εξακολουθούν να συνεχίζουν την Αποστολή Τους με υπομονή και προσφέρουν μια εμπειρία της Θείας Επιστήμης *(της Παρα-Βίντια)* σ' εκείνους που έρχονται σ' Αυτούς, για να διδαχθούν.

Το Όνομα του Κυρίου είναι ένα πολύ δυνατό οχυρό. Η αυταπόδεικτη Αλήθεια δεν χρειάζεται απόδειξη. Ο ήλιος δεν μπορεί να γίνει αντιληπτός μέσα από τίποτα άλλο παρά από το ίδιο του το φως. Δεν μπορείτε να χαθείτε σε ένα ίσιο Δρόμο.

Τα Χαρακτηριστικά ενός Τέλειου Διδασκάλου, όπως δόθηκαν από τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ στο Βιβλίο «Θεάνθρωπος»

Η Φυσική Του Μορφή

Ένας Τέλειος Διδάσκαλος δεν έχει κάποια αναπηρία ή δυσμορφία, όμως υπάρχουν όμως κι εξαιρέσεις, όπως ο Αστάβακρα, Διδάσκαλος του Ράτζα Τζανάκ που ήταν καμπούρης. Τα μάτια και το μέτωπό Του λάμπουν και κάτω από το πόδι Του έχει χαραγμένο το «σημάδι του λωτού».

Η Ζωή Του και η Συμπεριφορά Του

Δίνει πάντα δώρα, αλλά Εκείνος δεν δέχεται το παραμικρό δώρο ούτε την εργασία των μαθητών Του για προσωπικό όφελος. Ζει με δικά Του χρήματα και δεν γίνεται βάρος κανενός. Εάν έχει μεγάλη περιουσία, τη διαθέτει, για να ανακουφίσει τους φτωχούς και τους δυστυχισμένους. Δεν παίρνει αμοιβή, για να διδάξει την Πνευματικότητα. Παρέχει τις πνευματικές Του οδηγίες δωρεάν, όπως ο Θεός παρέχει στον κόσμο το φως, τον αέρα και το νερό.

Είναι ενσάρκωση ταπεινοφροσύνης και παρόλο που ως ισόθεος είναι παντοδύναμος, ποτέ δεν επιζητά αναγνώριση για ό,τι καλό βγαίνει από Αυτόν και το καθετί το αποδίδει στη Χάρη του Διδασκάλου Του. Σαν ένα κλαρί γεμάτο από καρπούς υποκλίνεται στους ταπεινούς και κινείται με χαρακτηριστική απλότητα και διακριτικότητα.

Βρίσκεται πάντοτε σε ειρήνη με όλους και δεν θυμώνει με κανέναν. Μ' ένα χαμόγελο στα χείλη συγχωρεί όσους μιλάνε άσχημα γι' αυτόν και ποτέ δεν κατηγορεί κανέναν. Στην πραγματικότητα η αγάπη Του αγκαλιάζει όλη την ανθρωπότητα. Η Αγνότητα, η Θειότητα και η Πνευματικότητα ρέουν από Εκείνον, όπως τα λαμπυρίζοντα δροσερά κι αναζωογονητικά ρυάκια των ποταμών, δίνοντας ζωή στις πονεμένες καρδιές των αναζητητών, που γεμάτοι χαρά ταξιδεύουν στο Πνευματικό μονοπάτι κάτω από τη καθοδήγησή Του.

Δεν φοράει κάποιο ειδικό ρούχο, στολή ή ράσο. Η διδασκαλία Του δεν έχει σχέση με λατρευτικές δραστηριότητες, ιεροτελεστίες και τυ-

πικά και δέχεται ως μαθητές του άτομα ανεξαρτήτου φύλου, ηλικίας και θρησκευτικής πίστης.

Ποτέ δεν κάνει θαύματα με σκοπό να πείσει και να έλξει ανθρώπους ή για να αποκτήσει φήμη. Κρατά τους θησαυρούς του κλειδωμένους μέσα Του, για να τους προσφέρει στους μαθητές Του. Μόνο σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις και για κάποιο ειδικό λόγο μπορεί να χρησιμοποιεί τις ιδιότητές Του. Όμως οι μαθητές Του κάθε μέρα αισθάνονται το κρυμμένο χέρι του Διδασκάλου τους να εργάζεται ασταμάτητα για την προστασία, την ευημερία και την πρόοδό τους.

Η Αποστολή Του

Η Αποστολή του εκάστοτε Τέλειου Διδασκάλου κάθε εποχής είναι να συνδέσει με το Λόγο *(ή Άγιο Πνεύμα)* τις ψυχές των μαθητών, που έχουν καθοριστεί από τον Δημιουργό και να τις βοηθήσει να ξανακερδίσουν το Βασίλειο του Θεού. Αυτό το κληρονομικό τους δικαίωμα επιτυγχάνεται με το να τις ενώσει με το Θείο Λόγο, που τελικά θα τις ελκύσει μέχρι την Πηγή τους. Ένας Αληθινός Διδάσκαλος με την προσωπική του καθοδήγηση ελευθερώνει την ψυχή από το θανατηφόρο αγκάλιασμα της ύλης, την ανεξαρτητοποιεί από τα όργανα των αισθήσεων και τη βοηθάει να αποσυρθεί στην Έδρα της, στο κέντρο μεταξύ και πίσω από τα δύο φρύδια και της δίνει τη δυνατότητα να έχει μια μικρή εμπειρία του Φωτός και της Φωνής του Θεού. Οι εμπειρίες αυτές μπορούν με το διαλογισμό και με την πάροδο του χρόνου να αναπτύσσονται όλο και περισσότερο.

Η Δύναμη της Παρουσίας Του

Στην παρουσία Του, ο νους των μαθητών Του ηρεμεί και ισορροπεί, καθώς δέχεται τα κύματα αγνότητας και ταπεινότητας που εκπέμπει. Τα λόγια Του είναι φορτισμένα με πνευματικότητα και ασκούν μία ακαταμάχητη επιρροή στις ψυχές που έλκονται προς το Υπερπέραν έχοντας μία εμπειρία Θείας μέθης. Με σταθερή τη συγκέντρωση στο μέτωπο και τα μάτια Του, ο μαθητής δέχεται μία ακτινοβολία που δίνει ώθηση στη ψυχή του και στη στιγμή βιώνει τις περιπλανώμενες αισθήσεις του να αποσύρονται από το περιβάλλον και να έχει αίσθηση μιας Ανώτερης Συνειδητότητας. Ο Σαντ είναι ο Πρίγκιπας της Ειρήνης και είναι πάνω από τη δυαδικότητα. Εκπέμπει ρεύματα μακαριότητας και ευτυχίας που τα εισπράττουν οι μαθητές Του, με αποτέλεσμα να διαλύονται όλες οι σκέψεις ανταγωνισμού και επιθε-

τικότητας που έχουν και η ψυχή τους σε κατάσταση μακαριότητας να στρέφεται προς τον Θεό. Είναι απόλυτος κάτοχος των «ότζας» *(γεννετικά ρευστά)*, του καρπού της αγνότητας, και στο μέτωπό του λάμπει Θεϊκό Φως.

Ακαταμάχητοι όλοι έλκονται από το μαγνητισμό των φορτισμένων Του ομιλιών, που δημιουργούν μία όαση στην έρημο του νου τους. Μέσα από τα μάτια Του, η προσοχή Του μπορεί να εισχωρήσει βαθιά στα αισθήματα και στο συναισθηματικό κόσμο ενός ανθρώπου και να τον επηρεάσει ανάλογα με τις ανάγκες του ανθρώπου τη συγκεκριμένη στιγμή. Το φυσικό ένδυμα μιας ψυχής είναι γι' Αυτόν όπως ένα διάφανο γυάλινο βάζο. Αν και αβίαστα μπορεί να διακρίνει τι βρίσκεται μέσα στο νου ενός ανθρώπου, ποτέ δεν αποκαλύπτει τις σκέψεις του και κρατάει απόρρητη αυτή Του τη γνώση.

Όποιος πλησιάζει τον Διδάσκαλο, ακόμα και ένα σκαθάρι και μία πεταλούδα, παίρνει το γλυκό άρωμα Του σαν να είναι ένα λουλούδι. Κάθε άτομο που έρχεται σε επαφή με μια Διδάσκαλο Ψυχή δέχεται πνευματικές εντυπώσεις που κάποτε θα καρποφορήσουν. Από τη στιγμή που ένας άνθρωπος θα συναντήσει έναν Τέλειο Διδάσκαλο, έχουν εξασφαλιστεί καλύτερες μέρες γι' αυτόν.

Ο εκάστοτε Σατ Γκουρού είναι πραγματικά ο Υιός του Θεού. Έχει ακριβώς την ίδια αγάπη για όλους τους ανθρώπους, όλων των θρησκειών, των εθνοτήτων και των χωρών, γιατί βλέπει το ίδιο Φως του Θεού μέσα σε όλους. Δεν δημιουργεί θρησκείες ούτε χτίζει ούτε καταστρέφει εκκλησίες, ναούς και τζαμιά. Είναι ο Διδάσκαλος της Αλήθειας και δεν τον ενδιαφέρει σε ποια κοινωνική τάξη ή θρησκεία ανήκει ένας άνθρωπος. Κάποιος όταν λάβει τη Χάρη να έρθει σ' επαφή μ' έναν τέτοιο Διδάσκαλο, στην πραγματικότητα γίνεται ένας αληθινός προσκυνητής του Θεού και παίρνει το μεγαλύτερο δυνατό όφελος. Όπως είπε ο Μαουλάνα Ρούμι: *«Αν αγωνιάς για ένα προσκύνημα στα Πόδια του Θεού, πρέπει να βρεις έναν οδηγό και συνοδοιπόρο που να έχει προσωπική εμπειρία αυτού του προσκυνήματος. Δεν έχει σημασία αν είναι Ινδός, Τούρκος ή Άραβας. Μην ενδιαφερθείς για την εμφάνισή του. Πρόσεξε μόνο αν είναι ικανός να σε οδηγήσει στο Ιερό Μονοπάτι».*

Οι Άγιοι Διδάσκαλοι έχουν τη Εντολή του «δεσμείν και λύειν» μέσα σ' όλη τη Θεϊκή Δημιουργία. Οι παραδείσιες Αλήθειες ανατέλλουν μέσα μας Εσωτερικά, σιωπηλά κι εκλεπτυσμένα και οι οδηγίες Τους καρποφορούν, καθώς βυθίζονται μέσα στα βάθη της ψυχής μας,

χωρίς να ειπωθούν γήινες λέξεις. Οι οδηγίες ενός Διδασκάλου δίνονται σε μια γλυκιά αλάλητη γλώσσα και δεν μπορούν να εκφραστούν με φράσεις ή να καταγραφούν στο χαρτί. Η γλώσσα της σκέψης είναι το μοναδικό Του όργανο. Και είναι θέμα Εσωτερικής εμπειρίας για την ψυχή.

Όταν βρίσκεσαι στη παρουσία ενός Τέλειου Διδασκάλου, θέσε Του τις ερωτήσεις σου, για να σου λυθούν οι αμφιβολίες. Εκείνος με τη σειρά Του θα σου εξηγήσει το καθετί και θα σου λύσει όλες τις απορίες που βρίσκονται στο νου σου. Το κεντρικό θέμα της διδασκαλίας ενός Αγίου είναι ο Θείος Λόγος και η σύνδεση μαζί Του μέσω της Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα. Ξεκάθαρα μας λέει ότι δεν μπορεί κανείς να βρει και να φτάσει στον Θεό με την εξωτερική αναζήτηση, γιατί ο Θεός είναι ο Κύριος της ψυχής και πρέπει κανείς να τον αναζητήσει μέσα του με την διαδικασία της προσευχής, της εσωστροφής και του διαλογισμού.

Τα διδάγματα των Διδασκάλων είναι τέλεια και η αλήθεια τους κάθε φορά μπορεί να επαληθευτεί, όπως σε κάθε θετική επιστήμη. Η Πνευματική Επιστήμη στηρίζεται στην προσωπική εμπειρία που βιώνεται από τον ίδιο το μαθητή και με το πείραμα. Είναι κάτι τελείως διαφορετικό από τη γνώση που μπορεί να πάρει κανείς με τη νόηση, μέσα από βιβλία. Η *«Θεία γνώση»* δεν είναι δημιούργημα επεξεργασίας εντυπώσεων και σκέψεων από κάποιον εγκέφαλο.

Οι Άγιοι μιλούν πάντα με πειστικότητα και εξουσία, καθώς τα λεγόμενά Τους προέρχονται από τα βάθη της ψυχής Τους. Μας δίνουν τη δική Τους έμπρακτη εμπειρία σε αγνή, ανόθευτη και αναλλοίωτη μορφή. Ποτέ δε ζητούν τυφλή πίστη και αποδοχή της σοφίας Τους. Την εμπειρία της Αλήθειας, μας τη δίνουν άμεσα κι όχι μετά από χρόνια, καθώς βλέπουν τα πράγματα στην ουσία τους.

Μια Διδάσκαλος Ψυχή μπορεί ορισμένες φορές να κάνει ασυνήθιστα πράγματα που μπορεί να μοιάζουν να απογοητεύουν τους κοινούς ανθρώπους. Αυτό το κάνει, για να κρατήσει αυτούς που είναι λάτρεις του κόσμου μακριά Του, όπως θα έκανε κάποιος για να διώξει τις μύγες, για να μην εμποδίζουν το δρόμο των αναζητητών.

Με τη Χάρη ενός Τέλειου Διδασκάλου, η δροσιά της Πνευματικότητας αρχίζει να μουσκεύει και να ξεπλένει τις ξερές και σκληρές καρδιές πάνω στις οποίες έχει επικαθίσει σκόνη αιώνων. Καθένας που έρχεται σ' Αυτόν παίρνει παρηγοριά. Πολλές φορές στην ιστορία αναφέρονται περιπτώσεις που κλέφτες, δολοφόνοι και ληστές με-

ταμορφώθηκαν τελείως, όταν κάθισαν στα πόδια ενός Διδασκάλου. Όπως μια πλύστρα καθαρίζει όλα τα ρούχα που της δίνουν, έτσι και Αυτός καθαρίζει τις ψυχές όλων των μαθητών Του απ' όλες τις νοητικές ακαθαρσίες, μέχρι που οι ψυχές να λάμψουν στην πρωταρχική τους δόξα και οι άνθρωποι να γίνουν φωτεινά και αγιασμένα όντα. Η επίκλησή Του είναι παγκόσμια και το μήνυμά Του απευθύνεται σε κάθε ανθρώπινη ψυχή.

Ένας Τέλειος Διδάσκαλος είναι ένα με τον Θεό και έχει όλες τις Δυνάμεις Του. Το μακρύ και δυνατό του χέρι αγκαλιάζει το σύμπαν και στέλνει βοήθεια σ' όλα τα μέρη του κόσμου. Η απόσταση δεν αποτελεί περιορισμό για Αυτόν. Η σωτήρια Χάρη Του κάνει θαύματα με περίεργους και απρόβλεπτους τρόπους και οι άνθρωποι σώζονται από κάθε δύσκολη και χωρίς ελπίδα κατάσταση, ακόμα και μέσα από τις πύλες του θανάτου.

Κυρίαρχος της γης και των παραδείσων οδηγεί τις ψυχές στο ταξίδι προς την πατρίδα τους μέσω των πνευματικών Περιοχών. Με τη Φωτεινή *(Αστρική)* του Μορφή κρατά συντροφιά στην προσκυνήτρα ψυχή, καθώς αυτή υπερβαίνει το σώμα. Η δόξα και το μεγαλείο ενός Θεανθρώπου εκδηλώνεται όλο και περισσότερο στην ψυχή, καθώς αυτή διασχίζει τους σωματικούς και νοητικούς περιορισμούς και προχωρά ψηλότερα μαζί Του.

Η Φωτεινή *(Αστρική)* μορφή του Διδασκάλου είναι πάντοτε μαζί με το μαθητή Του, όπου και να βρίσκεται και καθοδηγεί τα βήματά του εξωτερικά και Εσωτερικά. Απαντά σ' όλες τις απορίες του και γίνεται ο μοναδικός ρυθμιστής της μοίρας του. Είναι ο ίδιος ο Σωτήρας του. Τότε σ' αυτό το στάδιο ο άνθρωπος αποκτά ακλόνητη πίστη σ' Αυτόν και φωνάζει: *«Ο Διδάσκαλος είναι πάντοτε μαζί μου»* και είναι τότε που συνειδητοποιεί την αλήθεια των λόγων Του.

Ο Διδάσκαλος έρχεται από τη Βασιλική του Κατοικία, για να φέρει τις ψυχές πίσω στην Πατρίδα τους. Αυτή είναι η ευγενική Αποστολή του. Στην πραγματικότητα είναι ο ίδιος ο Θεός που φορά ένα ανθρώπινο σαρκίο και έρχεται, για να σώσει τις ψυχές από τον εναγκαλισμό της Αρνητικής Δύναμης. Ο Shamaz-I-Tabrez με στίχους του μας λέει:

«Πολύ λίγο μπορείτε να φανταστείτε για το τι είδους πουλιά είμαστε και τι μελωδίες μπορούμε να κελαηδήσουμε. Μπορεί να μοιάζουμε ζητιάνοι, αλλά οι πράξεις μας είναι βασιλικές. Μπορεί να φαινόμαστε φτωχοί, αλλά είμαστε πλουσιότεροι κι από το πιο πλούσιο ορυχείο. Είμαστε βασιλείς των βασιλέων και δεν ενδιαφερόμαστε για την σύντομη

παραμονή μας σ' αυτή τη φυλακή του κόσμου. Ήρθαμε μόνο για ένα προσκύνημα και δεν θα μείνουμε για πολύ. Δώσαμε μια υπόσχεση στον Θεό και τηρούμε τον όρκο μας. Όσο φοράμε την ανθρώπινη μορφή δεν ενοχλούμαστε από κανέναν, ούτε ενοχλούμε κανέναν. Όπως στον αληθινό παράδεισο, είμαστε γεμάτοι γαλήνιο φως και παραδείσια Χάρη. Ζούμε πάνω στη γη, με χαρούμενες καρδιές και μ' ένα χαμόγελο στα χείλη».

Στο Γκουμπάνι διαβάζουμε:

«Ο Θεός κατοικεί μέσα σ' έναν Γκουρού και ενώνει το Ηχητικό Ρεύμα με τους ειλικρινείς αναζητητές. Προσωποποίηση της Αλήθειας, ο Διδάσκαλος αποκαλύπτει την Αλήθεια. Είναι ταυτόχρονα ο Διδάσκαλος της Αλήθειας και ίδια η Αλήθεια. Σε κάθε εποχή έρχεται εδώ κάτω, για την σωτηρία των αφοσιωμένων».

Ο Λόγος

«Χωρίς το Λόγο δεν μπορούμε να κατανοήσουμε τίποτα.
Ο Λόγος είναι ο σύμβουλος και ο Λόγος είναι η συμβουλή».
Soami Ji.

Οι ικανότητες της διάνοιας και της λογικής είναι περιορισμένες, γι' αυτό είναι πολλά τα προβλήματα της καθημερινής ζωής μας που δεν καταφέρνουμε να τα λύσουμε.

Ο νους, ακόμα κι όταν είναι ανεπτυγμένος στον ανώτατο βαθμό, μπορεί να έχει εμπειρία μόνο της πρώτης και της δεύτερης Περιοχής, δηλαδή του Αστρικού και του Αιτιατού και όχι πιο πέρα. Μόνο ο Θείος Ήχος (*Σαμπτ*) φέρνει την ψυχή σ' επαφή με την τρίτη περιοχή, την Υπεραιτιατή και τις περιοχές πάνω απ' αυτή. Ορισμένοι αποκαλούν τον Αστρικό και Αιτιατό κόσμο πνευματικές Περιοχές, αλλά σύμφωνα με τη φιλοσοφία του Σαντ Ματ πνευματικές Περιοχές είναι μόνο αυτές που βρίσκονται πάνω από το Αιτιατό επίπεδο. Οι Άγιοι *(Άγιος στο Sant Mat είναι αυτός που έχει φτάσει στην πέμπτη περιοχή),* μιλούν από άμεση εμπειρία και βλέπουν όχι μόνο το Φυσικό, τον Αστρικό και τον Αιτιατό κόσμο αλλά και τους πνευματικούς κόσμους του Υπεραιτιατού και του Σατς Καντ.

Οι Άγιοι μας πληροφορούν ότι ο Θείος Ήχος ή Λόγος είναι το παν. Μας λένε ακόμα ότι όλη η Δημιουργία στις διάφορες όψεις της, στις διάφορες Περιοχές είναι εκδήλωση του Λόγου. Ο Λόγος έχει δημιουργήσει τα πάντα, διαπερνά τα πάντα και όμως εξακολουθεί να είναι χωριστά από τα πάντα.

Βήμα – βήμα η ψυχή, περνώντας μέσα από τις μορφές – Φυσική, Αστρική και Αιτιατή – θα προχωρήσει χωρίς μορφή έχοντας απορ-

ρίψει την ύλη και το νου. Η φυσική μορφή του Διδασκάλου και η νοητική της εικόνα αποσπούν την προσοχή του μαθητή από άλλες μορφές. Αυτοί που δεν έχουν δει τον Διδάσκαλο, θα πρέπει ν' αντικαταστήσουν στο διαλογισμό τη Μορφή Του με ένα αίσθημα μεγάλης επιθυμίας, με όλη τους την καρδιά να Τον δουν.

Η μόνη δύναμη που ελέγχει το νου είναι ο Λόγος ή Νάαμ. Για να συλλάβει κανείς το Λόγο, πρέπει να εισδύσει στο Κέντρο των Ματιών *(Τρίτο Οφθαλμό)* και η απλούστερη μέθοδος, για να φτάσει κανείς σ' αυτό το Κέντρο, δίνεται την ώρα της Μύησης. Γι' αυτό, πρέπει πάντοτε, μαζί με τις άλλες γήινες ασχολίες σας, φιλότιμα και συνειδητά, να βρίσκετε χρόνο για τον καθημερινό σας διαλογισμό. Ο Διδάσκαλος κάθεται στο Κέντρο των Ματιών κι από κει δίνει την απαραίτητη βοήθεια και καθοδήγηση. Με πίστη, αγάπη και καρτερία, σίγουρα ο νους θα υποταχτεί με το χρόνο.

Από την Περιφέρεια στο Ιερό Κέντρο

(Εμπειρίες μιας μαθήτριας των Διδασκάλων)

Όλοι έχουμε ένα Κέντρο *(Κέντρο της ψυχής)*, αλλά ζούμε έξω απ' αυτό, είμαστε "*εκτός Κέντρου*". Αυτό είναι που μας δημιουργεί άγχος. Ο τρελός είναι ολότελα εκτός κέντρου, ενώ ο φωτισμένος άνθρωπος βρίσκεται συγκεντρωμένος ολοκληρωτικά στο κέντρο του εαυτού του. Όλα τα ανθρώπινα όντα έχουν ένα κέντρο και ο Μυημένος έχει επιπλέον έναν Διδάσκαλο παρόντα στο κέντρο αυτό. Γι' αυτό το λόγο έχει διαφορετικό είδος κέντρου. Όταν ενεργεί από το κέντρο του, ο άνθρωπος είναι πλήρης, ιερός. Όταν ενεργεί από την περιφέρεια, είναι διασκορπισμένος και διασπασμένος στην περιοχή του νου. Όταν ζούμε τη ζωή μας εκτός Κέντρου, στην περιφέρεια, έχοντας ξεχάσει και το Σιμράν και τον Διδάσκαλό μας, είμαστε νοητικά πάντοτε διασκορπισμένοι και δυστυχισμένοι. Όταν επιστρέφουμε στον πυρήνα, γινόμαστε αδιάσπαστοι, ακέραιοι, ιεροί και ευδαίμονες, σε ένα χώρο ολότελα ιερό. Ο βαθμός στον οποίο μπορούμε να εστιαζόμαστε ή να παραμένουμε σε επαφή με το Κέντρο μας καθημερινά, καθορίζει την ευτυχία ή τη δυστυχία της ζωής μας. Αυτό είναι λογικό, γιατί όσο εγγύτερα βρισκόμαστε στο ίδιο μας το Κέντρο, τόσο περισσότερη επίγνωση της παρουσίας του Διδασκάλου έχουμε και τόσο περισσότερο τα προβλήματά μας επιλύονται. Όσο μακρύτερα βρισκόμαστε από Εκείνον, τόσο τα προβλήματα αυξάνονται και γίνονται μόνιμα.

Τα αστέρια περιβάλλουν τον ήλιο, όπως τα ηλεκτρόνια κινούνται γύρω από τον πυρήνα του ατόμου. Στον τροχό του κάρμα, κάθε ψυχή περιφέρεται από τη ζωή στο θάνατο και ξανά πάλι στη γέννηση. Ο νους μας περιστρέφεται διαρκώς στην περιφέρεια της ζωής σε μια συνεχή προσπάθεια να αποφύγει το τρομερό «Ιερό Κέντρο», όπου όλη του η κίνηση πρέπει να σταματήσει. Όπως ένας πλανήτης θα καταστραφεί, αν φύγει απ' την τροχιά του και πλησιάσει πολύ το κέντρο του, που είναι ο ήλιος, έτσι και ο νους θα εκμηδενιστεί, αν φτάσει πολύ κοντά στο καταλυτικό Εσωτερικό φως του Διδασκάλου, που κυριαρχεί σ' αυτό το Κέντρο. Από την πρώτη στιγμή της Μύησης του κάθε Σατσάνγκι, ο Διδάσκαλος περιμένει με απόλυτη υπομονή και ησυχία σαν σιωπηλός παρατηρητής στο κέντρο, ενόσω εμείς συνεχίζουμε να τριγυρίζουμε στην περιφέρεια, σαν ποντίκια πάνω σε ένα τροχό που περιστρέφεται, χωρίς να προχωρούμε πουθενά, αλλά και φοβούμενοι να σταματήσουμε. Στην πραγματικότητα νοιώθουμε τρόμο ν' απορρίψουμε αυτή τη συνήθεια του να τρέχουμε προς τα έξω, γιατί όταν αληθινά σταματήσουμε, θα χρειαστεί ν' αντιμετωπίσουμε την τρομερή αυτή γαλήνη και το υπέρτατο κενό που μας περιμένει στο κέντρο, όπου ο νους απεχθάνεται να πάει. Αυτός ο νους μας, φυσικά, φοβάται εξαιρετικά πως, αν έρθει πολύ κοντά στον Διδάσκαλο, μπορεί να χρειαστεί να απομακρυνθεί εξαιτίας του μεγάλου μαγνητισμού Του. Υπάρχει φόβος αφανισμού ταυτόχρονα όμως και μεγάλη έλξη για το χώρο αυτό μέσα μας, όπου ο Διδάσκαλος περιμένει κα μας τραβά σιγά-σιγά κοντά Του. Ο φόβος αυτός να απομακρυνθούμε είναι εντελώς φυσικός, αλλά δεν υπάρχει λόγος να φοβόμαστε, αφού μόνον το εγώ *(νους-προσωπικότητα)* πεθαίνει με την προσέγγιση του Διδασκάλου. Οι ψυχές μας θα συνεχίσουν να ζουν και να ζουν πολύ πληρέστερα, αλλά για το εγώ η εξωτερική περιφέρεια μοιάζει χώρος πολύ πιο ασφαλής κι είναι αυτός ο λόγος που εξακολουθούμε να επιστρέφουμε εκεί.

Ακόμα και στο ανθρώπινο πεδίο, αναγνωρίζουμε το γεγονός ότι κανένας απρόθυμος ή ανίκανος να ριψοκινδυνεύσει ολοκληρωτικά, δεν μπορεί ν' αγαπήσει πραγματικά με ένταση. Με τον ίδιο τρόπο κανένας δεν μπορεί να θεωρηθεί αληθινά αφοσιωμένος, αν μένει μακριά από τον Διδάσκαλο από το φόβο του αφανισμού. Μόνο οι θαρραλέοι μαθητές, που μπορούν να περιβληθούν την πανοπλία της εμπιστοσύνης και της αγάπης, τολμούν να πλησιάσουν στην καρδιά αυτού του Κέντρου. Για τους δειλούς, όπως οι περισσότεροί μας, θα

χρειαστεί μια μακροχρόνια περίοδος που το βαρύ μας κάρμα θα μας κάνει να τρέχουμε προς τα έξω, πάνω στην πλατιά αυτή έρημη περιφέρεια, όπου αποφεύγουμε και αναβάλλουμε. Και όμως καθένας μας χρειάζεται να επιστρέψει πρώτα στο Κέντρο του, για να φτάσει στον Διδάσκαλο. Είναι ο μόνος δρόμος. Ευτυχώς, ο διαλογισμός θα μας κάνει βαθμιαία ν' ακολουθήσουμε το δρόμο αυτό, είτε το θέλουμε είτε όχι.

Υπάρχει μια έμφυτη τάση στον άνθρωπο να καταλαμβάνεται από ανησυχία, όταν αντιμετωπίζει την απόλυτη σιωπή ή ησυχία. Αν σ' ένα δωμάτιο γεμάτο ανθρώπους που συνομιλούν προκύψει απότομο σταμάτημα κάθε θορύβου και απόλυτη ησυχία, όλοι αμέσως τρομάζουν για μια στιγμή και μετά γελούν, συνήθως νευρικά και γρήγορα ξαναρχίζουν να θορυβούν.

Ζούμε στο εξαιρετικά θορυβώδες αυτό δωμάτιο του νου μας επί εκατομμύρια ενσαρκώσεις. Δεν είναι λοιπόν περίεργο που δεν μπορούμε ν' αντέξουμε στην απειλή της σιωπής, στο Κέντρο, όπου ο θόρυβος πρέπει να σταματήσει.

Οι περισσότεροι άνθρωποι πιστεύουν ότι μπορούν να ζουν με τους δικούς τους όρους, όμως από τη στιγμή της Μύησης χρειάζεται να ζούμε με τους όρους του Διδασκάλου. Χρειάζεται να σταματήσουμε να φανταζόμαστε ότι μπορούμε να κάνουμε ό,τι μας αρέσει, γιατί, αν πάντοτε κάνουμε ό,τι μας είναι εύκολο ή ευχάριστο, καμία αλλαγή του εαυτού μας δεν θα είναι δυνατή και δεν θα μπορέσουμε να αρχίσουμε να πλησιάζουμε το Κέντρο. Καμία εσωτερική χαλαρότητα δεν είναι επιτρεπτή, τουλάχιστον ως προς το διαλογισμό και το σταθερό Σιμράν, γιατί το να συνεχίζουμε να περιστρεφόμαστε στον κύκλο της ίδιας μας της νωθρότητας είναι απλώς θάνατος. Γι' αυτό χρειάζεται να αρχίσουμε να προσπαθούμε να μας γίνει αρεστό αυτό που αρχικά απεχθανόμαστε.

Ένα άτομο που ζει στην περιφέρεια μοιάζει με τον ιδιοκτήτη ενός σπιτιού που πάντοτε απουσιάζει και το αφήνει αδειανό. Ξέρουμε τι είναι να μιλάμε σ' έναν άνθρωπο με πολύ διασκορπισμένη προσοχή. Νοιώθει κανείς την ανάγκη να τον χτυπήσει στο μέτωπό του και να του πει: *«Τάκ-τάκ, είσαι εδώ;»,* γιατί στην πραγματικότητα δεν είναι. Όπως λέει ο καθηγητής Μπατναγκάρ: *«Πρέπει να μάθουμε να μένουμε μέσα στο σπίτι μας, να μένουμε στο δωμάτιό μας, στην καρέκλα μας, στο σώμα μας και τελικά στο κέντρο των ματιών μας, για να βρισκόμαστε πραγματικά "στο σπιτικό μας" και να το κατοικούμε».* Με τον

τρόπο αυτό, η περιφέρεια υποχωρεί προς το Κέντρο και βγαίνουμε σ' ένα όλο και μικρότερο κύκλο, ώσπου τελικά δεν βγαίνουμε καθόλου. Είναι κάπως σαν να προσπαθούμε να βρούμε το κέντρο ενός κυκλώνα. Ο κυκλώνας βρίσκεται στο εξωτερικό μέρος, στο κέντρο όμως τίποτα δεν προχωρεί, τίποτα δεν κινείται. Αν μείνουμε στην περιφέρεια, τότε για μας θα υπάρχει μόνο καταστροφικός κυκλώνας και όχι κέντρο. Ο κυκλώνας θα μας συντρίψει.

Το κακό με την περιφέρεια είναι ότι ποτέ δεν μπορεί κανείς να βρει εκεί τίποτα το πραγματικό, γιατί όλα είναι ένα όνειρο. Όταν ο μικρότερος γιος μου ήταν τεσσάρων χρονών, είπε σε κάποιον που προφανώς θεωρούσε ως εξαιρετικά ανόητο ενήλικα: *«Μα, δεν καταλαβαίνεις! Το κακό με τους διαρρήκτες είναι ότι κλέβουν!»*. Το κακό με την περιφέρεια είναι ότι μας κλέβει. Κλέβει την ίδια μας τη ζωτική ενέργεια, γιατί ποτέ δεν μπορούμε να βρούμε τίποτα το ουσιαστικό εκεί. Δεν υπάρχει. Ο νους είναι καμωμένος από όνειρα και η εξωτερική περιφέρεια της ζωής, που είναι η περιοχή του νου, είναι κι αυτή ένα όνειρο. Δεν μπορούμε να το δούμε το όνειρο αυτό, γιατί είμαστε υπνοβάτες μέσα σ' αυτό.

Ένας Διδάσκαλος είπε στον μαθητή Του: *«Είτε ονειρεύεσαι είτε δεν ονειρεύεσαι, στην πραγματικότητα ονειρεύεσαι. Απλώς συνεχίζεις ν' αλλάζεις από το ένα είδος ονείρου στο άλλο είδος ονείρου με κλειστά ή με ανοιχτά μάτια»*. Το όνειρο της νύχτας –ευτυχώς– είναι ιδιωτικό και το όνειρο της μέρας δημόσιο.

Όταν είμαστε αυτό που ονομάζουμε «ξυπνητοί», συνεχίζουμε να ονειρευόμαστε και όπως λέει ο Διδάσκαλος: *«Ολόκληρη η ζωή είναι ένα όνειρο»*. Αν βρισκόμαστε κοντά στο Κέντρο, το όνειρο είναι καλό, αλλά όσο μακρύτερα από το Κέντρο βρισκόμαστε, τόσο πιο εφιαλτικό γίνεται. Όλοι ξέρουμε πώς είναι όταν ξυπνάμε από ένα τρομερό εφιάλτη, με την καρδιά μας να χτυπά και να σκεφτόμαστε: *«Ευτυχώς, ήταν μόνο όνειρο!»* Μόνο όταν πεθάνουμε ή όταν διαπεράσουμε το Κέντρο των ματιών, θα συνειδητοποιήσουμε ότι η ζωή μας, είτε σαν εφιάλτης είτε σαν χαρά, είναι απλώς όνειρο. Το όνειρο αυτό που συνεχίζεται μέρα και νύχτα σβήνεται εν μέρει από τη συνείδησή μας με τις καθημερινές δραστηριότητες, όπως τ' αστέρια που μπορούμε να τα δούμε τη νύχτα όχι όμως τη μέρα, γιατί κι αυτά σβήνουν από το φως του ήλιου κι ας βρίσκονται στην ίδια θέση. Με τον ίδιο τρόπο, παραμένουμε στην κατάσταση του ονείρου, όμως μπορεί να αποσπαστεί προσωρινά η προσοχή μας από το φως της δραστη-

ριότητας της ημέρας. Τότε μόνο θα ξυπνήσουμε αληθινά, όταν κάθε Εσωτερικό όνειρο σταματήσει κι έλθουμε στο Κέντρο. Εκεί θα συναντήσουμε τον αφυπνισμένο εαυτό μας για πρώτη φορά.

Όταν ο Γκουρτζίεφ έδωσε στο μαθητή του Ουσπένσκυ μια τεχνική διαλογισμού, για να του δείξει ότι ονειρεύεται, ο Ουσπένσκυ κλείστηκε σ' ένα σπίτι στην Τιφλίδα για τρεις μήνες. Όταν βγήκε, του φάνηκε ότι όλοι οι άνθρωποι ονειρεύονταν. Αγόραζαν και πουλούσαν, περπατούσαν, μιλούσαν, αγαπούσαν και μισούσαν και στην πόλη όλοι ήταν κοιμισμένοι βαθιά, εκτός από τον Γκουρτζίεφ και αυτόν. Συνειδητοποίησε ότι όλα τα ανθρώπινα όντα ροχαλίζουν μέσα στον ύπνο της άγνοιας του εαυτού τους.

Το να ονειρευόμαστε μοιάζει με μία ταινία, όπου ο νους αντανακλά απλώς τον κόσμο, όπως αυτός υπάρχει στην περιφέρεια. Όταν έχετε δει μια ταινία επί τρεις ώρες, πού ήσαστε σε αυτό το διάστημα; Σίγουρα δεν βρισκόσαστε στο Κέντρο σας. Κινηθήκατε αποκλειστικά στην περιφέρεια και πήγατε εκεί που σας πήγε η ταινία. Η ταινία κράτησε μόνο τρεις ώρες, το όνειρο όμως αυτό διαρκεί επί εκατομμύρια ζωές, και εμείς, όπως αυτοί που φλυαρούσαν στο δωμάτιο και τους τρόμαξε η απότομη ησυχία, πολύ θα τρομάξουμε, αν ξαφνικά η ζωή μας σταματήσει. Γι' αυτό επιμένει ο Διδάσκαλος να αναπτυχθούμε αργά και γι' αυτό δεν μας επιτρέπει να γνωρίσουμε κατά το διαλογισμό περισσότερα απ' όσα η κατάσταση της πνευματικής μας τάσης μπορεί να σηκώσει κατά τη συγκεκριμένη στιγμή. Όλοι μας καταλήγουμε να είμαστε τόσο προσηλωμένοι και συνεπαρμένοι μ' αυτό το όνειρο στην περιφέρεια, που το Κέντρο ξεχνιέται ολότελα. Νιώθουμε το όνειρο σαν πραγματικότητα, όμως όσο πιο γνήσια πραγματικότητα βρίσκουμε μέσα, τόσο μη πραγματικό γίνεται το έξω. Το χειρότερο που συμβαίνει, όταν ξεχνάμε πως έχουμε ένα Κέντρο, είναι ότι ξεχνάμε επίσης ότι φέρουμε μέσα μας σαν σπόρο τον Διδάσκαλο. Το σπουδαιότερο τέχνασμα που μπορούμε να βρούμε, για να υπερισχύσουμε πάνω σ' αυτή τη διαδικασία του ονείρου, είναι η πολύτιμη άσκηση του διαλογισμού που μας διδάσκει ο Διδάσκαλός μας και φυσικά το σιμράν κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας που συμβάλλει στην ποιότητα αυτού του διαλογισμού.

Ζωτικής σημασίας παράγων, για να πλησιάσουμε στο Κέντρο, είναι η εμπιστοσύνη στον Διδάσκαλο. Η εμπιστοσύνη μάς δημιουργεί άνοιγμα προς τη μαγνητική Του έλξη και ο κυνισμός και η αμφιβολία μάς αποκλείουν ολότελα από Αυτόν. Το εγώ ή ο νους πάντοτε αμφι-

βάλλει. Η πίστη, η αγάπη και η εμπιστοσύνη είναι όλες συνδεδεμένες μεταξύ τους, γιατί είναι της καρδιάς και δεν έχουν καμιά σχέση με το κεφάλι. Αλλά αν πραγματικά θέλουμε να δημιουργήσουμε μια θαυμαστή προσέγγιση στον Διδάσκαλο, η εμπιστοσύνη μας πρέπει να είναι ολοκληρωτική, άψογη και απόλυτη, πράγμα που μπορεί να συμβεί μόνο, όταν έχουμε παραμερίσει το νου ολότελα.

Υπάρχει μια εξαιρετική ιστορία απ' την Ινδία για μια ηλικιωμένη γυναίκα που επιθυμούσε πάρα πολύ να την επισκεφτεί ο Διδάσκαλος στο καινούργιο της σπίτι, για να το ευλογήσει. Επειδή ήταν μια απ' τις πολλές χιλιάδες Σατσάνγκι της Ινδίας, δεν υπήρχε ελπίδα να συμβεί κάτι τέτοιο. Γι' αυτό αποφάσισε, όταν θα περνούσε ο Διδάσκαλος από το χωριό της, να πάρει μόνο ένα τούβλο από το σπίτι, να το στολίσει με λουλούδια και να περιμένει στην άκρη του δρόμου να περάσει το αυτοκίνητό Του. Αυτό θα της αρκούσε. Γεμάτη με αγνή πίστη και εμπιστοσύνη, ένιωθε ότι με αυτό τον τρόπο η ευλογία του Διδασκάλου θα έμπαινε στο σπίτι της.

Τελικά, θα πρέπει να κάθισε με τόση πίστη και αγάπη, που μόνο το άρωμα της αγάπης της έκανε το αυτοκίνητο του Διδασκάλου να σταματήσει και Εκείνον να βγει έξω και να την πλησιάσει, να ευλογήσει το τούβλο και να της πει: *«Και τώρα, πήγαινέ με στο σπίτι σου!»* Η γυναίκα αυτή θα πρέπει να είχε χάσει τελείως το εγώ της και το Κέντρο της να είχε κινηθεί εντελώς προς τον Διδάσκαλο, με μία εξαίρετη απλότητα, αυτή την απλότητα και την αγνότητα που προκαλούν τα θαύματα. Σε τέτοια κατάσταση, Εκείνος γίνεται τόσο σημαντικός για μας, που ούτε σπίθα αμφιβολίας δεν παραμένει αλλά και ούτε η παραμικρή ανησυχία δεν απασχολεί το νου μας. Αυτό το είδος της εμπιστοσύνης είναι μία κίνηση στο άγνωστο – ένα πήδημα από την περιφέρεια κατευθείαν στο κέντρο.

Στην Ντέρα Μπεάς ο Διδάσκαλος κάποτε είπε: *«Ο διαλογισμός είναι η απάντηση στο καθετί»!* Πέντε φορτισμένα ονόματα. Μόνο καταργώντας και σταματώντας το νου μέσω αυτού του διαλογισμού, μπορούμε να πετύχουμε το σκοπό. Υπάρχουν, πάντως και μερικοί άλλοι τρόποι που μπορούν να φέρουν το νου στο Κέντρο του πιο εύκολα απ' ότι συνήθως. Ο Μεγάλος Διδάσκαλος είπε ότι, αν μπορέσουμε να κοιτάξουμε μέσα στο κέντρο των ματιών αμέσως προτού κοιμηθούμε και λίγα δευτερόλεπτα προτού ξυπνήσουμε εντελώς το πρωί, μπορούμε να μπούμε μέσα ή τουλάχιστον να δούμε κάτι. Δεν θα μπορέσουμε, βέβαια, να μείνουμε εκεί, αλλά αυτό μπορεί να μας

ανοίξει την όρεξη για παραπέρα προσπάθεια.

Διάφορες άλλες συνθήκες, όπως μεγάλη κόπωση και η εξαιρετική σωματική αδυναμία κατά την διάρκεια μιας της αρρώστιας, μπορούν να μας δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για μια αιφνίδια εστίαση. Μεγάλο χτύπημα ή λύπη καμιά φορά κάνουν το ίδιο, στέλνοντας το άτομο προς το Κέντρο, διαπερνώντας τη φαινομενικότητα αυτού του ονειρικού κόσμου για ένα διάστημα. Μια γκρεμισμένη αγάπη, όταν τα μάτια δουν καθαρά και οι ψευδαισθήσεις του εγώ θρυμματιστούν, μπορεί να μας κάνει να συνειδητοποιήσουμε ότι σ' αυτές τις στιγμές μπορούμε να αυτοσυγκεντρωθούμε πιο εύκολα, καθώς ο νους δεν απολαμβάνει πια την περιφέρεια, που έχει γίνει πολύ οδυνηρή, ώστε να μην τον ευχαριστεί. Συχνά, όταν δοκιμάζουμε τον πόνο της μοναξιάς, μπορούμε πιο εύκολα να στραφούμε προς τα μέσα, προς τον Διδάσκαλο, αντί να στραφούμε προς τα έξω, για παρηγοριά. Μπορούμε να αυτοσυγκεντρωθούμε πολύ εύκολα. Όλα αυτά είναι πράγματα που έχουμε την τάση να τα ονομάζουμε "κακό κάρμα", μα που μπορούν να γίνουν μεγάλη βοήθεια για μας, αν τα χειριστούμε με κατανόηση.

Η περιφέρεια λοιπόν, κατά κάποιο τρόπο, πρέπει να θυσιάζεται για το Κέντρο. Υπάρχει ένα δίλημμα: Να αρνηθεί κανείς είτε τον Διδάσκαλο είτε τον νου. Ο αγώνας όμως δεν είναι ανάμεσα σε μας και στον Διδάσκαλο, αλλά ανάμεσα στο νου μας και τον Διδάσκαλο. Ο Διδάσκαλος Κιρπάλ έχει πει: *«Με την καρδιά σας έχετε κιόλας έρθει κοντά μου, μόνο στο νου υπάρχει ακόμα αγώνας»*. Και ο Διδάσκαλος Χαζούρ έλεγε: *«Αιτία της δυστυχίας σας είναι η έλλειψη διαλογισμού».*

Όλη αυτή η δυστυχία στην περιφέρεια προέρχεται από έλλειψη διαλογισμού, έλλειψη Simran κατά τη διάρκεια της μέρας και έλλειψη στροφής προς τα μέσα. Να στραφούμε προς το Κέντρο, να κοιτάξουμε μέσα μας και να αφουγκραστούμε. Και αν δεν μπορούμε να κοιτάξουμε μέσα μας, ας δούμε τουλάχιστον το εξωτερικό σκοτάδι μέσα στο οποίο ζούμε.

Ο Διδάσκαλος μιλά για το χώρο μέσα μας, εμείς όμως εξακολουθούμε να κοιτάζουμε προς τα έξω. Όσο πιο κοντά βρισκόμαστε στο Κέντρο, τόσο πιο πολύ θα ακούμε τον Ήχο. Όσο μακρύτερα πάμε στην περιφέρεια, τόσο δυσκολότερο είναι ακόμα και να σκεφτούμε το Θείο Ήχο και ακόμα δυσκολότερο να τον ακούσουμε. Ο εξωτερικός Διδάσκαλος μας βοηθάει να κατανοήσουμε το μυστήριο του Εσωτερικού Διδασκάλου. Το χωρίς λόγια μήνυμά Του πρέπει να επικοινωνήσει με το χωρίς λόγια Κέντρο μας, όπως ένα άρωμα μας δια-

περνά χωρίς να το επιδιώξουμε..

Χρειάζεται να κάνουμε ό,τι μας λέει Εκείνος και να περιμένουμε. Η Ακτινοβόλος Αστρική Του Μορφή και η αγάπη Του θα είναι η τελική άνθηση όλης της αναμονής μας και το τέλος κάθε αψιμαχίας και συμπλοκής μας στην περιφέρεια. Αυτή είναι η απόλυτη γεύση του υπέρτατου κενού στο Ιερό Κέντρο.

Η ουσία της θρησκείας

Η ομιλία αυτή, σε ελεύθερη μετάφραση και απόδοση, δόθηκε από το Διδάσκαλο Kirpal Singh, πρόεδρο της Τρίτης Παγκόσμιας Συνδιάσκεψης Συναδέλφωσης των Θρησκειών, στο Δελχί στις 26 Φεβρουαρίου 1965.

Εαυτέ μου, που αντανακλάσαι στο πρόσωπο των παρευρισκομένων Κυριών και Κυρίων, για μια ακόμη φορά βρισκόμαστε μαζί στην ιστορική πόλη του Δελχί. Αυτή τη φορά η Παγκόσμια Συνδιάσκεψη Συναδέλφωσης των Θρησκειών, η τρίτη κατά σειρά, γίνεται στην περιοχή Ramilla Ground, μια ιερή περιοχή, που κάθε χρόνο γίνονται εορτασμοί προς τιμή του θεού Ράμα, που κατά την αρχαία επική εποχή συμβόλιζε την τελειότητα στην Αριαβάρτα, τη χώρα των Αρίων. Σήμερα λατρεύεται ως "*η έκφραση του ιδανικού στις διάφορες φάσεις της ζωής*" – δηλαδή σαν ιδανικός γιος, ιδανικός αδελφός, ιδανικός σύζυγος και ιδανικός βασιλιάς. Η ζωή του συμβολίζει την αιώνια πάλη μεταξύ αρετής και αμαρτίας μέσα στο νου του ανθρώπου αλλά και μέσα στην καθημερινότητα. Πάλη που οδηγεί στον τελικό θρίαμβο του καλού πάνω στο κακό.

Η ιδέα του Παγκόσμιας Συνδιάσκεψης Συναδέλφωσης των Θρησκειών, όπως όλοι γνωρίζετε, δεν είναι καινούργια. Παρόμοιες τάσεις παρατηρήθηκαν κατά το παρελθόν, όταν φωτισμένοι βασιλείς, όπως ο Κάρουολ, ο Ακόσα, ο Σαμούντρα Γκούπτα, ο Χάρσα Βέρντνα, ο Άκμπαρ και ο Τζεχανγκίρ, έκαναν προσπάθειες – ο καθένας με το δικό του τρόπο – για τη σύγκλειση των απόψεων των διάφορων θρησκειών που επικρατούσαν κατά την εποχή τους, προσκαλώντας μορφωμένους ανθρώπους του βασιλείου τους, με σκοπό να ερμηνεύσουν τις Γραφές των διάφορων θρησκειών της Ινδίας και να τις παρουσιά-

σουν με μια κοινή μορφή που θα μπορούσε δεχθεί ο λαός.

Στην σύγχρονη εποχή η ιδέα ξαναζωντάνεψε, όταν κατά το 1893 οργανώθηκε ένα Συνέδριο Θρησκειών στο Σικάγο. Η σκέψη για τις συνδιασκέψεις, που εμείς οργανώνουμε στις μέρες μας, έγινε 60 χρόνια αργότερα από τον Μιούνι Σουσίλ Κουμάζ, ο οποίος συνέλαβε την ιδέα να οργανώσει το Παγκόσμιο Συμβούλιο Συναδέλφωσης των Θρησκειών, με σκοπό να γίνουν παγκοσμίως κοινές ενέργειες που θα συνέβαλαν στον αμοιβαίο σεβασμό και την κατανόηση των ποικίλων θρησκειών. Η πρώτη μας Συνδιάσκεψη έγινε το Νοέμβριο του 1957, στο Ρέντ Φορτ, στο Δελχί. Περίπου τρία χρόνια αργότερα, το Φεβρουάριο του 1960, η Καλκούτα ήταν ο νέος τόπος της συνδιάσκεψης. Στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από το 1960 έως σήμερα, η κίνηση αυτή έχει δυναμώσει και είναι ενθαρρυντικό να βλέπει κανείς σήμερα εδώ τόσους πολλούς αντιπροσώπους να έχουν συναθροιστεί από τα τέσσερα σημεία της γης αντιπροσωπεύοντας αναρίθμητες μορφές θρησκευτικών πίστεων και τάσεων. Όλοι ενωμένοι σε μια κοινή προσπάθεια, για να συμβάλλουμε στην ουσιώδη και ουσιαστική ενότητα όλων των θρησκειών, στο κοινό έδαφος μιας συνάντησης, όπου όλες οι πίστεις, μέσα στις ιδιαιτερότητές τους η κάθε μία, θα λειτουργούν ουσιαστικά σαν μία. Με λίγα λόγια, είμαστε σε αναζήτηση της Μεγάλης Αλήθειας της Ζωής, που είναι το λίκνο κάθε δραστηριότητας σε όλα τα επίπεδα της ζωής.

Όλες οι θρησκείες συμφωνούν ότι η “Ζωή”, το “Φως” και η “Αγάπη” είναι τα χαρακτηριστικά της Ανώτατης Πηγής και όλης της ύπαρξης. Αυτά τα ουσιώδη χαρακτηριστικά της θεότητας που είναι ίδια, αν και προσδιορίζονται διαφορετικά από τους προφήτες και τους ανθρώπους του κόσμου, είναι επίσης γραμμένα μέσα στο ίδιο το πρότυπο κάθε συνειδητού όντος. Είναι μέσα σ’ αυτόν τον απέραντο ωκεανό της Αγάπης, του Φωτός και της Ζωής που εμείς ζούμε και υπάρχουμε, και που, όσο παράξενο κι αν φαίνεται, είμαστε σαν το *ψάρι μέσα στον ωκεανό”*. Όμως εμείς δεν γνωρίζουμε αυτή την αλήθεια και δεν την υπολογίζουμε μέσα στην καθημερινή μας ζωή και γι’ αυτό το λόγο υπάρχει ο ατέλειωτος φόβος, η ανικανότητα βοήθειας και η αθλιότητα που βλέπουμε γύρω μας, μέσα στον κόσμο, παρόλο τις αξιέπαινες προσπάθειές και τους ειλικρινείς αγώνες ορισμένων να απαλλαχθούν οι άνθρωποι από αυτά. Η αγάπη είναι η Λυδία λίθος με την οποία μπορούμε να μετρήσουμε την κατανόησή μας ως προς τις δύο δίδυμες αρχές της Ζωής και του Φωτός μέσα μας και το

πόσο μακριά έχουμε φτάσει στο μονοπάτι της Αυτογνωσίας και της Θεογνωσίας. Ο Θεός είναι αγάπη, η ψυχή μέσα στον άνθρωπο είναι μια σπίθα αυτής της αγάπης και η αγάπη είναι πάλι ο συνδετικός κρίκος μεταξύ Θεού και ανθρώπου από τη μια μεριά και του ανθρώπου και της Θεϊκής Δημιουργίας από την άλλη. Γι' αυτό έχουν πει ότι: *«Όποιος δεν αγαπά, δεν μπορεί να γνωρίσει τον Θεό, γιατί ο Θεός είναι αγάπη»*. Ομοίως, ο Διδάσκαλος Γκομπίντ Σινγκ έλεγε: *«Αλήθεια σας λέγω ότι αυτός του οποίου η καρδιά ξεχειλίζει από αγάπη, αυτός μόνο θα βρει τον Θεό»*. Η αγάπη, με λίγα λόγια, είναι η εκπλήρωση του Νόμου της Ζωής και του Φωτός. Όλοι οι προφήτες, όλες οι θρησκείες και όλες οι Γραφές στηρίζονται πάνω σε δυο εντολές: *«Αγάπα Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου»*. Αυτή είναι η πρώτη και μεγάλη εντολή και η δεύτερη: *«Αγάπα τον πλησίον σου ως σεαυτόν»*. Όταν ρωτήθηκε για τη συμπεριφορά μας απέναντι στους εχθρούς μας ο Χριστός είπε: «*Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε αυτούς που σας καταριούνται, ευεργετείτε εκείνους που σας μισούν και προσεύχεστε για εκείνους που σας βλάπτουν και σας κατατρέχουν, για να γίνετε άξιοι υιοί του επουράνιου Πατρός σας. Γίνετε τέλειοι όπως ο επουράνιος Πατέρας σας είναι τέλειος»*.

Έχοντας ως μέτρο την αγάπη, που είναι το χαρακτηριστικό της Θείας ουσίας, ας εξετάσουμε προσεκτικά τις καρδιές μας. Είναι η ζωή μας αντάξια της αγάπης του Θεού; Είμαστε έτοιμοι να υπηρετήσουμε με ανιδιοτέλεια και αγάπη ο ένας τον άλλον; Κρατάμε τις καρδιές μας ανοιχτές στον πόνο και τις ανησυχίες των συνανθρώπων μας; Είμαστε υπομονετικοί και ανεκτικοί προς αυτούς που με κάποιο τρόπο διαφέρουν από μας; Είναι ο νους μας υπηρέτης της Θεϊκής Δημιουργίας, έτοιμος να αγκαλιάσει και να προσφέρει; Στάζει αίμα η καρδιά μας στη θέα των δυστυχισμένων και των καταπιεσμένων; Μας θλίβουν τα βάσανα των άλλων; Προσευχόμαστε για τους αρρώστους και για την ανθρωπότητα που υποφέρει; Αν δεν κάνουμε τίποτα από όλα αυτά, είμαστε ακόμη πολύ μακριά από τον Θεό και από τη θρησκεία, αδιάφορα το πόσο σπουδαία μπορεί να ρητορεύουμε και το πόσο ευσεβείς και γενναιόδωροι μπορεί να παρουσιαζόμαστε στις κοινωνικές μας συναναστροφές και εκδηλώσεις. Παρόλη την επιθυμία μας για ειρήνη, έχουμε τελείως αποτύχει στο να υπηρετήσουμε το σκοπό της ειρήνης του Θεού πάνω στη γη. Οι σκοποί και τα μέσα είναι πράγματα αλληλένδετα και δεν μπορούν να χωριστούν μεταξύ

τους. Δεν μπορούμε να επιτύχουμε ειρήνη, προσπαθώντας να την εξασφαλίσουμε με όπλα καταστροφής και εξόντωσης, ούτε ακόμα όταν σπέρματα μίσους διακατέχουν τις καρδιές μας, λόγω φυλετικών και χρωματικών προκαταλήψεων. Όταν μέσα στο νου μας επικρατούν σκέψεις πολιτικής επικράτησης και οικονομικής κατάχρησης, εργαζόμαστε, για να υποσκάψουμε το κοινωνικό οικοδόμημα που έχουμε οικοδομήσει με τόσο πόνο και όχι για την επικράτηση της ειρήνης, εκτός αν επιδιώκουμε μια ειρήνη τάφου και όχι βέβαια μια ζωντανή ειρήνη γεννημένη από αμοιβαία αγάπη, σεβασμό, εμπιστοσύνη και κατανόηση. Μια ειρήνη που θα μπορούσε να βοηθήσει στην καλυτέρευση της ανθρωπότητας και στη μετατροπή αυτής της γης σε έναν παράδεισο, γεγονός για τον οποίο τόσο διακαώς προσευχόμαστε και συνεχώς διακηρύττουμε από τους άμβωνες και τις εξέδρες. Σε κάθε περίπτωση ένα τέτοιο ενδεχόμενο απομακρύνεται και χάνεται μέσα στον μακρινό ορίζοντα.

Πού λοιπόν βρίσκεται το φάρμακο; Είναι η ασθένεια ανίατη; Όχι, δεν είναι. Η Ζωή και το Φως του Θεού είναι ακόμη εδώ, για να μας βοηθήσουν και να μας οδηγήσουν μέσα στην ερημιά. Βλέπουμε αυτή την ερημιά γύρω μας, γιατί είμαστε μπερδεμένοι μέσα στα βάθη της καρδιάς μας και δε βλέπουμε τα πράγματα με την σωστή τους προοπτική. Αυτός ο απέραντος εξωτερικός κόσμος δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια αντανάκλαση του μικρού, δικού μας κόσμου, που είναι μέσα μας. Βλέπετε, τα σπέρματα της διαφωνίας και της δυσαρμονίας μέσα στο έδαφος του νου μας, βλαστάνουν και καρποφορούν με αφθονία. Είμαστε εκείνο που εμείς σκεπτόμαστε και βλέπουμε τον κόσμο με το είδος των μουτζουρωμένων γυαλιών που εμείς διαλέγουμε να φορέσουμε. Κι' αυτό οφείλεται σε ένα λόγο, στο ότι μέχρι σήμερα δεν έχουμε γνωρίσει τη Ζωή και το Φως του Θεού και δεν έχουμε πραγματοποιήσει *"τον Θεό μέσα στον άνθρωπο"*. Είμαστε έξω από το Κέντρο *(Τρίτο Οφθαλμό)* και βιώνουμε το παιχνίδι της ζωής. Το βιώνουμε μόνο στην περιφέρεια και ποτέ δεν κάναμε μια βουτιά στα πιο βαθιά νερά της ζωής, που είναι στο Κέντρο. Αυτός είναι και ο λόγος που συνεχώς βρισκόμαστε παγιδευμένοι μέσα στη δύνη των στροβιλιζόμενων νερών πάνω στην επιφάνεια της ζωής.

Η ζωή στην περιφέρεια του είναι μας, δεν είναι πραγματικά διαφορετική από τη ζωή στο Κέντρο που είναι μέσα μας. Και οι δυο είναι στην πραγματικότητα απαράλλακτες, όμως, όταν η μια χωρίσει από την άλλη μοιάζουν ανόμοιες. Γι' αυτό προκύπτει και το εξής παράδο-

ξο: Η φυσική ζωή, αν και είναι μια εκδήλωση του Πανάγαθου Θεού, να είναι γεμάτη από πόνο και μόχθο, ταραχή και παραζάλη, άγχος και θλίψη. Μέσα στον πόθο και το ζήλο μας για την εξωτερική ζωή στο επίπεδο των αισθήσεων, έχουμε παραπλανηθεί και βρισκόμαστε πολύ μακριά από το Κέντρο μας ή μάλλον έχουμε χάσει τελείως από μπροστά μας αυτό το

Κέντρο και το χειρότερο: έχουμε κόψει αυτά τα ίδια τα αγκυροβόλια της βάρκας μας· και αυτός είναι ο λόγος που βρίσκουμε τους εαυτούς μας να παραδέρνουν αβοήθητοι μέσα στη τρικυμισμένη θάλασσα της ζωής. Ταξιδεύουμε χωρίς τιμόνι και χωρίς πυξίδα σε μια επικίνδυνη πορεία, έρμαια των ανέμων και της ταραγμένης θάλασσας, μην μπορώντας να αποφύγουμε τους κρυμμένους κινδύνους, τις αμμώδεις αβαθείς περιοχές και τους ύφαλους που καραδοκούν να μας αφανίσουν. Σ’ αυτή τη θλιβερή κατάσταση, παρασυρόμαστε μέσα στο ρεύμα της ζωής που τρέχει με ορμή και ταχύτητα. Ποια είναι η ρότα μας; Δεν την γνωρίζουμε.

Όμως αυτός ο κόσμος, ο δημιουργημένος από τον Πανάγαθο, δεν είναι και δεν μπορεί να είναι τόσο άσχημος όσο εμείς νομίζουμε πως είναι. Πρόκειται για μια εκδήλωση της Αρχής της Ζωής του Δημιουργού, που συγκρατείται από το Φως Του και στηρίζεται από την αγάπη Του. Ο κόσμος με τις διάφορες θρησκείες έγινε για μας και εμείς πρέπει να επωφεληθούμε από αυτό. Δεν μπορεί κανείς να μάθει να κολυμπά πάνω στη στεριά. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι το να μάθουμε σωστά και να καταλάβουμε τις βασικές αλήθειες της ζωής, όπως είναι καταγραμμένες μέσα στις Γραφές μας και να τις βιώσουμε προσεκτικά με την καθοδήγηση κάποιου που να είναι επικεντρωμένος στον Θεό. Αυτές οι Γραφές γράφηκαν από προφήτες εμπνευσμένους από τον Θεό και γι’ αυτό, κάποιος άνθρωπος που έχει μεθύσει από Θεό, όπως ένας Θεάνθρωπος, μπορεί να μας δώσει μια σωστή εξήγηση, να μας μυήσει στον σωστό τους αποσυμβολισμό, συμβιβάζοντας τις φαινομενικές διαφορές τους και τελικά να μας βοηθήσει Εσωτερικά στο Μονοπάτι προς τον Θεό. Χωρίς μια τέτοια πρακτική καθοδήγηση και εξωτερικά και Εσωτερικά, είμαστε παγιδευμένοι μέσα στη μαγική γοητεία των μορφών και του νου και πιθανώς δεν μπορούμε να φτάσουμε στις Εσωτερικές αλήθειες, που βρίσκονται κάτω από το χείμαρρο της πολυλογίας των περασμένων αιώνων, οι οποίες τώρα με το πέρασμα του χρόνου έχουν παγιοθεί σε απολιθώματα, σε τυποποιημένες μορφές, σε τύπους και στα ιερά

βιβλία των συστηματοποιημένων θρησκειών, όπως αυτά σκόπιμα διαμορφώθηκαν με τις εκάστοτε ιερατικές παρεμβάσεις.

Κάθε θρησκεία μπορούμε να τη μελετήσουμε με μια τριπλή θεώρηση. Πρώτον την παραδοσιακή, που περιλαμβάνει μύθους και παραβολές για τον απλό λαό. Δεύτερον, τη φιλοσοφική που την αποτελούν διατριβές, βασισμένες στη λογική. Η πλευρά αυτή ικανοποιεί την πείνα των διανοούμενων που ενδιαφέρονται για το *«γιατί και από πού»* των πραγμάτων περισσότερο από κάθε άλλο και δίνουν μεγάλη έμφαση στη θεωρία του θέματος και στην ηθική διαβίωση, που είναι αναγκαία για την πνευματική ανάπτυξη. Τρίτον, τον Εσωτερικό ή κεντρικό πυρήνα κάθε θρησκείας, που είναι για τους λίγους διαλεχτούς, τους γνήσιους αναζητητές της Αλήθειας. Αυτό το τελευταίο μέρος πραγματεύεται τις μυστικές Εσωτερικές εμπειρίες των ιδρυτών όλων των θρησκειών και άλλων προχωρημένων ψυχών. Είναι αυτό το μέρος, που ονομάζεται μυστικισμός και είναι η καρδιά όλων των θρησκειών, που πρέπει να αναλυθεί και να εξεταστεί λεπτομερώς και να φυλαχτεί σαν κάτι ιερό μέσα στην καρδιά για άσκηση και εμπειρία. Αυτές οι Εσωτερικές εμπειρίες όλων των σοφών και των προφητών από αμνημόνευτους χρόνους είναι οι ίδιες, αδιάφορα σε πια θρησκευτικό-κοινωνική τάξη αυτοί ανήκαν. Πραγματεύονται κυρίως το Φως και τη Ζωή σαν εκδηλώσεις του Θεού, καθώς και τις μεθόδους και τα μέσα για να επιτύχουμε άμεσα πνευματικά αποτελέσματα. *«Η θρησκευτική εμπειρία»,* λέει ο Πλωτίνος, *«έγκειται στο να βρεθεί ο αληθινός Οίκος από τον εξόριστο»,* εννοώντας την προσκυνήτρια ψυχή, για την οποία το Βασίλειο του Θεού είναι προς το παρόν μια χαμένη επαρχία. Όμοια ο Χέρνι Μπέργκσον, ένας άλλος μεγάλος φιλόσοφος, μας λέει: *«Ο πιο σίγουρος δρόμος προς την Αλήθεια είναι με την αντίληψη, με τη διαίσθηση, με το συλλογισμό μέχρι ένα ορισμένο σημείο και μετά κάνοντας ένα θανάσιμο πήδημα».*

Αυτοί οι φιλόσοφοι δεν είπαν τίποτα το καινούργιο. Απλώς επανέλαβαν με το δικό τους τρόπο τις σεβαστές από το χρόνο αρχαίες αλήθειες σε ό,τι αφορά τη Πάρα Βίντια, τη γνώση του υπερπέραν, για την οποία βρίσκουμε αναφορές σε σύντομη και περιεκτική μορφή μέσα σε όλες τις Γραφές του κόσμου. Έτσι στη Χριστιανική Βίβλο, διαβάζουμε: *«Μάθετε να πεθαίνετε, έτσι ώστε να αρχίσετε να ζείτε», «Πεθαίνω καθημερινώς» (Παύλος), «Όστις εύρει την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν και όστις απολέσει την ζωή αυτού, θέλει ευρεί αυτήν»* κλπ. Επίσης, ο άγιος προφήτης της Αραβίας μιλά για το Μάουτι Κί-

μπαλ και μαζί με αυτόν και άλλοι άγιοι όμοια λένε: *«Μάθετε να πεθαίνετε ενώ ζείτε, γιατί στο τέλος, όλοι πρέπει να πεθάνουν».*

Έτσι είδαμε πως *"η Ζωή και το Φως του Θεού"* αποτελούν το μοναδικό κοινό έδαφος πάνω στο οποίο όλες οι θρησκείες συναντιούνται και αν μπορέσουμε εμείς σήμερα να γίνουμε ζωντανά κέντρα πνευματικότητας, αδιάφορο σε ποια θρησκεία ανήκουμε, θα εκπληρώσουμε τα κοινωνικά μας καθήκοντα και θα αναπτύξουμε την ηθική και την ευημερία στον κόσμο.

Ο Θεός έκανε τον άνθρωπο και ο άνθρωπος με την πάροδο του χρόνου έκανε τις θρησκείες, που είναι οχήματα για την πνευματική του ανύψωση, σύμφωνα με τις επικρατούσες σε κάθε εποχή συνθήκες στον κόσμο. Ενώ επιβαίνουμε σ' αυτά τα οχήματα, η πρωταρχική μας ανάγκη είναι το να εξυψώσουμε το ηθικό και το πνευματικό μας επίπεδο σε τέτοιο σημείο, ώστε να έρθουμε πιο κοντά στον Θεό και αυτό, ας σημειωθεί, δεν είναι απλώς μια πιθανότητα αλλά κάτι τόσο σίγουρο, όσο η μαθηματική βεβαιότητα πως δύο και δύο κάνουν τέσσερα. Βέβαια με την προϋπόθεση της σωστής καθοδήγησης μας και της βοήθειας που μπορούμε να έχουμε από κάποιον πεπειραμένο και καλά καταρτισμένο άτομο, όχι μόνο στη θεωρία αλλά και στην πρακτική της Επιστήμης της Ψυχής. Και βέβαια, αυτή η καθοδήγηση δεν είναι προνόμιο μόνο των φιλοσόφων, των θεολόγων και των μεγάλων διανοουμένων. Παίρνω δυο παραδείγματα, για να εξηγήσω την άποψή *μου.* Ο Θεός μέσα στις Γραφές περιγράφεται σαν *"Πατέρας του Φωτός", "Νου-ράν-αλά-νουρ", "Σουα-γιάμ" "Τζιότι Σαρούπ"* κλπ. Όλες αυτές οι ονομασίες δεν είναι τίποτα περισσότερο από συνώνυμοι και μεταφορικοί όροι που δηλώνουν μεν τον Θεό, αλλά δεν έχουν καμία Εσωτερική σημασία. Γιατί; Επειδή η χρήση και η επανάληψή του δεν βοηθούν στο να αποκτήσει κανείς προσωπική εμπειρία του Φωτός Του, που είναι αδημιούργητο, αθάνατο, ακτινοβόλο και ανεπισκίαστο. Αυτό είναι το Φως του οποίου ο Μωυσής, ο Ζωροάστρης, ο Βούδας, ο Χριστός, ο Μωάμεθ, ο Νάνακ, ο Καμπίρ και άλλοι έγιναν αυτόπτες μάρτυρες. Αυτό το Φως που το βίωσαν και το δίδαξαν σ' αυτούς που ήρθαν σε επαφή μαζί τους, για να έχουν και εκείνοι προσωπική εμπειρία του.

Η συνήθεια του να ανάβουμε κεριά και καντήλια είναι συμβολική του Εσωτερικού Φωτός, όπως συμβολικό για το θείο Ήχο είναι το να χτυπάμε τις καμπάνες σε ναούς και εκκλησίες και το Αζαάν, το κάλεσμα δηλαδή των πιστών στο τζαμί από τον Μουεζίνη. Το Αζαάν έχει

μια πολύ βαθύτερη Εσωτερική σημασία και αντίθετα με ότι νομίζουμε, δεν είναι απλώς και μόνο ένα κάλεσμα προς τους πιστούς, για να προσευχηθούν, αλλά είναι η υπενθύμιση της μελωδίας του Ηχητικού Ρεύματος Ζωής που πάλλει μέσα σε ολόκληρη τη Δημιουργία.

Χωρίς να πάρω περισσότερο από το χρόνο σας, θα ήθελα να τονίσω ένα πράγμα: ότι όλες οι θρησκείες είναι πάρα πολύ καλές και αληθινά άξιες της αγάπης μας και του σεβασμού μας. Ο σκοπός αυτής της διάσκεψης δεν είναι να βρούμε μια νέα θρησκεία, καθώς έχουμε ήδη αρκετές, ούτε να αξιολογήσουμε τις θρησκείες που ήδη υπάρχουν και έχουν διατηρηθεί μέχρι τώρα. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε την ιδέα του ότι ήδη υπάρχει μια «Παγκόσμια Θρησκεία» καθώς όλες οι πολλές θρησκείες, όπως τα τόσα πολλά έθνη, είναι λουλούδια στον κήπο του Θεού, με διαφορετικές μορφές και χρώματα, που όλα μοσχοβολούν. Γι' αυτό λοιπόν, η πιο επείγουσα ανάγκη της εποχής είναι το να διαβάσουμε τις θρησκευτικές μας Γραφές με πολύ περίσκεψη και να ζητήσουμε τη χαμένη μας κληρονομιά. Καθένας έχει μέσα του, λέει ένας Άγιος, ένα μαργαριτάρι ανεκτίμητης αξίας, αλλά καθώς δεν ξέρει πώς να το ξεθάψει, τριγυρίζει ζητιανεύοντας. Το να το ξεθάψει είναι ένα πρακτικό θέμα που μπορούμε να το ονομάσουμε θρησκεία ή αν θέλετε ακόμα καλύτερα, να το ονομάσουμε Επιστήμη της Ψυχής, γιατί είναι αληθινά μια επιστήμη, σαν όλες τις γνωστές επιστήμες, ικανή να μας δώσει πολύτιμα θεωρητικά στοιχεία που μπορούν να επιβεβαιωθούν με το πείραμα.

Με το να έρθουμε σε επαφή με την Αρχή του Φωτός και του Ήχου, τις πρωταρχικές εκδηλώσεις του Θεού μέσα στο εργαστήριο του ανθρωπίνου σώματος, το οποίο όλες οι Γραφές το χαρακτηρίζουν σαν αληθινό ναό του Θεού, μπορούμε να γευθούμε *«τον άρτο και τον οίνο της ζωής»* και να ανυψωθούμε σε Κοσμική ενημερότητα κερδίζοντας συγχρόνως την αθανασία. Αυτό είναι το Άλφα και το Ωμέγα όλων των θρησκειών και καθώς όλοι μας είμαστε ομοούσιοι με τον Θεό, θα έπρεπε όλοι να αισθανόμαστε πραγματικά αδέλφια κάτω από την Πατρότητα Του. Αυτό το Θείο Φως και ο Θείος Ήχος είναι ο ζωντανός Λόγος του Θεού, είναι *«ένας άγραφος νόμος σε μια αλάλητη γλώσσα»*. Είναι αυτή η γνώση που μαθαίνοντάς την, το κάθε τι γίνεται γνωστό. Είναι ο αμετάβλητος νόμος της Αναλλοίωτης Αιωνιότητας και δεν έχει σχεδιαστεί από κανέναν ανθρώπινο νου. Είναι η Σρούτι των Βεδδών, το Νάαντ ή Ουτζίτ των Ουπανισσάδων, η Σραόσα των Ζεντ Αβέστα, το Άγιο Πνεύμα του Ευαγγελίου, ο Σαούτ των Σούφι,

το Σάαμπτ ή Νάαμ των Γραφών των Σικχ, ο Λόγος, η Μουσική των Σφαιρών και η Αρμονία όλων των αρμονιών του Πλάτωνα και του Πυθαγόρα και ακόμα η Φωνή της Σιγής των Θεοσόφων. Μπορεί ο κάθε ειλικρινής αναζητητής της Αλήθειας να έρθει σε επαφή με το Λόγο, να επικοινωνήσει και να ενωθεί μαζί Του, για το καλό όχι μόνο του εαυτού του αλλά ολόκληρης της ανθρωπότητας, γιατί ο Λόγος δρα σαν μια σίγουρη βαλβίδα ασφαλείας εναντίον όλων των κινδύνων με τους οποίους απειλείται η ανθρωπότητα σ' αυτή την ατομική εποχή.

Το μόνο προαπαιτούμενο, για να αποκτήσει κανείς αυτό τον πνευματικό θησαυρό μέσα στην ίδια του την ψυχή, είναι η Αυτογνωσία. Είναι γι' αυτό το λόγο που οι σοφοί και οι προφήτες, σ' όλες τις εποχές και σε όλες τις χώρες με διαφορετικούς ίσως όρους, έχουν δώσει έμφαση στην αυτοανάλυση. Το μήνυμά τους προς την ανθρωπότητα ήταν πάντοτε το ίδιο: Οι αρχαίοι Έλληνες έλεγαν: *«Άνθρωπε Γνώθι Σεαυτόν»* και οι Ρωμαίοι: *«Norce Teipsum»*. Η σύσταση που έδιναν στους μαθητές τους οι Αρειανοί σοφοί, στο μακρινό παρελθόν, ήταν: «*Άταμ Τζιάν»,* που σημαίνει: Γνωρίστε την ψυχή σας. Οι Μουσουλμάνοι άγιοι το ονόμασαν *«Κουντ-Σανάσι»* και ο Διδάσκαλος Νάνακ, ο Καμπίρ και άλλοι τόνισαν την ανάγκη της *«Τσέενα»,* που σημαίνει αυτοανάλυση και διακήρυτταν ότι εφόσον ο άνθρωπος δεν ξεχωρίσει την ψυχή του από το σώμα και το νου ζει μόνο μια επιφανειακή ζωή "απάτης" στο φυσικό επίπεδο ύπαρξης. Η αληθινή "γνώση του εαυτού" είναι χωρίς αμφιβολία μία εμπειρία της ψυχής και όχι κάτι που επιτυγχάνεται με τις αισθήσεις. Η Γνώση αυτή αποτελεί τον Κολοφώνα όλων των ερευνών που έκανε ο άνθρωπος, από τότε που η πρώτη αναλαμπή της αυτοσυνείδησης ανέτειλε σ' αυτόν.

Αυτή είναι η μοναδική αλήθεια που έμαθα στη διάρκεια της ζωής μου και στη θεωρία και στην πρακτική, από το Διδάσκαλό μου, Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι και την παρέθεσα σήμερα σε σας, όπως εξακολουθητικά έχω κάνει στον κόσμο της Δύσης και της Ανατολής, στη διάρκεια των μακρινών περιοδειών μου σε όλο τον κόσμο. Από εμπειρία βρήκα πως αυτή την αλήθεια παντού είναι έτοιμοι να την δεχθούν σαν τρέχον νόμισμα, γιατί είναι η μόνη πανάκεια τόσο για όλα τα δεινά του κόσμου, όσο και για τις ασθένειες της σάρκας στις οποίες ο άνθρωπος είναι φυσικός κληρονόμος, καθώς βρίσκεται κάτω από την επιρροή του αδυσώπητου νόμου της "δράσης και αντίδρασης", που λέει πως *«ό,τι σπείρεις θα θερίσεις»*.

Με λίγα λόγια, όλες οι θρησκείες είναι εκδηλώσεις μιας έμφυτης λατρευτικής ανάγκης που έχει ο άνθρωπος, για να βρει μια διέξοδο στην εξωτερική δυσαρμονία και για να διατηρήσει μια Αλκυώνια ηρεμία της ψυχής του Εσωτερικά. «*Το φως λάμπει εν τη σκοτία και η σκοτία δεν κατέλαβεν αυτό*».

Οι άνθρωποι είμαστε κατασκευασμένοι από τη φύση μας, να αισθανόμαστε ανήσυχοι, ώσπου να βρούμε ησυχία μέσα στην Αναίτια Αιτία. Ας ζούμε λοιπόν σύμφωνα με τις Γραφές μας και ας πραγματοποιήσουμε το Φως και τη Ζωή του Θεού μέσα μας. Τότε σίγουρα, όπως η μέρα ακολουθεί τη νύχτα, η Αγάπη θα βασιλεύσει πάνω από όλα μέσα στο Σύμπαν και δεν θα βλέπουμε παρά το Αόρατο Χέρι του Θεού να εργάζεται παντού.

Πρέπει λοιπόν να καθίσουμε μαζί σαν μέλη της Μεγάλης Οικογένειας του Ανθρώπου, έτσι ώστε να μπορέσουμε να καταλάβουμε ο ένας τον άλλον. Είμαστε πάνω από όλα παιδιά ενός Πατέρα, λάτρεις μιας μεγάλης Αλήθειας, της Δύναμης του Θεού, στην οποία έχουν δοθεί πολλά ονόματα και που δονεί ολόκληρο το σύμπαν. Αν κάνουμε αυτό, τότε σίγουρα αυτός ο κόσμος με τις τόσες πολλές μορφές και τα χρώματά του θα φανεί σαν ένας πίνακας στα χέρια του Θεού και είναι τότε που θα αντιληφθούμε αληθινά τον ίδιο παλμό ζωής να εμψυχώνει όλους μας. Σαν αγαπημένα Του παιδιά ριζωμένα μέσα σ' Αυτόν, όπως τόσα πολλά τριαντάφυλλα μέσα στον κήπο Του, ας ενωθούμε μαζί σε μια γλυκιά ενθύμηση του Θεού και ας προσευχηθούμε σ' Εκείνον για την ευημερία όλου του κόσμου, αυτή την ώρα του επικείμενου κινδύνου μιας πυρηνικής εξόντωσης που βρίσκεται μπροστά μας. Είθε ο Θεός, με την άπειρη ευσπλαχνία Του, να μας σώσει όλους, είτε το αξίζουμε είτε όχι.

Τέλος, πριν να καθίσω, σας καλωσορίζω εγκάρδια, αδέλφια και αδελφές μου, και σας ευχαριστώ θερμά για την καλοσύνη σας και την αποφασιστικότητά σας να δεχθείτε ευγενικά την πρόσκληση να συναθροιστούμε όλοι εδώ σήμερα.

Μέσα και σκοποί

Αυτή η δυναμική επιστολή, της 22ας Νοεμβρίου 1956, αποτελεί μία σαφή αναφορά του Διδασκάλου στη σπουδαιότητα του καθορισμού της διαφοράς, μεταξύ των μέσων και του σκοπού.

Όταν αναλαμβάνει κανείς μία εργασία, πρέπει να συνειδητοποιεί την υπευθυνότητά του. Αυτή η ανάγκη της κατανόησης των υποχρεώσεων, που συνεπάγεται το κάθε είδος δουλειάς, είναι πολύ μεγαλύτερης σημασίας για μας που είμαστε μέλη του Ρουχάνι Σάτσανγκ, γιατί έχουμε αναλάβει το πιο σπουδαίο και το πιο δύσκολο έργο που υπάρχει στον κόσμο, που είναι το να καταστήσουμε τους εαυτούς μας και τους συνανθρώπους μας ικανούς, να επιτύχουν την Αυτογνωσία και τη Θέωση. Πρέπει, για να μπορούμε να είμαστε ικανοί για αυτή την εργασία, να έχουμε απόλυτη γνώση σε ό,τι αφορά τα θεμελιώδη ζητήματα της Πάρα Βίντια ή του Μονοπατιού των Διδασκάλων.

Πάρα Βίντια κατά γράμμα σημαίνει Γνώση του Υπερπέραν. Η γνώση αυτή έχει σαν τελικό σκοπό την ένωση της ανθρώπινης ψυχής με τον Θεό, αφού η ψυχή υπερβεί το Φυσικό, το Αστρικό και το Αιτιατό επίπεδο της Θεϊκής Δημιουργίας. Η Πάρα Βίντια δεν έχει σχέση με εξωτερικούς τύπους και τελετές, ιεροτελεστίες, τελετουργίες, θυσίες, νηστείες, αγρυπνίες και ταξίδια για προσκύνημα. Αυτά είναι εξωτερικές πράξεις. Οι πράξεις αυτές έχουν μια κάποια αξία, αλλά δεν πρέπει κανείς να είναι κατά γράμμα προσκολλημένος σ’ αυτές θυσιάζοντας το πνεύμα για το γράμμα, γιατί τότε οι δραστηριότητες αυτές μεταβάλλονται σε θετικά εμπόδια για τον αναζητητή της πνευματικότητας. Αντί να μας οδηγήσουν πέρα από τον κόσμο των αι-

σθήσεων, μας καθηλώνουν στέρεα και σταθερά σ' αυτόν. Μέσα στα Σάτσανγκ μας, δεν πρέπει να ανακατεύουμε την επιστήμη της Πάρα Βίντια με οποιαδήποτε άλλο είδος θεωρίας ή πρακτικής που πραγματεύεται κάτι άλλο εκτός από αυτή την επιστήμη. Πρέπει να καταλάβουμε ότι αυτό είναι το ανώτερο όλων των συστημάτων και είναι ο επιδιωκόμενος σκοπός όλων των θρησκειών και των δογμάτων, σύμφωνα με τις αρχές που διδάχτηκαν από όλους τους Διδασκάλους που ήρθαν κατά το παρελθόν, συμπεριλαμβανόμενου και του Ιησού Χριστού. Βεβαίως, τα Σάτσανγκ είναι για όλους γενικά τους ανθρώπους και εξυπηρετούν ένα κοινό έδαφος ή ένα σχολείο πνευματικότητας που όμως είναι απαλλαγμένο από κάθε τύπο και ιεροτελεστία. Είναι ανοικτό για όλους τους δασκάλους, που είναι ευπρόσδεκτοι να δώσουν τις πολύτιμες διαλέξεις τους πάνω στη θεωρία και στην πρακτική της επιστήμης της Αυτογνωσίας και της Θεογνωσίας.

Ο κύριος σκοπός της ζωής μας είναι να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και να γνωρίσουμε τον Θεό. Δεν πρέπει ποτέ να παρεκλίνουμε απ' αυτόν τον σκοπό και για κάθε πράξη που κάνουμε, πρέπει να σκεπτόμαστε αν αυτή μάς πηγαίνει πιο κοντά ή πιο μακριά από το ιδανικό μας. Αυτό θα πρέπει ακατάπαυστα να το προσπαθούμε. Λοιπόν, ξυπνήστε, σηκωθείτε και μη σταματήσετε, ωσότου φθάσετε στο σκοπό σας.

Τι είναι ο Θεός και πώς μπορούμε να τον γνωρίσουμε; Ο Θεός, όπως λένε όλες οι Γραφές και οι Άγιοι, είναι Ασύλληπτος και Απροσδιόριστος. Τότε πώς μπορούμε να γνωρίσουμε τον Θεό; Η απάντηση είναι ότι ο Απόλυτος και Απροσδιόριστος Θεός δεν είναι δυνατόν να γίνει καταληπτός παρά μόνον από τις εκδηλώσεις Του, που είναι το Θείο Φως και ο Θείος Ήχος ή Μουσική των Σφαιρών. Οι περισσότερες θρησκείες μας λένε ότι η Δημιουργία άρχισε από αυτές τις αρχέγονες εκδηλώσεις και μπορεί ο άνθρωπος να έρθει σε επικοινωνία με το Θείο Φως και το Θείο Ήχο ή Λόγο που είναι γνωστός ως Σαμπτ ή Ναντ μεταξύ των Ινδών και Κάλμα μεταξύ των Μουσουλμάνων, με το να υψωθεί πάνω από τη φυσική του συνειδητότητα. Αυτή η ικανότητα της ανύψωσης βρίσκεται σε λανθάνουσα μορφή μέσα σε όλους μας. Ο σκοπός μας λοιπόν πρέπει να είναι το να την αναπτύξουμε και να έρθουμε σε επαφή με τον Θεό μέσα μας. Για να το κάνουμε αυτό, πρέπει με το διαλογισμό να μάθουμε να αποσύρουμε την ψυχή μας στην Έδρα της που βρίσκεται πίσω και μεταξύ των ματιών. Μιας και έρθουμε σε επαφή με το Εσωτερικό Φως και τον Ήχο, μπορούμε να

προχωρήσουμε προς την Πηγή τους περνώντας από επίπεδο σε επίπεδο, ωσότου φτάσουμε στον Θεό.

Για να επιτύχουμε σ' αυτό το Εσωτερικό Μονοπάτι, πρέπει να βρούμε έναν που ο ίδιος να έχει πορευτεί μέχρι τα τελευταία του όρια. Ένας ζωντανός Διδάσκαλος είναι μια αναπόφευκτη ανάγκη και το απαραίτητο μέσο, για να κατορθώσει κανείς την Αυτογνωσία και τη Θέωση. Στο καθαρώς φυσικό επίπεδο, ο Διδάσκαλος αποτελεί για μας ένα ζωντανό παράδειγμα μίας τέλειας ανθρώπινης ζωής. Μας μιλάει για τον Αληθινό μας «Οίκο» και για το Δρόμο που οδηγεί σ' αυτόν. Στο πνευματικό επίπεδο μας δίνει λεπτομέρειες για το Εσωτερικό Μονοπάτι, τις περιπλοκές και τις δυσκολίες του και κυρίως μας δίνει μια πραγματική εμπειρία της απόσυρσης της ψυχής από το σώμα και της βιωματικής εμπειρίας του Εσωτερικού Φωτός και Ήχου. Στη συνέχεια μας οδηγεί και μας διευκολύνει να περάσουμε τα πιο δύσκολα σημεία του Εσωτερικού μας Ταξιδιού, ωσότου φτάσουμε στο σκοπό μας.

Ο Άγιος Διδάσκαλος είναι ένα ανθρώπινο ον σαν τον καθένα από μας, αλλά με τις ευλογίες του Διδασκάλου Του και της έντονης πνευματικής του πειθαρχίας έχει ανυψωθεί σε Κοσμική Ενημερότητα. Έχει γίνει ένα με τον Θεό και είναι ένας συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου. Είναι μια ζωντανή ενσάρκωση της Αγάπης του Θεού και δεν κάνει τίποτα από μόνος Του. (*«Ουχί το εμόν αλλά το Θέλημα του πέμψαντός με Πατρός»*). Δεν διακατέχεται από κανένα προσωπικό συμφέρον, αλλά εργάζεται προς όφελος της βασανιζόμενης ανθρωπότητας. Αν μπορέσουμε να αφιερώσουμε την προσωπικότητά μας στον Διδάσκαλο, όπως αυτός αφιέρωσε τη δική του στον Θεό και αν ακολουθήσουμε τις εντολές Του, τότε μόνο θα μπορέσουμε να κάνουμε πνευματική πρόοδο. Το να υπακούμε στον Διδάσκαλο είναι το να υπακούμε στον Θεό, γιατί ο Τέλειος Διδάσκαλος είναι ο ίδιος ο Θεός που εργάζεται μέσο ενός ανθρώπινου πόλου.

Το πνευματικό Μονοπάτι είναι ένα δύσκολο μονοπάτι και απαιτεί αυστηρή αυτοπειθαρχία. Πρέπει πάντοτε να είμαστε άγρυπνοι για καθετί που μπορεί να μας παρασύρει μακριά από το Μονοπάτι. Πρέπει να εκτελούμε τις οδηγίες του Διδασκάλου μας κατά γράμμα, αφιερώνοντας τακτικά χρόνο για διαλογισμό. Πρέπει να μάθουμε να υπερνικούμε την αγάπη του εαυτού μας, που είναι μια φωτιά που καταναλώνει και καταστρέφει και να καλλιεργήσουμε αγάπη για τον Θεό, που είναι μια φωτιά που καθαρίζει και εξαγνίζει.

«Θέλεις αγαπαν Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου, εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου ..... θέλεις αγαπάν τον πλησίον σου ως σε αυτόν».

Ματθαίος

Πρέπει συνεχώς να θυμόμαστε ότι ο σκοπός μας είναι η Θέωση και δεν πρέπει να ενδιαφερόμαστε για οτιδήποτε μας κάνει να ξεχνάμε αυτόν το σκοπό. Ακόμα θα πρέπει να είμαστε πιο πάνω από φανατισμούς και κομματικές διχόνοιες.

Όλη μας η ζωή πρέπει να είναι κτισμένη πάνω στην αγάπη και την ταπεινοφροσύνη, δύο έννοιες που είναι αδιαχώριστες. Όταν επιτύχουμε κάποια πνευματική πρόοδο, πρέπει να φυλαγόμαστε από την υπερηφάνεια. Αντί να κοιτάμε από ψηλά τους συνανθρώπους μας, πρέπει να ευχαριστούμε τον Θεό για τη Χάρη Του και να την ανταποδίδουμε βοηθώντας ταπεινά τους αδελφούς μας στις υλικές και την πνευματικές τους ανάγκες. Αν υπάρχουν ορισμένοι που δεν καταλαβαίνουν ή δεν θέλουν να καταλάβουν την Αλήθεια, δεν πρέπει να νευριάζουμε μαζί τους. Είναι παιδιά του Θεού, όσο είμαστε και εμείς, και πρέπει να τους προσελκύσουμε και να τους πείσουμε με αγάπη. Όλοι είμαστε εργάτες μέσα στον ίδιο αμπελώνα.

Είμαστε όλοι απασχολημένοι, όπως γνωρίζετε, στην εκπλήρωση του μεγάλου σκοπού του Μεγάλου Διδασκάλου, ο οποίος είναι ο Σκοπός του Θεού. Γι' αυτόν το λόγο πρέπει να αποτελούμε έναν όμιλο ανιδιοτελών εργατών ενωμένων με ακατάλυτους δεσμούς αγάπης και συναδελφικότητας. Εμείς, οι μυημένοι, είτε νέοι είτε παλιοί, είμαστε όλοι αναζητητές του Ενός Θεού και είμαστε εξίσου αγαπητοί στα μάτια Του. Η ίδια Διδάσκαλος Δύναμη μας βοηθά όλους το ίδιο. Αν υπάρξουν ειλικρινείς διαφορές γνώμης, πρέπει να προσπαθήσουμε να τις μελετήσουμε με αμοιβαία κατανόηση και μ' ένα πνεύμα καλής θέλησης και φιλίας και να μην τρέφουμε μνησικακία και προκατάληψη που μπορούν να κάνουν πιο μεγάλο το χάσμα μεταξύ των ατόμων και της ομάδας. Σε περιπτώσεις, όπου δεν μπορούμε εμείς να συμφωνήσουμε, μπορούμε να αναφερθούμε στον Διδάσκαλο για την τελική απόφαση. Στη μεγάλη και ένδοξη υπηρεσία του Θεού δεν μπορεί να υπάρξει σκέψη ανώτερου και κατώτερου, γιατί όλοι κινούμαστε μέσα στο πνεύμα της αδελφικότητας κάτω από την πατρότητα του Κυρίου.

Είναι πολύ αναγκαίο το να ξεχωρίσουμε σαφώς το σκοπό από τα μέσα. Το να δίδουμε μεγάλη έμφαση στα μέσα είναι πιθανό να μας

κάνει να ξεχάσουμε σιγά-σιγά το σκοπό μας και να αποπροσανατολιστούμε. Σαν παράδειγμα, το ότι γνωρίζουμε ότι η αποχή από όλα τα είδη κρεάτων και οινοπνευματωδών ποτών μας βοηθά στο Πνευματικό Μονοπάτι, αυτό είναι αρκετό, για να τα αποφεύγουμε. Αντίθετα, με το να διαλαλούμε ότι δεν τρώμε κρέας, ότι το κρέας είναι κακό και ότι έτσι πρέπει να κάνουν όλοι, χάνουμε το σκοπό μας. Το να προσβάλλουμε τους άλλους, γιατί τρώνε κρέας, είναι χειρότερο παρά το να τρώμε κρέας εμείς οι ίδιοι. Να μισείτε την αμαρτία, αλλά να αγαπάτε τον αμαρτωλό. Ζήστε και αφήστε τους άλλους να ζήσουν, όπως εκείνοι θέλουν. Ευπρόσδεκτοι είναι εκείνοι οι οποίοι διαλέγουν να έρθουν στο δρόμο, αλλά δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να μισούμε ή να προσβάλλουμε τους άλλους, γιατί τρώνε κρέας ή κάνουν κάτι που εμείς θεωρούμε κακό. Η χορτοφαγική διατροφή είναι ουσιαστικά ένας βοηθητικός παράγοντας για εκείνους που θα προτιμούσαν να ακολουθήσουν τα διδάγματα του Διδασκάλου. Ο Χαφίζ, ένας μεγάλος Άγιος, έλεγε: *«Πιες κρασί, κάψε τις ιερές Γραφές και βάλε φωτιά στην Κάαμπα, τον Οίκο του Θεού. Μπορείς να κάνεις όλα αυτά, αλλά ποτέ να μην προσβάλλεις και να μην ενοχλήσεις κανένα»*. Αν πράγματι ανυπομονείτε να συναντήσετε τον Θεό, δεν θα πρέπει να προσβάλλετε ή να ραγίζετε την καρδιά κανενός ανθρώπου, γιατί αυτή είναι η κατοικία του Θεού. Μπορούμε να αναφέρουμε ότι αν κανείς ακολουθεί αυστηρή χορτοφαγική διατροφή, αυτό θα τον βοηθήσει κατά ένα πολύ μεγάλο μέρος στο να είναι υγιής, αλλά δεν θα έχει αναγκαστικά ως αποτέλεσμα τους καλύτερους τρόπους ή την με έλεγχο σεξουαλική δραστηριότητα ή την απόσπαση από τις ποταπές σκέψεις, επιθυμίες και πράξεις, τις ματαιόδοξες φιλοδοξίες, την επιθυμία απόκτησης πολυτελών αγαθών, την λαγνεία ή την απληστία των ανθρώπων.

Ο Καμπίρ έλεγε: *«Έστω και αν αφήσεις το σπίτι σου, αποσυρθείς σε ένα απομονωμένο μέρος και ζεις με αγνή χορτοφαγική διατροφή, ο νους δεν εγκαταλείπει τις ποταπές του συνήθειες»*. Παράλληλα με την χορτοφαγική διατροφή, πρέπει να αφιερώνουμε τακτικό χρόνο για τις πνευματικές μας ασκήσεις και την επικοινωνία μας με το Φως και τον Ήχο, έτσι ώστε να πειθαρχήσουμε το νου, πράγμα πολύ αναγκαίο για την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία και να διαμορφώσουμε τη ζωή μας ανάλογα. Θα ήθελα να προσθέσω ότι για όσους επιθυμούν να ακολουθήσουν το Μονοπάτι είναι αναγκαίο να ακολουθούν αυστηρή χορτοφαγική διατροφή. Αυτός που δεν είναι Άγιος, μπορεί

να αγιάσει και να γίνει Άγιος, μόνο όταν είναι τελείως πάνω από τη σωματική του συνειδητότητα. Η χαλάρωση στο ζήτημα της διατροφής δεν θα είναι μόνο ένα θετικό εμπόδιο στους διαλογισμούς αλλά θα συμβάλλει άσκοπα σε κάποια μελλοντική Καρμική αντίδραση. Χωρίς αμφιβολία υπάρχει ζωή σε όλων των ειδών τις τροφές, όμως στα χορταρικά είναι στην πιο χαμηλή της μορφή και γι' αυτό φέρνει και λιγότερο καρμικό χρέος. Η προσπάθεια του μαθητή είναι να χρησιμοποιήσει όλα τα αναγκαία μέσα, για να υψωθεί σε πλήρη Θεϊκή συνειδητότητα.

Η φιλοσοφία του κάρμα έχει επίσης μια ειδική θέση στο σύστημα της Πνευματικής Επιστήμης, αλλά δεν θα πρέπει για κανένα λόγο να παρασύρει τους μυημένους και τους αμύητους σε νοσηρότητα και να τους παροτρύνει σε μια τάση απογοήτευσης. Ο άνθρωπος είναι ο δημιουργός της ίδιας του της μοίρας. Μπορεί να μην μπορούμε να αλλάξουμε το παρελθόν, όμως μπορούμε να σφυρηλατήσουμε το μέλλον με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Μπορούμε σε κάθε περίπτωση να λέμε: *«Ως εδώ και μη παρέκει»*. Είναι η γραμμή που ο Διδάσκαλος χαράσσει για τον καθένα από μας και δεν θα πρέπει για κανέναν λόγο να την παραβούμε.

Όταν ακολουθείτε το Μονοπάτι της αληθινά αγνής Γιόγκα, απελευθερώνεστε από τις εντάσεις του φυσικού και του Αστρικού σας σώματος και αυτό επιτυγχάνεται μόνο με τη διαμεσολάβηση του Διδασκάλου. Μόνο με τη Χάρη Του αλλά και την ατομική σας προσπάθεια μπορείτε να εξασφαλίσετε την ηρεμία, την αρμονία και την εξάγνιση. Τότε τα βαριά σαν βουνά φορτία των πράξεων του παρελθόντος θα γίνουν λοφίσκοι από χώμα και οι λοφίσκοι από χώμα με τους χείμαρρους του Νάαμ θα εξαφανιστούν.

Ο Γκουρού Νάνακ έλεγε: *«Ποιο είναι το όφελος του να καταφεύγει κανείς στα πόδια ενός λιονταριού, αν τα τσακάλια εξακολουθούν να ουρλιάζουν πίσω του;»* Ο Διδάσκαλος έχει κάνει τη δουλειά Του και οι μυημένοι πρέπει να κάνουν τη δική τους, να εξακολουθούν δηλαδή την προσπάθεια έχοντας πλήρη εμπιστοσύνη στον Διδάσκαλο. Υπάρχουν μεταξύ των μυημένων πάρα πολλοί που επαναπαύονται με την σκέψη ότι έχουν μυηθεί και είναι πολύ λίγοι αυτοί που κάνουν διαλογισμό. Αλλά και αυτοί που κάνουν διαλογισμό θα πρέπει να παραδοθούν στο Διδάσκαλο. Ο Διδάσκαλος γνωρίζει πώς και πότε θα μοιράσει τα αγαθά Του, κατά τον καλύτερο τρόπο. Η δική μας δουλειά είναι να ακολουθούμε σχολαστικά τις οδηγίες του. Αν πράττου-

με σύμφωνα με τις εντολές Του, δεν θα μας εγκαταλείψει ως το τέλος του κόσμου. Εμείς νομίζουμε πως μετά τη μύηση είμαστε απαλλαγμένοι από όλες τι υποχρεώσεις και είμαστε ελεύθεροι να κάνουμε ό,τι θέλουμε έχοντας εμπιστοσύνη απλώς στη Χάρη Του. Αυτή η νοοτροπία αποτελεί ένα μεγάλο εμπόδιο στο Μονοπάτι και αργοπορεί κάθε πραγματική πρόοδο. Δεν κερδίζουμε τίποτα με το να κλείνουμε τα μάτια μας στη σκληρή πραγματικότητα, καθώς υπάρχει ένας νόμος που καθορίζει τα δικαιώματα και τα καθήκοντα κάθε ατόμου με ένα δίκαιο τρόπο. Δεν μπορούμε να διαλέγουμε μόνο αυτό που μας αρέσει. Πρέπει να μην έχουμε μια τέτοιου είδους νοσηρή νοοτροπία και να μη ναρκοθετούμε το δρόμο μας εμείς οι ίδιοι, γιατί στην Επιστήμη του Πνεύματος δεν υπάρχει χρόνος μεταξύ της καταδίκης και της εκτέλεσης της τιμωρίας. Είναι μακριά και επίπονη η πορεία εξέλιξης για το πνεύμα και πρέπει αναγκαστικά να προσέχουμε τις ανώτερες αξίες της ζωής σε κάθε βήμα, αν είμαστε ένθερμοι στην αναζήτησή μας για την Αλήθεια. Είναι ένα απόκρημνο μονοπάτι που αν θέλουμε να το διαβούμε χωρίς να σκοντάψουμε, πρέπει να το διαβούμε με τη καρδιά μας πάντοτε προσηλωμένη στο σκοπό και πατώντας πάνω στις πατημασιές που έχει καθορίσει ο Διδάσκαλος και που βρίσκονται ακριβώς μπροστά μας. Δεν υπάρχει χρόνος, για να κοιτάζουμε πίσω, γιατί θα καθυστερήσουμε και θα απογοητευθούμε.

Η άγνοια είναι η μοναδική ασθένεια από την οποία υποφέρει η ψυχή και μπορεί να θεραπευτεί μόνο με τη γνώση. Η αληθινή γνώση θα επιτευχθεί, όταν η ψυχή απαλλαχθεί από το νου και τις αισθήσεις. Η αληθινή γνώση ανατέλλει μόνο πάνω από το Αιτιατό ή Νοητικό επίπεδο, εκεί που οι αισθήσεις δεν χρησιμεύουν σε τίποτα. Όμως, μέχρι να φτάσει κανείς αυτό το στάδιο της κατευθείαν επικοινωνίας με τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου, στο Αιτιατό επίπεδο, πρέπει να προσέχει τα πάντα, γιατί το Μονοπάτι είναι γλιστερό και σπαρμένο με κρυφές παγίδες που μπορούν κάθε στιγμή να ακινητοποιήσουν τον απρόσεκτο οδοιπόρο του Μονοπατιού. Μιας και γλιστρήσει κάποιος, η χρυσή ευκαιρία έχει χαθεί και δεν ξέρει κανείς πότε θα αξιωθεί να γεννηθεί ξανά σαν άνθρωπος. Όταν δίνουμε τόση μεγάλη έμφαση στα μέσα, δηλαδή στη χορτοφαγική διατροφή και το κάρμα, θα πρέπει να δίνουμε ακόμη περισσότερη στην εσωστροφή και την απόσυρση από τις αισθήσεις και να αφιερώνουμε περισσότερο χρόνο για διαλογισμό.

Όπως είναι γνωστό, ο Διδάσκαλος δεν δέχεται τίποτα για τον εαυ-

τό του. Όλες τις προσωπικές του ανάγκες τις καλύπτει μόνος του και δεν χρησιμοποιεί τα χρήματα που προαιρετικά συγκεντρώνουν οι μαθητές για τα έξοδα λειτουργίας του κάθε Σάτσανγκ ή γενικότερα για τους σκοπούς της Αποστολής. Αυτά τα χρήματα πρέπει να χρησιμοποιούνται για το κοινό καλό στην Ινδία, την Αμερική ή οπουδήποτε αλλού στο εξωτερικό, όποτε χρειάζεται, και εγκρίνεται η χορήγησή τους από τον Διδάσκαλο μόνο προς όφελος χιλιάδων ανθρώπων. Όλοι οι Διδάσκαλοι χρησιμοποιούσαν αυτά τα χρήματα για τους σκοπούς της Αποστολής τους. Πρέπει να βλέπουμε και να σκεπτόμαστε με έναν υγιή τρόπο πάνω σ' αυτό το θέμα. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη εξυπηρέτηση από αυτή του να βάζει κανείς ανθρώπους στο δρόμο προς τον Θεό. Στο δρόμο που τελικά θα τους οδηγήσει στον «Οίκο του Πατέρα».

Κατά τη διαχείριση χρημάτων για τις ανάγκες της Αποστολής πρέπει να είμαστε απαραίτητα ευσυνείδητοι, καθαροί και αγνοί. Κάθε δεκάρα που ξοδεύεται για οποιοδήποτε από τους αναγνωρισμένους σκοπούς πρέπει να ξοδεύεται καλά και να δίνεται λογαριασμός γι' αυτό, όπως πρέπει. Οι λογαριασμοί των εσόδων και εξόδων πρέπει να ελέγχονται περιοδικά από υπευθύνους γι' αυτό το σκοπό και να εξετάζεται προσεκτικά η φύση των εξόδων, έτσι ώστε ούτε μια δεκάρα, από χρήματα των σατσάγκις που κερδίζονται με κόπο, να μην πηγαίνει χαμένη και να είμαστε ικανοί να δώσουμε άφοβα λογαριασμό, οποτεδήποτε αυτό μας ζητηθεί. Οφείλουμε να αποφεύγουμε όλα τα μεγαλεπήβολα σχέδια που μπορεί να κολακεύουν τη ματαιοδοξία μας. Η Αποστολή του Μεγάλου Διδασκάλου αποβλέπει στην απλή ζωή σύμφωνα με τις σχετικές αξίες της ζωής. Εφόσον το υψηλότατο ιδανικό της ζωής είναι η γνώση του εαυτού *(η Αυτογνωσία)* και η γνώση του Θεού *(η Θεογνωσία)*, όλες μας οι πράξεις και όλα μας τα έργα πρέπει να κρίνονται και να μετριούνται μόνο με αυτή τη Λυδία λίθο.

Τελευταίο αλλά πολύ ουσιώδες είναι κάτι που επαναλαμβάνω ξανά και ξανά: *«Με αγάπη υπηρετείτε ο ένας τον άλλον, γιατί η αγάπη είναι το κλειδί που ξεκλειδώνει την πόρτα που οδηγεί στο Βασίλειο του Θεού. Η με αγάπη πίστη στον Θεό και η ανιδιοτελής προσφορά σε όλα τα δημιουργήματα του Θεού είναι οι δύο εντολές πάνω στις οποίες στηρίζονται ''όλος ο Νόμος και οι Προφήτες''. »*

Η ειρήνη του κόσμου κατά την ατομική εποχή

Ένατη Γενική Συνεδρίαση της ΟΥΝΕΣΚΟ στις 3 Δεκεμβρίου 1956, σε μια συνέλευση για την προστασία της διεθνούς κοινότητας και την Ανύψωση της Ανθρωπότητας, στην Αίθουσα Σαπρούς, στο Νέο Δελχί.

Κύριε πρόεδρε, Αντιπρόσωποι, Οδηγοί και Φίλοι,

Είναι ένα χαρμόσυνο γεγονός που συναντώ διαπρεπείς αντιπροσώπους από διάφορες χώρες του κόσμου που ήρθαν, για να καταθέσουν τις προτάσεις τους, προκειμένου να αναδείξουμε την παγκόσμια αδελφοσύνη στην πράξη, μέσα σε ένα πνεύμα ειρήνης, αγάπης και καλοσύνης για όλους τους ανθρώπους. Έχω αγάπη για τον Θεό και για όλη την ανθρωπότητα και γνωρίζοντας καλά ότι σήμερα εδώ παρευρίσκονται άντρες και γυναίκες με υψηλά ιδανικά, τολμώ να μιλήσω σε σας ειλικρινά για ό,τι έρχεται στο νου μου σχετικά με το θέμα, το οποίο θεωρούμε ως πρωτεύοντα σκοπό στη ζωή μας, δηλαδή την επίτευξη ειρήνης στον κόσμο.

Ο άνθρωπος δεν ζει μόνο με ψωμί. Πρέπει να ζήσει και με τον *''άρτο της ζωής''*. Είναι ένα συνειδητό όν και πρέπει να γνωρίσει τον Εαυτό του και να ζήσει με συνειδητότητα Θεϊκή. Ο άνθρωπος είναι μια συνειδητή οντότητα, η οποία εκφράζει τον εαυτό της μέσω του νου και του φυσικού σώματος. Ωσότου απελευθερωθεί από δεσμά του νου και της ύλης, δεν μπορεί να γνωρίσει τον εαυτό του και τον Θεό. Αν ο νους του είναι στραμμένος προς το σώμα και τις ανάγκες του, γίνεται γήινος με αναπόφευκτο αποτέλεσμα τις ζηλοτυπίες και τις διαμάχες. Όμως, αν κατευθυνθεί προς την ψυχή, γίνεται πνευματικός και το αποτέλεσμα θα είναι αγάπη και ειρήνη.

Η εισαγωγή στη διακήρυξη της ΟΥΝΕΣΚΟ λέει ότι, εφόσον ο πόλεμος άρχισε μέσα στο νου των ανθρώπων, είναι και μέσα στο νου των ανθρώπων που θα πρέπει να δημιουργηθούν οι άμυνες της ειρήνης. Όλοι οι Διδάσκαλοι, που ήρθαν κατά το παρελθόν, έστρεψαν την προσοχή του ανθρώπου στην εξάγνιση της καρδιάς. Αν θέλουμε να αλλάξουμε τον έξω κόσμο, πρέπει να αλλάξουμε πρώτα τις καρδιές μας, γιατί από το ξεχείλισμα της καρδιάς του μιλάει ο άνθρωπος. Τι θα ωφεληθεί κανείς με το να πλένει τον εαυτό του εξωτερικά, αν υπάρχει δολιότητα μέσα στην καρδιά του; Αγνότητα στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη είναι αυτό που ζητείται. Ο κόσμος αρχίζει να ενδιαφέρεται γι' αυτήν την αλήθεια και αυτό είναι φανερό από το γεγονός ότι θρησκευτικές διασκέψεις και τέτοιου είδους διοργανώσεις, όπως αυτή εδώ, αρχίζουν να υπάρχουν σε μεγάλο αριθμό, με σκοπό να βοηθήσουν την ανθρωπότητα να ανυψωθεί.

Ωστόσο, κυριαρχούν ακόμα στον κόσμο η βία και το μίσος. Κηρύσσεται και ασκείται το δόγμα της ανισότητας των ανθρώπων και των φυλών. Σε μερικούς, αρέσει να κυριαρχούν πάνω στους άλλους και απαιτούν να τους υπακούουν και συγχρόνως τους απομυζούν, ενώ δίνουν μικρά πράγματα ή και τίποτα ως αντάλλαγμα. Όλα αυτά έχουν, κατά κάποιο τρόπο, δημιουργήσει συνήθειες οι οποίες έχουν μπει στη ζωή μας. Πώς μπορούμε να αλλάξουμε το νου μας και να τον στρέψουμε προς υψηλότερους σκοπούς; Ο νους, όπως η φωτιά, είναι ένας καλός υπηρέτης αλλά συγχρόνως και ένας κακός αφέντης. Ο Γκουρού Νάνακ είπε: *«Η νίκη του νου είναι νίκη του κόσμου»*. Ας δούμε πώς μπορούμε να επιβληθούμε στο νου μας και να αλλάξουμε τις καρδιές μας.

Καθώς ο άνθρωπος αποτελείται από σώμα, νου και ψυχή θα πρέπει να αναπτυχθεί σε όλα. Έχουμε γίνει διανοητικοί γίγαντες και έχουμε επιτύχει θαυμάσιες εφευρέσεις, όπως το τηλέφωνο, την τηλεόραση, το ραδιόφωνο, το αεροπλάνο, τους πυραύλους, τις ατομικές βόμβες κ.τ.λ., όμως έχουμε και μία ψυχή, για την οποία γνωρίζουμε πολύ λίγα ή και τίποτα. Όμως ας θυμηθούμε τα λόγια του Ιησού: *«Τι θέλει οφελήσει τον άνθρωπον, εάν κερδίση τον κόσμον όλον και ζημιωθή η ψυχή αυτού;»*

Καθώς δεν έχουμε γνωρίσει τους Εαυτούς μας, όλοι οι πρόοδοι που κάνουμε στο φυσικό και διανοητικό επίπεδο στρέφονται εναντίον μας. Σε ένα ευρωπαϊκό συνέδριο επιστημόνων που έγινε τελευταία, ο πρόεδρος του συνεδρίου είπε ότι έχουμε αποκτήσει έλεγχο

πάνω στις δυνάμεις της φύσης, πριν να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας και είναι γι' αυτό, που διάφορες εφευρέσεις συντελούν μάλλον στην καταστροφή παρά στην πρόοδο της ανθρωπότητας. Αν είχαμε γνωρίσει τους εαυτούς μας, πριν να αποκτήσουμε κυριαρχία πάνω στις δυνάμεις της φύσης, όλες αυτές οι εφευρέσεις θα βοηθούσαν στην ανύψωσή μας. Όλοι οι πνευματικοί Διδάσκαλοι από τα παλιά χρόνια, όπως ο Βούδας, ο Νάνακ, ο Χριστός, ο Προφήτης Μωάμεθ μάς προέτρεψαν, όπως και οι αρχαίοι Έλληνες Διδάσκαλοι, να αποκτήσουμε το «*Γνώθι Σεαυτόν*». Για να γνωρίσουμε όμως τους εαυτούς μας, πρέπει να υψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα με την πρακτική της αυτοανάλυσης. Οι Χριστιανικές Γραφές λένε: *«Μάθε να πεθαίνεις, ώστε να αρχίσεις να ζεις»*. Ο Χριστός είπε: *«Εάν δε γεννηθείτε εκ νέου, δεν δύναστε να εισέλθετε στην Βασιλεία του Θεού»*.

Ο Νικόδημος ήταν ένας πολύ μορφωμένος άνθρωπος. Πήγε στο Χριστό και του είπε: *«Δάσκαλε, πώς μπορεί ένας άνθρωπος να ξαναγεννηθεί, όταν είναι γέρος; Μπορεί να μπει για δεύτερη φορά μέσα στην κοιλιά της μητέρας του και να ξαναγεννηθεί;»*. Βλέπετε οι διανοούμενοι έχουν στενή αντίληψη και αποτυγχάνουν στο να αντιλαμβάνονται την πρακτική πλευρά της πραγματικότητας. Ο Χριστός απάντησε: *«Εσύ που είσαι ένας δάσκαλος του Ισραήλ, δεν μπορείς να αναγνωρίσεις την πραγματικότητα; Δεν γνωρίζεις ότι η σάρκα γεννιέται από τη σάρκα και το πνεύμα από το πνεύμα;»* Το να ξαναγεννηθεί κανείς σημαίνει να υψωθεί πάνω από τη σωματική συνειδητότητα με την πρακτική του διαλογισμού, έτσι ώστε να μπορέσει να γνωρίσει τον εαυτό του που σημαίνει την αληθινή του φύση, την ψυχή του. Ο Καμπίρ λέει το ίδιο πράγμα: *«Μάθε να πεθαίνεις εκατό φορές την ημέρα, όχι να πεθάνεις κάποτε για μια φορά»*. Πρέπει να μάθετε να υπερβαίνετε τη σωματική σας συνειδητότητα, για να γνωρίσετε ποιος είστε και τι είστε.

Διανοητικώς, γνωρίζουμε πάρα πολλά πράγματα, αλλά πρακτικώς ξέρουμε πολύ λίγα ή τίποτα. Το ουσιώδες στη ζωή είναι να υψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα και να ανοίξουμε τον Εσωτερικό Οφθαλμό ή Μοναδικό Οφθαλμό, για να δούμε το Φως του Θεού. Αυτό μπορεί να γίνει με την πρακτική της αυτοανάλυσης, μιας πολύ παλιάς επιστήμης την οποία έχουμε ξεχάσει.

Όλοι οι Διδάσκαλοι που ήρθαν κατά το παρελθόν γνώριζαν καλά αυτές τις αλήθειες και μας τις είπαν, αλλά δυστυχώς εμείς τις έχου-

με παραμελήσει. Μπορούμε, μας είπαν, να ανυψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα, να αφήσουμε το σώμα, να έχουμε εμπειρίες των Εσωτερικών κόσμων και μετά να επιστρέψουμε. Αυτά είναι τα διδάγματα που δόθηκαν απ' όλους τους Διδασκάλους που ήρθαν είτε στη μια χώρα είτε στην άλλη. Ο Μαουλάνα Ρούμι είπε: *«Αγαπητοί μου φίλοι, μάθετε να πεθαίνετε, έτσι ώστε να έχετε αιώνια ζωή»*. Λοιπόν, αυτή δεν είναι μια καινούρια αλήθεια, αλλά μία αλήθεια που εμείς έχουμε ξεχάσει.

Οι Διδάσκαλοι μας λένε ότι μπορούμε και εμείς αβίαστα να έχουμε αυτήν την εμπειρία τόσο σίγουρα, όσο το ότι δύο και δύο κάνουν τέσσερα, φθάνει να βρεθούμε στα πόδια ενός αρμόδιου Διδασκάλου, όπως ο βασιλιάς Τζανάκ της παράδοσης βρέθηκε στα ποδιά του Αστάβακρα. Ο Τζανάκ μέσα σε ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα είχε τις αποδείξεις του. Δεν χρειάζεται να παραμείνω παραπάνω σ' αυτό το θέμα. Αυτοί οι οποίοι μπορεί να ενδιαφέρονται στο να λύσουν το μυστήριο της ζωής μπορούν να ανατρέξουν στο βιβλιαράκι: «Ανθρωπε Γνώθι Σ'αυτόν», που έχει διανεμηθεί σε όλους εδώ για ενημέρωση.

Για να κατορθώσει αυτόν το σκοπό, ο άνθρωπος πρέπει να ζει μια ηθική και αγνή ζωή, που είναι το πρώτο σκαλοπάτι για την πνευματικότητα. Ο Ιησούς είπε: *«Μακάριοι οι καθαροί τη καρδία, διότι αυτοί θέλουσι ίδωσι τον Θεόν»*. Ο Γκουρού Νάνακ είπε: *«Να είστε αγνοί, για να μπορέσει να πραγματοποιηθεί η αλήθεια»*.

Ενώ επιμένουμε για την ηθική και διανοητική εξέλιξη της ανθρωπότητας, δεν έχουμε κάνει τίποτα για την πνευματική πλευρά του ανθρώπου, που είναι πιο ζωτική αλλά και μια λυπηρά αγνοημένη υπόθεση. Η πνευματική εξέλιξη είναι ένας θεμελιώδης παράγοντας που αφορά όλη την ανθρωπότητα και χωρίς αυτή όλες μας οι προσπάθειες στο διανοητικό και ηθικό επίπεδο θα αποτύχουν και θα καταρρεύσουν.

Κατά την περιοδεία μου στην Αγγλία, τη Γερμανία και τις Ηνωμένες Πολιτείες τον περασμένο χρόνο, με ρώτησαν πώς μπορούμε να αποφύγουμε τον κίνδυνο ενός ατομικού πολέμου. Είπα στους ακροατές ότι μπορούμε να τον αποφύγουμε, μόνο αν ζούμε σύμφωνα με ό,τι λένε οι Γραφές. Γνωρίζουμε τόσα πολλά για την επί του Όρους Ομιλία, τις Δέκα Εντολές και το Οκτάπτυχο Μονοπάτι του Βούδα και τα κηρύττουμε στους άλλους, ενώ εμείς δεν ζούμε σύμφωνα με αυτά που κηρύττουμε. Να είμαστε εκτελεστές του Λόγου και όχι ακροατές

μόνο απατώντας τους εαυτούς μας. Χρειάζονται αναμορφωτές όχι των άλλων αλλά των εαυτών μας. Ας μάθουμε να ζούμε ακριβώς, όπως λέγεται ότι έζησε ο Γιουντίστρα, ένας από τους πέντε Πάντος, τους γιους του βασιλιά.

Λέγεται ότι οι πέντε Πάντος ήταν μαθητές ενός δασκάλου και ότι ο δάσκαλος τούς έδωσε ένα βιβλίο που άρχιζε ως εξής: *«Να λέτε την αλήθεια και να μη θυμώνετε».* Τέσσερις από τους αδελφούς αποστήθισαν ολόκληρο το βιβλιαράκι. Όταν ήρθε η σειρά του Γιουντίστρα, του άλλου αδερφού, αυτός είπε: *«Διδάσκαλε, έμαθα καλά μόνο μια φράση: "Να λέω την αλήθεια" και έμαθα μόνο το μισό από την επόμενη φράση: "Να μη θυμώνω"».* Ο δάσκαλος εξοργίστηκε και είπε: *«Τι θα απαντήσω εγώ στο Βασιλιά, μετά από δύο ή τρεις μήνες μάθημα, ότι ο Γιουντίστρα έμαθε μόνο μια ολόκληρη φράση και μια άλλη μισή;»* Άρχισε να κτυπά το αγόρι μια, δύο, τρεις φορές και μετά του είπε: *«Γιατί δεν λες την αλήθεια;»* Ο Γιουντίστρα είπε: *«Λέω την αλήθεια, ότι έμαθα τη φράση: «Να λέω την αλήθεια»* και από την άλλη φράση έμαθα μόνο τη μισή, το *Να μη θυμώνω». Και τώρα σας λέω την αλήθεια, ότι στην αρχή δεν θύμωσα, αλλά όταν αρχίσατε να με χτυπάτε, θύμωσα».* Λοιπόν, ωσότου μάθουμε να ζούμε, όπως ο Γιουντίστρα, δεν μπορεί να υπάρξει καμιά πρόοδος σε οποιοδήποτε τομέα της ζωής μας. Τροφή που έχει χωνευτεί δίνει δύναμη. Αν βάλουμε σε πρακτική ό,τι έχουμε μάθει, όλος ο κίνδυνος για έναν ατομικό κίνδυνο θα έχει αποφευχθεί.

Τώρα, ας δούμε τι λένε οι Γραφές για την καθοδήγησή μας. Εμείς όλοι, είμαστε λάτρεις της ίδιας δύναμης, του Θεού, που ονομάζεται με τόσα πολλά ονόματα. Ο Θεός έκανε τον άνθρωπο που είναι ένα εμψυχωμένο σώμα. Η ψυχή μας περιβάλλεται από το νου και την ύλη. Ο Θεός είναι πανσυνειδητότητα. Όταν απελευθερώσουμε τους εαυτούς μας από τα δεσμά του νου και της ύλης, βρίσκουμε ότι είμαστε συνειδητές οντότητες, ψυχές δηλαδή, ομοούσιες με τον Θεό. Είμαστε, κατά κάποιο τρόπο, σταγόνες από τον ωκεανό του Θεού. Αν θεωρήσουμε τους εαυτούς ότι είμαστε μόνο ένα σώμα, θα έρθουμε σε επαφή με τον κόσμο στο επίπεδο του σώματος. Έχουμε όμως ένα πολύ ισχυρό υπόβαθρο για να σταθούμε εκεί που είναι η θεϊκή μας συνειδητότητα. Όμως αν εμείς ζούμε μόνο με τα "πρέπει" και τα "μη" των θρησκειών, τότε πράγματι δεν θα έχουμε κανένα ισχυρό υπόβαθρο, για να βασιστούμε. Δεν υπήρξε κανένας Ινδός ή Μωαμεθανός ή Χριστιανός πριν από τη γέννησή του και όμως υπήρξαν Άγιοι

άνθρωποι, πριν να γίνουν οι θρησκείες.

Οι Ισραηλίτες πήγαν στο Χριστό και τον ρώτησαν: *«Ο βασιλιάς μας ζητά ένα φόρο υποτέλειας από μας, τι πρέπει να κάνουμε;»* Και εκείνος τους είπε να του φέρουν ένα νόμισμα. Όταν του έφεραν το νόμισμα, ρώτησε*: «Ποιανού η επιγραφή είναι πάνω σε αυτό;».* Όταν του είπαν ότι ήταν του Καίσαρα, είπε: *«Δώστε στον Καίσαρα ό,τι ανήκει στον Καίσαρα. Οι ψυχές σας που είναι του Θεού, δώστε τις στον Θεό».* Όλων των Διδασκάλων οι απόψεις είναι ίδιες. Καθώς ο άνθρωπος είναι ένα κοινωνικό ον, γι'αυτό έγιναν κοινωνικά ιδρύματα *(εκκλησίες, ναοί κλπ.)* από τις διάφορες θρησκείες για την ανύψωση της ψυχής του. Αυτά βοηθούν τον άνθρωπο, για να περάσει τη γήινη προσωρινή διαμονή του φιλικά και να αποδειχτεί βοηθός ολόκληρης της ανθρωπότητας, καθώς και για να τον βοηθήσουν να γνωρίσει τον εαυτό του και τον Θεό. Ο Θεός όμως δεν μπορεί να γνωριστεί με το μυαλό, τις αισθήσεις ή τις πράνες. Μόνον η ψυχή μπορεί να γνωρίσει τον Θεό. Είναι γι' αυτό που όλοι οι Διδάσκαλοι που ήρθαν στο παρελθόν υπέδειξαν με διάφορες ορολογίες το *«Γνώθι σ' Αυτόν»* και μας έδωσαν ακόμη δύο πολύ σπουδαίες εντολές: *«Αγάπα Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διάνοιάς σου»* και *«Αγάπα τον πλησίον σου ως σ'αυτόν»,* γιατί ο Θεός κατοικεί μέσα σε όλες τις καρδιές.

Εμείς είμαστε όλοι συνειδητές οντότητες, καθώς είμαστε της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού και υπάρχει μια υποκείμενη ενότητα, γι' αυτό είμαστε αδελφοί και αδελφές με την αληθινή έννοια της λέξης και σχηματίζουμε μια παγκόσμια αδελφότητα, που μπορεί να εδραιωθεί, αν πραγματοποιηθεί η τόσο πολύ αναγκαία Εσωτερική ενότητα. Τώρα, γνωρίζουμε όλα τα πράγματα διανοητικώς, καθώς δεν έχουμε γνωρίσει τους εαυτούς μας και το Εσωτερικό μας μάτι δεν διαπερνά τα πάντα. Όταν το *"Εσωτερικό μάτι", το "Μοναδικό μάτι" ή το "Σε λανθάνουσα κατάσταση μάτι"* ανοίξει, τότε μόνο θα δείτε το ίδιο φως του Θεού να εργάζεται μέσα σ' όλους και θα αποκτήσετε αληθινή αγάπη για όλους και αληθινό σεβασμό για όλες τις Γραφές, που άφησαν οι Διδάσκαλοι του παρελθόντος.

Όλες οι Γραφές λένε ότι ο Θεός κατοικεί μέσα σ' όλη τη Δημιουργία και υπάρχει μέσα σε κάθε μορφή. Ο Γκουρού Νάνακ είπε: *«Ζούμε και οφείλουμε την ύπαρξή μας στον Θεό. Θα έπρεπε να αντιμετωπίζουμε όλους σαν να είναι η δική μας σάρκα και το δικό μας αίμα».* Ο προφήτης Μωάμεθ είπε: *«Είμαστε όλοι μέλη της ίδιας οικογένειας του*

Θεού». Και πολλοί άλλοι Άγιοι είπαν το ίδιο πράγμα. Εμείς λοιπόν θα πρέπει να τους αγαπάμε όλους. Η αγάπη του Θεού και η αγάπη όλης της ανθρωπότητας είναι οι δύο μεγάλες θεμελιώδεις ή κύριες εντολές, πάνω στις οποίες στηρίζεται η φιλοσοφία όλων των Διδασκάλων. Αν τις ακολουθήσουμε στην πρακτική, θα υπάρξει ειρήνη πάνω στη γη, η Βασιλεία του Θεού θα επικρατήσει πάνω στη γη και δεν θα δημιουργείται κανένας κίνδυνος για ατομικό πόλεμο.

Υπάρχει μια πραγματικότητα που εργάζεται μέσα σ' όλους. Όλη η ανθρωπότητα είναι μία. Οι διαφορές είναι καμωμένες από τους ανθρώπους και προέρχονται από υπερφίαλες σκέψεις λόγω της άγνοιας του εαυτού μας. Λέγεται για τον άγιο Ιωάννη ότι κάποτε προσκλήθηκε σε ένα σχολείο και του ζητήθηκε να δώσει μια ομιλία. Σηκώθηκε πάνω και είπε: *«Παιδιά, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον»* και στη συνέχεια κάθισε κάτω. Ο επιφορτισμένος για την ομιλία γραμματέας τον ρώτησε: *«Δεν έχετε να πείτε κάτι περισσότερο;»*, ο Ιωάννης σηκώθηκε και ξαναείπε: *«Παιδιά, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον»* και κάθισε πάλι κάτω. Ξανά ο γραμματέας τον ρώτησε αν είχε να πει τίποτα περισσότερο. Την τρίτη φορά ο άγιος Ιωάννης σηκώθηκε και είπε: *«Παιδιά, αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Αγαπάτε και θα κατακτήσετε όλο τον κόσμο».* Για να κατορθώσει αυτή την αγάπη ο άνθρωπος, πρέπει να είναι ηθικός και αγνός. Αυτή είναι η ουσία των διδαγμάτων όλων των Διδασκάλων τα οποία μας κληροδότησαν. Φυσικά, αυτός που αγαπά τον Θεό, είναι αυτός που αγαπά όλους.

Χωρίς αγάπη δεν μπορεί να κρατηθεί καμιά μόνιμη ειρήνη στον κόσμο, γιατί δεν μπορεί να επικρατήσει η πνευματική φύση του ανθρώπου. Ο Θεός είναι αγάπη και καθώς η ψυχή μας είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού, η αγάπη είναι έμφυτα φυλαγμένη σαν κάτι ιερό μέσα μας. Ο Σάμας Ταμπρίζ, ένας μωαμεθανός άγιος είπε: *«Και αν ακόμα εκτελείτε εξωτερικά τελετουργικά και τελετές λατρείας για εκατό χρόνια, δεν μπορείτε να θεωρείστε αληθινοί λάτρεις του Θεού. Με τέτοιες ενέργειες δεν μπορείτε να αναπτύξατε αγάπη για Εκείνον και γι' αυτό δεν θα μπορέσετε να γνωρίσετε τα μυστήρια του Θεού».*

Ο Γκουρού Γκομπίν Σινγκ, ο δέκατος Γκουρού των Σικχ, είπε την ίδια αλήθεια με διαφορετικά λόγια: *«Ακούστε όλοι. Σας λέω την αλήθεια, μόνον αυτοί που αγαπούν πηγαίνουν στον Θεό».* Το Ευαγγέλιο επίσης λέει το ίδιο πράγμα: *«Όστις δεν αγαπά, δεν θέλει γνωρίσει τον Θεό».* Ακόμα πολλοί άλλοι άγιοι μίλησαν με παρεμφερή λόγια. Ένας λάτρης του Θεού θα είναι λάτρης όλων των Διδασκάλων που ήρθαν

στο παρελθόν, λάτρης όλης της ανθρωπότητας και της υπόλοιπης Δημιουργίας, λάτρης όλων των Γραφών και όλων των ιερών τόπων και ακόμα προσκυνητής όλων των τόπων προσκυνήματος. Ένας λάτρης του Θεού δε θα σκεφθεί ποτέ να ενοχλήσει κανέναν στη σκέψη, στο λόγο ή στην πράξη. Αυτός :

Θα προσφέρει ανιδιοτελείς υπηρεσίες.
Θα ζει μια ζωή ειλικρίνειας.
Θα έχει ένα ευγενικό χαρακτήρα.
Θα έχει αγάπη για όλους και δεν θα μισεί κανέναν.
Θα προσφέρει τη ζωή του για την ανύψωση όλης της ανθρωπότητας.

Αυτές είναι οι πέντε κολώνες πάνω στις οποίες μεγάλα κτίσματα ειρήνης μπορούν να κτιστούν. Αυτές οι πέντε κολώνες γίνονται στέρεες με το να αναπτύξουμε την πνευματική επαφή Εσωτερικά. Αυτός που θα την αναπτύξει θα θεωρεί όλο τον κόσμο σαν το σπίτι του Θεού και τις διάφορες χώρες σαν πολλά δωμάτια μέσα σ’ αυτό το σπίτι.

Οι κυβερνήσεις των διαφόρων κρατών σχηματίζονται, για να προασπίζουν το καλό και το δίκαιο των λαών. Κάνουν ό,τι μπορούν, για να επαναφέρουν την ειρήνη και την τάξη στον κόσμο με διάφορους τρόπους. Τα Ηνωμένα Έθνη επίσης σχηματίστηκαν, για να επιβοηθήσουν αυτό τον σκοπό. Οι κυβερνήσεις μπορούν να ελέγχουν τα σωματεία των ανθρώπων, αλλά δεν μπορούν να επιτύχουν την εξανθρώπιση. Αν δεν αλλάξουν οι καρδιές και τα μυαλά των ανθρώπων, η κατάσταση του κόσμου δεν μπορεί να αλλάξει. Η αλλαγή πρέπει να έρθει από μέσα μας. Όπως ήδη σας είπα: *«Από το ξεχείλισμα της καρδιάς του μιλάει ο άνθρωπος»*. Αυτά τα ίδια τα λόγια που ο άνθρωπος προφέρει είναι φορτισμένα διαφορετικά. Αν έχει αγάπη για όλη την ανθρωπότητα, φυσικά τα λόγια του θα είναι φορτισμένα με αγάπη. Οτιδήποτε προέρχεται από την καρδιά, πηγαίνει στις καρδιές των ανθρώπων. Αυτή είναι η αποκλειστική εργασία των πραγματικά πνευματικών ανθρώπων και όχι των *«αιρετικών»,* οι οποίοι κάνουν πληρωμένα κηρύγματα, για να δείξουν ότι κάποια κυβέρνηση είναι πετυχημένη. Το πληρωμένο κήρυγμα! Αναγκάζομαι να αναφέρω αυτό το πράγμα, γιατί το κακό που έχει κάνει στην ανθρωπότητα είναι μεγαλύτερο από τη βοήθειά του προς αυτή. Το πληρωμένο κήρυγμα που γίνεται από επαγγελματίες και στενόμυαλους κήρυκες *(ιερείς)* έχει χειροτερέψει την κατάσταση σ’ όλες τις χώρες και όλες

τις θρησκείες. Οι κήρυκες, αντί να ενώσουν την ανθρωπότητα, βοήθησαν στο να χωρίσουν τον άνθρωπο από τον άνθρωπο. Κοιτάξτε τον παλιό καιρό.

Τέσσερις φάσεις καθόριζαν τη ζωή του ανθρώπου. Τα πρώτα του εικοσιπέντε χρόνια τα περνούσε κανείς για να μάθει όλες τις Γραφές και άλλες γνώσεις. Μετά από αυτά, για άλλα εικοσιπέντε χρόνια εκπλήρωνε τις υποχρεώσεις τους προς την οικογένεια. Ύστερα, έπρεπε ο άντρας να πάει σε απομόνωση για περίπου εικοσιπέντε χρόνια, με σκοπό να γνωρίσει τον εαυτό του και να πραγματοποιήσει τον Θεό. Όταν πλέον είχε αποκτήσει Αυτογνωσία και Θεογνωσία, όφειλε να γυρίζει από τόπο σε τόπο, για να κηρύξει σε όλη την ανθρωπότητα ανιδιοτελώς. Το κήρυγμα αυτό ήταν δωρεάν και αυτού του είδους οι άνθρωποι ονομάζονταν *σανιάσιν,* δηλαδή αυτοί που ήταν αφοσιωμένοι στο να κηρύττουν.

Όλοι οι Διδάσκαλοι μας προτρέπουν να αγαπάμε τον Θεό και να αγαπάμε όλη την ανθρωπότητα με όλη μας την ψυχή, με όλη μας την καρδιά και μ’ όλη μας τη δύναμη. Οι Διδάσκαλοι, που ήρθαν κατά το παρελθόν μας είπαν να ζούμε σύμφωνα με τις Γραφές. Πόσοι από μας όμως το κάνουν αυτό; Τουλάχιστον αυτοί που γνωρίζουν την αλήθεια θα έπρεπε να το κάνουν. Και ας αρχίσουν από τους εαυτούς τους. Τόσοι πολλοί άνθρωποι είμαστε εδώ καθισμένοι, ας πούμε επτά εκατοντάδες, αν μόνο εμείς αρχίσουμε να το κάνουμε, θα υπάρξει μια αλλαγή. Αυτοί που έρχονται σε επαφή μαζί μας, θα αλλάξουν επίσης. Λοιπόν, βλέπετε ότι χρειάζεται ένας πολύ λογικός τρόπος κηρύγματος από αυτούς που έχουν παγκόσμια αγάπη, που ακολουθούν την ιερή σημασία των ιερών Γραφών, τις οποίες ευτυχώς έχουμε σήμερα. Αν είχαμε έρθει, ας πούμε εκατό χρόνια πριν, δε θα μπορούσαμε να έχουμε τις Γραφές ή τις εμπειρίες αυτών που ήρθαν στο διάστημα αυτών των περιόδων, δηλαδή του Ραμακρίσνα και άλλων. Αν είχαμε έρθει πριν πεντακόσια χρόνια, δεν θα είχαμε τις Γραφές των Σικχ, οι οποίες είναι ένας ογκώδης θησαυρός θεότητας. Αν είχαμε έρθει πριν χίλια τετρακόσια ή χίλια πεντακόσια χρόνια, δεν θα είχαμε το ιερό Κοράνι. Και ακόμη πηγαίνετε πίσω δύο χιλιάδες χρόνια, αν τύχαινε να έρθουμε πριν από αυτά, δεν θα είχαμε ακόμη και το Ευαγγέλιο. Και αν είχατε έρθει πριν δυόμιση χιλιάδες χρόνια, δε θα είχαμε τις Γραφές του Βούδα ούτε του Μαχαβίρα.

Λοιπόν, είμαστε τυχεροί σήμερα, τον εικοστό αιώνα, γιατί όλοι αυτοί που ήρθαν κατά το παρελθόν με εξαίρετες καταγραφές των

προσωπικών τους εμπειριών μας τις έχουν κληροδοτήσει και τις έχουμε σήμερα. Τώρα εμείς μπορούμε να ωφεληθούμε από αυτές τις Γραφές, αλλά αν δεν γνωρίσουμε την αληθινή σημασία τους, δεν θα καταλάβουμε την μία και μοναδική υποκείμενη αρχή και αν δεν ζήσουμε σύμφωνα με αυτή, δεν θα κάνουμε τίποτα. Τι λένε οι Γραφές; Μας συμβουλεύουν και μας συνιστούν να διάγουμε μια υγιεινή φυσική ζωή, να έχουμε μια ιδανικά ηθική ζωή και να γνωρίσουμε τον ίδιο μας τον εαυτό και τον Θεό.

Υπάρχουν δύο είδη γνώσης: η μια ονομάζεται *Άπρα Βίντια* και η άλλη ονομάζεται *Πάρα Βίντια*. Η Άπρα Βίντια στηρίζεται στο διάβασμα των Γραφών και την εκτέλεση τυπικών και τελετουργικών, την προσφορά ελεημοσύνης κ.τ.λ. Αυτές οι ενέργειες αποτελούν για ορισμένους τα πρωταρχικά στάδια που χρειάζονται, για να τους ανοίξει ο δρόμος προς την πνευματικότητα. Ο κύριος σκοπός όμως, που βρίσκεται κάτω από αυτά, είναι το να δημιουργήσουν μέσα μας ένα ενδιαφέρον, για να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και τον Θεό. Το να διάγουμε μια ηθική ζωή είναι η βάση πάνω στην οποία πρέπει να πατήσουμε, για να περάσουμε στην πνευματικότητα. Φυσικά, γι' αυτό το πράγμα, πρέπει να ζητήσουμε την καθοδήγηση κάποιου, που έχει πραγματοποιήσει αυτήν την πνευματική ζωή.

Το κύριο μειονέκτημά μας είναι ότι δεν γνωρίζουμε τι είμαστε και πού στεκόμαστε. Η ψυχή μας είναι στη σκλαβιά του νου και της ύλης. Αν μάθουμε πρακτικώς πώς να αναλύσουμε τον εαυτό μας και πώς να ανυψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, θα δούμε ότι δεν είμαστε το σώμα ούτε η διάνοια ούτε οι αισθήσεις. Γνωρίζουμε τόσα πολλά πράγματα αλλά μόνο διανοητικά. Είναι όμως δυνατό με τη διάνοια να γνωρίσει κανείς τον εαυτό του και τον Θεό; Όπως σας είπα και προηγουμένως, είναι δυνατόν μόνον ακολουθώντας την Πάρα Βίντια, την επιστήμη της πρακτικής αυτοανάλυσης, με τρόπο φυσικό που να μπορεί να ακολουθηθεί από ανθρώπους όλων των ηλικιών. Αν δεν γνωρίσετε ποιος είστε και τι είστε και ακόμα ποια είναι η σχέση σας με τον Θεό και με ολόκληρη τη Δημιουργία, δεν μπορείτε να είστε τελείως σε ειρήνη.

Η Αυτογνωσία και η Θέωση δεν είναι θέμα των αισθημάτων, των συγκινήσεων ή των συμπερασμάτων στα οποία φτάνουμε με διανοητική πάλη, καθώς αυτά όλα υπόκεινται στην πιθανότητα του λάθους. Το θέμα είναι να δούμε πως θα έχουμε προσωπική εμπειρία από το καθετί και αυτό είναι που δίδεται από όλους τους Διδασκάλους, που

ήρθαν κατά το παρελθόν και που θα έρθουν στο μέλλον. Οι προσωπικές εμπειρίες δίνονται σε όλους, άσχετα με το αν ανήκουν σε μια χώρα ή στην άλλη ή στη μια θρησκεία ή την άλλη. Αυτά δεν έχουν καμιά σημασία. Εφόσον ο άνθρωπος είναι ένα κοινωνικό όν, σχηματίστηκαν κοινωνικά ιδρύματα *(εκκλησίες, ναοί κλπ.)* μόνο και μόνο, για να τον καταστήσουν ικανό να διάγει μια ζωή με αυστηρά ηθικές αρχές, αγνότητα και αγάπη για ολόκληρη την ανθρωπότητα και για να περάσει τις ημέρες της ζωής του με ειρήνη. Όμως για να κατορθώσουμε αυτόν τον σκοπό, πρέπει να δούμε την ενότητα που βρίσκεται μέσα σ' όλη την Δημιουργία και αυτό επιτυγχάνεται με το να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και τον Θεό. Έχουμε αναπτυχθεί θαυμάσια στον τομέα της επιστήμης, αλλά όμως παρ' όλες τις ανέσεις που μας έδωσε η επιστήμη και η τεχνολογία, δεν είμαστε ακόμη ευτυχείς. Την αληθινή ευτυχία θα βρείτε μόνο, αν γνωρίσετε τον εαυτό σας.

Λέγαμε για τις Κυβερνήσεις ότι μπορούν να ελέγχουν τα σωματεία, αλλά δεν μπορούν να κάνουν ανθρώπους. Η εξανθρώπιση είναι δουλειά των πραγματικά πνευματικών ανθρώπων. Κοιτάξτε τους βασιλιάδες του πολύ παλιού καιρού, όπως ο Ντασράθα, ο Ασόκα και άλλοι, σχεδόν όλοι τους είχαν στην αυλή τους πραγματικά τελείως αφυπνισμένους ανθρώπους, πνευματικά αναπτυγμένους, τους οποίους συμβουλεύονταν για όλα τα θέματα που επηρέαζαν την ανθρωπότητα ως σύνολο και από τους οποίους λάμβαναν πραγματική βοήθεια στην εκτέλεση της εργασίας των βασιλείων τους, χωρίς να καταφεύγουν στη χρήση βίας.

Αν μπορούσαν, τώρα, οι κρατούντες να έχουν κάποια παρόμοια καθοδήγηση, θα βοηθούσε πάρα πολύ στην εξασφάλιση της ειρήνης σε όλο τον κόσμο. Θα δείτε ότι η επιτυχία μας στο να κατορθώσουμε την ανεξαρτησία των Ινδιών χωρίς έναν τακτικό πόλεμο οφειλόταν κυρίως στη σοφή συμβουλή και καθοδήγηση του Γκάντι Τζι, που βασιζόταν στην ηθική δύναμη με κάποιο πνευματικό υπόβαθρο. Όλοι μας του οφείλουμε σεβασμό. Αν εσείς ακολουθείτε τις αρχές, όπως σας είπα, θα υπάρξει ειρήνη πάνω στη γη. Αυτό δεν είναι μία νέα ιδέα. Υπάρχει ήδη μέσα στις Γραφές που άφησαν οι Διδάσκαλοι που ήρθαν κατά το παρελθόν. Όλοι είπαν τα ίδια πράγματα. Εμείς όμως τα εξετάζουμε μόνο διανοητικώς, ενώ απαιτείται απλώς και μόνο να τα βάλουμε σε πρακτική. Αντί να κηρύττουμε στους άλλους, θα έπρεπε να αρχίσουμε κηρύσσοντας στους εαυτούς μας. Ζήστε σύμφωνα με ό,τι λέτε. Θα επέλθει μια πολύ οριστική αλλαγή. Ίσως να υπάρχει

κίνδυνος πολέμου πάνω από το κεφάλι μας, αλλά εμείς τουλάχιστον γνωρίζουμε τι είμαστε και προσπαθούμε να ζήσουμε σύμφωνα με ό,τι είπαμε παραπάνω. Αυτό δεν θα κάνει τα πράγματα χειρότερα, αντίθετα θα βοηθήσει την πλειονότητα των ανθρώπων. Είναι αλήθεια ότι, όταν το σπίτι καίγεται, δεν μπορούμε να σκάψουμε ένα πηγάδι εκείνη τη στιγμή. Αν απλώς αρχίσουμε να ζούμε σύμφωνα με ό,τι τέθηκε μπροστά μας, δηλαδή να αγαπάμε τον Θεό, επειδή ο Θεός κατοικεί μέσα σε όλες τις καρδιές, θα πρέπει να αγαπάμε όλη την ανθρωπότητα και ολόκληρη τη Δημιουργία. Αυτό θα μας βοηθήσει πάρα πολύ.

Μέσα στις Ινδικές γραφές θα βρείτε ότι πρέπει να δίνουμε γάλα ακόμα και στα φίδια, γιατί ο Θεός υπάρχει μέσα σε όλες τις μορφές της ζωής. Τέθηκε η ερώτηση στο Χριστό πώς θα έπρεπε να συμπεριφερόμαστε προς τους άλλους και αυτός είπε: *«Αγάπα τον πλησίον σου ως σεαυτόν»*. Όταν ρωτήθηκε τι να κάνουμε με τους εχθρούς μας, είπε: *«Αγαπάτε τους εχθρούς σας»*. Ο αληθινά πνευματικός άνθρωπος βλέπει τον ίδιο τον Θεό μέσα σε όλες τις καρδιές. Όσο περισσότεροι τέτοιου είδους άνθρωποι υπάρχουν, τόσο περισσότερη ειρήνη και αγάπη θα δημιουργηθεί μεταξύ των ανθρώπων. Λοιπόν, με αυτά τα λόγια αφήστε με να σας ευχαριστήσω όλους για την υπομονετική ακρόαση που μου δώσατε και να φύγω.

Ομιλία στην επέτειο των γενεθλίων του Εσωτερικός δρόμος

Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές,

Ο κ. Khanna *(αντιπρόσωπος των Διδασκάλων Κιρπάλ – Ντάρσαν και Ρατζίντερ στην Αμερική)* μου ζήτησε να απευθύνω ένα μήνυμα για την επέτειο των γενεθλίων μου. Η μέρα της φυσικής μου γέννησης ήταν η 6η Φεβρουαρίου 1894, όμως η αληθινή ημερομηνία γέννησής μου είναι η μέρα που κάθισα στα Ιερά Πόδια του Διδασκάλου μου Σαουάν Σινγκ, το Φεβρουάριο του 1924. Κι ακόμα πιο σωστά, η αληθινή ημερομηνία ήταν όταν ξαναγεννήθηκα στο κόσμο του Υπερπέραν και συνάντησα το Διδάσκαλό μου Εσωτερικά σε όλη Του τη δόξα το 1917, δηλαδή 7 χρόνια πριν συναντηθούμε στο φυσικό επίπεδο.

Σέβομαι όλες τις ιερές Γραφές όλων των Αγίων που ήλθαν κατά το παρελθόν, καθώς όλες αυτές δόθηκαν από θεία έμπνευση. Εγώ είχα τη καλή τύχη να καθίσω στα πόδια του Διδασκάλου μου. Ό,τι πήρα από το Διδάσκαλό μου, αυτό παραδίνω σε σας. Βρίσκω ότι είναι ακριβώς τα ίδια με όσα έχουν πει όλοι οι προηγούμενοι Άγιοι. Η διαφορά υπάρχει στη γλώσσα ή στον τρόπο έκφρασης, αλλά το κύριο θέμα είναι το ίδιο. Όλοι μιλούν για το πώς να ελευθερώσουμε τις ψυχές μας από το νου και την ύλη, ώστε να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας και να γνωρίσουμε τον Θεό. Από τη στιγμή της Μύησης ο Διδάσκαλος της Αλήθειας *(Σατ-Γκουρού)* παραμένει με τον μαθητή. Είναι και παραμένει πάντοτε μαζί μας, ως το τέλος του κόσμου παρέχοντας κάθε δυνατή βοήθεια. Αυτός ποτέ δεν θα μας αφήσει ούτε θα μας εγκαταλείψει. Και όταν ο νους μας παραμένει σ' Αυτόν με πλήρη πίστη, Αυτός μας κρατά σε κατάσταση τέλειας ειρήνης. Ελπίδα υπάρχει για όλους. Η Διδάσκαλος Δύναμη έρχεται στο κόσμο, για

να σώσει τους αμαρτωλούς και να τους βάλει στο δρόμο που οδηγεί πίσω στον Θεό. Σε μας μένει να παραμένουμε αφοσιωμένοι σ' Αυτόν και να τηρούμε τις εντολές Του. Τα υπόλοιπα είναι έργο δικό Του.

Ο Θεός είναι αγάπη. Κι εμείς είμαστε επίσης αγάπη. Η αγάπη είναι ο βασικός παράγοντας για τη συνάντησή μας με τον Θεό. Όποιος δεν αγαπά, δεν γνωρίζει τον Θεό. Επομένως, πρέπει να αγαπάμε τον Κύριο τον Θεό μας με όλη την καρδιά μας, με όλη την ψυχή μας και με όλη τη διάνοιά μας. Σας εύχομαι να γίνετε οι εκτελεστές του Λόγου κι όχι μόνο ακροατές του, γιατί ένα γραμμάριο πράξης αξίζει περισσότερο από τόνους ολόκληρους θεωρίας. Χρειαζόμαστε επειγόντως αναμορφωτές, όχι όμως των άλλων αλλά του εαυτού μας. Σαν ανταμοιβή θα πάρετε τη Θειότητα. Σας εύχομαι Θεϊκή ταχύτητα στις προσπάθειές σας, για να διαβείτε το δρόμο πίσω σ' Αυτόν που υπάρχει μέσα σας. Η αγάπη μου και οι πιο θερμές ευχές μου είναι πάντα μαζί σας και θα παραμείνουν μαζί σας. Το μυστήριο της ζωής λύνεται στη συντροφιά εκείνων που το έχουν λύσει για τους εαυτούς τους. Πώς μπορούμε να βρούμε ένα τέτοιο άνθρωπο; Ένας που έλυσε αυτό το μυστήριο μπορεί να σας βοηθήσει να βρείτε την ίδια αλήθεια.

Κάποιος κάποτε, ρώτησε τον Διδάσκαλο Νάνακ για το πώς θα μπορούσε κανείς να βρει έναν αληθινό και πραγματικό Διδάσκαλο και ποια είναι τα σημεία από τα οποία θα μπορούσε να τον αναγνωρίσει. Ο Διδάσκαλος Νάνακ απάντησε: *«Το ανθρώπινο σώμα είναι ένας ναός του Θεού και είναι μέσω της εσωστροφής που συναντούμε τον Θεό».* Υπάρχει ένας δρόμος που οδηγεί απ' αυτό το σπίτι του σώματος σ' ένα άλλο σπίτι που βρίσκεται Εσωτερικά, το Σατς Καντ, το οποίο είναι το Πραγματικό Σπίτι της ψυχής. Σ' αυτό η ψυχή βρίσκει αιώνια ειρήνη. Το ανθρώπινο σώμα είναι ακριβώς όπως ένα νοικιασμένο σπίτι που μας έχει δοθεί προσωρινά, έωσοτου η ψυχή γίνει αρκετά σοφή και επιτύχει την είσοδο στην μόνιμή της κατοικία, την Περιοχή της αιώνιας μακαριότητας.

Ο Πραγματικός και Αληθινός Διδάσκαλος είναι Εκείνος, ο οποίος μπορεί να μας δείξει το δρόμο προς το βασίλειο του Θεού που βρίσκεται μέσα σ' αυτό το σώμα και που μπορεί να οδηγήσει την ψυχή από επίπεδο σε επίπεδο, ώσπου να κερδίσει το *«Βασίλειο των Ουρανών»* και να φτάσει στην πηγή της.

Το ανθρώπινο σώμα, όπως κάθε άλλο φυσικό πράγμα, υπόκειται στη φθορά και την αποσύνθεση. Ακόμα κι αυτός ο κόσμος υπόκειται σε Διάλυση. Αλλά το Σατς Καντ ή *«Βασίλειο του Θεού»* είναι το μόνο

ακατάλυτο και αιώνιο. Η διαδικασία της Διάλυσης επισυμβαίνει στην περιοχή του Τριλόκι ή την Περιοχή των τριών κόσμων *(Φυσικού, Αστρικού και Αιτιατού)* και αυτή της Μεγάλης Διάλυσης επισυμβαίνει σε όλες τις Περιοχές που είναι κάτω από το Σατς Καντ, τη λεγόμενη Νέα Ιερουσαλήμ των Εβραίων, γιατί αυτό είναι το αληθινό *«Βασίλειο του Θεού»,* όπως το ονόμαζε ο Ιησούς. Οι Άγιοι έχουν επομένως θέσει ως στόχο τους το Σατς Καντ, που είναι πέρα από τον ορίζοντα της Διάλυσης και της Μεγάλης Διάλυσης.

Έπειτα ο Σατ Γκουρού ή Διδάσκαλος της Αλήθειας δείχνει το δρόμο προς το βασίλειο του Θεού. Μας λέει ότι η Θεία Μουσική, που αποτελείται από πέντε βασικές μελωδίες, ηχεί πάντοτε μέσα στο σώμα του μυημένου μαθητή. Αυτή η συνεχής συμφωνία είναι ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα στο Δημιούργημα και το Δημιουργό. Είναι η σκάλα που πρέπει να ανέβει η ψυχή, σκαλοπάτι – σκαλοπάτι στο Εσωτερικό της ταξίδι για το Βασίλειο του Θεού. Η Μουσική αυτή είναι τόσο μελωδική, που όμοιά της δεν μπορεί να βρεθεί πάνω στη Γη. Έχει τεράστια έλξη και ακατανίκητη γοητεία. Οι διάφορες Εσωτερικές μελωδίες αρχίζουν από το Σαχανστάλ Κανουάλ *(την περιοχή του λωτού με τα χίλια πέταλα)* και φτάνουν ως το Σατς Καντ. Η Διδάσκαλος ψυχή συνδέει την ανθρώπινη ψυχή με το κατώτερο άκρο από τις χαμηλότερες νότες αυτής της Μουσικής, δίνοντάς της παράλληλα κάποια εμπειρία της απόσυρσης του αισθητηριακού ρεύματος από το σώμα κι αυτά τα δύο, μουσική και απόσυρση, πρέπει να αναπτυχθούν με καθημερινή εξάσκηση.

Ο Σατ Γκουρού έρχεται στον κόσμο με το θησαυρό του Νάαμ. Οι Μουσουλμάνοι τον ονομάζουν «Νάντα Ασμάνι» που σημαίνει Ουράνια μουσική και οι Χριστιανοί το ονομάζουν «Λόγο». Ο Θησαυρός του Νάαμ δεν είναι κληρονομιά αυτού ή εκείνου του συγκεκριμένου έθνους ή κοινότητας ούτε κάποιας συγκεκριμένης χώρας ούτε θρησκείας, τάξης ή πίστης. Αυτός ο θησαυρός διανέμεται δωρεάν σ' όλους από μια Διδάσκαλο Ψυχή, αδιάφορα απ' όλα τα παραπάνω. Ένας αναζητητής μπορεί να είναι Ινδουιστής ή Μουσουλμάνος ή οτιδήποτε άλλο, γιατί αυτό δεν έχει καμιά σημασία. Ο καθένας από μας μπορεί να μάθει την Τέχνη της Ζωής και την Επιστήμη της Πνευματικότητας, για να βρει διέξοδο προς το Βασίλειο του Θεού, που είναι κοινή κληρονομιά όλων και ο ανώτατος σκοπός της ζωής.

Ακόμη, μια Διδάσκαλος Ψυχή μπορεί να έλθει στον κόσμο μέσα σε όποια ανθρώπινη αμφίεση διαλέξει ο ίδιος. Αυτό είναι χωρίς σημασία

για τον αναζητητή της πνευματικότητας, γιατί κάθε τέτοια θεώρηση σίγουρα θα είναι εμπόδιο και μειονέκτημα. Ο σύνδεσμός μας με τη Διδάσκαλο Ψυχή είναι καθαρά πνευματικής φύσης και ακόμα είναι αιώνιος. Ο Άγιος Καμπίρ, αν και ήταν ένας Μουσουλμάνος υφαντής, είχε ανάμεσα στους μαθητές του αξιωματούχους του Ραζπούτ, όπως ο Μπιρ Σινγκ, ο Μπακάτ Σινγκ κλπ. Το ίδιο και ο Άγιος Ραβί Ντας ήταν μπαλωματής στο επάγγελμα και είχε ανάμεσα στους πιστούς του τη Μίρα Μπάϊ, πριγκίπισσα του Ραζπούτ και τον Ράτζα Πίπα. Αυτός που είναι φορέας του Λόγου είναι ο ίδιος ο Λόγος προσωποποιημένος και μπορεί να δώσει και σε μας μια πρώτο χέρι εμπειρία του Σαμπτ ή της Αρχής του Ήχου, για να ξεκινήσουμε το πνευματικό μας ταξίδι. Έτσι, εάν κάποιος εκπληρώνει αυτές τις προϋποθέσεις, χωρίς ενδοιασμό μπορούμε να τον δεχτούμε και να μάθουμε απ' Αυτόν την Επιστήμη της Πνευματικότητας.

Ο μακρόκοσμος υπάρχει στο μικρόκοσμο. Το ανθρώπινο σώμα είναι το πρωτότυπο του Σύμπαντος κι ακόμα περισσότερο απ' αυτό. Μέσα σ' αυτό υπάρχουν εκατομμύρια από Ηλιακά Συστήματα με τους ήλιους τους, τις σελήνες και τους πλανήτες που περιστρέφονται μέσα κι έξω. Μέσα σ' αυτό ανθρώπινο σώμα αντηχεί επίσης και η πιο γλυκιά μουσική που πηγάζει από τον αληθινό θρόνο του Θεού. Ένας Μουσουλμάνος άγιος λέει σχετικά: *«Όταν άκουσα τις μαγικές μελωδίες αυτού του ουράνιου τραγουδιού, η Κάαμπα (το ιερότερο μέρος της λατρείας των Μουσουλμάνων) και ο ναός (των ειδωλολατρών) μου φάνηκαν και τα δύο σαν γελοιογραφίες μπροστά στη θεία μέθη που έδινε αυτό».*

Ο Διδάσκαλος Μαουλάνα Ρούμι έλεγε: *«Οι Άγιοι είναι οι αληθινά αφοσιωμένοι του Θεού και ακούνε συνεχώς τη Θεία Μουσική Εσωτερικά. Αυτή ενσταλάζει τη ζωή μέσα στους εραστές του Θεού».* Ο Σαμάζ Ταμπρίζ, ένας άλλος Μουσουλμάνος Τέλειος Διδάσκαλος, λέει επίσης για αυτήν: *«Κάθε στιγμή ένα παράξενο μουσικό κάλεσμα έρχεται από τον Ουρανό. Ακούω αυτή τη φωνή και καμιά άλλη. Πραγματικά, ευλογημένοι είναι όσοι ακούν αυτό το κάλεσμα».*

Αυτό το τραγούδι είναι εντελώς μοναδικό σε χαρακτήρα. Καμιά γλώσσα δεν μπορεί να το περιγράψει ούτε η Τουρκική ούτε και η Αραβική ούτε η Περσική ούτε καμιά άλλη. Στην πραγματικότητα αυτό το ίδιο είναι μια Αλάλητη Γλώσσα κι ένας Άγραφος Νόμος.

Ο προφήτης Μωάμεθ δήλωσε κάποτε πως άκουγε τη φωνή του Θεού, ακριβώς όπως άκουγε οποιαδήποτε άλλη φωνή. Αλλά όταν ρωτήθηκε γιατί δεν μπορούσε να γίνει ακουστή από τους άλλους,

Αυτός είπε: *«Δεν μπορείτε να ακούσετε αυτή τη φωνή καθώς τα αυτιά σας έχουν σφραγιστεί. Τρέξτε και προσευχηθείτε σε κάποια Διδάσκαλο Ψυχή να αφαιρέσει το σφράγισμα και μετά ακούστε προσεκτικά τη σιωπή της καρδιά σας».*

Η κυρία Άννυ Μπέζαντ, η μεγάλη θεοσοφίστρια, τον Λόγο ή Θείο Ήχο ή Σαμπτ τον ονόμαζε «Φωνή της Σιγής» και έλεγε ότι: *«η Σιγή γίνεται ακουστή, όταν ο νους είναι σε απόλυτη ηρεμία». «Το Βασίλειο του Θεού είναι μέσα σας»,* έλεγε ο Ιησούς. Το πρόβλημα είναι ότι εμείς το ψάχνουμε εξωτερικά και δεν το βρίσκουμε. Ο άνθρωπος έχει κάνει μεγάλες προσπάθειες στην αναζήτησή του για τον Θεό. Τον έχει αναζητήσει στους ιερούς ποταμούς *(όπως το Γάγγη κλπ.)*, στα χιονισμένα βουνά του Μπατρινάθ, του Καισάς, του Αμαρινάθ και ακόμα μέσα στα βάθη των δασών και στα ιερά μέρη όλης της αρχαιότητας αλλά μάταια. Καθώς η “*έξοδος”* προς τον Θεό βρίσκεται “*εσωτερικά”,* θα πρέπει να βρείτε έναν Διδάσκαλο που να γνωρίζει το Δρόμο και που θα μπορεί να είναι οδηγός σας, μέχρι να επιτευχθεί ο στόχος. Αυτό το θείο έργο μπορεί να το κάνει μόνο ένας Αληθινός Διδάσκαλος και όχι κανένας άλλος.

Τώρα γεννιέται το ερώτημα: Που μπορεί να γίνει η σύνδεση μ’ αυτή τη θεία Μουσική; Σε αυτό ο Διδάσκαλος απαντά: «Αυτή η Θεία Μουσική ηχεί στη Σουκσμάνα, τον κεντρικό πρανικό σωλήνα (*Νάντι*) μεταξύ του Ίντα και του Πινκάλα, δυο άλλων πρανικών σωλήνων εκατέρωθεν της σπονδυλικής στήλης». Ο Σουκσμάνα διατρέχει το κέντρο της σπονδυλικής στήλης και περνώντας μέσω του Κέντρου των Ματιών ή Τρίτου Οφθαλμού φθάνει μετά από μία μακρινή διαδρομή κατευθείαν στο Σατς Καντ ή Σαχ Ραγκ, όπως το ονομάζουν οι Μουσουλμάνοι.

Η ψυχή συντονισμένη με τον Θείο Ήχο, τη Θεία Μουσική των Σφαιρών που ηχεί στην Σουκσμάνα, αυτό το Θείο Μονοπάτι, καθώς προχωρεί με κατεύθυνση προς το Βασίλειο του Πατέρα, αποβάλλει σταδιακά τις διάφορες θήκες ή καλύμματα ή σώματα, που την κρατάνε δέσμια στα κατώτερα επίπεδα. Έτσι, καθώς ταξιδεύει μέσα από τα διάφορα «Λόκας» ή Εσωτερικές Περιοχές: τον ήλιο, τη σελήνη τα άστρα, την περιοχή των πνευμάτων *(Πιτιαράν)*, των θεοτήτων *(Ντεβιάν)* κλπ. σε κάθε επίπεδο, σε κάθε Σφαίρα, η Μουσική γίνεται όλο και πιο θελκτική. Τελικά, στο Παρ-Μπραχμ την περιοχή που βρίσκεται πέρα από τα τρία Λόκας, η ψυχή γίνεται αυτόφωτη μέσα στην αρχέγονη δόξα της και απολαμβάνει τη Μουσική που εκεί είναι εξαι-

ρετικά γοητευτική, συνεχής και σε πλήρη ένταση. Αυτή η Μουσική, η "Ατζάπα Τζαπ", είναι μια Αλάλητη Γλώσσα, που καθώς η ψυχή την ακούει, μαγνητίζεται, με αποτέλεσμα ο νους μαζί με τις αισθήσεις του να παραλύουν από έλλειψη της έμπνευσης που έχουν συνηθίσει να αντλούν από την ψυχή. Ο νους βαθμηδόν χάνει τον έλεγχο που ασκεί πάνω στην ψυχή και η υψηλής καταγωγής ψυχή, που είναι μια σταγόνα από τον ωκεανό του Σατ Νάαμ, ελευθερώνεται από τη λαβή του και προχωρεί ανεμπόδιστη στο πεπρωμένο της, στην Αγκαλιά του Πατέρα της.

Βέβαια, είναι αδύνατο να περιγράψει κανείς τις μεγαλειώδεις μουσικές συμφωνίες με λόγια, καθώς αυτές είναι πέρα από κάθε περιγραφή και δεν υπάρχουν κατάλληλες εκφράσεις, για να τις περιγράψει κανείς. Η ψυχή λόγω της συνεχούς επαφής της με το νου ακολουθεί τις ροπές του που την οδηγούν μέσω των αισθήσεων κάτω και έξω από το σώμα. Αυτή είναι και η βασική αιτία που δεν μπορεί να πιάσει το Ηχητικό Ρεύμα Εσωτερικά. Ένα αναποδογυρισμένο κύπελλο μπορεί να παραμένει για αιώνες στη βροχή, αλλά ούτε μια σταγόνα νερού δεν μπορεί να πέσει μέσα σ' αυτό. Όταν όμως στραφεί προς τα άνω, θα γεμίσει ως πάνω με μια δυο βροχές. Ίδια ακριβώς είναι και η περίπτωση της ψυχής. Μόλις η Διδάσκαλος Ψυχή της δώσει μια επαφή με το ζωογόνο Ηχητικό Ρεύμα, στρέφοντάς την κατάλληλα μέσω της απόσυρσης των αισθητηρίων ρευμάτων, το κύπελλο του πνεύματος θα δεχθεί όλο και περισσότερο νερό Αθανασίας, μέχρι αυτή να μουσκέψει και θα σωθεί για πάντα.

Ο νους, όπως ξέρετε, τρέχει πάντα στις απολαύσεις του ενός είδους ή του άλλου. Όμως οι απολαύσεις αυτού του κόσμου είναι όλες παροδικές και πάντα έχουν ένα κεντρί στο βάθος: *«Το πιο γλυκό μας γέλιο είναι με κάποιο πόνο φορτωμένο»,* λέει ένας Άγγλος ποιητής. Αυτός ο ατίθασος νους μπορεί να δαμαστεί, μόνο αν του δοθεί κάποια Εσωτερική απόλαυση των γοητευτικών μελωδιών της Θείας Μουσικής αντί των εξωτερικών απολαύσεων. Όταν ο νους δοκιμάσει το γλυκό Ελιξίριο, αποσπάται από τις εγκόσμιες απολαύσεις και δαμάζεται. Η ψυχή ελευθερώνεται. Αυτή είναι μια προαιώνια συνταγή για τον έλεγχο του νου που δινόταν ανέκαθεν από τους Αγίους. Ισχύει για όλες τις εποχές, τη Χρυσή, την Αργυρή, τη Χάλκινη και ισχύει ακόμα και σήμερα στην Κάλι Γιούγκα ή Σιδηρά Εποχή. Η «Σατ», η Αλήθεια δηλαδή, είναι αιώνια. Υπήρχε στην αρχή. Υπήρχε μετά και θα υπάρχει για πάντα ως την Αιωνιότητα. Η Θεία Μουσική της «Σατ»

είναι λοιπόν η βασιλική συνταγή, για να ακινητοποιηθεί ο νους. Στη συνέχεια, με τακτική εξάσκηση η ψυχή απορροφιέται τελείως μέσα στο Ελιξίριο του Νάαμ και ο νους γίνεται εντελώς ανίσχυρος.

Ο Άγιος Διδάσκαλος Σαμάς Ταμπρίζ λέει: *«Ο Μεγαλοδύναμος Θεός μάς έχει βγάλει έξω κλείνοντας δυνατά την πόρτα πίσω από τα μάτια. Στη συνέχεια Αυτός ο ίδιος έρχεται σε μας με την ανθρώπινη αμφίεση, για να μας πάρει πίσω στο Βασίλειό Του».* Η μέθοδος με την οποία μας δέχεται ξανά μέσα είναι ο διαλογισμός. Γι' αυτό, πρέπει πρώτα να αποσύρει κανείς τη συνειδητότητά του *(την ψυχή του)* από το υλικό περιβάλλον και μέσα στην ησυχία του διαλογισμού να τη συνδέσει με τις πέντε μελωδίες που ηχούν κατά μήκος της διαδρομής της ψυχής μέχρι το Σατς Καντ. Το αισθητήριο ρεύμα πρέπει να αποσυρθεί αρχικά στην Έδρα της Ψυχής πίσω από τα φρύδια. Όταν η ψυχή υψωθεί πάνω από τα έξι τσάκρας του φυσικού σώματος, συνεχίζει να κινείται προς το έβδομο τσάκρα το Σαχανστάλ Κανουάλ ή το λωτό με τα χίλια πέταλα και από αυτό συνεχίζει να προχωρεί. Δεν υπάρχει Νάαμ στα έξι χαμηλότερα τσάκρας. Αυτά στην πραγματικότητα είναι ο τάφος, μέσα από τον οποίο πρέπει να βγούμε, για να έλθουμε στο έβδομο τσάκρα, το σημείο απ' όπου ξεκινά η Μεγάλη Λεωφόρος της Πνευματικότητας.

Οι πέντε μελωδίες ακολουθούν αλληλοδιαδόχως η μια την άλλη από το ένα πνευματικό επίπεδο στο άλλο, μέχρι τελικά η ψυχή να φθάσει στον προορισμό της το Σατς Καντ. Πρέπει κανείς να κρατηθεί από κάθε μια απ' αυτές τις μελωδίες, για να διασχίσει κάθε Επίπεδο, ώσπου να φτάσει στο τελευταίο. Μόνο εδώ εξασφαλίζεται η σωτηρία της ψυχής και τελειώνει ο κύκλος των γεννήσεων και των θανάτων. Αυτός είναι ο μεγάλος σκοπός της ζωής που εκπληρώνει κανείς μέσω της Χάρης της Διδασκάλου Ψυχής.



Ο Διαλογισμός είναι η ανώτερη μορφή Προσευχής.
Η προσευχή μπορεί να βγει από το στόμα
Η προσευχή μπορεί να βγει από την καρδιά
Η προσευχή μπορεί να βγει από την ψυχή
Όταν βγαίνει από την ψυχή μέσα σε σιωπή,
αυτός είναι ο Διαλογισμός.

Kirpal Singh